

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

C

LVCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGI SELECTIONES,

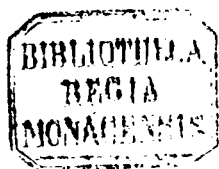
coelestes, marini, & inferni, Græcè &

Latine editi in usum

puerorum.

**Basileæ, apud hæredes Nicolai
Bryling. Anno M. D. LXV.**

RECHTSAARDE
RECHTSAARDE

προμηθεὺς καὶ διός.

Promothei & Iouis.

Υἱόν μιν ὦ ζεῦ.
 δευτὰ γὰρ ἦλθε
 πίπτοντα. ἴσθες.
 λύσω σε, φῆς,
 ὅν ἐχρὼν βα-

ρυτίρας πίδας ἔχοντα, καὶ τὸ
 λυκάσασθαι ἐπὶ τῷ περικλυτῷ
 ἱππιάδῳ, ὡς ἰκανοὶ δίκαι
 γυπῶν μὴ μόνον λείπειν τὸ
 ἔπαρ, ἀλλὰ καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς
 ἀπορῦνθαι, αὐτὸν ὅν τοιχῶν
 ἡμῖν ἴσα ἀνδράσιν ἐπλάσας,
 καὶ τὸ πῦρ ἐκλίσας, καὶ τὰς
 θυγατέρας ἰδαιμύου γενέας; ἂν
 μὲν γὰρ ἐμὲ ἀπατάσας ἐν
 τῇ διανομῇ τῶν ἐρίων, ὅσα
 τιμὰς ἐκκαλυμμένη μοι πα-
 ράσας, καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοι
 γυπῶν σιαντῶ φυλάττω, τί χρὴ
 λέγαν; Προ. ἐν ᾧ ἰκανὸν ἦλθε
 τὴν δίκην ἐκτίτικα, τοσοῦτον
 χρόνον τῷ λυκάσῳ προσπλε-
 μένῳ, τὸν κἀνίστα ὀφείων ἀ-
 πειλόμενον αὐτὸν βίβωρ τῷ ἡ-
 πατι. Ζ. οὐδὲ πολλοὶ στυμφοὶ
 τότε, ὅν σε δὴ παθῶν. Προ. ἢ
 μὴ οὐκ ἀμείδι μιν λύσεις ὦ
 ζεῦ, ἀλλὰ σοι μὴ οὐκ πᾶν
 ὑπεγκλῶν. Ζ. κατασφίγγει
 ὁ προμηθεύς; Προ. καὶ τί πλείον
 ἔστι; οὐ γὰρ ἀγνοῶς αὐδὲς ἰν-
 δὲ ἡ καὶ καὶ ἔστιν. ὁ δ' ἀπορῶ

OLVE me
 lupiter, grauis co-
 nim iam passus
 sum. Iup. Soluam

te, ais, quem oportebat grauior
 res pellicias habentem, & Cam-
 casum totum super caput ina-
 cumbentem, & sedecim uultu-
 rib. non solum corrodi hepar,
 sed et oculis carere effr̄sis. Eo
 quod talia nobis animalia, homi-
 nes uidelicet, effinxeris, &
 ignem furim surripuisti, et me
 licet fabricatus es. Nā quib.
 me ipsum decepisti, in distribu-
 tione carniū ossa pinguedine
 obducta mihi apponens, & me
 liorem partium tibi ipsi seruās,
 quid attineat dicere? Pro. Igi-
 tur sufficientem iam portam
 exolui, tantū tempus Caucasō
 affixus, pessimā ciuium perlim-
 am aquilam nuticiens hepar.
 Iup. Ne minimum quidem
 hoc corū, quae te oportet pati
 Pro. Aequi non sine me, cede
 solues lupiter, sed tibi signifi-
 cabo ualde necessarium. Iup.
 Blādiendo decipis me Promea-
 thee. Pro. Et quid plus habea-
 bot Non enim ignoras rursus,
 ubi Caucasus est, neque indigea-

bit uinculis, si quomodo uersu-
as agens deprehendat. Iup.
Dic prius, quānā mercedē per-
si lues necessariā nobis existet
ē? P. Si dixerō, ad quē locū ua-
dis nūc, fide dignus ero tibi
de reliquis uaticinās. Iu. Quo-
modo. n. nō? Pro. Ad Thetin,
coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
nō stī. Quid igitur posteat uide-
ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
Nihil ō Iupiter rei habēas cū
Nerine hac: si enim ipsa gra-
uida reddetur ex te, fortius simi-
lia faciet tibi, qualia & tu feci-
sti Saturno. Iup. Hōc ais, ex-
pulsurū me regnos? Pro. Vtinā
ne fiat, ō Iupiter. Vt utamē ta-
le aliqd coitus ipsius minatur.
Iupi. Vdeat igitur Thetis, te
uero Vulcanus ob hac soluat.

Amoris & Iouis. Cup.

Aesi quid etiā peccaui, Iu-
piter ignosce mihi, puer enim
admodum sum, & adhuc im-
prudēs. Iup. Tu puer autē Cu-
pido, qui antiquior multo. Ias-
peto es? An quia neq; barbam
habes, neq; canos produxisti,
propterea etiā infans putari cu-
pis, senex et uersutus adeo cum-
fisi? Cup. Qua uero iniuria affe-
ci te, ego senex ille, ut tu ais,
aut me uincire quoq; cogitasti
Iup.

ας δολύων, ἢν τι τιχέωσθ
ἀλίσκομαι. Ζ. ἐπὶ πρῶτόν, ἢν
τινα μισθὸν ἀποτίσας ἀ-
παγκάλιον ἡμῶν ὄντα. Προ. ἢν ἴ
πω ἐφ' ὃ, τι βαδίζας νῦν, ἀ-
ξίστις & ἰσομαί σοι καὶ πρὸς
τὸ ὑπολείπων μακροδύμην &
Ζῶς. πῶς γὰρ οὐ. Προ. παρὰ
τῶν δέ τιμ, σιωδύμεν & αὐ-
τῇ. Ζῶς. τοῦτι μὲν ἔγνω. τί
δ' ἔρ τὸ ἐπὶ τούτῳ; Διονῆς γάρ
τι ἀληθὲς ὄραμ. Προ. μισθὸν ὃ
ζῶν λαιωνήσῃς τῇ νηπίδι. ἢν
γὰρ αὐτὴ λυσοφροσύνη ἐκ σοῦ, τὸ
τιχθῆν ἴσα ὀργάζονται σι, οἷα
καὶ σὺ ἰδράσας τὸν λυόντα.
Ζῶς. τοῦτο φῆς, ἐκ πῶδ' αἰσθαι-
μι ὅτι ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο ὃ
ζῶν. πῶν τοιούτῳ τί ἢ μίξις αὐ-
τῇ ἀπαλῇ. Ζῶς. χαίρειτω τοιγα-
ρῶν ἢ θύτις, σὶ ἢ ὕφαιτος ἐπὶ
τότοις λυσάτω.

Ερωτ. & καὶ διός. Ερ.

Ἀλλ' εἰ καί τι ἡμάρτον ὃ
ζῶν, συγγνωδὶ μοι. παυδίου
γὰρ εἰμι, καὶ ἔτι ἀφρην. Ζ. σὺ
παυδίου ὃ ἔγνω, δε ἀρχαῖα τε-
ρ & ἂ πῶν τοῦ ἰαπιδίου; ἢ Διο-
τι μὴ πῶν ὄντα, μὴ δὲ πῶν ἄλλας
ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφ &
ἀξίοις νομίζεσθαι, γέγων καὶ
πανούργ & ὄν; Ερ. τί δὲ σὶ ἡ-
δίκησα ὃ γέγων ὡς φῆς, ἐγὼ δέ,
διότι μὴ καὶ πιδῶσαι, διανοῶ;
Ζ. σὺ δέ

Ε. σὺ δὲ πῶς ἡσυχάζεις, καὶ μὴδὲν
 δεῖ μοι μὴ οὕτως ἐνθουσιάζεσθαι.
 ὡς τι μὴδὲν ὅστις ἢ μὴ ποιή-
 ναις με, σάτυρον, ταῦρον, χην-
 σὸν, λύκον, αἰτόν. ἐμὸν δὲ ὁ-
 λως ἐδιδίμαρ ἢν τινὰ ὄραδ' ἔ-
 ναι ποιήναι. ὁ δὲ σιωπῶν καὶ
 ἀνὴρ γυναικὶ διὰ σι γιγνημί-
 νος. ἀλλὰ με δὲ μαργαυνοῦν
 ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐνύπνιον ἱμα-
 τόν. αἰ δὲ τὸν μὴ ταῦρον ἢ
 λύκον φιλέω. ἐμὲ δὲ ἡρι-
 θυσι, τιθῶσιν ὑπὸ τῷ Δίῳ.
 Ε. ἀνέτως. οὐ γὰρ φέρεται ὁ
 Ζεὺς, θνῃταὶ οὖσα πῶν πρόσ-
 ψιν. Ζ. πῶς ἢ τὸν ἀπὸλλω δ
 βράγχῃ, καὶ ὁ ὑάκινθῃ φι-
 λῶσιν; Ε. ἀλλ' ἢ Λάφην ἡ ἀκῆ
 νον ἱφάνει, καὶ τοὶ ἡμιθέων
 καὶ ἀγίνεον ἔντα. αἰδ' ἡθε-
 λας ἐπείρατ' ἄναι, μὴ ἐπί-
 σαι πῶν αἰγίδα, μὴ δὲ τὸν ἡ-
 γανόν φέρι, ἀλλ' ὡς ἡδιστον
 ποία σιαντόν, ἐκατέρωθε ἡα-
 θαμλίῃ βοσγύχας, τῇ μίτρα
 πέτραις ἀναιλημυλίῃ. πορφυ-
 ρίδα ἔχει, ὑποδίου χρυσοῖδας.
 καὶ αὐτῷ καὶ τυμπάνοις δύν-
 θμα βᾶναι. καὶ ὅψα, ὅτι πλεί-
 νος ἀπολαθῆναι σοὶ τῶν Διόνυ-
 σον μαινάδων. Ζ. ἀπαγορεύω. ἀνὰ
 Διξαίμην ἐπείρατ' ἄναι, τοὶ
 ἔτ' ἐν γένεμιν. Ε. οὐκ ἔν ὧ
 ἴδω, μὴ δὲ ὄραμ βλεῖ. ῥάδιον
 γὰρ

Iur. Specta δ̄ scelestē, an p̄ato
 ua, q̄ me ita ludibrio habes. Ita
 quē iā mihi est, q̄ me nō effec-
 rit, Satyrū, taurū, autē, cygnū,
 aquilā, oīa hęc fecisti me. Ad
 quā me uicissim amare, nullā
 pl. inē unquā fecisti, neq̄ inē. Il-
 xi me etiā uxori, p̄pter te gra-
 tiore m fuisse. Sed oportet me
 p̄stigijs uti ad illas, et me ip-
 sum abscondere. Illę autē taurū
 aut cygnū exosculātur, me uer-
 o si aspiciāt, moriūtur p̄stefo-
 midine. Cup. Merito, neq̄. n.
 ferunt, ὁ Iurietur, ut quę morta-
 les sint, aspectū uiuant. Iu. Quo
 modo igitur Apollinē Branchus
 ille & Hyacinthos caneo-
 perā amant? Cu. Ad Daphnē
 etiā fugiebat illū, quīs comas
 & imberbē. Quod si autē uoles
 amabilis esse, neque concubias
 Aegidē, neq̄ fulmē gerās, sed
 q̄ suauissimū te ipsum perhibe,
 utrinq̄ demisso capillo, eoq̄ mi-
 tra reuincto, uestē sume purpu-
 reā, crepidas subliga auratas,
 ad tibiā & ad tympana cōposi-
 to gressu incede, & uidebis q̄
 plures sequentur, q̄ Bacchum
 Maenades. Iu. Sp̄age. Egdē
 noli amabilis esse isloc pacto,
 ut talē me ipsum exhibeā. Cu.
 Proinde & amare nolis. Facto
 a iij Inus enim

lius enim istud certe est. Iup.
Quin amare quidē uolo, mino-
re autem negotio illo potiri.
Sicq; ob hæc nunc dimitto te.

Iouis & Mercurij.

Illam Inachi puellā pulchriā
nisi Mercuri. Mer. Eriam,
Iocis. Iup. Non amplius pu-
ella illa est sed iuuenta. Mer.
Nisi osui oc. Quomodo mu-
tata est. Zelotypia motu Iu-
piter, transformauit ipsam. Sed ce-
nouit aliud quoddam malū
insuper excogitauit. In felici
illi bubulcum quendā multio-
culum, Argum nomine, custo-
dem ad idie, qui iuuentem pa-
scit, insensit ac peruigil ipse
existens. Mercuri. Quid igitur
nos oportet facere. Iup. Deuo-
lans in Nemeam syluam illuc
alicubi Argus pascit, illum
quidem interficere. Ipsam uero
Io per pelagus in Aegyptum
abducent, simul facito, & de ca-
sero pro deo ab incolis habeat-
ur, Nilumq; attollat, & ueno-
sos immitat, & praeterea uani-
gantes seruet.

Iouis & Ganymedis.

Age o Ganymedes, perueni-
mus. n. quo oportebat, oscula-
re me iā, ut uideas nō amplius
posse aduicā me habere, neq;

arguas

γδ τὸ τόγι. κ. ἐκ ἀλλ' ὄρεται
ἀπραγμονέσθου δ' αὐτὸ ἐπι-
τυχάνει. ἐπὶ τέτοις αὐτῶν
ἐφ' ἡμῖν σι.

Διὸς καὶ Ἑρμοῦ. - Ζ.

Τὴν τῷ ἰσάχῃ παῖδα τίω
καλῶ οἶδά μ' ὦ Ἑρμῆ; Ερ. ναί,
τίω ἰσάχῃ. Ζ. δα ἐπὶ παῖς
ἐκείν' ὄρεται, ἀλλὰ δάμαλις.
Ερ. τὸρά τιν' τοῦτε. τῷ ῥέπῃ
δ' ἰσάχῃ; Ζ. ἡλίου τὴν ἡσά-
σα ἢ ἡρα μετέβαλλεν αὐτῶν.
ἀλλὰ καὶ ἡανὸν ἄλλο τι δει-
νὸν ἐπιμενεχάνεται τῇ ἡανῇ
δαίμονι. Φουκόλον τίνα πο-
λύματων Ἀργον τεύχεμα ἰ-
σάχῃ, ὃς νῦν τίω δάμα-
λιν, αὐτῷ ὦρ. Ερ. τί οὖν ἡ-
μᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπιά-
μην ὅτι τὴν νῦν καί, ἐκείνῃ
πὺν ὁ Ἀργὸς βουκόλῃ, ἐκείνο
μὴ ἀπέκτανεν. τίω δὲ ἰσά-
χῃ διὰ τὸ πλάγους ὅτι τὴν Αἴγυ-
πτον ἀπαγαγὼν, ἰσὺν ποίη-
σεν. καὶ τὸ λοιπὸν ἔσω διδοῖ
τῇ ἐκείνῃ, καὶ τὸν Νάϊον αἰα-
γίτω, καὶ τὸς αὐτοὺς ἐπιπι-
σίτω, καὶ σώσει τὸν πλῆον-
τας.

Διὸς καὶ γανυμήδεος.

Αἰεὶ ὦ Γανύμηδι, ἡκομην
γδ ἰνδα ἰχρῶν, φίλησόν με ὅ-
δῃ, ὅπως εἰδὼς ἐκείνι ῥάμῃ
ἀγκύλον με ἰχθῆα, οὐδ' ὄνυ-
χα

χαρὶς ἔσται, ὃ πρὸς αὐτὸν ἵστα-
 νίμην σοι πῶς αὐτὸν δεῶν.
 Γα. αὐδρῶπι, ἐκ αὐτὸς αὐτὸν ἵ-
 στα, καὶ καταπλάμην ὕρ-
 πασάς με ἀπὸ μέσσης τοῦ ποί-
 νου; πῶς ἔμ τὰ μὲν πρὸς αὐ-
 τὸν αὐτὸν ἵστα, σὺ δ' ἄλ-
 λ' ὅτι αὐδρῶπι, ἐκ ἑρῆς ὡ μαι-
 ράκιον, οὐτὶ αὐτὸς. ὃ δὲ πρὸς αὐ-
 τὸν βασιλῆος τῶν διῶν ὅτις
 αὐμ, πρὸς τὸν λαὸν ἀλλά-
 ξας ἱματιόν. Γαν. τί φῆς; σὺ
 γὰρ ἵστα ἱματιόν; ὅτι πῶς
 σύμφωνον οὐκ ἔχεις τοῦ δὲ λήρα-
 τα, οὐδὲ δάσει ὡ τὰ σέλην;
 Ζ. μόνον γὰρ ἱματιόν ἡγῶ διῶν;
 Γα. ναί, καὶ δύσμελὲς αὐτῶ ἱ-
 νορχὴν φάγον ἐπὶ τὸ σπῆλαι-
 ον ἀγορεύει, ἐν δ' αὖτε σῆμα. σὺ δὲ
 αὐδρῶπι διστῆς τις αὐτὸν μοι
 δικῆς. Ζοῦς. εἰπὶ μοι, Διὸς δὲ
 οὐκ ἔκτισας ἐνομα, οὐδὲ βωμὸν
 ἄδελφ' ἐμὲν Γαργάρῳ τοῦ ὕψ-
 τ' καὶ βροντῶν, καὶ ἀ-
 τραπᾶς ποιοῦντ'; Γα. σὺ ὡ
 βιλτιτὶ φῆς αὐτὸν, ὃς πρῶτον
 κατίχτας ἡμῶν τῶν πολλῶν
 χάλασαν, ὃ οἰκῶν ὑπὲρ αὐτῶν
 γόμην, ὃ ποιεῖν τὸν ψόφον,
 ὃ τὸν λαὸν ὃ πατὴρ ἰδνοσεν;
 ὅτι τί ἀδικήσαντά με αὐτὸν
 πασας ὡ βασιλᾶν τῶν διῶν;
 τὴν δὲ πρὸς βασιλῆα ἵστα οἱ δύναι
 δικ-

unguis acutos, neq; alas, qualis
 uidebat tibi modo, cum uolum
 cris esse apparebā. G. Mi hom
 mo: an non aquilu modo fuisti,
 ac deuolans rapuisti me a mea
 dio ouili? Quo pacto igitur ala
 illa ablata tibi subito uero ipse
 se alius quispiā subito apparet.
 Iu. Sed neq; homo, quem uides
 adulescentule, neq; aquila, sed
 oium rex Deorū ego ipse sum,
 qui meipsum ad iterum ita trans
 formaui. G. Quid ais tui? Pat
 ille est: deinde, quomodo fistula
 nō habes, neq; cornua, neq; his
 sutus es cruras? I. Solū enim ila
 lum existimas Deū. G. Euiā.
 Atq; adeo sacrificamus ipse,
 coleatū hircū ad speluncā agē
 tes, in qua ipse positus est. Tu
 uero plagiaris quispiam uide
 ris mihi esse. I. Dic mihi. Ioa
 uis uero nomen nō audisti neq;
 etiam atā uidiisti illius in Gara
 garo, pluentis scilicet atq; io
 nanis, et fulgura faciēti. G.
 Tu te optime uir ais esse, q; p
 lo ante effudisti nobis copiose
 grandinem, qui habitare supra
 nos diceris faciēs strepitum, cui
 arietē pater sacrificauit. Deni
 que quidnā improbe ecclāe mo
 sursum rapuisti rex Deorum
 Iam uero et oues fortasse lupi

diripuerū iā desertas illas im-
 uadendo. Iu. Adhuc enim cu-
 ra est tibi ouium immortalifa-
 cio, et hic cōuersaturo nobiscū.
 Gan. Quid dicist. An nō dedu-
 ces me eandem in Idam hodie.
 Iup. Nequaquā, quoniam fru-
 stra aquila fuisset pro Deo fa-
 ctus. Gan. Igitur inquireret me
 pater, et indignabitur nō inue-
 niens, uerbataq; positi capiam,
 et relinquens omne. Iup. Vbi ille
 uidebitur. Gan. Nequaquam,
 desidero uero iā ipsum. Quod
 si uero dimittes me, pmitto in-
 bi, et alium hircum ab ipso im-
 molatum iri, redemptionis pre-
 cium pro me uidelicet. Habet
 enim autē tricennem illū, et ma-
 gnum, qui praeit caeteris in pas-
 scua. Iup. Quam simplex hic
 puer est, et minimē malus, atq;
 id ipsum solum, puer adhuc.
 Verūm o Ganymedes, illa qui
 dem omnia ualere sine, et ob-
 liuiscere ipsorum, ouilis uideli-
 cet et Ida. Tu autem (iam co-
 nim coelestis es) multa benefa-
 cies hinc et patri et patriā.
 Ac pro lacte quidem et caseo,
 ambrosiam edas, et neclat bis-
 bas. Hoc tamen et alijs nobis
 psc infundēdo praebebis. Quod
 autē maximū est, non amplius

homo

διερπάζοντο ἕδν, ὁρῶντες ἰ-
 πιπρόντων. Ζ. ἴτι γὰρ μέλῃ σοι
 τῶν προβάτων ἀθανάτων γιγ-
 νημένων, καὶ ἐν ταύτῃ συνθε-
 μένων μὲν ἡμῶν. Γα. τί λί-
 γης; οὐ γὰρ κατὰ ξῆμι ἕδν ἐς
 πλὴν ἰδῶν τήμορον; Ζ. οὐδ' α-
 μῶν. ἐπὶ μάλιστα αὐτὸς εἶλω αὐ-
 τὸ διὰ γιγνημένων. Γα. ἡνὲν
 ἐπιπλήσῃς μὲν ὁ πατήρ, καὶ ἀ-
 γασταῖς μὲν οὐρίσκειν, καὶ
 πληγὰς ὑσθόρου λήψομαι, κα-
 ταλιπὼν τὸ ποιμνίον. Ζ. ποῦ
 γὰρ ἵκῃς; ὅψιταί σοι; Γα. μη-
 δαμῶν. ποδῶ γὰρ ἕδν αὐτοί.
 αἰδ' ἀπάξῃς μὲν. ὅπισθεν οὐ μὲν
 σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ λει-
 ον τιθήσοιταί μοι λύβρα ὑπὲρ ἡμῶν.
 ἰχθυὲν δὲ τὸν ἱερεῖα τὸν μέ-
 γαν, ἐς ἡγάτας πρὸς πλὴν νο-
 μῶν. Ζ. ὡς ἀφίλης ὁ παῖς ἐστὶ
 καὶ ἀπλοῖκος, καὶ αὐτὸ διὰ τῆ
 θο, παῖς ἴτι. ἀλλ' ὦ γανυμέδ-
 εδν, ἵκῃτα μὲν πάντα χαί-
 ρειν ἵα, καὶ ἐπιπλάδου αὐτῶν,
 τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς ἰδῆς. οὐ
 δὲ ἕδν γὰρ ἰπυρρύν; αἰ, πολλὰ
 εἰ ποιεῖς ἐν τοῦτο, καὶ
 τὸν πατέρα, καὶ πλὴν πατρίδα.
 καὶ αὐτὸ μὲν τυροῦ καὶ γάλα-
 κτος ἡμβροσίαν ἰδῇ, καὶ νῆ-
 παρ' ὅτι τὸ μὲν τοι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἡμῶν αὐτὸς παρ' ἑξῆς ἰγ-
 χύων, τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἴτι
 αὐθρῶν.

ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀθάνατος γί-
 νησιν, καὶ ἀστέρων φαίνεσθαι
 ποιήσω λιάνιστον. καὶ ὅπως,
 οὐδ' αἰμωρίῃ. Γα. ἤν δὲ παύ-
 ζαι ἐπιθυμῶσι, τίς συμπαίξει-
 τὰς μοι; ἐν γὰρ τῇδε πολλοὶ
 ἡλικιωτάων ἔμην. Ζ. ἔχεις καὶ
 ταῦτα τὸν συμπαίξοντά σου
 τὸτον ἔρωτα, καὶ ἀστραγάλους
 μάλα πολλούς. θάρρει μόνον,
 καὶ παιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν
 ἐπιπόθει τῶν λιάντων. Γα. τί ἔ-
 μιν χροῖσιμ' αὖ γηροίμην; ἢ
 ποιμαίνειν ἡνταῦθα δαίσεις;
 Ζ. οὐκ, ἀλλ' οἶνοχρόσις, καὶ
 ἡδὴ τὸ φικταρεῖ τιτάξῃ, καὶ
 ἐπιμιλήσῃ τῷ συμποσίῳ. Γα.
 τὸτο μὲν ἢ χαλεπὸν. οἶδα γὰρ
 ὡς χρὴ ἰγχεῖν τὸ γάλα, καὶ ἀ-
 ναδύναμι τὸ λιανύειν. Ζ. ἰδοὺ
 πάλιν οὗτος γάλακτος μετα-
 μυνούει, καὶ ἀνθρώποις διακο-
 νήσιν οἶται. ταῦτα δ' οὐκ ἀ-
 νείσθῃ, καὶ πίνε μὲν, ὡς πόρ-
 φω, τὸ νέκταρ. Γα. ἢ διορ ὡς οὖ-
 νον γάλακτος; Ζ. ἴσοι μὲν ὅλι-
 γον. καὶ γυνάμνητος, οὐκ ἴτι
 ποιήσεις τὸ γάλα. Γα. κοιμήσο-
 μοι δὲ πῶν ὅτι νυκτός; ἢ μετὰ
 τῷ ἡλικιωτῷ ἔρωτος; Ζ. ἐν ἄλ-
 λ' ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πασῶς, ὡς
 ἅμα παρ' οὐδ' αὐτῶν. Γα. μίνες
 γὰρ ἐν αὐτῷ δαίσι, ἀλλ' ἡδίστ-
 ον παρ' οὐδ' αὐτῶν μετ' ἑμῶ. Ζ. ναὶ
 μετὰ

homo, sed immortalis eris, atq[ue]
 etiam sydus tuum apparere fa-
 ciam pulcherrimum, & omnia
 no felix eris. Gan. Si uero luo-
 dere cupiā, quis colludet mecum
 in Ida enim multi coetanei co-
 ramus. Iup. Habebis & hic col-
 lusorem tibi hūc Cupidinem,
 & astragalos ualde multos.
 Confide solum, & letus sis, &
 nihil desideres inferorū. Gan.
 Quid uero uobis utilis eris
 An oues pascere oportebit
 hic? Iup. Non, sed ministrabis
 uinum, & ad necē paulo post
 ordinaberis, & procurabis con-
 uuium. Gan. Hoc quidem nō
 difficile, scio enim ut oporteat
 effundere lac, & coronare poc-
 culum pastoralc. Iupie. Vide,
 rursum hic lactis meminisse, &
 hominibus se ministrare putat.
 Hoc uero cælum est, & bibim-
 us, quemadmodum dixi, nec
 dat. Gan. Dulcius ὅ Iupiet
 lactet. Iup. Scies post pusillum,
 & quum gustaueris, non ama-
 plius desiderabis lac. Gan.
 Porro ubi dormiā noctet. An
 cum coetaneo Cupidine. Iup.
 Non sed ob hoc te rapui, ut sim-
 mul dormiremus. Gan. Solus
 enim nō possis, sed suauius dor-
 mire mecum. Iupie. Proficito

παμπεπλή, qualis es tu Ganyme
des sic pulcher. Ga. Qui i. n.
te ad somnū iuuabit pulchritu
doi. I. Habēt quoddā inciatmō
aū suauē, et facilius inducis ip
sum. Ga. Aiqui pater meus in
dignabatur mihi cōdormire, et
narrabat mane, quō tui barē
ipsius somnū uoluit uis plecti,
calcitrans, et aliqd loquēs inue
tea quādo dormire, quā ppter
ad matrem remittebas me dormi
tutum sapiuscule. Quare, si ob
hoc, ut ais, trāpuiſti me, uēpus ei
bis, ut me denuo in terram de
ponas, uel molestia afficietis
nihil dormiendo. Turbabo. n.
et cōuinuē, huc aut illuc me reu
oluens. Iu. Aiqui hoc ipsum
suauissimum mihi feceris, si te
aū uigilate cogas. Osculaber
mini intereate cō sapius, et am
plectar. Ga. Ipse uideris, ego
uero dormiam et deosculante.
I. Videbimus tunc, quid agen
dum. Nunc uero abduc ipsum
Mercuri, et posteaquam de im
mortalitate biberis, duc ut mi
nistres nobis, docēs prius, quem
admodum oportet porrigere
scyphum.

Iunonis et Iouis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu
piter, Phrygiūm iſtā dixit, ab Iu
da

μιτάγει τοῦτον, οἷον ἂν ὁ Γα
νυμίδης, οὗτω λαλῇ; Γα. τί
γάρ σι πρὸς τὸν ὕπνον ἐνέσας
τὸ λαλῆναι; Ζ. ἔχει τί τιλκ
τον ἡδὺν, καὶ μαλακώτερον ἰ
πάγει αὐτόν. Γα. καὶ μὴ δ
γι πατέρη ἡχιδιτό μοι συγκαθῶ
δοντι. καὶ δινυάτο ἰώδην, ὡς
ἀφάδον αὐτοῦ τοῦ ὕπνου τρι
φόμεν, καὶ λακτίσων, λαλῶ
τι φθιγγόμεν, μιταξὺ ἐπὶ τε
λατοῦνδοιμι. ὥς τι παρὰ τίς
μυτιρα ἰπιμπι με λοιμὸν ποί
μην, ὡς τὰ πολλὰ. ὦρα δὲ
σοι εἰ διὰ ἧτο, ὡς φῆς, αἰήρ πα
σάς με, λαταδάναι αὐδῆς ἐν
τίῳ γλῶ, ἢ πρῶτα ἀξίαι ἀ
γρυπνῶν. ἰνοχλήσω γάρ σι συ
νεχῶς τριφόμεν. Ζ. τὰτ' αὐ
τό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, ἂν
ἀγρυπνήσαιμι μίτῳσ. φιλῶν
γὰρ διατελίσω παλλάνις, καὶ
πρὸς ἰσάσω. Γα. αὐτὸς ἂν εἰ
δῶς. ἐγὼ δὲ λοιμώσωμαι,
σὺ λαταφιλοῦν. Ζ. οὐκ εἰ
σόμεν δα τότε, τί πρᾶκτιον. νῦν
δὲ ἀπαγὲ αὐτὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ
πιόντα δὲ ἀδανασίας, ἀγὲ οἰ
νοχόησοντα ἡμῖν, διδάξας πρὸ
τόρου, ὡς χρὴ δριγυρτομ σὺν
φῶν.

Ἡρας καὶ Διὸς. Ἡρα.

Ἐξ οὗ τὸ μαράκιον τῆτο ὦ
ἰδὺ, τὸ φρύγιον, ἀπὸ δὲ ἰδῶς ἀρ
πάσεις

πάσας δ' οὐρο ἀνέγαγον, ἵλα-
τόν μοι προσέειπας τὸν νῦν. Ζ.
καὶ τότε γὰρ ὁ Ἡρακλεῖος τυπᾶς,
ἡδὲ ἀφίλις ἔτω καὶ ἀλυπύ-
στατον· ἰγὼ δὲ ὅμιλῳ ταῖς γυ-
ναξὶ μόναις χαλεπὸν σιῆσαι,
ἐπὶ οὐκ ἀνὸς ἡμιθέσσω σιῶμι. Η-
ρα. ἐδ' ἐκ ἅπαντα μὲν εὖ ποιεῖς, ἐδὲ
πρίνυτα σιῶντῶ, ὅς ἀπ' αὐτῶν
θεῶν δ' οὐκ ἐπὶ τῶν, ἀπολιπὼν
ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμειτῶν, ἐπὶ τὴν
γλῶσσά τῃ μοιχόσσω, φρυσίον ἢ
ταύρος γρόμῳ. Π. πλὴν ἀλλ'
ἐκῆναι μὲν σοι, καὶ ἐμὲ γὰρ μὲν
σι. τὸ δ' ἰδῶν τῷ πατρὶος
ἀρπάσας, αὐτῆς ὡς γυνήτα
σι δειῶν, καὶ σωοικᾶ νῦν ἐπὶ λι-
θαλίῳ μοι ἐπαχθῆν, οἶνοχοῦν
δὲ τῷ λόγῳ. ἔως ἡμέρας οἶνο-
χῶν· καὶ ἀπαγορεύουσιν ἄρα ἡ-
τις ἢ καὶ ὁ Ἡρακλῆος διακονόμε-
νοισιν ἢ καὶ τὴν κύλικα ἐκ ἅν
ἄλλως λάβοις παρ' αὐτῆς, ἢ φιλέ-
σας πρότερον αὐτῆς, ἀπ' αὐτῶν ὁ-
ρῶντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἡδίων ἢ
ἐκτῆρας, καὶ διὰ τὸ ἐδὲ δειῶν
πολλὰς αὐτῆς πικρῶν ἐνίοτε ἢ καὶ
ἀπογοδῶσά μιν μένον, ἰδῶκα
ἐκείνη. καὶ πῶντ' ἀπολαῶν
τὴν κύλικα, ὅσον ὡς οἰοίτο ἰν
αὐτῇ, πίνεις, ὅσον καὶ αὐτὸς ἰ-
πνι, καὶ ἐνθα προσέρμους τὰ
δε bibente ipso accipis calicem, & quantum in illo reliquum restat,
quicquid bibis, ea etiam prae te unde ipse bibis, & ubi applicauit

da rapies huc adduxisti, minime
aduecis mihi autem. Lu. Bona ob
huc Iuno zelotypa iam es simpli-
cem adeo, & minime molestum
Ego uero prae uerbis mulieribus, so-
lis difficultate esse quacumque con-
uersantur mecum. Iup. Neque illa
quae recte facta, nec concubitibus
adherens, quod omnium deorum dominus
existens, elinquens me legitimam
uxorem, in terram descendis, ibique
adulteria exerceas in auctum uel
eautum conuersus. Verum tu illas
mulieres tibi in terra manente,
Ideo autem hoc puero rapto, etiam
in caelum subuolasti. Deorum ga-
nerosissime, & nunc ille nobiscum
habitas, ante oculos mihi addu-
ctus quasi amulus, scilicet ut
procillaretur tibi, sic. n. aiunt. In-
digne uero carebas procillatorio-
bus. Aut defessi adeo sunt &
Hebe et Vulcanus ministrados
Tu uero etiam calicem non ali-
ter ab eo accipis, quam simul
& osculatus fueris ipsum ama-
te, omnibus aspicientibus. Be-
de osculatio ista suauior tibi est
ipso neculare. Atque ob id septem
numero, neque sitiens, petis bibe-
re. Inuicem autem etiam ubi degusta-
sti solum, potrigere ipsi soles, deinde
ubi applicauit

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille atq[ue]
omniū pater, depositis Aegide
ac fulmine, sedisti talis ludendo
cum illo, barbā ipse tantā et tā
pmissam habēs. Omnia igitur
uideo hæc, quare ne te putes la-
tere. Iur. At quid adeo graue
hoc, o Iuno, adolescētem adeo
pulchrū inter bibēdum deoscu-
lari, oblectariq[ue] ueroq[ue] illo, et
osculo uidelicet et necitare, qd
si igitur uel semel cōmittā ipsi,
quo et te osculor, nō amplius
accusabis me, qd osculū illius
præstantius necitare puto. Iu.
Pædiconū uerba hæc sūt. E-
go uero nō ita insani uero, ut la-
bia mea applicē molliculo istū
Pbrygi, adeoq[ue] effeminato. Iu.
Ne conuiceris generosissima
eu, amores meos, nā mulictor-
sus et barbarus, et molliculus
iste, suauior et desiderabilior,
nolo autē dicere amplius, ne te
magis irriter. Iu. Vinā uero
et in uxore illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libus mihi, ppter egregiū istū
pocillatorē temulēter insultas.
Iu. Imō uero Vulcanū istū, filiū
uū oportebat nobis pocillari,
claudicātem uidelicet, et d for-
tasse uenientem, adhuc fauillis

plac

χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα, καὶ
φιλήῃς. πρῶτον δὲ ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀπ' αὐτῶν πατέρ, ἀποδύ-
μνος πλὴν αἰγίδα καὶ τὸν
ἰδρωμένον, ἐκάδυσσε ἀτραχυντά-
ζωον μετ' αὐτοῦ, πῶγονα τεπι-
κῆτον καθιμνέον. πάντα ἔμ-
ῶν ταῦτα, ὥς τι μὴ οἷς λαυθά-
νιιν. Ζ. καὶ τὸ Διόνῃ ὦ ἦρα, με-
ράκιον ἄτη καλὸν μεταξὺ π-
νόντα καταφιλήσῃ, καὶ ἔδι-
δαίμφοιμ, καὶ τῷ φιλήμα-
τι, καὶ τῷ νίκταρι, ἔμ γὰρ ἐπι-
βρίψῃ αὐτῷ καὶ ἄπαξ φιλή-
σαι σι, ἐκίτι μίμψῃ μοι, προ-
τιμότερον τοῦ νίκταρος οἰμί-
νῃ τὸ φίλημα ἔσθαι. Ἡρα. πᾶ-
σδρατῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ
μὴ ἔτα μανθάνω, ὥς τὰ χεῖλη
προσφριγῶν τῷ μαλθακῷ τοῦ
τῷ φρυγί οὕτως ἐκτιθλυμί-
νῃ. Ζ. μὴ με λοιδορῇ ὦ γόνται
στάτη τοῖς παιδικοῖς. οὐτοσί
γὰρ ὁ δκλυδρίας, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακός, ὁ δῖον καὶ πιδαι-
νότερος. ἐ βόλομαι δὲ εἰπᾶν,
μὴ σι παροξυνῶς ἐπαπλήν. Ἡ-
ρα. ὦ δι καὶ γαμήσεις αὐτὸν ἐ-
μὲ ἵναια. μίμνησο γὰρ, οἳ μοι
διὰ τὸν εἰσυχόρον τούτον ἱμπα-
ροινᾷς. Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν ἑφαι-
στον ἰδὲ τὸν σὲν ὑὸν εἰσυχόρον
ἑμὲν χρονόοντα, ἐκ δὲ καμύ-
νῃ ἕκοντα, ἵτι τῶν σπινθέρων
ἀνέ-

Dialogi.

2

αὐάπλων, ἄρτι τίς πυρά
 γραυ ἀποτιδ' ἰμῶν, καὶ ἀπ'
 ἱκείνων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνει ἡμᾶς τίς λυ-
 λιακ, καὶ ἐποσπασαμένης φι-
 λῶσαι μεταξὺ, ὃν οὐδ' ἀν' ἡμῶ-
 νηρ σὺ ἡδ' ὡς φιλήσεις, ὑπὸ
 τῆς ἀσβόλου καταδαλωμένην
 τὸ πρόσωπον; ἡδ' ὡς ταῦτα. οὐ
 γὰρ καὶ παρὰ πολλὸν εἰσινοχέ-
 ῃ καὶ ἐμπρίπει τῷ συμπο-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γανυμέδης
 δέ, καὶ καταπινύτι· ἀνδρὶς
 δὲ τίς ἰδὼν. λαοαγὸς γὰρ, καὶ
 ῥέδ' ὁ δακτυλ, καὶ ἐπταμῆ-
 νος ὁρᾷ τὸ ἱκνομα. καὶ ὁ, σι-
 λυπᾷ μάλιστα, καὶ φιλᾷ ἡδι-
 ον τῷ νίκταρ. Ἡρα. νῦν καὶ
 χαλὸς ὦ σοὺ ὁ ἥρατος, καὶ οἱ
 δάκτυλοι αὐτῷ ἀνάξιοι ὅτι σῶς
 λύλην, καὶ ἀσβόλου μετὰ εἰ-
 σι, καὶ ναυτιᾶς ὁρᾷ αὐτὸν,
 ἔβλετο τὸν λαλὸν λοιμῶν τῶ-
 νη ὁ ἰδὼν ἀνδρὶν. πάλαι δέ
 ἐχίωρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπιν-
 θῆρας, ἐδ' ὁ λέμεν· ἀπ' ἱρι-
 πόν σι μὲν ἐχίωιναι παρ' αὐ-
 τῷ. Ζ. λυπᾶς ὦ ἥρα σικατῶν.
 ὁ δὲ ἄλλο. ἡμεῖς ἐπταάνης
 σὸν ἰόντα ζυλοτυπῶσα. ὁ δὲ
 ἄχθῃ παρὰ παῖδες ὡραίς δι-
 χαλῶν τὸ ἱκνομα, σὶ μὲν ὁ ἡ-
 ὅς εἰσινοχέτω. σὺ δέ, ὦ γανυμέ-
 δης, ἡμεῖς μὲν ἀναδίδον τίς

καὶ

plenum, depono paulo ante
 forcipe. Et ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, at-
 tractum. & ipsum interea oscu-
 lari, quem neque mater tu libera-
 ret osculata fueris, præ fuligin-
 e quasi tota illius exusta fa-
 cie. Nimirum suavia, adeoque
 multum etiam pocillator iste,
 cohonestat decorum cōuiuium,
 nonne? Ganymedes autem hic
 iectum in Idam hinc ablegan-
 dus est, quippe putus ac can-
 didus est, & digitos habet ro-
 scos, etiam scitè porrigit pocu-
 lum, & quod te omnium more
 det maxime, osculatur dulcius
 ipso neclare. Iuno. Nunc tibi
 & claudus, ὁ Iupiter, Vulcan-
 nus est, & refectus fuligine, ac
 qua nausea afficeris, cum affe-
 cis ipsum, ex quo formosum es
 capillatum istum Ida enutrije.
 Olim autem non uidebas ista, nec
 & iu fauilla, neque fornax ipsa
 absterrebat, quo minus biberes
 illo porrigere. Iup. Aegritudi-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, & mihi amorem eò
 magis incēdis, quia zelotypa es.
 Quod si uero grauaris & puer-
 ro formoso accipe poculum, tibi
 quod fili' ministrare potui. Tu ue-
 ro Ganymedes mihi soli redde
 calicem

uolucem, & cum quolibet bis
osculare me, et cū plenū portio-
gis, & cum tuusum d me illum
accipis. Quid i.e. lachrym. trist
Ne metue. Malum. n. feret. si
quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

Ixionē hunc uiles Iupiter,
obus nā morib. affectū putast
I. Homine esse utilem Iuno, &
cōbibonem, nō. n. cōuersaretur
nobiscū, si indignus cōuiuio fo-
ret. I. Ac indignus est, cōtume-
liosis certe existēs, quāppiet nō
cōplius cōuerses. et nobiscum.
I. Quid aut cōtumeliae intulit
oportet. n. (ut puto) et me scire.
I. Qui. I uero aliud. Etenim ca-
rubesco dicere ipsū, tale est q
tibi sumpsi. I. Atq ob hoc tāto
etiam magis dicere debebas, in-
quāū ille uisitia quoq conatus
ē. Nū igitur sollicitauit aliquā
ad stuprū intelligo. n. cuiusmo-
di turpe sit, qd reformidaueris
dicere. I. Ipsam me, non aliam
quāpiam Iupiter, lōgo iam tem-
pore. Ac primū qui te ignora-
bam quid rei esset, cur autem
adeo in me aspiceret. Ille autē
etiā ingenuiscebatur, et sublachry-
mabatur. Esi quādo bibēs tra-
didissem. Gan. poculū, hic pete-
bat ex eo iā ipso bibere. Et ca-
piēs osculabatur inuicem, & ad

κύλικα. καὶ ἰφ' ἑκάστῃ δις φί-
λει με, καὶ ὅτι πλεονέχεις, καὶ
αὐτὸς ἐπεί με ἑμὲ ἀπο-
λαμβάνεις. τί τοῦτο λακρύεις
μὴ διδίδι. οἰμῶνται γὰρ, ὅρτις
σε λυπᾷ ἰδίῃ.

Ηρας καὶ Διός. Ηρα.

Τὸν ἱξίωνα τοῦτον ὁρᾷς ὃ
Ζεὺς; ποῖον τινα τὸν πρόσωπον ἴ-
γῃ; Ζ. ἀνδρῶπον εἶναι χρῆσθαι
ὃ Ηρα, καὶ συμποτικόν. οὐ γὰρ
αὐτὸν σὺν ἡμῖν, ἀνάξι. & τοῦ
συμποσιῶν ὢν. Ηρα. ἀλλ' ἀνά-
ξιός ἐστι, ὑβριστής γὰρ ὢν. ὥστε
μῆτις σουίτω. Ζ. τί δὲ ὑβρι-
σεῖ; χρὴ γὰρ οἴμαι λέγειν εἰδέ-
ναι. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ
αἰσχυρόμαι εἰπᾷ αὐτό. τοιοῦ-
τόν ἐστι, ὃ ἐτόλμησεν. Ζ. καὶ μὴν
διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἰπωίς
αὐτὸν, ἵσον καὶ αἰσχυροῖς ἐπιχέ-
ρῃσι. μᾶρ οὐκ ἐπείρα τινὰ; συ-
νίκαμ γὰρ ἐπὶ οὐδὲν τὸ αἰσχυρόν;
ἐπὶ οὐδ' αὐτὸν ἀνέσεις εἰπᾷ. Η-
ρα. αὐτὸν ἰμὲν, οὐκ ἄλλω τι-
νὰ ὢ Ζεῦ, πολλὸν ἔστι χρόνον.
καὶ τὸ μὲν πρότερον, ἡγνούμεν τὸ
πράγμα, διότι ἀγνοεῖς ἀφισ-
ταθ' ἡμῖν. ὃ δὲ καὶ ἴσθης, καὶ
ὑπεδάκρυς. καὶ ἵπῃσι ποῖός σε
παράδοίλω τῷ Γαυμύδει τὸ
ἐκπομα, ὃ δὲ ἵπῃσι ἐν αὐτῷ ἐ-
κάνω πῖον. καὶ λαβὼν ἱφί-
λα μεταφύ, καὶ πρὸς τοῦ
ἰφλάου

ἰδὼς αὖτε πρὸς τὴν. καὶ αὖ-
 τος ἀφ' ὧρα ἐγίμην. ταῦτα ἴδὼς
 αὖτε, ὁρῶν τὰ πάντα. καὶ ἰ-
 σὺν πολλῷ μὲν ἐβόησεν λίαν
 πρὸς σὲ, καὶ ἰδὼν παύσασθαι
 ἐμὴν τὸν ἀνδρῶν. ἰ-
 σὺν δὲ καὶ λόγους ἐτόλμης
 μοι προσεφθῆναι, ἐγὼ μὲν ἀ-
 φῶσα αὐτὸν ἵτι διακρύπτει,
 προκυλινδρῶν μὲν, ἐπὶ πρᾶξα
 μὲν τὰ ὅσα ὡς μὲν ἀκού-
 σαι αὐτοῦ ὕβριστα καὶ ἐκτό-
 νει, ἀπὸ δὲ σὺ φράσσου-
 σα. σὺ δὲ αὐτὸς ἴδρα, ἵππερ μὲν
 ταῖς αὐτῶν. 2. ὡς ἴδρα
 ἐκ τῶν ἐκ τῶν. καὶ
 μὲν τῶν ἡρᾶς γάμων; το-
 σούτων ἐμὴν δὲ τὸν νῆα-
 ρος. ἀλλ' ἡμᾶς τ' ὕμνων ἀ-
 τισι, καὶ πρὸς τοῦ μίτριου φι-
 λαύδρωποι, οἷγε καὶ συμπί-
 πτας αὐτοὺς ἐπιπλάσσει. συγ-
 γνησθεῖσιν, ἃ πρὸς τῶν ἡμῶν
 ἡμῶν, καὶ ἰδὼν τὸν ἡρατῆρα
 ἡμῶν, καὶ ἴδρα οὐ ποτὶ ἄνδρ' ἐπὶ
 γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαύσαι
 αὐτῶν ἴδρα. ἀλόντῶν. ἰδὲ
 ἴδρα, βίαιον τί ἐστι. καὶ οὐκ
 αὐτῶν μόνον ἀρχαί, ἀλ-
 λά καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἵππερ.
 ἡρᾶ. σὺ μὲν καὶ πᾶν οὐτὸς
 γὰρ ἀπὸ πῆρας ἐστὶ. καὶ ἀγῶ-
 σι, καὶ φῆρα τῶν ἡμῶν, φα-
 ρα. ἴδρα, καὶ ἵππερ αὐτῶν,
 ἵππερ

oculos admoventes, et rursus
 prospectum in me intendebas,
 hæc intelligebam amatoriam ef-
 fectum, et multo quidē tempore uer-
 tecun labar dicere ad te, pueram
 batq; cessaturum a furore bo-
 minem. Postquam uero et ser-
 mones ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc læ-
 chrymantem, et ad genua pro-
 uolutum, obtectis auribus ne
 contumelias supplicāis illius
 audire, abij ut tibi dicere. Tu
 uero ipse uide, quō explores uir-
 tum. Iup. Euge, sceleratus ille
 in me ipsum, et usq; ad lunonē
 neptias eius, a leo ne inebriat
 est necesse. Ceterū nos autem
 res horū sumus, et ultra modū
 amatores hominū, qui quidem
 et cōiunatores nostras ipsos fe-
 cimur. Digni igitur uenia sumus
 si bibentes similia acq; eadem
 nobiscum, deinde et aspiciētes
 celestes istas formas, et quales
 nunquam uiderūt in terra, com-
 cupiuerunt frui illis, amore ca-
 pii uidelicet. Est autem amor
 uolētum quid iā, cenō homini
 bus solum imperat sed et nobis
 ipsis inacerdum. Iup. Tuus qui
 dem et ualde hic dominus est,
 et ducit te, et ferti naso (ut aiunt)
 trahens, et sequeris ipsum.
 quod

quocumq; duxerit, & te immuta-
 ris facile, in quocumq; iusserit,
 et prorsus possessio et ludus. A-
 moris es tu. Et nunc Ixiōi scio,
 qd ueniā tribuis, ut q et ipse ad
 ulterio cognoueris aliquādo il-
 lius uxorem, quā tibi Pirithou
 pepit. Iu. Adhuc. n. tu memini
 si illorū, si quid ego lusi in ter-
 ra descēdes. Sed nosti qd mihi
 uideatur de Ixione, multādum
 qdē ipsum nequaq; neq; d con-
 uiuiū excludēdū esse, rusticum
 enim foret. Sed quā amat, & ut
 ais, lachrymatur, & intolerabi-
 lia patitur. Iu. Quidnā ō Iupis
 iter, metuo enim, ne & tu cōuius
 meliosum aliquid dicas. Iup.
 Nequaquā. Sed simulacrū ex
 nube fingētes tibi simile, posita
 quā solutū fueris cōuiuiū, et ille
 uigilat (ut par est) prae amore,
 ad cōcubitiū adhibeamus ipsi
 affrētes. Sic enim ab angēdo
 animo fortassis defisses, putās
 se consecutū esse desiderii. Iu.
 Abage, ut nūquā quicquā tēs
 pestiui illi cōtingat, quando ca-
 ita, quā supra ipsum sunt, cōcu-
 piscit. Iu. Attamē patere ō Iu-
 no. Quid enim adeo prae tibi
 accidet ex hoc figmento, si cū
 nube Ixion congruitur? Iu.
 Sed nubes ego esse apparebo.

ἐνθα αὖ ἐγὼταί σοι, καὶ ἀλλάτ-
 τηράδιως, ἢ ὅ, τι αὖτε λελού-
 ση. καὶ ὅπως ἐτύμα καὶ παι-
 διὰ τοῦ ἔρωτος σύ γι, καὶ νῦν
 τῷ ἱξίονι, οἷδ' α, λαβέτι συγγνώ-
 μην ἀπονέμεις, ὅτι καὶ αὐ-
 τὸς μοιχοῦσαι ποτὶ αὐτὸ τίω
 γυναικα, ἣ σοι τὸν περιβου-
 ῖον κερ. Ζεὺς. ἔτι γὰρ σὺ μέμνη-
 σαι ἱκέτων, εἴ τι ἔγω ἱπαιξα
 ἐς γλῶ κατελθών; ἀτὰρ οἷδα
 ὅμοι δ' ἀπὸ τοῦ ἱξίονος;
 ἰσάλασθαι μὲν μηδ' αὖτως αὐ-
 τὸν, μέδ' ἀπὸ δ' αὖ τῷ συμπο-
 σίον. σκαῖον γάρ. ἰπὲ δ' ὄρᾳ,
 καὶ ὡς φῆς, λακέρει, καὶ ἀφ' ὁ-
 ρητα πάσχει. Ηρα. τί ὦ Ζεῦ;
 αἰδέομαι γάρ, μὴτι ὕβρις τινὲς
 καὶ σὺ ἱπης. Ζεὺς. οὐδ' αὖτως,
 ἀλλ' ἰδὼλον ἐκ νεφέλης πλα-
 σάμενος αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἰπαι-
 δαυ λυθὲν τὸ συμπόσιον, λακέρ-
 νος ἀγρυπνᾷ ὡς τὸ εἰκὸς ὑπὸ
 τῷ ἔρωτος, παρακατακλίνου-
 μεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ
 πάσχει αὐτὸν ὁ ἔρως, οἷδ' αὖ
 τιτυχεῖναι δ' ἐπιθυμίας. Η-
 ρα. ἀπαγὶ μὲν ὄρασι ἵκοιτο
 τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐκρυδυμένων.
 Ζ. ὅμως ὑπόμενον ὦ ἥρα. τί
 γὰρ αὖ καὶ πάσοις δεινὸν ἂ-
 πο τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέ-
 λι ὁ ἱξίων σωῖται; Ηρα. ἀλ-
 λ' ὁ ἱξίων ἔγω αὖτε δέξω,

ἡγεῖται αἰσχρὸν ἰπ' ἱμὶ ποι-
ῶσαι διὰ τὴν ἰμοίωσιν.
Ζεύς. ἔδ' ἔν' ἔστι. φῆς. ἔτι γὰρ
ὃ νιφίλιν ποτὶ Ἥρα γίνοιτ'
αὖν, ἔτι σὺ νιφίλιν. ἡ δ' ἱξίωμ
μένον βαπατῆδ' ἔσονται. Ἥρα.
ἀλλὰ οἷοι πάντες αὐδ' ἄνθρωποι
ἀπαρ' ἡμετέροις αἰσιν, αὐχέσας
κατακλῶν ἰσως, ἡγεῖται διὰ γ-
νοῖται ἅπανσι, λίγην συγγι-
γνῶσθαι τῇ Ἥρᾳ, καὶ οὐλλικ-
τες ἀναίτῳ Διὶ. καὶ πού τά-
χα ὄρᾳ μὲν φῆσιν αὐτῷ, οἱ
δ' οὐκ οὐκ οὐκ, ἐκ ἀδελφῶν
ὡς νιφίλιν σιμῶν. Ζεύς. ἐν-
δ' ἔν' ἔστι τοιοῦτόν ἰπ' ἡ, ὅτι τὴν
ἑλῶν ἱμῶν, ἥρα καὶ ἀδελ-
φῶν προδίδας, συμφορὴν ἰ-
σῶσινται μὲν αὐτοῦ αὖ, καὶ
πῶς ἀπαυτῶν ἱξίω, διὰ τὴν
διδόντες τὸ τοιοῦτόν. Ἥρα. οὐ
γὰρ δεινὸν τὸ τοιοῦτόν ἡ μ-
νηστικῆς.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡ-
φαίστου.

Ἐώρακαί με Ἀπόλλων τὸ
τὸ καί με βριγῶν τὸ ἀφ' ἑ-
νὸς, ὡς καλὸν τὸ ἔστι, καὶ
προσγίγῃ πᾶσι, καὶ διὰ τοῦ
ἡδὴ ὡς μίγα ἀγαθὸν ἀποβ-
εῖναι; Ἀπολ. ἡμῶν γὰρ φῶ
βριγῶν ὡς Ἥρα, ὡς μίγα
ἀγαθὸν, ὡς ἡμῶν πᾶσι πᾶ-
σι γὰρ ἔστι, ὡς ἡμῶν πᾶ-
σι γὰρ ἔστι.

Ἐμπεριουδινὴν ἱξίωσιν in me
committat propter similitudin-
em. Iup. Nihil istud dicis, neq;
enim nubes hæc unquam Iuno
erit, neq; tu nubes. Ixion autem
solum decipietur. Iun. Sed (ut
omnes homines arrogantes
sunt) gloriabitur descen-tes for-
sit. in, et narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, et Iou-
is rivalem esse, forsitan etiam
dixerit, me ipsum amare, illi uer-
o credetur, quando non uiden-
turi quomodo cum nube coica-
rit. Iup. Igitur si quid tale dixe-
rit, in infernum præcipietur,
ac totæ miser alligatus, cum in-
psa perpetuò circumvoluetur,
et laborem nunquam cessatur-
um sustinebit, pomas uidelicet
has pro amore dependens. Iu.
Non enim graue hoc quidem,
ob iactantiam.

Apollinis et Vulcani.

Vidisti in Apollo Mæce in
fantulum illū, nuper genitū, ut
formosus est, et attrahet omnia
bus, et iam quoq; tale quiddam
præ se fert, quasi in magnū alia
quod bonū euasurus sit. Apol.
Illum ego infantem dicam, et
Vulcanicū, aut in magnū aliquod
bonū euasurū, qui ipso Iapeto
antiquior est, quā ad fraudul-
entiam

lentiam. *Vul.* Et quæ adeo iniu-
ria afficere potuerit, iam prio-
rē in lucē adituus *Apol.* In-
terroga Neptunū, cuius triden-
tē suffuratus es, aut Martē, nā
et huius subtraxit clā ē uagina
gladiū, ut interim de me ipso nō
dicam quē et arcu spoliauit et
sagittis. *Vul.* Hæcine infantia
his et modo natus ille, qui x dum
mouebatur in cunis inter inuoc-
lucra? *Ap.* Scies *Vulcanē*, si
modo ad te aliquando uenerit.
Vul. Atque nūtiā pridē. *Ap.*
Quid igitur habes ne o fabrilē
instrumentū, nec dum quicquā illi
us tibi amiſſū est. *Vul.* Oē *Apol*
lo. *Apo.* Attamē inspice dili-
gēter. *Vul.* Per ouē, forcipē nō
uideo. *Apol.* Sed uidebis illum
alicubi inter inuolucra in cunis
infantis. *Vul.* Adeone aduna-
cas manus hēt, perinde ac si in
ipso uētre iā tū meditatus esset
furādi rationē? *Ap.* An nō au-
disti ipsum loquentē quoq; iā ar-
guta ac uolubilia quædā. Atq;
hic etiam ministrare nobis uult.
Hæc autē uocato ad se Cupidinis
ne statim illum palestra supera-
uit, nescio quo pacto pedes illi
subtrahēs. Deinde cū cæteris
iudæctur, inætea *Veneri* sur-
ripuit cingulū, cū illi amplexa

νοργία: *Ηφαι.* καὶ τίνα αὐ-
τὸν ἀδικῶσαι διώκοντες ἀρτίτε-
ρον ὢν. *Απολ.* ὁρώτα τὸν Πο-
σειδῶνα, οὗ τίνος ῥίαναν ἰα-
λίσσῃ, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τοῦτο
γὰρ θάλλουσιν λαδῶν τοῦ Λα-
λίου τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἱμαν-
τὸν λίγω. ὃν ἀφώπλισι τοῦ
τόξου, καὶ τῶν βελῶν. *Ηφαι.*
τὸ νιογνὸν ταῦτά, ὁ μόνος ἱ-
κινῶτο ἐν ταῖς σπαργάνοις;
Απολ. νίσῃ ὃ *Ηφαιστ.* εἰ σοι
προσίλθῃ μόνον. *Ηφαιστ.* καὶ
μὲν προσήλθῃ ἤδη. *Απολ.* τί
οὖν, πάντα ἔχεις τὰ ἔργα
λαῖα, καὶ οὐδὲν ἀπόλωλῃς αὐ-
τῶν; *Ηφαι.* πάντα ὃ *Απολ-*
λον. *Απολ.* ὅμως ἐπίσπιψι ἀ-
κριβῶς. *Η.* νῦν Δία τίνος πυρά-
γραν ἐχόρῃ. *Απολ.* ἀλλ' ὄψα
αὐτὸν πρὶν ἐν σπαργάνοις τῷ
βρίφους. *Ηφαι.* ὅπως δέξῃ καὶ
ὄψῃ, λαδὰ πόρῃ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ-
μιλιτήσας τίνος λελεπλημένῃ;
Απολ. οὐ γὰρ ἤκυσας αὐτὴ καὶ
λαλουῦντ' ἤδη σωμαύλα καὶ
ἐπίφοχα. ὁ δὲ καὶ διακονῶ-
νται ὑμῖν ἰδέσθαι. καὶ ἔτι δὲ
προσκαλῶσθαι μὲν τὸν ἔρω-
τα, κατεπάλασσε σὺ δὲ, ἐπὶ
οἷα ἔσως ὑφίλων τὸ πό-
δι. ἅτα μεταξὺ ἱπανοῦμι-
ν', ὃ *Αφροδίτης* μὲν τὸν
κιστὸν ἱκλίσῃ, προσπύξαιμι-

Dialogi

ὅτι αὐτὸν ἐπὶ τῇ νικῇ, τοῦ
Διὸς δὲ γελῶντος, τὸ σκυ-
πόρου. εἰ δὲ μὴ βρυτόρος ὁ
λερῶντες ὡ, καὶ πάλιν τὸ
πῦρ ἔχει, ἡλικίαν αὐτοῦ φέρε-
το. Ἡρακλῆς γὰρ γόν τινὰ τὸν
παῖδα φέρει. Απολ. οὐ μόνον,
ἀλλ' ὅτι καὶ μουσικόν. Ἡ-
ρακλῆς, τὸν τοῦ τεκμαίρεσθαι
ἔχεις; Απολ. χιλιώνων πονε-
πρὸν οὐρανόν, ὅρανον ὡ αὐ-
τῆς πωπῆξας. πῆχυν γὰρ
ἐνερμίσας καὶ συγῶσας, ἰ-
στα λαλάλους ἐμῶσας,
καὶ μαγάδιον ὑποδῶς, καὶ
ἐνταύθα, ὡ πῶτα χορ-
δῶς, μιγάδων πᾶν γλα-
φυρὸν ὡ Ἡρακλῆς, καὶ ἐνερ-
μίσιον, ὡς ἡλικίαν αὐτῷ φέρε-
ται τὸν πᾶσαι κυδαρί-
σαν ἀσπιδῶτα. ἡλικίαν δὲ ὡ
Μαῖα, ὡς οὐδὲ μένοι τὰς
νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
ἐπὶ πόρρω γίγας ἔχει τοῦ
ἑλίου καίτοι, ἡλικίαν πᾶσι
πᾶσι ἀπλάτῃ. ὡ πῶτα
δ' ὅτι. καὶ ῥάβδον τινὰ
πῶσινται θαυμασίαν τῶν
ἀνθρώπων. ἡ ψυχῶν καὶ κα-
τάγει τοὺς νεκροὺς. Ἡρακλῆς.
ὡ καὶ ἐπὶ τῷ ἑλίου. Απολ. τοῖς γα-
ροῦ ἀπὸ τῆς σοῖ τὸν μι-
στῶν, τῶν πῶτα γὰρ. Ἡρακλῆς. ὡ

ia ipsum fuisse ob uictoriam
Ioue autē ridens, sceptrū illius
sustulit, & nisi grauius fuisse
& plus ignis habuisset, ipsum
quod fulmen subtraxisset. Vn-
Celerē atq; agilē quēdam puerū
mibi narras. Ap. Quinimio &
Musicum præterea. Vn. Vn-
nā huius rei cōiecturam facis
Apo. Tē studio mortua alicui
bi in acta, instrumentū ex ea cō-
pactū dedit. Brachijs enim ad
apertis, & iugo superinducto, de
inde calamis chordarū ansulis
uidelicet, infixis, fundoq; infra,
et quasi quodā dorso subiecto,
atq; inde sepiē chordis suspēsis
& intentis, iucundū a se quiddā
modulatur, et cōcinnum, ut ego
quod illi iam inuidē, quā olim
personā lo citharā me exerceo.
Cæternū ipsa Maia illud quod
dicebat, qd neq; in citharā
maneret, sed præ nimio agendū
studio ad istos usq; descenderet,
facturus scilicet etiā inde ali-
qd. Alacris autē quod est, ac uis
gā quandā apparuit, mī rificā
potest ac uim habētē, qua
animas euocat, & educit mora-
tuos. Vn. Ego illā dedi ipsi
esset quasi ludicrū, Ap. Proinde
de & mercedē istam tibi retulit,
forcipem uidelicet. Vul. Rectē

εἰ τοῦτο· κέρει ἰσοπλ.· μί-
γα ὦ Ζεῦ λατὸν ἄχθ. ἐν τῇ
λειφαλῇ. αἰσέτως γοῦν ἰξυδν-
μ. ὅδα, τὰ κιναιὺς τῶν ὑπὸ
τῶν μύλων παρδίνων ζω-
γνῶν, καὶ τὰυτὰ ἰσοπλ.·
ἔπειτα κτέπιδον, ἔλειφαλῶν
ἐκλεῖθεσ ἐχον. ἡ δὲ πρὸς,
καὶ πυρρίχισα, καὶ τῶν ἀ-
σπίδα τισάσαι, καὶ τὸ δόρυ
πάλλα, καὶ ἰνδουσιῶ. καὶ
τὸ μίγιστον, λατὸν πάντων καὶ
ἀκμαία γιγνεται ὅδον ἐν
βράχαι. γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λὰ λεομῆ καὶ τοῦτο ἡ κέρει.
ἔστι ὦ Ζεῦ μαῖωρά μοι ἀπό-
δ.· ἰγγυήσας μοι αὐτῶν.
Ζ. ἀδυνάτα αὐτῶς ὦ Ἡφαί-
στ.· παρδίν.· πλὰ δὲ λει-
μῶν. ἰγὼ γοῦν τό γι ἐπ' ἐ-
μοί, οὐδ' ἐν αὐτῶν. Ἡφαίστ.
τοῦτ' ἐβουλόμην. ἡμοί μιλῶ-
σατὰ λοιπὰ. καὶ ὅδον σωμαρ-
πᾶσιν αὐτῶν. Ζ. τί σοι ῥέδιον
οὕτω, ποίαι. πλὴν οἶδα, ὅτι ἀ-
φωάτων ὄρεσ.

Προσάδων. καὶ Ἑρμῶ.

Ἐστὶν ὦ Ἑρμῶ νῦν ἰστυ-
χῶν τῷ Διί· Ἑρμ., οὐδ' αὖτως ὦ
Προσάδων, Προσάδ. ὅμως προ-
σέγγιστον αὐτῷ. Ἑρμ. μὴ ἰ-
νῆλα, φημί. ἀκαίρων γάρ.
ἔστι ἐν αὐτοῖς αὐτῶν ἐν
τῷ παρόντι. Πρ. μὴν τῇ Ἡφαι-
στῶ.

quid hoc? puella armata Mag.
nū ō Iupiter, malū habuisti i ca-
pitē. Merito igitur iracundus fia-
isti, iatā in cava cerebri pannicu-
lū, uirginē uiuā nutries, idē at-
ma, nutritum casta, nō caput
habuisti, nō aduerrens. Hæc ue-
rō ciū saltu, et cū armis tripus-
diat, clypeū cōcutit, ac hastā uin-
brat, et quasi quodā furore con-
citat. Ee, qđ maximū est for-
mosa admodū, ac maturis nub-
lis annis, breui adeo iā facta est,
ceteros quē oculos habēs, sed
eumen et huic grauiq̃ addit ga-
lea. Quare ō Iupiter, obstericā
di primum hoc mihi refer, de spō
de mihi illā. I. Impossibilia petis
Vulcanē, perperuō enim uirgo
manere uult. Ego certe, quāuis
in me ē, nihil repugno. V. Hoc
uolebā. Reliquū qđ est ipse cū-
rabo. Ac iā simul rapiā ipsam.
I. Si tibi faciliē adeo hoc, facias
licet. V. Et uicē illud scio, qđ a-
mas ea, q̃ ubi cōingere nequeunt.

Neptuni et Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire Io
uē nūc? Me. Nequaquā Neptu-
nē. N. At uicē intro renūcia de
me ipsi. M. Ne molestus sis, inq̃,
Importunum. n. hoc. Quare nō
poteris ipsum uidere in presen-
tia. N. Num igitur cū Iunone

concūbit. **M.** Nō, sed diuersum
quiddā est. **Nep.** Intellico. **Ga.**
nymedes inuis est. **Merc.** Neq̃
hoc, sed ip̃se infirmius aliquanti-
lū est. **Nep.** Vnde hoc **Mercu-**
rit Graue. nisi tūc narras. **M.**
Pudet dicere, tale qui ip̃ia est.
Nep. At nūbilio tibi opus est
apud me, paruius utiq̃ cum tibi
sim. **Merc.** Peperit paulo ana-
te, **Neptune.** **Nep.** **Apaga.**
An peperit ille? **Ex** quo? **Itaq̃**
latuit ille nos **Hermaphroditus**
existens. **At** neque uterus eius
eumorem aliquē praese tulit. **M.**
Recte dictis. **Neque** etiā ille par-
uum intra se habebat. **Nep.** **Nō**
uir, rursus ex capite pepit scilicet,
quemadmodū & **Minerva,**
hē. n. ille caput quoddā puerpe-
rū. **M.** Neq̃ illud, sed in formio-
re gestauit parū, illū uidelicet
ex **Semele** receptum. **N.** **Euge**
generosus, ut ille totus nobis, &
ex oī parte corporis impregnā-
do, donec usq̃ fœcūdus ē. **Sed**
q̃ nā **Semele** ista ē? **M.** **I** hebana
mulier, ex filiabus **Cadmi** una.
Huic cōgressus prægnaē cāre
liqui. **N.** Deinde uero ip̃se pilla
pepit. **M.** Atq̃ admodū. **Etiā** si
q̃ alienū ac mirum uideatur.
Nā **Semele** dolis aggressa **Iuo-**
pho (nosū autē, ut zelotes) est

οὐκ ἔστιν; **Er.** ἢ ἀλλ' ἵτις πο-
τὶ τί ὄντι. **Ποσ.** οὐκ ἔστι. ὁ **Γα-**
νυμήδης ἔνδοξον. **Ερμ.** ὁ δὲ τὰ
το. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐ-
τός. **Ποσ.** πόθεν ὦ **Ερμῆ;** **Δα-**
νὴν γὰρ τοῦτο φῆς. **Er.** αἰσχ-
νομαι εἰπῶν, τεισὺτόν ὄντι.
Πο. ἀλλ' οὐ χρὲ πρὸς ἐμὶ δα-
δόν γινῆτα. **Er.** τίτις κε ἀρτί-
ως, ὦ **Πρόδρομ.** **Ποσ.** ἀπαχι-
τίτις κε ἐκείνῳ; ἐκ τίνῳ;
οὐκοῦν ἡλελήθει ὑμᾶς ἀν-
δρόγυνῳ ὦν; ἀλλ' οὐδὲ ἱ-
πιστήματι αὐτῷ ἢ γαστρί.
ἔγκορτινά. **Ερμ.** ὡς λέγεις. οὐ-
γὰρ ἐκείνῳ ἔχει τὸ ἱμβρῶν.
Πο. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἵτι-
κος αὐδῆς, ὡς ποτὶ τὴν **Αθην-**
αῶν. τοιάδε γὰρ τὴν κεφα-
λήν ἔχει. **Er.** οὐκ. ἀλλ' ἐκ τῆς
μικρῆς ἐκείνης τῆς ἐκ τῆς **Σερμ-**
ῆς βρίσκει. **Ποσ.** ὡς γὰρ ἵγνυ-
ναι, ὡς ὅλῳ ὑμῖν λυο-
φορῶ, καὶ πάντα χέδι τὸ σῶ-
ματῶ. ἀλλὰ τίς ἢ **Σερμ-**
ῆς ὄντι; **Er.** **θηβαία,** τοῦ **Κάδμου**
δυγατῆρος μία. ταύτη
οὐκ ἔστιν, ἐκνύμονα ἰπώϊ-
σκον. **Ποσ.** εἴτα τίτις κε ὦ **Ερμῆ;**
αὐτ' ἐκείνης; **Ερμ.** καὶ μάλα,
εἰ καὶ παράδοξον εἶναι σοὶ
δοκῇ. τὴν μὲν γὰρ **Σερμ-**
ῆν ἐπιλδοῦσα ἡ **Ἥρα,** δι-
δαδὲ, ὡς **βυλότης** ὄντι.

πάθαι αὐτῷ παρὰ τοῦ Δι-
ός, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστρα-
πῶν ἡκεῖν παρ' αὐτῶν. ὡς
δ' ἐπείδη, καὶ ἦν ἰχωρ καὶ
τὸν κρόαντον, ἀνιφλίγη ὁ ὀ-
ροφός, καὶ ὁ Σιμίλη μὲν δι-
αφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἔ-
μει δὲ λιπύσει ἀνατιμόντα
πῶ γαστέρα θ' ὑποακίδε, ἀνα-
κομίσει ἀτιλὴς ἐπὶ αὐτῷ τὸ
ἔμβρυον ἱπταμνωταῖον. καὶ
ἱπταδὴ ἱπείσει, διελὼν τὸν
ἑαυτοῦ μηρὸν, ἐν τῇδε σιν, ὡς
ἀποτιλῇ δ' αἶψα ταῦθα, καὶ
νῦν ῥίτω ἢ ἅλα μὲν ὀξέτιον
αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν
ῥιδίων ἔχει. Πο. νῦν οὖν ποῦ
τὸ βρέφος ἔστιν; Εἰμ. ὁ πῶ
Νύσαν ἀποκομίσας, παρὲν-
δωκά ταῖς νύμφαις ἀναβί-
θαι, Διόνυσον ἱππομαδέν-
τα. Πο. οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ
Διονύσου τοῦτο καὶ μήτηρ καὶ
πατὴρ ὁ δὲ ὄστις; Εἰ. ἰοικεν.
ἄπειμι δ' ὅν ὄσων αὐτῷ πρὸς
τὸ φάρμακον οἶσιν, καὶ τὰλλα
ποιήσω, δὲ αὖ νομίζω ὅσ-
α βούλησθαι.

Εἰμ. καὶ ἡλίας.

Ω. ἡλίας, μὴ ἰλάσῃς τή-
μερον. ὁ Ζεὺς οἷσι, μὴ
δι' αὐτίαν, μὴ δ' ὅτι ῥίτω
ἡμίαν, ἀλλ' ἐνδομύνει,
ἢ τὸ μεταξὺ μάλιστα ἰπὼ νῦν
μα-

persuadet illi, ut petat a Ioue,
quo cum fulmine ac fulgure ad
se ueniat. Quæ cum uerbis huius
Iupiter fulmen secum portans,
conflagrauit cælum, ipsa q̃ Deo
mele ex igne periit. Me autem
iubet Iupiter, ut incisa illius
aluo, partū ad se afferā, impero
fectū illum quidē adhuc, et intra
septimū mēsem cōceptū. Quod
ubi fecisse ille dissecto fœmora
sua intro illū recipit, ut ibi pere-
ficeretur. Atq̃ ita iam tertio,
postquā factū illud est, mense, de
nūc illū peperit, et nūc ex dolo-
ribus quantūlū liquidus est.
N. Vbi igitur infans ille iam
est? M. In Nysam hinc abla-
tum, tradidi illum nymphis enu-
tricandum, Dionysium cognos-
minatum. Ne. Ergo utrumq̃,
Dionysij huius et pater et mater
ille est? Merc. Ita uidetur.
Ab eo igitur, ut illi aquam ad
uulnus afferam, ac cætera ea,
quæ ex more atq̃ consuetudine fieri
solent, quasi puerperæ procurā,
Mercurij et Solis.

O Sol, ne hodie currum co-
gas, inquit Iupiter, neq̃ in cras
stinum neque etiam in diem pe-
rendinum, sed intus mane, si
atq̃ interea perpetua una n̄x
longa

longa. Quare equos quidem ite-
rum soluant Horæ, tu uero res-
tingue ignem, & nunc tandem
post longum interuallum tem-
poris te ipsum recrea. Sol. Nos-
tra hæc atq; omnino aliena de-
nuncians uenis. Sed nunquid
transgredi, siue peccare uisus
sum inter agendum & extra
fines cursum habuisset atque id
nunc irascitur ille mihi, noctem
que triplo maiorem die facere
statuit Mer. Nihil tale, neque
hoc etiam perpetuo fiet, sed
ipse nunc opus habet, noctem si-
bi fieri cōsuetio longiorem. Sol.
Vbi autem etiam ille, aut
unde ipse emissus es, ut uerum nun-
ciaret mihi Mer. Ex Boeotia,
ab uxore Amphitryonis, cum
qua concumbis. Sol. Amator
illius atque ita illi satis non est
nox una? Mer. Nequaquam.
Nasci enim quendam oportet
ex hoc cōcubitu magnum, atq;
multorum certaminum uictori-
am, deum. Hæc igitur una no-
cte absolui ac perfici impossi-
le est. Sol. Sed absoluat atq; ad
exitum perducatur ille, quod fau-
sum felixq; sit. Vcruntamē hæc
Mercuri, temporibus Satur-
ni non fiebant, (soli enim hic
nos sumus.) Neque ille cum d

Rhea

μακρά. ὥστε λυτῶσαν μὲν
αἱ ὥραι αὖθις τοὺς ἵππους.
σὺ δὲ σβίσου τὸ πῦρ, καὶ ἀ-
νάπαυ· διὰ μακροῦ σε αὐ-
τόν. ΗΛΙ. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ερ-
μῆ καὶ ἀλλόκοτα ἦκας πα-
ραγγεῶν. ἀλλὰ μὴ παρα-
βαίνῃς τι ἰσοφαρὲν τῷ δρό-
μῳ, καὶ ἐξυλάσασαι τῶν ὀ-
ργῶν, ἡγῆτά μοι ἄχθεται, καὶ
πῶν νύκτα βριωλασίαν τῆς
ἡμέρας ποιῆσαι δειγνο-
νται; Ερμ. οὐδὲν τοι εὐτόν,
οὐδ' ὅτι αἱ τοῦτο ἴσται. Λα-
ταὶ δὲ τινὲς αὐτὸς ἐπιμα-
κίστρων γοῖσθαι οἱ τῆς νύ-
κτα. ΗΛ. ποῦ δὲ καὶ ὅστις,
ἢ πῶς οὐ βεβήμευθ' ἀγγι-
λῶν ταῦτά μοι; Ερμ. ἐν Βοι-
ωτίας ὦ ΗΛΙ, παρὰ τῆς
Ἀμφιτρύωνος γυναικὸς, ἢ
σύνισται. ΗΛ. ὁρῶν αὐτῆς;
αἷτα οὐχὶ καὶ νύξ μία; Ερμ.
οὐδαμῶς. τυχθῆναι γὰρ τι-
να δὲ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ταύ-
της μέγα καὶ πολὺ ἀδολο-
γῆν. τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νύ-
κτι ἀποτελεσθῆναι ἀδύνα-
τον. ΗΛ. ἀλλὰ τι λοβιου-
ργάτω μὲν ἀγαθὴ τύχη. ταῦ-
τα δ' οὖν ὦ Ερμῆ οὐκ ἐγί-
ντο ἑπὶ τοῦ Κρόνου. αὐτοὶ
γὰρ ἡμᾶς ὁρῶν. οὐδ' ἀ-
πόνοισι ἢ ἰκάνῃ παρὰ τῆς
Ριᾶς

ῥίαις ἴω, οὐδ' ἀπολείπων αὐ-
τὸν οὐρανὸν ἐν δόξαις ἰκνο-
μετο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἴω
ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ-
τρον τῇ αὐτῇ, ἀνάλογον
ταῖς ἡμέραις. ξινὸν δὲ ἡ πα-
ρὰ λαλῶν οὐσίην. οὐδ'
ἀρ' ἰκνώνησιν ποτὶ ἰκνών-
ουσι τῇ γυναικί. νῦν δὲ δι-
πλῆνους γυναικῶν ἵσταται, καὶ
ἀντράφει ταῖς παύσαις, καὶ
ἀκαμπτισίνοις μὲν γυνί-
δαι τοὺς ἵππους καὶ τὴν ἀρ-
γίαν; δύσπερον δὲ πῶς ἰ-
δὲν, ἀρβύ μάλιστα ἰ-
ξῆς ῥίον ἡμέρῳ, τοὺς δ'
αὐτῶν αὐτῶν ἐν σκοτει-
νῷ διαβιῶν; τοιαῦτα ἀπε-
λάουσεν ταῖς διὰς ὁράταις.
καὶ κατὰ δὲ οὐρανὸν πορρί-
νεται, ἵς' αὐτῇ ἰκνών-
ουσι τὸν αὐτῶν, ἐν δὲ
γῆς, κατὰ μακρῷ τῷ ῥίον. ἔρ-
σιον αὐτῇ ἡλίου, μὲν τι καὶ
ἀπὸ αὐτοῦ ταῖς λόγων. ἵγῳ
δὲ παρὰ πῶς Σιλλίῳ ἀπὸ
δῶν, καὶ τὸν ὑπὸν, ἀπαγγι-
λῶ καὶ αὐτοῖς, ἀπὸ ἰ Ζόν-
ου ἀπὸ τῆς. πῶς μὲν ἀπὸ
πρὸς αὐτῶν, τὸν δὲ ὑπὸν
μὲν αὐτῶν τοὺς αὐτῶν,
ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὐ-
τὴν νύκτα γιγνημένην.

Λεγο-

Rhea diuertebat, aut seorsim
cubabat, neq; etiam relicta coe-
lo Thebis dormiebat. Sed dies
quidem eum dies eras, nox au-
tem ad suam certum spacium,
secundum proportionem hora-
rum agebatur, peregrinum uer-
to aut immutatum nihil. Neq;
ille eum unquam cum muliere
mortali quicquam rei habuit.
At nunc infelicis mulierculæ
causa, oportet omnia sursum
et deorsum uerti. Ac equos qui-
dem præfractiores & difficilio-
res fieri, ob ocium & desidiam,
uiam autē asperiores eo quod
totum diuino non usurpabunt,
homines præterea miserē in teo-
nebricofo uiuere. Hoc boni ex
amoribus Iouis consequentur
illi scilicet, sed debūq; expectan-
tes, donec ille athletam islum,
quem dicis, absoluerit sub lon-
gis tenebris. Mer. Tace o Sol.
ne quid mali pro his dictis tuis
nansciscare. Ego uero ad Lu-
nam hinc abiens & ad Soma-
num, renuntiabo etiam illis,
quæ Iupiter mandauit illi quia-
dem, ut ne procedat citius, huic
autem, ut ne remittat de se homi-
nes, quo ignorent longam adeo
noctem hanc fuisse.

h

v

V cneq

Veneris & Luo

na.

Αφροδίτης καὶ Ζε-

φύων.

Τί ταῦτα, ὦ Σιλλών, φας

Quid hæc, ὦ Luna, facere
 & aiunt, quocies ad Cariam
 peruenis, ut currum sisikas, ac
 desuper aspectus Endymio-
 nem dormientem sub dio tana-
 quam uenatorem aliquem, ino-
 per dum autem etiam descen-
 das ad ipsum ex media uia
 Lu. Interroga ὦ Veneris fili-
 um tuum, qui mihi harum res
 rum autor est. Ven. Sinc.
 Contumeliosus ille est. Me
 quippe matrem ipsius, quibus
 modis afficit? nunc quid min
 Idam adigens Anchisæ causa
 sa Troiani, nunc autem in Li-
 banum ad Αβυρίum illum ad-
 dolescentem, quem & Prose-
 pine desiderabilem fecit, &
 me ex dimidia parte, amoris
 bus meis priuauit. Quare iam
 sæpe illi interminatus sum, ni
 desinat talia facere, fractura
 ram esse me ipsius & arcus
 & pharetram, amputatus
 ram autem etiam alas. Iam
 pridem uero & plagas ipsi in-
 nates incussi sandalio, sed il-
 le, nescio quopacto, tum qui-
 dem statim metuens ac sup-
 plicans, paulo post obliui-
 scitur

οὐ ποῦν σι, ὅπῃ τὸν ἑαυτὸν
 τὴν Καρίαν γῆν, ἰσχυρῶς
 μὲν σι τὸ ζῆλον, ἀπορῶσα
 ὅτ' τὸν Εὐδυμῖωνα καὶ δὲ
 δούτα, ὑπαίδειον ἄτις κυνη-
 γῆτιν ὄντα, ἰσχυρῶς δὲ καὶ
 καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ
 μέσης τῆς οἰκίας; Σιλ. ὁρώτα
 ὦ Αφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς
 μοι τούτων αἰτίη. Αφροδ.
 ἰα, ἰκάνθη ὑβριότης ὄσση.
 ἰμὲ γοῦν αὐτοῦ τὴν μητέ-
 ρα οἶα δίδρακτο, ἄρτι μὲν
 ὅτ' τὴν Ἰδλίω κατακύνω, Αγ-
 χίσου ἵνα καὶ τοῦ Ἰδλίου, ἄρτι-
 τι δ' ὅτ' τὸν Λίβανον, ἐ-
 πὶ τὸ καύρον ἰκάνη μαζά-
 κιον, ὃ καὶ τῇ Γόρσιφάτ-
 τῃ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πορεύσας, ὅς
 ὑμῖσιν ἀφείλετό με τὸν
 ὀρώμενον. ὥστε πολλὰ καὶ
 ὑπέλυσα, εἰ μὴ παύσειται
 τοιαῦτα ποιεῖν, λιλάσει
 μὲν αὐτοῦ τὰ τέσσα καὶ τὴν
 φάρμακον, πόρρω δὲ καὶ
 καὶ τὰ πτόρρα. ἦ δὲ καὶ καὶ
 πληγὰς αὐτῷ ἵκτενα εἰς
 τὰς πυγὰς τῷ σκεδάλλῳ.
 ὃ δὲ, οὐκ οἶδ', ὥπως το-
 παρὰ τὴν ἀνδρῶς καὶ ἰν-
 τόνων, μετ' ὀλίγον ἐπὶ τὴν

Dialogi.

23

σαι ἀπὸ πάντων . ἀτὰρ εἰ-
 πὲ μοι , καλὸς ὁ ἐνδυμίων
 ἴστω ; συναρκαμύδιον γὰρ
 οὕτω τὲ δανείω . Ζ . ἰμοὶ
 μὲν καὶ πᾶν καλὸς ὢ Α-
 φροδίτη δεινὴ , καὶ μέγιστα
 ὅταν ἐπιβαλλέμεν . Ἐπὶ δὲ
 πείρας τίς χλαμύδα κα-
 θύσκει τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχων
 τὰ ἀκόντια , ἡ δὲ ἐκ τῆς χει-
 ρος ὑπορρίντα . ὁ δὲ ξίφα δὲ
 πόρῃ τίς κατακλῶν ὅτ- τὸ ἄ-
 νω ἐπικλασάμεν ἐπὶ πρί-
 πει , τῷ προσώπῳ πόρῃ κεί-
 μεν . ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λι-
 νυμένῳ , ἀναπνίει τὸ ἀμ-
 βρόσιον ἰκάνο ἄσδμα . τότε
 τοίνυν ἐγὼ ἀφοφντὶ κατιού-
 σα , ἐπ' ἀκρὴν τῶν δακτύ-
 λων βιβάνκηα , ὥς αὖ μὴ ἀ-
 νιγρῶμεν . Ἐκταραχδέειν .
 εἶδ' αὖ , τί αὖ οὐδ' σοι λίγοι-
 μοι τὰ μετὰ ταῦτα . πάλιν
 ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τοῦ ἔρ-
 ος .

Αφροδίτης καὶ Ἐρω-
 τος .

Ω τέκνον ἔρως ἔρα , εἰς
 ποῖός . οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λί-
 γω , ἐπὶ ὅσα τοὺς ἀνθρώπους
 ἀναπείδεις , καὶ αὐτῶν ἢ
 κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ . ὅς
 τὸν μὲν Δία πεινέμενον
 ἐπι-

scitur omnium . Verum dic mi-
 hi formosus ne Endymion iste
 est ; Nam hoc quidem solatia
 fueris nullo huic . Lun . Mihi
 quidem etiam admodum fora-
 mosus , ὁ Venus , uideatur , et ma-
 xime quando instrata super tu-
 pem chlamyde dormis , leua
 tenens sagittas , paulatim ē
 manu prolabentes . Dextra
 autem circa caput sursum uera-
 sus reflexi , decorem affert fac-
 ciei , cui circumfunditur . Ipse
 se uero solutus somno , anhem-
 lat ambrosium illum halitum .
 Tunc igitur iacite equidem
 et sine ullo strepitu descendens ,
 ac summis digitis insisicens , ut
 ne expergefactus ille , periret
 bari possit . Scis igitur , quid
 tibi post hac dictura fue-
 rim , sed pereo equidem a-
 more .

Veneris et Cupi-
 dinis .

Cupido gnate , uide quae
 facis flagitia . Non iam de his
 loquor , quae te impulsore mora-
 tales in terra , uel in se quis-
 que uel inuicem alij in alios
 faciunt , uerum de his ago ,
 quae apud superos quoque dea
 signas , qui quidem Ioa-
 uem uarias assumere formas
 ostendit .

ostendis, uertens in quodcunque
 tibi pro tempore uisum fuerit.
 Lunam uero è caelo deuocas.
 Quin et Solem aliquoties com-
 pellis lentum apud Clymenem
 cessare, aurigandi muneris oba-
 litum, nam quicquid iniuriæ
 in me matrem etiam commu-
 nis, audaciter ac tanquam tuo
 facis. Verum tu quidem ô deo-
 rum omnium confidentissime,
 Rheam insuper ipsam iam as-
 sum, præterea deorum tam
 multorum parentem eò perpetua-
 listi, ut ruptionem adam et atq[ue]
 in Phrygium illum adolescen-
 tulum depereat, ac tua iam op-
 pera insanie, iunctisq[ue] leonia-
 bus, adhibeas item Corybanti-
 bus, quippe qui et ipsi furore
 quodam sunt afflati, per Idam
 montem sursum ac deorsum ob-
 errat, ipsa quidem Actæ apuo-
 re ciularis. Cæterum Corybanti-
 bus alius suum ipse penem en-
 se defecat, alius demissa coma
 per montes fertur insanus, alius
 eorum canit, alius tympano
 sonat, alius cymbalo perstrica-
 pit. breuiter, omnis undiquaque
 Ida tumultus atq[ue] insanie plea-
 nia est. Proinde cuncta timeo,
 meo ne tale quid accidat,
 quæ magnū malum generans,

ut

ἐπιδεικνύας, ἀλλὰ τῶν θε-
 ῶν, τί αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ δο-
 κῆ. τίνος σιδήριον δὲ καὶ ἀει-
 γὰς ἐν τοῦ οὐρανοῦ. τὸν ἥλιον
 δὲ παρὰ τῇ κλυμένη βρα-
 χυῖον ἱστῶσι ἀσχημάτως,
 ἐπιδεικνύμενον δὲ ἰππασί-
 ας. ἃ μὲν γὰρ ἐν ἡμῶν τίνος μα-
 τὴρα ὑβρίζεις, πατρῶν ποι-
 ας. ἀλλὰ σὺ ὅσον μαρτύρεται,
 καὶ τίνος ῥίαν αὐτῶν γυναι-
 κῶν, καὶ ματὴρα τοσούτων
 δειῶν, ἀνέπαυσαι παιδοπα-
 τῶν, καὶ τοῦ φρύγιον μαρτά-
 κιον ἐκείνου πατρῶν. καὶ τὴν
 ἐκείνην μέμνηται ὑπὲρ σου, καὶ
 ζουξαμένη τὸν ἐκείνον, πα-
 ραλαβοῦσα καὶ τὸς Κορύβαν-
 τας αὐτὴ μανικὸν καὶ αὐτοὺς
 ὄντας, αὐτὴ καὶ ἡμῶν τίνος ἰ-
 δῶν παρὰ πηλοῦσιν, ἃ μὲν
 ὁλολύγονσα ἐπὶ τῷ Ἄτῃ. ἃ
 Κορύβαντες δὲ, ἃ μὲν αὐ-
 τῶν τέμνεται ξίφος τοῦ πῦ-
 ρος, ἃ δὲ αὐτὰς τίνος ἡμῶν,
 ἵσταται μέμνηται διὰ τῶν ἱ-
 γῶν. ἃ δὲ αὐτὰ τῷ ἡέρετι.
 ἃ δὲ ἐπιβομβᾷ τῷ τυμπά-
 νῳ, ἃ ἐκτυπᾷ τῷ ὑμῶν-
 λῳ, καὶ ἡμῶν δὲ ἱγῶν καὶ
 μανία τὰ ἐν τῇ ἰδῇ ἀπαν-
 τά ὄντι. διὰ τὸ τῶν αὐ-
 παντα. διὰ τὸ τοιοῦτο, ἃ
 τὸ μίγα σὲ λαὸν τινοῦσα,

μὲν

μή ἀπομαρθεῖ ποτι ὁ Ρία,
ἢ καὶ μάλλον ἔτι ἐν αὐτῇ ὄν-
σα, λιλάσῃ τοὺς λευκόβαρ-
νας συλλαβίστας σι, Δια-
σπασαδάι, ἢ τοῖς λινοῖσι πα-
ραβαλαῖν ταῦτα Διολία, κιν-
δυνάουτά σι ὀρώσα. Ε. Δάρ-
φα μῆτορ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λινοῖ-
σιν αὐτοῖς ἔδωκεν ἑὸν εἶμι.
καὶ πολλὰ καὶ ἐπαναβάς ἐπὶ
τὰ ὄντα, καὶ ὅτι κέμεν λαβό-
μεθα, ἢ τοῖς αὐτοῖς. οἱ δὲ
σαῖντοί μιν, καὶ τὴν χάριν δι-
χόμενοι ὅτι τὸ ἑῖμα, πῶς δι-
χόμενοι ἀποδιδίχασι μοι,
αὐτὴ μὲν γὰρ Ρία, πῶς αὖ
ἐπὶ αὐτῇ σχολῶν ἀγάγοι ἐπὶ ἱ-
μῇ, ἥν οὐδὲν ἐν τῷ Αἴτῃ: καί
τοι τί ἔγωγε Διολίᾳ, Διολίᾳ τὰ
καλὰ, οἷά ἐστιν: ὑμᾶς δὲ μὴ
ἐρίσθαι τῶν καλῶν. μή τοι-
νυν ἐμὴ αἰτιάσθαι τούτων. ἢ
δίλεις σὺ ὅ μῆτορ, αὐτὴ μὴ
ἐστὶ ὄρεα, μῆτι οὐ τοῦ ἄρι-
ου, μῆτι ἐκείνου οὐ: Ἀφρο, ὡς
Διολίᾳ, καὶ ἑκατάς ἀπαύ-
των, ἀλλὰ μιν ἐμὴ ποτι
τῶν λόγων.

Διολίᾳ, Διολίᾳ, καὶ ἡ-
ράκλειος. Ζεύς.

Πάσασθαι ὁ Διολίᾳ ἢ
ἡράκλειος, ὅριζοντες πρὸς ἀλλή-
λους ὡς πρὸς αὐτοῖς. ἀπριπῶ
γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλήλῃς ἑσθμ-
ποσι

ut si quando resipiscat Rheca, mel-
potius si pergat insanire. Cory-
bantib. impetres, ut te correperunt
discerpant, aut leonibus obijcia-
ant. Hic me sollicitus metus, qd
videam tibi periculum inopia
nere. C. Ocioso aio eslo mater,
si quidē leonib. etiā ipsis iā fami-
liaris sum factus, ita ut serpente
micro, cōscensu eorum tergis, prae-
hesasq; iuba, equitis ritu infidens
illos agitem. At uerō illi ineca-
rim tibi caudis abblandiunt,
ac manum ori inferam tecco-
plant, lambuntq; deinde tibi
reddunt innocua. Porro Rheca
ipsi, quando eandē uacauerit, me
me ulciscatur, tūc in. Atte sit
iota? Postremo quid ego pecco,
quum res pulchras, ut sunt, offe-
ro, ac demonstrō? Os ne appe-
tite res pulchras, quatē his de re-
bus ne in me crimen conferre.
Nū uis ipsa tu mater, uti neque
tu posthac Mater ames, neq; ille
lece? Ve. Ve, es peruitax, et nul-
la in re nō supas. Attamē hōtē
quae dixi, aliquādo memineris.

Iduis, Aesculapij ὃ
Herculis.

Desinice ὁ Aesculapij ὃ
Hercules, cōcedere uer uos iero-
gijis, perinde ut homines. In de-
cora enim hae, et aliena d cono-
micio

μυιο deorum. Her. Ac uis, ὁ Iupiter medicamentarium istum priore loco accumulare, quā me? Aes. Quid ni, per Iovem melior quoque enim sum. Her. In quo igitur ὁ attonite, an quod te Iupiter fulmine alio quando percussit, eo quod, quae nefas erat, feceras, nunc autē ex misericordia iterum immortalitatis particeps factus es? Aes. Oblivus uerō etiam tu es Heraclitus, quod in Oetae conflagrares, quando qui sem mihi ignem obijcis? Her. Nequaquā aequas, si et ipsa similia sunt quae uterque in uita egimus ut qui ipse quidē Iouis filius sum, tantos autem labores sustinuerim, expurgata uita, de uiculis bestiarum et hominibus contumeliosis, uindicta ac poena affectis. Tu uerō radicū incisores, et circulator agros, uicibus fortassis hominibus utilis medicamenta exhibendo, uile autem nihil quicquam operare praestitisti. Aes. Recte dicis, quoniam et iniustiones tuas curari, quando paulo ante ascēdisi, ad nos semijsculari corpore utriusque corrupto ac pedito, et a tuā nica, et post illā, etiam a flāma. Ego uerō quod si nihil aliud, tamē neque scriui, quā a modo tu, neque

exere

πείσιν τῶν δειῶν. Ἡρα. ἀλλὰ ἰδίῃς ὃ Ζεὺς τούτῳ τὸν φαρμακία ποκατακλίνει-
δαίμον. Ασκλη. ἐν Δία. καὶ ὁμείνον γὰρ εἰμι. Ἡρα. κατὰ τί ὁ ἱμβρόντητε; ἢ διότι σὺ ὁ Ζεὺς ἐκφάνωσεν, ἢ μὴ δέῃς ποιοῦντα, νυνὶ δὲ κατ' ἰλίον αὐτοῦ ἀθανασίας μετήλπας; Ασκλη. ἐπιλέλκεσαι γὰρ καὶ σὺ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῇ οἰτῇ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὠκείδεις τὸ πῦρ. Ἡρα. οὐκοῦν ἴσα καὶ ὁμοία βεβιωτά ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θυρία καταγανισμένῃ, καὶ ἀνδρώπων ὑβριστὰς τιμωροῦμεν. σὺ δὲ ριζοτόμῃ καὶ ἀγύρῃ. νοσοῦσι μὲν ἰσως ἀνδρώποισι χρέσιμῃ ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδ' δὲ οὐδὲν ἐπιδιδασγμένῃ. Ασκλη. εὐλέγεις, ὅτι σὺ τὰ ἐγκύματα ἰασάμεν, ὅτι πρῶτον ἀνῆλθ' ἡμίφλητ', καὶ ἀμφὺν διεφάρμεν τῷ σώματι, τοῦ χιτῶν, καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὗτο ἐδούλουσα ὡσπερ σὺ, οὔτε

ἔξαινον

ἔφατον ἱρία ἐν Λυδία, περιφύλασσεν δὲ αὐτὸν, καὶ παύσῃ μὲν ὑπὸ τῆς οὐρανῆς χερσὶ σαυράλῳ. ἀλλ' οὐδὲν μιλῶντος αὐτοῦ ἀπὸ καταστάσεων, καὶ τῶν γυναικῶν. καὶ ἡ μὲν παύσῃ λοιπὸν μὲν μοι, αὐτίκα μέλας ἴσῃ, ὡς οὐ πόρῳ σε ὀνύσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀρά μιν εἶσι, εἴπω δὲ καὶ λευγαλῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν παῖδ' αὖτε ἰάσασθαι σε, τὸ κερταῖον σωφρονεῖν. Ζεὺς, πύσας δὲ φημί, καὶ μὴ καταρῶντι ἐμὴν πῶν ξυνοῦσιαν, ἢ ἀποστρέφεις ἀποστρέφωμαι ἡμᾶς τὸ συμποσίον. καὶ τοὶ δὲ γυναικῶν ὡς Ἡρακλῆος προκατακλίνω δὲ σου τὸν ἀσκληπιὸν, καὶ καὶ πρὸ τῶν ἀπαλαίνας.

exercui lanificium in Lydia putratam inducis, & ab Omphale uerberatus sandalio amato, neque uero etiam infans es, occidi liberos & uxorem. Hercul. Nisi desinas conuiuiari, scitum admodum senties, quod non multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc, è caelo præcipietem dabo te, ut ne ipse qui temerè concitaueris te, diminuito atque effracto tibi cerebro. Iuppiter. Desinere, inquam, & perurbare nobis conuersationem hanc, aut ambos hinc ablegabo uos è conuiuio. Quamquam etiam æquum est ὁ Hercules, priore loco accumbere Aesculapium, quippe qui prior mortuus est.

Mercurij & Apollinis.

Ερμῆ καὶ Ἀπόλλωνος.

Τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἀπόλλων; Ἀπόλλων. ὅτι ὦ Ερμῆ δυστυχῶ ἐν ταῖς ἱερουργίαις. Ερμῆς. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον. οὐδὲ τί δυστυχῆς; ἢ τὸ κατὰ πῶν δάφνῳ σε λυπῶ ἔστι; Ἀπο.

Quid uero tristes es Apollo & Apol. Quoniam & Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. Mercurius. Dignum quidem more hoc, sed tu quo pacto miser atque infelix es? Apollo id quod cum Daphne accidis, te dolore afficit adduct Apollo.

Apo. Nequaquam, sed amas
 sum doleo, Laconē illum Oe-
 badi filium. Mercur. An mor-
 tuus est Hyacinthus? dic mihi.
 Apo. Atque admodum. Mer-
 c. Unde Apollo? aut quis ita ab
 omni amore alienus fuit, ut o-
 cideretur formosum illū puerum?
 Apo. Meum ipsius factum
 hoc est. Mer. Quid igitur, insani-
 uisti? Apo. Non, sed
 infortunium quoddam inuito
 mihi accidit. Mer. Quomodo?
 cupio enim audire rationem
 hanc. Apo. Disce ludere dis-
 scebas, atque ego una cum illo lu-
 debam. Ceterum uentorum
 omnium pessimē perditus Zes-
 phyrus amabat quidem longo
 iam tempore etiam ipse illum.
 Verum neglecto eo, et contem-
 ptum istum nō ferente, ego qui-
 dem, quemadmodum consue-
 ueramus, discum in altum iuro-
 sum uersus iaculabar, ille au-
 tem deorsum Taygeto spirans,
 ablatum hunc in caput pue-
 ro inflixit, ita ut ex ea plaga
 et cruor manaret affatim, et
 ipse puer statim sagittis, sua
 gientemque admonentem usque
 persequendo. Puer autem et
 iumulum extruxi in Amy-
 cliis ubi discus cum prostrauit,

Απο. ἔλαμψ. ἀλλ' ὄρα μὲν
 νομ' ὡς θ' αὖ τὸν λάκωνα τὸν
 οἰβάδου. Ερ. τί θ' ἔστι γὰρ, αἰ-
 κί μοι, ὁ ὑάκινθος; Απο. καὶ
 μάλα. Ερ. πρὸς τί; ὦ Α-
 πολλόν; ἢ τίς οὕτως αὐτὸν
 τ' ὦ, ὥς ἀποκτείνειν τὸ
 λαόν; ἢ καὶ μετὰ τὸν Α-
 πο. αὐτὸν μὲν τὸ ἔργον. Ερ.
 οὐκοῦν ἡμῶν ὦ Απολλόν;
 Απο. ἔκ, ἀλλὰ δυστύχημά τί
 ἀκούσιον ἐγένετο. Ερ. πῶς;
 ἰδίῳ γὰρ ἀκούσαι τὸν λό-
 γον. Απολ. ἀκούσαν ἡμῶν
 δαυ. ἡ γὰρ σιωπῶντος
 αὐτοῦ. ὁ δὲ λαόντα αὐτὸν
 ἀπολούμεν; ἔφην, ἢ καὶ
 μὴν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός. ἀ-
 μιλόμεν; Αἰ. καὶ μὴν φέ-
 ρων πλὴν ὑποβροχίαν, ἐγὼ μὲν
 αὐτὸν ἔριψα, ὥσπερ εὐδαμῶς
 τὸν δίσκον ὅς τ' αὖν. ὁ δὲ,
 ἀπὸ τοῦ ταύγίτου καταπνύ-
 σας, καὶ λιπαλῶν τῶ πασι
 ἐτίθει φέρον αὐτόν, ὥστε
 ἀπὸ τοῦ πολλοῦ αἵματι ρυ-
 ναι πολλόν, καὶ τὸν παῖδα σὺ-
 θὺς ἀποθανόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν
 μὲν ἔφην, αὐτίκα ἡμῶν
 μὴν κατατοξεύσας, φύγον.
 τί ἐπὶ σπῆλιν; Αἰ. τοῦ ἔ-
 ρους; τῶ πασι δὲ, καὶ τὰ φέρον
 ἰχθυόμεν ἐν ἀμύνκλῳ, ὅ-
 που ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε.

καὶ

καὶ ἀπὸ τῆς αἵματος αὐτοῦ
καὶ αὐτοῦ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν
οὐκ ἔστιν ἔρμῃ, καὶ οὐ
αὐτοῦ ἔστιν αὐτοῦ ἀπὸ
αὐτοῦ. ἵτι καὶ γράμματα ἵ-
χου, ἵππῳ ἵππῳ τῷ νικῶ. ἅ-
δῃ οὐ αἰγῶνι λιλυπῶσαι
δοῦναι. Ἐρ. καὶ ὁ Ἀπόλλων. ἅ-
δῃς γὰρ νυκτὸν πεποιμένῳ
τὸν ὄρμητον, ὥστε μὴ ἔχῃ
ἀποχρῶντι.

Ἐρμῃ καὶ Ἀπόλλωνι
ν.

Τὸ δὲ καὶ χαλὴν αὐτὸν
ἔστα Ἡρακλῆος, καὶ τὴν
ἵχου βαύουσαν ὁ Ἀπολ-
λον, τὰς καλλίστας γυναι-
κίνας, τὴν τε Ἀφροδίτην
καὶ τὴν χάριν. Ἀπο. οὐ πο-
μία τις ὁ Ἐρμῇ, πάλιν ἱκανὸς
γυνὴν δαυμάτω, τὸ αὐχί-
δαι σωδῶσαι αὐτῷ, καὶ μά-
λιστα ὅταν ὀρῶσιν ἰδρῶτι ρί-
νῳ αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμινον ἐπ-
κινῶντα, πολλὰ αὐτῷ αἰδῶν
ἐπὶ τῇ προσώπῳ ἵχου. καὶ
ὅμως τοιοῦτον ἔστα αὐτῷ.
πρὸ βαλλουσί τι, καὶ φιλοῦ-
σι, καὶ συγκαθ' οὐδ' οὐσι. Ἐρ.
τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
καὶ τῷ Ἡρακλῆϊ φθονῶ. σὺ δὲ
ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ-
δαίρις, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ
καλλίᾳ φρονέει, ἡγῶν ἐπὶ
τῇ

ex sanguine florem, terram
inducere feci, suavisissimum illum
quidem Mercuri, atq; omnium
fragrantissimum, praeterea
litteras quasdam habet, quae
mortui ipsum quasi deplorant.
Num tibi igitur praeter ratio-
nem mortuus fuisse uideor M.
Sane uero Apollo. Novas et-
nim mortalem te comparasse
amasium tibi. Quare dolere nō
deber, mortuo iam illo.

Mercurij et Apollinis.

Itan' autem Vulcanū, cum
et claudus ipse sit, et artem a-
deo fabrilem et cōiemptā exerce-
at Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisse, Venerem atque
Gratiam. Ap. Felicitas qua
dā haec Mercuri: Veruntamen
illud equidē miror, quod cum il-
lo rem habere sustinent, et maxi-
mē quando uidens sudore fluen-
tē, in fornacē demittere atq; in-
cutuare sese, mulea adeo fuligis
ne facie illius oppleta. Et ta-
men talis ipse cū sit, amplectun-
tur ipsum, et osculantur, et uni-
dormiunt. M. Hoc et ipse indig-
nor, et Vulcano inuideo. At tu
comam nutri Apollo, ac citra
tam persona, animū ob pulchri-
tudinem elatum atq; superbum
praetere ferens, et ego etiam ob
habito

habitudinē corporis & lyram. Ceterū ubi cubitū eundem fueris, soli dormietis. Apo. Ego uero alias quosq̃ habeo Venerē minus propitiā ad res amatorias. Quippe etiam quos duos maxime praeter ceteros amavi, Daphnen & Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuerſa maluerit, quā mecum rem habere, hic autē a disco interfectus est, & nunc pro illis, coronas habeo. Merc. At ego iam alia quando Venerem, sed non oportet gloriari. Apo. Noui, atque etiam Hermaphroditum istum ex te aiunt peperisse ipsam. Veneruntamen illud mihi dic, si nosſis, quomodo non aemulatur Venus Gratiā, aut cōtrā il. a Venerem. Merc. Quoniam, Apollō, illa in Lemno cum ipso consuetudinem habet, Venus autē ex caelo, praesentim autem haec cū Marte plerumque uersatur, atq̃ illum amat. Quapropter non ita multum fabrum istum curat. A. Atq̃ haec putas ipsum Vulcanum scire. M. Scis, sed qd agat cū generosum adeo adolēſcentē, & praeterea militare ipsū esse uideat. Quare silentiū agit, nisi qđ miratur quidē,

πινυμε

τῇ συνέξῃ καὶ τῇ λύρῃ. αὐτὸς ἰπαιδὸν λοιμᾶσθαι δέοι, μὲντοι λαδὸν δέχομεν. Απο. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτης εἰμι οἰς τὰ ὄρατικά. καὶ δύο γυνῶ, οὗς μάλιστα ὑποβρυγίσσωσα, τὴν Δάφνῃ καὶ τὴν Ὑάκινθον, ἣ μὲν ἀποδιδράσκει μοι, καὶ μισᾷ, ὥςτις ἀλίστο φύλον γυνῶσαι μάλλον ἢ ἡμοὶ συνᾶναι, ἡ δὲ ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπώλιστο. καὶ νῦν αὐτὴ ἰκάνων τιφάνουε ἔχω. Ερμ. ἰγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Αφροδίτῃ, ἀλλ' οὐ χρεὶ αὐχῶν. Απο. οἶδα. καὶ τὴν Ερμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λήγεται τιτύνειν. πολλὴν ἰκάνει μοι ἀπὲρ, εἰτι οἶδα, πῶς οὐ ζήλοισιν ἡ Αφροδίτη τὴν χάριν, ἣ ἡ χάρις ταύτης; Ερ. ὅτι ἡ Απείλλου ἰκάνη μὲν αὐτῇ ἐν τῇ Λέμνῳ συνῆτιν, ἡ δ' Αφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τε, πόρῃ τὴν ἄρῃ ἔχει τὰ πολλὰ, μακρίνους ὄρεα. ὥςτις ἐπὶ γὰρ αὐτῇ τοῦ χαλκίως τοῦτε μέλα. ἀπείλλον ταῦτα οἶα τὴν Ἥφαιστον εἶδεναι; Ερμ. οἶδ' οὐ, ἀλλὰ τί αὐτὸν δράσει δυνάστε, γυναικὸν ἰδῶν νιανίαν, καὶ τραϊνὸν τὴν αὐτὴν; ὥςτις τὴν εὐτυχίαν ἄγα, πολλὴν ἀπώλισται δὲ μοι

ἀδελφὰ τίνα ἔπραξαν ἴσα-
σθαι αὐτοῖς, καὶ συλλήψε-
σθαι, σφύλωσθαι ἐπὶ τῷ δὲ
νῦν. Ἀπο. ἐν οὐδ' αὖ. δὲ ξάμελ
δ' αὖ αὐτῶν ἡ ἐξήλασθαι ἰ-
μὴν ὅτι.

Ἡρα καὶ κατ' ἑ.

Καλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λατοῖ
καὶ τὰ τένα ἱκανῶς τῷ
Διὶ. Λα. οὐ πᾶσαι ὦ Ἡρα τῶ
νύτοις τίκταιν ἀνθρώποις,
οἱ δ' ἡφαιστῆος ἔσιν. Ἡρα.
ἀλλ' οὐτ' ἄλλ' ὅτι χολῆς, ἰ-
μῶς χροῖμας γὰρ ὄντι, τυχ-
εῖται ἀρ' αἵματι, καὶ ἡ-
τακνέσθαι μὲν τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην
ἔγχει, καὶ σπουδαῖται
πρὸς αὐτῶν. οἱ δ' αὖ σοὶ πᾶ-
σθαι, ὅτι μὲν αὐτῶν ἀρ' αἵμα-
τι, πρὸς τοῦ μέτρου, καὶ ἰ-
σταῖ, καὶ τὸ τελευτῶν,
ὅτι τὴν Σκυθίαν ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ, πᾶσι τοῖς ἰσάσιμ
οἱ αὖ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰ-
μῶς χροῖμας γὰρ ὄντι, τυχ-
εῖται ἀρ' αἵματι, καὶ ἡ-
τακνέσθαι μὲν τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην
ἔγχει, καὶ σπουδαῖται
πρὸς αὐτῶν. οἱ δ' αὖ σοὶ πᾶ-
σθαι, ὅτι μὲν αὐτῶν ἀρ' αἵμα-
τι, πρὸς τοῦ μέτρου, καὶ ἰ-
σταῖ, καὶ τὸ τελευτῶν,
ὅτι τὴν Σκυθίαν ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ, πᾶσι τοῖς ἰσάσιμ
οἱ αὖ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰ-
μῶς χροῖμας γὰρ ὄντι, τυχ-
εῖται ἀρ' αἵματι, καὶ ἡ-
τακνέσθαι μὲν τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην
ἔγχει, καὶ σπουδαῖται
πρὸς αὐτῶν. οἱ δ' αὖ σοὶ πᾶ-
σθαι, ὅτι μὲν αὐτῶν ἀρ' αἵμα-
τι, πρὸς τοῦ μέτρου, καὶ ἰ-
σταῖ, καὶ τὸ τελευτῶν,
ὅτι τὴν Σκυθίαν ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ, πᾶσι τοῖς ἰσάσιμ
οἱ αὖ

uincula quae iam excogitasse
contra illos se, et ipsos com-
prehensurum esse, circum lato
ueluti retibus quibusdam lecta.
Apol. Nescio sane, optarim
vero ipse ille, qui sic comprehen-
deretur esse.

Iunonis & Latoe

παρ.

Pulchros enim uero Latoe
nati & liberos procreasti Ioui.
La. Non enim omnes, ὦ Ius-
to, tales parere possumus, quas
Vulcanus est. Iuno. At hic
claudus quidem, utilis certe ego
me est, artifex optimus existens,
ac coelum nobis exornauit quoque,
Veneremur uxorem duxit, &
qua & studiose obseruatur. Cō-
tra autem tuorum liberorum,
aliter qui lem uirilis ultra mo-
dum, & monui uaga est, & pro-
fremō in Scythiam quoque
profecta, omnes sciunt, quas
lia comedat, hospites mactan-
do, ac Scythas ipsos imitan-
do, qui humana carne uescuntur.
Apollo autem simulat quid-
dem omnia scire sese, & iaculis
lari, & cithara canere, &
medicum esse & uaticinari.
Et crectis uaticinandi tabernis
hic in Delphis, illic in Olaro

& Didymis, decipit consulens
 se se, obliqua, & in utraque
 partem quaestionis propositae in-
 clinantia respondendo, ne uide-
 licet erroris possit damnari, at-
 que ita ex hoc quaestum facit, et
 dicescit. Multi enim amentes
 sunt, scq; ipsos exhibent praestigia
 deludendos. Verum non ig-
 noratur utiq; a prudentioribus,
 quod pleraq; falsa ac ficta dicti-
 tet, quippe ille ipse uites igno-
 rabat, quod interfecit uis amas-
 sium suum esset disco, neq; prae-
 dixerat ipse sibi, quod fugit uis
 ipsum esset Daphne, idque a
 deo formosum atq; comatum.
 Quare non uideo, qua caussa
 pulchriores liberos te qua Nio-
 ben illam, procreasse putaris.
 Dat. Auero liberi hi, hospiti-
 um maculat: ix ista uidelicet, &
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeante, dum co-
 spiciuntur inter deos, & maxime
 quando haec quidem ob pul-
 chritudine laudatur, ille autem
 ciuium personae in conuiuio,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequuntibus. Iu. Neque otia
 sumi continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mars
 syas, si iuste modo iudicare
 Marsa uoluisse, excoriasse
 merito,

καὶ ἐν Διδύμοις, θηπικτῆ
 τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λο-
 ξὰ καὶ ἐπαμφοτέρωθεν
 πρὸς ἐκείνους ὅτι ὁρωμένοι-
 ως ἀποκρινόμεναι, ὡς ἀ-
 κρινδωρ εἶναι τὸ σφάλμα,
 καὶ πλουτῆ μὴν ἀπὸ τῆ τοῦ
 οὐτοῦ. πολλοὶ γὰρ οἱ αὐτοκ-
 ται, καὶ παρίχοντες αὐτοὺς
 καταγοητεύοντες. πλὴν ἐκ
 ἀγνοίας γὰρ καὶ τῶν σω-
 τωτικῶν, τὰ πολλὰ τὸρα-
 τούμεναι. αὐτοὺς γοῶν ὁ
 μαύτις ἡγνοῖα, ὅτι φονεύ-
 σαι μὴ τὸν ὁρώμενον τῷ
 Δίσκῳ. οὐ προμαρτυροῦσα-
 το δὲ, ὡς φάσκειται αὐτῶν
 ὁ δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω
 καλὸν καὶ κομῆτῳ ὄντα.
 ὥστε οὐχ ἱρῶ, καθότι καλλι-
 τικνοτέρα τῆς Νιόβης ἐδο-
 ξας. Δη. ταῦτα μὲν τοῖς
 τὰ τέκνα ἢ ξυνοπτόναι καὶ
 ὁ ψευδόμεναι, οἷον, ὅπως
 λυτὰ οἱ ὁρώμενα ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μάλιστα ἔσαν ὁ
 μὴ ἱπαινῆται ὅτι τὸ ἐκ-
 λῶ, ὁ δὲ λιδαρίῃ ἐν τῷ
 συμποσίῳ δαυμαζόμεναι
 ὑφ' αὐάντων. Ηφαι. ἐ-
 γίλασα ὡς Λητὶ. ἱπῶν
 δαυμαζοῖς, ἐν ὁ Μαρσύας.
 ἀ τὰ δίκαια αἱ μῦσαι δι-
 κάσαι ἡδίων, ἀπὸ δαίμων
 αὐ.

αὐτὸς πρατήσῃ τῇ μου-
σικῇ : τοῦ δὲ λυτὰ σοφί-
ας ἀδελφῆ ἀπὸ λυτῶν, ἀ-
λίκως ἀλούς. ὃ δὲ μαλῆσου
παρδένῳ ὅντι μαλῆ ἔστιν,
ὥστε ἐπὶ ἱμῶν ὁρῶσα
τῷ τοῦ Αἰταίωνῳ, φοβη-
δῶσα μὴ ὁ νεανίσκος ὁ ἀ-
γαθούσης τὸ αἶσχος αὐτῆς,
ἐπαφῆκεν αὐτῇ τὰς κνώσας.
ἡ γὰρ λίγαν ὅτι οὐδὲ τὰς
πικρύνσας ἱμαῖοντο, παρθε-
νῳ γὰρ καὶ αὐτῇ οὐσα. Λη-
μίγῃ ὡς ἦρα φρονῶς, ἐπὶ ξύ-
βαι τῷ Διὶ, καὶ συμβασι-
λόντας αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζας ἀδελφῆς. πάλιν ἀλλ'
ὄψομαι σε μετ' ὀλίγον αὐ-
δὲς λακρύουσα, ὅπως σε
καταλιπὼν, ὅτι τὴν γλῶσσαν
ταῦρ ὃ ἡ λυκὴν γυναι-
κίαν.

Απέλλωνῳ καὶ

Ερμῷ.

Τί γιγνῶς ὦ Ερμῷ; Ερμ.
ἔτι γιγνόμενα ὦ Αἰσχύλῳ
ἄδον. Αἰσχύλῳ οὐκ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀκούσας ἔχει συγγε-
λῶν. Ερμ. ὃ ἀφροδίτη ξυνοῦ-
σα τῷ Ἀρε, κατέσχευεν, καὶ
ὁ ἦρας ὃ ἰδὼν αὐτοὺς
ξυλλαβῶν. Αἰσχύλῳ. ὡς ἡ δὲ
γαρτὶ ὁρᾶν ἰσικας. Ερμῷ.
ἡ πολλὰ, οἶμαι, ταῦτα ἰδὼς
ἰδύ-

merito, ut qui ipse in Musica
uicetatur, nunc autem circumuen-
tus miser ille perire, iniustus sanè
damnatus. Hæc autem formosa
uia uirgo, ita formosa nimirum
est, ut postea animaduertit se
se cōspectū ab Adæone fuisse,
uerita ne adolescens ille, turpia
audiret ipsius euulgaret, immi-
serit illi canes. Vt interim non
dicam, quod neque parturienti-
bus, obsecratura fuisset, si uirgo
uixit, et ipsa foret. Lat. Valde
animo elato es Iuno, eo quod
cum Ioue concumbis, et und-
cum eo regnas. Et propterea
absq; metu concumeliosa es. Ve-
runtamen uidebo te non ita mul-
to post iterum lachrymanctem,
quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in eum autem con-
uertit.

Apollinis et Mercurij.

Quid rides Mercuri Mer.

Quonia maximè ridicula Ap-
ollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse audiat illis, eccum
ridere possim. Mercuri. Veni-
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cōstrin-
xit. Apo. Quomodo? Duas. n.
quiddā dicere uideris. M. Lon-
go iā tēpore, opinor, hæc sciens
e ij ne

uenatus est illos, & lecto occul-
 eis quibusdā uirgulis circumda-
 eo, abiens ad fornacem opus fac-
 ciebat. Post hæc Mars ingre-
 ditur secreto, ut quidem ipse puta-
 bat. Videat autem ipsum ex alto
 Sol, & rem ad Vulcanū defere.
 Vbi igitur lectū cōscendissent,
 & in opere essent, & iam in ta-
 retia tenerentur, circumuoluntur
 ipsis quidō uinacula, astas autem
 Vulcanus. Illa igitur (nam &
 forte tum nuda erat) pudore af-
 fecta, non habebat, quo se tegeret.
 Mars uerō, ab initio fugas-
 se tenebas, sperabatq; se uin-
 acula illa disrumpitū esse. Cetero-
 tum posteaquā intellexit, se un-
 diq; caput teneri, neq; effugere
 quoquā posse, supplicare capit.
 Apo. Quid igitur, soluit ne ip-
 sos Vulcanus? Mor. Nondum,
 sed cōuocatis dijs, spectandū ip-
 sis exhibuit adulterium. Illi au-
 tem nudi ambo, & colligati mu-
 tuo, inclinatis deorsum capitib.,
 erubescabant. Atque adeo spec-
 taculum hoc dulcissimū mihi
 uisum est, cum tantū non ipsum
 opus exhiberent. Apo. Ac fac-
 bet ille, an nō pudore afficitur
 etiam ipse, cum spectandam ita
 exhibet uirpitudinem coniugij.
 Mercurius. Per Iouem,
 quippe

ιδέσθωσαν αὐτοὺς, καὶ πρὸς
 τὴν συνὴν ἀφαιρῶ δόρυ καὶ πε-
 ραίς, εἰργάσιντο ἀπὸ τοῦ ἰ-
 πὶ τὴν ἡμέραν. ἅτα ἰδὲ
 Ἀρης αἰσχροῦται λαθεῖν, ὡς
 ἔπρεπε. καθὼς δὲ αὐτοὶ ἦσαν
 &, καὶ λίγα πρὸς τὸν Ἡρα-
 γον. καὶ δὲ ἐπέδυσαν τὸν λώ-
 χους, καὶ ἐν ἱγρῷ ἦσαν, καὶ
 ἐν τῷ ἰγρῷ τὸν Ἀφρο-
 διτῷ, πρὸς πᾶσι καὶ μὴ αὐ-
 τοῖς τὰ δόρυ, ἰσχύει δὲ
 αὐτοῖς ὁ Ἡραγ &. ἐκείνη
 μὲν αὖ, καὶ γὰρ ἰσχύει γυναι-
 κὴ οὖσα, οὐκ ἔχει, ὅπως ἰγ-
 καλύψαιτο αἰδομένη. ὁ δὲ
 Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
 γῶν ἐπειρᾶτο, καὶ ἡλπίει ῥῶ-
 ξαι τὰ δόρυ. ἰσχύει δὲ
 σιωπῇ ἐν ἀφύπνῃ ἰχθύων
 ἰσχύει, ἰσχύει. Απο. τί οὖν,
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὁ Ἡραγ
 & & Ερ. οὐδέ τι, ἀλλὰ θυγ-
 καλίστας τοὺς θεοὺς, ἐπιδει-
 κνύται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς.
 οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι καὶ
 τὸν ἱερὸν ὅσον, ξυμμετρίως
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὸ δῆμα
 ἰσχύει ἐν τῷ ἰσχύει μόνον.
 καὶ αὐτὸ γινώσκον τὸ ἰσ-
 χύει. Απο. ὁ δὲ χαλκὸς ἐκεί-
 νος, οὐκ αὖ αὐτῷ καὶ αὐτὸς
 ἐκείνην ἰσχύει τὴν αἰσχύ-
 νην τοῦ γάμου; Ερ. μὰ Δι᾽

δογὴ καὶ ἔπαυλός αὐτοῖς ἐστὶ
πῶς. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χρεὶ τὰ
λυοῖς ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ὅτι τῷ
Ληρῇ, μὴ μίσην μισθούσα-
τι τίς λαλῶν τὸν δῖον, ἀλ-
λὰ καὶ διδιδυμῶς μετ' αὐ-
τῆς. Ἀπολ. οὐκοῦν καὶ δι-
δάσκει αὐτὴν ἡμῶν ἐπὶ
τούτῃ; Ἐγὼ, οὐδ' οὐκ αὐτὴ
Ἀπολλων; ἰδὲ μόνον ἰππὶ-
δάμ. ἰππαινοίμαι γὰρ σι, αὐτὴ
μὴ τὰ ἴμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ
ἰδὼν.

Ἡρᾶς καὶ Διὸς. Ἡρᾶ.

Εγὼ μὲν ἡσχωρίμην αὐ-
τῷ Ζεῦ, εἰ μὴ τοιοῦτος ὡς ἡ-
δὲ, δῆλός ἐστι, καὶ διὰ φαρ-
μῶν καὶ ὑπὸ δὲ μέδουσιν. μίση
μὲν ἀναδιδυμῶς καὶ τίς καὶ
μὴν, τὰ πολλὰ δὲ μαννομί-
νας γυναιξὶ σωτῆρ, ἀβρό-
τῳ αὐτῶν ἰππῶν, καὶ
τυμπανοῖς καὶ αὐλοῖς καὶ
λυμβάλοις χρυσῶν. καὶ ἰ-
δὼς πάντῃ μάλλον ἰοῦντες,
ἔσθ' ἡμῶν παρὶ. Ζεῦ. καὶ μὴ
ἔστι γὰρ δὲ πλυνίφρας, ὁ ἀ-
βρότῳ τῶν γυναικῶν, οὐ
μὲν ἡρᾶ τίς Λυδίαν ἰ-
χαρίσατο, καὶ τὸς λατοικῶν
ταῖς τῶν Τρωῶν ἰλαβε, καὶ
τῇ δὲ φῶς ὑπὸ γὰρ τοῦ, ἀλ-
λὰ καὶ ἐπ' ἰνδὸς ἰλάσας τῇ
γυναικὶ τῇ φῶς φῶς τῇ
τῶν

quippe qui etiam arrideat ipsis
astans. Ego uero si opus est ue-
rum dicere, inuidebam Marti,
non solum quod eum formosissi-
ma dea adulterium exercuisse-
set, sed etiam, quod colligatus
cum ipsa una esset. Apol.
Proinde et tu ligari hoc pacto
sustineres Merc. Tu uero non.
Apollot Asspice modo et ac-
cedens, collaudabo enim te, si
non eadem ipse quoque optabis,
ubi uideris.

Iunonis et Iouis.

Es quidem crubescerem δ
Iupiter, si mihi talis effec filius
us effeminatus adeo, et perdis
us ebrietas. Mitra quidem
relegata coma incedens. ut
plurimum autem cum infans
mulieribus consuetudinem ha-
bens, mollior ipsis illis, ad tym-
pana et tibias et cymbala
choros agens, et in summa
cuius magis, quam patri ti-
bi similis. Iup. At uero hic
miseratus et mulierosus non
solum, o Iuno, Lydiam sub-
iugauit, et eos qui ad Tmo-
lum habitant, cepit, præterea
et Thraces sub fo redegit, uer-
tunt etiam contra Indos profe-
ctus, cum muliebri isto ex-
citatus.

Elephantos cepit, et terra
potius est, ipsumque regem, qui
aliquantulum resistere ausus
fuerat, captivum abduxit. At
que hæc omnia fecit, saliens pa-
riter et choream ducens, has
suis uicendo bederaccis, ebrius
interea, ut ais, atque furore
correctus. Quod si uero quispiam
illum conuiciari aggressus
sit, contumeliose de sacris illis
us loquendo, etiam hunc ulci-
sci solet, uel palmitibus ipsum
implicando, uel à matre, petra
inde ut hinnulum, lacerari fa-
ciendo. Vides quam uirilia
hæc, et me patre minimè indis-
gna. Si uero lusibus quoque
et delicijs inter hæc indulget, non
est, quod inuideas, et maxis-
me si quis cogitet, qualis hic
sobrius futurus erat, quando et-
iam ebrius hæc facit. Iu. Tu
mihi uideris etiam laudare in-
uentum ipsius, uitam uiceli-
cem, et uinum, et hoc cum ui-
deas, qualia inebriati isti facili-
tate, titubantes, et ad con-
tumeliam prolabantes, et in-
summa, insanientes præ uino.
Itaque et Icarium illum,
cui primo donauit palmitem,
ipsi compotores perhiderunt

τούς τι ἐλίσσαντας ἄλλοι, καὶ
τῆς χώρας ἐνράτῃσι, καὶ
τὸν βασιλῆα πρὸς ἐλπίου
αὐτὶς ὡς τοιμῆσαστα, αἰχ-
μάλωτον ἀπήγαγε. καὶ ταῦ-
τα ἀπαιτὰ ἐπαίρει, ὀρχού-
μενον ἅμα καὶ χορεύων,
δύροισι χρώμενον ὑπερτι-
μοῖς, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ
ἐνδράζων. εἰ δέ τις ἐπιχέ-
ρει λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑ-
βρίσας δὲ τὴν τιλιτῶν, καὶ
τοῦτον ἐτιμωρήσασθαι, ἢ ἑλ-
ταλέσας τοῖς λεγύμασιν, ἢ
διασπαδύων ποιήσας ὑ-
πὲρ αὐτοῦ ὥσπερ υβρίον.
ὁρᾷς ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ
δὲ παιδιὰ καὶ ἡρώδη πρό-
σιτιν αὐτοῖς, οὐδὲν φοβέ-
σθαι, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι
τότις, οἳ ἂν ὑφ' αὐτῶν οὐτ-
λῶ, ὅπου ταῦτα μεθύων
ποιοῖ. Ἡφαι. σὺ μοι δο-
κᾷς ἰπαινίσθαι καὶ τὸ δόρυ-
μα αὐτοῦ τὴν ἀμπειλον, καὶ
τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὁρῶν
οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι
σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὑ-
βριν ἡυπόμενοι, καὶ ὅπως
μυηθέντες ὑπὸ τοῦ πύθου.
τὸν γοῦν Ἰκαρίον, ὃ πρὸ-
τὴν ἄλκι τὸ λεγύμα, οἱ ξυμ-
καδόντες πάντα αὐτοῖς διέφθαρσαν,
παίον-

παύσθαι ταῖς ἀκίλλαις. εὐδὲν τὸτο φῆς. οὐ γὰρ οἶ-
 γ' ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυ-
 ρ' ποιεῖ, τί δ' ἄμεινον ἂν
 πόσιος, καὶ τὸ πῆρα τοῦ λα-
 λῶς ἔχοντο ἰμφορεῖσθαι τὸ
 ἀνθρώπου. ἔς δ' ἂν ἰμμίφα πί-
 νη, ἰλαρότερον μὲν, καὶ ἡ-
 διωγύνοντι αὐτοῖς. οἶον δ' ὁ Ἰκά-
 ρι' ἰπαθεῖν, ἐδ' ἂν αὐτὸν ὄργα-
 σαιτο ἐδ' ἂν τῶν ξυμποσῶν.
 ἀλλὰ σὺ ἐπιβλοσυπέην ἰσι-
 κας ὦ Ἥρα, καὶ Σιμέλης μνη-
 μονόουσα, ἵη διαβάλλεις τῷ
 Διονύσῳ τὰ κάλλιτα.

Αφροδίτης καὶ Ἑρω-
 τ'.

Τί δὲ ποτὶ ὦ Ἑρως, τοὺς
 μὲν ἄλλους θεοὺς καταγω-
 νίσαι πάντας, τὴν Ποσει-
 δῶν, τὴν Ἀπόλλω, τὴν Πέαν,
 ἡμὶ τὴν μητέρα, μόνον δὲ
 ἀπὶ χηρῇ Ἀδελφῇ, καὶ ἰσ-
 τὴν ἑκάνης ἄνθρωπος μὲν σοὶ ἡ
 δῆς, ἡρὸν δὲ οἰσῶν ἡ φα-
 ρίφα, οὐδὲ ἀτοξ' ἢ καὶ
 ἀτοχ' ; Ἑρως. διὰ δὲ ὦ
 μήτερ' αὐτῶν. φοβερὰ γὰρ
 ὅση, καὶ χαρὸν, καὶ δεινὸς
 ἀνδρῶν. ἰπτάται οὐδ' ἐν-
 τανάμην' τὸ τίξον ἰσὶν ἰσ-
 αὐτῶν, ἐπισείοντα τὴν δό-
 ρον, ἡκλήτῃαι με, καὶ ὑπὸ βο-
 μῃ.

cadentes ligonibus. Iup. Nihil
 hoc dicis. Non enim uinum
 hæc, neque ipse Dionysius effu-
 cit, sed immoderatus potius, &
 ultra quàm decet, & satis est
 repleti mero. Cæterum si quis
 moderate bibat, hilarior ille
 quidem & suauior fieri solet.

Qualia uerò Icarus passus
 est, facile nihil ulli compotiorum
 facile fuerit. Sed tu adhuc zelo
 typia affici uideris, ac Semeles
 reminisci, Iuno. Siquidem eas
 res Dionysij calumpniæ, quæ
 sunt omnium pulcherrimæ.

Veneris & Cupi-
 dinis.

Quid tandē in causa est, Cupi-
 dido, ut cum reliquos Deos om-
 nes adortus expugnaueris, Iouē
 ipsum, Neptunū, Apollinem,
 Iunonē, me denique matrem, ab u-
 na Minerva temperes, ut si ad-
 uersus hæc nec ullū habeat incē-
 diū tua fax, & iaculis uacua sit
 pharetra, & tu ipse arcu careas,
 neq; iaculati noris. Cu. E-
 quidem hæc metuo, mater, est co-
 nim formidabilis truculentioq;
 aspectu, ac ferocitate quadam
 supra modum uirili. proinde si
 quando tenso arcu petam il-
 lam, galeæ cristam quatens,
 expauescit me, & tremebuna

dus fio, sic ut arma mihi è man-
 nibus excidat. V. e. Atq; Mars
 an non erat hac formidabiliore
 & huc eumen superatū ex arma-
 gi. Cup. Imo ille cupidè me res-
 cipit, atque ultero etiam inuitat,
 uerū Minerva semper adductis
 supercilijis obseruat. qn aliquan-
 do temerè ad illū aduolauis, faci-
 em propius admouens, at illa,
 si quidē ad me accesseris, inquit,
 per patreñē Iouē, quouis modò
 te cōfecero, aut lancea te trans-
 figam, aut pedibus arceptum in-
 iactura dabo præcipiē, aut ipso
 sa te discerpā. Plurima item id-
 genus cōminabatur. Ad hæc
 acerbis obiecit oculis, postremo
 & in pectore faciem quana-
 dam gestu horrendam, uiperis
 capillorum uice comatam, hæc
 nimirum magnopere formido,
 territat enim me, fugioq; quon-
 ius eam aspicio. V. Esto sanè
 Minervam metuis, ut ais, atque
 huius gestamē Gorgona rector
 miles, idq; cū Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Cæce-
 rum Musæ quā ob causam abs-
 te nō feriuntur, atq; à tuis iaculis
 tuta aguntur? & hæc cristas qua-
 eunt, aut Gorgonas præcēlunt?
 Cup. Reuereor eas, o mater:
 Graues. n. sunt, & semp aliquid
 curant,

μὲν γίνεσθαι, καὶ ἀπορρῆναι
 τὰ τοῦ σώματος ἐν τῇ χειρὶ.
 Αφρ. Αφρὲς γὰρ οὐ φοβόρ-
 τος εἶμι, καὶ ὅμως ἀφώπλε-
 σαι αὐτόν, καὶ νενίκηκας.
 Ερ. ἀλλ' ἐκείνῳ ἐκὼν προσ-
 οίταί με, καὶ προσκαλῶ-
 ται, ἢ ἀδελφῇ δὲ ὑφορᾶ-
 ται εἰς. καὶ ποτὶ ἐγὼ μὲν
 ἄλλως παρίημι, πλοσίον
 ἔχωρ τὴν λαμπάδα. ἢ δὲ,
 εἰ μοι πρόσθεν, φησὶ, ἐν τὸν
 πατέρα, τῷ Διὶ πατρὶ σιδ-
 πείρασθαι, ἢ τῷ ποδὶ λαβι-
 μένῃ, καὶ οὐ τὸν τρίτατον
 ἑμβαλόντα, ἢ αὐτὸν διασπα-
 σάμεν, διαφθόρῳ. πολλὰ
 τοιαῦτα ἠπάλλει. καὶ ὅρῳ
 δὲ Δεμῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θῆ-
 δους ἔχει πρὸς οὐρανὸν τι φοβί-
 ρον, ἐχιδναὺς κατακόμεν,
 ὅσῳ ἐγὼ μάστιγα διδία.
 μορμολύτῃται γάρ με. καὶ
 φοβῶμαι ὅταν ἴδω αὐτό. Αφρ.
 ἀλλὰ τί μὲν ἀδελφῶν διδ-
 ας ὡς φησὶ. καὶ τί μὲν Γοργόνα,
 καὶ ταῦτα, μὴ φοβηδὲς τὸν
 ἑδρανὸν τοῦ Διὸς. αἱ δὲ
 μῦσαι, διὰ τί σοι ἄφροτοι,
 καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ καὶ
 κἄναι λόφους ἐπισείουσι, καὶ
 Γοργόνας προσφαίνουσιν; Ερ.
 αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μητρί.
 σιμταὶ γάρ εἰσι, καὶ αἱ τι
 φρεν-

φροντίζουσι, καὶ πρὶ ὧδ' ἔχουσιν. καὶ ἰὼν παρίσταμαι πωλλὰ καὶ αὐταῖς, καὶ λυμνῶ. ὧδ' ὑπὸ τοῦ μίλου. Αφροδίτα καὶ ταῦτα, ὅτι σιμναί. τίν δὲ Αρτιμιν τίν' ἔνικα οὐ τέρεσκες; Ερ. τὸ μὲν ὅλον, ἡ δὲ καταλαβὼν αὐτὴν οἶον τι, φόνυσαν αὐτὴν διὰ τῶν ὀρέων, ἔτα καὶ ἰδιὸν τινα ἔρωτα ἡ δὲ ὄρεα. Αφροδ. τίν' ὧδ' ἔνικον; Ερ. δάρας καὶ ἰλάφον καὶ νιβρῶν, αἰρεῖν τι δαίμονισσα, καὶ κατατοξόου, καὶ ὅλας πρὸς τῷ τοιούτῳ ὄρεον. ἰπὼ τέρη ἀδιδόν αὐτῇ, καὶ τοι τοξότῳ καὶ αὐτὸν ὄρεα, καὶ ἰκνυόλον. Αφροδ. οἶδα ὧδ' ἔνικον, πολλὰ ἰκνυόντες ὄρεα.

Θιῶν κρίσις. ἴδου.

Ερμὴ λαβὼν τὰ τὸ μῆλον, ἀπιδί ὄρε τίν φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα, τὸν βουκόλον. νύμνη δὲ ἰδὼς ἰν τῷ Γαργάφ, καὶ λίγι πρὸς αὐτὸν, ὅτι σι ὧδ' Πάρι καλὸς ὁ Ζεύς, ἰπὼ δὲ καλὸς τι αὐτὸς αὐτῶν, καὶ αὐτὸς τὰ ἔρωτα, ἀπιδί αὐταῖς ἡμῶν, ἡ τις αὐτῶν ἡ καλλίστη ὄρε. ἡ ἡ ἀγῶνας τὸ ἄδλον ἡ νύμνη λαβίτα τὸ μῆλον. ὦρα ἡ ἡ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀπιδί παρὰ

curat, & cationib. animū inceptū gerit, quē ipse etiā nō tayo illo absistit, c. a. minis suavitatē delinitus. V. Eflo, nec has adori ris propterea quod sine reuerentia da, ac Dianā qua eandē gratia nō vulnerat. C. V. breuiter dicā, hāc ne deprehēdere quidē usquā sum potis, quippe perpetuō p. mōtes fugiat, ad haec alteri us cuius iā sui cupidinis illa recenit cupidine. Ven. Cuius ὁ γναισι Cyp. V. enatu ceruotum & hinnulorum, quos insecutur ut capiat, ac iaculo figat. Ac p. mōta t. t. t. huiusmodi studio cenit, et nec si fratrē eius quē nimitū atcu ualeat & ipse, ferit amittit. V. T. ceno gnate, cū sa p. mōta sagitta vulnerasti.

Deorum ludicium.

Mercuri, accepto hoc p. mō, abi in Phrygiā, ad Priamī filiū, p. mōtē attēti, p. mōtē autē ἰδὼς ἰδὼς, qua parte Gargaphi vocat. Ac die illi, Iupiter, inquit, ens, ὁ Παρι iubet te, postquā & ipse formosus es, & verū amato riātū doctus, senectiā ferre uer deas, quae nam illarum omniū formosissima sit. Certaminis autem praemium, ea quae uiccorie, p. mōtē accipias. Flora uenit iam, ut & ipse uos abeat

ad

ad ludicem. Ego uero ablego a me arbitriū, ut qui ex a quo omnes uos amē, ac si modo possibile foret, libenter oēs uos uictoribus uidere uellē, praesertim quādo & necesse est, q̄ uni pulchritudinis summam a iudicabit, cum oīo in odium caeterarū plurimum incurrere. Quare equidem ipse uobis idoneus iudex non sum, adolescens autē ille Phrygius ad quē hinc abitis, regio quādem genere prognatus est, & Ganymedis huius cognatus. Caeterū simplex & montanus, neque quisq̄ illū cognitione hac indignum meritō putauerit. V. Ego uero Iupiter, etiam si Momus ipsūm praestituas nobis iudicem, praesenti animo iura sum, ad documentū meū praebendum. Quid enim adeo reprehenderit ille in me? Sed oportet etiam hisce placere hominem. Iu. Neque nos, V. cuius timemus quicquā, etiam si Mars iste tuus clementis sit arbiter, sed recipimus & hunc Parim, quisquis etiam fuerit. L. Num igitur & tibi eadem haec, filia, placet qui tres spōdes, auertis te, & erubescis. Est quidem peculiare hoc uirginibus uobis, uerecundia affligit genitalia, sed & amen annuis.

Abite

πρὸς τὸν δικάστην. ἰγὰρ ἀποδοῦμαι τὴν δίκαν, ἵπσις τε ὑμᾶς ἀγαπῶν. καὶ ἰγὺς οἷόν τι ἐν, ἡ δὲ αὖ ἀπάσας νεκρῆς ἀδελφῶν. ἀλλὰς τε καὶ ἀνάγκη μὲν τὸ καλλιστῶν ἀποδόντα, πάντως ἀπὸ χυδαίνωσθαι ταῖς πληγαῖς. διὰ ταῦτα μὴ αὐτὸς οὐκ ἐπιτέλλει ὑμῶν δικάστης. ἡ δὲ νεανίας αὐτὸς δὲ φρενέ, ἡ δὲ ἄπειτα, βασιλῆος μὲν ἔστι, καὶ γαυμῶδους τοῦτον συγγενῆς. τὰ δὲ ἀφελὲς καὶ ἴρα, καὶ οὐκ αὖ τις αὐτὸν ἀπαξιώσας τοιαύτης δίκας. Αφροδίτη. ἰγὰρ μὴ ὦ Ζεῦ, ἡ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιτέλλεις ὑμῶν δικάστην, δαρήνους βασιλεύουσαι πρὸς τὴν ἰπιδελίαν. τί γὰρ καὶ κακῶσαι τέ μου; καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀρῶμεν τὸν αὐδραμον. Ηρα. ἡ δὲ ὑμᾶς ὦ Αφροδίτη δὲ δία μὲν. οὐδ' αὖ ὁ Ἄρης ἡ σὸς ἐστὶν ἀπὸ τὴν δίκαν, ἀλλὰ δι' ἐχέμεθα ἡ τῶν, ἡς τις αὖ ἡ τὸν Παρίν. Ζ. ἡ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ δύνατορ σιωδοναί; τί φῆς; ἀποστρέφῃ, καὶ ὀρθοῦν; ἡ γὰρ μὴ ἰδίον τὸ αἰδέσθαι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑμῶν παρθένων, ἐπὶ οὖν ὅς ὁμοιᾶται.

ἅπαντες ἐν. καὶ ἴσως μὴ χαλὰ
πάντες τῷ Δικαστῇ αἰ νομι-
μα μέλει, μὴ δὲ λιανὸν ὑ-
φίψησθαι τῷ παρὶσκει. ἔ γὰρ
οἷόν τι ἰπίους εἶναι λιανὰς
πάσας. Εὐμ. προῖω μὲν σὺν
τῷ φρονίῳ, ἐγὼ μὲν ὕγού-
μην. ὁ μὲν δὲ μὴ βραδύ-
ως ἀποκλιδάτω μοι, καὶ δ' ἀρ-
ρᾷ, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριον,
παιδίαν ὅτι λιανὸς, καὶ τὰ λ-
λά ἱσχυρίσας, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ὑπὸν ἰκανώταται, οὐκ
ἀνὴρ καὶ Δικαστὴν ἔχων.
Αφρὸν. τοῦτο μὲν ἄπειρος ἀγα-
θόν, καὶ πρὸ ἰμοῦ λίγας,
τὸ Δικαστὴν ἡμῶν εἶναι τὸν
Δικαστήν. πότερ' αὖ, ἡ-
γαμὸς ἔστιν οὗτος, ἢ καὶ γυ-
νὴ τις αὐτῷ συνήκει; Εὐμ.
οὐ παρ' αὐτῷ ἡγαμὸς ἔστιν,
ἢ Αφροδίτη. Αφροδ. πῶς λί-
γας; Εὐμ. ἀνεῖ τις αὐτῷ συ-
νοικεῖν ἰδία γυνή, ἰκανὴ
μὲν, ἀγαθὴ δὲ, καὶ ἀει-
δὴς ἔχει, ἀλλ' οὐ σφί-
δρα προσέχειν αὐτῇ ἰσχύει.
τίς δ' οὗν ἰσχύει ταῦτα
ἔχει; Αφροδ. ἄλλως ἔ-
στιν. ΑΔ. παραπρὸς βού-
λῃ οὗτος; ἰδία ταύτη κοι-
νοῦσθαι μὲν; Εὐ. ἔστιν ὡς
ἀδελφὴ Διονόρ, οὐδὲ λιανὴ ὡς
μὲν. ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὲν, ἡ ἀγαμὸς
ἰσχύει.

*Avite igitur. Ac videte, ne im-
fiores fiat iudici, quæ cūq; u-
læ fueritis, ne uel malū aliq; im-
fratis ipsi adolescentulo. Neq;
n. fieri potest, ut æqualiter oēs
formosæ sūt. M. Procedamus
ergo recte uersus Phrygiā. Ac
ego qd̄ præibo, uos autē nō lente
ſeqmini me, et bono aīo eſte.
Novi ego Paridem hūc, adolē-
ſcens ē formoſus, & qd̄ ad cæte-
ra attinet, amorī deditus, & ad
cælia diſcependa maximē ido-
neus, neq; ille facilē iudicaueris
malē. V. c. Hoc qd̄ τοῦ βραχέ, ἀ-
δεοῦς & me narras, iuſſū uideli-
cet nobis iudicē. V. cū autē & ux-
ore adhuc caret hic, an & mu-
lier quæpiā ipſi cohabitāt. M.
Nō οἷο abſq; uxore eſt Venus.
V. Quō hoc dicis? M. Videtur q̄
dā cū cohabitare mulier Idæa,
ſic ſatis formoſa, cæterum ruſti-
ca, atq; inter mōtes malē conſue-
ta. Sed nō admodū adhibere ani-
mū ipſi uidetur. Cuius igitur
gratia hæc interrogas? Nul-
lius ſanē rei, ſedita temerē in-
mentē uenit. Min. Male lega-
tionē nobis, heus tu, q̄ priuatim
cū hac cōſiliū cōfers. Met. Nihil
malī. Minerva hoc, neque
cuiam contra uos. Sed inuē-
rogabat me, an ſine uxore.
Paris*

Paris esset. M. Quamobrem
 igitur hoc superstitiose adeo il-
 le curas Merc. Nescio, acbat
 igitur, quod temerè ita in men-
 tem uenisset hoc, neq; ex cōposi-
 to interrogasset me. M. Quid
 ergo, carere ne uxore adbuisti.
 Non uidetur. M. Quid autem,
 Bellicæ ne rei studio aliquo te-
 netur, aut amans gloria est, an
 nihil aliud quàm bubulcus est?
 Me. Verum quidem nō possum
 dicere. Cōiecturam autem face-
 re licet, iuuenis cum sit, etiam
 has res cōsequi illum cupere, ac
 uelle præcipuum in præliis esse
 se. V. Videst nihil ego nunc con-
 queror, neq; crimini uerto tibi,
 quod cum hac seorsim nunc lo-
 queris. Quæpudum enim hoc,
 nō Veneris. M. Etiam hac fer-
 mē eadem interrogauis me, quā
 ob rem grauiet ne feras, neue
 putes eo minus cōsecuturā esse
 te, quod huic quoq; simpliciter
 et absq; dolo respondi. Verum
 inuicem dum sermones cedimus,
 iam multum progressi, reliquis
 nunc posui nos scellas, et prope
 modum Phrygiam consingia-
 mus. Ego uero etiam Idam uis-
 deo, adeoq; eorum Gargarū ex-
 adē, et si nō fallor, p. um quo-
 que iudicem uisum Parisem.

Lucio.

ὁ παρὶς ὄψιν; Ἀδμ. ὡς Ἀδ.
 τί τὸ τοῦ πλουραγμονεύου-
 ἔρμ. οὐκ οἶδα: φησὶ δ' αὖ-
 ὅτι ἄλλως ἐπιλδοῦν, οὐκ ὀρί-
 στίμῳ δὲ ἔργῳ μί. Ἀδμ. τὸ
 οὐκ ἄγαμέεσθιν; ἔρ. οὐκ ἄ-
 γα. Ἀδμ. τί δὲ τῶν πρῶ-
 λυμικῶν ὄψιν κῆρῳ ἐπιδυ-
 μία, καὶ φιλοδοξίας τις, ἢ
 τὸ πᾶν βουλήσθαι; ἔρμ. τὸ
 μὲν ἀλλοῖς οὐκ ἔχω λυγρὰ
 εἰκάζειν δὲ χρὴ, ὅσοντα,
 καὶ τούτων ἐργιζοῦν τυ-
 χῶν, καὶ βούλησθαι αὐτῶν
 τὸν πρῶτον ἵνα κατὰ τὰς
 μάχας. Ἀφρ. ὁρᾷ; οὐδὲν
 ἔγω μίμωμαι, οὐδὲ πρῶ-
 σιγκαλῶσαι, τὸ πρὸς ταύ-
 τῳ ἰδίῳ λαλῶν, μίμωμαι
 γὰρ, καὶ οὐκ Ἀφροδί-
 τῆς τὰ τοιαῦτα. ἔρ. καὶ αὐ-
 τὴ σχεδὸν τὰ αὐτὰ μίμω-
 ναι. Διὸ μὴ χαλῖπῳς ἔγω
 μὴδ' οἶον μαινικτῆρ, ὅτι
 καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἀπλοῦς
 ἀπικεινάμην. ἀλλὰ μετα-
 ξὺ λόγων ὅσα πολὺ προῖον-
 τός, ἀπὸ πάσῃ μὲν τῶν ἀ-
 στίων, καὶ σχεδὸν γὰρ κατὰ
 τὴν φρυγίαν ὁμοῦ. ἔγω δὲ
 καὶ τὴν ἰδίῳ ἱρῷ, ἢ τὸ τὰρ-
 γασθῆναι ἵλον ἀκριβῆς. αἱ δὲ
 μὴ ἀπαταῖμαι, καὶ αὐτὸς
 ὑμῶν τ' ἀπαταῖ τὸν Πάρι-
 κῆρ.

Ἡρα. Ἰππὸν δὲ δὴν· ὃ γὰρ καὶ
μοὶ φαίνεται. Ἑρμ. ταύτην
Ἡρα, πρὸς τὰ λαὶὰ σὺν παῖσι,
μὴ πρὸς ἄνθρωπον ὄρεαι. πα-
ρὰ δὲ πῶς πλοῦσαι, οὐ τὸ
αὐτὸν, καὶ πῶς ἀγίλλω ἰ-
σῆς; Ἡρα. ἀλλ' οὐχ ὁρῶ πῶς
ἀγίλλω. Ἑρμ. τί φῆς, οὐχ ἰ-
σῆς βασιλῆα κατὰ τὸν ἱμῶν
οὐτοὶ δάκτυλον, ἐν μέσῳ
τῶν περὶ τῶν προδρόμων;
καί τινα ἐκ τοῦ σκοπίου κα-
ταδύοντα, καὶ αὐτοὶ παρὰ χον-
τα, καὶ ἀνέροντα μὴ πρό-
σω διασκήδνασαι πῶς ἀ-
γίλλω; Ἡρα. ὁρῶ οὐκ, ἵνα ἰ-
πῆν ὅστις. Ἑρμ. ἀλλ' ἰπῆ-
ρον. ἰπῆρα δὲ πλοῦσαι
ὁρῶ οὐκ ἵπῆρα, οὐ δὲ λαὶα,
κατασφύοντα βασιλῆα μὴ, ἵ-
να μὴ διασφύοντα αὐ-
τοὶ αὐτοὶ οὐκ ἀφανοῦς κα-
ταδύοντες. Ἡρα. οὐκ ἵ-
πῆρα, καὶ οὐτὼ ποιοῦμεν. ἵ-
πῆρα δὲ κατὰ βιβλῆα μὴ, ὥρα
σοι ἀφροδίτη προΐνασαι, καὶ
ἐγὼ αὐτῇ ἱμῶν τῆς ἰσῆς. οὐ
γὰρ, ὡς τὸ εἶπες, ἱμῶν αὐτῇ
οὐκ ἵπῆρα, πολλὰς, ὡς δὲ
γὰρ κατὰ τοῦτο πρὸς ἀ-
γίλλω. Ἀφρο. οὐ σφίδρα, ὡ
Ἡρα, ταῦτα ἄχθεμαι τοῖς
παῖσι. Εἰ, ἀλλ' ἵπῆρα ἱμῶν
ὁρῶ

Iuno. Vbi autem is est, neque
enim ipsa etiam uideo illum.
Mercur. Hanc uisum, Iuno ad
sinistram respice, non ad sum-
mum montem, scilicet secundum la-
tus ubi anserum illuc, et armen-
tum uides. Iuno. At non uideo
armentum. Mer. Quid aistam
non uides buculas secundum
meum hunc digitum, ex medijs
rupibus progredientes, et quon-
dam à scopulo deorsum currentes
tenent, pedum manu tenentem, et
prohibentem, ne longius dispa-
gat armentum. Iun. Video
nunc eandem, si modo ille est.
Mercurius. Ille uero. Sed quia
propter iam sumus, in terram se
uidetur, demissi, pedibus facio-
mus iter, ne conuulsum illo
lum, superne ex improviso deo
uolando. Iun. Recte dicis, et que
ita faciamus. Quicquid posita
quam descendimus, eum iam
est Venus, ut pteas, ac uis-
am nobis ducendo commo-
stres. Tu enim, ut conspica-
luncum est, locorum perita
es, quippe que sepius, ut fero-
tur fama, buc ad Anchisem de-
scenderis. Ven. Non admodum.
Iuno, me tua ista mouet dicacia.
Mer. Aug. igitur ego uos
ducam.

ducam. nam & ipse frequenter
in Ida uersatus sum, quando Ju-
piter amabat adolescentulum
istum Phrygem, ac saepius huc
ueni, ab illo missus, ut quid age-
ret puer, obseruarem, & cum
eum in aquilam conuersus es-
set, und quoque cum ipso aderam,
& una formosum illum subleua-
bam. Et si modò satis memini,
ab hac ipsa rupe in illum in sub-
lime abripuit. Nam hic qui-
dem foris tum fistula canebat
ad ouile, Iupiter autem a ter-
go ipsi deuolans, leniter admo-
dum unguibus circumiectis,
& ore in iaram, quam super
caput habebat, impresso, in ala-
rum sustulit puerum, perturbauit
eum, & ceruice reflexa in ip-
sum intuentem. Tum igitur co-
go fistulam sustuli, abiecerat e-
nim illam praeter timore. Ac co-
nim arbitrer hic propè est, quae
te compellemus ipsum. Salu-
te bubulce. Paris. Et tu cer-
te adolefcent. Quis autem ip-
se es, qui huc ad nos aduene-
ris. aut quasnam has adduc-
tis mulierest Non enim eius-
modi apparent, quae in mon-
tibus uersari commodè que-
ant, formosae adeo cum sint.
Mere. Non mulieres sunt.

Iunon

ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν
Διδυμῇ τῇ Ἰδῇ, ὡς οἶμαι ὁ
Ζεὺς ἦν τῷ μερικῷ τῷ φρυ-
γῷ. καὶ πολλὰ κῆς δ' οὐροῦ ἤλ-
θον, ὡς ἐκείνου καταπαι-
φθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τῷ πα-
τρὶ. καὶ ὅπῃ τῷ ἔδῃ ἐν τῷ αἰ-
τῷ λῶ, συμπαιφθεὶς αὐ-
τῷ, καὶ σωτηρίας τὸν λα-
όν. καὶ εἰς μνηστῆρας, ἀ-
πὸ ταύτης δὲ πείρας αὐτὸν
ἀνέπαυσε. ὁ μὲν γὰρ τότε ἐ-
τυχε σωθῆναι πρὸς τὸ ποίμ-
νιον, καταπαιφθεὶς. & δι' ἐπι-
στροφῇ αὐτῷ ὁ Ζεὺς, κούφως
μάλιστα τοῖς ὄντι πείρας αὐτῶν,
καὶ τῷ στόματι πῶς ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ τῶν αὐτῶν δακτύλῳ, αὐ-
τοῖς τὸν πᾶσι αἰτῶν αὐτῶν
τοῖς, καὶ τῷ φαχίῳ αὐτῶν
τραμμένῳ ὅτι αὐτὸν ἀποβλέ-
ποντα, τότε οὐκ ἔγωγε τὸν σῶ-
ει γὰρ ἵλασθαι, ἀποβλέπει
γὰρ αὐτὸν ὡς τὸν δεινόν. ἀλλ'
καὶ γὰρ ὁ Διαιτητὴς οὐτοὺς
πλεονέκῃ, ὥς τι προσέπω μὲν
αὐτῶν. χαρὶ ὡς βουκόλι. Πά-
ρις καὶ οὐκ ὡς ἀναισθητοῖς. τίς
δὲ ὦν δ' οὐροῦ ἀφίξει πρὸς ἡ-
μᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἀγεί-
τας γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπι-
τέδειται ὀρεοπολῶν, οὐτῶς
γι' οὐσαι καταί. Εἰμῶς.
ἀλλ' οὐ γυναῖκες εἰσίν,

Ηρα

ἦσαν ὃ ὦ Πάρι, καὶ Ἀθλῶαυ
καὶ Ἀφροδίτῳ ἱέρει, καὶ
ἢ Ἑρμῶ ἀπίσταλιν ὁ Ζεύς.
ἀλλὰ τί φέρεται, καὶ ὠχρεῖται;
καὶ μὴ δ' ἰδίῳ. χαλεπὸν γὰρ
οὐδὲν. καὶ δὲ σε δεκά-
την γυναικά τῃ κάλλος αὐ-
τῶν. ἐπαδὴ γὰρ φησι, καὶ
τι αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἱ-
στορικά, σοὶ τὴν γυναικὶν ἐπι-
φύω. τοῦ δ' ἀγῶντος τὸν
ἀδελφὸν εἶς, ἀναγκάζει τὸ μῦ-
λον. Πα. φέρεται, τί καὶ
βούλει. ὦ καλὸς, φησι, λαβί-
τω. πῶς αὖ οὐκ ὦ Διοσκῶτα
Ἑρμῇ δωρηθῆναι ἐγὼ θνη-
τὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ὢν,
δινάσθης γυναικά τῃ παραδίδ-
ξεν δ' ἴας, καὶ μέισον ὅτι κα-
τὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦ-
τα λείπει τῶν ἀβρῶν μάλ-
λον, καὶ ἀστειῶν. τὸ δ' ἱ-
μῶν. ἀγῶνα μὲν αἰγὴς ἀποτί-
ναι καλλίων, καὶ δ' ἀμάλ-
λῃς διαμάλλῃς, τὰ γὰρ αὖ
δινάσασθαι κατὰ τὴν τέχ-
νην. αὐτὸς ὅτι πᾶσαι τὶ ὁμοί-
ως καλὰί, καὶ ἐκ οἷοι ὅπως
αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἱστίας ὡδὲ
τὴν ἱστίαν μεταγὰγοι τὴν
ἑστὴν ἀποσπάσας. οὐ γὰρ ἱ-
δίῳ ἀρίστα δαί ραδίως,
ἀλλ' ἵνδα αὖ ἀποφάσῃ
τὸ πρῶτον, τοῦτον ἔρχεται,
καὶ

Iunonem uero ὁ Πάρι, καὶ Μί-
netiam καὶ Venerem uides, καὶ
me Mercurium uidelicet, Iu-
piter ad te misit. Sed quid tre-
mis, καὶ expalescis? ne metue,
nihil enim periculi hic. Iubes
autem te Iudicem esse pulchritu-
dinis ipsarum. Quandoquidem
dem enim, inquit, καὶ formosus
ipse es, καὶ doctus rerum amato-
riarum, cognitionem hanc tibi
commendo, certaminis autem
praemium scies, lecto hoc poto.
Par. Cedo, ut uideam quid sibi
etiam uelit, Pulchra, inquit,
capiat. Quo pacto igitur, ὦ θε-
τε Mercuri, poterō ego, mortua-
lis cum sim ipse ac rusticus, iu-
dex esse cum inopinati spectacu-
culi, καὶ maioris adeo, quam
pro bubulci capiti. Nam huius-
modi causas disceptare, delica-
torum atq; urbanorum magis
est. Quod autem ad me attinet,
utra capella formosior altera
sit, καὶ iuuenca nunc alia aliam
superca fore asis ex aere dijudi-
care possim. Haec uero καὶ formo-
sa pariter omnes sunt, et non ui-
deo, quo pacto aliquis ab una
ad aliam transferendo, aspectum
auzillere queat. Non enim fa-
cile absistere uult, sed cuiusq;
se primo applicat, ei inhaeret.

& quod praesens est laudat. Ino
 de si ad aliud transferit, etiam
 illud formosum uidet, & immo
 ratur, & semper ab ijs, quae pro
 priora sunt, ceu per successionē
 excipiunt. Et in summa, cito
 cum fusca mihi est pulchritudo
 ipsarum, & totum me comple
 xa tenet. Ac doleo, quod non
 & ipse, quemadmodum Agra
 pus ille, toto corpore uidere pos
 sum. Videor autem mihi, bene
 iudicasse, si omnibus po
 tum hoc reddidero. Nam &
 rursus illud quoque accedit,
 quod haec quidem Iouis soror et
 cōiunx est, illa uero filia. Quo
 modo igitur nō periculosum eo
 iam hoc pacto iudiciū hoc fuc
 rui Mer. Nescio, nisi qđ non li
 cet detrectare Iouis imperium.
 Pa. Vnum igitur hoc, Mercuri
 persuade ipsis, ne succēscāt mi
 hi duae illae reliquae, quae cūq; ui
 dae fuerint, sed qđ quid peccatū
 uidebitur, id solis oculis impu
 eēt. M. Ita facturās se aiūt. tem
 pus aut iam tibi est, ut peragas
 iudiciū. Par. Faciemus pericu
 lum. Quid enim agat quispiā
 Caeterum illud primū scire uoa
 lo, utrum satis erit spectare ip
 sas, ut nun sunt: et hinc, an ue
 rō etiā exue. et se e nece: erit,
 ut dia

καὶ τὸ παρὸν ἰστανεῖ. ὡς
 ἐπ' ἄλλῳ μεταβῇ, ὡς καὶ
 λαλὸν ὄρεῖ, καὶ παραμελῶ,
 καὶ ὑπὸ τῶν πλεόντων πα
 ραλαμβάνει. καὶ ὅπως πι
 ρκίχεται μοι τὸ λαλὸς αὐ
 τῶν, καὶ ὅπως πόρρωθεν
 μί. καὶ ἀχθομαι, ὅτι μὴ καὶ
 αὐτὸς ὡς πορὶ ὁ Αργ. ὅπως
 βλέπειν δύναμαι τῷ σώμα
 τι. Διὸς δ' αὖ μοι λαλῶς
 δικάσαι, πάσαις ἀποδόν
 τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐ καὶ τῷ
 δι, ταύτῃ μὴ εἶναι συμ
 βίβηκε τῷ Διὸς ἀδελφῷ καὶ
 γυναικί, ταύτας δὲ θυγα
 τήρας. πῶς οὖν οὐ χαλῖπῃ
 καὶ οὕτως ἡ ἡρώς; Ερ. οὐκ
 οἶδα. πλὴν οὐχ ὅσον τι αὐα
 δύωαι πρὸς τοῦ Διὸς λικε
 λουσμένην. Αἰ. ἐν τούτῳ
 Ερμὶ πᾶσαι αὐτάς, μὴ χα
 λῖπῃς ἱκανοὶ τὰς δύο τὰς
 ὀφθαλμῶν ἡγήσασθαι τὴν
 διαμαρτίαν. Ερ. οὕτω φα
 σὶ ποιήσαι. ὦρα δὲ σοὶ ἡ δὴ
 πόρρωθεν μὴ ἡρώς. Α
 δι. παρασέμειδα. τί γὰρ αὐ
 καὶ πᾶσι τις; ἡ καὶ οὐ
 πρῶτον εἰδέναι βούλεμαι,
 πόσους ὀφθαλμοὺς σκοπεῖν
 αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ
 ἀποδύσαι δικάσαι πρὸς τὸ
 ἀρε

ἀρεβὲς αἱ ἀντάσεις; Εὐ. ὡς
 τότε μὲν οὐκ αὖτε τοῦ δι-
 καστῆ, καὶ πρὶς αὐτῇ ἰπὴ καὶ
 δίλεις. Πα. ἰπὴ καὶ δίλεις;
 γυμνασίῳ βούλομαι. Εὐ. ἡ-
 ἀπὸ δὲ αὐτῶν, οὐδ' ἐπι-
 στήμης. ἐγὼ δ' ἀποστραφέν-
 τω. Ηρα. καλῶς ὦ Πάρι. καὶ
 πρῶτον γὰρ ἀποδύσεσθαι, ὅ-
 πως μάλιστα, ὅτι μὴ μόνον
 ἔχων τὰς ἀλίναις λουκῶν, μη-
 δὲ τῷ βωῶπις ἀναί μίγα
 φρεσὶ. ἐπίσης δὲ αἰμὴ πᾶ-
 σα, καὶ ἑμῶν καλῶ. Πα.
 ἀπὸ λυγρῆ καὶ οὐδ' ἀφροδι-
 τῆ. Αδ. μὲν πρῶτον αὐ-
 τῶν ἀποδύσεσθαι. ὦ Πάρι, πρὶν
 αὐτὸν λυγρῆ ἀπὸ δῖται. φερ-
 μακίς γάρ ὅστι, μὴ σὶ κατα-
 γουστῶν αὐτοῦ. καὶ τοι-
 γὰρ ἐγὼ μὲν δ' οὐτὼ λυκαλ-
 λωπισμῶν παρῶναι, μη-
 δὲ τοιαῦτα ἐν ταῖς μελὲσιν
 χρώματα, καὶ ἀπὸ ὧς ἀ-
 λυδῶς ἐταῖρά τινα, ἀλ-
 λὰ γυμνῶν τὸ κάλλος ἐπι-
 λαμβάνειν. Πα. εὖ λέγου-
 σι τὸ πρὸς τοῦ λυγροῦ, καὶ ἀ-
 πώδον. Αφροδιτῆ οὐκ οὐ-
 χὶ καὶ οὐδ' Αδλῶν τῶν λυ-
 γρῶ ἀφροδῶν, φιλῶν τῶν λυ-
 γρῶν ἐπιδεικνύειν, ἀλλ'
 ἐπισείειν τὸν λόγον, καὶ
 τὸν Δικαστῆν φεβῆν; ὃ
 δι-

ut diligentius examinari eo
 possint. Mercur. Hoc tuum
 officium erit, uidere, utrote
 Iudicis. Ac imperes ipsis li-
 cet, quomodo cumque etiam uo-
 les. Par. Quomodo cumque
 etiam uolo? Nudas igitur uide-
 re uolo. Mer. Exuere, homo,
 uos. Tu uero inspicere eas. Ego
 interim autem me. Lin. Re-
 ctè ὁ Paris. Atq. prima certe
 exuam me, ut notis, quod nō so-
 lum licertos habeam cādidos,
 neque etiam magnos & angus-
 tos oculos prae me ferendo, su-
 perbiā. Aequaliter uero sum
 tota, & uniformiter pulchra.
 Pa. Exue & te ὁ Venus.
 Mi. Ne prius ipsam exu-
 ῃς, ὁ Paris, quam cēstum de se depro-
 fuerit. Incantatrix enim est
 ne te praestigijs circumueniat
 per illum. Et certe quidē epro-
 tebat, neque etiam studio se ita
 exornatam hic adesse, neq. tot
 coloribus fucatam esse, perinde
 ac uere meretricem aliquam,
 sed ipsam formam nudum exhibe-
 re spectant. Par. Rectè scio
 nē admonent illud de reslo, atq.
 etiam deponere illum. Ven. Cur
 non igitur & tu Minerva gae-
 lea deposita, nudum caput spec-
 tandū exhibes, sed concubis co-
 nū, & per te iudicem. Ad

metuisti, ne tibi obijciat & re-
prehendat coeruleum istud oeu-
lorum, si dempto terribili isto
aspiciatur Min. Ecce tibi gra-
lea hæc ablata. Ven. Ecce tibi
& cessus hic. Lu. Sed exuamur
eandem. Par. O Jupiter mon-
strifice, quod spectaculum: quæ
pulchritudo: quæ uoluptas: qua
lis uirgo hæc: ut uero regalis il-
la et uenerabilis effulget, adeoq;
uere digna Ioue. Tu uero autē
suaue quiddam & iucundum,
ac blandum & illecebrosum
etiam arrisist. Sed iam satis
habeo felicitatis huius. Si uis
detur autem, etiam seorsim
unamquamque inspicere uolo,
quoniam nunc certe ambiguus
sum, neque satis scio, ad quid
etiam me referam, uisu in o-
nes partes distracto. Ven. I-
ta faciamus. Par. Absce-
dit igitur uos duce. Tu uero Iu-
no hic mane. Iuno. Manco.
Ac posteaquam me diligen-
ter inspexeris, tempus tibi ca-
rit & cætera iam spectare,
num pulchra uictoriae meæ dos
na proposui tibi. Nam si me
Pariformiorem esse iudicas
ueris, uniuersæ eris Asiae do-
minus. Par. Non donis nostra
hæc geruntur. Sed tamen abi-

Aggessit

δίδιδας, μή σοι ἐλίγχαται
τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄ-
νω τῆ φοβερῆς βλέπεμένης
Αθην. ἰδοὺ σοι ἡ κέρως αὐτῆς
ἀφήρταται. Αφρο. ἰδοὺ σοι καὶ
ὁ λυγρός. Ηρα. ἀλλ' ἀποδυ-
σάμεθα. Παρ. ὦ Ζεῦ τὸ δράστιον
ὅτι δίδας, τῆς ἡάλλης, ὅτι ἡδε-
νός. οἷα μὲν ἡ παρδὶν & ἡ
ἄς δὲ βασιλικὴν αὐτῇ καὶ
σιμνὸν ἀπολάμπω, καὶ ἀ-
κιδῶς ἄξιον τοῦ Διὸς; ἄς δὲ
ὄρεται ἡ δέως. καὶ γλαυρόν
τι καὶ προσαγνὸν ἱμερόδια
σθῆ. ἀλλ' ἡ δὲ μὲν ἄλλῃ ἰ-
χω ὅτι σὺ δαίμωνίαν. εἰ δὲ
καὶ δὲ, καὶ ἰδὲ κατ' ἐκὰς
ἐλὼ ἐπὶ δὲ βούλομαι, ὡς
νῦν γὰρ ἀμφίβολός εἰμι, καὶ
οὐκ οἶδα, πρὸς ὅ, τι καὶ ἀπο-
βλέψω, πάντῃ τὰς ὄψεις πε-
ρισπώμεν. Αφροδ. οὐτὼ
ποιοῦμεν. Παρ. ἀπὸ τι οὐ
αἰ δὴ οὐ. οὐ δὲ ὦ Ηρα πόριμι-
νι. Ηρα. πόριμιόν. καὶ πε-
δάμμι ἀκριβῶς εἴλη, ὥρα
σοὶ καὶ τὰλλα ἡ δὲ σποπῶν,
εἰ καὶ σοὶ τὰ δῶρα ὅτι νί-
κῃς ὅτι ἡμῖς. ὡ γὰρ με
ὦ πάρι δικάσῃς εἶναι κα-
λῶν, ἀπάσῃς ἰσχυρῆς Α-
σίας δισπότῃς. Παρ. οὐκ
ἰδὲ δῶροισι μὲν τὰ ἡμῶν
τόρα, πλὴν ἀλλ' ἀπὸ δι-

πιπρά-

ὡς πρῶτον γὰρ, ἀπὸρ αὖ Λο-
 κῆ. σὺ ὅμως εἰς Αἰθῶα. Α-
 δμ. παρὶς τῆς σοῦ. ἡ δὲ ταύ-
 τε ὡς Πάρις Δικέως καλῶν,
 οὐ ποτὶ ἤτηρ ἄπει ἐν μά-
 χῃς, ἀλλ' ἀπὸ λατῶν. πολί-
 μιτῶν γὰρ σὺ, καὶ νικηφόρον
 ἀπὸ βράσιμας. Παρ. οὐδὲν
 Αἰθῶα δὲ μοι πολέμου καὶ
 μάχης. εἰρήνη γὰρ, ὡς ὄρε-
 τὰ νῦν ἐπὶ χειρὶ τῶν φρυγίαν
 τι, καὶ Λυδῶν, καὶ ἀπολι-
 μνη. ὅτι ἡμῖν ἢ τῷ πατρὶς ἀρ-
 χῇ. δῆρ' αὖτε. οὐ μὲν οὐκ ἐ-
 σαις γὰρ, ἡ δὲ μοι ἐπὶ Λυδῶν
 Δικέως, ὡς. ἀλλ' ἐν Λυδίᾳ ἢ
 δμ, καὶ ἐπὶ τῶν Λυδῶν, ἡ κα-
 νὼς γὰρ αὖτε. τῶν Αφροδι-
 τῶν παρῶναι καὶ τοῦ. Αφροδ.
 αὐτῇ σοὶ ἐγὼ πλοῖον, καὶ
 σπέντα καὶ ἐν ἀνελύσας, μη-
 δὲν παρὰ βίχων, ἀλλ' ἐν
 διαβίβων ἐκαστῶν τῶν μελῶν.
 αἱ δὲ δέλεις ὡς καλῇ, καὶ τὰ
 δέ μοι ἀκροῦν. ἐγὼ γὰρ πᾶ-
 λα ἰρῶσά σοι νύκτωρ, καὶ
 καλὴν ὁποῖον οὐκ εἶδα, εἰ τι-
 να ἰτόρεν ἢ φρυγία βίβω,
 μακαρίσω ἢ τῷ κάλλει, αἰ-
 τῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόν-
 τα τοὺς σκοπίλους, καὶ ταυ-
 τὰς τὰς πύλας, κατ' αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ καλ-
 οῦ ἐν ὁρμῇ. τί μὲν γὰρ
 οὐ

Agetur enim, quicquid æquū
 iustum erit. Tu uero accede Mi-
 nerua. Mi. Adsum tibi. Quod
 si igitur me o' Paris, formosum
 esse iudicio declaraueris, haud
 unquā ex pugna uictus abibis,
 bellatorē. n. te, & uictoriarū cō-
 poitē efficiā. Pa. Nihil, Minere-
 ua, opus mihi est bello, & pug-
 nis. Pax. n. ut uides, in præse-
 tia tenet Phrygiā ac Lyliā, &
 ab hostibus quietū est patris im-
 periū. Sed iamē cōsile, neq. n.
 eò minus ferēs, et me si ob mē-
 nera nequaquā iudiciū feram.
 Sed induc te tandē, & impone
 galeam, satis. n. te inspexi. A-
 nūc Venerē adesse tempus est.
 Ve. Ecceā me ipsam tibi. Ac cō-
 tēplare singillatim unūquodq.
 diligenter, nisi cursu præterue-
 hē. o, sed immorāto singulis co-
 tiā mēbris. Quod si uero placet,
 o' formose, etiā hæc mea dicta ac-
 cipe. Ego. n. iādudū aspiciēs te
 iuuenē a deo & formosum, qua-
 lem nescio, an ullum alium uo-
 triat Phrygia, beatum quidem
 te puto ob pulchritudinem, res-
 prehendo autem, quod non rea-
 lictis hisce rupibus & saxis, in
 urbe alicubi uitam degis, sed
 corrumpi pulchritudinē istam
 sinis in solitudine. Quid enim
 d iij ex

ἢ ufruaris his montibus? Aut
 quid efficiūi pulchritudine tua
 ista boues? Decebat autē te iā ὅ
 uxorē duxissē, nō tamen rusticā
 aliquā et indigenam, quales per
 Idā passim mulieres sunt, sed ex
 Græcia aliquā, uel Argiuam
 uel Corinthiā uel Lacenā, cuius
 iusmodi Helena illa ē, adolescē
 tula ὅ formosa, ὅ nulla parie
 me ipsa inferior, et, qđ maximū
 est, mori gaosq; dedita. Nā illa
 si solū etiā aspiciat te, satis scio
 relictis omnibus, se qđ ipsa ceu
 de throno in terram tradita, sequetur,
 ὅ cohabitabit tecū. Proximum
 autē ὅ tu audisti iā aliquādo de
 ipsa. Pat. Nihil etiā ὅ Venus.
 Nūc autē lubēs audiero, οἷ quic
 quid est, de illa te narrantē. V.
 Est hæc filia qđē Leda, formos
 sa illius, ad quā Iupiter ē celo
 deuolauit, i cygnū cōuersus. P.
 Quæ autē aspectu est? V. Cādi
 da qđē, qualē cōsentaneū est es
 se, ē cygno pognatā, tenera autē,
 ut quæ in ouo enutrita fuerit,
 munda pleniq; exercēs sese, es pa
 lestricæ rei dedita. Adco igit
 ut magnopere ab omnibus pas
 sim expetitur, ut ὅ bellum ip
 sus causa susceptū fuerit, cum
 Theseus nondum nubilem il
 lum rapuisset. Verumta
 men

οὐ ἀπολαμβάνει τῶν ἱερῶν
 τί δ' αὖ ἀπύαντο τοῦ σοῦ
 ἡάλλους αἰ βόε; ἐπρίπι δὲ
 ἦδ' αὖ σοὶ γυγαμκίνας, μὲν
 μέντοι ἀγροικόν τινα, καὶ
 χωρίτην, οἷα κατὰ τὴν ἰ
 δῶ αἰ γυναικῶν, ἀλλὰ τι
 ναὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὅ Ἀργῶ
 θεῖ, ὅ ἐκ Κορίνθου, ὅ Λακε
 ναῖαν, οἷα πόρ ὅ Ἑλῆνη ὅστ',
 οἷα καὶ ἡαλὺ, καὶ κατ' οὐ
 δὲν ἡλὰτ' ἡμῶν, καὶ τὸ δὲ
 μέγιστον, ὀρωτική, ἡγήνη γὰρ
 αἰ καὶ μόνον διασάσῃ σε, ὅ
 δ' ἔγω, πάντα ἀπολιποῦ
 σα, καὶ παρασχῶ αἰαντίῳ
 ἡνδότερον, ἱψίτατον, καὶ σπου
 κήσας. πάντως δὲ καὶ οὐ ἀ
 κήκας τι πόρ αὐτῆς. Πά.
 οὐδὲν ὅ Ἀφροδίτη. νῦν δὲ
 ὅδ' αὖ αὖ ἀποῦσαιμι σου, τὰ
 πάντα, διγυνομένης. Ἀφρο
 δίτη δύστην μὲν ὅστ' Ἀθή
 ναις, ἡνένης ὅτ' ἡαλῆς, ἱφ
 ἦν ὅ Ζῶς κατὰ πῆλ, ἡνένη ὅ
 γυγόμεν. πάα δὲ τις τῶν
 ἱερῶν; πόρ κὲ μὲν, οἷαν εἰς
 ἡνένην γυγόμεν. ὅ
 παλὺ ὅ, ὅς ἐν ὅ ἱερῶν,
 γυμνὰς τὰ πολλὰ, ἡ παλαι
 στική, ὅ ἔτω δὲ τι πόρ πῆ
 δας, ὅς ἐκ ἡ πόρ ἡμῶν
 αὐτῇ γυγόμεν, τοῦ ὅ πῶς
 αὐτοῖσι ἀρπάσαντ'. οὐ
 μέν,

μῶν, ἀλλ' ἱπαδύπορος
 ἀμύμονος καὶ τῆς, πάντες οἱ
 ἄριστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ
 μνηστῆρσι ἀπύκνωσαν, προ-
 κερὶ δὲ Μυρτιάδῃ τῇ Πι-
 λοπιδῶν γένους. εἰ δὲ δι-
 λαις, ἐγὼ σοι καταπράξομαι
 τὸν γάμον. Πά. πῶς φῆς,
 τὸν Ἀλκιμαχιδόνος; Αφρο-
 διτῇ δ' αὖ σὺ, καὶ ἄγχιον. ἐ-
 γὼ δ' οἶδα, ὡς χρὴ τὰ τοιχῶ-
 τας ἀρεῖν. Πά. πῶς; ἰδὲ ἴδω
 γὰρ καὶ αὐτοὺς εἰδέναι. Αφροδ.
 σὺ μὲν ἀποδύμεσθαι ἐπὶ ἑ-
 σσὶν δὲ Ἑλλάδι, ὑπὸ πε-
 δῶν ἀφίκα δὲ τῷ Λακε-
 δαίμονα, ἵψισται σὶ δ' ἐλ-
 σῃ. τούτου σὺ δὲ, ἐμὸν αὖ
 εἰς τὸ ἔργον; ὅπως ὁραδῆ-
 σιταί σοι, καὶ ἀνελουδῆ-
 σαι. Πά. τούτ' αὐτὸ καὶ ἄ-
 πιστον εἶναι μοι δοκῶ, τὸ ἀ-
 ποικιλεῖν τὸν ἄνδρα, ἰδι-
 λῆσαι βαρβαρῶν καὶ ξένου συ-
 νικλοῦσαι. Αφροδ. δ' ἄρρεα
 τούτου γένοινα. παῖδες γάρ
 μοι ἴσθι δύο καλῶ, ἱμῶρ
 καὶ ἴριος. τούτω σοι παραδῶ
 σὺ ἱμῶνι δὲ ἰδού γενησο-
 μένῳ. καὶ ὁ μὲν ἴριος, ὅπως
 παρὶ δῶν δὲ αὐτῶν, ἀναγ-
 νῶς τῷ γυναικί ἔργῳ. ὁ δ'
 ἱμῶρ αὐτῷ σοι πρὶν ἔλθῃ,
 τὸ δ' ἱμῶρ ὅσῳ, ἱμῶρ τὸν τε
 ἔσθαι,

me postquam iam ad florē aetatis
 pervenisset, optimi quique Ae-
 chiuorum ad petēdas illius nupti-
 as sese obtulerunt. Anteposuit
 autē reliquis in Menelaus fuit,
 ex genere Pelopidarum natus.
 Quod si autē uoles, ego tibi confi-
 ciā has nuptias. Pa. Quid n. res
 has tuius ne quae iam nupsit alte-
 ris? Iuuenis adhuc es, et rustia-
 cus. Ego uerō noui, quo pacto
 tibi proficere conueniat. P. Quō,
 cupio enim et ipse scire. V. Tu
 quidem proficisceris ad perlu-
 strandā Græciam, atq; ubi La-
 cedæmona peruenieris, uidebit
 te Helena. Post illa uerō, meum
 iam opus erit, efficere, quo illa
 amore tui capiatur, teq; secula-
 rit. P. Hoc ipsum etiam incre-
 dibile mihi uidetur, ut illa reli-
 cto cōiuge, cum homine barbaro
 atq; hospite ē patria nauigas-
 re, in animū inducat. V. Bona
 animo esto. Nam huius certē
 rei gratia, liberos duos habeo
 pulchros, Amabilitatem et
 Cupidinem uidelicet, quos tibi
 tradā, qui tibi duces itineris sua-
 turi sint. Ac Cupido quidem,
 totus subingrediens illam ui co-
 get amare mulierem. Amabi-
 litas autem tibi ipsi circumfusa
 id quod ipsa est, desideratumq;
 reddet

reddet & amabilem. Dein le
autem & ego una praesens, ro-
gabo Gratiās, quo & illae comi-
tes se praebent, atq; ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uolus-
mus, impellemus. Par. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incer-
tum adhuc, Venus est. Verum
tamē amo iam Helenam, et nō
scio quo pacto eū iam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigo res-
cā uersus Graciā, & in Spars-
ia peregrē absūm, & redeo und-
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nūc facio. Vc.
Ne prius amaueris Pari, quā
pronubam me & sponsae concu-
liatricem, iudicio hoc remunera-
tus fueris. Decet enim &
me uictoriae compotem factā
adesse uobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter &
uictoriae. Omnia enim licet tibi
haec, & amorē & formā, &
nuptias pōmo ista mercari. P.
Si metuo, ne me post latū iudi-
ciū negligas, & cōtēnas. V. Vis
igitur, ut uerē tibi. Pa. Nequas
quās sed tāū pmitte denuo. Vc.
Promitto igitur, Helenā tradi-
turam me esse uxore tibi, & su-
turiā comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & Ilium uenturo
tam esse ad uos, & ipsa adero,

δύσει καὶ δράσμιον. καὶ αὐ-
τὴ ἢ συμπάρῃσα, δέξομαι
καὶ τὰ χαρίτων ἀκολουθεῖν,
ἀπαντῶν αὐτῷ ἀναπέσο-
μεν. Πα. ὅπως μὴ ταῦτα
χωρήσει, ἀδελφον ὡς Αφροδί-
τη, πλὴν ὅρῳ γιγνέσθαι ἑλπί-
νης. καὶ ἐν οἷδ' ὅπως καὶ ὁ-
ρεῖν αὐτῷ εἶμαι. καὶ πλείω
οὐδὲν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς
Σπάρτης ἐπιδύμῳ, καὶ ἰπτά-
ναιμι ἰχωρ τῷ γυναικῶ. καὶ
ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
τα ἦεν ποιεῖν. Αφρο. μὴ πρό-
τόρον δράδῃς ὡς Παρι, πρὶν
ἰμὶ τῷ πρεμύσειαν καὶ
συμφαγεῖν, ἀμείψασθαι
τῇ κίσει. πρὶν γὰρ ἡμέτε-
ρικτὶ φέρειν ἡμῖν συμπαρεῖ-
ναι, καὶ ἰορτάζειν ἅμα καὶ
τὰς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια.
πάντα γὰρ ἰνίσῃ σοι, τὸν ἰ-
σῶτα, τὸ ἡάλλῃ, τὸ γάμον,
τούτου τὸ μέλου πρίασθαι.
Πα. δέδοικα, μὴ μόν ἔμελλῃ-
σεις μετὰ τῷ κίσειν. Αφρο.
βέλει οὐδ', ἰπομέσομαι; Πα.
μυδαμῶς, ἀλλ' ὑπέσχεαι πά-
λιν. Αφρο. ὑποσχονύμαι δ' ἡ
σοι τῷ Ἑλλένῳ παραδώ-
σαι γυναικῶ, καὶ ἀκολου-
θεῖν γιγνέσθαι αὐτῷ, καὶ ἀ-
φίξειν αὐτὸν παρ' ὑμᾶς εἰς τῷ
Ἰλίῳ, καὶ αὐτὴ παρίσομαι,
καὶ

ἤ συμπράξω τὰ πάντα. Πα.
καὶ τὸν ἔρωτα ἢ τ' ἔμφορ ἢ
τὰς χάριτας ἄξας; Αφροδ.
δάρεαι. καὶ τὸν πύδωρ, καὶ τ'
ὕμνους πρὸς τέτοις παρα-
λώφωμαι. Πα. δικαίω ἐπὶ τού-
τοις δίδωμι τὸ μῦθον, ἐπὶ τέ-
τοις λάμβαναι.

Αἰώς καὶ Εὐμῦ.

Ἡκαστος ὦ Εὐμῦ, οἷα ἡπέ-
λασσε ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ἔαβρ
οπίκα καὶ ἀπίδανα; ὡς ἔθι-
λῶσιν, φρεῖν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ
ἔραος ὁ σφραγὶς λαβήσω, ὑμεῖς
δ' ὡς ἀποκρημασθῆναι δο-
τασπᾶν βιάσθαι με, μάττω
πονῆσιν. οὐ γὰρ δὲ λαδελκύ-
σιν. εἰ δ' ἐγὼ διελήσασιν ἀ-
νελκύσαι, οὐ μόνον ὑμεῖς,
ἀλλὰ καὶ πῶν γλῶσση καὶ
πῶν δάκτυλων σωμαρτήσας,
μυτικριῶ. καὶ τὰ ἅλλα, ὁ-
σα καὶ οὐ ἀνήκας. ἐγὼ δὲ
ἴτι μὲν λαδ' ἐν ἀπείτων
ἡμάτων καὶ ἰσχυρίσθαι ἴ-
τιν, οὐκ αὖ ἀνιδείλω. ὁ-
μῶ δὲ τῶν τοσούτων ἔαβρ-
θήσαν, ὡς μὴ λαταβρή-
σαν αὐτὸν, ἵαμ πῶν γλῶ-
σση πῶν δάκτυλων προστά-
βωμεν, οὐκ αὖ πειδείλω.
Εἰ. εὐφύμει ὦ ἀφροδ. οὐ γὰρ
ἠσφαλὲς λίγαν τὰ τοιαῦ-
τα. μὴ καὶ τι λακόν ἀπο-
λαύ-

σ adiuuabo omnia. Pa. Etia
Cupidinem σ Anabilitatem
σ Gratias tecum a Iducest V.
Bonum animum habe, quin σ
desiderium σ Hymenaeū pre-
terea comites assumam. Pat.
Ob hac igitur do tibi ponunt,
ob hac accipe.

Martis σ Mercurij.

Audisti Mercuri, cuius
modi nobis minatus sit Iupit-
er, qd supra, quam qd dictu ab-
surdum. Ego, inq, si uolueris ca-
shenam ex aliere demittam,
unde si uos suspēsi me ui detra-
here conemini, luseritis opera,
namq; enim me deorsum trahet-
is. Cōtrā ego uos, si uelim, in al-
tum attrahere, nō uos modo: ue-
rum etiā tuam et rā ipsam, cum
mare pariter subiectū in sublim-
me susculero. Ad hac alia pte-
multa, quae tu quoq; audisti. At
ego, si qd cū uiuo quolibet sin-
gulari cōferatur, ita praestatio ē
cū esse, ut ibi qd supiorē, haud
quaq; negaueri, uerū unū eam
multis pariter in tantū antecel-
lere, ut cū ne pōdere qd ē uicere
queamus, etiā si terrā ac mare
nobis adiunximus, id neutiquā
credi lerim. M. Bona uerba
Mars. Neq. n. fac tuū ē ista lo-
q, ne qd forcē mali nobis conci-

d v licet

fecimus petulantia. Mars. Puer
tas uero me apud quolibet hæc
didicimusimo apud te solū id aus-
deo, quem lingue cōtinentis esse
se sciebam. Sed quod mihi ma-
ximè ridiculum uidebatur, eum
quoniam hæc minuitatem audirem
baud queam apud te recitare.

Et enim meministi, quoniam nō
ita multo ante Neptunius, Iu-
no ac Pallas, mota aduersus
eum seditione, machinarentur
comprehensum illū in uincula
coniungere, quanto opere formi la-
rit, utq̃ in omnem speciem sese
uerteret, idē cum tres diuina
et essent dij. Quod ni Thecis
misericordix cōmota, Briareū
Centimanum illi auxilium ac-
cessiuisset, ipso pariter cum ful-
mine ac tonitru uinctus erat.

Hæc repulanti mihi reddere
libebas eius magniloquentiam
iaculantiamq̃. Mer. Tace, bo-
na uerba, neq̃. n. uerum est is is
uel tibi dicere, uel audire mihi.

Pauis et Mercurij.

Salue o pater Mercuri. M.
Salue uicq̃ et tu. Sed quo mo-
do ego pater tuus sum? P. An
nō Cyllenius ille Mercurius es-
t? M. Atq̃. admodū. Quo pacto
igitur filius meus es? P. Adul-
terus sū, ex amore tibi natus. E.

Per

λαύσωμεν δι' φλυαρίας. Α-
ρετ. οίει γάρ με πρὸς πάντας
αὐτὰντα ἁπᾶν, οὐχὶ ἕως
μόνον σὲ, ἐν ἰχθυοῦντων ἡπι-
τάμῳ; ὁ γὰρ μάλιστα γι-
λοῖον ἰδοῦ μοι, ἀκούοντι με-
ταξὺ δι' ἀπειλῆς, οὐκ αὖθις
ναίμεν σιωπῆσαι πρὸς σὲ.
μῆμνημαί γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ,
ὅπότε ἡ Πασσαδῶν καὶ ἡ
Ἡρα καὶ ἡ Ἀθλῶα ἱπαναγαυ-
τόν, ἐπιβούλους ἐξωδύ-
σαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παρ
τοῖς ὧν διδιδῶς, καὶ ταῦτα,
φῶς ἔντας. καὶ εἰ μὴ γὰρ
Θιτὶς καταλιψάμενα ἐκάλει-
σεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρε-
ον ἐκατέχοντα ἔντα, καὶ ἡ-
διδίκετο αὐτῷ Ἰσθραονίῳ καὶ
Βρισηῖ. ταῦτα λογιζομένη,
ἐπὶ μοι γιγᾶν ἐπὶ τῇ κατα-
λιρρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
πα, σὺ φῆμα. ἢ γὰρ ἀσφαλὲς
ἔστι σοὶ λέγειν, οὐτὶ ἐμοὶ ἀ-
πᾶν τὰ τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Ερμῆ.

Πάν.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ερμῆ. Ερ.
τῇ καὶ σὺ γὰρ. ἀλλὰ πῶς ἰ-
γὰρ σὲ πατήρ; Πά. οὐχὶ ὁ Κῆρ
κλῶν; Ερμῆς ὦ τυγχάνεις;
Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὖν ἦς ἐ-
μὸς ἄ; Πάν. μοι γὰρ ἰδὲ εἰμι,
ὃς ἰστώσας σοὶ γὰρ μὲν. Ερ.

νῦ

τὴ Δία φράγεις τις μὲν μο-
χούσας; ἄρα. ἰμὲς γὰρ
πῶς κίρατα ἔχον, καὶ τίνα
τοιαῦτα, καὶ πῶγονα λά-
σιον, καὶ σκέλη διχάλα καὶ
φραγνῆ, καὶ ἔραυ' ὑπὲρ τὰς
πυγὰς; Πάυ. ὅσα αὖ ἀπο-
σκώψας εἰς ἐμὴν, τὸν σιαυτοῦ
ὑμὸν ὃ πατέρ' ἱπονῶ δις ὅσον
ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σιαυ-
τόν, εἰς τοιαῦτα γυνῶς, καὶ
παυδοποιῆς, ἢ γὰρ δὲ αὐαῖσι-
Θ. Ερ. τίνα δὲ καὶ φῆς σὺν
ματρί; ἔπου ἱλαδον ἄρα
μοιχούσας ἔγωγε. Πάυ. οὐκ
ἄρα ἰμοίχουσας, ἀλλ' ἀ-
τάμνησον σιαυτὸν ἵποτι ἐν
Ἀρκαδίᾳ πᾶσα ἱλουδ' ἔ-
ραν ἱβιάσω. τί δακνὺν τὸν
δάκτυλον ἴπας, καὶ ἐπιπε-
λὸν ἀπορεῖς; τίς ἱκαρίη λίγω
Πηνελόπειν. Ερ. ἄρα τί πα-
δοῦσα ἱκάνη αὐτ' ἰμοῦ φά-
γοσι ὅμοιον ἱτιχσο; Πάυ.
αὐτῆς ἱκάνης λόγον σοι ἱ-
γῶ, ὅτι γὰρ με δὲ ἱπτιμπερὶ
τὴν Ἀρκαδίαν, ὃ πᾶν, μέ-
τηρ μέν σου; ἴφθ. ἔγώ εἰμι
Πηνελόπειν ἡ σπαρτιάτις,
τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε δι-
ὲν ἔχον Ερμῆν τὸν Μαίαν
καὶ Διός. εἰ δὲ κόρα σφί-
ρ' καὶ φραγσοκλής εἰ, μὴ
ἀνέπειθαι. ἐπὶ τί γὰρ μοι
συμῶ

Pet Iouē hirci fortasse cuiusdā,
q caprā p adulterium cognouit.
Nam meus quō fueris, q & cor-
nua habes, et nasum ealc, et bar-
bam hircam, & pedes bifidos,
hircinoisq, praeterea & caudā
sup nauidusit P. Quaecunq in me
cōiciādo dicis, ips tuū ipsius fin-
liū, praet, pbtosum ac uerpe deo-
clatas, imō potius te ipsum quē
cuiusmodi generas & tales libe-
ros procreas. Ego uero extra
culpā sum. M. Quā aūe etiam
matrē tuā ais esse? Nū ignotās,
alicubi cū capra adulteriū exer-
cui ego? P. Nō cū capra, sed tu
bi ipse in memoriā reuoca, num
in Arcadia quandoq puellam
liberam p uim stupraſtis. Quid
mordendo digitiū, quaeris ac diu
dubitasti Icarij filiā dico Penelo-
pen. M. Quid igitur illi acci-
di, qd pro me hircō simile te pe-
perit? Pan. Dicam tibi, quae ex
illa ipsa audiui. Quando enim
me in Arcadiam ablegabae,
O puer, inquit, Mater quidem
tua ego sum Penelope, ex Spar-
tanata. Ceteram patrem noris
habere te deum, Mercurium
illum Maiae ac Iouis filium.
Quod si igitur cornutus ipse es,
ac pedes hircinos habes, ne id
agere feras. Quando enim mea

cū rem habebat pater tuus, hircoco seipsum assumulauerat, quo facilius lateret, & ob id similis hircoco tu quoque euasisti. Merc. Per Iouē, memini me tale quiddā facere. Ego igitur formosus ille, qui ob formā ac pulchritudinem animū elatum prae me ferro, qui adhuc imberbis ipse sum, pater tuus uocaboret et ab omnibus risu accipiat ob praeclaram liberorum procreationē? Pan. At uero dedecori tibi pater, nō sum. Nā & Musicus sum & fistulā cano, admodū pleno spiritu. Et Bacchus ille, nihil absque me facere quicquam potest, sed et socium & cōsulatorem fecit me, & duco ipsi chorū. Iam & ouilia mea si uideas, quod per Tegeā et per Parthenium habeo, admodum delectaret te. Impetro autē et Arcadiā toti. Nusper uero etiam Aetheniensibus auxilium ferens, ita praeclare regi gessi in Marathone, ut ceu donum militare quoddā rectulcerim, antrū illud, quod est sub arce. Quod si igitur Aethenas ueneris, cognosces quantū ibi sit nomē Panos. M. At dic mihi, duxisti ne uxore? Hirc. n. opinor, dicitur te. Pan. Nequas quā pater, amator enim sū, &

non

σωλῶ δ' πατὴρ ὁ σὸς, φάγω
ἑαυτὸν ἀπέκασον, ὡς λάβοι.
καὶ διὰ τοῦτο ὁμοῖο ἄνθρωπος
τῷ φάγῳ. Εἰρη. νῦν Δία
μνησθῆναι ποιήσας τι τοιοῦ-
τον. ἐγὼ οὖν ὁ ὅτι κάλλος μέ-
γα φρονῶν, ἐτι ἀγίνει αὐ-
τὸς ὦν, σὸς πατὴρ λεκλήσο-
μαι, καὶ γέλωτα ἐφύσσω πα-
ρὰ πάνσιν ἐπὶ τῇ δύσει Διός.
Πάν. καὶ μὴν οὐ καταισχυν-
θῶσι ὧ πατέρ. μουσικός τε
γάρ εἰμι, καὶ συρίζω πάντων
καταυρῆν. καὶ ὁ Διόνυσος
οὐδ' ἐν ἐμοῦ αὖτον ποιεῖν πίν-
νεται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ δια-
σώτῳ πινωίκαί με, καὶ ὁ-
γῶμαι αὐτῷ τὸ χορῶ. καὶ τὰ
ποίμνια δέ, εἰ διασώσῃ μου
ἐπίσσω πρὸς Τίγριον καὶ ἄ-
νὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάντων
ἐπιδύσει. ἄρχω δέ καὶ ἡ Ἀρ-
καδίας ἀπάσης. πρῶτον δέ
καὶ ἀδελφαίσι συμπληχίσεις,
δ' ὡς ἡρίσθῃς ἐν Μαραθῶ-
νι, ὥστε καὶ ἀριστῶν ἡρί-
δῃ μοι. τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει
σπύλαιον. ὡ γυνὴ δὲ ἀδύ-
νας ἰδῆς, εἰς ἡέσσαν ἰκῆ τοῦ
Πανὸς ὄνομα. Εἰρη. εἰπὶ δέ
μοι, γιγάμκας ὧ Πάν ὁ-
δῶ; τοῦτο γὰρ οἶμαι, λελοῦ-
σί σοι. Πάν. οὐδαμῶς ὧ πα-
τέρ. ὀρωτικός γάρ εἰμι, καὶ

ἐν

ὅν αὖ ἀγαπήσομαι σιωῶν
μῆ. Ερμ. ταῖς οὖν αἰξὶ Δι-
αδὴ ἐπιβαίνεις. Πάν. οὐ
μὲν σιωῶμαι. ἰγὼ δὲ τῇτι
ἤχῳ καὶ τῇ Πίτυϊ σιῶμαι,
καὶ ἀπάσας ταῖς τοῦ Διο-
νύσου Μαινάδας. καὶ πάν-
των δάξομαι πρὸς αὐτῶν.
Ερ. οἶδά σου ὅ· τι χάρισ' ὦ
τίκνον τὰ πρῶτα αἰτουῶτί
μοι; Πάν. πρόσαιτέ ὦ πά-
τερ, ἡμῖς ἢ ἰδῶμεν τέχνην.
Ερ. καὶ πρόσοιδί μοι, καὶ φι-
λοφρονεῖν, πατέρα δὲ ἴδρα, μὴ
διαλίσσῃς μοι, ἀκούοντές γε
τινός.

Ἀπόλλων & καὶ

Διονύς.

Τί αὖ λίγον μὲν ὁμομη-
ρίους ὦ Διόνυσ' ἀδελφεὺς
εἶναι, Ἐρωτα καὶ Ἑρμαφρό-
διτον καὶ Πρίαπον, ἀνο-
μίους ὄντας τὰς μορφάς,
καὶ τὰ ἱερὰ καὶ δυνάμει· ὁ
μὲν γὰρ πάγκαλ' & καὶ
τεξίτης, καὶ δυνάμει, ὁ
μικρὰν πόρεβι βλημελὴς, ἀ-
πάντων ἀρχων. ὁ δὲ δῆλος.
καὶ ἰμίον δρ', καὶ ἀμφί-
βολ' πλὴν ὅψιν. οὐκ αὖ δια-
κρίνεις, εἴτ' ἴφουβός ὄσιν, εἴ
τι καὶ παρδιν'. ὁ δὲ καὶ
πᾶσι τ' ὑπερπῆς αὐδ' οὐκ ἔστι
ὁ Πρία-

non cum una aliqua rem ha-
bere concupiscens forem. Mer-
curius. Capras uidelicet con-
scendis. Pan. Tu quidem iro-
rides me, et ego tamen &
cum Echone, & cum Pity
rem habeo, & praeterea & cum
omnibus Bacchi Menadibus,
atque admodum studiosè ab il-
lis obseruor. Mercurius. Scis
igitur quid te gratificari mihi
fili; omnium uelim? Pan.
Impera pater, nos autem uide-
bimus, haec uti fiant. Mer-
curius. Et accedas ad me, &
prehenses licet, patrem autem
ui te ne me appellaris, quoquā
audiente.

Ἀπολλίνης & Βα-
χι.

Quid igitur, dicendum me
est, Bacche, fratres esse Cupi-
dinem, Hermaphroditum &
Priapum? adeo dissimiles for-
ma & studijs cum sint. Nam
hic quidem formosus omnino
& iaculator est, & potestate
non parua comparata sibi, om-
nibus imperat. Ille autem mu-
lierosus ac semiuir, ambiguam
quoque faciem praeseferens, ut
non facile dignoscas, adoles-
cens ne sit, an uirgo. Hic uero
& supra modum uiriliter est
Pr ap

Priapus uidelicet. Bac. Ne mireris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, qui diuersi fuere. Quando quidem & ij qui eodē patre, eadēq; matre nascuntur, serpennum eto alius uir, alius foemina, quē admodū & uos, nascuntur. Apollo. Ita sane est, ut dicis, sed nos iumen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarius enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attinet, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero similia nequaquā sunt, quod Diana quidem hospites maculat apud Scythas, tu autem uaticinis pariter, & medicaris agrotantibus. Apollo. At tu putas sorore delectari Scythist quā quidem etiam adornauit, si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauiget, iam olim perosa maculatice nes illas. Bac. Rectē sane illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā narrabo tibi, quod cū Lampfaci nuper essem mihi accidit. Ego qdē ad urbē accesseram, ille aut me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuio affatim madefacti,

circa

ὁ Πρίαπός . Διό. μὴ δὲ μανθάνω ὡς Ἀπόλλων . οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διὰ φοροὶ γίγνεται μύθοι . ὅπου γὰρ καὶ ὁμοπάτεροι πολλὰ καὶ ἐκ μῆτος γαστρίαι, ὁ μὴ ἀφ' ὧν, ἡ δὲ δόξα, ὡς πόρ' ὑμῶν, γίνονται . Ἀπο. ναί . ἀλλ' ὑμῶν ὁμοίῳ ὁ μὴ, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπὶ τῇ δόξῃ μὴ . τοιοῦται γὰρ ἄμφω . Διό. μὴ καὶ μὴ τόξον, τὰ αὐτὰ ὡς Ἀπόλλων, ἵκανα δὲ οὐχ ὁμοία . ὅτι ἡ μὴ Ἀρτίμις ἐν ταύτῃ ἐν Σκύθαις, οὐ δὲ μανθάνω, καὶ ἵα τὸν ὑάμνοντας . Ἀπολ. οἷα γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, καὶ καὶ παρ' ὁδοῦ εἶναι, ὡς τις ἄλλω ἀφίκηται ποτὶ ὅτι τὴν ταυρικὴν, συνικωλευσάμεναι μὴ αὐτῶν, μυσταγομενὴ τὰς σφαγὰς . Διό. ὡς ἐκείνη ποιῶσα . ὁ μὴ γὰρ τοὶ Πρίαπος, γελῶν γὰρ τι σοὶ διηγέσεται, πρὸς ἡμῶν Λαμψάκῳ γηρόμηνός, ἐγὼ μὴ παρ' ἡμῶν τὴν πόλιν . ὁ δὲ ὑποδείξας μὴός με, καὶ ξένισας παρ' αὐτῶν, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἐν τῷ συμποσίῳ ἵκανῶς ὑποβίβημι τοῖς .

κατ

κατ' αὐτάς σου μίσαις νύκ-
τας ἱκαναῖς αἰ γοναῖς, ὦ
αἰδοῦμαι δι' λίγα. Απο. ἰ-
πείρασι; Διό. τοιοῦτόν ἐστι.
Απολ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἰγίλασαι;
Απο. ὤγχι, τὸ μὴ χαλεπῶς,
μὴ ἰ' ἀγρίως. συγγνωστὸς γὰρ,
εἰ καλὲρ σι εὐτὸς ἔντα ἱπώ-
ρα. Διό. τούτου μὲν οὐδ' ἐν-
κακῇ ἐπίσει αὖ, ὦ Απολλορ,
ἀγάγῃ τίμω πάρα. καλὸς
γὰρ σὺ, καὶ κομῆτης, ὡς καὶ νύ-
φοντα αὖ σοι ἔ' Πρίαπος ἐπι-
χρῆσαι. Απο. ἀλλ' ὅκ' ἐπιχρῆ-
σθῆσι γὰρ ὦ Διόνυσσι, ἔχω γὰρ με-
τὰ φ' ἡμέμιν καὶ τῷ φα.

Ερμῷ καὶ Μαιαδ.

Ἐστὶ γὰρ τις ὦ μῦθός ῥιν
οὐρανῷ διὸς ἀδελιώτός ῥ' ἰ-
μοῦ; Μαῖ. μὴ λίγισ' ὦ Ερμῷ
τοιούτου μῦθον. Ἐρ. τί μὴ
λίγω, δεῖ τοσαῦτα πράγμα-
τα ἔχω μόν' ὦ ἱάμων, καὶ
πρὸς τοσαῦτας ὑπεροχάς
διασπᾶμην; ἰωδὸν μὲν
γὰρ θῆλασά τα, σαρκενὰ τὸ
συμπόσιον αἰ, καὶ διατρώ-
σαντα τίμω ἐκκλησίαν, ἡτα
διδιτέσαντα ἱκανά, παρὶ
τάναι τῷ Διί, καὶ διαφέρειν
ταῖς ἀγγελλίαις τὰς παρ' αὐ-
τῷ, αὖ καὶ κατὰ ὑμῶν ὁδο-
μήντα, καὶ ἱκανὰ λέντα ἰτι

circa mediā ὁρᾷ νοδὲ exurgēs
generosus ille: sed pudet dicere.
Apoll. Sollicitum uide ne uer Bac.
Huiusmodi ὁρᾷ est. Apol.
Quid tu autem porro ad haec Ba.
Quid. n. aliud, ὅ' ἢ ἰσι. A. Rectē
scitēs, qd neq; acerbē, neq; rustico
cē qd quā. Venia. n. dignus est se
et formosum adeo sollicitum.
B. Huius igitur gratia, et iā te.
Apollo, sollicitatu merito uene-
rit. Formosus enim ὦ tu, ὦ
Priapus ille aggredi te que. A.
Apol. Sed non aggredietur
Bacche, me facile. Nam praeter
comam etiam arcum gero.

Μερκυρή καὶ Μαιαδ.

Est uero, mater, deus qd quā
in caelo me inferior! M. Cane
ne qd istiusmodi dixeris Mercuri.
M. Quid nō dicā qd ē tantū
negociorū solus sustinē, qd. deo
lassor, in tā multa ministeria dis-
tractus! Nā mane p̄tinas suis
genitū est mihi, statimq; uenien-
dum conaculum ubi dij compo-
tant. Tum ubi curiam in qua
cōsultant, undiq; strauero, ac sin-
gula ita, ut oportet, cōposuerō,
Ioui necessum est assis̄tere, ac
perferendis illius mandatis co-
to die sursum ac deorsum tate-
sitate, ὦ redemptem insuper,
pula

puerulentum ambrosiam ap-
ponere. Porro priusquam noui
tuis iste pocillator aduenisset,
ego necdum etiam ministraba-
m. Quodque est omnium ino-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorum ani-
mas ad Plutonem deducere,
manu meque gregi me ducere præ-
bere, tum autem et tribunalis
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negocia, dum uersor in palaes-
tris, dum in concionibus præ-
conis uices ago, dum oratores
instruam, hæc quoque provin-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Lædie filij alternis inter ipsos
uicibus apud superos atque infer-
ros agitans. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pa-
rius agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
conuiujs accumbunt, ac ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quum recens Sidone a Cade-
mi filia reuersus essem, nam
ad hanc me legatarius sum quid
ageret puella, neque respiciam-

tem

λικονιμέλιον, παρατιθέναι,
τὴν ἀμβροσίαν. πρὶν δὲ τὸν
νῶντορ τοῦτορ οἶνοχόου ἦ-
κην, καὶ τὸ νικτὰρ ἐγὼ ἐνέ-
χου. τὸ δὲ πάντων δει-
νότατον, ὅτι καὶ νυκτὸς
καὶ οὐδὲ μόνον τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ δέ με καὶ τότε
τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγᾶν,
καὶ νεκροπομπήναι, καὶ
παριστάειν τῷ δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἵκανά με τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαιστροῖς
εἶναι, καὶ τῶν ἱεροσολέ-
ων ἱερῶν, καὶ ῥήτορας
ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἐτι καὶ
νικτὰ σιωδῶν πρᾶττεν με
μερισμέλιον. καὶ τοὶ τὰ μὲν
τῆς Ἀφροδίτης τέκνα, παρ' ἡ-
μέραν ἐκαστὸν ἐν οὐρα-
νῷ καὶ ἐν ἄλσους εἰσίν. ἐμοὶ
δὲ, καὶ ἐκαστὴν ἡμέραν
καὶ ταῦτα καὶ πάντα ποιᾶν
ἀναγκάσιον. ὁ μὲν Ἀλ-
κμήνης καὶ Σιμέλης υἱός,
ἐν γυναικῶν ἀνδρῶν γε-
νέμενοι, συνχοῦνται ἀφρό-
νιστοι, ὁ δὲ Μαίας ὁ Ἀτλασ-
τός. διακονοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ
Σιδῶνος παρὰ τῇ Κάδμου
θυγατρὶ, ἐφ' ἧν ὑπομονή
με ἐφόβητο, ὅ, τι πράττει
ταῖς, μὴ δὲ ἀναπνέουσιν-
τα,

τῆ, τίποτος αὐτοῖς οὐ τὸ
 Ἀργὸ ἐπισκοψήμενον τὴν
 δασάω. ἔτι ἰκθῶν, οὐ Βοι-
 ωτῶν φησὶν ἰκθῶν, ἐν παρὲ
 σφ τὴν Ἀπύω τῶν ἰσθ. καὶ
 ἔλως, ἀπὸ τῆς καὶ ἡλ. εἰ
 γοῦν μὴ ἀπαστὸν ἴν, ὅς τις
 αὐτὸν ἐκινε πικρὰσαι, ὡς
 πρὸς ἡ γῆ λακῶς δουλεύ-
 οντος. Μαῖα ταῦτα ὦ τέκ-
 νη, χρὴ γὰρ πάντα ὑπερι-
 τῆρ τῇ πατρὶ, νειανίαν ἔντα.
 καὶ νῦν ὅς πρὸς ἐπίμφοις, σό-
 βα οὐ Ἀργος, ἄτα οὐ τὴν Βο-
 ωτῶν, μὴ καὶ πῶλγας βρα-
 δύνοντάβους. ἐξύχοιοι γὰρ
 οἱ ὄντες.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ.

Δυρίθ @ κα Γαλατείας.

Καλὸν ὁρατὴν ὦ Γαλά-
ται· φασὶ τὸν σικελὸν τῶτον
παρθένα ἐπιμιμνήσκειν σοι.
Γα. καὶ σὺ ὡς Δωρί. Ποσει-
δῶν· γὰρ ὡς ἔστιν, ὅποι·
ὦν. Δω. τί δ' ἐν, εἰ καὶ τοῦ Δι-
ὸ αὐτὸς αἰὲς ὦν, ἀγχι· δ-
ου καὶ λάσι· ἐφάνητο, καὶ
τὸ πάντων ἀμφοφώτατον,
κρυφθῆναι· οἶα τὸ γέν-
ῃσαι αὐτὸν πρὸς τὴν
μερῶν; Γα. οὐδ' ἐπὶ τὸ λάσιον
αὐτῶ, καὶ ὡς φῆς ἀγχιον, ἀ-
μφοφῶν ἔστιν. αὐτὸ δ' ὡς γὰρ.
δ; τὸ φθαλμὸς ἐπιπρὶ πε-

cem legauit rursus in Argos
inuisurū Danaē. Rursus inde
in Bæotiā p̄fectus, inq̄, obiter
Antiopā uisito, adco ut planē
iā pariturū me negarint. Quod
si mihi licuisset, lubēs p̄fecto fe-
cissē, id qđ solent ij, qui in ter-
ris durā feruūt scruiutem. M.
Missā fac ista gnate, decet enī
per omnia morē gerere patri,
quum sis iuuenis, ac nunc quō
iussus es, Argos contende, dein
de in Bæotiam, ne si cessaris,
fuerisq̄ lentior, plagas etiā aus-
feras. Nam iracundi sunt qui
amant.

DORIDIS ET

Gal. 1:1

Formosum amante Galatea,
nēpe Siculum istū pastorē aiūt
amore tui deperire. G. Ne ri-
de Doris, nā qualis qualis est,
Neptuno patre progenitus est.
Dor. Quid tū poscā, si uel Ios
ue ipso sit progenitus, quū usq̃
adeo agrestis atq̃ hispidus ap-
pareat, quodq̃ est omnī defor-
missimum, unoculus. An uero
credis genus illi quicquam pfu-
turum ad formam Gal. Ne ista
huc quidem ipsum, quod hispi-
dus est atq̃ agrestis, ut tu uocas,
illū deformat, quin uirile magis
est. Porro oculus decet etiam
c. fronte

fronte, quo quidem nihilo segnius
cernit, si duo foret. D. Vide-
ris Galatea non amante habere
Polyphemum, sed ille potius ada-
mare, sic cum praedicat. G. Ego de-
haud adamo, sed tamen insigne
istam uestram insultandi opprobran-
diq; petulantiam ferre non queo. Ac
mibi nimirum inuidetia quadam
isthuc facere uidemini, propter
reus quod illa quam forte aliquando
gregem pascere suum, nosq; e litto-
rali specula in litore ludentes
cerneret in prominentibus. Aetnae
pedibus, quod uidelicet inter montem
et mare litus sese in longum porri-
git, uos ne aspexerit quidem, ac ego
omnium una uisa sum formosissima
ma, eoq; in unum me concicerit
oculum. Ea res uos male habet, nam
argumentum est, me forma prae-
stantiorem esse ac digniorem, quae
amici, uos contra fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui-
dendum uideri si primum pastoris,
deinde lusco formosa uisa sis
quaquam quid aliud ille potuit
in te probare, praeter candorem?
Is illi placet, opinor, quod cas-
seo et lacti assueuerit, proinde
de quicquid his sit simile, id pro-
tinus pulchrum indicat. Alio
qui ubi libebit scire, qua sis fan-
cis, de scopulo quoriam, si

quam

τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἰσχύει
ρεμ ὁρῶν, ἢ εἰ δὴ ἦσαν. Δι-
οικας ὡς Γαλάτεια οὐκ ὄρα-
σλὼν, ἀλλ' ὁρώμενον ἔχειν
τὸν πολύφημον, οἷά τι πα-
νὸς αὐτὸν. Γα. οὐκ ὁρώμε-
νον, ἀλλὰ τὸ πάντῳ ὁραδίσι-
κόν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δοκᾷ ἐπὶ φθόνου αὐτὸ
ποιῶν. ὅτι ποιμαίνων πο-
τὴ, ἀπὸ τοῦ σκοπίας παύσού-
σας ὑμᾶς ἰδὼν ὡς τοῦ
ἐπὶ, ἐν τοῖς πρίστοι τοῦ Αἴ-
τητος, καὶ ὁ μεταξὺ τοῦ ὄρους
καὶ τοῦ θαλάττης αἰγιαλὸς
ἀπομνησθῆται, ὑμᾶς μὲν
οὐδὲ προσέβλεψεν, ἰγὰρ δ' ὅς
ἀπασῶν ἡ καλλίστη ἰδοῖσα,
ἢ καὶ μὲν ἡμοῖ ἐπαῖχι τὸν
ἰφθαλμὸν. ταῦτα ὑμᾶς ἀ-
νίστα. Λόγος γὰρ ὡς ἀμείνων
ἐμὶ, καὶ ἀξίωσται. ὑμᾶς
δὲ παρώδεται. Δι. εἰ ποι-
μὸς καὶ ἰσχυρὸς κατὰ τὸν
ἔψιν ἰδοῖσας, ἐπὶ φθόνῳ οἷος
γενέσθαι; καὶ τοι τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἐκαινίσσαι ἔχου, ἢ τὸ
λοῦν καὶ μόνον. καὶ τοῦτο οἶ-
μαι, ὅτι ξυνήδης ὅτι τυρῶ καὶ
γάλακτι. πάντῃ οὖν τὰ ἰ-
μοια τέτοις ἡγάτη κατὰ. ἰ-
πὰ τὰ γὰρ ἄλλα, ἐπὶ αὐτὸ
λήσας μαδᾷν οἷα τυγχάνεις
οὔσα τὴν ἔψιν, ἀπὸ πέρσε

τις

ἡν, ἡ ποτὶ γαλάν, ἡν
ἐκλύφασα ἰς τὸ ὕδωρ, ἡ δὲ
σιαντίν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρί-
ων λουκλὺ ἀκρῶς. οὐκ ἔ-
πανέτα δὲ τοῦτο, ἡν μὲν ἰ-
πιδίην αὐτῷ καὶ τὸ ὄρυξ-
μα. Γαλ. καὶ μὲν ἰγὼ μὲν
ἢ ἀκράτως λουκλὺ, ὅμως ὄρα-
τίν καὶ τοῦτον ἰχω. ὕμῶν
δὲ οὐκ ἔστιν ἡ τιπ, ἢ ποι-
μὴν ἢ ναύτης, ἢ πορδμόν
ἡ κρινῶ. ἡ δὲ Παύφμη, ὅ-
τῃ ἄλλα καὶ μουσικὴ ἰ-
σι. Δω. σὺ πάῃ γαλά-
τεια, ἡκούσα μὲν αὐτὴ ἄδον
τῇ, ἰπιδίην καὶ μὲν πρῶτον
ἰπιδίην. Αφροδίτη φίλου, ἡν
αὐτὴ ἰπιδίην αὐτῷ δόξε. καὶ
αὐτὴ δὲ ἡ ποικίλη, εἰς ἡρα-
νίον ἡλᾶς γυνὸν τῶν σα-
νῶν, καὶ τὰ μὲν κίρκα, πῶ-
χε ὡς πῶρ ἡσαν. ἰγὼ ὡς
ἢ αὐτὰ, καὶ ἰγὼ τὰ νῦ-
γα, οὐδὲ ἡ δὲ λουκλὺ πῶρ ἰ-
φει, ἡ μὲν δὲ ἀμυσόν τι
ἡν ἀπὸ δὸν, ἄλλο μὲν αὐτὸς
βῶν, ἄλλο ἢ ἡ λῦρα ὑπὸ χε-
ῶς. οὐδὲ ἡ κατὶ χερσὶν τὸν γί-
λωτα ἡ δὲ ἀμυσόν, ἡ δὲ τῶν
οὐτικῶν ἡ μὲν ἀσματοι. ἢ ἡ
αὐτὴ ἡν οὐδὲ ἀποκρίνεται
αὐτῷ ἡ δὲ ἡν, οὕτω λᾶν
ἡ δὲ βρυχόμενῳ. ἄλλ' ἡ δὲ
γῆ, ὡς φανερὸν μίμου μὲν
φρ-

quando serenitas esset, despic-
iens in aquam, et metipsum cō-
templare, uidebis aliud nihil nisi
si perpetuum canerem, uerū
is quidem non probatur, nisi tu
bor admixtus illi, decus illi iun-
xeris. Gal. At qui ego ille imo-
modicē candida, tamen eiusmō-
di habeo amantem quum inces-
timū ē uobis nullū sit, quam uel
pastor uel nauis, uel portitor
aliquis miretur, ceterum Polya-
phemus (ut alia ne dicam) etia-
m canendi peritus est. Dor.
Tace ὦ Galateā, audiuius il-
lum canentem, quū nuper prae-
ririt in te, sed ὦ sancte Venus
asinum tudere dixisses. Nam
lyrae corpus similitū erat cera-
uino capiti ossibus tenuato
dum cornua perinle quasi cum-
biū prominēbant, his iunctis, in-
ductisq; fidibus, quas ne collo-
pe quidem circumtorquebat
exsele quiddam et absenti canē-
illabat, quum aliud interini ip-
se uoce caneret, aliud lyra suc-
cineret, ita ut temperare nobis
nequiecerimus, quin rideremus
amatoriam illum cautionem.
Nam Echo ne respondere qui-
dem illi uoluit balanti, quum
sit adeo garrula, imo pudu-
isse, si uisa fuisset imitari
e ij stridm

Stridulum cantum & ridicu-
lum. Adhæc gestabat in ulnis
amatus iste delicias suas, urfi
catulum pilis hirtum, ipsi non
dissimilem. Quis autem non in-
uideat amicum istum Galateæ
Gal. Quin tu igitur Dori, tuū
ipsius amicum nobis common-
stra, qui eo sit formosior, quicū-
doctius ac melius uel uoce can-
nat, uel citharat Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq̃
me hoc nomine iactō, quasi sim
uehementer amabilis, ueruntan-
men istiusmodi amicum, qua-
lis est Polyphemus, nempe to-
tus hircum olens, tum crudis ui-
ditans carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq̃ tu mutuum as-
mes.

Cyclops & Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q̃ me
inebriatum excæcauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit, Polyphemei Cyc. Principi-
pio quidem seipsum Neminem
uocabat, postquam aut̃ effugit,
atq̃ extra tela, ut dicitur, fuit,
Ulyssē nominari se aiebat.
N. Noui, quē dicis, Ithacēs est

φραχῆαν ὡδὴν καὶ καταγί-
λατον. ἰφορεῖ δὲ ὀπίρατος
ἐν ταῖς ἀγνάλας ἀδυρμά-
τιον, ἀφῆκε σκύλακα, καὶ τὸ
λάσιον αὐτῷ προσοικέτα.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοι, ὦ
Γαλάτεια, τοιοῦτου ὄρατος.
Γαλά. εὐκοῦν σὺ Δωρί, δέ-
ξαι ὑμῖν τὸν σιαντ̃, καλλι-
πλοῦντι ἔντα, καὶ ὠδικοῦ
ρον, καὶ κιδάριζαι ἀμενον
ἐπιστάμενον. Δω. ἀλλ' ὄρα-
της, μὲν δόλεις ἔτι μοι, δὲ
σιμνυόμεαι ἐπίρατος ὀ-
ναί. τοιῶτ' δέ, οἷ' ὁ λυ-
κλωπ' ὄγῃ, κινάβρας ἀπέβρω
ὥσπερ ὁ φάγ', ὡμοφάγ'·
ὥς φασι, καὶ σιτὸς μὲν τὸς
ἐπιδημουῦτας τῶν ξένων,
σοὶ γίνονται, καὶ σὺ αὐτόρραπ
αὐτῶ.

Κύκλωπ' & καὶ Ποσει-
δῶν.

Ω πάτερ, οἷα ἔπεισθαι
ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
ὃς μεθύσας βετύφλωσέ με,
λοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Πο-
τίς δέ ὁ ταῦτα τοιμήσας
ὦ Πολέφημι; Κά. τὸ καὶ
πρῶτον οὕτιν' αὐτὸν ἀπ-
εκάλει. ἐπεὶ δὲ δίδρυγε, καὶ
ἔφα λῶ βίλους, Ὀδυσσέως
ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσειδ. οἷ-
δα ὅρ' ἔγχες, τὸν Ἰακύνθιον,

ἤδ' ἰδὼν δ' αὖτις πλεῖν· ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἰωρᾶσθαι, οὐδὲ
 παύειν σὺν ἀρσένων· Κύ. ἰα-
 τέλαβον ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ αἰ-
 νομῆς ἀναστρίψας, πολλοὺς
 τινὰς ἐπιβουλοῦντας δι-
 λονότι τοῖς ποιμνίοις. ἰπῶ
 δὲ ἰδὼν κατὰ τὴν δόξαν τὸ πῶμα,
 πῶμα δὲ ἴσθι μοι παμμι-
 γείδης, καὶ τὸ πῶμα αὐτὸ κα-
 σα ἰναυσάμενος· ὁ ἰφθίμην
 δὲ ἰδὼν ἀπὸ τοῦ ἔρως, ἰφά-
 νησαν ἀποκρύπτειν αὐτὸς πε-
 γνῶμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν
 αὐτῶν τινὰς, ὥσπερ ἀπὸ
 λῶ, κατέφαγεν ἁγὰς ὄν-
 τας· ἰταῦν δὲ ὁ παυρογέ-
 τας· ἰπῶν, ἴπτι οὐτίς,
 ἴπτι οὐλασὺς λῶ, δίδωσι
 μοι πῶμα φάρμακον τι ἐγ-
 χίας, ἰδὼν μὲν καὶ ὄσο-
 μον, ἐπιβουλοῦντάς τε αὐτῶν δὲ
 καὶ ταρᾶσθαι αὐτοῖς. ἀπὸν
 τῶν γὰρ οὐδὲς ἰδὼν αὐτοῖς μοι πῶ-
 μα ἰφθίμην πῶμα· καὶ τὸ σπύ-
 λον αὐτὸ ἀδιστρίφειτο, καὶ
 οὐκ ἴσθι ὅπως ἐν ἱμαστίῳ ἴ-
 μῳ. τέλ· δὲ, ὅς ὑπνον
 κατὰ πᾶσιν λῶ. ὁ δὲ ἰφθί-
 μην μὲν μοσχλὸν, καὶ πυρῶσας
 γι, προσέτι ἰφθίμην μὲν καὶ
 δόδοντα· καὶ ἰπῶν
 τῶν ἐμὲ σοι ὡς πόσος δὲ.
 Περ. ὡς βαδίζω καὶ μὲν

ex Illo autem navigabat. Sed
 quo pacto hoc peregit, cum alio-
 qui non inaudax atque animosus
 sit Cyc. Deprehendi in antro,
 ē pascuis domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes uideli-
 cet pecuarijs. Posteaquam au-
 tem apposui foribus operculū,
 (saxum autē quoddam mihi esset,
 perquam magnum) atque ignem
 resuscitavi, accensa arbore, quā
 de moue mecum ferebam, uisi
 sunt abscondere sese parare. Er-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam, ut par erat, deuora-
 ui, qui praedones essent. Hic
 igitur uersutissimus ille, siue
 Nemo, siue Ulyssēs fuit, dā
 mihi bibere, infusa quodā uenē-
 no, dulci illo, quidem et fragran-
 ti, caeterum ad insidias struēdas
 praesentissimo et maxime tunc
 bulento. Nam statim omnia
 uidebantur mihi, posteaquam
 bibissem, circumagi, et an-
 trū ipsum inuertebatur, et prius
 sum, apud me amplius ipse non
 erat. Postremo autem somno corre-
 ptus iacui. Ille uero ex acuatō
 uelle, eodemque igne succensito,
 insuper etiam excacauit me
 dormientem. Ex eo iam tunc
 paret caelus ubi sum Neptune.
 Nep. Vt alte nimis dormiisti

ὁ φίλος, qui non interea exilue-
 rit, cum excecaverit. *Vlysses*
 igitur ille, quo pacto effugit
 Non enim, sat scio, potuit dis-
 mouere saxum a foribus, *Cyc.*
 Si ego amoui ipsuni, quo fac-
 cilius illum comprehenderem
 inter egrediendum. Ac colloca-
 to meipso ad fores, extensis
 manibus uenabat, solis dimissa
 sis in pascua ouibus, & aricti
 negotio dato, quatenus ipsum
 agere pro me oportere. Neu-
 ptunus. Intellego rem. Sub
 illis latuit te, clauise subdus-
 cens. At caeteros certe
Cyclopas conueniebat te in-
 vocare contra ipsum. *Cy-
 clops.* Conuocauillos, pater,
 atque etiam uenerunt.
 Sed postquam me interrogasse
 sent insidiatoris nomen, atque
 ego dicerem Neminem esse,
 insinare me arbitrati, relicto
 me lectum discesserunt. Ita im-
 posuit mihi execrabilis, nomi-
 ne. Et quod maxime mihi egre
 fuit, contumeliose obiecit mihi
 clade hac, Ne pater quidem
Neptunus, inquit, leuabit te
 hoc malo. *Neptunus.* Con-
 fide fili, ulciscar enim ip-
 sum, ut sentiat, etiam si cas-
 citatem oculorum mederi im-
 possit

ὡς τὸν. ὅς οὐκ ἔστι τοιοῦτος· μέ-
 γαλόν τι τοιοῦτον ἐστίν. ὁ δ' ἔρ-
 οδουαύς τις αἰσχυρὸς· οὐ
 γὰρ αὖ ἐν αἰσ' ἐστὶ δαίμων·
 δὴ ἀποκτεῖναι τὸν πᾶσαν
 ἀπὸ τῶν δούρων. Κύ. ἀλλ' ἐ-
 γὼ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς μάλλιν αὐ-
 τὸν λάβοιμι θύοντα. καὶ κα-
 τίσας πὰρὰ τὸν δούραν, ἐ-
 θύων τὰς χεῖρας ἐκπέτα-
 σαι, μὴ παρὰ τὰ πρὸ-
 βατα ἐς τὸν νότον, ἐν τεινῶ-
 μιν· τῷ λαῶν, ἐπὶ οὐρανῷ
 χερῶν πρὸς τὴν αἰσὶν ἐπὶ
 ἐμοῦ. Πά. μανθάνω ὅτι ἐ-
 κείνοις, ἐπὶ γὰρ ἐκείνῳ ἐπὶ
 ἐκείνῳ. ἀλλὰ τοὺς ἀλλοίους
 γὰρ κύκλωπας ἰδεῖν ἐπιβό-
 σα δαίμων αὐτόν. Κύ. συ-
 νικαλεῖται ὁ πᾶσι, καὶ ἐ-
 κον ἰπὸς αἰσ' ἔχοντο τοῦ ἐπὶ
 βολόντος· τὸ δούρα, καὶ ἐ-
 ἴδω, ἐπὶ οὐκ ἐστὶν, μετὰ
 χερῶν ἐκδιδόναι, ἐκδιδόναι
 ἀπὸ τῶν. οὐκ ἐκδιδόναι
 σὺν τῷ ἐκδιδόναι· τὸ
 δούρατι. καὶ ὁ μέγας αἰσ' ἐ-
 νίαι· ἐπὶ καὶ δεινὸς ἴδω
 ἐμοῖ τὸν συμφορὰν, οὐδ' ὁ
 πατὴρ φησὶν· ἐπὶ οὐκ ἐστὶν
 σὺν αἰσ'. Πά. δαίμων ὁ πᾶ-
 ντον. ἀμυνόμεναι γὰρ αὐ-
 τὸν, ὡς μάλα, ἐπὶ ἐκείνῳ
 ἐκείνῳ· ἐκδιδόναι ἰατρὰν
 αἰσ'

ἀδυνάτοισιν, τὰ γὰρ οὐκ ἔστιν
τοῦ τοῦ σώζωσιν αὐτοὺς καὶ ἀ-
καταλύσιν, ἢ πᾶσι πρὸς τὴν
πλῆθιν ἵτι.

Ἀλφειὺς καὶ Πισα-
δῶν.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλφειῖ, μὴ-
τοῦ τῶν ἄλλων ἰμπεδῶν
αἰετὸν πᾶσι, ὅτι αὐτοὶ
γενναῖα ἔλαβον, ὡς ὁ πᾶσι
τοῖσι ἀπασιν, ὅτι αὐτοὶ
πᾶσι σπαντὴρ διαχυδαί.
ἀλλὰ διὰ τὸ δακτύλιον
τοῦτο, καὶ γὰρ οὐ φαίνεται
τὸ πᾶσι, ἀλλὰ ἵτι καὶ
διαδασίῃ πᾶσι. οὐκ οἶδ' ἢ
πᾶσι βῆθι, ὅτι οὐκ, καὶ ὁ
πᾶσι δὲ λαοὶ καὶ ὁρῶντο,
ἵππας αὐτοὺς φανῶν, καὶ
αὐτοὶ ἀναφάναν σπαντὴρ.
Ἀλ. ὁρῶντες τι τὸ πᾶσι-
μᾶλλον ὦ Πισιδῶν. ὅτι
μᾶλλον. ἡράδης δὲ καὶ
αὐτοὶ πᾶσι. Πισ. γυναι-
καὶ Ἀλφειῖ ὦ βίμῃς ὁρᾶς,
ἡμῶν τῶν Νυμφῶν αὐτῶν
ἡμῶν Ἀλφ. ἐκ. ἀλλὰ πᾶσι ὦ
Πισιδῶν. Πισ. ὦ δὲ πᾶσι
τοῖσι πᾶσι. Ἀλ. νουσιῶν
τοῖσι πᾶσι. Ἀλ. ὁρᾶς αὐ-
τοὺς πᾶσι. Πισ. οἶδ' αὐτῶν
ἡμῶν ὦ Ἀλφειῖ πᾶσι Ἀλφ. ὁρᾶς
αὐτοὺς, ἀλλὰ διαχυδαί τι ἵτι,
πᾶσι δὲ πᾶσι ἀναφάναν,
καὶ

possibile, nauigantes cerere
men seruare uel perdere, penes
me esse. nauigat autem adhuc.

Alphci & Neptuni.

Quid hoc, Alphce, quod tu
solus aliorū in mare delapsus,
neq; cū salsugine misceris, per
inde ut solent cetera flumina
omnia, neq; cohibes te ipsum, ac
quis diffusus, sed per mare, uelut
cōcreuis, ac dulci custodito fluo-
re, incorruptus etiam & prius
cursu laberis. Nescio quo loco
rū in pfundum te ipso quemad-
modum gamia atq; ardea faciunt,
submerso. Ac uideris rursum
emergere quoq; alibi, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
re. Alph. Amatoriq; quæ-
dam res hæc est. Neptunc, quā
obrem, ne mihi uitio uertas.

Amasli autem & ipse scipenu-
mero. Nep. Mulierem ne, Al-
phce, an nympham amas, an et-
iam Nereidum ipsarū unam
aliquam. Alp. Nō, uerūm fons
est Neptunc quendam. Ne-
ptunus. Vbi igitur terrarū ille
manat. Alph. Insularis est, in
Sicilia, Arcthusam ipsum uocant.
Nep. Scio. Non deforma-
mem Jane, Alphen, Arcthusam
amas, sed & liquidus fons
ille est, & per purum ebullit,
c. iij

Et ipsi aqua etiam calculi gra- καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιτίθει τὰς
 tiam addunt, supra quos tota ea ψυφίσιν, ὅλων ὑπερ αὐτῶν φαι
 velut argentea apparet. Al. νύμφην ἀργυροειδὲς. Αλ.
 Ut uere nos si fonte hūc, Neptu- ὡς ἀλμυρὸς οἶδα τὴν πηγὴν
 ne, ad illū igitur abeo nunc. N. ὡ πῶσαιδωρ. πᾶρ ἐκείνῳ ἐν
 Sed abi quidem, et feliciter ute- ἀπέρχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδι
 re amore. Illud autē mihi dic, ubi μὴν, καὶ οὐτύχει ἐν τῷ ἔργῳ
 tu Arethusam conspicias. τι. ἐκείνῳ δέ μοι εἶπῃ, πῶ
 es, Arcas ipse cum sis, fons autē τὴν Ἀρεθούσαν εἰδὼς, αὐτὸς
 ille in Syracusis manet. Al. μὴν ἀρκῆς ὧν, ἢ ἕξ ἐμ Συρα-
 Properantem me moraris. Ne- κίους ὄδῳ. Αλ. ἐπαγγέμι-
 ptune, curiose nimis interro- νόν με κατέχεις ὡ πῶσαιδωρ,
 gando. Nep. Probē dicis. Abi πρόβριθρα ὄρωτῶν. Πο. ὡ λή
 igitur ad amatum. Ac cetero γεις. χῶρε παρὰ τὴν ἀγαπα
 gens iterum ē mari, eodem ab- μύλῳ, καὶ ἀναδύς ἀπὸ τοῦ
 ueo cum fonte illo uiscearis, et θαλάττης, ξυμμιχία μίγνυ-
 in unam aquam redigamini. σε τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδωρ γί-
νεται.

Menelai et Protei.

At in aquam conuertit te Μενελάου καὶ Προ-
 Proteu, incredible adeo nō est, τίως.
 marinus utique cum sis, etiam Αλλὰ ὕδωρ μὲν οἱ γίνε-
 arborem fieri, tolerabile, prae- σθαι, ὡ πρῶτῳ, οὐκ ἀπίδα-
 terea et in leonem aliquando τον, ἐν ἀλῖόν γε ἔντα, καὶ δέν-
 muteris licet, tamen neque hoc δρον ἐν φορετῶν, καὶ ὅτ' ἐκεί-
 supra fidem est. Quod si autem ντα ὅπῃ ἀλλοτρίως, ὅμως
 et ignem fieri te possibile est, ἐκείνῳ τῷ ἔξω πρῶτῳ. εἰ δὲ
 cum in mari habites, hoc omni καὶ πῶρ γίνεσθαι διωκτῶν
 no miror, neque addutor, ut cre- ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦ
 dam. Proteus. Ne mireris το πᾶν θαυμάσιον, καὶ ἀπι-
 Menelae, fieri enim soleo. σῶ. πρῶ. μὲν θαυμάσιον ὡ με
 Menelaus. Vidi et ipse, uen- νίλαι. γίγνεσθαι γὰρ. Μι. εἰ-
 tuntamen uideris mihi (dis- δωρ καὶ αὐτὸς. ἀλλὰ μοι δο-
 cetur enim hic apud te) prae- κῆς, εἰρήσεται γὰρ ὁρὸς σε,
 stigias quasdam adhibere rei, γοητάσιν τινὰ προσάγειν τῷ
αὐτῷ πράγματι.

πρῶματι, καὶ τὰς ὁφθαλ-
 μούς· ἀπαπατᾷ τῶν ἀνών-
 των, αὐτὸς οὐδὲν τοῦτο γι-
 γνόμενον. *Πρω.* καὶ τίς αὖ
 ὁ ἀπάτη ἐκ τῶν ὅπως ἑναρ-
 γῶν γίνεται; οὐκ ἀντιφάσι-
 νος τοῖς ὁφθαλμοῖς εἶδέν.
 ὅτι εἶσα μεταποίησα ἑμαυ-
 τόν; ἀλλ' ἀπιστῶς, καὶ τὸ
 πρῶμα ψευδὲς εἶναι δο-
 κᾷ, φαντασία τις πρὸ τῶν
 ὁφθαλμῶν ἱσταμένη, ἡ κα-
 λῶν πῦρ γίνεσθαι, προσέτι γι-
 ναι καὶ μοι ὃ γινώσκω τὴν
 χεῖρα. ἴσῃ γὰρ, ἰσῶμαι μέ-
 νον, ἢ καὶ τὸ ἑαυτὸν τέ μοι
 πρόσθεν. *Με.* οὐκ ἀσφαλὲς
 ὁ πᾶσι πρῶτον. *Πρω.* σὺ
 δέ μοι Μεγάρων Διονείας εἰδὲ
 πολὺ πῶς ἰσχυρὸν πῶπο-
 τι, οὐδ' ὁ πάσχει ὁ ἰχθὺς ἔ-
 τ' εἰλέσθαι. *Με.* ἀλλὰ τὸν
 μὲν πολὺ πῶς εἶδον, ἀπά-
 σχα δέ, ὅτι οὐκ αὖ μάλοισι
 παρὰ σὺ. *Πρω.* ἐποικίαν πῶ-
 σιν προσελθὼν ἀμύση τὰς
 λιπαράς, καὶ προσφύς ἰχθυ-
 ας λιπαρὰ τὰς πλιταίας,
 ἐκαστὴ ἑμοιον. ἀποργάζεται
 ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
 χεῖρα, μιμνήσκου τὴν πῶ-
 σιν, ὡς ἂν πᾶσι τοὺς ἀλι-
 νᾶς, μὴ διαλλάττω, μὴ δὲ
 φερόμενος ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ'

ἰσοκῶς

atque intuentium oculos decia-
 pere, cum interim ipse nihil ca-
 le fias. *Pro.* Et quæ nam adeo
 deceptio in rebus sic manifesta
 fieri queat. An non aperte
 vis oculis uidisti in quædam multa
 ipse me transformauerim? *Quod*
si uero non credis, & res
hec tibi falsa uidetur, nempe
apparētia quædam inanis ana-
te oculos obuersans, postea quæ
ignis factus fuero, applica mihi
hibeus generasse tu, manum.
Nimirum senties, uideat ne
tantum ignis, an & urendi
uim habeam. Menelaus.
Periculosum est experimen-
tum hoc Proteu. Proteus. At
 tu Menelæ uideris mihi neque
 Polyptum uidisse unquam, neque
 etiam quid pisci huic accides
 re soleat, scire. *Men.* Verū Po-
 lyptum ipsum quidem uidi, quæ
 uero accidunt illi, libenter ex te
 cognouerim. *Pro.* Cuicunque sa-
 xo accedens, accubula sua ap-
 plicuerit, atque affixus in ha-
 serie circumuentis, illi seipsum
 similem efficit, mutatq; con-
 loquem, imitando saxum, quo
 uidelicet lateat piscatores, ni-
 hil ab illo uarians, neque ma-
 nifestus existens ob hoc, sed as-

simis

similatus Lepi ii. Men. Perunt
hæc. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio, Menes-
lac, cui nam alteri facile crea-
das, qui tuis ipsius oculis non
credas. Men. Videns equidem
vidi, sed tamen res ipsa monstro
similis est, eundem uidelicet igo-
nem atq; aquam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quæ
ha fecit. Eris ad cenā in The-
salia propterea quod non & ip-
sa uocata fuerat ad cōuiuuium
Galen. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum uim fui. Nam
ene Neptuneus iusserat, trans-
quillum interea, Panope, ser-
uato pelagus. Sed quid fecit.
Eris, cum præsens non adese-
ret. Pan. Thebis ac Pelcus
concesserant intro in thalas-
sum deducenibus ipsos Ana-
phibæ ac Neptuneo. Interea
autem Eris, clam cæteris om-
nibus (id quod facile illi tum fu-
it, alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini ciuhatam personan-
ti, uel Musis ore modulantis
bus adhibendo animum.) pro-
fecit in conuiuium potum
quoddam admodum pulchrū,
autem

ἰοιῶν τῷ λήθῃ. Μι. φασὶ
ταῦτα. τὸ δὲ σὺν πολλῷ πα-
ραδοξότητι ὃν πρῶτον. Πρω-
τὸν οὐκ οἶδα, ὃ Μενέλαος. τί νῦν
ἄλλω πιστεύσεις, τοῖς σιω-
πῇ ὁφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Μι.
ἰδὼν ἄδωρ. ἀλλὰ τὸ πρῶτον
ματρώριον, τὸν αὐτὸν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Πανόπης καὶ Γα-
λένης.

Εἶδόν ὃ Γαλένης χθες, οἷα
ἐποίησεν ὁ Εἰς παρὰ τὸ δῶ-
προν ἐν Θησάλιᾳ, εἴ τί μὲν
καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμ-
πόσιον; Γα. οὐ ξυναστήμιον
ὑμῶν ἔγωγε. ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκλήσεται μὲν ὁ Πανόπην, ἀκού-
μαστον ἐν τῷ αὐτῷ φυλάττειν
τὸ πῶλον. τί δ' οὖν ἐπα-
νοσεν ὁ Εἰς μὴ παροῦσα;
Πα. ὁ Θις καὶ ὁ Πηλοῦς
ἀπὸ ἐκλήσεως ἐς τὸν δά-
κμον, καὶ ὁ Ἀμφιρίτης
καὶ τοῦ Ποσειδῶν παρὰ
παραδέντες. ὁ Εἰς δ' ἐν
τῷ αὐτῷ λαδοῦσα πάντας,
ἰδὼν δὲ ῥαδίως, τῶν
μὲν πινόντων, ἵνῃ δὲ κρε-
τοιώτερ, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι
μιδαρίζοντι, ἢ τῷ αὐτῷ
ἑδύσας πρὸς ἵκοντων τὸν
νοῦν, ἵνῃ βαλὼν ἐς τὸ συμ-
πόσιον. μή μιν τι πάγκαλον
χρυ-

χρυσού ὄλον ὃ Γαλήνῃ. ἰ-
πιγίγραπτο, ἡ καὶ λαβί-
τω. λυλινδούμην δὲ τῶτο
ἔκπρ' ὅτι πύδου, ἡνὲν ἰν-
θὰ ἤρα τι καὶ Ἀφροδίτη καὶ
Ἀθλῶα κατεκλίνοντο. καὶ πα-
ρὰ ἡ Εὐρώης ἀνιέμεν, ἡ-
πείλειτο τὰ γιγναμμένα,
αἱ μὲν Μαρτίδου ἡμῶς ἀ-
πὸ τοῦ πύδου. τί γὰρ ἰδὲ
πᾶν, ἡ πάντων παρῶν;
αἱ δὲ ἀντιστοιχῶντο ἰπᾶν,
καὶ αὐτὰ ἄντα τὸ μῦθον ἡ-
ξίω. καὶ ἡ μὲν ἡ Ζοῦς
ἀκτιστος αὐτῶν, καὶ ἡ ἄρα
χαρὴν πρὸ χάριτος τὸ πρᾶγ-
μα. ἀλλ' ἰπᾶν αὐτὸς μὲν.
ἡ ἡρῶ, φησὶ, πρὸ τούτου,
καὶ τοῖς ἰπᾶν αὐτὸν ἀνά-
στι ἡξίω. ἡ ἀπὸ τοῦ δὲ
πῶν ἰδὲ πᾶν τὸν πῶν
πᾶν, ὅς δὲ τοῖς διαγῶ-
ναι πῶν ἡ κατὰ τὴν φιλίαν-
λῶ ὡν, καὶ οὐκ αὐτὸν ἰπᾶν
ἡρῶ καὶ αὐτῶν. Γα. τί οὖν
αἱ διαί, ὃ Πανόπῃ. Πά. τῶ-
ρῶν, οἶμαι, ἀπὸ τοῦ πρὸ
πῶν ἰδὲ. Γα. καὶ τίς ἡξί-
μιτὰ μῖνον ἀπαγγέλλω
ἡμῶν πῶν ἡ κατὰ τὴν. Πά. ἡ-
δὲ σοὶ φησὶ ἡ ἄλλῃ κρατή-
σι, ἡ Ἀφροδίτης ἀγνῶσι-
ναι, ἡ μὲν τι πᾶν ὃ διακτι-
ναι ἡ μὲν αὐτῶν.

Τετ-

αὐτῶν τοῦ, ὃ Γαλήνῃ. Inscris-
ptum autē erat his verbis, For-
mosa accipiat. Dum igitur uo-
lutaer hoc, tanquā ex compos-
sio iactum, peruenit eo loci, ubi
Iuno, & Venus & Minerva
accumbebāt. Deinde ubi Micro-
curtus sublato illo, legis eā, quae
bus illud inscriptum erat. Nos
quidem Nereides cum silentio
sedebamus, quid enim agendum
erat, illis praesentibus Illae uero
inter se contendebant ac quae-
resuum illud esse uolebat. Et
nisi Iupiter se ipsum interpos-
uisset, etiam ad manus usq̃ res
haec processisset. Verum ille,
ipse quidem, inquit, non feram
iudicium de hoc, tametsi illa
ipsum iudicare uellent, sed in-
Idam ad Priami filium abire,
qui & discernere nouit, quae nā
formosior sis, uespote elegantia
studiosus & ipse, & non facili-
tatis cum sit, iudicaueris mala.
Gal. Quid igitur ad haec Dicit
illa, Panopei Pano. Hodie ara-
bitror, in Idam abeunt. Gal.
Et quis uenies paulo post, qui
nobis renunciaret eam, quae uice-
rit Pan. Aetiam nūc ubi affir-
mo, quod nulla alia uincet, ueni-
ent in certamen Venero, nisi
arbitret ipse omnino cecutiat.

Τρε

Tritonis Amymones &
Neptuni.

Ad Lernam, Neptune,

quotidie uenit aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosior est uel
lampuellam uidisse me. Nep.
Liberam ne dicis Triton, an
uero serua quæpiam est, quæ æ-
quam ferre solet. Tri. Minime
uero, sed Danaï illius filia, uo-
na ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est, Amymone nomine.

Interrogavi enim, & quæ uos
cæteat, & genus ipsius. Da-
naus autem duriter admodum
educas filias, & opus manus
ecce ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas instituit, impigre
ipse usque. Neptu. Sola ne
autem uenire soles longam a-
deo uiam, ex Argis ad Lerno-
nam usque Triton. Sola, nam sui
cuiosum ipsum Argos est, ue-
nostu. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Neptu.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hæc
de puella narratis. Quare eu-
mus ad ipsam. Trito. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

Τρίτωνος, Ἀμυμώνης
καὶ Ποσειδῶνος.

Τρίτων.

Ἐπὶ τίνι λίρσαν, ᾧ Ποσει-
δῶν, παραγίνεται κατ' ἐκά-
στῳ ἡμέραν ὑδροσομὴν
παρθένοισι, πάγκληρον τι χρεῖ-
μα, οὐκ οἶδα ἔγωγε ἑλληνί-
κῶν παῖδα ἰδῶν. Ποσ. ἰδοὺ δέ-
ραν τινὰ ᾧ Τρίτῳ λίγεις,
ἣ δ' ὁράει πάντας τὸ ὑδροφόρον
ὄψιν. Τρί. οὐ μνησθὲν ἀλ-
λὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου δυ-
γάτης, μία τῶν πρεσβύτων
καὶ αὐτῇ, Ἀμυμώνῃ τοῦ-
τομαίῃ πυδμήνῳ γδ', ἣ τις κα-
λοῖτο, καὶ τὸ γένος. ὁ Δα-
ναὸς ὃ συλλαβαγὰ τὰς δυ-
γάτας, καὶ αὐτοῦ γὰρ δι-
δάσκει, καὶ πέμπει ὑδρο-
σομίας, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδίδους ἀνέκτους ἔ-
χει αὐτάς. Πο. μόνον δὲ πα-
ραγίνεται μακρὰν οὕτω τίνι
ἰδὼν ὃς Ἀργεὺς ὁ Λέρσαν;
Τρί. μόνον. πολυδύσιον δὲ
τὸ Ἀργος, ὥς οἶδα, ὥστε ἀ-
πέγκναι αἰ ὑδροφόρων. Πο. ᾧ
Τρίτῳ, οὐ μὲντοι με δι-
τάραξας, εἰπὼν τὰ πρὸ ἧ'
παιδός. ὥστε ἰωμὲν ἐπ' αὐ-
τίν. Τρί. ἰωμὲν. ἤδη γὰρ
ἑκπὸς ἧ' ὑδροφορίας. καὶ
σχέδον πον κατὰ μέσῳ τίνι
ἰδὼν

ἰδίῳ ὄντι, ἴδωσα δὲ τὴν Λίρ-
 ναν. Περ. οὐκοῦν ἴδωκα τὸ
 ἄρμα. ὃ τοῦτο μὲν πολλὴν
 ἔχει τὴν διαφρίβν ὑπὸ γυν-
 τὸς ἵππους τῇ ἰσχυρίᾳ, καὶ
 τὸ ἄρμα ἑαυτοῦ δάσκαρ; οὐ δὲ
 ἀλλὰ διαφρίβει μετινὰ τῶν
 ὠκίστων παρὲς πρὸς. ἱππικὰ
 σομαι γὰρ ἔσ' αὐτοῦ τάχι-
 στα. Τρί. ἰδοὺ σοι οὐτοσί δ'
 Δελφίνων μύνηται. Περ. εὖ
 γινώσκω μὲν, οὐ δὲ πα-
 ραύχου ὡς Τρίτων. ἡ ἀπειλή
 παρὲς μὲν δὲ τὴν Λίρναν,
 ἐγὼ μὲν ληξέσω ἐνταῦθά
 σου, οὐ δ' ἀποσπένω, ἐπεὶ
 αὐτὴν αἰδῶ προσιοῦσαν αὐ-
 τῇ. Τρί. αὐτὴ σοι πλεσί-
 στω. περὶ αὐτὴν ὡς Τρίτων, καὶ
 ὡραία παρὲς εἶναι. ἀλλὰ σὺ
 λαβὴν ἡμῖν ὄντι. Αμν. αὐτὴν
 πᾶσι με ξιωχρῶ-
 σαι ἔχει; αὐτὴν ἀποσπένω
 δ', καὶ ἰοικας ἡμῖν ἄπ' αἰ-
 γύπτι τοῦ δαίου ἐπιπλεῖν
 ναυ. ὅτι βοήσομαι τὸν πα-
 τῆρα. Τρί. νῶπυσον ὡς Α-
 μνόν, πρὸς αὐτῶν ὄντι. Αμν. τί
 πρὸς αὐτῶν λήγεις; τί
 μῆτις μὲν αὐτῶν, καὶ δὲ
 τῆς δάλατ' αὐτῶν ἡ ἀδελφεί-
 τις; ἡ δὲ ἀποπνεύσομαι ἢ ἀ-
 δελφὴν ταυτὴν. περὶ δ' ἄρμα;
 ἡ δὲ ἀνὴρ πᾶσι, ἀλλὰ
 καὶ

uiam est petendo Lirna. Nep.
 Proinde currum iunge, uel, an
 hoc longiorē rebus moram ini-
 ciet, submittere equos iugo, &
 currum apparatus. Tu uero po-
 tius delphinem mihi aliquē, ex
 uelocibus illis huc siste, inequa-
 lando enim illi quam celeritūc
 prouehat. Tri. Ecce tibi hunc
 delphinum omnium uelocissimū.
 Nep. Probē sanē, prouen-
 hamur igitur. Tu uero iuxta
 natando consequere me Triu.
 Ac posteaquam ad Lirnam
 iam aduenimus, ego quidē hic
 in insidijs ero, tu autē speculādo
 observa, quando illam acceden-
 tem sensias. Tri. Ecce enim tibi,
 propē est. Nep. Formosa, Tri-
 ton & in ipso aetatis flore puella
 haec, sed cōprehendēda nobis
 est. Amy. Hec homo, quo me
 hinc correptā abducis & plagias-
 tius quispiam es, ac uideris ab
 Aegypto, patrio nostro, allen-
 gatus esse, quare clamando pas-
 tre uocabo. Tri. Tace Amy-
 monte, Neptunus hic est. Amy.
 Quid Neptunum mihi
 narras? Cur mihi ὁ homo uim
 facis, atq; hinc in mare abstraa
 his? Ego uero suffocabor misce-
 ra, submersa aquis. Nep. Bono
 aio sis. Nihil graue patiaris, sed

Ἐκ fontem cognitionem tibi co-
manere hic sinam, percussoris
dente saxo hoc, iuxta aestuariū,
Ἐν ipsa felix atq; beata eris,
ac sola sororum obita morte,
aquam non gestabis.

Noti & Zephyri.

Num hanc Zephyre, iuuenem
cam, quam per matrem Aegy-
ptium Mercurius ducit, lupis
est, amore capta, uiciuisti
Zeph. Hanc ipsam, Note, sed
iuuencam non erat, sed puel-
la, Inachifilii filia. Nunc autē
luno talē ipsam effigiauit, et
mulatione amoris comota, pro-
pterea qd̄ uidebat Iouem illum
prorsus deperire. Not. Proinde
etiam nūc bouem illum amat
Zeph. Atq; admodum, Ἐν pro-
pterea in Aegyptum ipsam
misi, nobisq; edixi, ne contu-
baremur mare, donec illa trans-
nataffet, ut quae illic paritur,
sit, fere autem uterum modo,
Deusq; fiet, cum ipsa, tū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuencam Deus? Zeph. Atque
admodum Note, imperabitq;
inquit Mercurius, nauiganti-
bus, ac nostra erit domina, ut
quemcunque nostrum uolet, co-
mittat, uel prohibeat aspirare.

Not.

καὶ πηλὴν ἰπὸν ὑμῶν σοὶ ἀ-
ναδιδῶαι ἰάσω ἐν ταῦτα,
πατάξας τῇ φριάμῃ τῶν πῶ-
λων, πλοσίον τοῦ κλύσματος.
Ἐ. καὶ οὐ δύσδαμνον ἴσῃ
ἡ μόνον ἁδελφῶν ἐχέουσα,
φορέσεις ἀποθανῶσα.

Νότι καὶ Ζε-
φύρι.

Ταύτῃ τῇ Ζέφυρι τῶν
δάμαλιν, ἥν διὰ τοῦ πηλά-
γους δὲ ἀγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἀ-
γαγε, ὁ Ζόνς Διὸς ἰούσης, ἀ-
λούς ἐστὶν; Ζέ. ναὶ ὦ Νό-
τι, οὐ δάμαλιν δὲ τίτι, ἀλ-
λὰ πᾶς τῶν ποταμῶν ἰσά-
χον. νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοιούτῃ
ἰποίσου αὐτῷ βροτοῦ τῇ
σασα, ὅτι καὶ πάντ' ἰώρ' ἐ-
ρῶντα τὸν Δία. Νό. ταῦ-
τοῦ ἔστι ὅρα ὅτι βόας; Ζέ. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τοῦτο ἰς ἀ-
γυπτον αὐτῷ ἐπιμύει, καὶ
ἡμῶν προστάξει, μὴ λευμά-
ναι τῶν δάμαλιν, ἵστ' αὖ
διανέξεται, ὡς ἀποτινοῦ-
σαι κεί, νῦν δὲ ἡδὴ, διὸς γέ-
νοιτο καὶ αὐτῇ καὶ τὸ τεχ-
θῆν. Νό. ἡ δάμαλιν διὸς;
Ζέ. καὶ μάλα ὦ Νότι. ἀρξέ-
ται ὁ Ἑρμῆς ἵφ' ἑτ' πλεόντων,
καὶ ἡμῶν ἴσαι Διόσκειρα,
ἢ τινὰ αὖ ἡμῶν ἰδίαν ἐκ-
πίμψαι, ἢ παλῦσαι ὅταν αἶν.

Νότι

Νό. ὁρα πούτ' ἴα τυγαρού
ἢ Ζήφυρι, ἢ Ἀλ. διαπινά γι
ἔδσα, νύ Δία. ἀντίστρα γὰρ
ἔτω γίνετο. Ζή. ἀλλ' ἢ Ἀλ.
γὰρ διαπινάσαι, καὶ ὅτι νου-
σοῦ ὅτ' ἔλω γλῶ. ἴσως ὅπως
οὐκ ἔτι μὴ τ' ἀποδοίσι βα-
λίσσας; ἀντιδύσας δ' αὖ τῶ
ὁ Ερμῆς, γυναικα παγκά-
λῳ αὐδὲς ἰώϊνοι; Νό. πα-
ράδοξα γοῦν ταῦτα ὁ Ζήφυ
ρι. οὐκ ἔτι τὰ λίρατα, οὐδ' αὖ
οὐρά, καὶ διχάλα τὰ σκία, ἀλλ'
ἰππῆρας ὁ λίρη. ὁ μὲν
τοὶ Ερμῆς τι παδῶν, μεταβί-
βληκεῖ ἑαυτὸν, καὶ αὐτὶ νι-
αὐὶς κινεσθῆναι γίγνυ-
ται. Ζή. μὴ πολὺν φασγμενῶ-
μῆς, ἔτι ἀμνηστω ἱκανῶς οἰ-
δεῖ τὰ πρακτικά.

Πιστῶν ὁ καὶ Διὶ
φίλων.

Εὐγὶ ὁ διελφίνδον, ἔτι αὖ
φαυλὸν ποίῃσι, καὶ πᾶ-
λαι μὲν τὸ ἄλ. ἱνὸς παιδίου
ἐπὶ τὸν ἰαδμὸν ἱκοίμεσθαι,
ἡνδ' ἑκάμῃσι ἀπὸ τ' Σκι-
ρῶν μετὰ ἄλ. μὴ πρὸς ἱμ-
πῆριν, καὶ νῦν οὐ τὸν πιδά-
μῳν ἔστω τ' ἰκ. Μανδύμνης
ἀναλαβὼν, ὁ Ζήφυρις ἰς Τά-
νῳρ αὐτῇ σκιδῇ κ' ἡλιδάρα.
ἔστι πρὸς ἑσ, ἡλικῶς ἡνὸς τ'
πᾶσι ἀπαλλῶμῃνον, Διελφί.

μὴ

Νό. Colenda igitur. obseruan-
daq; nobis erit Zephyre, iam
domina certe cum sis. Nam per
Iouem, beneuolentior eo pacto
nobis erit. Zeph. Sed enim iā
traiecit, & in terrā enatauit. Vi-
des, ut non amplius quadrupes
incepat, sed erectā ipsam, Mer-
curius de nouo mulierem, formo-
sam prorsus reddidit. Νό. Mira
nimis hęc Zephyre, nusquā
amplius neq; cornua illius, neq;
cauda, neq; tibie bifide, sed a-
mabilis puella est. Ceterū Mer-
curio quidnam accidit, qui se ip-
sum mutauit, & ex adolescente
factus est quispiam, caninam
faciem prae se ferēs. Zeph. Ne
curiosius persequamur ista, quā
do quidem melius ille, quae facien-
da sint, nouit.

Neptuni & Delphinum.

Laudo, recte facitis Del-
phines, quod semper amantes
hominum estis. Nam & olim
Inonis filium in Isthmum portā-
uistis, exceptum a Scironijs
scopulis, unde cum matre prae-
cipitauis fuerat. Et nunc tu
Citharædo isto Methymnena-
si, cum ipso ornatu & citha-
ra recepto, in Tænarum enata-
sti, neque passus es indignē d'
nauis petire illum. Delph.
Ne

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atque equidem ob id repre-
hēdo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditionem accipere, quēta
admodum et cæteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
habet Delph. Pericander iste,
puto, delatrabatur homine, ac
sæpe illum ad se accersabat aro-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus à tyranno, concupiuit, na-
uigando in patriā, Mæthymnā
videlicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
traijciendū nauī, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq; cogni-
tus est, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Aegēū peruē-
sum fuit, insidiari illi nautæ cō-
perunt. Ille uero (nam auscultā-
bam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
salte assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri ali-
quo carmine uolentem sinite
præcipitare me ipsum. Concesa
ferūt nautæ. Tū ille assumpsit
ornatum, & cecinit oīo lene &

μὴ θαυμάσῃς ὃ πάσκεισθαι,
εἰ τοὺς ἀνδράποους ἐν πω-
σὺ μὲν, ὃς ἀνδράπων γὰρ καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινόμεσθαι. Πο.
καὶ μίμφομαι γὰρ τῷ Διὶ
νόσῳ, ὅτι ὑμᾶς λιπαρὰν αὐμα-
χίαν μετέβαλε, διὸν χερσὶ
σαδαιμόνον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ἐπαγάγειτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Ἀρίωνα τοῦτον
γίνεται ὡς διελθόν; Διελ. ὁ
Πόριχονδρος, οἶμαι, ἐχαιρῶ
αὐτῷ. καὶ πολλάνις μετι-
κίμειτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τῷ
τυράννῳ, ἐπιθύμῃσι πλού-
σιος οἰκαδὶ ὄντι τῷ Μῆδυμ-
νεον, ἐπιδείκναι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπιβὰς πορδμεῖσσι
νόσιν ἀνκέρων ἀνδρῶν, ὅς
ἐλάξει πολλὸν ἄγων χρυσοῦν
καὶ ἄργυρον. ἐπὶ λιπὰ μί-
σῳ τὸ Λιγαῶν γίνεται, ἐ-
πιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦ-
ται. ὃ δ' ὑπερώμην γὰρ ἀπαν-
τα, παρὰ νῶν τῷ σκάφει,
ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν διελόντι,
ἴφη, ἀλλὰ τίς σκεδὺν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσσαντα
θρῆν ἢ τινὰ ἐπ' ἑμαυτῷ,
ἐκόντα ἵασασι ρίψαι ἑμαυ-
τόν. ἐπίτριψαν οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβε τίς σκεδὺν.
καὶ ἦσι πάνυ λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ θρῆν

ἔπεσον εἰς τὴν θάλατταν, ὡς
αὐτίκα πάντως ἀποθανού-
μεν. ἰγὰρ δι' ὑπολαβὴν.
καὶ ἀναδ' ἔμελλε αὐτὸν, ὁ-
ρῶν ἑμὲν ἔχειν εἰς Ταίνα-
ρον. Πείπειν δὲ φίλον μου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μετ' αὐ-
τὸν ἀποδιδύμεν αὐτῷ τῆς ἀ-
πράστου.

Ποσειδών & καὶ Νε-
ρῖδον.

Τὸ μὲν σφὲρ τούτο, ἵε δ'
ὃ πάς καταπύχθη, ἰλλέ-
σποντο ἀπ' αὐτῆς κατα-
δύ. τὸν δὲ νεκρὸν, ὅπως ὦ
Νηρηίδες παραλαβούσαι,
πρὶ Τρωάδι προσφέρεινατι,
ὡς ταρῆν ὑπὲρ τῶν ἐπιχωρε-
ων. Νηρ. μεθ' αὐτῶν ὦ Ποσει-
δων· ἀλλ' ἐν ταῦτά ἐν τῷ ἰ-
κνύμεν πηλάγει τιθάφθω.
ἱλυνόμεν γὰρ αὐτῶν, οἰκτιρε-
ῖν δὲ μὲν ἡμεῖς πεπονθήσαν.
Πο. τότε μὲν ὦ Ἀμφιρίτη
ἐν δ' ἡμῖς. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἐν ταῦτά πονεῖν καὶ ὑ-
πὲρ τῆς ψάμμου αὐτῶν; ἀλλ'
ἐπὶ ἑμὲν ἐν τῇ Τρωάδι;
ἐπὶ Χιρρόνῳ τιθάφθω.
ἰσάν δὲ παραμύδιον ἔχει
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τῇ καὶ ἡ ἰσὴν πείσεται, καὶ
ὑποστῇται ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
ματο. Διωκομένη εἰς τὸ
πηλά-

cecidit in mare, inquam flui-
tis omnino moriturus. Ego
vero excepto atq; impoſito illo,
enataui und cum ipſo in Tena-
rum. Nep. Laudo ſtudium ero-
ga Muſicam tuam, dignam
enim mercedem retuliſti ipſi
pro eo quod auſcultatas.

Neptuni & Nereis
dum.

Præter hoc quidem angus-
tum, in quod puella delapſa,
ſubmerſa eſt, Helleſpontus
ab ipſa vocetur, Cadaver au-
tem ipſum, uos Nereides acci-
perem, in Troadem auferre,
ut ibi ab incolis ſepeliatur.

Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, ſed hic in cognomini pelæ-
go ſepeliatur. Miſereatur ea-
nim ipſius, ut quæ miſeras
bilis maximè d nouerca paſſa
ſa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphitrite,
ſas non eſt, neque etiam aliàs
honeſtum, hic illam alicubi
ſub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troade, in Cherson-
ſo mox ſepelietur. Illud autem
pro ſolatio ei erit, quòd paulo
poſt eadem, ipſa quoq; Ino pæ-
nietur, & præcipitabitur, perſea-
quetur illam Athamante, in
f pelæ-

pelagus ex summo Cithetone,
qua in mare porrigitur, und cū
filio, quem in ulnis gestabat.
Ner. Se! & illam seruare cono-
ueniēte gratiam hanc Baccho
faciendo. Educauit enim il-
lum Iuo, eademq; nutrix illius
fuit. Nep. Non decebat, adeo
prauam. Sed tamen Baccho
non gratificari, Amphitrite,
indignum foret. Ner. Sed quid
accidit huic, quodd ab arietē de-
cidit frater autem eius, Phryo-
xus tuus uehizuit Nep. Merito
eō, adolescens enim es, & con-
tra impetum obsistere potes.
Illa uerō, eo quod insucta eius
rei eras, conscenso uidelicet ue-
hiculo nouo & inopinato, &
despiciendo in profundum imo-
mensum, percussa animo, & pa-
uore pariter attonita, praeterea
& uetugine correpta; praetera
hementia et impetu uolatus, ten-
uere cornua arietis amplius
non potuit, quibus se eō usq; sus-
tenuerac, atque ita in mare
decidit. Ner. An non igitur
matrem ipsius Nephelen dece-
bat opem ferre cadenti Nepriu-
nus. Decebat sane, sed Patca
quā Nephelen multo potentia
est.

πίλας, & π' ἄρην τοῦ Κε-
δαίων, καὶ ὅτε καὶ ἡ-
καὶ ὅτε τὴν βάλασαν, ἰχθυσ-
καὶ τὴν ἡὲν ἐπὶ τῆς ἀγνά-
της. Νη. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν οὐ-
σαι δέησι, χαρισάμεν, & τῷ
Διονύσῳ. Φοβὸς γὰρ αὐτοῦ
καὶ τίτλη ἡ ἰσχύς. Ποσ. οὐκ
ἰχθὺς οὗτος πονηρὰν εἶδεν.
ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστῆρ
ὦ Ἀμφίτριτα, οὐκ ἄξιον.
Νη. αὐτὴ δὲ ἀρὰ τί πάσθου-
σα κατέπεσεν ἀπὸ τῆς κριού-
δος ἀλιφῆς δὲ ὁ φρύξ, & ἀ-
σφαλῶς ἰχθύται; Ποσ. ἀνέ-
τως. νιανίας γὰρ, καὶ δό-
νεται ἀντίχαρ πρὸς τὴν φο-
βάν. ἡ δὲ, καὶ ἀνδρίας ἐπι-
βάσα ἰχθύματι παραλί-
ξεν, καὶ ἀπὸ δύσας ὅτε βά-
σαν, ἰκλαγῶσα, καὶ τῷ
δάμβαι ἅμα σχιδῶσα, καὶ
ἰκλαγῶσα πρὸς τὸ σφα-
λόν, & πῆσιν, ἀκρατὴς ἐ-
γίνετο τῆς κριούτος τοῦ λι-
οῦ, ὡς τὴν ἀπὸ ἀπῆλτο, καὶ
κατέπεσεν ὅτε τὸ πίλας.
Νη. οὐκοῦν ἰχθὺς τὴν μητρί-
κα τὴν Νιφίλῳ βοῶντων πε-
πῶσεν; Πο. ἰχθὺς. ἀλλὰ ὁ
μοῖρα πολλῶν & Νιφίλῳ δὲ
κατέπεσεν.

ἰχθὺς

Indis

Ιρις & Νηπτι-
ων.

Iridis & Neptu-
ni.

Τὴν νῦν τὴν πλάσ-
μασιν ὡς Πύσαν, ἀποστα-
δῶσαν ἐν Σικελίᾳ, ὑφα-
λον ἑσπέρην διασυνβεβηκυ-
σάν τινι φασὶν ἢ Ζῶνι τῇ-
σιν ἔλα, καὶ ἀνέφηνεν, καὶ
πείσαν ἔλα δίδον ἐν τῷ
αἰγῶν μίση βιβάνε μί-
σαν, τερφίνας πάντων ἀσφα-
λῆς. δάται γὰρ τι αὐτῆς.
Πο. πῶς φέται τὸ τῷ Ἰρι.
τίνα δὲ ἔμμε παρῆται αὐ-
τῇ τὴν χρεῶν ἀναφανῶσα,
καὶ μακρὴν πλῆυσσα. Ιρις.
τὴν Λητὴν ἐν αὐτῇ δὲ ἀ-
πικύσσει. ἔλα γὰρ πένυρως
ἐπὶ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πο. τί
οὖν; οὐχ ἰκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐν-
σικῶν; ἢ δὲ μὴ οὕτως, ἀλ-
λά καὶ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ αὐτῇ
πιδίκαται δυνάμει τὰς αὐ-
τῇ γινάσ; Ιρις. οὐκ ὡς Πύ-
σαν. ἢ ἢ γὰρ ἔρκα μί-
γάλα κατέλαβεν τὴν γῆν, μὴ
παρσχαῖν τῇ Λητοῖ τῶν
ὠδίνων ἐποδοχίῳ. ἢ τείντω
τῇ αὐτῇ αὐτόμοτος ὄσιν.
ἀφανὴς γὰρ ἴω. Πο. σῶμα-
μι. τῇ δὲ ὡς νῦν, καὶ ἀνέλα-
διαυδισ ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ
μακρὴν ὑποφύου, ἀλλὰ βί-
βάνε μέγας. καὶ ἐπὶ δὲ φαι-
νῶν.

Insulam istam errantē Ne-
ptune, quae d Sicilia iuxta
atque un his submersa, marina
pascit. Eam, ita iubet Iupiter,
consistere facias iam atque ap-
parete, & ut tantan lenti ma-
nifesta atque conspicua in me-
dio Aegeo inconcussa manea-
at, fundata firmiter admodum
illa. Opus enim illa nonnihil
habet. Nep. Fice hoc, Iri, sed
amen quoniam usum illi praebe-
bit, manifesta apparens, et non
amplius fluctuans. Iri. Laton
ne in ipsa oportet parere, iam
enim male habes d doloribus.
Nep. Qui ligetur an non suffi-
cit illi coelumi, ut in eo pariat
Quod si minus autem illud, ac-
certe nec toto terra partus, il-
lius recipere poterat. Iri.
Non Neptune. Nam Iuno
obstinuit iureiurand magno
Tellurem, ne praedecet Latona
ne partuerenti ullam recepta-
culum. Haec igitur insula iura-
mento non tenebitur. A second-
a enim tu fuit. N. intelligi re-
Igitur subsiste Insula respemer-
g: iterum ex profundo, & non am-
plius fluctare aut erubescere, sed
immota maneat. Ac subsiste,

f h d jellig

ὁ felicissima, fratris mei liberos
duos, deorum omnium pulcher-
rimos. Et uos, Tritones, traici-
te Latonem in ipsam, omniaq;
tranquilla sint. Serpentem au-
tem istum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, perterrescien-
do ipsi infantes posteaquam in
lucem editi fuerint, aggredien-
tur, ac matrem uindicabunt. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om-
nia bene habere. Stabilis ē In-
sula. Veniat Latona ac pariat.

Xanthi & Mariæ.

Suscipe me, ὦ Mare, gra-
uia enim passus sum, exungue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est? Xanthi quis te deussit?
Xan. Vulcanus, sed igne can-
desco prorsus miser, & effru-
esco. Mar. Cur autem iniecit
tibi ignem? Xan. Propter filium
Thetidis. Postquam enim oca-
cidentem illum Phrygas, sup-
plex deprecatus sum. Ille au-
tem ab ira nihil remisit, sed oca-
cisorum corporibus etiam ob-
struxit mibi alucum, ego miser
tuus miserorum, occurrī, ut as-
quis inundarem atque inuolue-
rem illum, quo eo periculo aba-
sterrius, ab occisione uiro-
rum cessarem. Ibi igitur Vulca-

cxix

ὁ δὲ λαμνοῖσά τε τῷ ἀδελ-
φοῦ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλ-
λίτους τῶν δειῶν. καὶ ὑμῖν
ὡρίωνός, διαπορδύσασα
τε τὴν Λατώ ὅτε αὐτῇ, καὶ
γαλῶ ἀπαντα ἔσω. τὸν
ἀράκοντα δέ, ὅς νῦν ἐβοιστῶ
αὐτῇ φεβῶν τὰ νεῖγνά, ἐ-
παδαν τυχθῆ, αὐτίκα μίττω-
σι, καὶ τιμωρήσιν τῇ μηρί. σὺ
δὲ ἀπάγγελλε τῷ Δίῃ, πάν-
τα εἶναι σὺν πρὶν. ἔσηκον ἢ
δὴλ. ὅ. ὑπὸ τῷ ἢ Λατῶ; καὶ
τικνίτω.

Ξάνθος καὶ Θαλάσσης.

Δίξαι μὲν ὡς δάλασσα, ἀφ-
νὰ πειπνῶσα, κατὰ σόβον ἐρ-
μου τὰ φάρμακα. Θά. τί
τῷτο ὡς Ξάνθῃ; τίς σε κατή-
κυσεν; Ξάν. Ἡφαίστος. ἀλλ'
ἀπλωδράκωμαι ὅπως ἰὺ ἀνο-
δαίμων, καὶ ἴω. Θά. διατί
δε σοὶ ἐτίβαλε τὸ πῦρ. Ξάν.
διὰ τὸν ἦν ὁ Θίτιδ. ὅ.
ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς φρύ-
γας ἐκίττοσα, ὅ δ' οὐκ ἐ-
πώσατο ὁ ἥρως. ἀλλ' ὑ-
πὸ τῶν νεκρῶν ἀπὸ φραγῆς
μοι τὸν ροῦν, ἐλθούσας τὰς ἀ-
δελῆς, ἐπὶ πλῆθιν, ἐπὶ πλῆθος δέ
λων, ὡς φοβηθείς ἀπὸ σχοίτο
τὸ αὐδρῶν. ἐν ταῦτα ὁ Ἡφαι-
στ. ἔνυχι γὰρ πλῆθυσιν πε-
ρὶ,

ὦρ, παῦδ' οὐδ' οἶμα πῦρ ἄ-
χι καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ
ἰπὸδ' ἄλλοθι, φῆμ' ἰπὴλ-
δ' ἐμοί. καὶ ἵκανοι μὴ τὰς
πτελέας, καὶ μυρρίνας. ὥπ-
τισι δ' ἐκ τῶν λιανοτά-
μονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἰγχι-
λους. αὐτὸν δ' ἐμὶ ὑπὸ ῥοκ-
χλάσαι ποίησας, μικρὰ δ' αἶψ'
ἄλλω ξυρὸν ὑργασθαι. ὄρε' Ἄ-
σων ὅπως διακείμαι ὑπὸ τῶν
ἱκανωμάτων; Θ. Δολι-
γὸς ὦ Ξανθε, καὶ δ' ὄρε' ὡς
αἰνέας, τὸ αἶμα μὴ, ἀπὸ τῶν
νεκρῶν. ἢ δ' ἴσμεν δ' ὡς φῆς,
ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ αἰνέως
ὦ Ξανθε, δεῖ ἔτι τὴν ἐμὴν
ὑμ' ὁρμῆσαι, οὐκ αἰδέσθαι
ὅτι Ναρκίδ' ὧς ἐμ'. Ξανθε,
οὐκ ἴδαι ὡς ἱλῆσαι γάτο-
νας ὅσας τοὺς φρύγας; Θ. Ἄ-
τὸν ἠρώσθαι δ' οὐκ ἴδαι ἱ-
λῆσαι, οἷτιδ' ὧς ὅσας ἔ-
σχελλας;

Δωρίδ' ὦ καὶ οἷτιδ'.

Τί δ' αὖρ ὦ Δωρίδ' ὡς οἷτι. Θ. Ἄ-
καλλίστῳ ὦ Δωρίδ' κέρω ἄ-
δου δ' ἡβώτῳ ὑπὸ τῷ πα-
τρὶς ἱμβλῆδ' ἔσσαν, αὐτῷ τε
καὶ βίῳ ὧς αὐτὸν ἀρτίγιν-
οισιν. ἱκέλ' οὐσι δ' ὁ πα-
τὴρ τοὺς νεύτας ἀναλαβόν-
τας τὸ λιβάτιον, ἰπὸ δ' αὐτὸν
ἀνὰ δ' ἡγ' ἡπείσπασσιν
ἀρῶ-

existens) uniuerso igne, quatenus,
opinor, usquā habebat, quātūq;
et in Actna, et si quibus alijs
locis, illius est, allata, processit
obuiam, ac exiisset equidem ul-
mos, et myricas, assauit autem
et infelices pisces et anguillas.
Me uero, cum effruescere fec-
cisset, parū abfuit, quin totum
aridum ac siccum reddiderit.
Vides nimirum quo pacto exu-
stionibus istis deformatus sim.
Mer. Turbidus es, ὦ Xanthe,
et calidus, ut cōsentaneum est,
et uore, et cadaueribus, calore
autem, ut ais, ab igne ueniente.
Ac merito, Xanthe, ut qui
contra filium meum impetum
feceris, non ueritus, quod Nerci-
dis filius ille esset. Xan. An
non igitur decebat misereri me
Phrygum quicunorū adeo meo-
rum? Mer. Vulcanum uero, an-
non contra decebat misereri
Achillis, Thetidis adeo filij
Doridis et Thetidis.

Quid lachrymaris Thetis?
The. Pulcherrimā Doris, puella
lam uidi, in arcam a patre con-
iectam, cum ipsam, cum infancē
ab ea paulo antē genitū. Iussit
autem pater nauas, arcam il-
lam acceptam, postquam in al-
tum de terra prouecti essent,
f. iij. ab ipsa

abijcere in mare, ut ita periret
 & misera illa, & infans una cū
 ea. Do. Quamobrem autē, ὁ σο-
 ρος, hoc quādoquidē comperta
 habes exactē omnia. The. Pau-
 cerillius Acrisius, quia pul-
 cherrima erat, in arcem quēna-
 dam thalamum inclusam, pete-
 re uis uirginitatē destinabat.
 Deinde uerum quidem dicere
 non possum, Iouem autē aiunt,
 conuersum in aurum, delapsū
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipiente autē illa in sinu
 demanantem deum, quāuidam
 ex eo factam fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 durus quidam & zelotypus sco-
 nex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratū fuisse il-
 lam arbitrans est, conijcit in ar-
 cam hāc, cum paulo ante pece-
 risset. Do. Ceterū illa quid age-
 bas Theci, quando abripiebas
 eunt The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacite fere-
 bat damnationē, pro infante au-
 tem deprecabatur ne mortis tra-
 deretur lachrymādo, atq; illum
 auo ostentando pulcherrimum
 sanē puerum Dori. Ille autem
 prae ignorantia malorum, etia-
 am attridebat matri. Optleo
 rursum oculos lachrymīs, cum

ἀφ᾽ ἑνὸς ἐν τῷ δάλαρσιν
 ὡς ἀπέλοιτο ἡ ἀδελφὴ καὶ αὐ-
 τή, καὶ τὸ βρέφος. Δι. τί-
 σθ' ἂν ἴσῃς ὡς Ἀδελφὴ,
 ἡπὸ ἱμαδὸς ἀκρεβῶς ἀπο-
 ταί. Δι. ἀκρίσιος ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, καλλιγυνὸς αὖ-
 τος, ἡπαρδίνουσα εἰς χαλκονὺν τι-
 να δάλαμον ἰμβάλλων. ὡ-
 τα τὸ μὲν ἀληθές, οὐκ ἔχω
 εἰπᾶν. φασὶ δ' αὖτὸν τὸν Δία
 χρυσὸν γυρίμενον, ῥυτύνει
 διὰ τοῦ ὀρόφοιο ἐν αὐτῷ.
 διεξελθὺν δ' ἐκείνου ἐν τῷ
 ἡλίῳ καταρρίοντα τὸν δι-
 ὸν, ἰγνύμενα γυρίσθαι. τοῦ-
 το αἰδομένη ὁ πατὴρ, ἡ-
 γείας τις καὶ σφιδάτυπος γί-
 γνηται, ὑγανάκτου. καὶ ἐν-
 τὴν τὴν μίμοιχον δαίμονα εἰ-
 κλῶς αὐτῷ, ἰμβάλλουσα ἐν-
 τῷ λιβαντὸν ἀπὸ τετυκῆ-
 ας. Δι. ἡ δὲ, τί ἰπράκτου-
 ὦ θεί, ὡς ἐντε κατίνετος
 Δι. ὡς αὐτῆς μὲν ἐν-
 γαῖαν Δωρί, καὶ ἰφθίμῳ τῷ
 κατὰ δίκην. τὸ βρέφος δὲ
 παρῆντο μὲν ὡς ἀποδανῶν,
 δακρύουσα, καὶ τῷ πάμπαν
 δακρύουσα αὐτὸ, καλλιγυνὸν
 ὄν. τὸ δὲ, ὡς ἀγνοίας τὴν κα-
 κῶν, ἡ ἱμαδία πρὸς τῷ θά-
 λασσιν, ὑποπύμπλαμαι αὐ-
 τὸς τὸς ἰφθαλμοὺς δακρύων,

μαρτυροῦνται αὐτῶν. Δω.
καὶ μὴ λακρύσαι ἰσίοισας.
ἀλλ' ὅλα τιθῆναι; Θέ.
οὐδαμῶς, νύχεται γὰρ ἵτις
λεβωτὸς ἀμφὶ τῷ Σείριφον,
ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα.
Δω. εἰ οὖν οὐχὶ σώζεμεν αὐ-
τῶν, τοῖς ἁλίοις τούτοις ἐμ-
βαλεῖν ὅτ' αὐτοὺς τῷ
Σείριφον; οἱ δὲ αὐτοὺς πᾶ-
σαντες, εὐνοοῖσι λαλόντι.
Θέ. εὐλόγεις, οὕτω ποιῶμεν.
μὴ γὰρ ἀπολίσθω μὴ τι αὐτῶν,
μὴτι τὸ παιδίον οὕτως ἐμ-
ποδίζω.

Παραδῶν & Ἡρίε-
νίπης.

οὐ καλὰ ταῦτα ὅτι Πίσσα-
δω. ἀρῆσιν γὰρ τὰ λαλῶν.
ἐκείνων με τῶν δρυμνίων,
ἐκκαθὰς ἐμοὶ, ἀνιέρσας
τῶν παίδων. ὅτι ὅχιτε ἐπὶ
ἐμὲ ταῦτα περιποιεῖναι, καὶ
ἀπὸ τῆς παρὰ ἑαυτῶν.
Πο. οὐ γὰρ ὅτι ἐνίπης, ἐπὶ
ἐμὲ ταῦτα, καὶ βροχίς,
ὅτι καὶ οὕτω καλῶς ποιῶ-
σι ἐμὲ παρὰ σὲ, ἀπὸ
λυμνίων ἐπὶ τῶν ἐμὲ, ἐπὶ
ἐμὲ, καὶ ἐκκαθὰς ἐμὲ
αὐτῶν. ὅτι παρὰ τὰς ἐμὲ
ἐμὲ, καὶ ἐπὶ ἐμὲ, ἐπὶ
ἐμὲ, ἐπὶ ἐμὲ, ἐπὶ ἐμὲ.
οὐ γὰρ ἐμὲ, ἐπὶ ἐμὲ.

cum in mentem illius uenit.
Dor. Et me flere fecisti. Sed
nūquid iam mortui sunt The.
Haud quaquam, natat enim
ad huc circa circa Scriphum,
uiuis illis custoditis. Dor. Qui
igitur non conseruamus ipsam,
piscatoribus istis Scriphis, in
reia inmittendo? Qui extra
illos illos, incolumes praestabunt
scilicet The. Recte dicis,
atq; ita faciamus. Non enim pe-
rire decet, neque ipsam, neq; inq;
fancem adeo cum suis formosus.

Neptuni & Enipei.

Minime uero praestata
hac, Neptune (dicitur enim
unum) qui circumuenit amip-
camea, assimilatus in formam
meam, uiciasti puellam. Puer
iabat enim illa mecum rem esse
se sibi, & ob id exhibebat sese.
Neptunus. Tu enim, Enipeu
falsuosus es & ueridus, qui pue-
la adeo formosa quotidie ad te
nante, ac pra amore percun-
te, despexeris illam, & gauisus
sis, si posses illi agere succo-
re. Illi uero iuxta ripas moro-
re affecta, atque ibi inama-
bulans, seseq; lauans, non sca-
mel optabat in conspectum sibi
uenire te. Tu uero fasciuebas
f iij conb a

contra eam. **Eni.** Quid igitur an propterea oportebat te praeferre amorem mihi, & uelut histrionem aliquem pro Neptuno, Enipeum te gerere, aut ita decipere Tyron istam, puellam adeo simplicem. **Ner.** Sero nunc uero zelotypus es, Enipeu, cum prius superbum et contemptum te gesseris. Ipsa autem Tyro nihil graue passa est, quando se puellam à te uiciatam esse. **Enip.** Nihil autem dixisti enim abiectum Neptunum esse te, quod uel maxime dolore affecit ipsam, aut ipse se eò abs te iniuria affectum, quod & quae mea esse debuerat, eam uoluptatem percepisti tu, & praeterea composito circa uos fluctu purpureo, sub quo absconditi iacuis sis cum puella pro me tute rem habuisti. **N.** Tu enim non uolebas Enipeu.

Tritonis & Nereidum.

Balena ista uestra, Nereides, quam contra filiam Cephæi Andromedam emisisti, neque puellam ipsam iniuria aliqua affecit, perinde ut uos putatis, & ipsa iam mortua est. **Ner.** A quo, Triton? **Nu.** Cephæus, à quo à ille clamor alio quo proposita puella, aggressus illam occidit, ex insidijs cum multis ui adortum. **Tri.** Nō. Sed

ποσειδά,

πρὸς αὐτὴν. **Ενι.** τί οὖν, δεῖ τὸ τοῖς χερσὶν σε προσαρπάσαι τὸν ἱερὸν, καὶ λαθροπνεῖν αὐτὴν ἐν πῖλῳ αὐτῇ Περσείδῃ ὄναι, καὶ κατασφίσειν αὐτὴν τῶν Τύρων ἀφελὺν ἰσχυρῶς οὐσαν; **Πο.** ὅψις ἡλυστο πᾶς ὁ ἔνι πνέον, ὑπερβόητος πρότερον ὅν. ὃ Τύρῳ δὲ, οὐδ' ἐν δεινὸν πῖνον ὄν, οἰομένη ὑπὸ σου διακινεῖσθαι. **Ενι.** οὐ μνηστὴρ; ἴσως γὰρ αἰπῶν, ὅτι Περσείδῃν ἦν αὐτὴ. ὃ καὶ μάστιγι λυπώσῃ αὐτὴν, καὶ ἰγὼ τὸ τοῦ ἡδίκημαι, ἵτι τὰ ἰμάτια οὐ δύναται νύτῃ, καὶ περιτρίψας πορφύρεον τι κῆμα; ἵππῳ ὑμᾶς σωῖεν ἡρπῆς, ἅμα σωῖεν αὐτὴν παλαιὰ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Πο.** οὐ γὰρ οὐκ ἴδιδες ὃ ἔνι πνέον.

Τρίτων & καὶ Νηρηίδων,

Τὸ λέγει ὁ ὑμῶν ὁ Νηρηΐδης, ὃ ἐπὶ τῶν τοῦ Κηφέως θυγατέρων τῶν Ἀνδρομέδων ἐπέμψατε, οὐτε τῶν παλαιὰ ὑδ' ἐκυσσεν ὡς οἶατε, καὶ αὐτὸ ὅδ' ἐκ τῆς θυγκῆς. **Νη.** ὑπὸ τινος ὃ Τρίτων, ὃ ὁ Κηφῶν λαοὶ ἀπὸρ δέλιον προδῆς, τῶν ἰσχυρῶν ἀνέκτανον ἑπὶ ὧν, λοχῆσαι μετὰ πολλῶν Λωλάμιν; **Τρί.** οὐκ. ἀλλ' ἵτι,

ἴτι. οἶμαι, ὦ Ἰφιδάσσα, τὸν
 Πέρσεια, τὸ δὲ Δανάη παι-
 διον, ὃ μετὰ δὲ μὲρὸς ἐν
 τῇ λιβωτῇ ἐμβληθὲν ὅ-
 τινι δαίμονι ἐκ τῆς μητρὸς
 τῆς, ἰσχύει, οἰκτεῖται
 αὐτοῦ. Ἰφ. οἶδα δὲ
 λέγεις. αἱ δὲ δὲ πρὸς αὐτὴν
 ἄρρη, καὶ μάλα γυναικίον
 καὶ ἡλικίαν ἰδὼν. Τρί. οὐ-
 τὸ ἀπικτανεῖ τὸ λῆτ. Ἰφ.
 διὰ τί ὦ Τρίτων, οὐ γὰρ
 δὲ οὐτρά ἡμῖν τοιαῦτα ἐν-
 τινὲν αὐτὸν ἰχθῶν. Τρί. ἰ-
 γὰρ ἡμῖν φράσσῃ τὸ πᾶν ὡς
 ἔχοντες. ἰσάλα μὲν οὐτὸ
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀδελφὴν τι-
 ναὶ τούτων τῷ βασιλεῖ ἐπιτε-
 λῶν, πᾶσι δὲ ἀφίκετο ὅ-
 τινι λιβύλῳ. Ἰφ. πῶς ὦ Τρί-
 των, μόνον, ἢ καὶ ἄλλους
 συμμάχους ἔχον; ἄλλους γὰρ
 δύνοντες ἢ ὁ δὲ. Τρί.
 διὰ τοῦ ἄρ. ὡς ὅτι
 γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀδλωῆ
 δακνῶν. ἰσάλα δὲ οὐκ ἔχον
 πον δυνάμεν, αἱ μὲν ἰσά-
 δακνῶν οἶμαι. ὁ δὲ, ἀπο-
 τιμὴν δὲ Μεδούσης μὲν
 φασὶν, ὡς ὅτι ἀποπλάμυνος.
 Ἰφ. πῶς ἰδὼν; ἀδελφὴ
 γὰρ εἶπεν, ἢ ὅς τινι ἰδῶν. οὐκ
 ἔστι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἰδοί;
 Τρί. ὁ Ἀδλωῆ τινι ἀσπίδα

πρὸς

nostris, arbiteror, Iphianassa.
 Perseum illum, Danaes puerum
 illum patrum, quem und cum matre
 in arca abiectum in mare ab
 aucto materno, conservassus, misce-
 re illorum videlicet Iphi. Nover-
 quem dicis. Consentaneum vero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, atque admodum generosum,
 et pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balenam. Iphi. Quam
 obrem Tritoni? Neque enim hui-
 usmodi conservationis premia
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego vobis exponam omnem rem,
 ita ut gesta est. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quasi
 quoddam certamen regi perage-
 ret. Postquam autem perve-
 nit in Lybiam. Iphi. Quomodo
 Triton, solus ne, an et alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per-
 aetrem profectus est, alacrum eni-
 nim ipsum Minerva reddidit.
 postquam autem eo loci venit,
 ubi illae agebant, illae quidem dor-
 micbant, opinor. At hic ampu-
 lato Medusae capite, iterum aucto
 lauit. Iphi. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspici enim nec
 queunt, vel quisquis illas aspe-
 xerit, non amplius quicquam post
 haec aspiciet. T. Minerva scutum

f

prae

præferens. (Talia enim audia-
ui ipsum narrante[m] apud An-
dromedam, postea & apud
Cepheum.) Minerva igitur,
inquam, in clypeo refulgen-
s, tanquam in speculo alio
quo, exhibuit ipsi spectandam
Medusæ imaginem. Postea
sinistra, arripit illius coma,
& inspecta imagine, dextra
autem sublata harpe, abscidit
caput illius, atque ita prius
quam sorores reliquæ expergis-
sere[n]t, auolavit. Porro ubi
circa mariimam hanc Aethi-
opiæ oram uenisset, tertiam
iam propinquior, siquanto uo-
lunt uidet Andromedam, exa-
positam, in turpe quadam pro-
minente palo affixam, pulcher-
rimam, o Dii, promissâ co-
ma, & seminudam, longe us-
que infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortune illius,
interrogat causam damnatio-
nis huius. Paulo autem post
amore captus, (oportebat eni-
m incolumem seruari puella-
m) opem ferre illi statuit. Ac
que ubi iam Balena accessisset
terribilis admodum & qua-
si mox absorpuit. Andromeda
autem, in altum sublatus adolescens,

παύει

προβαίνουσα, τοιαύτη γὰρ
ἦκουσα Διηγομένου αὐτοῦ
πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
πρὸς τὴν Κεφαῖον, ὃ
Ἀδελφὴ δ' ἐστὶν ἡ Ἀσπίς
ὑποστειβούσης, ὡς ὅρ' ἐπὶ
κατίκρον παρίσχετο αὐτῇ
ἰδὼν τὴν ἀνὴρα ἡ Μιδεύ-
σης. ἅτα λαβόμενος τῇ λαίῃ
ἡ λήμῃ, ἐνερῶν δὲ τὴν ἀ-
νῆρα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρσέναν
ἔχων, ἀπὸ τῆς μὲν κεφα-
λῆς αὐτῆς. καὶ πρὶν αὐτὴν
γρηῃσαι τὰς ἀδελφάς, αὐτὴν
ᾤχετο. ἰὼν δὲ κατὰ τὴν πα-
ράλιον τὰς τῆς Αἰθιοπίαν ἐ-
γένετο, ὅσα πρὸς αὐτὴν πε-
τόμενον, ὅρα τὴν Ἀνδρο-
μέδαν περιεμύλῳ, ἰὼν
τὴν πῖπαι προβλῆν
περιπατῶντα μύλον, καὶ
λίσσω ὡς διότι, καδαμύλῳ
τὰς λήμῃς, ἐμύγνοντο πε-
λὴ ἰσθμῶν τῶν μαρῶν. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον εὐκταίρας τὴν
τύχην αὐτῆς, αὐτῶτα τὴν
αἰτίαν ἡ καταδίκης. λέ-
γοντα μὲν δὲ ἄλλος ἔρωτι,
ἔχων γὰρ σὺν ὅσῃ αὐτῇ τὴν
παῖδα βονδῶν διέγων. καὶ
ἰσθμῶν τὸ λῆν ἡ πῖπαι μά-
λα φοβόρον, ὡς καταπνιγ-
μῶν τὴν Ἀνδρομέδαν, ὡ-
ς ὅρα τῶν δὲ ἐν ἰσθμῶν.

πρὶ-

πρὸς κενὸν ἵκην τὴν ἀρπύ-
νῃ μὲν λαθροκυνῶνται, τῇ δὲ
προδαικνύς τὴν γαργύνα, λί-
θου ἐπὶ οἷα αὐτῆ. τί δὲ, τί-
θνηται γοῶν, καὶ πῶς γὰρ αὐ-
τὴ τὰ πολλὰ, ἴσα αἰεὶ τὴν
Μέδουσάν. ἰδὲ, λύσας τὰ
δούμα ὅτ' παρδίων, ὑπο-
σχὼν τὴν χάρι, ὑπὸ δ' ἔξατο
ἀκροποδῶντι λατῶσαν ἐν ὅτ'
πῆρας, ἐν ἰσθμῷ οὖτος. καὶ
νῦν γὰρ αὖ τὴν Κερφίως, καὶ
ἀπ' αὐτῶν τὴν ὁρ' Ἀργῶ. ὡς
τε αὐτὶ δακρύου, γάρμων οὐ
πὸν τυχεύεται ἰδρύει. Να. ἰ-
γὼ μὲν οὐ πάντῃ γε γονό-
τι ἀχθίμα. τί γὰρ ὅτ' αὐτῶν
ἐδίκησεν ἡμᾶς, ἵτις ὅτ' μήτηρ
ἡμιγαλῶν χαιτέτι, καὶ ἡξίου
λαλλῶν ἀντα; Τρί. ὅτι οὐ-
τως αὐτὴν ἡλυσαν ἐπὶ τῇ θυ-
γατρὶ, μήτηρ γὰρ οὖσα. Να.
μάλιστα μεμνήμεθα ὅτ' Δωρί-
ῃ αὐτῇ, ἵτις βαρβάρῳ γυν-
νὶ τῇ τὴν ἀξίαν ἐλάλη-
σαν. ἰκανῶν γὰρ ἡμῶν τιμω-
ρίαν ἰδούκ, φοβηδῶσα ἐπὶ
τῇ πατρὶ. χαίρω μὲν οὐκ οὐκ
γάρμ.

Ζεφύρος ἢ Νότις.

Οὐκ ὡς ποτε πεμπλὴν ἰ-
γὼ μεγαλοπρεπῶς ἴσαν ἡ-
δὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ
αἶμα, καὶ πρὶν. οὐκ οὐκ οὐκ
ἀδδδ

manu ad caput admoſo, harpē
tenēs altera q. lē ferit, altera aus
ēē Gorgona spectā iā pferēs, in
lapidē illā cōuertit. Illa igitur
morta est, & di. igitur ipsius
mēbra oīa, quacūq; Medusam
aspeceunt, ac hic solui in uinculis,
q. b. uirgo alligata fuerat, sup
positaq; manu suscepit illū, sum
mis pedū digitis descendētem ē
rūpe, ardua illa qdē aq; pcliū,
& nūc cū eadē nuptias peragis
in aedibus Cephēi, abducesq; il
lam secū Argos. Quare p mor
te, nuptias neque eas uulgares
illa inuenit. Nec. Equidē nō ita
ualde egreſer factū hoc. Quid
enim adeo nobis iniuriæ fecit
puella, si mater ipsius superbē
extulit seſe iūc, ac pulchrior no
bis eſſe uoluit? Tr. Quōd hoc pa
do magnū dolorē perceptura
fuiſſet ob filiam, mater cerē il
lius cum ſit. N. Ne memineris
mus Dori. iſtorū amplius si qd
barbata mulier, ſuprā quā dece
bat, loquax fuit. Satis enim ſup
plicij tulit, quæ tanto in metu, ſi
liæ cauſa conſtituta fuit. Graui
letur igitur nuptijs.

Zephyri & Noti.

Nunquā eqdē popā magnificē
torem uidi in mari, ex quo ego
ſum, & ſpiro. Τὸν uero non
uidiſſε

vidisti ô Noë. Not. Quā nam
hāc dicis Zephyrō pompā aut
quānam sunt qui illā duxerunt
Zeph. Suavisſimo ſpectaculo
eauiſti, et quāte nō facile aliud
unquam uideris. Not. Luxe tu
brū mare occupatus fui, afflavi
autē ex parte Inſiſie nonnullam,
quātū uidelicet eius terrae ma-
re adiacet. Proinde nihil eorum
nouique tu dicis. Zephyrus.
Quid ſiſidonium illum Ageno-
rem uidiſti? Not. Etiam, Euro-
pae patrem ſcilicet. Quid tumſi
Zephy. De illa ipſa narrabo ti-
bi. Not. Nū, quod Iupiter iam
olim amare puellā cepit? Nam
hoc etiam pridem ſciui. Zeph.
Igitur quod ad amorē atinet,
noſti. Quae uerō poſtea cōſecuta
ſunt, ea nunc audi. Descende-
ras Europa ad litus, ludendi
gratia, aſſumptis ſecum aequa-
libus ſuis. Iupiter autem in foro-
mam tauri aſſimulatus, lude-
bat undā cum ipſis, pulcherris
muscum apparet, Nam ex
candidus erat, uē nihil ſuprà, ex
cornua habebat reflexa pul-
chrē, uulſūq; prae ſe ferebat ad
modū māſuetū ac placidū. Salu-
tabat igitur et ipſe in litore, ex-
mugiebat ſuavisſimē, ita ut Eu-
ropa auderet etiam cōſcendere
ipſum.

ἀδελφὲ Νότι; Νό. τίνα ταύ-
τῳ λίγας ὁ Ζήφυρ τῶν
πομπῶν; ὁ τίςδὲ οἱ πῶς-
ποντοῦ ἦσαν; Ζή. ὁ δὲ τὸν
διάματ' ἀπεικείδης, οἷ-
ον οὐκ ἄλλο ἰδοῖς ἐτι. Νό.
παρὰ τῶν Εὐρωπῶν γὰρ θά-
λασσαν ἔργασάμενον. ἐπὶ πόν-
τον δὲ τι καὶ μῆρ' ὅτ' Ἰν-
δικῆς, ὅσα παράλια ὅτ' ἡ-
ρας. οὐδ' ἔμ' οὐκ οἶδα, ὅν λί-
γας. Ζή. ἀλλὰ τὸν οἰδῶ-
νιον Ἀγλῖον οἶδας; Νό.
ναί. τὸν δὲ Εὐρώπης πατή-
ρα. τί μῶν; Ζή. πρὸς αὐ-
τῆς ἡκένης διηγέσομαι σοι.
Νό. μῶν ἐτι ὁ Ζῶς ὄρασθαι
ἐν πολλοῦ ὅτ' παιδὲς; τοῦτο
γὰρ καὶ πάλαι ἡπιστάμενον.
Ζή. οὐκ οὐ τὸν μὲν ἱστοῖα
οἶδα. τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἡ-
δὴ ἀκούσας. ὁ μὲν Εὐρώ-
πην κατελάμβανεν ἐπὶ τῶν ἡ-
νῶν παίζουσα, τῆς ἡλικιώτι-
δας παραλαβοῦσα. ὁ Ζῶς
δὲ τὰ ῥω ἀνάσας ἑαυτὸν,
σωτὴρ αὐταῖς, ἡλέλι-
σθ' φαινόμενον, λουκῆς τε
γὰρ ὡ ἀκρεβῶς, καὶ τὰ λίγας-
τα ὀνηκμπῆς, καὶ τὸ βλεψ-
μὰ ἡμῶν. ὁ δὲ νῆρ' οὐκ ἡγά-
δων ἐπὶ ὅτ' ἡδὲν, καὶ ἡμῶν
κῆτο ἡδιστον, ὥςτις τῶν Εὐρώ-
πῶν τολμήσαι καὶ ἀναβλεῖν
αὐτόν.

αὐτὴν . ὡς δὲ τοῦτ' ἰγίνετο ,
 Ἀρμαῖ . μὴ ἰ Ζόνε ὤρ-
 μισον ἐπὶ τὴν θάλατταν φέ-
 ρων αὐτὴν , καὶ ἐνέχτε ἱμ-
 πεδῶν . ὃ δὲ πᾶν ἐκπλα-
 γᾶσα τῷ πρᾶγματι , τῇ λαοῦ
 μὴ ἐχέτε τοῦ κίρατ' . ὡς
 μὲ ἀπολιπαροί . τῇ ἐτί-
 ρῃ δὲ , ἐπιμυλόμεν τὸν πῆ-
 λον ξυῶχι . Νό . ἂν τοῦ-
 το δέμα ὃ Ζέφυρε ἄλλοι ,
 καὶ ἄρωτικόν , νεχόμενον
 τὸν Δία , φέροντα τὴν ἀγα-
 πώμελόν . Ζέ . καὶ μὴν τὰ
 μετὰ ταῦτ' ἴδιν παραπο-
 λῶ Νότι . ὅτι γὰρ θάλατ-
 τα ἄνδρες ἀνύμων ἰγίνετο ,
 καὶ τὴν γαλήνην ἐκσπασα-
 μένη , λείπει παρῆχον ἑαυ-
 τῷ . ὅμοιαι δὲ πάντες ὄν-
 χίαν ἄγοντες , οὐδὲν ἄλ-
 λοῦ διαταὰ μένον τῶν γιγ-
 νεμένων παρρηκοιούμενοι .
 ἱππὶ δὲ παραπιτώμενοι ,
 μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν ,
 ὡς ἰστί . ἄλλοις τὰς ποσσὶν
 ἐκπύων τοῦ ὕδατ' , ἱμ-
 μέλαι τὰς δαδάς φέροντες ,
 ἴδιον ἄμα τὸν ὀμβρῶν . αἱ
 Νηριδῶ δὲ ἀνὰ ὄσας , πα-
 ρέπουσι ἐπὶ τῶν διελφῶν
 ὑπεροπτοῦσαι , ἡμίγυμνοι αἱ
 πολλαί . τό , τι τῶν Τριτώ-
 νων γιν' , καὶ ἴτι ἄλλο μὴ
 φοβέ

ipsum . Caeterū ubi hoc factum
 esset , cunctis cursu Iupiter quidem
 und cum illa in mare protulit ,
 atq; ibi , uti inciderat , natabat .
 Illa uero admodū percussa an-
 nimo ex hac resinidita appre-
 hendit ac tenuit cornua , ut ne
 delaberetur , aliter autem ma-
 nu , diffluentem uento uellem cō-
 tinebat . N . Dulce hoc specta-
 culum , Zephyre , uidisti , & a-
 matorum , natantem uidelicet
 Iouem et ferentem secum amo-
 res suos . Zeph . At uero quae
 cōsecuta sunt , suauiora multa .
 Note . Nam & mare statim
 compositis fluctibus quietum
 fuit , et tranquillitas uero atrae
 et placidum ac planū seipsū
 praebuit . Nos autē omnes silenti-
 um agentes , nihil aliud quā
 spectatores tantum , eorum quae
 fiebant quasi quidam comites ,
 sequebamur . Cupidines uero
 iuxta uolitantes , paulum supra
 mare , ita ut interim summis
 pedibus contingerent aquam ,
 accensas ferentes faces Hymenaeum
 cantabant . Nereides
 autē emersae undis , delphinum
 tergis insistentes obequitabant ,
 applaudentes , seminudae ple-
 raq; . Praeterea & Tritonum
 genus , & si quid aliud non
 horis

horribile visu marinarum, omnia illa circum puellam quasi oboream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus consensu euntium, & quasi pronubus incedens, unda cum Amphitrite laevis praebat, ueluti uiam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem, Venerē duo Tritones uehebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aspergentem sponsa. Atque hac & Phoenicia usque in Cretam fiebat. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem eam nus non amplius apparebat. Lucrier autem apprehensam matrem Euryotam, in antrum Diocleum abduxit, erubescētem, atque oculos demittentem. Inuelligebat enim iam, ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam alius partem fluctibus agitabamus. Not. O beatum Zephyro, qui isthaec uideris. Ego uero interea Gryphas & Elephantos, & nigras homines aspiciebam.

Diogenis & Pollux
cis.

O Pollux, commendo tibi
postquam celestium ascendis
(εμμεν)

φοβερὸν ἰδὼν τῶν θαλασσι-
τιων, ἀπαντα περιεχόρον
τὴν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ Πο-
σειδῶν ἐπιβιβλὼς ἄρμα-
τος, παρεχόμενος τε, καὶ
τὴν Ἀμφιτρίτῳ ἵκων, προ-
ῤυγιγνῶνς, προλοιποῦν
νευχεμένῳ τῇ Ἀλφειῷ. ἔπῃ
πάνσι ἢ τὴν Ἀφροδίτῳ δύο
Τρίτωνες ἱέρον, ἐπὶ λόγ-
χας κατακαμένῳ, αὐτὴν
παντοία ἐπιπάπυσαν τῇ
νύμφῃ. ταῦτα ἐν φανίῃς
ἄχρι δὲ κρήτας ἵκνιντο. ἐ-
πὶ δὲ ἐπιβὰς νύμφῃ, ὁ μὲν
ταῦρ & οὐκ ἔτι φαίνετο. ἐ-
πιλαβόμενος δὲ δὲ χεῖρας
ὁ Ζεὺς, ἀπὺ τὴν Εὐρώπῃ
ὄντ' ἐδίκτατο. εὐφρον, ἔρ-
δειώσῃ, καὶ λῆτῃ ἱρώσῃ.
ἠπίσταντο γὰρ ἡλὶ ἐφ' ὅ, τε
ἄγειτο. ἡμᾶς δ' ἐμπρόσθον-
τόν, ἄλλ' & ἄλλο τὸ περιλά-
γος μίγ' & διευμαίνον μιν.
Νο. ὦ μακάρι Ζεφυρε, δὲ
αὖ. ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλε-
φαντας, καὶ μέλανας αὐθρό-
πας ἴδων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
ΛΟΓΟΙ.

Διογίνος καὶ Πολυδὸς
παις. Διογίνας.

Ὁ πολυδόνις, ἰστὶν ἀλαμῶ
σεμπεδὸν τὰ χεῖρα ἀνέλθης.
σοφ

ὅν γὰρ ἔστιν οἶμα τὸ αὐτὸ
 βίῃαι αὐτοῖον, ἢν πονίῃ
 Μένιπρον τὸν λυῖα, οὐδὲ
 ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κα-
 τὰ τὸ Κράσιον, ἢ ἐν Λυ-
 κείῳ, τῶν ὁρίστων πρὸς
 ἀλλήλους φιλοσόφων κατα-
 γελῶντα, ἢ πρὸς αὐτὸν,
 ὅτι σοὶ ὦ Μένιπρε λυῖα
 ὁ Διογένης, ἢ σοὶ ἰκανῶς
 τὰ ἔτι γὰρ καταγέλα-
 σαι, ἢν ἰσθῆς πολλὰ
 πλεῖον ἐπιγελασόμενον. ἰκῶ
 μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔ-
 τι ὁ γὰρ ἔστι, καὶ πάλιν τὸ,
 τίς γὰρ ὅπως οἶδὲ τὰ μετὰ
 τὴν βίαν. ἰσταυδα δὲ, οὐ
 παύσει βιβάσεις γελῶν, κα-
 δ' ἀπὸ ἰσθῆς. καὶ μέλι-
 τα ἰσθῆς ἰσθῆς τὸς πλου-
 σίους, καὶ σαρπῶνας, καὶ
 τυράννους, αὐτῶν ταπεινῶς
 καὶ ἀσύνους, ἐκ μόνου οἰμα-
 γὺς διαγινώσκοντες. καὶ
 ἔτι μαλακοὶ καὶ ἄγροχοι
 σιμωμελῆς τῶν αὐτῶν. καὶ
 τα ἴσθῃ. καὶ πρὸς
 τι, ἰσθῆς ἀμείνονος τῶν πᾶ-
 σαν ἰσθῆς τὸς πλου-
 τῶν, καὶ εἰπὼν οὐδὲν ἐν τῇ
 τῶν ἑκάτης ἀπὸ τῶν κεί-
 μενον, ἢ ὅσον ἐκ λυῖα οἶον,
 ἔπιπνυτο. πολλὰ ἀλλ' ἀπ-
 οργιστὰ τῶντα, ὦ Διογένης.

ἰσθῆς

(quam enim est, ni fallor, et
 reminiscere) ut, sicubi uideris
 Menippum, caueam illum, ino-
 uenies autem ipsum Corinthi
 circa Craneum, aut in Lyceo
 deridemem contemnentem illos
 inter se Philosophos, dicas illi
 Menippe, inquit, iubet te
 Diogenes, si satis ea, quae sus-
 pet terram sunt, derisisti, quo
 & huc ad inferos descendas, ubi
 multo plura, quae rideas, habui-
 tus es. Illic enim in ambiguo
 tibi adhuc risus fuit, & frequēs
 illud obijci potuit. Quis enim o-
 mnino scis, quae post uita fuerit
 sine? Hic aut, nō desines cōstan-
 ter atq; perpetuo ridere, quae
 admodū ego quoq; nunc facio.
 Et maxime postquam uideris
 diuites istos ac satrapas & ty-
 rannos ita humiles & obscuros
 esse, soloq; ciulatu ab alijs dis-
 gnosci. Tum quod & molles et
 ignaui sunt, reminiscens con-
 tum quae in uita geruntur.
 Haec illi quaeso ut dicas, & ut
 praeterea etiam perueniat im-
 plecta & multo lupino, & ficu-
 bi in trivio positam inueniat.
 Hecates coenot, aut ouot ex
 lustratione relictum, aut simi-
 le quippiam. Pol. Aeterna
 ciabo haec, ē Diogenes.

ἰσθῆς

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie est?
Diog. Senex est, caluascer,
pallio indutus lacero, et uenio
cuius peruiio, praeterea et di-
uersorum pannorum assummen-
tis uariegato. Ridet autem sem-
per, ac plerumque arrogantes lo-
stos philosophos acerbe pstrin-
git. Pol. Facile erit inuenire il-
lum, ex his utique signis. Diog.
Vis ne ut ad ipsos quoque philo-
sophos illos aliquid tibi mandem?
Poll. Mandes licet, non enim
graue neque hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, ad hoc uere illos,
ut desistant a nugis suis, neque
de toto contendant, neque cor-
pua sibi mutuo affigant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiuscemodi sterilia atque iei-
una interrogare, animum insti-
tuant. Pol. Ad indoctum me
et inruditum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehens-
dam. Diogenes. Tu uero plos-
tare illos meo nomine iube.
Pollux. Et haec nunciabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem o lepidissimum caput, haec
nostro nomine annuncies qua-
so. Quid, o uani, aurum tuo
studietis? Quid autem cruo-
ciatis uos ipsos, cogitantes
μυστα

ἵππες ἢ ἁδὼ μάστιγα, ἐπιστῶ-
ντες ὅτι πλὴν ἔψιν; Διο. γυ-
ρων, φαλακρὸς, τριβένιον ἱ-
χων πολὺν ὑδρον, ἀπαντι αὐτῷ
μὲν ἀναπνέει ἀμείνον, καὶ ταῖς
ἐπιπνυχταῖς τῶν ῥακίων ποι-
κίλον. γιγᾶ δ' αἰά, καὶ τὰς
πολλὰ τοὺς ἀλαξίνας τρυ-
τους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.
Πολύ. ῥάδιον δὲ ῥάμ ἀπὸ γε-
νέτων. Διο. βούλει καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκάνουσι ἑ-
τάλωμαί τι τοὺς φιλοσό-
φους; Πολυ. λίγῃ. οὐ βα-
ρὺ γὰρ οὐδὲ τούτοι. Διο. τὸ
μὴν ἔλεον, παύσασθαι αὐ-
τοῖς παρηγγύαλην οὔσι. καὶ
πρὸς τῶν ἔλεον ὀρίζουσι, καὶ
λεόρατὰ φύουσιν ἀλλήλοισι,
καὶ λεονοδείλους ποιοῦσι,
καὶ ταῦτα ἀπορα ὀρυττοῦ
διδάσκουσι τὸν νοῦν. Πο-
λυ. ἀλλ' ἐμὲ ἁμαρτῇ καὶ ἀ-
παίδουτον εἶναι φύουσιν,
καταγορεύοντα ὅτι σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. σὺ δὲ οἰμώζειν
αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγῃ. Πο-
λυ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγρηθ
ἀπαγγιλῶ. Διο. τοῖς πλου-
σίοις δὲ ὦ φίλτατον Πολυ-
δοσίκιον, ἀπαγγίλι ταῦτα
παρ' ἡμῶν, τί ὦ μίταιοι
τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ
τιμωρᾶσθε ἑαυτοὺς λογιζό-
μενοι

μῆναι τοὺς τέκοντες, καὶ τὰ
λαυτὰ ἐπὶ ταλαῖσις σιωπῇ
διδότω, οὐδὲ χρὴ ἕνα ἑβόλῳ
ἔχοντας, ἕκαστον μὲν ὀλίγον.
Πολυ. εἰρήσονται καὶ ταῦτα
πρὸς ἑαυτοὺς. Διο. ἀλλὰ
καὶ τοὺς καλοὺς γὰρ καὶ ἰσχυ-
ροὺς λέγει. Μεγίστῳ τε τῷ Λα-
κεδαιῶνι, καὶ Δημοφίλῳ τῷ
Παλαεστῇ, ὅτι παρ' ἑμῶν οὐ-
τε ἡ φασὶς λεῖμα, οὐτε τὰ χα-
ροπὰ, ἢ μέλας αἵματα, ἢ
ὀρθύμα ἐπὶ τοῦ πρηνέος
ἔτι ὄσιν, ἢ νύκτα ὄντων, ἢ
ἡμεῖς καρτοί. ἀλλὰ πάν-
τα μίαν ἡμῶν λέγεις φασί, κρα-
νία γυμνά τοῦ κάλλους. Πο-
λυ. οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦ-
τα αἰσῶν πρὸς τοὺς καλοὺς
καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ τοὺς
πένοντες ὡς κάκων, πολλοὶ
δ' αἰσῶν, καὶ ἀχρόμῃνοι τῷ
πράγματι, καὶ οἰκτερόντες
τὴν ἀπορίαν, λέγει μὴ τι δα-
κρύων, μὴ δ' οἰμώσων, δι-
γυμνά μὲν ὅτι τὴν ἑνταῦθα ἰ-
στομίας. καὶ ὅτι ὄψονται
τὴν αἰὶν πλοσίον ὅδιν ἀμά-
ρως αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίοις
ἢ τοῖς σοῖς. ταῦτα αἰδοκῶ,
παρ' ἑμῶν ἐπιτίμησιν, λέγων
καλεῖσθαι αὐτοὺς. Πολυ.
μεδὲν ὡς Διόγροντος πρὸς Λα-
κεδαιμονίων λέγει. οὐ γὰρ

usuras, et talentum aliud suū
per aliud accumulantes, quos
non plus quān unum ebolum
habētes, uenire huc paulo pōt
oportet. Pol. Dicentur et haec
ad illos. Diag. Sed et formos
sis istis, et robustis dicas, Me-
gillo pueri Corinthio, et Da-
moxeno pales tite, quod apud
nos neque flaua coma, ne con-
lei nigriue oculi, neque rubor
faciei, amplius ullus est, neque
praeterea netui intenci et robusti
sunt, neque humeri laborum tolea-
rantes, sed omnia unius puluis,
ut aiunt, nobis, caluaria forma
nudata scilicet. Pollux. Non
molestum erit, neq; haec al. for-
mosos et robustos illos dicere.
Dio. Etiam pauperibus δ' La-
con, dicas licet, (multi autem
sunt, quibus et cares perquam
molesta est, et in opiam lugent)
ut neque lachrymentur, neque
plorent, exposita illis aequalitate
hac, quae hic est, et quod uis
debunt, eos qui illic diuites
sunt, nihilo meliores, quān sese
hic esse. Lacedaemonijs autem
iuis, haec si uidetur, nomine
meo obijcias, molles et enervatos
ipso esse dicentans. Pollux.
Ne de Lacedaemonijs, Dio-
genes quicquam dicas, non

animiferā. Sed quæ ad cæteros
mandasti, ea illis renunciabo.
Diog. Missos igitur faciamus
hos, quā lo tibi ita uidetur. Tu
uero quibus antea dixi, ad eos
sermonez hos meos deferas.
Pluto seu contra Menippum.

Græsus.

Non poterimus ferre, **Plu-**
to, Menippū hūc, canē, cobabia
eū nobiscū. Quapropter aut il
lū hinc amotū alio loco colloca
mus nos hinc aliō commigrabim
us. **Plut.** Quid aut uobis mali
adeo facit, quādo eodem modo
moremus est ac uost **Græ.** Postea
quā nos ploramus & ingemisci
mus, illorū reminiscetas, quæ
apud superos habuimus, uspo
te, **Midas** hic auri, **Sardanapa**
palus autem multæ uoluptatis,
ego uero thesaurorum, irridet,
& cum conuicijs exprobrat ea
uobis, mancipia & piacula nos
uocitando. Interdum autem co
ciam cæcādo, cōturbat ploratus
nostros. & in summa, ualde non
bis molestus est. **Plu.** Quid hæc
audio de te, **Menippe**? **Men.**
Para Pluto. Qd enim ipsos, ige
nauī ac perditū adeo cū sint, qui
huc non satis fuit uixisse malē,
sed eūā mortuū, in super cogita
uione atq; dīo illis inherētē, quæ
apud

αὐτομαίγι. ἃ δὲ πρὸς τοῖς
ἄλλοις ἰσχυρὰ, ἀπαγγιλῶ.
Διο. ἰάσομεν τοὺτους, ἰπα
σοὶ δεικῶ. σὺ δὲ οἷς πρὸς
πορ, ἀπὲν ἵγκαι παρὶ μὲ τὰς
λόγους.

Πλούτων, ὃ κατὰ Μένιπ-
πον, Κρείστο.

Οὐ φίρομεν ὃ Πλούτων
Μένιππον τισινὶ τῶν λυ
τα παρικοιῶτα, ὥστὶ ἡ κη
νὲν καὶ κατὰ τέκνον, ὃ ὁμῶς
μυτικησόμεν ἐν ἑτορὸν τό
πον. Πλού. τί δ' ὑμᾶς δια
τὸν ἔργάζεται, ὁμόνει;
ἦν: Κρείστο. ἰπαδαὺν ὃ
μῶς οἰμώσομεν ἢ τίνεμεν,
ἰκάνων μινυμυλῶι τ' αὐτῶ,
Μίδας μὲν οὐτεσὶ τῶν χρη
σίου, **Σαρδανάπαλ** & ἄλλ
πολλὸς ἱρυφῆς, ἰγὼ δὲ τῶν
θησαυρῶν, ἑταγίλῃ, καὶ ὄρε
τα δίστα, αὐδραπέδα καὶ κα
δάματα ὁμᾶς ἀπαμαλῶρ.
ἰνίσι δὲ καὶ ἄδωρ, ἑπτα
ράττα ὁμῶν τὰς οἰμωγὰς.
καὶ ὄλω, λυπηρὲς ὅτι. Πλού.
τί ταῦτα φασὶν ὃ Μένιπ
πι; **Μί.** ἄλλωδ' ὃ Πλούτων
μισῶ γὰρ αὐτὸν ἀχρηστῆς,
καὶ ὀλιθρίους ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὲς χρεοὶ βιώναι κακῶς, ἀλ
λὰ καὶ ἀποθανόντων ἰτι μέμ
νηται, καὶ πόρρ' ἰχνηται τῶν
πύων.

Dialogi.

97

ἰδοὺ. χαίρει τοι ἄριστ' ἀνὴρ
 αὐτοὺς. Πλου. ἀλλ' οὐ χρὴ,
 λυκαυωτὰ γὰρ ὄντων μοῖρ' ἐν
 γούμφῳ. Μι. καὶ σὺ μοι
 γαῖαν ἔδωκε Πλούτων, ὁ μὲν φη-
 σὶν ὅν τ' αὖτε τούτων τ' ἐστὶν ἀν-
 τιστάς; Πλου. οὐδ' ἀμάρ. ἀλλ'
 ἐν αὐτῇ ἰδὲ καὶ σάμας τ' αὖτε ἴσθ' ὅτι
 ὑμᾶς. Μι. καὶ μὲν ὁ δὲ καὶ
 αὐτὸς Λυκάων, καὶ Φρυγῶν,
 καὶ Λαυρῶν, εὖ περ γινώσκου-
 τι, ὡς οὐδ' ἔγωγε πᾶσι μελόντων
 εἶδα γὰρ αὐτοὺς, ἀπολοῦνθ' ὅ-
 σω ἀνὴρ, καὶ καταδολῶν, καὶ
 καταγυλῶν. Κροῖ. ταῦτα
 οὐχ ὕβρις; Μίσι. οὐκ. ἀλλ'
 ἑκάστη ὕβρις ἴση, καὶ ὑμῶν ἐ-
 πιήσθ'· προσκυνῶντες ἀντι-
 στήσαντες, καὶ ἐλθόντες ἀν-
 τίσταντες ἰσχυροῦσιν, καὶ τῷ
 θεῷ ἀντιτάσσοντες τὸ παράπαν ἐμνη-
 μονήσαντες τοιγαροῦν οἰμώ-
 ζει, πάντων ἰσθῶν ἀφ' ἑ-
 σμῆνός. Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὁ
 θυμὸς, καὶ μεγάλων ἱστορή-
 των. Μι. ἴσθ' ὅτι μὴ ἰγὼ χρε-
 σθῆ. Σαρ. ἴσθ' ὅτι ἰγὼ βη-
 ρῆ. Μι. εὖ γὰρ οὕτω ποιᾶτε,
 ἰσθῆσθ' ὅτι μὴ ὑμᾶς. ἰγὼ δ' ἴ-
 σθ' ὅτι γῆνδε σωτὴρ πολλὰ κτε-
 σσάμενος, ἐπάσσεσθαι ὑμῖν.
 πρῆποι γὰρ αὖ τὰς τεχνώ-
 τας οἰκονομῶν ἐπαλίμ-
 νον,

Mí-

apud superos sum. Delector
itaq; agrè ipsis facièdo. Pluto.
Sed nò decet. Dolent enim non
exiguis reb. privati. M. Eud tu
d'eliras Pluto, q; gemitus illorū
tuo quòq; calculo approbas. P.
Haudquaquā, uerū nolim uos
discordes ac sediciosos esse mu-
tuo. Men. At uero, o pessimi
Lydorum, Phrygum, & Assy-
riorum, ita de me cognoscite ut
qui neq; unquam defuerus sim.
Nam quocunq; abieritis hinc,
eodem sequar. agrè facièdo, can-
sando atq; irritando uos. Cræ.
An non hæc contumelia est?
Men. Non, sed illa contumen-
lia erant, quæ uos facere soleba-
tis, quādo et adorari uos uoleba-
tis, & hominibus liberis pro li-
bidine abutebamini, neque curæ
mortis quicquam memores era-
tis. Proinde deplorate nūc, oma-
nib. illis despoliati. Cræ. Mula-
tis certè o Dij, & magnis pos-
sessionibus. Mid. Quanto equi-
dem ipse auro Sard. Quanta
uero ego uoluptate! Men. Rea-
tè sanè, ita facite, liget uos
quidem, ego uerò triam illud.
Nosce teipsum, idem idem cona-
neciendo, uobis occinam, decet
enim huiusmodi ploratus, si cra-
bro illis accinatur.

8. 11

M

Menippi, Amphiloche
Trophonij.

Vos nimirum Trophoni
atque Amphiloche, quum si-
etis mortui, tamen haud scio
quoniam modo phanis estis do-
nati, uatesq; credimini, ac stula-
ei mortales deos esse uos arbi-
trantur. Troph. Quid an non
bis igitur imputandum, si per
insiciam illi de mortuis huius-
modi opinantur? Men. At
qui non ista fuissent opinatio-
nis uos, tum quum uiueretis, eius-
modi quaedam portenta ostena-
tissetis, tanquam futurorum
fuissetis prae-
dicere potuissetis si qui per con-
suetudinem Trophonius. Menip-
pe, nouerie Amphiloche hic,
ipsi pro sese respondendum es-
se. Ceterum ego Fleros sum,
uaticinatorq; si quis ad me descen-
derit. Actu uidere nunquam
omnino Lebadiam adisse, nec
que enim alioqui ista non crea-
deres. Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadiam fuisset profe-
ctus, ac linteis amictus, offam
ridiculè manu gestans, per an-
gustum aditu in specu irrepsis-
set, nequaquam fieri potuisset
ut te defunctum esse cognoscer-
rem perinde atque nos, sola-
praestit

Μηνίππυ, Ἀμφίλοχῃ, καὶ
Τροφώνιῳ. Μηνίππῳ.

Σφὴ μὲν τοὶ ὦ Τροφώ-
νι, καὶ Ἀμφίλοχῃ, νεκροὶ ὄν-
τες, οὐκ οἶδ' ὅπως ναῦν λα-
τρεῖσθαι, καὶ μάλιστα δε-
καῖν. καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀν-
θρώπων, διὸς ὑμᾶς ὡς θε-
οῖσιν εἶναι, Τρο. τί οὖν
ὑμῖς αἰτεῖτε, εἰ ὡς αἰεὶ
ἐκείνοι τοιαῦτα πρὸς νεκρῶν
δοξάζουσιν; Μένι. ἀλλ' οὐκ
αὖν ἰδέσασιν, εἰ μὴ ῥῶντες
καὶ ὑμῖς τοιαῦτα ἰδοῦναι
τοῦτο, ὥς τὰ μάλιστα
πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρὸς πᾶν
δυναμῶν τῶν ἰσχυρῶν.
Τρο. ὦ Μηνίππῃ, Ἀμφίλο-
χῷ μὴ οὐτῷ αὖν εἰδέναι,
ὅτι αὐτῷ ἀπεκτείνῃ καὶ
αὐτοῦ. ἰγὼ δὲ, ἄγχι ἐμὴ,
καὶ μαντεύομαι, ὅρτις ἑκα-
τὶς παρ' ἐμὴ. σὺ δ' εἰ-
πας οὐκ ἐπιδιδυμκίνας Λε-
βάδα εἶναι τὸ παράπαν. οὐ γὰρ
ἐπίσταί σου ταῦτα. Μένι. τί
φῆς; εἰ μὴ ὁ Λεβάδειαν γὰρ
παρίδω, καὶ ἰσαλμύ-
τῳ ὀδόντας, γιγνώσκω μά-
λιστα τῶν χερῶν ἰχθῶν, ὅς τ'
πύσω διὰ τοῦ φορμίου ταπηνῶ
οὐτῷ ὁ σπῆλαιον, οὐκ
αὖν ἰδωμένῳ εἰδέναι ὅτι νε-
κρὸς εἶ, ὥς πρὸς ὑμᾶς, μόνῃ τῇ
γού-

γὰρ ἀλλὰ διαφύειν· ἀλλὰ
πρὸς τῆς μαοτικῆς, τί δὲ
ἴθρως ὄσιν; ἀγνοῶ γάρ. Τρο.
ὅς αὐτὸν ῥῆμα τι καὶ διδύ σιω
δίτορ. Μι. ἰμῆτι αὐτὸν ῥῆ-
μα· ὄσιν, ὅσιν, μᾶτι δι-
ῶς. καὶ εὐκαρτίῳ ῥῆμα ὄσιν;
νῶν αὐτὸν πῶν οὐ τὸ διδύ ἰ-
καῖν· ἡμῶν ἀπὸ λυδῶν;
Τρο. χρεῖ ἡμῶν πῶν Βοι-
πτία. Μι. οὐκ ἴδρα ὅ Τρο-
φόντι ἡμῶν λῆγας. ὅτι μὲν
ταῖς ἰλ· ἡμῶν, ἀντιβῶς
ὄρῳ.

Ερμῆς ἡ Χάρων.

Λογισμὸν δὲ πορδμῶν,
ὅς ἀπὸ, ἰπῶς μοι ὀφείλεις
ἔδρα, ἰπῶς μὴ αὐτὸς ὀρί-
ζατοί τι πρὸς αὐτῶν. Χά.
λογισμὸν δὲ ἔρμῳ. ἄμει-
νῶ γὰρ ἰπῶς μοι πρὸς αὐτῶν,
καὶ ἄμεινῶν ὀρίζορ. Ερμ.
ἔρμῳ ἰπῶς ἀμείνῳ ἰπῶ-
μῶν πῶν δρᾶχμῶν. Χά.
πῶν λῆγας. Ερμ. πῶν τὸν
ἀμείνῳ, τῶν πῶν ἀν-
σῶν, καὶ ῥοππῶν ἀν-
σῶν. Χά. τίς πῶν πῶν
ἀνσῶν, καὶ ὀβελὺς ἀν-
σῶν. καὶ ἀνσῶν πῶν τοῦ
ἀνσῶν πῶν ὀβελὺς ἰπῶ κα-
τῶν. Χά. καὶ τούτους
πῶν πῶν. Ερμ. καὶ ἰπῶν,
ἀνσῶν πῶν τῶ σκαφίδιον
τῶ

præstigiatur a reliquos antecela-
lere. Sed age ipsam diuinādi
artē, qd eādē est Herosi neg. n.
intelligo. Troph. Est qddā par-
tim ex homine, partim ex deo
cōpositū. Men. Nepe qđ neque
sit homo, quē admodū audio, ne-
que deus, uerū pariter utrumq̃.
Ergo dimidia illa tui, ac diuinā
pars, quō nūc recessit Tro. Red-
dit oracula Menippe, in Bæoa-
tia. Men. Flud intelligo quid
dicas Triphoni, nisi quod illud
planē uideo, te totū esse mortuū.

Mercurij & Charontis.

Rationē supputemus portis
eor si uidetur, quancum mihi de-
beas iam, ne denuo aliquando
de eo inter nos contendamus.
Cha. Supputemus Mercuri.
Satiū enim est, mature id age-
re, deinde & minoris negocij.
Mer. Anchoram mandaras,
comparaui tibi quinque drache-
mas. Cha. Caro, dicis. Mer. Ac-
per Plutonem, quinque emi il-
lam, & prætere alorū, quo teo-
tum alligares, obulis duobus.
Cha. Pone quinque drachmas,
& obulos duos. Merc. Et pro
resarciendo uelo, quinque obu-
los, ego exolui. Cha. Etiam
hos appone. Merc. Et ceram
ad oblinendas nauigij rimas
tibi

ubi emi, & clauos praeterea, & funiculū, unde Hyperā fecisti, oīa haec duab. drachmis. Cha. Recte, laudo, haec uili emisti. Mer. Haec sunt, quae tibi exposui, nisi si quid reliquū est q̄ me fugit inier cōputandū. Quando aut haec redditurū te promittist Cha. Nunc quidē, Mercuri nō possū. Si uero peſtis aliqua, aut bellū, cōfextes & frequentes huc dimiserit aliquos, licebit mihi uim alluctari aliquid, sub tracto clā nōnihil ex portorio. Mer. Proinde ego nūc sedebo, peſtīma quāq̄ ut eueniant precando, ut inde fructum aliquē capiam. Cha. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uides, ad nos descendunt. Pax enim est. Mer. Satiū est ita esse, etiā si ob hoc abs te prorogatur nobis debiti istius solutio. Verum enim uero priſci illi, Chaeron, nostri quales aduenire solebant, quān fortes atq̄ animosi omnes, cruore madidi, & uulncribus pleni plerique. Nunc autem, aut ueneno alio quis a filio interfectus, aut ab uxore, aut pra nimia uoluptate, uimefacto uentre et cruribus adueniūt. Pallidienī oēs, & ignaui, neq̄ siniles priorib. illis.

Plurimi

τὰ ἀσυνήτα, καὶ ἔλκοντες αἱ, καὶ λαλώδιον, ἀφ' οὗ τίνω ὑπέραισι ποίνεσαι, δύο δραχμῶν ἅπαντα. Χά. ὡς γὰρ ἀξία ταῦτα ὀνέσω. Ερμ. ταῦτά ἐστιν, ὅ μὲντι ἄλλοι ἡμᾶς διέλαδον ἐν τῷ λογισμῷ. πῶς δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσασιν φῆς; Χά. νυνὶ μὲν ὡς Ερμῷ ἀδωμάτων, ἢν δὲ λοιμός τις ἢ πόλις καταπίμπῃ ἀνθρώπους τινάς, ἐνστα τὸτε ἀποκτείναναι ἐν τῷ πλεῖστα παραλογισμένον τὰ περιδμία. Ερ. νυνὶ ἢν ἰγὼ λαδουδῶμαι, τὰ λήκοντα δύχελον & γράϊται, ὡς αὐτὸ ἀπὸ τέτων ἀπολαύοιμι. Χά. οὐκ ἴσθιν ἄλλως ὡς Ερμῷ, νυνὶ δ' ὀλίγοι ὡς ἔσθαι ἀφικνωῦνται ὑμῖν. ἀρῶν γάρ. Ερμ. ἀμείνον ἔσται, ὅ καὶ ὑμῖν παραταίνοντο ὑπὸ σου τὸ ὄφλημα. πλεῖστον ἀλλ' εἰ μὲν παλαιὸν ὡς Χάρων, οἷα δὲ οἱ παρεγίνοντο, ἀνδρῶσι ἅπαντες, αἰματὶ & ἀνάπληω, καὶ φανματῖαι εἰ πολλοὶ. νυνὶ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τῷ παιδὸς ἀποθανών, ἢ ὑπὸ τῷ γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τῷ φῶς θωπλυνῶς τίνω γαστέρα, ἢ τὰ σπύτη. ὡς οἱ γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγχοῦς, ἐδὲ ἡμοῖσι ἐμείνεις.

πάντα οἱ δὲ πλεονεκτήων
διὰ χρήματα ἔχουσιν, ἐπι-
βουλόμενοι ἀλλήλοις, ὡς
εἰκόσι. Χά. πάντες γὰρ πι-
πιδόντες ὄντορες. Εἰ. ἐ-
μοὶ οὐδ' ἐν Ἀθήναις αὖ
ἀμαρτάνων, ὥστε ἀπαν-
τῶν τὰ ἐπιδόματα παρὰ
σοφ.

Πλατῶν & Εἰς Εἰρήν.

Τὸν γέννησι δαδᾶ, τὸν
πάντων γνησιότητα λίγην, τὸν
πλεόνων ἐπιδότων, ὃ καὶ
δοῦ μὴ ἐν αἰσιν, οἱ τὴν κλῆ-
ρον δὲ διαμένοντες, πρὸς τα-
κισμῶσι; Εἰ. καὶ, τὸν σι-
κνύοντες, τί αὖ; Πλού.
ἐκείνων μὴ ὃ Εἰρήν. ἴω ἴα-
σιν. καὶ τοῖς ἐπιδότοις ἴ-
σους, ὃ βίβλων, ἐπιδότων
ἐκείνων τοσαῦτα, ἵνα εἴη
τῶν καὶ ἴτι πλεόνων. τὸς δὲ
γνήσιους αὐτῶ, Χαρίνων
ἐκείνων, καὶ Δαμόνα, καὶ
ἐπιδότων κατὰ μέρος ἐφί-
ζησαντες. Εἰ. ἀποκρί-
νεται τὸ τοῦτον. Πλού. ἐ-
μοὶ, ἀλλὰ δεικνύεται.
ἐπιδότοις παρὰ ἑαυτοῦ, οὐ-
δέποτε δαδᾶν ἐκείνων; ὃ τ
ἐκείνων ἀντιποιόντων, ὃ δὲ
ἐπιδότων. ὃ ἢ πάντων ἴ-
σους ἐκείνων, ὅτι καὶ τοῖς αὖ-
τοις ἐκείνων, ὡς ἐπιδότων

οἱ

Plurimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa veniunt, su-
tis, ut videtur, mutuo sibi in se
dijis, Cha. Ommino enim expe-
cibiles illae sunt. Mer. Proinde
neque ego uidear peccare gra-
uius aliquid, si uel acerbius abs-
te exigam, ea quae mihi debes.

Plurimis & Mercurij.

Senem ne nosti, illum aetate
omnino cōfectum dico, Eucra-
tem diuitem, cui liberi quidem
nulli sunt, haec edicatis aut capta-
tores plus quam quinquaginta
millia. Merc. Noui, Sicyonium
illum dicis. Sed quid postulat
Plu. Viuere illum quidē, Mercu-
ri sine, ultra eos quinquagin-
ta annos quos aetate preterit, al-
teris totidē accumulatis, si mo-
do possibile sit, atque etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsius
Charinum adolescentē, & Da-
monem, & ceteros abripe huc
ordine omnes. Mer. Acqui ab-
surdum hoc uideri queat. Plu.
Haudquaquam, imo insissimū.
Quam enim ob causam illi an-
dco optās illum mori nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quod au-
tem omnium sceleratissimum
est, interea cum talia precantur,
tamen obseruant & colunt

g. iij

manis

manifeste utique illum. Ac quæ
 egrotante illo, apud se consule-
 rent, nemo ignorat, autamen sus-
 crificaturos sese promittunt, si
 conualescat denovo, & in summa
 ma, varia quæ iam adulandi ta-
 tio illorum hominum est. Quam
 obrem ipse qui, cum immortalis
 sit, illi autem præ ipso abeant,
 frustra biantes. Merc. Ridicu-
 la patitur, scelerei cum sint.
 Sed tamen & ille admodum
 sciens circumducit illos, & spe
 pascit inani, & in summa sem-
 per morituro similis, multo uas-
 tidus magis est, quam quisquam
 iuuenis. Illi autem hereditate
 inter se diuisa, pascuntur, uitam
 quandam beatam secum ipsi
 animo præcipientes. Pluto.
 Proinde ipse exuta senectute,
 quem admodum Iolaus ille, in
 iuuenem redeat. Illi autem in
 ipsa media spe, diuitijs illis, quæ
 si per somnum spectatis, desisti-
 enti abeant iam huc, malima-
 le mortui. Mer. Alias res cu-
 ra, Pluto, iam enim accersam
 tibi illos, alium super alium oro-
 dine, septem autem, opinor,
 sunt. Plut. Deducas licet. Il-
 le autem mixti singulos præ se,
 ex senectute in adolescentem
 conuersus.

οὐ γὰρ τῷ φανερῶν. καὶ το-
 σούτῳ, ἃ μὲν βουλομένη-
 ται, πᾶσι πρόσθετα. δύσαν
 δὲ ἕως ὑποχρεῖται, ἢ
 ραῖσι. καὶ ὅπως, ποιήσῃ τις
 ἡ λολακία τῶν αὐτῶν.
 διὰ ταῦτα, ἡ μὲν ἴσως ἀδά-
 ναν. οἱ δὲ, προαπίτωσαν
 αὐτοῦ μάτῳ ἐπιχανόντες.
 Εἰ. γὰρ οἱ πείσονται, πᾶσι
 ἔργῳ ὄντες. πολλὰ καὶ κα-
 νὲν ἢ μάλα διαβουλεύει
 αὐτοὺς, καὶ ἐπιπείσῃ. καὶ
 ὅπως, ἀὰ δανόντι ἰοικώς,
 ἔρρωται πᾶσι μᾶλλον τῶν
 ἄλλων. οἱ δὲ, ἥδη τὸν κληρο-
 νῆσιν σφίσι διημελῆσι, βίβ-
 νονται. ζῆλον μακαρίαν πρὸς
 ἑαυτοὺς τιθέντες. Πλου-
 τῶν καὶ ἡ μὲν ἀποδυναμει-
 νὲν τὸ γῆρας ὡς πρὸς ἰσχυ-
 ρὴν βίαν. οἱ δὲ ἀπὸ μέ-
 σων τῶν ἐλπίδων τὰν ὀνει-
 ροποιήσιντα πλοῦτον ἀπο-
 λήντες, ἐκίτωσαν ἡδὲ κα-
 κοὶ κακῶς ἀποθανόντες. Εἰ.
 ἀμείλιχόν ᾧ πλούτῳ. με-
 τιθήσομαι γὰρ σοὶ ἥδη αὐ-
 τοὺς καὶ ἑκάστης. ἐπὶ δὲ
 οἱ καὶ σοὶ. Πλου. κατὰ σπᾶ.
 οἱ δὲ παραπύσει ἑκάστῳ,
 αὐτὶ γίγνεται αὐτὸς πρῶτος
 καὶ γὰρ μὲν.

Τέρ-

Τέρ

Τέρψιων & Πλούτων.

Tersionis & Plu-
tonis.

Τούτο ὦ Πλούτων Δικαιο-
ν, ἡμὶ μὴ τιτάναι φρί-
κοντα ἰτληγμένα, τὸν δὲ
ὕπνῳ τὰ ὑπέρματα γίγον-
τα Θούκιστον ἴσῃσι; Πλ. Δικαιοτάτην μὲν αὖ ὦ Τέρ-
ψιον, ἡγὶς μὲν εἴ, μηδὲ
τα οὐχὲν μὲν ἀποδανῶν τῇ
φίλῳ. σὺ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὴν χεῖρ ἱπποβούλου
αὐτῷ, πρὶν μὲν τὸν μὲν
γόν. Τέρ. οὐ γὰρ ἡ χεῖρ γί-
γοντα ἴστα, καὶ μακίτι χεῖ-
σασθαι τῇ πλούτῳ αὐτὸν
Δωμήσειον, ἀπὸ δ' αὖν τοῦ
βίου, πρὸς ἀχρησάοντα τοῖς
ἴσῃσι; Πλ. Λαμπρὰ ὦ Τέρ-
ψιον νομοδότης, τὸν μὲν
μακίτι τῇ πλούτῳ χεῖσασθαι
Δωμήσειον, πρὸς ἡδονῶν
ἀποδόσειον. τὸ δὲ, ἄλ-
λως ἡμῖς καὶ ἡ φύσις δι-
τάξῃ. Τέρ. οὐνοῦ ταύ-
της αἰτιῶμαι τῆς διατά-
ξης. ἡ χεῖρ γὰρ τὸ πρῶτον
μακίτι πως γίνεσθαι, τὸν
ἡρῶν τέρπον, πρὸς τέρπον. καὶ
παρὰ τοῦτον, ἵσῃσι καὶ τῇ
ἡμῖς μετ' αὐτῶν. αὐατρί-
ψασθαι δὲ μηδ' αὖ, μη-
δὲ ἴσῃσι τὸν ὑπέρματον,
ἰδόντας τρῶς ἴτι λοιπὸν
ἔχον-

Iustum ne hoc est o Pluto,
me quidem ē uita obijisse, erigim
ea cum sim annorum, T hucris
ium uero senem septuagena-
rium, & ultra, ad huc uiueret
Pluto. Iustissimum quidem o
Tersio. Nam & si ipse uiuit,
certe ad nullius tamen mortem
affectus est, tu uero omni tem-
pore illius hereditatem expe-
ctans, cum mori auuidissime cup-
piebas. Tersio. Nonne
opus fuerat, quum senex sis,
nequeasq; de cetero suis uti di-
uitijs, locum dare iuuenibus
Plu. Nouas o Tersio stas
tuis leges, quum ad uolupta-
tem diuitijs uti nequeas, ipse
sum ē uita decedere. Aliet
autem & Parca & natura stas
iuisse uidetur. Tersio. Proo-
inde hanc ob huiusmodi acu-
cuso ordinem, decebat enim
has res successionē gradus
que fieri, senem primo, dea
inde qui in ea aetate sequen-
teur mori. Haudquaquam
autem exerceri, aut uiuen-
re, qui senectute decrepitu
esset, qui tres dumtaxat denes
g habeat

habeat, cui uix deferuiunt oculos, qui cutuatus a quatuor famulis deducitur, de gustantibus naves, hipposque oculos habens, nihil denique uoluptatis degustans, haud aliter existens, quam animatum quoddam seopulchrum, ab ipsa iuuentute derisum, Et contra mori optiosos atque robustissimos adolescentes. Nam hoc perinde esse uidetur, ac si flumina sursum deferantur. Aus saltem scire necesse foret, quando et senum quilibet obiturus esset, ne quos, prout eis mos est, fallerent. Nunc uero illud accidit, quod prouerbio dici solet, Quadriga bouem sapientissime ducit. Plus eo. Hæc quidem est Torpsio, prudentius suus, quam ubi profectio uidetur. Verum et uos quid passi estis? quod rebus alienis gaudetis, et senibus, filiis orbat, uosmet tantopere in adoptionem tradatis, quamobrem in derisum adducti, ab illis sepelimini, quod quidem plurimum sit periuicundum. Nam quanteo uos magis mori illos peroptatis, tanto plus omnibus quam gratissimum est, si ante eos uos mori cōingat. Etenim nouā quandam artem in

mea

ἐχοντα, μόγις δρωτῆς, οἰκίταις τίθασιν ἐπικινυόμεναι, ἰορῖδες μὴ πῶν εἶναι, λάμπε δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς μεταδόντα, ἐδιδίκαται δὲ αἰδέσθαι, ἡμψυχόν τινα τὰ φερὶ τῶν νῆων καταγλιόμενον, ἀποδιδόναν δὲ ἡμελλήτους, καὶ ἱρρωμένους τὰ τοὺς νηαρίους. αὐτὸ γὰρ ποταμῶν τίτλεται ἢ τὰ τελευτῶν αἰδέσθαι ἐχρῆν, πῶς καὶ τιδνέσθαι τῶν γρόντων ἡμετέρων, ἵνα μὴ μάλιστα αἰδέσθαι ἰδράσθωμεν. νῦν δὲ τὸ αἰδεσθῆναι. ἡ αἰδέσθαι τὸν βουὴ πολλὰς ἐκφέρει. Πλάτ. ταῦτα μὴ ἢ τὸ ὀφείναι πῶς σωτῆρας γίνονται, ἢ ὅταν εἰς δανῶν. καὶ ὑμῶς δὲ τί παδίνετε, ἀλγοφῶν ἐπιχαίρει, καὶ τοῖς ἀτίκτοις τῶν γρόντων ἀσπείρει, φέροντες αὐτοὺς; τοιγαροῦν γίλνται ὀφλισκάνει, πρὸς ἐκείνους καταρτυγέμενοι. καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡδιστόν γίνονται. ἰσὼ γὰρ ὑμῶς ἐκείνους ἀποδανῶν δύναι, τοσούτω ἀπασιν ἡδὺν πρὸς ἀποδανῶν ὑμῶς αὐτῶν, λαλῶν γὰρ τινα ταύτῃ τῇ χύλῳ ἐπι

πρὸς.

ὑπομένει, γράψω καὶ γόρῳ
 τὴν ἑρῶντίν. καὶ μάστιγα,
 αἱ ἀτικνοὶ ἄνθ'. οἱ δὲ ἐντικ-
 νοὶ, ὑμῶν ἀνέκδοτοι. καὶ τοὶ,
 πολλοὶ ἤδη τῶν ὀρμηλῶν
 σιώντων ὑμῶν τῶν πανε-
 γριαν τοῦ ἱερῶτ. ὅν καὶ τύ-
 χουσι παύλας ἔχοντες, μι-
 σῶν αὐτοὺς πλάττονται, ὡς
 καὶ αὐτοὶ ὄρασας ἔχουσιν.
 ἅπαντα τὰς διαδόχους, ἀ-
 πωλείδουσιν μὴν οἱ πά-
 λαι ἀποφορέσαντες. οἱ δὲ,
 πᾶσι, καὶ ὁ φύσις, ὡς πρῶ-
 τος ἀδικαίω, κρατῶσι πάν-
 των. οἱ δὲ, ὑποκρίνεται τοὺς
 ἀδύνας, ἀποσπνύοντες.
 Τόρψι, ἀλλὰ ταῦτα φέε. ἰ-
 μὲν γὰρ Θούμης. πῶσα
 λασίφαγος, ἀὰ τινὲς ἐξιδίαι
 δουρ. καὶ ἐπὶ τῇ ἀφίμῃ,
 ὑποσύνου, καὶ μύχιν τι
 λαδὰ πρῶτον ὡς ὑποσύνου ἀτι-
 λης ὑποκρῶσιν, ὡς ἔγω-
 γη ἴσον αὐτῇ αἰδμήν. ἰ-
 πῶσιν αὐτὴν ὅτι σερῶ, ἰ-
 πῶσιν τι πολλὰ, ὡς μὴ ὑ-
 πὸ βάλλονται με οἱ αὐτοὶ
 σερῶ, τῇ μεγαλοδωρίᾳ. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων,
 ἀγρυπνῶν ἐκείμην, ἀριδμῶν
 ἐκαστα, καὶ διατάττω. ταῦ-
 τα γὰρ μοι καὶ τῇ ἀποδυνάμει
 αἰτία γίνεται, ἀγρυπνία,
 καὶ

medium adducius, aniculas
 atq; decrepitos cū amatis, prae-
 ferim quidem si liberis sine ope-
 bati, qui uero liberos habet, illo-
 rum uobis non est cura. At qui
 ex his qui amantur plurimi, nia-
 nimē uestrī ignari assus, etiā si
 ipsis liberos esse contingat, illos
 odisse dissimulā, ut & ipsi habe-
 ant amatores. Inde his in testā-
 mēto exclusis, q̄ munera diuifia
 sine obtulerūt, liberi, sicuti pro-
 fecto dignū est, oēm corū substā-
 tiā consequuntur, ac illi tristitia
 affecti, suāq; spē clusi, dētribus
 fremūt. Ter. Omnia haec uera
 sunt, quae de me & Tuerito au-
 tumas. Quātu enim meorū il-
 le deuorauit, quū semper cū mo-
 ri putarē. Ac quoties ad eū in-
 grediebar, gemendo, & internū
 quiddā, perinde atq; ex ouo pul-
 lus aliquis immaturus, stridēdo
 aegritudinem simulabat. Vnde
 quanto citius eum ad sepulchrū
 duci existimabā, tanto plus illi
 donorum mittebam, ut ne ἦ, qui
 amore concurrebant, muneris
 bus me praeclaris uincerēt. Flo-
 rumq; etiam prae nimia sollicitu-
 dine in somnis iacebam, singu-
 la enumerās, ac unumquidq;
 disponens. Ea quae etiam cauo-
 sa inuētiūq; mihi fuit, cura
 & uigilia

¶ uigilia. Ille autem deglutis
 hoc illeclamento inecotanto,
 adfluit mihi, quando sepeliebatur
 paulo ante, irridens. **Plu.** Eua-
 ge ô Tucrite, diutissime uiuas,
 una & diuitijs abundans, & hu-
 iuscemodi homines deridens,
 neq; prius morieris, quàm hos
 bladiatores cunctos præmicias.
Terp. Hoc quidem q̃ Pluto per
 iuscundum mihi foree, si ante
 Tucritum Chariades uita de-
 cedere. **Plu.** Boni animi sis ô
Terpsio, & **Phido** etiam, &
Melanthus, & omnes penitus
 ipsum præcedent, suis ipsorum
 ciatis confecti. **Terp.** Hæc ego
 summo pere laudo, ô Tucrite
 diutissime uiuas.

**Zenophantæ & Calli-
 demidae.**

Actu Calli demides, quo pua-
 clo inuerisisti. Nā ipse quæadmo-
 dū Dinia parasitus cum essem,
 immodica ingurgitatione præ-
 foratus fuerim, nosli, aderas ca-
 nim morienti. **Cal.** Aderā Ze-
 nophantes. Porro mihi nouum
 quiddam atque inopinatum ac-
 cidit. Nam tibi quoque notus
 est **Proxodorus** ille senex. **Zeo-
 nophan.** Orbem illum dicis,
 ac diuitem, apud quem te as-
 fiduè uersari conspiciebam?

Cal.

καὶ φροντίδου. ὁ δὲ τοσοῦ-
 τὴν μοι δέλιαρ καταπιῶν,
 ἱφιστήκει δαπνομένῳ πρῶ-
 λω ἐπιγλωῶ. πλου. εὐγί-
 θούκρῑτε, ζῶας ἐπιμήκιστον,
 πλουτῶν ἅμα, καὶ τῶν τοι-
 οῦτων καταγλωῶ. μὴ δὲ
 πρότερόν γε σὺ ἀπεδάνεις,
 ἢ προέμψας πάντας τοὺς
 βλάσανας. Τέρ. τοῦτο μὲν ὦ
 πλούτων καὶ ἐμοὶ ἤλιστον
 ἦεν, εἰ καὶ Χαριάδης προ-
 τιδνήξεται Θουκρίτου. Πλ.
 δάρρει ὦ Τέρψιον. καὶ Φά-
 δων γὰρ, καὶ Μίλαντ', καὶ
 ἕλως ἅπαντες, προελύσσον-
 ται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς
 φροντίσι. Τέρ. ἵπανῶ παῦ-
 τα. ζῶας ἐπιμήκιστον ὦ Θού-
 κρῑτε.

**Ζηλώφαντε καὶ Καλλι-
 δέμει.**

Σὺ ὦ Καλλιδέμει, πῶς
 ἀπιδανθῇ; ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι
 πλάσσει' ὦν Δεινίς, πλεί-
 ον τῆ ἰκαστοῦ ἑμφαγῶν, ἀπι-
 πνίγλω, οἶδα. παρὲς γὰρ ἀ-
 ποδνήσκοντί μοι. Καλ. πα-
 ολῶ ὦ Ζηλώφαντε. τὸ δ' ἐ-
 μόν, παράδοξόν τι γίνετο.
 οἶδα γὰρ ἢ σὺ πον Πρωιδά-
 ρον τὸν γέροντα. Ζη. τὸν ἄ-
 τικτον, τὸν πλούσιον, ὃ σε
 τὰ πολλὰ ἤλαμ σωίντα;

Καλ.

Καλ. ἰκάνον αὐτὸν ἀπὸ ἰ-
 θράπιδος, ὑπὸ χνούδι·
 ἵπ' ἡμοὶ κληρονομῶ τὸ νύξι-
 σθαι, ἵπ' αὖ δ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ἵς
 μάλιστα ἐπιγίνετο, καὶ ὑ-
 πὲρ τὸν Τιδωνὲρ ὁ γέγραπ-
 ῖς, ἵπ' τοι μὲν τινὰ ἰδὼν ἐπὶ
 τὴν λεῦρον ἐβόησεν. πρὸς
 μὲν γὰρ φάρμακον, αὐ-
 τῶς τὸν οἶνον, ἵπ' αὖ
 δ' αὖ τὰ χεῖρα ὁ Πτοιοδόρῳ
 αὐτῶς πῶς, πῶς δ' ἐπι-
 αῖς, ἵπ' ὁ τὸν ἐμβαλόν-
 τα δὲ λύλικα, ἵπ' τοι μὲν ἵπ' αὐ-
 τῶ, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτῶ.
 αὖ δ' αὖ τὸ πῶς, ἵπ' αὖ
 τὸν ἵπ' αὐτῶ, ἵπ' αὖ
 αὐτῶ. Ζη. τί οὖν γίνετο;
 πᾶν γὰρ τι παρὰ δόξαν ἵ-
 π' αὖ ἵπ' αὖ. Καλ. ἵπ' αὖ
 τὸν λυσιμῶν, ἵπ' αὖ
 ἵπ' αὖ ὁ μισθὸς ὁ λύλικα
 ἵπ' αὖ ἵπ' αὖ. πῶς μὲν τῶ
 Πτοιοδόρῳ πῶς ἵπ' αὖ
 φάρμακον, πῶς δ' ἵπ' αὖ
 ἵπ' αὖ, σφαλεῖς οὐκ οἶδ' ἵπ' αὖ,
 ἵπ' αὖ τὸ φάρμακον, ἵπ' αὖ
 ἵπ' αὖ δ' αὖ τὸ ἀφάρμακτον ἵ-
 π' αὖ. αὖ δ' αὖ μὲν, ἵπ' αὖ.
 ἵπ' αὖ αὖ τινὰ μάλα ἵπ' αὖ
 ἵπ' αὖ ἵπ' αὖ, ὑποβολιμαῖ
 αὖ ἵπ' αὖ νικῶς. τί τὸ
 γὰρ ἵπ' αὖ Ζη. ὁ φανερὸς; καὶ
 πῶς οὐκ ἵπ' αὖ ἵπ' αὖ αὖ
 ἐπὶ

Cal. Illum semper capiebam,
 colebamq̃, id mihi pollicens
 fore, ut meo bono quampr̃-
 mum moreretur. Verum quan-
 ta res in longum proferretur,
 sene uidelicet, uel ultra Titho-
 nios annos uiuente, compen-
 diariam quandam excogitari
 uiam, qua ad hereditatem pro-
 uenirem. Siquidem empto uen-
 eno, pocillatori persuaseram,
 ut simulatq̃ Ptoeodorus potum
 posceret, bibebat autem pro-
 lixius, praesentius in calicem
 inijceret, haberetq̃ in prom-
 ptu, porrecturus illi. Quod si se-
 cisset, iure iurando confirma-
 bam, me illum manumissu-
 rum. Zeno. Quid igitur ac-
 cidit? nam inopinatu quiddā
 narraturus mihi uideris. Cal.
 Vbi iam loci uenissimus, puer
 duobus paratis poculis, altero
 Ptoeodoro cui uenenum erat
 additum, altero mihi nescio
 quo modo errans, mihi uenenum,
 Ptoeodoro porrexit innoxium.
 Mox ille quidem bibit, at ego
 protinus humi porrectim stras-
 tus sum, suppositium uidelicet
 illius loco funus. Quid hoc?
 Rides Zenophanta? Atqui
 non conuenit amici malis illud
 dere.

dere. Z. Rideo pfectò, nā elegā
ter ac lepidè tibi hæc res cucu
nit. Porro senex ille, qd interimi
C. Primū ad casum subiū atq;
inexpectatū sanè cōturbatus ē.
Deinde simul atque intellexit,
id qđ acciderat, puta pocillato
ris errore factū, risit & ipse. Z.
Recte sanè. Tamen si non opor
tuit ad cōpendium illud diuertere,
si quidem uenisset tibi popu
lari, uulguatq; uia, tutius certis
usq; etiam si paulò serius.

Cnemonis & Damippi.

Hoc illud ē q̃ uulgò dici cō
suevit. Hinulus leonē. D. Quid
isthuc est, quod tecū stomachare
Onemot C. Quid stomacharet
gasi. Eodē heredē reliquendā
præter aī sciētū, uidelicet astu
delusus miser, ijs quos maxime
mea cupiebā habere, præteritis.
D. Sed isthuc quidā euenit C.
Hermolau nobile illū diuicē, cū
orbis esset, imminētē morte ca
piabā, assidens atq; inserviens.
Neq; ille grauatim officiū me
um admittebat. Ac interim il
lud quoq; mihi uisum est scitū,
consultumq; ut te flamentum
proferrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in solidum
heredem institueram, nimirum
ut ille uicissim idē faceret, meo

proo

ἐπιγλαῦ, Ζη. ἀσῆα γὰρ ἔ
καλλιδομήδην ὑπεπονδᾶς. ὁ
γέρων δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
καλ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχ
θη πρὸς τὸ αἰφνιδίον. ἔτα
συνᾶς οἶμαι τὸ γίγσθην
τον, ἐγὼ καὶ ἡγεῖ αὐτὸς, οἷά γε
ὁ οἶνοχόῃ ἐγγραφᾶς. Ζη.
πλήν ἄλλ' οὐδὲ δὲ τίς ἐπί
τομον ἔχρην φραπιδᾶς. ἡγε
γὼ αὖ σοι διὰ τοῦ λεωφόρου
ἀσφαλίσθωρον, εἰ ἡγεῖ οἷον
φραδύτῃρ ὅτι.

Κνημὺν & ἡγεῖ Δάμ
νιππῆ.

Τοῦτο ἐκείνο τὸ ἐπὶ παρ
οιμίᾳς, Ονιβρὸς τὸν λείοντα.
Δα. τί ἀγανάκτης ἔστι καὶ ἄ
μων; Κνη. πωδᾶν ὁ, τί ἀ
γανάκτη; κληρονόμος αὐτοῦ
οἱ & καταλείπει, κατασφ
ριδᾶς ὁ ἄδελφός, οὗς ἐβου
λέμην αὖ μάλα σχῆν τὰ
μὰ, παραλίπω. Δα. πῶς
τὸ ἐγένετο; Κνη. Εὐμήτα
ον τὸν πᾶν πλούσιον ἄτικ
νον ἵντα, ἐδράκονον ἐπὶ
δανάτῃ. καὶ αὖν οὐκ ἀκ
δῶς τίς δραπέταν προσέ
το. ἰδοὺ δὲ μοι ἡγεῖ σοφὸν
τὸ ἔσθαι, δίδαι διαθήκας
ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῃ
καταλείπει τὰ μὰ πάντα,
ὡς καὶ αὖν & ἡλώσει, ἢ τὰ
αὐτὰ

αὐτὴ πρᾶξαι. Δά. τί οὖν
 δέῃται; Κρύ. ὅτι μὴ
 οὖν αὐτὸς ἐνέγραψεν ταῖς ἐ-
 σωτῆ διανοήσεις, οὐκ εἶδα.
 ἔγωγε οὐκ ἔγραψα ἀπὸ αὐτοῦ,
 τὸ εἶναι μοι ἐπιδοθέν. Ἡ-
 γὰρ οὖν Ερμῆας ἔχει τὰ
 πάντα, ὡς περὶ τις λάβραξ καὶ
 τὸ ἄνυστρον τῆ Φιλίας οὐ
 κατασπᾶσκει. Δά. οὐ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν οἱ τὸν ἁ-
 λῖνα. ὅστις σφίσι μαλατῶσαι
 τὰ σιωτῆς εἰσας. Κρύ. ἰοίμα,
 ἡμῶν ὡς ταχέως.

Πολύς καὶ Πολύ-
 στρατός.

Ἦκεν ποτὶ ὁ Πολύστρατος
 καὶ οὖν περὶ ἡμῶν, ἵνα εἶμαι
 οὐ πολὺ ἀποδόντα τῶν ἰκα-
 τὸν βιβλικῶν. Πολύ. ἔγωγε
 ἐπὶ ταῖς ἐνέγραψεντα ὁ Σί-
 μωλε. Εἰ. πῶς δὲ τὰ μὲν ἱ-
 κὴ ταῦτα ἰβίως φιλόντο;
 ἔγωγε ἀμφὶ τὰ ἰβωμένον-
 τας ἐνέγραψα, ἀπὸ αὐτοῦ. Πο-
 λύ. ὅπως ὁρᾷται, ἵνα καὶ οἱ πα-
 ρέστεροι τὰ τοῦ δέξαι. Εἰ. πα-
 ρέστεροι. εἰ γὰρ οὐκ ἐστὶ καὶ ἁ-
 λῖνος, ἀτὶν ἐστὶν ὡς οὐκ ἐστὶ,
 ἐπὶ ταῖς ἐνέγραψεντα βίβλιν
 καὶ Πολύ. τὸ μὴ πρῶτον,
 ἀπὸ αὐτοῦ διωάννου. ἵνα καὶ
 παῖδες ὡς οὐκ ἐστὶν πολλοί,
 καὶ γυναικὲς ἀβρέκτας,

καὶ

προνοκαὶν exemplo. Dam.
 Aliquid eandē illi Cnc. Quid
 ille suo in testamento scripserit
 id quidem ignoro. Caterū ego
 recte atq; insperato ē uita dea
 cessi, recte uita oppressus. E-
 nunc Hermolans mea possidet
 lapi cuiuspiam in morem ipso
 hamo cum esca pariter auisio
 Dam. Imo non escam modo
 cum hamo, quin etiam te quoq;
 piscatore sine uolūte. Itaque
 technam istam, in uum ipsius
 caput struxeras. Onc. Sic ap-
 pareat, id ē adeo deploro.

Simyli & Polystrati.

Venistis tandem & tu Poly-
 se ad nos, quam annos uisus
 haud multo pauciores ceteris op-
 nor. Pol. Nonaginta octo Sim-
 myle. Sim. Sed quinam triginta
 et istos annos egisti, quidnam nū-
 hi fueras superstes? Nam ipsa
 perij et ferme septuagenario.
 Pol. Quam suauissimē profec-
 to, etiam si hoc mirum tibi uis
 debetur. Sim. Mirum utro sit
 quidem tibi primū senī, deinde
 inualido, postremo etiam orbo
 quicquam poterat esse in uita
 suauē? Pol. Principio nihil ca-
 rat quod non possem, praeter ea
 pueri formosi complures et de-
 rant, cum mulieres niti libere.

in 2. 2. 2.

ἰσχυρὰ, μὴνὲν μὲν ἰσχυρὰς, πο-
 στremo μέσῃ ἢ Siculis illis lau-
 tiiores. S. Noua narras, nā ego
 et plane sordidū ac parciſsimū
 esse sciebā. P. Adq̄ ut præclare
 ex alienis arcis opes mihi sub-
 ſtarebās. I. ū diluculo fortius q̄
 plerimi mortales ad fores meas
 uētibās, simulq̄ ex oīterū ge-
 nere, q̄ terrarū ubiuis pulchra-
 timae repiūtur munera deporta-
 bātur. S. Nū me defuncto regnū
 geſiſti. P. Minime, uerū amātes
 habebā innumeros. S. Nō poſſe
 sum nō ridere tū ne amātes, tan-
 tus natu cū eſſes, uixq̄ tibi dens-
 ses ſupeſſent quatuor. P. Habe-
 bā. Iouē egdē optimates ciui-
 tatū, cūq̄ eſſet eum ſenex tū calo-
 nus, ſicui uides, præterea lippi-
 ens etiā ac ſenio cæcutiens, po-
 ſtremo narib. mucoſis, tamen
 cupidiffimē mihi inferuiebāt, ad-
 deo ut is felix uideretur, quēcūq̄
 uſpexiſſet modo. S. Nū tu quo-
 q̄ quēadmodū Phaō ille, Vene-
 re aliquā ē Chio trāſucxiſti, ut
 ob id optātū tibi illa dederit rur-
 ſum ad iuuentū redire, ac denuo
 formoſum atq̄ amabilem fieri
 Pol. Flaudquaquam, quin ma-
 gis quā talis eſſem qualem dixi,
 tamen ſupra modū adamibar.
 Sim. Aenigmata narras. P.

Δι' αὐτοῦ

καὶ μῦθα, καὶ οὖν αὐτοῖς
 μίαν, καὶ φαντασίας ἑαυτῶν
 ἐν Σικελίᾳ. Σι. λαμβάνει ταῦ-
 τα. ἰγὼ γὰρ σε πάντων φαντα-
 σίαν ἡπιστάμενος. Πολυ. ἀλλ' ὑπερβεί με ὡς γυναικὶ
 παρ' ἄλλων τὰ γυναικεία. καὶ ἐν
 ὅσῳ μὲν οὐδὲν ἰδὼν δύναται
 ἰφοῖται μάλιστα πολλοί. με-
 τὰ δὲ, πάντοτε μοι δῶρα
 προσέγγιτο, ἃ παρὰ ταχὺ φε-
 ρετο γυναικεία. Σι. ἰν-
 ραίνοντας ὡς πολλοὺς φαντα-
 σίαι; Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ὅρα-
 τας ἔχον μύθους. Σι. ἰγὼ
 λαβὼν. ὅρα τὰς οὐ ταλάνου
 τῶν ὧν, δίδοντας τέτταρας
 ἔχον; Πολυ. οὐ Δία τὸν
 ἀρίστους γὰρ τῶν ἐν τῇ πό-
 λει. καὶ γίνονται μοι, καὶ φα-
 λακρὸν ὡς ὅραται ὅσα; καὶ
 λαμβάνω προσέγγι, καὶ λα-
 βὼν ταῦτα, ὑπερβεί με ὡς γυναι-
 κεία. καὶ μακάριόν ἐστι
 αὐτῶν; ἐν τινὲς αὖ καὶ
 μόνον προσέβλεψα. Σι. μὴν
 καὶ οὐ τίνα ὡς πρὸς ὁ φάνη-
 τιν ἀφροδίτῃ ἐν Χίῳ δι-
 κτύρῳ μολπῆς, εἰτά σοι δὶξας
 μὲν ὡς ἴδωναι θεῶν ἄντα, καὶ
 καλὸν δὲ ὑπερβεί, καὶ ἀξίως
 σε; Πολύ. οὐκ ἀλλὰ τοιοῦ-
 τόν ἐστιν, πρὸς πρὸς πρὸς τῶν.
 Σι. αἰνίγματα λέγεις. Πολυ.

καὶ

καὶ μὴν πρόσθεν γε ὁ ἱ-
 ρος οὕτως πολλὸν ὤν, ὁ ὡ-
 ρὶ τούτῳ ἀτίκτους καὶ πλου-
 σίους γιγνέσας. Σι. νῦν μὲν
 δαύη σου τὸ κάλλος ὠθαυ-
 μάσει, ὅτι παρὰ τὴν χρυσὴν
 Ἀφροδίτης ἴω. Πολύ. ἀτὰρ
 ὁ Σίμωνε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἱ-
 ρεῶν ἀποδείκνυται, μονο-
 τρεχὲς προσκυνοῦμεν καὶ
 αὐτῶν. καὶ ἰδρυπύμῳ δι-
 ψάλλαντες, καὶ ἀπικλείον αὐ-
 τῶν τινὰς ἐνίοτε, αἱ δὲ ἡμι-
 λῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερι-
 βάλλοντο ἐν τῇ ὑπὲρ ἡμῶν φι-
 λητιμίᾳ. Σι. τίλθ' ἂν οὐκ,
 πῶς ἐβουλόμην ὑπὲρ τῶν
 ἱερμάτων; Πολύ. ὅν τὸ φα-
 νορίον μὲν ἔκαστον αὐτῶν κλη-
 ρονόμεν ἀπολιπῶν ἱφασ-
 μου. ὁ δ' ἐπίστυνι, καὶ
 ἱσοκαδύτικῶς τὸν παρθε-
 νισμὸν ἔχει αὐτόν. ἀλλὰς δὲ
 καὶ ἀλλοῦ αἰς διαδύμους ἐκεί-
 νου ἔχον, κατέλιπον, οἰμώ-
 νον ἅπασιν φράσας. Σι. τί-
 νος δ' αἱ τελευτῶνται τὸν κλη-
 ρόνον ἵσχυρ; ὃ που τινὰ
 ἦν ἀπὸ τῆς γένε; Πολύ. καὶ
 οὐκ ἔστι, ἀλλὰ νῦν τῶν τι-
 νῶν μερακίων τ' ἀγαίων
 ἀφ' ἑαυτοῦ. Σι. ἀμφὶ πόσα ἔτη
 ὁ Πολύστρατε; Πολύ. σχε-
 δὸν ἀμφὶ τὰ ἑκατόσι. Σι. ὅσον
 μαν-

At qui uotissimus est hic amor;
 cū uulgo sit frequēs, necpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi pfecta fue-
 rit intelligo uir egregie, nimirū
 ab aurea illa Venere. Pol. Vca-
 ruiamē nō patrū multas cōmodi-
 tates ab amātibz tuli, Simyle,
 propemodū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sępius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter
 dū nōnullos eorū, interim illi in-
 ter se decertabāt, & in ambiē-
 dis primis apud me partibus, a-
 liū alius antecire nitēbatur. Si.
 Sed age de facultatibus tuis qd
 eandē statueras? Pol. Palā quis-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relicturū heredem;
 idq; illi quū crederent futurum;
 certauim se quisq; obsequentio-
 rem atq; adulatiorē prębebat.
 Ceterū alteras illas uetas
 tabulas, quas apud me seruau-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussi. Sim. At pō-
 strema ille tabula quę pronun-
 ciabant heredem nūm ἐcogna-
 tis quempiam? Pol. Nō per Iou-
 em, imō nouitium quendam ex-
 formosis illis adolescentulis, na-
 tione Phrygem. Sim. Quot an-
 nos natum Polystrates Pollux.
 Viginii ferme. Sim. Iam
 incellia

intelligo, quibus obsequijs ille se demeruerit. Pol. Attamē multo illis dignior qui scriberetur haeres, etiā si Barbarus erat ac perditus, quē iam ipsi etiā optimaes colūt captivūq. Is igitur mihi exiit haeres, iamq. inter patricios numeratur, subrafo mento, barbaroq. cultu ac lingua, quin cū Codro generosiorē, Nireo formosiorē, Vlyssē prudētiore esse praelicant. Sim. Non laboro, ut totius Graeciae sit imperator, si libet, modo ne illi possint haereditate.

Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Charmoleus, Lampichas, Damusias, Philosophus, Rhetor.

Audite quo loco sint res nostrae. Equē parua ē nobis, quē ad modū videtis, et cariosa navicula, et quae undiq. pfluat, qd. si in alterā partē se inclinavit, planē submersa peribit, usq. uestrū iam multi simul cōfluunt, et singuli plurimas sarcinas adferūt. Quod si cū his naviculā cōscenderitis, vereor ne postea vos facti poeniteat, maximē vero eos, qui nati sunt imperiti. Morē. Quid igitur faciendum erit, ut sine periculo nauigemus? Charon.

Ego vobis dicam, nudos vos ingrea

μαυθαίνω, ἀτινά σοι ἰκάνῃ ἰχαρίσῃτο. πολὺ πλεονέκτητον ἰκάνων ἀξιώτῳ κληρονομῇ, ἢ καὶ βαρβαρῷ, καὶ ὀλίγῳ. ἐν ὅλῳ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι δουραποδοσίῳ. ἰκάνῃ τοῖσιν ἰκληρονομήσει μὲν. καὶ νῦν ἱππῆς διπλάσι δαίμων ἀριδμήται, ἐπιξυρημὶ καὶ μὴ τὸ γινώσκον, καὶ βαρβαρίζον. Κέρου δὲ σύγγενος, καὶ Νίρως ἑλληῶν, καὶ οὐδ' αὖτε τιμιώτερος λιγύμενος ἀνὰ. Σι. οὐ μοι μέλει. καὶ τῶν τυχεσάτων ὅτι ἑλλάδι, ἢ δοκῇ. ἰκάνοι ἤ μὴ ἑλληρονομίῳ σῶν μένιν.

Χάρων καὶ Ἑρμῆς.

Λαοῦσασι ὡς ἰχθυῖν τὰ πρᾶγματα. μικρὴν καὶ ἡμῖν, ὡς ὀρεῖτι, τὸ σκαφίδιον, καὶ πρὸς ἀνέμους, καὶ διαρρέει τὰ πολλὰ, καὶ ἡρπᾷ ὡς δάκρυα, οἰχύνεται πορὶ φρενῶν. ὑμᾶς δὲ, τοσούτοι ἅμα ἡκίτι, πολλὰ ἐπιφορὸν καὶ ἰκάνῃ. ἢ οὐ μὲν τὰ τέταρτα ἐμβῆτε, διὰ μὴ ὑπόβρον μείζονος εἴη. καὶ μέγιστα ὀπίσσοι νῶν οὐκ ἐπίστασι. Νι. πῶς ὑμῶν ποῖσασαυτοῖς, διπλοῦσθον; Κά. ἰγὼ ὑμῶν φράσω. γυμνὸς ἐπιβαίνων

βαίαν χρεῖ, τὰ περιττὰ ταῦ
τα πάντα ἂν τῆς εἰς
καταλιπόντας. μάλιστα γὰρ
αὐτοὶ οὕτω διεξάγουσι ὑμᾶς
τὸ περιμάχον. σοὶ δὲ ὦ Ερ-
μῆ, μάλιστα τὸ ἀπὸ τοῦ-
την μελεῖν παραδειχθῆναι
αὐτῶν, ὅς αὖ μὴ φίλος ἦ,
καὶ τὰ ἐπιπλάσσειν ἱφλῶ,
ἀπὸ βλάστη. παρὰ δὲ τῶν ἀ-
ποβάλλων ἱφλῶ, διαγίνω-
σκαι αὐτοὺς, καὶ ἀναλαμβάνειν,
γυμνοῦς ἐπαρῶναι ἀ-
ναγκάζων. Ερ. εὐχέαι. καὶ
οὕτω ποιήσασθαι. οὕτωςί τις
ἢ πρῶτος ὅς; Μι. Μένιπ-
πος ἴσως. ἀλλ' ἰδοὺ πῦ-
ρ μοι ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βάν-
θρον, ὅς τῶν λίμνῶν ἀπορ-
ρίψων. τὸν ῥίβωνα δὲ ὦ δὲ
ἐκμάσσει, εὐ ποιῶν. Ερ. ἐμ-
βασι ὦ Μένιππε αὐτῶν
ἀφίγει, καὶ τῶν προερίων ἱ-
φλῶ παρὰ τὸν λιμὸν ἱφλῶ
ἱφλῶ, ὡς ἐπισκοπῆς ἀπὸ
τοῦ. ὁ λιμὸς δ' οὗτος, τίς
ἐστίν; Χαρ. Χαρμόδωρος ὁ με-
λέων, ἐπὶ ἱφλῶ, οὗ τὸ φῖ-
ναι ἀντάλλαντον ἱφλῶ. Ερ.
ἰδοὺ δὲ τοιγαροῦν τὸ λιμ-
νῶ, καὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖς
ἐκμάσσει, καὶ τῶν λίμνῶν
ἀποβάλλων, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν
παραῶν ὀρύγμα, καὶ τὸ
δὲ

ingredi oportet, atque ista om-
nia quae superflua sunt, in li-
to re relinquere. Nam sic et-
iam uix capiet uos nauicula.
Tibi aro Mercuri deinceps
cura erit, neminem ex illis
recipere, nisi nudus sit, & suo
pellectilem abiecerit. Itaque
ad ipsas scalas te statuas, ip-
sosque cognoscito, & suscipia-
to, nudosque ingredi cogito.
Mercurius. Recte dicis, at-
que sic faciemus. Quis est il-
le primus? Menippus. Ego
Menippus sum. Ecce au-
tem per am & baculum in pas-
ludem abieci, uerum recte feci,
qui pallium non acceptum.
Mercurius. Ingredere
δ Menippe uir optime, pri-
mumque apud gubernatorem
nauis, locum accipe, in ip-
sa summitate, quo omnes
possis intueri. Verum quis
ille formosus est? Charon.
Charmoleus sum Megarensis
ille amator, cui oscu-
lum unum duobus talentis con-
stare. Mercurius. Exue igi-
tur istam pulchritudinem,
& labia und cum osculis, istam
etiam densam comam, &
genarum ruborem, adeoque

eoriam cutē. Bene se res habet.
 expeditus es, ingredere nunc.
 Quis uero ille est purpuratus et
 diademate præcinctus, grauita-
 tem quādam præ se ferēs? Quis
 es tu? Lamp. Lampichus sum
 Gelootū tyrannus. Merc. Quid
 igitur cum tot sarcinis uenis? L.
 An ne nudum aduenire
 conueniebat tyrannū? Merc. cur.
 Nequaquam tyrannū, sed mor-
 tuum, iuque deponere ista. Lam-
 p. ad. Ecce abieci diuitias.
 Merc. Sed superbiam o Lampi-
 piche & factum etiam abijce,
 nam ista si in nuiculam coine-
 ci tant, uehementer grauabunt
 eam. Lam. Igitur sine ut dia-
 dema habeam saltem & stragu-
 lum. Merc. Nequaquam, imo
 & hæc relinquo. Lamp. Sic
 ita. Quid præterea uis? Nam
 omnia, ut uides, abieci. Merc.
 Crudelitatem etiam, & ameno-
 tiam, & uolentiam, & iracuna-
 diam, atque his similia deponere.
 Lampichus. Ecce nudus
 sum. Mercurius. Ingredere
 nunc. Tu uero pinguis admo-
 dum & carnosus quis es? Da-
 masius. Damasius ego sum
 athleta. Mercurius. Certe,
 uideris ille esse, scio enim te se-
 pe in palestis à me uisum. Da-

κα

δέμα ὅλον. ἵκεν ἡσυχῶς. ἔ-
 λθον & εἰ, ἐπιβαίνει ἡδὺν. ὁ δὲ
 τὴν πορφυρίδα οὐτοσί, καὶ
 τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρὸς,
 τίς ὦν τυγχάνεις; Λάμ. Λάμ-
 πιχ &, Γελώωρ τύρανν &.
 Ερ. τί οὖν ὦ Λάμπιχε τοσαύ-
 τα ἱχθῶν πάσας; Λάμ. τί οὖν
 ἱχθῶν ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἡ-
 καν τύραννον ἀνδρα; Ερμ.
 τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νε-
 κρὸν δὲ μάλα. ὅστις ἀπὸ
 δουταῦτα. Λάμ. ἰδοὺ σοι ὁ
 πλοῦτ & ἀπὸ ῥήπται. Ερμ.
 καὶ τὴν τύφον ἀπὸ ῥήρψον
 ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπὸ
 ψίαν. βαρῆσαι γὰρ τὸ πορ-
 φύρεον, συνιμπέοντα. Λάμ.
 οὐκ οὖν ἀλλὰ τὸ διάδημα
 ἵασθαι μίχην, καὶ τὴν ἱ-
 στίριδα. Ερμ. οὐδαμῶς, ἀπ-
 λὰ καὶ ταῦτα ἀφθῶ. Λάμ.
 ἄφθ. τί τίτι, πάντα γὰρ ἀ-
 φῆκα ὡς ὄρεας. Ερμ. καὶ τὴν
 ὀμότητα, καὶ τὴν αὐοισαν,
 καὶ τὴν ὕβριν, καὶ τὴν ὀρ-
 γλήν, καὶ ταῦτα ἀφθῶ. Λάμ.
 ἰδοὺ σοι, φίλος ἔμι. Ερμ.
 ἐμβαίνει ἡδὺν. οὐ δὲ ὁ πα-
 χὺς, ὁ πολὺσαρκ &, τίς
 εἶ; Δα. Δαμασίας ἀθλη-
 τὴς. Ερμ. ναί, ἵσικας. οἶδα
 γὰρ σε, πολλὰν ἰερταίς
 παλαίσφαις ἰδὼν. Δα.

ναί

ναὶ ὦ Ἑρμῦ . ἀλλὰ παρὰ
 Διχαίμει γυμνὸν ὄντα . Ἑρμ.
 οὐ γυμνὸν ὦ βέλτιστε, τισαύ-
 τας σάρκας περιβιβλημί-
 νον, ὥς τε ἀπὸ δυνδὶ αὐτὰς.
 ἐπὰ λιαταδύσεις τὸ σκαφὸς,
 τὴν ἑτορὸν πόδια ὑπὸ ῥῆ-
 μινον . ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 κως τέτους ἀπὸ ῥῆσιν, καὶ
 τὰ λυρῦγματα . Δα. ἰδοὺ
 σὺ γυμνὸς ὡς ὅρας ἀληθῶς
 αἶμα, καὶ ἰσοστάσις τοῖς ἄλ-
 λους νεκροῖς . Ἑρμ. οὕτως ἄ-
 μανον ἄβρυχῃ εἶναι . ὥς τε ἱμ-
 βανι . καὶ σὺ δὲ τὴν πλεον-
 τερ ἀποδιδύμης ὦ κράτωρ,
 καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσ-
 ἔτι, καὶ τὴν ῥυτίαν, μὴ δὲ
 τὰ ἐντάφια λόμψι, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόνων ἀξιώμα-
 τα . κατὰ ληπὶς ἢ καὶ γένος,
 καὶ δόξαν, καὶ εἰποσί σοι ὅ
 πόλις ἀνικέρυξεν, δύσργι-
 τὴν ἀκλονέτι . καὶ τὰς τῶν
 αὐδραῖόντων ἐπιγραφὰς, μνη-
 σὶ τίς μίγαν τάφον ἐπὶ σοὶ
 ἵκταν λέγει . βαρυύνει γὰρ
 καὶ ταῦτα μνημονοδόμνα .
 Εα, οὐχ ἱκανὸν μὲν, ἀπὸ ῥῆ-
 σιν δὲ, τί γὰρ αὖ καὶ πάθει-
 μηρ. θαλαί. σὺ ἢ ὁ ἱστορῶν .
 τί φῶμαι; ὅ τί τὸ ῥόπαλον
 τέτι φῶμαι. Σφρα. ὅτι ἱστορῶν
 σὺ Ἑρμῦ, καὶ ἱστορῶσα.

καὶ

Ita est ὁ Mercurius, uerum acci-
 pe me, nudum existentem,
 Mercurius. Nequaquam ὁ bo-
 ne uir, nudus es tanta carne
 circumdatus, itaque exue eam.
 Nam si uel aliterum tantum
 pedem in nauem posueris, suba-
 merges eam. Sed et coronas
 istas et praekonias abijce. Dia-
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et simili cum alijs mor-
 tuae statura. Mercurius. Sia
 praestat leuem esse, itaque ino-
 scende iam. Et tu ὁ Crato di-
 uitijs abijce, praeterea molli-
 ciem et delicias, neque fortas
 tecum Epitaphia, neque ma-
 iorum tuorum dignitates. Be-
 linque etiam genus, et gloriam.
 Item ciuitatum de quibus scia-
 licet bene meritus es, publica
 praekonias, statuarum inscriptio-
 nes, et dicas, ne tibi magnus
 sepulchrum construant, nam et
 hac grauant, si in memoriam
 reuocentur. Crato. Inui-
 tus certe, sed tamen abijciam,
 quid enim faciam? Mercuri-
 us. Pater, Quid tibi uis ara-
 matius? aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Crato. Quia uici, Mercuri-
 us, et res praeclaras gesti-

b ii

proo

propterea ciuitas hoc me hono
re adfecit. Merc. Relinque tro
phaeum in terra, apud inferos co
nim pax est, neq; ullis armis co
pus est. Vtū quis ille est ipso ha
bitu grauitate quondam prae se
ferens, elatus & contractis sua
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est ipse? Men. Philo
sophus quidam est ὁ Mercurii,
imò praefligiorum & pugnarum
plenus. Itaq; & hunc exue, ui
debis enim multa, caeterū ridicu
la, sub palliolo occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pria
tum, deinde haec quoq; omnia.
O Iupiter, quantū ille arrogan
tiā, quantū inscitiā, et quāto
rum cōteptionum et inanīs glo
riae, quantū quaestionū dubiarū,
quantum spinosarum disputa
tionum, & cogitationū perple
xarum, circumfretimō q; multa
eos uanos labores, & deliramen
ta non pauca, quantas item pu
gas, & quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum eūam
hoc, et uoluptatem, & impuden
tiam, iracundiam, delicias &
mollitiem secū habet, neq; enim
latere me ista, et, āsi studiose ce
las. Vtrum abijce mendacia ca
piā & superbiam, et opinionem
illā, quā ex simas te praeficiōtē
esse

καὶ ὁ πόλις ἐτίμησέ με. Ἐρ.
ἄφου ἐν γῇ τὸ φέποιμ. ἐν
ἄδου γὰρ ἀέλιον, καὶ οὐδὲν
ἰπλων δέξασθαι. ὁ σιμὸς δὲ,
οὐτὸς ἀπὶ γὰρ τὸ ἀχάματ',
καὶ βροχυνόμην', ὅτι τὰς ἰ
φρὺς ἰπυρηνὸς. ὁ ἐπὶ τῶν φρεν
τίδων, τίς ὅθην, ὁ τὸν βα
δυὸ πόνονα λαδαιμὲν'.
Μέ. φιλόσοφός τις ὁ Ἐρμῆ.
μᾶλλον δὲ γίγας, καὶ τόρα
ταίως μιστός. ὥς τι ἀπόδυ
σον καὶ τῶτον. ὅψα γὰρ πολ
λὰ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀπὸ τῶ ἱμα
τίῳ λυπητέμεθα. Ἐρμ. ἡα
τάδ' ἐν σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον.
ἅτα καὶ ταῦτ' πάντα. ὁ
Ζεὺς, ἰσὼ μὲν πέν ἀλαστ
νίαν ἡμίση, ἰσὼ δὲ ἡμα
δίαν, καὶ ἴεν, καὶ βροχολο
ξίαν, καὶ ὄρωτῆσας ἀπὸ
ρουε, καὶ λόγους ἀκωνδύδεις,
καὶ ἰννοίας πολυπλόκους;
ἀλλὰ καὶ ματαιοπενίαν μά
λα πολλήν, καὶ λῆρον οὐκ
ἐλίγον, καὶ ὕβριν, καὶ μετρη
λογίαν. τὴν Δία καὶ χρυσίον γι
γαστήρ, καὶ ἰδὲ υπάδειαν ἦ, καὶ
αἰαισχλωτίαν, καὶ ὄργην,
καὶ θυφῶν, καὶ μαλακίαν.
ὁ λίλινδε γάρ με, εἰ καὶ μάλα
πὸρ κρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ
ψοῦδ' ὁ δὲ ἀπόδ' ε, καὶ τὸν
τύφον, καὶ τὸ οἰσάσαι ἡμεῖς
εἶναι

ἀνατ' ἄλλων. ὡς ἴγ'ι πάν-
 τα ταῦτα ἔχωρ' ἱμβαίνεις,
 πῶς πρυτανέντες; Δί-
 ξας το αὖ σι; Φιλ. ἀποτίδι-
 μα τίπτε αὐτὰ, ἐπ' ἀπόρ' ἔ-
 τω λιλύθης. Μι. ἀλλὰ καὶ
 τὸν πύγωνα τούτον ἀποδι-
 δη ὦ Ερμῶ, βαρυώτι ἐντα,
 καὶ λείσσω ὡς ἔργε. πέντε
 μῶν ῥίχθ' εἰς τὸν λάχι-
 τος. Ερμ. εὐ λήγεις. ἀπὸ δου-
 καὶ τούτου. Φιλ. καὶ τίς ὁ
 ἀπ' αὐτοῦ ἴσας; Ερμ. Μί-
 νιππ' οὐτοσί, λαβὼν πί-
 λικον τῶν ναοπαγνῶν, ἀ-
 πελόφα αὐτὸν ἐπικέπη τῇ
 ἀσάβδρῃ χρυσάμην. Μι.
 οὐκ ὦ Ερμῶ. ἀλλὰ πρί-
 νά μοι ἀνάδ'. γιλοῖτι-
 ρον γὰρ τούτου. Ερμ. δ' π' ἱλι-
 ππεῖσιν. Μι. ἴγ'ι. αὐδ' ῥω-
 πινώτερον γὰρ οὐκ ἀναπεί-
 ρηται, ἀπὸ διμῆρ' αὐτοῦ
 πῶ λινάβρην. βύλα μιν ῥόν
 ἀγίλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων.
 ἡμ' ἡμᾶς. ὑπὲρ τὸ μέτω-
 πον γ' καὶ ταύτας ἐπύρην,
 οἱ δ' ἐφ' ὅτ' ἀνατάνωρ
 ὑπὲρ. τί τῷτο; καὶ λαγρύ-
 νει ἡμᾶς ἀρμα, καὶ πρὸς θά-
 λασσαν ἀποδελίγεις; ἱμῶν δι-
 ἀμῶν. Μι. ἐν ἴτι τὸ βαρύ-
 ταν ὑπὸ μάλης ἔχει. Ερ. τί
 ὦ Μινιππ'; Μι. λοτακίαν
 ὦ Ερ-

esse omnibus reliquis. Nam si
 cum tebus omnibus ingredia-
 ris, quæ quinqueremis te acce-
 peret Phil. Depono igitur
 ea, quandoquidem sic iubes.

Menippus. Sed & barbaram
 hanc deponat Mercuri, grat-
 uum equidem & hirsutam ut ui-
 des, capilli sunt trium minaturum
 ad minus. Mer. Bene dicis. De-
 pone ei illā. Ph. Sed q's abraçet
 Mer. Menippus ille secarim ac-
 cipiens, quibus naues fabrican-
 tur, eam refecabit, ut ceur au-
 tem scalis naualibus. quibus su-
 perposita barba refecetur. Me-
 nippus. Nequaquam Mercu-
 ri, sed da mihi ferram, hoc ca-
 nim eris magis ridiculum.

Mercurius. Sufficit bipenn-
 nis. Menippus. Euge. Hui-
 manior nunc adpates, deposita
 eo hircino foetore, uisne ut p.e-
 rum etiam de supercilijs aufe-
 ram? Mercurius. Maximè:
 Nam has super frontem eti-
 am attollit, neque scio quò se-
 ipsum extendat. Quid hoc rei
 est? Etiam ploras scelestet &
 mortem times? ingredere igit-
 ur. Menippus. Vnum quid-
 dam adhuc grauissimum gestat
 sub alis. Mercurius. Quid? Me-
 nippus Men. Adulationem,

Mercuri, quæ illi dum uiuere
 get, multum profuit. **Philo.**
 Igitur & tu Menippe, tuam
 abijce libertatem, & loquens
 di audaciam, lutiitiam, animi
 magnitudinem, & risum. An
 tu solus alios omnes ridebist
Mercurius. Nequaquam, sed
 retine istæ, leuia enim sunt
 & planè facilia portatu, &
 ad nauigandum profunt. Tu
 uero Rethor, abijce istam
 tantam uerborum contradic-
 tionem & anutheses, & si-
 militudines, item periodos &
 Barbarissimos, atque alia ser-
 monis pondera. **Rhetor.**
 En abijcio. **Mercurius.**
 Bene se habent res. Itaque
 solue funem, attollamus sca-
 las, attrahasur anchora, expan-
 de uelum, tuq; nauia clauum di-
 rige, Simus hilares. Quid plo-
 ratis o uos amantes? præsertim
 tu **Philosophe**, qui paulo antè
 tua barba spoliatus es. **Phi.**
 Quia existimabam immortas
 sem esse animam. **Menippe.**
 Mentitur, nam alia sunt,
 quæ uidentur cum mortore as-
 ficere. **Mercurius.** Qualias
Men. Quia non amplius tam
 oppiparas cœnas habebis, neq;
 noctu

ὦ Ἑρμῆ, πῶλλὰ ἔρ τῷ βίῳ
 χρησιμώσασαν αὐτῷ φιλο-
 σοφίῳ καὶ σὺ ὦ Μένιππε,
 ἀπόδου τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
 πᾶρρησίαν, καὶ τὸ ἄλυστον,
 καὶ τὸ γυναικῶν, καὶ τὸν γί-
 λωτα. μὲν & γοῦν τῶν ἄλ-
 λων γιγῆς; Ἑρμ. μηδ' αὖτως.
 ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, λιούφα-
 γὸν καὶ πάντῳ σύφορον ὄντα,
 καὶ πρὸς τὸν καταπληκτὴν χρό-
 σιμα. καὶ ἰσχύει δὲ σὺ, ἀ-
 πίδου τῶν ῥημάτων τὴν το-
 σαύτῃ ἀπαρατολογίαν, καὶ
 ἀντιδίσεις, καὶ παρισώσεις,
 καὶ περιέδους, καὶ βαρβα-
 ρισμοὺς, καὶ τὰλλα βάρη
 τῶν λόγων. Ρη. ἦν, ἰδοὺ ἀ-
 ποτίδεται. Ἑρμ. εὐχέσθαι. ὅς
 τι λυθὲν τὰ ἀπύγεια. πῶ ἀπο-
 βάδραν ἀνελώμενθα. τὸ ἐγ-
 κύβριον ἀνδρὶ πάσῳ. τί τα-
 σον τὸ ἴσιον. εὐδυνῶ ὦ πορδ-
 μῶν τὸ πηδάλιον. εὐχέσθαι
 δ' αὖ μὲν. τί οἰμώζετε ὦ μά-
 ταιοι, καὶ μάστιγα ἀφελέσε-
 θ' & σὺ, ἰσχυρίσθαι τὸν πῶγα-
 να διδωμεν &; Φιλο. ὅτι
 ὦ Ἑρμῆ ἀδ' ἀνάτορ ὦ μὲν τὴν
 ψυχὴν ὑπάρχαμ. Μι. ψεύδε-
 ται. ἀλλὰ γὰρ ἴσκει λυπῶν,
 αὐτόν. Ἑρμ. τὰ ποῖα; Μι. ὅτι
 μικρὸν διαπνέουσα πολυτι-
 λῇ διαπνέουσα, μηδὲ νύκταρ
 ὀφείλου,

βίωμ, ἀπαντας λαυδάνωμ,
τῷ ἱματίῳ πλὴν λιπαρῶν λι-
παλέσσας, πόριεσιν ἐν λυ-
κῇ τὰ χαμαιτυπῆα. καὶ
ἰωδὸν βαπατῶν τοὺς νῆους
ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύρεον λή-
ψεται. ταῦτα λυγρὰ αὐτόμ.
φίλο. σὺ δὲ ὦ Μένιππε, οὐκ
ἄρδῃ ἀποδανῶμ; Μι. πῶς,
ἐὰν ἴσπασα ἐπὶ τὸν δασα-
τον, καλίσαντο μνηστῆρες;
ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἐκρου-
γῇ τις ἀκούεται, ὥς περ τι-
νων ἀπὸ γῆς βοώντων; Εἰμ.
ναὶ ὦ Μένιππε. οὐκ ἀφ-
ἴκός γε χώρου. ἀλλ' οἱ μὲν
ὅτι πλὴν ἱκκλῆσιον σιωπῶν
τῶν, ἄσμενοι γιγνώσι πάν-
τες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου δα-
νάτῳ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συ-
νέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν.
καὶ τὰ παῖδια νιογνὰ ὄν-
τα, ὁμοίως ἱκκῆντα τῶν
παίδων βάλλεται ἀφ' ὁ-
μοίων τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ
Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐ-
πανούσιον ἐν Σικυῶνι, ἐπι-
σφίους λόγους διεξέοντα
ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ ἐν ἡ-
μίᾳ γε, ἡ Δαμασίῳ μή-
τηρ ἱκκῶν, βαρύνει τοῦ
δράκοντος σὺν γυναικὶ ἐπὶ τῷ
Δαμασίῳ. οἱ δὲ ἴδ' ἄς ὦ Μι-
νιππε δανύσῃ, καὶ ἡσυχίαν

ποδὶν exiens, etiam omnibus
circūvoluto palliolo capiti, ora
dine omnia accēdet, scortis, nec
mane deceptis adolescentibus
sua sapientia, pecuniam acci-
piet, hæc sunt quæ illi dolent.
Philo. Antibi molestum non
est, Menippe, quod mortuus
est Men. Quomodo posset es-
se molestum mihi, qui a mor-
tem festinaui, nemine uocan-
te. Vtrum nōnne clamor qui-
dam interim dum nos confabu-
limur, exauditus est? ueluti
quorundam in terra uociferan-
tium? Merc. Certe Menip-
pe, uerum non uno tantum lo-
co exauditur clamor, sed qui-
dam in unum cœtum conueni-
entes, cum uoluptate deridene
mortuum Lampichum, et il-
lius uxorem mulieres circū-
strepunt, atque illius pueri nu-
per admodum geniti, multis
lapidibus a pueris obruuntur.
Quidam Diophantum Rheo-
reni laudant, in Sicyone fun-
bres orationes recitantem, de
hoc Cratone. Ex per Iouem
Damasiæ mater ululans, la-
mentationem inceperat und-
cum mulieribus pro Damasia.
Te uero Menippe, nemo est q
deploret, et tranquillus iacet
solus.

Solus Menippus. Nequaquam, nam haud ita multo post, audies canes miserabiliter latrantes propter me, & cornos alas concutientes, quando ad sepeliendum me couenient. **Mercurius.** Fortis es, Menippe. Sed quia iam transfreta uimus, abite uos rectè per hanc uiam ad forum iudiciale. Ego uero & nauta alios transuectabimus. **Menippus.** Feliciter nauigate o Mercuri, nos quoque progrediemur. **Per enim** quid præterea de uobis futurum est? Iudicium de uobis ferre oportebit, & quidem aiunt pernas esse graues, rotas, aquilas, & lapides, uniuscuiusque autem uisa examinabuntur.

Crætes & Diogenes.

Merichum diuitem, non ueras ne Diogenes illum, inquam, supra modum diuitem, illum Corintheo profectum, cui tot erant nauces onustæ mercibus, cuius consobrinus Aristoteles quum ipse quoque diues esset, Homericum illud in ore solebas habere: Aut me cōfice tu, aut ego te. Diog. Cuius rei gratia sese ceptabant inuicem **Crætes & C.** Hereditatis causa, quum

ἢ λῆσαι μὲν. Μι. οὐδ' αὖ μῆς, ἀλλ' ἀποῦσα τῶν λευκῶν μετ' ἐλπίων ὀρεομελῶν οἰκτιρῶν ἰσ' ἡμοί, καὶ τῶν λιγυρῶν τυπτομένων τῆς πτόρης, ἰσ' αὖ σικυλῶν τοῦ δ' ἀπ' ἡμοί. Ερμ. γὰρ νάσας αὖ ὃ Μενίππ. ἀλλ' ἰσ' ἡ καταπιπλῶσα μὲν ὁμῶς, ὑμᾶς μὲν ἄπειτα πτόεις τὸ δικαίτηριον, οὐδ' αὖ ἐκάντω προῖοντόν. ἰσ' αὖ δὲ, καὶ ὁ πορτομῶς, ἄλλους μεδιλοσείμειν. Μι. οὐκ οἶμαι ὃ Ερμῆς, προῖον μὲν δὲ καὶ ὁμῶς. τί οὐκ ἴτι καὶ μέλλει; δικαδ' ἰσ' αὖ δ' ἰσ' αὖ. καὶ τὰς καταδικὰς φασὶν ἄνω βαρεῖας, φορὰς, καὶ γύπας, καὶ λίθους. δικαδ' ἰσ' αὖ δ' ἰσ' αὖ βί.

Κρατὴς & καὶ Διογενῆς.

Μοίραχον τὸν πλούσιον, ἰγνῶσκον ὃ Διόγενος, τὸν πᾶν πλούσιον, τὸν ἐν Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ἐλκᾶς ἔχοντα, αὐτὸν φίλος Λεωτίαν, πλῶσι & καὶ αὐτὸς ὢν; τὸ ἰμμερικὸν ἰκάνον αἰῶν ὁπλίτην, ἡμῖ αὐτῶν ἢ ἰσ' αὖ. Διο. τίν' ὃ ἱσ' αὖ κρᾶτης, ἰδ' ὁράπινον ἀλλ' ὁλως; Κρᾶ. τὸ ἐλγῶν ἱσ' αὖ ἰκᾶ.

ἰατρῶν, ὅτι κινῶνται ἰσότητος. καὶ τὰς διαθήκας οὐ τὸ φα-
νερὸν, ἰσότητος. Αἰσίου μὲν
ὁ Μοίριχος, ὁ πρῶτος ἀν-
ὸν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ πάστων. Μοίριχος
δὲ ἡ Αἰσίου, ὁ πρῶτος ἀν-
ὸν αὐτοῦ. τὸν μὲν ἰσ-
γῆρας. οἱ δὲ, ἰσὺς ἀπὸ τοῦ
ἀλλήλων, ἰσὺς βαλλόμε-
ναι τῇ ἰσότητι. καὶ οἱ μὲν
τας, ἰσὺς ἀπὸ τῶν ἀσφύ-
τοι καὶ μὲν μὲν τὸ μέλλον,
ἰσὺς ἀπὸ τῶν ἰσότητων, ὡς
γὰρ Χαλδαῖοι παλαιῶν, ἀλ-
λὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτοῖς, ἀρ-
τι μὲν Αἰσίου παλαιῶν τὸ
ἰσότητος, ἀρτι δὲ Μοίριχος.
καὶ τὰ καλὰ, πρὶν μὲν
ἰσότητος, νῦν δ' ἰσὺς ἰσ-
τοι ἰσότητι. Διότι οὐκ ἰσ-
τας ἰσότητι ὁ Κράτης; ἀν-
σαι γὰρ ἰσότητι. Κράτης μὲν
τῶν ἀσφύτοι μὲν ἰσότητι. οἱ
ἰσότητοι, ἰσὺς Εὐνόμενους καὶ Θρα-
κυλίας πόρην, ἀμφὶ συ-
γῆρας ὄντας, οὐδὲ πᾶσι
προμαυτονομήσει ὅτι γῆ-
ρας ταῦτα, διαπλῆσιν γὰρ
ἰσὺς Σικυῶνες οὐ Κίρρων, κα-
τὰ μέσον τῶν πόρην πλαγίῳ
ἰσότητος ὄντος τῇ ἰσότητι,
αὐτὸς ἀπῆλθεν. Διότι ἰσότη-
τας. ἰσότητι δὲ, ἰσότητι τῇ

βίῳ

quum essent aequales, uterque alia-
rum captabatur tamquam etiam mea
publicauerant ambo, in quibus
Moricus (si prior moreretur)
Aristeam omnium rerum suarum
dominū relinquebat; Moricū
nicissim Aristes, siquidē ipse
prior ē uita decederet. Huc igitur
quum essent in tabulis scri-
pta, illi inter se captabant, et
alter alterū adulationibus obse-
quiisque superare condebatur.
Porro diuini, haud scio utrum
ex astris id quod futurū sit cōi-
ciantes, an somnijs, quemadmo-
dum Chaldei faciunt, quin et
Pythius ipse, nunc Aristē ui-
ctorem fore pronūciabat, nunc
Moricum, ac trutinā quidem
interim ad hunc, interim ad il-
lum propendebat. Diog. Quid
igitur eandem eueniet nam au-
dire est operae pretium Orates.
Orat. Eodē die mortui sunt am-
bo, caeterū hereditates ad Euo-
nomiū ac Thrasyclē deuenerūt,
quorum uterque cognatus illis erat,
atque de his nihil praedixerat di-
uini futurū, ut tale quippiā acci-
deret. Etenim quum Sicyonia
Citharactes uersus nauigaret, me-
dio in cursu, obliquo orto Lapy-
ge, euersa nauis perierunt. D.
Recte factū, at nos cum in uita

effici

essimus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Neq̃ enim ego quā optabā ut moreretur Antisthenes, quo nimirū baculus illius ad me rediret heredē, neq̃ tu Crates opinor, desiderabas ut me mortuo, in possessionē meā successionē uenires, puta dolij ac perā, in qua quidē lupini chænicos intret̃ duæ. C. Neq̃ enim mihi quicquā istis rebus erat opus, imò ne tibi quidē Diogenes, siquidē quæ ad rem pertinebāt, quæq̃ tu Antistheni succedēs accepisti, deinde ego succedēs tibi ea nimirū multo sunt potiora, multoq̃ splendidiōra, q̃ uel Persarū imperium. D. Quenā sunt ista quæ dicis? Crat. Sapientiā, inquā, frugalitātē, ueritatē dicēdi, uiuēdiq̃ libertatē. Diog. Per Iouē memini me in eiusmodi opū hereditatē Antistheni successisse, tibiq̃ eas lōge etiā maiores reliquisse. C. Verū reliqui mortales hoc possessionū genus aspernabātur, neq̃ quā nos obsp̃erō uideā hereditatis obsequijs carerebat, sed ad autū omnes intēdebant oculos. D. Nec iniuria, neq̃. n. habebāt, quo facultates eiusmodi a nobis traditas acciperet, quæperimosiam, uiciatq̃

deleu

βίῳ ἔμελλε, οὐδὲν τοιοῦτον ἐννοοῦν μὲν πρὸς ἀλλήλων. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐν ἑαυτοῖς ἀποδεδωκότες, ὥς κληρονομήσαι μὲν ἐλὼ βακτηρίαν αὐτῶ. εἴχον δὲ πάντων καρτερὰν ἐν ἑστένῳ. ποιοῦσάν τι. οὗτοι δὲ μὲν οὐκ ἐκράτης ἐπιδύμεναι κληρονομίαν ἀποδιδόντες ἐμὴν, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πόρον, καὶ πῶς πύραν. χεῖρας δὲ δύο διερμαρῖχουσιν. Κρά. οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἴδαι. ἀλλ' οὐδὲ σοὶ ὦ Διογένη. ἀ γὰρ ἐγὼ, οὐκ ἐκράτης ἐκκληρονομήσας, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλὰ μάλιστα καὶ σιμωτόρα ἐλὼ πόρος ἀφ' ἑστέ. Διο. τίνα ταῦτα φῆς; Κρά. σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλθόειαν, παρρησίαν, ἰσοδωρίαν. Διο. νῦν Δία μέμνημαι. τοῦτον διαδιδέμεν ἐκ τῶν πλεόντων παρ' Ἀντιδίνους, καὶ σοὶ ἐτι πλείων καταλιπὼν. Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμίλειον τῶν τοιούτων λιπνμάτων, καὶ ἀλλὰ ἐδράκοντες ἡμᾶς, κληρονομήσαντες προσδοκῶν. οὐ γὰρ χρυσίον πάντες ἔχουσιν. Διο. ἀκότως. ὁ γὰρ ἄχον ἐν δαδὲ φαίνεται τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, ἀντὶ τούτου ἡμῶν

φυρῆς, καὶ ἀπὸ τὰ σαδρὰ
τῶν βασιλέων. ἤτοι ἡ πό-
τι καὶ ἐμβάλλει τῆς αὐ-
τῆς ὁ σοφίαν, ὁ παρρησίαν, ὁ
ἀλγύειαν, ὁ βίπρωσιν αὐτῆς,
καὶ δειρῆς, τὸ πύθινον. ὅτι
γὰρ ὁ δυνάμει, οἷον τι πά-
σχουσιν αἱ τῆς Δαναῶν αὐτῶν
παρρησίαι, ὅτι τὸν τῆς πύθιν-
ος πύθινον παύσασθαι. τὸ
ἀχρυσίον, ὁ δαῖσι, καὶ ὅτι
ἔτι, καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύ-
λαττον. Κρα. ἡμῶν ἡμῶν μὴ
ἐξέρχον καὶ ταῦτα τὸν πύ-
θινον. οἱ δὲ ὁ βολὴν ἔχουσι καμ-
ψοντο, καὶ τὸν ἄχρυσον
πορρῆσις.

Ἀλέξανδρος, Ἀντίβας, Μινῶς,
καὶ Σκιπίων.

Εἰ μὴ δὲ προκινῆσαι σε
ὁ Λίβυς. ἀμείνων γὰρ αἶμι.
Αν. εὐ μὴ οὐκ, ἀλλ' ἔμι.
Αλλ. οὐκ οὐκ ὁ Μινῶς ἀκα-
τάκτω. Μι. τίς δὲ ἔστι.
Αλλ. οὐκ οὐκ μὴ, Ἀντίβας ὁ
καρχιδόνιος. ἔτι δὲ, Ἀλέ-
ξανδρος ὁ φιλιππίου. Μι.
ὁ δὲ ἀνδρῶν γι ἀμφοτέ-
ρα ἀλλὰ πρὸς τὴν ὕμιν ὁ
ἔτι. Αλλ. πρὸς προεδρίας.
ἔτι γὰρ οὐκ οὐκ ἀμείνων γι-
γνῆσθαι τραγῶδες ἔμι. ἔτι
δὲ, ὁ πρὸς ἀπαντὸς ἰσασιν,
ὁ χιτῶν μόνον, ἀλλὰ πύ-
θινον

delicias, non aliter q̃ uasa carie
putrida. Quo fit, ut si quando q̃
in illos infundat uel sapientiam,
uel libertatem, uel ueritatem, efa-
luat illico persillitq̃, fundo q̃
immissum est continere non ua-
lent. Cuiusmodi quiddam &
Danaï filiabus aiunt accidere,
cum in doliū percussam hausit
aquam impotant, at idem ac-
tum denubus & unguibus, om-
nib̃ uisctuabant. C. Proinde
nos hic quosq̃ nostras possiden-
binus opes illi simul atque huc
uenerine, obulū dumtaxat secū
ferens, ac ne hunc quidem ulece-
rius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Mi-
nos, Scipio.

Ο Λίβυς, με δεσπράζω
νι, melior equidē sum. Hui. In
mō uerō me. Alex. Iudices ero
go Minos, qui semper iustissi-
mus iudex est habitus. Minos.
Quis es tu. Alex. Hic est Hana-
nibal Carthaginensis, ego autē
Alexander Philippi regis fil-
lius. Min. Per louem utriusq̃
gloriosi. Sed qua de re uobis al-
tercatio est. A. De præstantia,
dicit enim is sese meliorem quā
ego ducem exercitus fuisse, ego
uero quemadmodum omnes
sciunt, non hoc solum, sed omni-
bus

bus firmè, qui ante meam co-
easem fuisse, in te militari prae-
stantiorem me esse affirmo.

Minos. Dicat ergo uterque
uicissim pro uirili, tu uerò ô Li-
byce prius loquaris. Hanni-
bal. Vnum hoc me iuuat,
quod & hic sermonem Grae-
cum didicerim, ut neque eo-
nam hac in te Alexander me
superet. Porro illos maximè
laudis dignos puto, qui quum
parui à principio fuisse, pros-
pria uirtute ad magnam glori-
am euasere, potentésque per
se ipsi facti, & principatu dig-
ni habiti. Ego igitur cum pau-
cis quibusdam Hispaniam pri-
mum inuadens, quum subcon-
sul essem, fratri additus, ma-
ximis rebus idoneus atque oo-
pimus iudicatus. Ibi sum Celo-
iberos cepi, atque Gallos ipo-
sos deuici. Et quum magnos
montes transmigrassem, ome-
nem Eridanum transcurri,
multasq; ciuitates euei, &
planam Italiam subiugauì, &
usque ad suburbia Romae gras-
satus sum, totq; uno die Roma-
nos cecidi, ut annulos eorum

modijs

ταυ σχιδῶ τῶν πρό ἐμέ φα-
μί διστυγῶν τὰ πολιμια.
Μι. ἐνδρ ἰν μίραι ἰνὰ τὸ ρῶ-
αίπῳ. σὺ ᾗ πρῶτῳ δαί-
βυς λίγῃ. Λρ. ἰν μὴ τῶ τῶ
Μίνως ἀνὰ μὲν, ἐτὶ ἐν τῶ τῶ
τῶν ἑλλάδα φωνῶν ἐξ ἱρα-
δον, ὥστε ἐδὲ ταύτη πλῆν
ἐτὶ ἐν ἱγναυτὶ μς. φρμὶ δὲ
τῶ τῶς μάλιστα ἰπῶν ἀφῆν
ἀναι, ὅσοι τὸ μνηδὲν ἐξ ἀρ-
χῆς ἰν τῶ, ἱμῶς ἰνδὲ μίγα
πρὶ χῶρῶσαν, δι αὐτῶν δὲ
ναμίρ τι πῶριβαλλόμενοι,
ἡδὲ ἀφῆν δὲ φωνῶν ἀρχῆς.
ἰγῶ γοῦν μτ' ὀλίγων ἐξ ἡ-
μῶς δὲ τῶν ἱβυρίαν, τὸ
πρῶτον, ὑπαρχῶ ὡν τῶ ἡ-
δὲ φῶ, μίγῶν ἡφῶνδῶν,
ἀφῆν ἡφῶνδῶν. ἡφῶνδῶν γε
κίτῶνδῶν ἡφῶν, ἡφῶνδῶν
ἰπῶνδῶν τῶν ἰσπῶνδῶν, ἡφῶν
τὰ μίγα ἡφῶν ἡφῶνδῶν, τὰ
πῶρι τῶν ἡφῶνδῶν, ἡφῶν-
τας ἡφῶνδῶν. ἡφῶνδῶν
ἡφῶν ἡφῶνδῶν τῶν τῶν
ἡφῶν, ἡφῶν τῶν πῶνδῶν ἡφῶν
ἡφῶν ἡφῶνδῶν, ἡφῶν μίγῶν
τῶν πῶνδῶν ἡφῶν, ἡφῶν
ἡφῶν τῶν ἡφῶν. ἡφῶν τῶν
ἡφῶν ἡφῶνδῶν μίγῶν ἡφῶν-
τας, ὥστε τῶν δακτυλίων
αὐτῶν

hostium magne classe aducta
 sus Lybiam nauigantē, patri
 ui, continuoque me hominem
 priuatum dedi, & damnatus
 aequo animo rem tuli. Neque
 hæc egi barbarus cum essem;
 omnisq; Græcorum disciplina
 hæc expers, & neque Homera
 rum, ut hic edidici, neque A-
 ristotele sophistæ magistro eru-
 ditus fui, sed solum mea natu-
 ra optimæ sum usus. Hæc sunt
 quibus me meliorem Alexan-
 dro esse puto. Si uero ea cau-
 sa mihi hic præferendus est,
 quod caput diademate ornaue-
 rit, id decorum forsitan apud
 Macedones est, non tamen
 ob id præstantior hic uideri de-
 bet generoso duce, & uiro, qui
 mentis sententia magis quam
 fortuna est usus. Minos.

Hic certè orationem neque
 ingenerosam, neque ut Lio-
 bycum decebat, dixit: tu uero
 Alexander, quid ad hæc
 inquisit Alexander. Opor-
 tet quidem ô Minos, homini
 adeo temerario nihil responsa-
 dere. Sola enim te fama sa-
 uis edocere potest, qualis es
 go rex, qualis hic latro ha-
 bitus fuerit. Aduerte tamen,

τῶν πολιμῶν μὲν ἄλλω γέ-
 λω ἐπιπλουσάντων τῆς Λι-
 βύης, ταχὺς ἐπαήνοσα. καὶ
 ἰδιώτῳ ἐμαυτὸν παρέσχην.
 καὶ καταδικασθεὶς, ὕμνησιν
 συνημμένως τὸ πρᾶγμα. καὶ
 ταῦτ' ἐπραξα, βάρβαρος ὢν,
 καὶ ἀπαιδὸς & παιδείας
 καὶ ἁλλωμῆς. καὶ ὅτι Ομη-
 ρον, ὡς πόρ' ἔστ', ἐρραφά-
 δην, ὅτι καὶ Ἀριστοτέλει τῷ
 σοφιστῇ παιδευθεὶς, μὲν
 δὲ τῇ φύσει ἀγαθῷ χρηστά-
 μῳ & ταῦτά ὄντων, ἀεὶ γὰρ
 Ἀλέξανδρος ἀμείνων φημι εἶ-
 ναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλίωρ ἔτεσι,
 διότι διαδήματι τιμωμένο
 ἢ διὰ δέδοται, Μακεδόνι
 μὲν ἴσως καὶ ταῦτα δοκῶν
 ἔμλον διὰ τὸτ' ἀμείνων δό-
 ξειν αὐτὸν γυναικίου καὶ τρα-
 γικοῦ ἀνδρός, τῇ γνώμῃ
 πλείων ἢ πόρ' τῇ τύχῃ κειρη-
 μένου. Μί. ὁ μὲν εἰρηπρ-
 οῦν ἀγνοῦν τὸν λόγον, οὐδ'
 ὡς λίσσω εἰκὸς ἐν ὑπὲρ αὐ-
 τῷ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί
 πρὸς ταῦτ' ἐφύς; Ἀλέξ. ἐχρῆν
 μὲν ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς αὐ-
 δρα, οὐτὶν δρασίμῃ ἰκανῇ γὰρ
 ἢ φύμῃ διαδάξαι σι. οἷ' ὦ μὲν
 ἐγὼ βασιλεὺς, οἷ' ὦ ἔστ'
 ληστὴς ἵκνιντο. ὅμως δὲ ὅρα

ἐν ἑστίῳ ὀλίγον αὐτῷ δὴ λῶν-
 κα, δεῖν ὅτι, παρὰ
 δὲ ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, καὶ
 τὴν ἀρχὴν τιταραχμὴν
 κατὰσχον, καὶ τοὺς φονίας
 τῶν πατρὸς μετῴδων, κατὰ-
 φεβήσας τὴν ἑλλάδα τῇ Θη-
 βίᾳ, ἀπὸ πάσης, στρατηγὸς
 αὐτῶν χειροτονηθείς. καὶ
 οὐκ ἔξωσα τὴν Μακεδόνων
 ἀρχὴν πρὸς ἡμᾶς, ἀγαπᾷ
 ἄφρονι ἐπίσπον ὁ πατὴρ κα-
 τὰ πρῶτον, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπὶ τοῦ
 σῶσαι τὴν γῆν, καὶ δὲ ἄνδρ' ἔχον
 σάμηνος εἰ μὴ ἀπάντων κρε-
 τίσαιμι, ὀλίγους ἄγων, ὁ δὲ ἑλ-
 λων δὲ τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπὶ τῇ
 Γραυκῇ ὑπάρχοντα μεγάλην
 μάχην, καὶ τὴν Λυδῶν λα-
 βὼν, καὶ Ἰωνῶν, καὶ Φρυγῶν.
 καὶ ἔλπει τὰ ἐμὰ ποτὶρ αἰὲς χερσὶ
 μὲν ὅτι, ἔλθοι ἐπὶ Ἰσθμῷ, ἐν-
 θα, Δαρῶν ὅτι, ἐπὶ μιν, μυρι-
 άδας πολλὰς στρατῷ ἄγων.
 καὶ τὸ ἀπὸ τότε ὁ Μίνως, ὅμως
 οὐκ ἔσσετο ὑμῖν ὑπερὸς ἐπὶ μι-
 ν, ὅμως κατὰ πρῶτον. φη-
 σὶν δὲ ὁ πορδμῶν, μὴ δι-
 σῶσαι αὐτοῖς τίτι τὸ σκά-
 ζεσθαι, ἀλλὰ σχεδίας διαπυ-
 λῶν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν.
 ἀλλὰ δὲ σῶσαι. καὶ ταῦτα δι-
 κῶς, αὐτοῖς προκινδύ-
 νου

an parum ipsum superauerim;
 qui cum adolescens adhuc es-
 sem rem aggressus, regnum
 obtinui, & de patris mei in-
 teremptoribus supplicium sumi-
 psi. Atquum Thebas subo-
 uerissem, toti Græciæ terro-
 ror fui, ab ea dux electus.
 Neque dignum putavi, Mac-
 cedonum regno me contentum
 esse, quod pater reliquerat, sed
 totum terrarum orbem sibi ui-
 ductumque putans, nisi res-
 rum omnium dominus essem,
 paucos quosdam mecum as-
 gens, in Asiam, exercitum
 traduxi, & apud Granicum
 magna pugna uici, Lydia-
 m, Ioniam, & Phrygiam
 cepi. Et tandem quæcunque
 transieram subiugans, ueni ad
 Issum, ubi Darius me ex-
 pectabat, infinitos exercitus
 secum agens. Post hæc ὁ Μι-
 nos, uos ipsi scitis, quot ad uos
 uno die mortuos miserim. Di-
 cit enim Charon, tunc sibi sca-
 pham non suffecisse, sed ratia
 b. composuisse, illorum plerosque
 se transportasse, atque hæc conse-
 ci me ipsum periculis opponens

& in pugna uulnerari non ti-
 mens. Et ut quæ apud Tychum
 & Arbelas gesta sunt omittā,
 usq; ad Indos ueni, atq; Occa-
 num mei regni terminum feci,
 & illorum hominū elephantes
 cepi, ac Porum captiuū adduxi.
 Scythas uero homines certe
 non spernendos Tanaim tran-
 siens magna equitum pugna ui-
 ci, ac amicos meos remunera-
 ui, inimicos autem ultus sum.
 Si uero Deus hominibus uile-
 bar, precendū illis erat. Nam
 rerum magnitudine, ut tale ali-
 quid de me crederent, inducti
 sunt, tandem mors me regē oc-
 cupauit. Hic autem Hannibal
 apud Prusiam Bithyniæ exula-
 uit, ut crudelissimo & pessimo
 homini conueniens erat. Nam
 quo pacto Italos uicit omitto
 dicere, nam non uirtute, sed ma-
 licia atque perfidia & dolis id
 peregit, nunquam autem alicuius
 claritudinis aut iusti me-
 mori. Sed quoniā, quod delicio-
 se uixerim, uituperauit, obli-
 tus mihi uidetur eorum, quæ as-
 pud Capuam admiserit. Ibi ca-
 nim mulieribus deditus fuit, &
 uoluptatibus uir iste mirabi-
 lis, belli gerendi occasiones

τούτων, καὶ τερρώσει δακ-
 ξιών. καὶ ἴνα σοι μὴ τὰ ἐν
 Τύχῳ, καὶ τὰ ἐν Ἀρβήλοις
 διγυήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρι
 Ἰνδῶν ἤλθῃς, καὶ τὸν Ὀκε-
 νὸν ὄρου ἐπιστάμην δι' ἀρ-
 χῆς, καὶ τοὺς ἐλεφαντας αὐ-
 τῶν ἄλῃς, καὶ Πῶρον ἐχα-
 ρωσάμην. καὶ Σκύθας δὲ,
 ὅν σκαῖα φρονήτης ἀνδρας,
 ὑπερβὰς τὸν Τάναϊν, ἐνί-
 κησα μεγάλη ἱππομαχίᾳ.
 καὶ τοὺς φίλους ἐὺ ἐποίησα,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμιώαμην.
 εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς
 ἀνδράποισι, συγγνωστὸί ἐκα-
 νοί, παρὰ τὸ μέγεθ' & τῶν
 πρᾶγματων, καὶ τοιοῦτόν τι
 πρὸς σὺς αὐτὸς πόρρι ἐμὸν, τὸ
 δ' οὖν τελευτῶν, ἡγ' οὐ μὲν
 βασιλεύων ἀπὸ δαυνοῦ, ἐπὶ
 δὲ ἐν φυγῇ, παρὰ Πρου-
 σίᾳ τῷ βιθυνῷ, καθάπερ ἄ-
 ξιον ἦν, πανουργίατον καὶ ὑ-
 μώτατον ὄντα. ὥς γὰρ δὴ ἐ-
 κράτησι τῶν Ἰταλῶν, ἐὼ λέ-
 γαι, ἐπὶ οὐκ ἐσχυί, ἀλλὰ πο-
 νηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δόλοισι.
 νόμιμον δὲ, ἢ προφανές, οὐ-
 δέν. ἰσὰ δὲ μοι ὠνάσασαί
 τιν' ἑρπυλῶν, ἐκλεῖψθαι ἑ-
 μοσι δολὰ οἷα ἐποίησεν Καπύη,
 ἱταίρας σκωτῶν, καὶ τὰς τῆς πο-
 λέως ἡμετέρας ἐδαυμάσει &
 κα-

καταβῶν. ἐγὼ δ' ἵ, σὶ μὴ με-
κράτα ἰσπίρια δόξας, ἐπὶ
πῶ ἐν μάλλον ὤρμησα, τί
αὐμίγα ἱπράξα; Ἰταλίαν
πύσσοντι λαβῶν, καὶ Λιβύ-
ω, καὶ τὰ μέγιστα Γαδείρων
ἱπάρχων. ἀλλ' ὅτι ἀξί-
μα καὶ δόξαι μοι ἐκείνα, ὑπο-
πύσσοντα ἢ δὴ, καὶ δὲ πότῳ
ἱπάρχοντα. ἱπάρκα. οὐ δὲ ὡ
μῶς δικάσι. ἱπάρκα γὰρ ἀ-
πὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκῆ.
μὴ πρότερον, ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ
ἀνδρός. Μί. τίς γὰρ ἢ ὡς βέλ-
τις; ἢ πότῳ ὡς ὄρεας. Σκῆ.
ἱπάρκῳ Σκηπίῳ, στρατη-
γῷ, ὁ καὶ δὴ καὶ καὶ δὴ ὄρεας,
καὶ καὶ δὴ καὶ δὴ καὶ δὴ
λασμάχῳ. Μί. τί οὖν καὶ οὐ
ὄρεας; Σκῆ. Ἀλέξανδρος μὲν
ἦτορ ὄρεας, τὸ δ' Ἀννίβας ἀ-
μείνων. ὁ δὲ ὄρεας νικήσας
αὐτὸν, καὶ φονὴν καταναγκά-
σας αὐτὸν. πῶς οὖν οὐ καὶ ὄ-
ρεας; Σκῆ. ὁ δὲ πρὸς Ἀ-
λέξανδρον ἀμιλλᾷ, ὡς δὲ
Σκηπίῳ ἐγὼ ὁ ὑφ' ἡμῶν
ὄρεας, παραβάλλεται ἀξίως;
Μί. οὐ δὲ ὄρεας; Σκῆ. οὐ
καταβῶν. ὡς πρῶτον μὲν
ἱπάρκῳ Ἀλέξανδρος, καὶ
αὐτὸν, οὐ καὶ ὄρεας, ὡς
τὸ Ἀννίβας, ὡς οὐ καὶ ὄ-
ρεας καταβῶν καὶ ὡς.

Διδ-

pdidit. Ego uero nisi ea quae sub
occidete sunt, parua quae putās,
uersus Orientē me impulisset, qd
nā adeo magni pfecisset. Qui La-
tuliā absq; sanguine capere, ac
Libyā, omnēq; eam orā usq; ad
Gades, sub potestate re. ligere
facile potuisset. Sed haec ego tan-
ta cōtentione digna nō putauī,
praesertim iā antea illis percula-
sis, ac dominū agnoscētibz.
Dixi. Tu uero Minos, iudica.
Nā & haec ē multis ptulisse, sa-
tis est. Scip. Non, nisi me quoq;
prius audias ὁ Minos. Mi. Quis
tu uir optime es aut unde i qd hi
sce clavis ducibus te cōferre au-
des? Sci. Scipio Romanus, qui
Carthaginē deleui, & Afros
multis magnis praelijs deuici. Mi.
Quid igitur et tu dicis? S. Alex-
xādro qdē minorē esse me, Anni-
bale aut praestatiore. ut q ipsū p-
secutus fuerim, et ad turpē fugā cō-
pulerim. Quō igitur nō impudēs
iste uideatur, q cū Alexādro se
se cōparet, cui ne ipse qdē Scia-
pio, qui istū deuici, cōparare me
ausum. M. Per Iouem aequa di-
cis, Scipio, quapropter primus
quidē iudicetur Alexander, de
inde post illū tu, ut p cū, si placeat,
tertius hic Hannibal quippe qui
nec ipse contemnendus existat.

i ij

Dion

Diogenis & Alexandri.

Quid hoc rei Alexander ita
ne defunctus es tu quoque, pinde
atque nos oēs? *A.* Viles nimirū
Diogenes, iametsi mirādū non
ē si homo cū fuerim, defunctus
sim. *D.* Num ergo Iupiter ille
Hāmō mētiebatur, cū te suū esse
se filiū diceret, an uero tu Philo-
lippo patre pognatus eras? *A.*
Haud dubie Philippo, neque. n.
obijssē, si Hāmone parēte fuissē
pognitius. *D.* Atq. de Olympiā
de, etiam consimilia quaedā fere-
bantur, puta draconē quendam
cum ea fuissē congressum, ui-
sumq. in cubiculo ex ego graui-
dam peperissē, te porro Philipo
putum errare, falliq., qui se tuum
patrem esse crederet. *Alexan.*
Inaudieram quidem & ipse is-
ta, quemadmodū tu, ac nunc ui-
deo, neque matrem neque Hāmo-
monios illos uates, sani quicū-
quam aut uerē dixissē. *D.* At
tamen illud illorū mendacium
Alexander, ad res gerendas,
haudquaquam tibi fuit inutile,
propterea quod uulgus te uere-
batur, metuebatq., quum deum
esse crederet. Sed dic mihi, cui
nam tam ingēs illud imperium
moriens reliquisti? *Alexand.*
Id equidem ignoro Diogenes.

celes

Διόγηνος καὶ Ἀλέ-
ξανδρου. Δι-
ογ.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε,
καὶ σὺ τίδνηκας ὥσπερ ἡ-
μᾶς ἀπαντὸς; Ἀλέ. ὁρᾷς ὦ
Διόγηνος. οὐ παράδοξον ἔ-
στι ἀνδρῶν ὥν, ἀπέθανον.
Διο. οὐκ οἶδ' ὁ Ἀμμων ἐψύ-
χιστο, λίγων ἑαυτοῦ σι εἶναι
ἡμῶν. σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἡ-
δα; Ἀλέ. Φιλίππου Ἀν-
ταδόχῃ. οὐ γὰρ ἀν' ἐτιδνήμεν
Ἀμμων ὥν. Διο. καὶ μὲν
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος
ἴμοια ἐλίζοντο, δράκοντα
ὁ μιλῶν αὐτῇ, καὶ βλίσ-
σαι ἐν τῇ σὺνῃ. εἶτα οὕτω
σι τεχνώσαι. τὸν δὲ Φιλίπ-
πον ὀβρισησάμεναι, ἰσχυρόν
πατέρα σου εἶναι. Ἀλέ. λέ-
γεται ταῦτα ἤκουεν ὥσπερ σὺ.
οὐκ οἶδ' ὅτι οὐδὲν ὑγίει
οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμ-
μωνίων προφῆται ἐλίζον.
Διο. ἀλλὰ τὸ ψεύδεται αὐτῷ,
οὐκ ἄχρηστὸν σοι ὦ Ἀλέξαν-
δρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγί-
νιστο. πολλοὶ γὰρ ἐπὶ πᾶσι
διὸν εἶναι σι νομίζοντες. ἄ-
ρα ἐπεί μοι, τίνι τίνω τοσαύ-
τῳ ἀρχὴν καταλείποις;
Ἀλέ. οὐκ οἶδα ὦ Διόγηνος.

σὺ

οὐ γὰρ ἰφθασα ἐπισκῆψαί τι
 περὶ αὐτῷ. ἢ τοῦτο μόνον,
 ἵπτατον ἤσκησιν, πόρδ' ἔκκα
 τὴν δακτύλιον ἐπὶ δακτύλῳ.
 πλὴν ἀλλὰ τί γιγῆς ὦ Διό-
 γρη; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 αἰμυήδην εἰς ἀπορίαν ἢ ἑλ-
 λῆ, ἄρτι σε παραλαβόντα
 πρὸ ἀρχῆς ἡσυχάζοντος;
 καὶ προσάττω αἰρυνόμενοι,
 καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τῶν βαρ-
 βάρων. ἵπτοι δὲ καὶ τοῖς δώ-
 δακα δ' ἄς προσιδόντες, καὶ
 νῶς οἰκοδομούμενοι, καὶ
 δυνάτες ὡς ἀράκοντες ὦν;
 ἀλλ' ἐπὶ μοι, πῶς σε οἱ Μα-
 κεδόνες ἰδασιν; Αἰ. ἐ-
 τι ἐν βαβυλῶνι ἵστανται, ἥτι-
 σιν ταῦτα ἡμέραν. ἵπτοι
 σφῶνται δὲ πτολιμαῖοι ἢ
 ἵπτοι σφῶνται, ὡς πτολιμαῖοι
 γὰρ σχολῶν ἀπὸ τῶν δου-
 βων τῶν ἐν πτολῇ, ὅτι Αἰ-
 γυπτίον ἀπαγαγόντες, δά-
 φαν' ἔκκα, ὡς γυμνάζοντες
 τῶν Αἰγυπτίων δυνάμεις. Διο.
 μὴ γιγῆς ὦ Αἰ. ἔκκα, ἵ-
 πτοι ἐν αἰ. ἵπτοι σε μωραί-
 οντα, καὶ ἵπτοι ἵπτοι Αἰ-
 γυπτίον, ἢ Οσίριον γυμνάζοντες;
 πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὦ
 δάσκατε, μὴ ἵπτοι. οὐ
 γὰρ δέ μοι αὐτῶν τινὰ
 τῶν ἀπαξ διακλόνουσιν
 τῶν

celerius enim ēuita submoue-
 bat, quān ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, prāter id
 unum, quod moriens Perdiccæ
 annulum tradidi. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 ni rideā? an non meministi quid
 Græci fecerint, quum nuper: tim-
 bi attereo imperio adularētur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent? nonnulli
 uero in duodecim deorum nuo-
 merum referēt, ac phœna cono-
 stituerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filio? Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelies-
 runt Macedones? Alexander.
 Etiamdum in Babylone iaceo
 tertium iam diem, potro Ptole-
 mæus ille satelles meus, si quan-
 do detur ocium ab his rerum
 tumultibus, qui nunc insēnt,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 tatum me, atque inibi sepula-
 turum, quo uidelicet unus fiam
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidem te uideam etiā
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias, uel Osiris. Quin
 uis pes istas omittis o diuinitas
 me, neq; enim fas est reuerti quē
 quam, qui semel transmiserit
 i iij palus

paludem atq; intra specus hias-
um descenderit, p. opterea qđ
neq; intelligens est. Acacus, ne
que cōtemnēdus Cerberus. Vca-
rum illud abs te discere perue-
lim, quo feras animo quoties in-
mentem redit, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis pfe-
ctus, puta corporis custodib; jas-
telliūbus, ducibus, cum auri tan-
tū, aū hoc populis qui te ad-
orabane, praeterea Babylone,
Bactris, immanibus illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dū uecta
veris, dum amiculo candido cas-
put haberes reuinctū, dum puro
pura circum amictus esset nun-
quid haec te discerniant, quoties
recurfant animos Quid lachry-
maris fustes, an nō id te sapiens
ille docuit. Aristoteles, ne res
eas quae a fortuna proficiſcuntur
stabiles, ac firmas existima-
rest. Sic. Sapiens ille quum sit
essentiarum omnium perditissis-
simus. Sine me solum Aristote-
lis facta scire qđ muleri a me pec-
tenti, quae mihi scripserit, deinde
de quemadmodum abusus sit
mea illa ambitione, qua curio-
sam eruditione ceteris praestla-
re, cū mihi palparetur interim,
ac praedicaretur me, nūc ob formā

tan-

τῷ λίμνῳ, καὶ δὲ τὸ αἶμα
τῷ σομίῳ παρελδόντων. οὐ
γὰρ ἀμείλις ὁ Αἰακὸς, οὐδ'
ὁ Κέρβερος· συνάταφρόν-
τες. ἐκάνη ἡ ἡδέως αὐτὸν μά-
δοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεται
ὁπότ' αὐτὸν ἐννοήσης ὅσῳ συ-
λαιμονίῳ ἔστι γῆς ἀπαλει-
πῶν, ἀφίξει, σωματοφύλα-
κας καὶ ὑπασπιστὰς, καὶ σα-
φάπας, καὶ χρυσὸν τοσαύ-
του, καὶ ἰδὼν προσηκυῖον
τα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βά-
κτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία,
καὶ τιμῶν, καὶ δόξαν καὶ
τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἰλαύνον-
τα, διαδιδιδυμένον ταῖς
ποικίλαις ἐμπιπορημένον. ὁ λυ-
πᾷ ταῦτά σε ὑπὸ τῆς ἐμῆς
μῆνιν ὄντα; τί λαχρίεις τὰ
μάτται; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ
σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαί-
δουσι, μὴ οἰοῦναι βίβαια
εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης.
Αλλ' ὁ σοφὸς, ἀπάντων ἐνέ-
νθ' ἰσχυρὸν ἐκτρέφεται
τῷ ὄντι· γὰρ μόνον ἴασον τὰ
Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα
μὴ ἔτησι παρ' ἐμῷ, οἷα δὲ
ἐπιστῆται, ὡς δὲ κατιχρῶν
μου τῇ πόρῃ παιδείαν φιλο-
τιμία, διαπόνων, καὶ ἐπα-
νῶν, ὅρτι μὴ δὲ τὸ κάλλος,

ὡς

ὡς καὶ τὸ το μέγ' ὅν τὰ γὰ
 δὲ, ἀφ' ἧς δὲ τὰς πράξεις,
 καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐ
 καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ὅτι αὐ
 ναι, μὴ αἰσχυρόν το καὶ αὐ
 τὴ λαμβάνω γένεσ' ὅ Διόγει
 πρὸ αὐτοῦ πρὸς, καὶ τι χνίτης.
 πλὴν ἀλλὰ τοῦτ' οὐκ ἀπελί
 λυται αὐτ' ὅ σοφίας, τὸ λυ
 πῶσαι ὡς ἐπὶ μεγίστες ἀγα
 θῶν, ὅ καὶ τὸ ἐμὸς μικρῶ
 γὰρ προοδόν. Διο. ἀλλ' οἱ
 δὲ ὁ Ἀράσεις. ἀν' γὰρ σοι
 ὅ λυπὸς τοποθέσθαι, ἐπὶ αὐ
 τῶν αὐτῶν γὰρ ἡλίκον ὅ ἐφύ
 ται. σὺ γὰρ καὶ τὸ Δῆλός ὅδε
 καὶ τὸν ὅτι παρὰ σάμηνος πί
 νει. καὶ αὐτὸς πί, καὶ πολλὰς.
 οὐκ οὐ γὰρ αὐ πᾶσι ἐπὶ τοῖς
 ἀριστοῦ ἀγαθῶν ἀνιόνται
 οὐ. καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ὅ
 καὶ τὸν ὅτι, καὶ Καλλιόχην,
 καὶ ἄλλους πολλὰς ὅτι ὅ
 μῶντας, ὡς διασπάσονται, καὶ
 πᾶσι αὐτῶν ὅτι ὅδε αὐ
 τῶν ὅτι πλὴν ὅτι τῶν σὺ τὰ
 ὅτι ὅδε. καὶ πῖνι πολλὰ
 ὅτι ὅδε.

Ἀλέξανδρος καὶ Φι
 λίππος.
 ὅτι αὐτὸν μὲν ὅ Αλέξανδρος,
 ὅτι αὐτὸν ὅ γένος, μὴ
 ὅτι αὐτὸς ὅτι ἀναι. σὺ γὰρ αὐ
 τῶν ὅτι, Ἀμμωνίς γὰρ ὅν.

Αλι.

tanquā et ipsa summi boni pars
 quaedam esset, nūc ob res gestas
 atq; opes, nam has quoq; in ho
 norum numero collocandas esse
 censebat, ne sibi uitio uertere
 tur, quod eas acciperet. Plene
 prestigiosus uir ille quidē erat,
 at fraudulentus ὁ Diogenes.
 quanquam illud fructus scilicet
 ex illius sapientia fero, qđ nunc
 perinde quasi summis de bonis
 ex crucior, ob ista quae tu paulo
 ante cōmemorasti. Diog. Ac
 scin' quid facies ostendam tibi
 molestiae istius remediū. Quana
 do quidem in his locis uerātium
 non prouenit, fac ut Lethei flui
 minis aquam auidis faucibus
 attrahens bibas, iterumq; ac
 sepius bibas, atq; eo pacto desi
 nes de bonis Aristotelicis dia
 scruciari. Verū enim Cletum
 etiam illum ὁ Calisthenem uia
 deo, cūq; his alios cōplareis τὰ
 prim huc sese ferentes, quō te di
 scriptae pœnasq; sumant ob ea
 q̄ quōdā in illos cōmisisti. Quia
 re fac in alterā hāc ripā te cōste
 ras, ὁ crebrius, ut dixi, bibas.
 Alexandri ὁ Philippi.

Nō igitur inficiaberis Alexā
 der ex me pognatū te esse filiū,
 nā ad Iouē Hāmone genus pœ
 ternū referēs, mortē nō obisset.
 i iij Alex.

uiris & nuptijs talib. peractis.
 Quodq̃ Ephæstione plus q̃ es-
 set satis, amaris. Vñ est qđ solū
 laudo abs te gestū, in Darij uxo-
 re uidelicet, forma præstante, qđ
 ab illius cōplexu abstineris, et
 gēitricis illius, atq; filiarū, ne uī
 paterētur, curā susceperis. Re-
 gū certe id opus extitit, qđ tū fa-
 ctū esse te accepimus. A. Quō
 aut tibi nō φβαίμ, pater, qđ in
 Oxydractis, gēte Indica, lubens
 me in periculū cōiecerim, atque
 acceptis plurimis uulneribus,
 pueros primus oīm trāsiliere? P.
 Non φβο, Alexāder. Neq; id,
 quia pulchrū esse negem, uulne-
 rati quādoq; imperatorem, et in
 subcūdis periculis prætulerē ui-
 am, sed quia ex re tua isthac ca-
 ras minimē. Siquidē pro deo ha-
 bitus, quos, oro, risus præbebas
 spectatorib. quādo post acceptū
 uulnus, ab exercitiu magno uo-
 multus direptus, moerens ac cū-
 lās sanguine fluitabas. Addeq;
 Iupiter Hāmō tāquā prestigia-
 tor quispīā, & uanius propheta,
 reus mendaciū palātū argueba-
 tur. Nō enim uideo qualiter ris-
 sum cōtineat, qui Iouis filiū ui-
 derit aīm deicere, et in despera-
 tione rerū efflagitare medicorū
 auxilia. Deniq; quum tandem

iam

αὐδρας, καὶ γάμους τοιοῦ-
 τούς γαμῶν, καὶ ἡφαιτί-
 να ὑποβραγαπῶν. ἐν ἐπὶ-
 σαμόνιον ἀκούσας, ὅτι ἀπὸ
 σχοῦ τῆς τοῦ Δαρείου γυναι-
 κὸς κατῆς οὖσης, καὶ ἃ μα-
 φὸς αὐτῷ, καὶ τῶν θυγα-
 τέρων ἐπιμελήδης. βασιλι-
 κᾶ γὰρ ταῦτα. Ἀλλ. τὸ φι-
 λοκίνδυνον δὲ ὡς πάτορ οὐκ
 ἐπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς
 καὶ πρῶτον λαδ' ἀλαδ' αὐ-
 τοῖς τὸ ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ
 τοσαῦτα λαβῶν φράματι
 φι. οὐκ ἐπαινῶ τοῦτο ὡς Ἀ-
 λέξανδρι, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν
 εἶναι οἶμαι καὶ τι φρόνησιν
 ποτὶ τὸν βασιλεῖα, καὶ πρι-
 νουδωσύην τῷ στρατῷ, ἀλλ'
 ὅτι σοι τοιοῦτο ἦν ἡ σω-
 φροσύνη. Διὸς γὰρ εἶναι δε-
 κῶν, ὡς ποτὶ τρωάδης, καὶ
 βλέπειν σε φοβᾶσθαι τοῦ
 πολέμου ἔκνομον φρόνησιν, αἰ-
 ματι φρόνησιν, οἰμώζον-
 τα ἐπὶ τῷ φράματι, πῶ-
 τα γέλωτος ὡς τοῖς ὄρωσι. καὶ
 ὁ Ἀμμων, γένης, καὶ ψου-
 δίμαντις ἐκίχχίτο. καὶ οἱ
 προσφῆται, ἑλθάνον. ὃ τις
 οὐκ αὐτὸν ἐγέλασσο, ὄρων τὸν
 τῷ Διὸς ὑὸν λαποφυγεῖν-
 τα, Αἰόμνητον τῶν ἰατρῶν
 βονδᾶν; οὐδὲ μὴ γὰρ ὁπότε

ἦν

ἴδαι τίθνηκας, οὐκ οἶα πολλὰ
ἀναι τοὺς τίνω προσποι-
οῦν ἱεὺς τῶν ἐπιβορτομουῶ-
νται, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ
διοῦ ἐκτάδ' ἰω ἐσθλόν, μν-
δῶντα ἢ δὲ καὶ ὀφθαλμοῦτα,
κατὰ νόμον σωμάτων ἀ-
παύτων; ἄλλως τι; καὶ τὸ
χρησιμὸν δ' ἴφης Ἀλέξανδρον,
πῶς διὰ τοῦτο κρατῶν ῥαδί-
ως, παύσει σὶ δὲ δόξης ἀφ-
ῥάτο τῶν καταρδουμένων.
παῦ γὰρ ἰδόναι ἐν δόξῃ τὸ
διοῦ γίγναι δα δόκου. Ἀλλ'
οὐ ταῦτα φρονούσιν οἱ ἄνθρω-
ποι πρὸς ἑμὲ, ἀλλ' Ἡρακλῆ
καὶ Διονύσῳ ἐν ἀμύλλον τι-
θισί μιν. καί τοι τίνω Ἀερ-
τον ἐκείνῳ ὡς ἑτέρῳ ἐκεί-
νῳ λαβόντι, ἰγὼ μόνῳ
ἰχθυήσῃ. Φι. ἰγὼς ὅτι
ταῦτα ὡς ἦς Ἀμμωνὸς λί-
γαι, ἐς Ἡρακλῆ καὶ Διονύ-
σον παραβάλλεις σταντὸν,
καὶ ἐκ αἰσχυρῶν ὡς Ἀλέξαν-
δρον, οὐδὲ τὸν τύπον ἀπομα-
θῆς, καὶ γὰρ σταντὸν, καὶ
ἡμῶς ἦδ' ἐκ νεκρῶν ὡν;

Ἀχιλλῶς καὶ Ἀντι-
λόχῳ.

Ὅτι πρῶτον Ἀχιλλεὺς πρὸς
τὸν Ὀδυσσεῖα σοι ἰπνται πρὸς
τοῦ θανάτου, ὡς ἀγνοῦ
qua tu Vlyssiam primū cōmemorando in mortē executus es,

mortē obieris; quē credas obscuro, q̄ cōfictā illā ad opionē quā
Iouis dictus es filius, nō carpat
maledictis Potissimū ubi dei istius
cad. potestē iacere, ut
gidū sanē, & iuxta aliorū sorpo-
rū potē coniectu suo oīa labefa-
ctans, aspexerit. Quicquid q̄ aīs
Alexander, tibi fuisse cōducibile,
quo facilius terū potireris, mi-
specto multū tibi gloriæ ex be-
ne etiā ac strenuē gestis eripuit.
Nā quāquā insigniter multis, pa-
mē dijs longē inferiora agere ui-
sus, uacillare ob hoc iudicatus
es, & tota ratione deficere. A.
Haudquaquā de me isthuc ser-
uū mortales. Sed cū Hecule
motus Baccho cōferunt, uelut
atmū, parit̄ cū illis gloriæ cer-
tantem. Nam & Aornum, &
neutro etiā illorū armis subo-
actum, ego faciliē cepi. Phi. Et
iamdum uideris ista ut Hama-
monis filius dicere t quādo nec
Baccho quidē cedis, aut Hec-
culi. Sed nec erubescere nos-
ti Alexander, solitum ē dedisce-
re arrogantiā, ac ipsum de in-
noscere, uel iam tandē sapere, et
iā si ferius, ubi fatus occubueris.

Antiochi & Achillis.

Quenam sunt illa Achilles,

ut

us minime generosa, ac Chirōc
atq; Phœnice, q̄b. tu aliquando
usus es præceptoribus, parū dig-
na. *Audiui. n. magis ex te tua
futurū tibi uideri, q̄m ex agro
la munus obire, inopi, cui nec ui-
dus suppetat, loces operā, quā
ut oib. uita functis domitricis.
Quasi rudis qdā plebeius, ex me-
dia Phrygia ortus, atq; imo dico
iſup etiā uita affectator diceret
feredū fortē id eſſe, atq; cōdonā
dū nōnihil iusticiea. Verū ex
Pedeo pognatū, & ex oī heroum
numeropiculorū cōceptorē acer-
rimū, in tā abiectā et humilē de-
ſcipto deſcēdere opinionē, fœdū
ſanc atq; pudēdū iſprimis. deniq;
iſs quæ uita ſtrenuē geſſeris eq-
dēbaud ſciō quō iſta cōueniant.
Nā dū in Pythio regnare tibi
ad ſeneclant uſq; licuiſſet, citra
gloriā tamē, tu gloriōſā oppete-
re mortē maluiſti, q̄ potiri regē-
no. A. *At ō Neſtoris fili, non dū
etiā iū fecerā rerū earū piculū,
& qd cui præferrē ignorās glo-
riolā hāc infelicē proponebā ui-
te. Atq; ſero iā tandē uelligo q̄
egeri prudēter. Apud uiuos. n.
repiēs fortē qui res bene geſſas
celebrēt licet arū monumētis, ſed
hic apud manes nō uid eo q̄ fru-
giſerū opus effecit, ubi unus eſt
honos oīm. Sed neq; uires iā**

καὶ ἀνάξια τῶν διδασκα-
λῶν ἀμφὶν, Χίρωνός τε καὶ
Φοίνικος. ὑπερώμην γὰρ ἰ-
πότε ἱφὺς βύλιος αἰπαρε-
ρος ὦν, θητούειν παρά τι-
νι τῶν ἀκλῆρων, ὃ μὴ βί-
της πολλὸς εἰν μάλλον, ἢ
πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν.
ταῦτα μὲν οὖν ἀγνῶντινα
φύγα δειλὸν, καὶ ὑπὲρ τῶ
λαλῶς ἔχοντος φιλόφρονι-
σως ἰχρὸν λίσσασθαι. τὸν Πα-
λῆως δὲ ἔχον, τὸν φιλοκινδύ-
νολατον ἡρώων ἀπάντων,
τὰ πάντα οὕτω περὶ αὐτῶν δι-
ανοοῦμαι, πολλὰ αἰσχυρὰ, καὶ
ἐναντίους πρὸς τὰ πεπραγ-
μένα σοὶ ἐν τῷ βίῳ. ὥς ὅτε
ἀκλιῶς ἐν τῇ Φθιώτιδι πο-
λυκρόνιον βασιλεύσας, ἰκὼν
πρὸς αὐτὸν τὸν μετὰ τῷ Ἀγα-
θήνῃ Δόξῃ δαύατον. Αχι. ὦ
παῖ Νέστωρ, ἀλλὰ τότε μὲν
ἄπειρος ἔτι τῶν ἐνταῦθα
ὦν, καὶ τὸ βέλτιον ἰκάνων
ἢ πέτορον ἢ ἀγνοῶν, τὸ δὲ
τῶν ἰκάνων δοξάριον προ-
τιμῶν τοῦ βίου. νῦν δὲ συ-
νίημι ἤδη, ὥς ἰκάνων μὲν ἀ-
νοφίλης, εἰ καὶ ὅ, τι μάλι-
στα οἱ αὖθις βασιλεύσουσι, με-
τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
ἔτι τὸ κάλλος ἰκάνων ὧν ἄντι
ἀδφν

ληξ, οὔτι ἢ ἰσχυρὸς παρ' ἐσιν,
 ἀλλὰ λεγέσθαι ἀπαντὶς ὑπὸ
 τῷ αὐτῷ, ἴσθ' ὅμοιοι, καὶ παρ'
 οὐδὲν ἀλλήλων διαφίρον-
 τός. καὶ οὔτι οἱ τῶν Τρώων
 πικροὶ διὰ δίασί μιν, ὅτι οἱ τῶν
 Ἀχαιῶν δόρα πόνουσι, καὶ
 γὰρ δὲ ἀκριβὲς, καὶ ἐνέουσι
 ἡμῶν, ἢ μὴν ἱκανός, ἢ ἢ καὶ
 ἰσχυρός. ταῦτά μιν αὐτῶν, καὶ
 ἄχθεσθαι, ὅτι μὴ δυνάμει
 ἴσιν. Ἀλλ' ὅμως τί οὖν αὐ-
 τὸ πάθος ἢ Ἀχιλλεύου; ταῦ-
 τα γὰρ ἰδοῦσι τῇ φύσει, πάν-
 τας ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπαντας.
 ὥστε καὶ ἡμετέρων τῶν νόμων,
 καὶ μὴ αὐτῶν τοῖς διατι-
 ταγμένοις: ἄλλως τι, ὅρα
 ἢ ἰταίρων ὅσοι πόρ' ἴσιν, ὅ-
 μιν ἴσιν; μετὰ μικρὸν δὲ
 καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει τῇ παύ-
 τας. φέρεται ἢ παραμυθία καὶ
 ἢ λαιωνία τῶν πραγμάτων, καὶ
 τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πειπνυ-
 ναι. ὅρα ἢ Ἡρακλῆα, καὶ τὸν
 μελίσσας, καὶ ἄλλους δαυ-
 μαγὰς αὐδράς, οἱ δὲ αὐτοὶ οἴ-
 μαται δὲ ξαντοὶ ἀνιθῶν, ἢ τίς
 αὐτοῖς ἀναπείμψας δυνάσων-
 τας ἀκλήρους καὶ ἀβίους αὐ-
 δράς; Ἀλλ' ἰταίρων μὴν
 ἢ παρ' αὐτοῖς. ἡμῶν δὲ οὐκ
 οἶδ' ἵκως ἢ μνήμη τῶν πα-
 ρὰ τὸν βίον αὐτῶν. ἡμῶν ἢ καὶ
 μνημῶν

adsunt corporis Antilochae, aut
 forma, ut cederent omnia, pariter
 statu uiuunt omnia, nullum sapientiae,
 aut alterius rei discrimen est. Adde
 quod nulli Troianorum morte
 cuius formidabilis sum, nemini grae-
 corum uenerandus, prorsus omnem de
 mortis existimatio est, siue boni
 fuerit siue improbi. Haec sunt quae
 me angunt et misere sollicitant,
 ob quod doleo, quod non potius loco
 opas et uiuo. A. At uero Achil-
 les, quid agat quod sperat quando sic na-
 tura comparatum est, ut omnes prorsus co-
 gantur semel quia reliquere quae
 lex cum in uniuersum iam obtinuit,
 nec abrogari ulla modo queat,
 patietur haec feras oportet. Cui
 iterum aspice nos, quos quos penes
 te sumus, denique et Ulysses quos
 post pusillum adueniet. Unde sola
 tui tibi meritis affere societas,
 id quod et alijs intereb. plerumque usu ue-
 nire solet. Non enim solus uideris in
 haec mala coniectus. En tibi Her-
 cule, Meleagre, et alios plerumque,
 quod non parum multos in admiratione
 trahere, quod quidem (ni fallor) haudqua-
 quam in uita uidetur rediit, si quod
 eos ad iopes et uictu indigos mis-
 erat, ut illis pro mercede seruia. A.
 Sociorum haec quidem admonitio est
 uerum haud scio quo pacto eorum,
 quae in uita aguntur, memoria, ipse
 dio

dio me excreciat. Arbitror au-
tem et uestrū unūquodq; ita affi-
ci, etiam si nō palam cōfiteamini
nī, neq; ores sanē in eo, qđ facit
huiusmodi p quā toleratis.

A. Nō eqđ Achilles, sed tona-
ge tibi pręstamus quippe qui in-
telligimus qđ sit inutile, dē hīs re-
bus uerba facere. Silere. n. et
æquo aīo suslinere oīa, quę acci-
dunt, datū nobis est, ne uibi affe-
ctu isto similes ipsi quoq; ridicu-
li omnibus merito uideamur.

Diogenis et Herculis.

Nūqđ Hercules hic ē? Haud
qđquā me hercule alius, Arcus,
claua pellis leonina, magnitus
do ipsa, totus deniq; Hercules
est. Igitur ē uita deceßit, qđ Iouis
erat filius? Dic quæso ō uictorio-
se moratus ne es? Ego. n. cū tero-
re superße, tibi haud secus qđ deo
sacrificauī. **H.** Recte quippe sa-
crificasti. **Hercules.** n. ipse ī cælo
unā cū dijs ymortalib. consistit,
Hebē apud se habēs currib. for-
mosissimā. Ego uero qui te allo-
quor, sua sū ūbra. **D.** Quidnā di-
cis amabo ūbra ipsius dei? **Pie-
ri.** n. potest, altera eūdē ex parte
deum esse, altera uita deceßisset
HV uq; **Ille.** n. nequaquā mor-
tuis ē, sed ego dūtaxat imago ip-
sius sū. **D.** Intellego γέ. **T** e utrū p uirgo Plutoni p se dedit, et tu

ὑμῶν ἱκατομ. αἰ ἢ μὴ ἱκατομ
γᾶτι, ταύτη χάρις ἐστὶ, καὶ
ἡσυχίαν αὐτῷ πάσχειν
Ἀντι. ὅκ. ἀλλ' ἀμέντες ὦ Ἀ-
χιλλεύ. τὸ γὰρ ἀντιφύει τῷ
λίγαν ἰρῶμεν. σιωπᾶν γάρ,
καὶ φέρειν, καὶ αὐτὸ χιῶσαι,
διδότι ἡμῶν, μὴ καὶ γέλωτα
ὑφωμεν ὡς πόρ σὺ, τοιῶντα
συχόμενοι.

Διογίνης καὶ Ἡρακλῆος

Οὐχ Ἡρακλῆς ἐστὶς ὄντι;
Ἡρακλῆος ἀλλ' οὐ μὰ τὸν Ἡ-
ρακλῆα. τὸ τέκνον, τὸ μέγιστον,
Ἡρακλῆς ἐστίν, αἵτα τὸ
δουκὶ Διὸς ὅς ὤρ. αἰπὲρ μοι
ὦ καλλίνικε, νικητὸς εἶ; ἔγω
γὰρ σοι ἰδύμεν πᾶσι γῆς, οἱ
δὲ ὧ. **Ἡρα.** καὶ ὁρῶντες ἰδύμεν.
αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν
ἔργῳ τοῖς θεοῖς σιῶνται, καὶ
ἔχει βαλλίστραν ἡβλῶ. ἐγὼ
δ' ἰδὼλον εἰμὶ αὐτοῦ. **Διο.**
πῶς λίγας ἰδὼλον τῷ θεῷ;
καὶ δωατὸρ εἰς ἡμῶντας μὲν
τινα θεὸν εἶναι, τι δ' αὖναι δὲ
τῷ ἡμίσει; **Ἡρα.** ναί. οὐ γὰρ ἱ-
κᾶν τὸ τέκνον, ἀλλ' ἐγὼ
ἢ αἰὼν αὐτοῦ. **Διο.** μαρτυρά-
νω. αὐτὰν δὲ σοι τῷ Πλού-
τωνι παρ' ἰδωκῶν αὐτὸν ἰδύ-
μεν. καὶ σὺ νῦν αὐτὸν ἐκείνου

πῶς

ναιρὶς ἂν. Ηρα. ταιούτῳ τι.
 Διο. πῶς οὐδ' ἀκριβὲς ὦρ ἰ-
 σάντες, οὐκ ἔγνωσι μὴ ὄντα
 ἰκάνειν, ἀλλὰ παρὶδείξατο
 τὰ θεοειδέα Ηρακλῆα πα-
 ρόντα: Ηρα. ὅτι ἰκάνειν ἀ-
 κριβὲς. Διο. ἀλλ' οὐκ ἔγνωσι.
 ἀκριβὲς γὰρ, ὥςτις αὐτὸς ἰ-
 κάνειν. ἔρα γοῦν μὴ τὸ
 ἰκάνειν ὄντι. σὺ μὲν ἂν ἰ-
 Ηρακλῆς, τὸ δὲ ἰδὼν γιγνά-
 μαι τὴν Ηβλὴν ἐπὶ τοῖς θεοῖς.
 Ηρα. θρασυὺς ἂν, καὶ δαλῶ.
 καὶ εἰ μὴ παύσει σκώπτειν
 ὅτι ἐμὲ, εἴσῃ αὐτίκα οἶον
 Διὸς ἰδὼν αἶμι. Διο. τὸ
 μὴ τόξον γυμνόν, καὶ πρό-
 χαρον. ἔγω δὲ, τί αὐτί
 φοβούμενος, ἀπαξ τιθι-
 νός; ἀτὰρ ἀπὲς μοι πρὸς τοῦ
 σοῦ Ηρακλῆους, ὅπως ἰκάν-
 ομεν ἔξῃ, σιωπῆς αὐτῶ, καὶ
 τότε ἰδὼν ὦρ: ἢ ἂν μὲν
 ὅτι πρὸς τὸν βίον, ἔπειτα δὲ
 ἀπὸ αὐτοῦ, διακρίνεται,
 ἢ μὲν ὅτι θεοὺς ἀπείχεται,
 οὐ δὲ τὸ ἰδὼν, ὥς πρὸς
 ἀπὸς τῶν, εἰς ἁδου πάρε;
 Ηρα. ἐχρὴ μὲν μὴδ' ἀ-
 πείχεσθαι πρὸς αὐτὰ ἰ-
 κάνειν ὅπως χιλιούτα, ὅ-
 μως δ' οὐ καὶ τοῦτ' ἀπον-
 ούμεν. ὅπως μὲν Ἀμφιτρυ-
 ον ἐν τῷ Ηρακλῆ τῶν
 τότε

nūc pro illo mortuus es. Herc.
 Sic res se habet. D. Quo pacto
 igitur callidissimus es. Aca-
 cis, te nequaquam illum esse nō po-
 uis, sed admisisti eum tanquam suppo-
 situm Herculem. Her. Quom-
 niam ille ipse esse uideor. Dio.
 Vera autumas. nam ita persi-
 milis es, ut si ille ipse sis. Caueas
 igitur ne contrā sit ut tu quā-
 dem Hercules existas, imago
 uerò apud deos immortales He-
 bem in uxore duxeris. H. Aus-
 dax nimium es atque loquax: ὅ-
 nisi à scōmatib. quæ in me ian-
 cis, abstinueris, senties quāpri-
 mū qualis deī imago sis. Aca-
 cis enim nudus est atque pata-
 tus. Diog. Cur autem de cetero
 te timeam, quum semel mora-
 tuus sis? Sed per eum Herculem
 dic quæso, dū ille uiuebat, etas
 ne una cum ipso, et tunc imago
 existens, aut unus quidem eratis
 in uita: posteaquam autem ē ui-
 ta decessistis separati, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignū uidea-
 tur, ad inferos aduenisti? Her.
 Eisi fas equidē foret, nequaquam
 respondere uiro sophisticè per-
 cunctanti, attamen aures quoque
 ad hos porrigas. Quicquid enim
 Amphitryonis in Hercule etas
 idipso

id ipsum morie affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi), totū, qđ aui
 ex Ioue erat, cū dijs immortalis
 bus cōuersatur. Diog. Perspi-
 cue nunc intelligo, autumas es-
 nim eadē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryonē, alterū uero
 ex sūmo Ioue, ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero la-
 cerent. Herc. Nequaquam ō
 insanē, idē profecto ipsi eramus
 ambō. Diog. Neq; adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Hec-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tanquā Hippo-
 centaūrū in unum fuisse copula-
 tos hominē uidelicet, & deum.
 Herc. An nō & homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui-
 dentur, animo uidelicet & cor-
 pore? Vnde quod phibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cōlo, me uero mor-
 talē ad inferos uenisse? D. Vtq;
 elegit hac differuisses, ō optia
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestare esses, sed incorpo-
 rea es imago, itaq; periculi est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quonam modo triplicē?
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cōlo exisist, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

Octa,

τὸ τοῦ τιθέναι, καὶ εἰ μὴ ἴναι
 ἴκανο παῦ. ὁ δ' ἰὼν τῷ Διὶ,
 ἐν οὐρανῷ σὺνίστη τοῖς Διῖσι.
 Διο. σαφὲς νῦν μανθάνω.
 δύο γὰρ φῆς ἵτηναι ἢ Ἀλκμή-
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας,
 τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυωνί,
 τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός. ὥστι
 ἐκιδύεσθαι διδύμοι ἐντὸς
 ἰμομέτρων. Ἡρα. οὐκ ὦ μά-
 ται, ὁ γὰρ αὐτοὺς ἄμφω ἤ-
 μην. Διο. οὐκ ἴσθι μαδᾶν.
 τὸ τοῦ ῥάδιον, σιωδέτους δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἐκτὸς αἰ-
 μὴ ὥς περὶ ἰαποκίνταυρος τις
 ἦν. ἄς ἐν συμπεφυκότῳ,
 αὐδρυν & καὶ διός. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ παύεσθαι οὕτω σοὶ
 δοκοῦσι συγκαταθεῖν ἐκ δυ-
 ᾶν, ψυχῆς καὶ σώματος.
 ὥστι τί τοῦ κωλύοντος, τί μὲν
 ψυχῆς ἐν οὐρανῷ εἶναι,
 ὑπὸ ἰὼν ἐκ Διός, τὸ δ' ἐν θνη-
 τὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νικητοῖς.
 Διο. ἀλλ' ὦ βέλτιστε Ἀμφι-
 τρυωνιάδη, καλῶς αὖ ταῦτ'
 ἐλίζεσθαι, αἰσῶμα ἦδ' αἶμα, νῦν
 δὲ αἰσῶμα τὸν ἰδωλὸν αἶ.
 ὥστι λιπιδωσέας τριπλοῦ
 ἦδη ποιήσας τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τριπλοῦ. Διο.
 ὡδίπως. αἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν σὺν
 τῷ ἰδωλῳ, τὸ δὲ σῶμα ἐν
 οἷσι

οὐτὴ λείπει ἔλα γρημίον, ὅτι αὐτὰ γίνονται. καὶ οὐκ ἐν τινι αὐτὰ πατέρα φέρον ἐκπορεύει τῷ σώματι. Ἡρα. ὁραοὺς τις αὐτὸν σοφιστής. τίς δὲ καὶ αὐτὸν τυγχάνεις; Διο. Διογένης τῷ σινοπείῳ ἰσχυρῶν. αὐτὸς δὲ, οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοις διῶσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις νεκρῶν σὺναιμι, ὁμῆρου, καὶ τῆς τοσαύτης ψευδολογίας καταργητῶν.

Μένιππος καὶ Τάνταλ.
τάλ.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλ; ὃ τί σιωτὸν ὀδύνη, ἐπὶ τῇ λήμνῃ σῶς; Τάνταλ. ὅτι ὦ Μένιππος, ἀπέλωλα πρὸς τὸ δῖον. Μέν. οὕτως ἄγῳ αὐτὸν, ὥς μὴ ἐπικύψας πρὸς αὐτὸν, ὃ καὶ τὸ Διὸς ἀρνησάμενον λίσσῃ τῇ χάρι; Τάνταλ. οὐδὲν ἔπικύψαμι. φοβέομαι γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπεὶ αὐτὸ προσέειπεν ὅτι αὐτὸς αὐτῷ. ὅν αὖτις καὶ ἀρνούσασιν, καὶ προσεγγίζοντες τῷ σώματι, οὐ φθάσιν βρέξας ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ διὰ τῶν δακτύλων διακρίνοντες, οὐκ οἶδ' ἵσως αὐτῷ ἀποσπᾶν ξερὰν τινὲν χεῖρά μου. Μέν. τὸράστιον τι πάσχεις ὦ Τάνταλ. ἔταρ ἐπὶ μοι, τί γὰρ

Ocea, iam in puluerem uersum, haec tria iam sunt, anima maductas igitur uelim, quem tertium corpori esse intelligas patrem. Hec. Audax es, aegsophista, sed quod nomen tibi est; Diog. Diogenis Sinopei imago, ipse autem, per Ios uenit, minime cum dijs immortalibus, sed cum mortuorum optimis conuersor, Homerum atque huiusmodi fabulas dea ridens.

Menippi & Tantal.

Quid ciulas ὦ Tantele, aut quid tuam deploras fortunam, flagno imminens; Tantalus. Quoniam si inenecor Menippe. Menippus. Usque adeo piger es atque iners, ut non uel pronus incumbens bibere noris, uel caua uola hauriant; Tantalus. Nihil proficere si procumbam, refugit enim aqua simulatque me propius ad moueri senserit, quod si quando hausero, oriq̃ coner applicare, prius effluxit, quam summa marigē labia. Aegs inter digitos effluēs aqua, haud scio quomodo rursus manū meā aridā relinquit. Men. Prodigiosum quiddam de te narras; Tantele, uerum dic mihi istudne ipsum, quod

paludem atq; intra specus hias-
eum descenderit, p. opterea qd
neq; intelligens est. Aeacus, ne
que cōtemnendus Cerberus. Ve-
nam illud abs te discere perue-
lim, quo feras animo quoties in-
mentem redit, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis, pfe-
ctus, puta corporis custodib; as-
tellibus, ducibus, tum auri tan-
tissimi, ad hoc populus qui te ad-
orabant, praeterea Babylone,
Bactris, immanibus illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, cum uel ta-
reris, dum amiculo candido cas-
put haberes reuinctū, dum pur-
pura circum amictus esset, nun-
quid haec te discrutiant, quoties
recurrant animo? Quid lachry-
maris, fustes, an nō id te sapiens
ille docuit. Aristoteles, ne res
eas quae a fortuna proficiscan-
tur, stabiles, ac firmas existima-
res. Sic. Sapiens ille quum sit
essentia eorum omnium perditissi-
mus. Sine me solum. Aristote-
lis facta scire q; multa a me pec-
tenti, quae mihi scripserit, deinceps
de quemadmodum abusus sit
mea illa ambitione, quae cū ier-
bam eruditione caeteris praestae-
re, cū mihi palparetur interitum,
ac praedicaretur me, nūc ob formā

tan-

τὴν λίμνῃ, καὶ δὲ τὸ αἶσα
τῶ τομίον παριλθόντων. οὐ
γὰρ ἀμείλις ὁ Αἰάκας, οὐδ'
ὁ Κέρβερος. συνάταφρονε-
ται. ἰκάνῃ ἢ ἡδίστως αὖ μά-
λοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρει
ὅπότ' αὖ ἐννοήσης ὅσω σύ-
δαιμονία καὶ γῆς ἀπολι-
πῶν, ἀφίξει, σωματοφύλα-
κας καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σα-
φάπας, καὶ χρυσὸν τοσοῦ-
τον, καὶ ἰδὴν προσκυνοῦν-
τα, καὶ βαβυλῶνα, καὶ βά-
κτρα, καὶ τὰ μεγάλα θάρια,
καὶ τιμῶν, καὶ δόξαν καὶ
τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἰλαύνον-
τα, διαδεδιμελὲς ταινίαν
λόνῃ τὴν λιπαρὴν, πορφυ-
ρίδα ἱμπιπορπημένον. ὁ λυ-
πῶ ταῦτά σοι ὑπὸ τῶν μνη-
μῶν ἰόντα; τί διακρίνεις ὅ
μάτται; οὐδὲ ταῦτά σοι ὁ
σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαί-
δουσι, μὴ εἶναι βίβωαι
εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ἀλλ' ὁ σοφὸς, ἀπάντων ἰκάν-
ουσι λιπαρὴν ἐπὶ τῇ πῆλῃ
ταῖς ὅν; γὰρ μόνον ἴασον τὰ
Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα
μὴ ἔτησι παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ
ἐπίστασθαι. ὡς δὲ κατιχεῖται
μὲν τῇ περὶ παιδείαν φιλο-
τιμία, δαπνῶν, καὶ ἱππε-
νῶν, ὅστις μὴ δὲ τὸ κάλλος,

ὡς

ὅτι καὶ τὸ μέγας ὁρ τὰς
 θῆ, ὅτι δ' αὖ τὰς πράξεις,
 καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐ
 καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ὕμνῃ ἀ-
 ται, μὴ αἰσχυρόν το καὶ αὐ-
 τὸς λαμβάνων γόνος ὡ Διόγι
 νος αὐδρῶν, καὶ τὴ χρίτης.
 πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπελι-
 λωκα αὐτ' ὅτι σοφίας, τὸ λυ
 πᾶσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγα-
 θοῖς, ὅτι καὶ περὶ μέσῳ μικρῷ
 γὰρ ἱμπερόει. Διο. ἀλλ' οἶ-
 θα ὁ ἀράσεις. ἀκ' ὅ γὰρ σοι
 ὅτι λύπης ὑποδύσσομαι, ἐπὶ
 ἐνταῦθα γὰρ ἡλπίσθ' ὅτι
 ται, σὺν ἡ καὶ τὸ Διὸς ὕδωρ
 χαρὸν ἐπισπασάμενος πίν.
 καὶ αὐτὸς πίν, καὶ πολλὰ κιν.
 οὕτω γὰρ αὐ πᾶσι ἐπὶ τοῖς
 ἀριστοῖς ἀγαθοῖς ἀνιόντι
 ὅτι. καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἱ-
 κᾶτον ὅτι, καὶ Καλλιόχην,
 καὶ ἄλλους πολλὰς ἐπὶ οὐδ' ὅτι
 μῶντας, ὡς διασπᾶσαντο, καὶ
 ἀμυνῶσαντο ὡς ἱδρῶσας αὐ-
 τὸς. ὡς τε πλὴν ἐπὶ τῶν σὺ τὰ
 πλὴν βιάσθ' ὅτι. καὶ πίν πολλὰ
 κιν, ὡς ἱδρῶν.

Ἀλέξανδρον καὶ Φι-
 λίπην.

Νυνὲ μὲν ὁ Ἀλέξανδρος,
 σὺν αὐτῷ ἱεραρῶ γένειο, μὴ
 σὺν ἐμὸς ὅτις ἐστίν. σὺ γὰρ αὐ
 ἐτιδύκεις, Ἀμμωνίς γε ὡν.

Ἀλε.

tanquā et ipsa summi boni pars
 quaedam esset, nūc ob res gestas
 atq; opes, nam has quoq; in ho-
 norum numero collocandas esse
 censebatur, ne sibi uitio uerteretur
 ut, quod eas acciperet. Plene
 praestigiosus uir ille quidē erat,
 ac fraudulentus ὁ Diogenes.
 quanquam illud fructus scilicet
 ex illius sapientia fero, qđ nunc
 perinde quasi summi de bonis
 ex crucior, ob ista quae tu paulo
 ante cōmemorasti. Diog. Ac
 scin' quid facies ostendam tibi
 molestiae istius remediū. Quan-
 do quidem in his locis uerātium
 non prouenit, fac ut Lethei flui-
 minis aquam auidis faucibus
 attrahens bibas, iterumq; ac
 saepius bibas, atq; eo pacto desi-
 nes de bonis Aristotelicis dis-
 scruciari. Verū enim Cletum
 etiam illum ὁ Calisthenem uia-
 deo, cūq; his alios cōplareis τὰ
 prīm huc sese ferentes, quo te di-
 scripiat poetasq; sumant ob ea
 qđ quodā in illos cōmisisi. Quae
 te fac in alterā hāc ripā te cōfeta-
 ras, ὁ crebrius, ut dixi, bibas
 Alexandri ὁ Philippi.

Nō igitur inficiaberis Alexā-
 der ex me pognatū te esse filiū,
 nā ad Iouē Hāmonē genus pra-
 iernū referēs, mortē nō obijsses.

i uij

Alex.

Al. Neq̄ uero nescius erā p̄as-
 ser, Philippi Amynti me esse
 filiū, sed quia ad res gerēdas sic
 mihi uisum erat cōducere, cōmē-
 to hoc usus sū uaticiniij. *P.* Quid
 ais? Cōducibile id tibi uisum, ut
 uatib. impossitorib. fallendū te ex-
 poneret? *A.* Nō isthuc, sed bar-
 baros ī mei admirationē tractos
 facilius hoc prætēxtu nostro sub-
 didimus imperio, cū nemo unus
 uiribus nostris haecenus reslue-
 rit, q̄ppe hac sola opiniōe ducti,
 q̄ aduersus deū sibi esset praeliū
 dū. *P.* Quos tu igitur tāto cona-
 tu dignos, usq̄ uicisti q̄ cū timi-
 dis illis arculis, peltarijs, ac gera-
 ris uimincis pugnare solitis, sēp̄
 cōgressus es? Atq̄ Græcos armis
 domare, Bæctios, Phocēses, A-
 theniēses, & id genus alios ope-
 ris fuerat strenui atq̄ magnifici.
 Arcadū insup̄ sustinere armas
 tuā, equatū Thessalū, Eleorū iu-
 culatores, Mantineos peltis īstru-
 ctos, aut cū Thracib. Illyricis,
 Pæonib. ut manū cōferere, ope-
 rosū p̄fecto atq̄ arduū id fuis-
 set īprimis. Cæterū Medos, Pers-
 as & Chaldaeos delicatos ac
 Lurimo autō cōspicuos, nō satis
 c̄perū habeo, quoniā modo āe-
 te, duce Clearcho mille uiri bel-
 lo adorti expugnauit, fœdē ī fu-

gam

Alc. οὐδ' αὐτὸς ἔγνων. ἢ
 πάντορ, ὡς φιλίππῳ τῷ Α-
 μύντων υἱὸς εἰμι. ἀλλ' ἰδι-
 ξάμην τὸ μαύτουμα, ὡς χρε-
 σιμον ὅτι τὰ πρᾶγματα οὐ-
 μην & εἶναι. Φι. πῶς λή-
 γεις; χρεσίμον ἰδέσθαι σοι,
 τὸ παρῆχαι σὶ αὐτὸν θάπα-
 τιν ὑπὸ μὲνον ὑπὸ τῶν προ-
 φητῶν; *Alc.* οὐ ταῦτα. ἀλλ'
 οἱ βάρβαροι λατιπλάγκτοί
 με, καὶ οὐδὲς ἐτι ἀνδίστα-
 το, οἰόμενοι διωμάχεσθαι.
 ὥστε ῥᾶρον ἐκράτησιν αὐτῶν.
 Φι. τίνων ἐκράτησας σὺ γι-
 ἀξιωμαχῶν ἀνδρῶν, ὃς δα-
 λοῖς ἀὰ σικωλῶν χθονος, τοξά-
 ρια, καὶ πικταρία, καὶ γιγ-
 ρὰ διόσυναι προβιβημένας;
 Ἑλλήνων ἱερῶν ἱερῶν ἰσχυ-
 ρῶν καὶ φονικῶν καὶ
 Ἀδωαίων, καὶ τὸ Ἀρκά-
 δων ὀπλιτικόν, καὶ τὴν Θι-
 ταλῶν ἵππων, καὶ τοὺς Ἡ-
 λείων ἀκοντιστάς, καὶ τὸ Μαι-
 νιῶν πικτατικόν, ἢ Θρά-
 κας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παι-
 νας χειρώσασθαι, ταῦτα με-
 γάλα; Μύδων δέ, καὶ Πέρ-
 σῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χερ-
 σοφόρων ἀνδρῶν, καὶ Ἀ-
 βρῶν, ἔκ οἷδα ὡς πρὸ σὲ μύ-
 ροι μετὰ Κλεάρχῳ ἀνελθόν-
 τες, ἐκράτησαν, ἐδ' εἰς χᾶ-

ρας

ραγ ὑπομεινάντων ἰλιδῶν ἰ-
 μάνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τῶν
 μαθῆναι, φυχόντων·
 Ἀλλ' ἄλλ' οἱ Σκύθαι γὰρ πᾶ-
 τορ, καὶ οἱ ἰλιδῶν ἰλίφαν-
 τες, οὐκ ὀκναταφρόνιτον
 τι ἔργον. καὶ ὅμως αὐτὰ δια-
 τήσας αὐτοὺς, οὐδὲ προσο-
 σίας ὠνόμηνε τὰς νίκας,
 ἱκράτου αὐτῶν. οὐδ' ἐπι-
 ὤρμυσα πώποτε, ἢ ὑποσχό-
 μηνε ἰφουσαλίῳ, ἢ ἀπι-
 στον ἱπράξᾳ τι τῶν νικαν-
 νικῶν. καὶ τοὺς Ἑλλήους δὲ,
 τοὺς μὲν αὐσαματὶ παρίλα-
 βον. Θηβαίους δὲ ἴσως ἀ-
 πούεις ὅπως μετῴδον. Φι-
 ῶν δὲ ταῦτα πάντα. Κλέ-
 τος γὰρ ἀπήγγελλέ μοι, ὅτι
 αὐτῷ δορατῶν διελθὼς με-
 ταξὺ λαμπροῦντα, ἰφόνου-
 σας, ὅτι μετὰ τὰς σᾶς πρά-
 ξεις ἱπαινίσαι ἐτόλμησι. οὐ
 δὲ ἢ τῶν Μακεδονικῶν χλα-
 μύδα καταβαλὼν, ἱπὸν διω-
 ῶς φασὶ μετῴδους, καὶ τιά-
 ραν ὀρδῶν ἐπὶ δού, καὶ προσ-
 κινῶν αὐτὸν Μανιδόνων,
 ὡς ἰλιδῶν αὐδῶν ἢ
 ξιούς, καὶ τὸ πάντων γιλοῖ-
 ταν, ἱμῶν τὰ τῶν νηρι-
 κηλέων. ὡς γὰρ λέγαν ὅσα
 ἄλλα ἱπράξας, λίαν συγκα-
 τακλῶν πεπαιδευμένους

αὐ-

gam adios antequā ad manus
 uentū fuisset. A. At uero Scy-
 thae puer, & Indici elephantes
 res sunt nō usq; adeo abiectae &
 cōtempribiles. Et tamē neq; cō-
 citatis inter ipsos intestinis o-
 dijs, neq; per prodicionem mibi
 uenundari passus sum uictoriā.
 Sed neq; deierauī unquam, aut
 per nugas a pollicito recessi, si-
 deq; solui uictoriae gratia. Ad-
 de, quod & Græcos alios sine
 sanguine in deditionē accepi.
 Thebanos autem fortassis ipse
 audisti, quomodo aggressus fue-
 rim. Phi. Noui hæc omniā ex
 Clito, quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum celebraret,
 & meas res gestas cū tuis cōfer-
 re auderet, traiecit per corpus
 telo, tum iugularas. Tu uero et
 Macedonicā chlamydem abija-
 ciens, candryn, Persicum amia-
 ſum, recepiſti (ut aiunt) & ita
 tam rectā. Vt ne interim coma-
 memorem, quod a Macedoni-
 bus, uiris utiq; liberis, adorari
 debere te, in animū duxeris. Et
 qui, quod maxime omnium erat
 ridiculum, hominum abs te imi-
 tiorum mores imitatus es. Tem-
 pero mibi, ne memorem alia,
 quæ turpiter admiseris in leon-
 num claustra inclusis doctis

i v

uirs

uitis et nuptijs salub. peractis.
 Quodq̃ Ephæstione plus q̃ es-
 set satis, amaris. Vñ est qđ solum
 laudo abs te gestū, in Darij uxo-
 re uidelicet, forma præstante, qđ
 ab illius cōplexu abstinentis, et
 gēitricis illius, atq; filiatū, ne uī
 pateretur, curā suscepis. Res
 giū certē id opus extitit, qđ tū fa-
 ctū esse te accepimus. A. Quō
 aut tibi nō φβαυρ, pater, qđ in
 Oxydracis, gēse Indica, lubens
 me in periculū cōiecerim, atque
 acceptis plurimis uulneribus,
 uirtos primis oīm trāsiliere. P.
 Non φβο, Alexāder. Neq; id,
 quia pulchrū esse negem, uulne-
 rari quādoq; imperatorem, et in
 subcūdis periculis prætereare ui-
 am, sed quia ex re tua isthac ca-
 ras minimē. Siquidē pro deo ha-
 bitus, quos, oro, risus præbebas
 spectatorib. quādo post acceptū
 uulnus, ab exercitiu magno uo-
 mulcus direptus, mœrens ac cū-
 lās sanguine fluitabas. Addeq;
 Iupiter Hāmō tāquā prestigia-
 tor quispīā, et ianus propheta,
 reus mendaciū palātū argueba-
 tur. Nō enim uideo qualiter ris-
 sum cōtineat, qui Iouis filiū ui-
 derit aīm deicere, et in despera-
 tione rerū efflagitare medicorū
 auxilia, Deniq; quum eandem

iam

αὐδρας, καὶ γάμους τοιοῦ-
 τους γαμῶν, καὶ ἡφαιτίω-
 να ὑποδραγαπῶν. ἐν ἡπίν-
 σα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπύ-
 σχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναι-
 κὸς καλῆς οὖσης, καὶ ὅτι μα-
 φὸς αὐτῇ, καὶ τῶν θυγα-
 τέρων ἐπιμελήδης. βασιλι-
 κὰ γὰρ ταῦτα. Ἀλλ'. τὸ φι-
 λοκίνδυνον δὲ ὃ πάτορ οὐκ
 ἱπαινέας, καὶ τὸ ἐν Ὀξυδρά-
 κεις πρῶτον διαδάλασθαι
 ὡς τὸ ἐν τὸς τοῦ τείχους, καὶ
 τοσαῦτα λαβῶν φράματι;
 φι. οὐκ ἱπαινῶ τοῦτο ὃ Ἀ-
 λέξανδρι, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν
 εἶναι οἶμαι καὶ τι φρόσκεισθαι
 ποτὶ τὸν βασιλῆα, καὶ προ-
 κινδυνεύειν τῷ στρατῷ, ἀλλ'
 ὅτι σοι τοιοῦτο ἥμετε συν-
 ἱφῆρι. Διὸς γὰρ εἶναι δο-
 κῶν, εἰ ποτὶ τρωδείης, καὶ
 βλέπειν σε φοράδιω τοῦ
 πολέμου ἱερομισέμενον, αἰ-
 ματι ριζόμενον, οἰμώζον-
 τα ἐπὶ τῷ φράματι, ταῦ-
 τα γίγνεις ἐν τοῖς ὄρωσι. καὶ
 ὁ Ἀμμων, γόνος, καὶ ψου-
 δίμαντις ἡλίγχετο. καὶ οἱ
 προφῆται, λιθλανοῦν. ἢ τίς
 οὐκ αὖ ἐγίλασσε, ὄρων τὸν
 τῷ Διὸς υἱὸν λοιποφυχερῶ-
 τα, Διόμνηον τῶν ἱατρῶν
 βονδῶν; νῦν μὲν γὰρ ὥστε
 ἴδῃ

ἔδω τίθνησαι, οὐκ οἶα πάλ-
λους ἀνα τοὺς τῶν προσποι-
οισιν ἐκείνῳ ἐπιβορτομεύ-
τας, ὀρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ
διοῦ ἐκτάδ' ἑω ἐλόμενον, μν-
δῶντα ἥδ' αὖ καὶ θροῦσιν ὁδοῖς,
κατὰ νόμον σωμάτων ἀ-
παύτων; ἄλλως τε, καὶ τὸ
χρήσιμον δι' ἑσέως Ἀλέξανδρε,
τὸ διὰ τοῦτο κρατάρ' ῥαδί-
ως, πάλυ σι γὰρ Ἀλέξης ἀφ' ἑ-
αῖτο τῶν κρατοῦντων ἐλόμε-
νων γὰρ ἐλόμενος ἐν δόξῃ τοῦ
διοῦ γίνεσθαι δοκεῖ. Ἀλέ-
ξ' οὐ ταῦτα φρονέουσιν οἱ αὐτοὶ
ποιοῦντες ἐμὸν, ἀλλ' Ἡρακλῆ
καὶ Διόνυσον ἐνέμεινον τι-
διασίμην. καί τοι τῶν Ἀρ-
χόντων ἐκείνων οὐδ' ἐτίθην ἐκεί-
νων λαβόντες, ἐγὼ μόνος
ἐκαστὸς ἐμὸν. Φι. ἰσθὲς ὅτι
ταῦτα ὡς ὅς τις Ἀμμωνος λέ-
γει, ὅς τις Ἡρακλῆ καὶ Διόν-
υσον παραβάλλει σιαντὸν,
καὶ ὅς τις αἰσχυρὸν ὡς Ἀλέξαν-
δρον, οὐδὲ τὸν τύφον ἀπομα-
δόντα, καὶ γὰρ σιαντὸν, καὶ
σωτὴς ἥδ' αὖ νεκρὸς ὢν;

Ἀχιλλεύς καὶ Ἀντι-
λόχ'.

Οἷα πρῶτον Ἀχιλλεύς πρὸς
τὸν Ὀδυσσεύα σοι ἰσθῆται πρὸς
τοῦ θανάτου, ὡς ἀγρονῶ
καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ iam primū cōmemorando in mortē executus es,

mortē obieris; quē credas obse-
cro, q̄ cōfictā illā adoptionē qua
Iouis dictus es filius, nō carpat
maledictis. Potissimū ubi dei illi
us cadauerē porrectū iacere, tur-
gidū sanē, & iuxta aliorū corpore
vītorē contactu suo oīa labefa-
ctans, aspexerit. Quicquid q̄d ais
Alexander, tibi fuisse cōducibile
le, quo facilius rectū poteris, im-
perfecto multū tibi glorie ex be-
ne etiā ac strenuē gestis eripuit.
Nā quāquā insigniter multaxa
mē dijs longē inferiora agere vi-
sus, uacillare ob hoc iudicatus
es, & tota ratione deficere. A.
Haudquaquā de me isthuc ser-
uiūt mortales. Sed cū Hecule
mortē Baccho cōferunt, uel uī
amulū, pariē cū illis gloriā cer-
tantes. Nam & Aornum, &
neutro etiā illorū armis sub-
actum, ego facili cēpi. Phi. E-
tiamdum uideris ista ut Flame-
monis filius dicere, & quādo nec
Baccho quidē cedis, aut Hecule
culi. Sed nec erubescere nosti
Alexander, solitamue dedisce-
re arrogantiam, seipsum deim
noscere, uel iam tandē sapere, eo-
tiā si serui, ubi fato succubueris.

Antiochi & Achillis.

Quenam sunt illa Achilles,
ut

us minime generosa, ac Chirōc
 atq; Phoenice, qđ. tu aliquando
 usus es praeceptoribus, parū dig-
 na. Audiui. n. magis ex re tua
 futurū tibi uideri, qđ. agrico-
 la minus odiēs, inopi, cui nec ui-
 dus suppetat, loces operā, quā
 ut oīb. uita functis domitūris.
 Quasi rudis qđā plebeius, ex me-
 dia Phrygia ortus, atq; improprio
 iſup etiā uitae affectator diceret
 ferēdū fortē id eſſet, atq; cōdonā-
 dū nōnihil iuſſicet. Verū ex
 Pedeo pognatū, & ex oī heroum
 numeropiculorū cōtēptiorē acer-
 rimū, in tā abiectā et humilē de-
 ſcipto deſcēdere opinione, fēdū
 ſanē atq; pudēdū iſprimis. deniq;
 iſs quae uita ſtrenuē geſſeris eq;
 de haud ſcio quō iſta cōueniant.
 Nā dū in Pythio regnare tibi
 ad ſenectam uſq; liquiffet, citra
 gloriā tamē, tu gloriōſā oppete-
 re mortē maluiſti, qđ. potiri reg-
 no. A. At ō Neſtoris fili, nondū
 etiā iū fecerā rerū earū piculū,
 & qđ cui praeferre ignorās glo-
 riolā hāc infelicē proponebā ui-
 ta. Atq; ſero iā tandē uelligo qđ
 egeri prudēter. Apud uiuos. n.
 repies fortē qui res bene geſſas
 celebrēt licet arū monumētis, ſed
 hic apud manes nō uid eo qđ fru-
 giſerū opus effecerim, ubi unus eſt
 honos oīum. Sed neq; uires iā

καὶ ἀνάξια τοῖς διδασκά-
 λαις ἀμφόρως, Χέρονός τε καὶ
 Φοίνικος. ἡρωώμενος γὰρ ὁ-
 πότι ἐφης βέλτιον αἰπαρε-
 ρῶν, θυτόειν παρὰ τι-
 νι τῶν ἀκλήρων, ὃ μὴ βί-
 οτῶσιν ἐν μάλλον, ὃ
 πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν.
 ταῦτα μὲν οὖν ἀγνοῦντινα
 φρύγα δειλόν, καὶ πῶς τῶ
 λαλῶς ἔχοντος φιλόσοφον ἰ-
 σως ἐχρῆν λέγειν. τὸν Πη-
 λῖως δὲ γόν, τὸν φιλοκινδύ-
 νωτατον ἡρώων ἀπάντων,
 τὰ περὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν δι-
 ανοεῖσθαι, πολλὰ αἰσχυρῶς, καὶ
 ἐν αὐτῆς πρὸς τὰ πικρὰ γυ-
 μνάσαι ἐν τῷ βίῳ. ὡς δὲ γόν
 ἀκλήως ἐν τῇ Φιδιώτιδι πο-
 λυχρόνιον βασιλεύσαντος, ἐκὼν
 προέλθον τὸν μετὰ τῷ ἀγα-
 θῷ Δόξῃ θάνατον. Αἰ. ὦ
 παῖ Νέστορ, ἀλλὰ τότε μὲν
 ἀπερῶς ἐτι τῶν ἐνταῦθα
 ὦν, καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων
 ὁ πότμος ἡ ἀγνοῶν, τὸ δὲ
 γλυκύν ἐκείνου Δοξάρχου προ-
 τιμῶν τοῦ βίου. νῦν δὲ συ-
 νίημι ἤδη, ὡς ἐκείνη μὲν ἀ-
 νοφίλης, αἱ καὶ ὁ, τι μάλι-
 στα οἱ αὐτῷ ραψωδῶσιν οἱ. με-
 τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
 ἐτι τὸ κάλλος ἐκείνου ὦ Ἀντι-
 φωνῶν

λη, οὔτε ἡ ἰσχὺς παρίστανται,
 ἀλλὰ λείπειν πάντες ἐπὶ
 τῇ αὐτῇ, βόφω ὅμοιοι, καὶ παρ
 οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρον-
 τες. καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων
 νεκροὶ διὰ δίασί μιν, ὅτι οἱ τῶν
 Ἀχαιῶν ὁδὸν ἀποδύουσιν.
 γῆρας δ' ἀπείβης, καὶ ἡλικίᾳ
 ὅμαι, ἢ μὴν ἡλικίᾳ, ἢ ἢ καὶ
 ἰσχυρὸς. ταῦτά μιν ἀνίσταται, καὶ
 ἀχθεσθαι, ὅτι μὴ θνητὸν
 εἶναι. Ἀντί, ὅμως τί οὐκ αὐ-
 τὸς πᾶσι τοῖς Ἀχιλλεύ; ταῦ-
 τα γὰρ ἰσχυρὸς τῇ φύσει, πᾶσι
 τοῖς ἀποδύουσιν ἀπαντας.
 ὥστε χρὴ ἐμμελῆναι τῷ νόμῳ,
 καὶ μὴ ἀνίστασθαι τοῖς διατι-
 ταγμένοις. ἄλλως τι, ὅπως
 ἢ ἰσχυρὸν ὅσοι πᾶσι τοῖς, ὅ-
 μιν ὀίδε; μὴτὰ μιν δὲ
 καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει, πᾶσι
 τοῖς. Φίλα ἢ παραμυθίαν καὶ
 ἢ λοιπὴν τῇ πράγματι, καὶ
 τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πειπνῶν-
 ται. ὅπως ἢ Ἡρακλῆα, καὶ τὸν
 Μιλιτιάδην, καὶ ἄλλους δαυ-
 ματῶν ἀνδράς, οἱ οὐκ αὖ οἱ-
 μαι δ' ἐξαίρετο ἀνθρώπων, οἱ
 αὐτοὺς ἀναπείμψαν θνητὸν
 ἀνθρώπων καὶ ἀβίους ἀν-
 δράς; Ἀχι. ἰσχυρὸν καὶ μὴ
 ἢ παρὰ τὸν νόμον. ἡμῖν δὲ οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἢ μνήμη τῶν πα-
 ρὰ τὸν βίον ἀνίσταται. εἰμαι ἢ καὶ
 μνημ

adsunt corporis Antioche, aut
 forma, ut cederent oia, pari rerū
 statu. uiuunt oia, nullū sapiētiae,
 aut alteri rei discriminē. Adde
 qđ nulli Troianorū mor-
 tuis formidabilis sū, nemini gra-
 corū uenerādus, protus oim de
 mortuis exislmatio ē, siue boni
 fuerit siue imphbi. Haec sūt qua
 me angūt et miserē sollicitāt,
 ob qđ doleo, qđ non potius loco
 opas et uiuo. A. At uerō Achil-
 les, qđ agat qđ spīa; quādo sic na-
 tura cōparatū est ut oēs, prsū co-
 gātur semel. Quā reliquero, quae
 lex cū in uniuersū iā obtinuit,
 nec abrogari nullo modo queat,
 patietur hāc feras oportet. Cae-
 terū aspice nos, quotquot penes
 te sumus, deniq; et Vlysses quoq;
 post pusillū adueniet. Vnde sola
 tū tibi meritō afferet societas,
 id qđ et alijs ī reb. plerūq; usu ue-
 nire solet. Nō. n. solus uidetis in
 haec mala cōiectus. En tibi Her-
 culē, Meleagrū, et alios plerosq;
 qđ nō parū multos ī admirationē
 traxere, qđ qđ (ni fallor) haudq;
 quā in uita uidetur redituri, si qđ
 eos ad iopes et uictu indigos mis-
 eat, ut illis pmercede seruiāt. A.
 Sociorū haec qđ admonitio ē,
 uerū haud jcio quo pacto eorū,
 quae ī uita aguntur, memoria, ppe-
 dio

odio me ex cruciat. Arbitror autem et uestrum unumquemque ita affici, etiam si non palam confiteamini, neque res sane in eo, quod tacite huiusmodi per quod toleratis.

ANNO egredere Achilles, sed longe tibi praestamus quippe qui intelligimus quod sit inutile, de his rebus uerba facere. Silere. n. et aequo animo suslinere omnia, quae accidunt, datum nobis est, ne tibi affici et in isto similes ipsi quosque ridiculi omnibus merito uideamur.

Diogenis et Herculis.

Nunc Hercules hic est Haud quicquam me hercule alius, Arcus, claua pellis leonina, magnitudo ipsa, totius denique Hercules est. Igitur de uita decessit, quod Iouis erat filius? Dic quaeso o uictorioso moratus ne es? Ego. n. cum terrore superes, tibi haud secus quam deo sacrificasti. H. Recte quippe sacrificasti. Hercules. n. ipse in caelo unum cum dijs immortalibus consistit, Hebe apud se habes curibus formosissimam. Ego uero qui te alloquor, suus sum uir. D. Quidnam dicis amabo te uir ipseus deus? Fieri. n. potest, altera eundem ex parte deum esse, altera uita decessisset. H. Vtique. Ille. n. nequaquam mortuus est, sed ego dumtaxat imago ipsius sum. D. Intelligo recte. Te utrum

υμῶν ἱκανοί. εἰ δὲ μὴ θμολογᾷτε, ταύτη χάρις ἐστὶ, καὶ ὑσυχίαν αὐτὸ πάσχοιτο. Αντι. ἐν: ἀλλ' ἀμείνους ὦ Αχιλλεύ. τὸ γὰρ ἀνταφίλεις τῷ λίγαν ἐρώμεν. σιωπᾶν γάρ, καὶ φέρειν, καὶ αὐτοχρῆσθαι, διδοῖς ἡμῶν, μὴ καὶ γέλωτα ἐφλωμεν ὡς περ σὺ, τοιαῦτα σὺ χέμεν.

Διογίνης καὶ Ηρακλῆος.

Οὐχ Ηρακλῆς ἐστὶς ὅστις ἐμμενοῦ ἄλλ' ὅ μὰ τὸν Ηρακλῆα. τὸ τέκνον, τὸ ῥέπαλον, ὑλιοντή, τὸ μέγαν, ὅ λ' ὅ Ηρακλῆς ὅστις, ἔτα τέτυκται Διὸς υἱὸς ὢν; εἰπέ μοι ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γὰρ σοι ἰδύοντι ἐν γῆ, αἰετὶ δὲ ὦ. Ηρα. καὶ ἐρδῶς ἰδύοντες αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐν ἐραυῶ τοῖς θεοῖς σῶνται, καὶ ἔχει καλλίσφρονος ἡβλῶ. ἐγὼ δ' ἰδῶλον εἰμι αὐτοῦ. Διο. πῶς λίγας ἰδῶλον τῷ θεῷ; καὶ διωκτὸν ὃς ἡμισέας μὲν τινα διὸν εἶναι, τιδναῖναι δὲ τῷ ἡμίσει; Ηρα. ναὶ. οὐ γὰρ ἐκάν' ὅ τέτυκται, ἀλλ' ἐγὼ ἢ αἰὼν αὐτοῦ. Διο. μανθάνειν. αὐτὰν δὲ οὐ σὶ τῷ Πλούτωνι παρ' ἑωκταῖς αὐτὸν ἰαεῖν τοῦ. καὶ σὺ νῦν αὐτὸν ἐκείνου

παρὲς αὖ. Ηρα. τειυτότι.
 Διο. πῶς οὖν ἀκριβὲς ὦν ὁ
 αἰκνός, οὐκ ἔγνωσι μὴ ὄντα
 ἰκάνον, ἀλλὰ παρὰ δέξατο
 ὑπεβολιμαῖον Ηρακλῆα πα-
 ρίστα; Ηρα. ὅτι ἰώκαρ ἀ-
 κριβῶς. Διο. ἀλλ' οὐ λίγης.
 ἀκριβῶς γὰρ, ὥς τι αὐτὸς ἰ-
 κάνῃ ἔναι. ἴρα γοῦν μὴ τὸ
 ἰκαντίον ὄντι. σὺ μὲν αὖ ὁ Η-
 ρακλῆς, τὸ δὲ ἰδῶλον γιγά-
 μνη τίω Ηβλῶ ἐπὶ τοῖς θεοῖς.
 Ηρα. θρασὺς αὖ, καὶ δαλῇ.
 καὶ εἰ μὴ παύσει σκώπτων
 ὅτ' ἐμὲ, ἴσῃ αὐτίκα ἰοῦν
 Διοῦ ἰδῶλόν εἰμι. Διο. τὸ
 μὲν τόσον γυμνόν, καὶ πρό-
 χαρον. ἐγὼ δὲ, τί αὐτί
 φοβούμενος, ἀπαξ τιθν-
 ῶς; ἀτὰρ ἀπὶ μοι πρὸς τοῦ
 σοῦ Ηρακλῆους, ὅπῃ ἐκάν-
 τῃ ἴρα, σωῆς αὐτῷ, καὶ
 τίτι ἰδῶλον ὦν; ὃ αἰς μὲν
 ὅτι πρὸς τὸν βίον, ἰπὰ δ'
 ἀπιδάσκει, διακριδίνοντο,
 ὁ μὲν δὲ Διοῦς ἀπὶ ἔλατο,
 σὺ δὲ τὸ ἰδῶλον, ὥς πρὸ
 ἀπὸς ἰῶ, εἰς ἄδου πάρε;
 Ηρα. ἐχρῆν μὲν μὴδ' ἀ-
 πικρίνισθαι πρὸς αὐδρα ἰ-
 ποῖτη δὲ ὄρῳ χιλοῦντα, ὁ-
 μῆς δ' οὖν καὶ τοῦτ' ἀπου-
 σοι. ὅπως μὲν Ἀμφιτρυ-
 ονῃ ἰν τῷ Ηρακλῆ ἰῶ,
 τότε

nūc pro illo mortuus es. Herc.
 Sic res se habet. D. Quo pacto
 igitur callidissimus cū sit Aca-
 cius, te nequaquā illum esse nō po-
 uis, sed admisit tanquam suppo-
 situm Herculem. Her. Quom-
 niam ille ipse esse uideor. Dio.
 Vera autumas. nam ita persis-
 milis es, ut si ille ipse sis. Caueo
 as igitur ne contrā sit ut tu quis-
 dem Hercules existas, imago
 uerò apud deos immortales He-
 bem in uxorē duxerit. H. Aus-
 dax nimium es atq; loquax: ὅ-
 nisi à scōmalib. quæ in me ian-
 cis, abstinuēris, senties quā pri-
 mū qualis deī imago sim. Ara-
 cis enim nudus es atque parat-
 us. Diog. Cur autem de cæte-
 ro te timeam, quum semel mora-
 tuus sis? Sed per tuū Herculem
 dic quaeso, dū ille uiuebat, etas
 ne una cum ipso, et tunc imago
 existens, aut unus q; lem etatis
 in uita; posteaquam autem ē uī-
 ta decessis tuis separati, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignū uideo-
 tur, ad inferos aduenisti? Her.
 Esi fas equidē foret, nequaquā
 respondere uiro sophisticè pero-
 cunctanti, attamen aures quosq;
 ad hos porrigas. Quicquid enim
 Amphitryonis in Hercule etas
 idipso

id ipsum morte affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, qđ autē
 ex Ioue erat, cū dijs immortalis
 bus cōuersatur. Diog. Perspici-
 cue nunc intelligo, autumas ca-
 nim eadē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryonē, alterū uero
 ex sūmo Ioue, ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero la-
 teretis. Herc. Nequaquam ō
 insanē, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neq; adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Her-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos inquit Hippo-
 centaurū in unum fuisse copula-
 tos hominē uidelicet, & decem.
 Herc. An nō & homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui-
 dentur, animo uidelicet & cor-
 pore? Vnde quod prohibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cælo, me uero mor-
 talē ad inferos uenisse? D. Vtq;
 eleganter hac differuisses, ō opti-
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestate esses, sed incorpo-
 rea es imago, itaq; periculū est,
 te triplicē iam fecisse Herculē.
 Herc. Quonam modo triplicē
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cælo existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

Octa,

τῷ τοῦ τίθηναι, καὶ εἰ μὴ ἴσῃ
 ἡ καὶ οὐρανῷ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς.
 Διο. σαφῶς νυνὶ μανθάνω.
 δύο γὰρ φησὶ ἔτι καὶ ὁ Ἀλκμή-
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆα,
 τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυόνι,
 τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διὸς. ὥς τε
 ἡλικύθεντι δίδυμοι ἐν τῷ
 ὁμομήτρει. Ἡρα. οὐκ ὦ μά-
 ται, ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἔ-
 μνη. Διο. οὐκ ἴτι μαδὰρ
 τῷ τοῦ ῥάδιον, σιωδότες δὲ
 οὐκ ἔστι Ἡρακλῆα, ἡ καὶ οὐκ
 μὴ ὥς περὶ ἰπποκένταυρος τις
 ἔστι. εἰς ἐν συμπιφνετόν,
 αὐδρῶν & καὶ θεῶν. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σι-
 λουοῦσι συγκάμειν ἐν δυ-
 αμι, ψυχῆς καὶ σώματος &
 ὥς τε τί τὸ λιπὼν ὄσφι, πλὴν
 μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι,
 ὑπὲρ ἡν ἐν Διὶ, τὸ δὲ θνη-
 τὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς θνητοῖς;
 Διο. ἀλλ' ὦ βέλτερι Ἀμφι-
 τρυονιάδῃ, καλῶς αὖ ταῦτ'
 ἡλικύθεν, εἰ σώμα ἔσθαι, νυνὶ
 δὲ ἀσώματον εἰδωλόν. ἢ
 ὥς τε λιπιδωδύεις τριπλοῦν
 ἔσθαι ποιήσει τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τριπλοῦν. Διο.
 ὡδὲ πως. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν σὺν
 τῷ εἰδωλῳ, τὸ δὲ σῶμα ἐν
 οἷῳ

οὐκ ἔστιν ὅσα γὰρ μέγαν,
 ὅσα δὲ ταῦτα γίνονται. καὶ
 οὐκ ἔστιν ὅσα δὲ πατέρα
 ῥίτον ἐκπύουσι τῷ σώμα-
 τι. Ἡρα. ὁρᾷς τις αἰ, καὶ
 οὐκ ἔστις. τίς δὲ καὶ ὁρᾷς
 καὶ οὐκ ἔστις. Διο. Διογῆνους τῷ σι-
 ναιῶς εἰδωλῳ. αὐτὸς δὲ,
 οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοις
 δῶσι, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 πατρῶν σῶσιν, Ὁμήρῳ, καὶ
 τοῖς τοσούτοις ψευδολογίας
 καταγλιῶν.

Μένιππος καὶ Τάν-
 τάλου.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλι; ὦ
 τί σιωπῶν ἰδὼν, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῇ τῇ; Τάνταλι. ὅτι ὦ Μένι-
 ππος, ἐπὶ τῇ λίμνῇ τῇ δὲ
 Μένι. οὐτως ἄρα αἰ, ὥς μὴ
 ἐκπύουσι πῶς, ὦ καὶ τῷ
 Δι' ἀνθρώπῳ καὶ καὶ τῷ
 καὶ; Τάνταλι. οὐδὲν ἔστιν αἰ
 ἐκπύουσι. φέρει γὰρ τὸ ὄ-
 λον, ἐπὶ τῇ λίμνῇ τῇ αἰ-
 ὄνταί με. ὅρ δὲ πῶς καὶ
 ἀνθρώπῳ, καὶ πρὸς τὴν γῆν
 τῇ πῶς, οὐ φέρει βί-
 βει ἀπὸ τὸ καὶ. καὶ
 διὰ τῶν δακτύλων δια-
 ρῶν, οὐκ εἰδ' ὅπως αὐτὸς ἀ-
 ποσπῇ ξυρᾶν τῶν καὶ με.
 Μέν. τὸρά τιον τι πῶς αἰ
 Τάνταλι. ἔταρ αἰ πῶς, τί
 γὰρ

Ossa, iam in puluerem uero
 sum, hæc tria iam sunt, anima
 maductas igitur uelim, quem
 tertium corpori esse inuelligas
 patrem. Herc. Audax es,
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est Diog. Diogenis Sinoa
 rei imago, ipse autem, per Ioa
 uem, minimè cum dijs immota
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor, Homerum
 atque huiuscemodi fabulas dea
 ridens.

Menippi & Tantalii.

Quid eiules ὦ Tantalè, aut
 quid etiam deploras fortunam,
 flagno imminens? Tantalus.
 Quoniam siui enecor Meni-
 pe. Menippus. Vsq; adeo pia
 ger es atque iners, ut non uel
 pronus incumbens bibere nos
 ris, uel caua uola hauriant
 Tantalus. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim a
 qua simulatque me propius ad
 moueri senserit, quòd si quan-
 do hausero, oriq; coner appli-
 care, prius effluxit, quàm sum-
 ma riget labia. Atq; inter digi-
 tos effluēs aqua, haud scio quom-
 modo rursus manū meā aridā
 relinquit. Men. Prodigiosum
 quiddam de te narras Tanta-
 le, uerū dic mihi isthuc ipsum,
 k quora

quorsum opus est bibere, quum corpore carcas, nam illud quod esurire poterat, aut siure, in Lydia sepultum est. Ceterum tu quum sis animus, quina post hac aut siure queas aut biberet Tan. Aequi hoc ipsum supplicij genus est, ut anima perire de quasi corpus sit, ita sitiat. Menip. Age, hoc ita habere credamus, quado quidem affirmas te situi punire. Aequid hinc acerbi tibi poterit accidere? Num metuis ne potus inopia moriaret? Aequidem haud uin deo alteros inferos, si quis hos relinquat, neq; locum alium in quem morte demigres quisquam. Tan. Recte tu quidem dicis, uerum hoc ipsum supplicij genus est, siure, quum nihil sit opus. Men. Desipis Taniale, uti uerum tibi faciat, non alio potu uideris egere quam ueratro mero, nam diuersum quiddam pateris, is quos canes tibi osi momorderint, ut qui non aequam quemadmodum illi sed situm horreas. Tan. Ne ueratru quidem recusavi bibere Menippe si liceat modo. M. Bono es animo Tan. de, certu habes nunc quid fore, ut uel tu, uel reliquorum maniam quisquam bibat.

Nec

γὰρ δ' ἐν τοῦ πινῶν; οὐ γὰρ εἴ
μα ἔχεις. ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ μὲν
ἐν Λυδία περὶ τὴν ἀπῆλ, ἐπὶ
ἡγεῖ πινῶν καὶ διψῶν ἐδύ-
νατο. οὐ δ' ἐν ψυχῇ, πῶς ἂν
ἴτις διψῶν, ἢ πίνεις; Ταύ.
τὸτ' αὐτὸ ἐν ἡλῶσις ὄζει, τὸ
διψῶν μετὰ τὴν ψυχῇ ὡς οὐ
μα εὖσαν. Μέν. ἀλλὰ τότε
μὲν οὐτω πινούσσομεν, ἢ
φῆς τῷ διψῶν ἡσυχάζειν.
τί δ' οὐ σοι τὸ δεινόν ἴσται;
ἢ διδῶν μὴ ἐν δόξῃ τοῦ πο-
τῶ ἀποδάμνεις; οὐχ ἰσῶν γὰρ
ἄλλον μετὰ τῶν ἄλλων, ἢ
δαύατον ἐν ταύτῃ εἰς ἴτι-
ρον τόπον. Ταύ. ὁρῶν μὲν
λίγαις. καὶ τοῦτο δ' οὐ
μὲν τῆς καταδάμνεις, τὸ
ἐπιδυμῶν πινῶν, μηδὲν δι-
όμηνον. Μέν. ἀλλὰ οὐκ ἔστι
ταύτη, καὶ ὡς ἀλλοτῶς πο-
τοῦ λαοῦ δόξαις, ἀνδρά-
του γὰρ ἡλιβόρον νῆ δόξα.
ἢ τις τὸν κατῆν τοῖς ἐπὶ
τῶν λυτῶντων ἡμῶν δι-
σχυμῶσις πίνοντας, οὐτὸ
ἔστω, ἀλλὰ τὴν δόξαν πε-
ρὶ βιβλίου. Ταύ. οὐδὲ τὸν
ἡλιβόρον ὡς Μένιπας αὐ-
κίνομαι πινῶν, γίνετο μοι
μόνον. Μένιπας δ' ἄρα οὐκ ἔστι
ταύτη, ὡς οὐτε, οὐτε ἄλ-
λ' οὐκ ἔστι τῶν περὶ τῶν
αὐτῶν.

forſan diceretis tu quoqꝫ uicio dā
dum non eſſe, Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quis flores etiā arefactos mar
cidosqꝫ contempletur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformet nimirum uideantur.
Ac ijdem donec florent colo
remqꝫ obtinent, ſunt ſpecioſiſſi
ſimi. Menippus. Proinde
illud iam demiror Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſeſe
pro te uſque adeo momētianea,
quaſqꝫ iam facili emarceſceret,
elaborare. Merc. Flaud mibi
uacat tecum Philoſophari, qua
te delecto loco ubicunqꝫ ueo
lis, proſterne ſemet ac tecum
be, mibi iam aliæ ſunt graducen
de umbrae.

Acaci, Proteſilai, Meno
lai, ac Paris
diis.

Quamobrem, Proteſilae
in Helenam irruens, ſtranguo
las illam Proteſilaus. Quia hu
ius cauſa Acace, imperfecte
quidem domo relicta, ſi uis
dua uxore quam nuper duxi,
reddita, mortuus ſum. Ac.
Accuſa igitur Menelaum, qui
uos omnes pro tali coniuge re
cuperanda, contra Troiam du
xit. Men. Nequaquam me,

ſed

καὶ οὐ ἀναιμιόπτερον ἀναι, τὰ
δ' ἡμῶν γυναικὶ πολλὴν χρε
νον ἔλγχε παρσχαρ. ἐπὶ ἡ
τὰ αὐτὰ ξυρὰ ἔντα, εἴ τις
βλῆπῃ ἀποβιβληνῆτα τῷ
βαρύν, ἡμορφα δὴλονέτι αὐ
τῷ δῖξαι. ὅτι μὲν τοι αὐτὰ,
καὶ ἡχα τῷ χροσῶν, ἡ ἀλλ
τά δ' ἔστιν. Μι. οὐκ οὖν τούτο
ὃ ἐρμὴν δαομάζω, ἀλλὰ οὐ
νίδαν οἱ Ἀχαιοὶ πόρῃ πρῶ
γματ' οὕτως ἐπιγοχρεῖς,
καὶ ῥαδῖος ἀπασδοῦντ'
πινυῖντ' οὐ. Ερ. οὐ σχολή μοι
ὃ Μένιππι, συμφηλοισιφῶρ
σοι. ὅστις ἐπὶ πῆξά μιν τῶ
πον, ἔνθα αὐτὸν ἴδης, ἡ αὖ
καταβαλὼν σιαντέρ. ἔγω γ',
τὸς ἄλλους νικῶς ἔδωκα μετ
λῶσομαι.

Αἰακῶ, Πρωτοσίλῃ, Μι
νιλάτ, καὶ Πάρι
δ' Αἰ.

Τί ἄγχεις ὃ Πρωτοσίλῃ
τῷ ἑλίνῳ προσβῶν;
Πρω. ὅτι διὰ ταύτῃν ὃ Αἰα
κῶ ἀπὸ δανον, ἡμῖν τῷ μὲν
τ' Ἀίμορ καταλιπὼν, χέρων
τι τῷ νιθαμορ γυνῶσαι.
Αἰ. αἰτῶ τοίνυν τ' Μορῖλα
ον, ὅς τις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύ
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἔγα
γῃ. Πρω. οὐλίχας. ἐκπῶν
μοι αἰτιατίον. Μορῖ. ἐκπῶν

ὁβελιτι, ἀλλὰ δικαίω-
 τὸν Πάρι, δι' ἐμὲ τὴν ξι-
 πτὴν γυναικα παρὰ παύ-
 τα τὰ δίκαια ἔχιστο ἀρπά-
 σαι· οὐτ' γὰρ οὐχ ἐπὶ τοῦ
 μέν, ἀλλ' ἐπὶ πάντων Ελ-
 λήνων τε καὶ βαρβάρων ἄ-
 ξι' ἄγχι δαί, τοσούτοις
 δαμάτου αἰτί' γιγνημί-
 τ'. Πρω. ἄμενον οὕτω· σὶ
 τι γὰρ οὐκ ἴσπασι, οὐκ
 ἀρῶν ποτε ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν. Πά. ἄδικα ποιεῖν ὡ
 πρωτισίαι. καὶ ταῦτα, ἰ-
 μέτιχον ὅντα σοι. ὁρωτι-
 κὸς γὰρ καὶ αὐτὶς ἄμι, καὶ
 τῷ αὐτῷ διῶ κατίσχημα.
 εἶδα δὲ ὡς ἀκούσιόν τι-
 τι, καὶ τις ἡμᾶς δαίμων
 ἄγαλνδα αὐτῷ ἰδὲν. καὶ ἄ-
 δωατὴν ὅσιν αὐτιτάτ-
 ῃ αὐτῷ. Πρω. ἰὺ λίγας.
 εἶδε οὐκ μοι τὸν ἴστα ἰ-
 ταῦτα λαβῶν δωατὸν ἴω.
 Αἰ. ἰγὼ σοι καὶ πρὸς τοῦ ἰ-
 ρυτ' ἀποκροῦμαι τὰ δι-
 καια. φῶσι γὰρ αὐτὶς μὲν,
 τὴν ἴσταν τῷ Πάριδι ἰσχυ-
 γνῶν δαί αἰτί'. τοῦ δα-
 μάτου δὲ σοι, οὐδὲνα ἄλ-
 λων ὡ. Πρω. εἰδὲν, ἡ σιαν-
 τέρ. δι' ἐκλαδόμεν' τῆς
 εἰσάμεν γυναικὸς, ἰπὼ
 πρωτισίαι τῷ Τρωάδι,
 ὅτι

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra om-
 nem ius eripuit. Hic enim non
 modo abs te, uerum ab omni-
 bus tum Græcis tum Barbaris
 merito strangulari debebat, ut
 qui tam multis, mortis causa
 existeris. Prot. Melius hoc.
 Proinde male nominate, Pa-
 ri, nunquam te dimittam ē man-
 nibus. Paris. Iniuriam adeo
 num facis Proteſilæ, idē eo
 magis, quod eandem tecum aro-
 rem exerceo. Nam & amari
 etiam deditus ipse sum, & ab
 eodē deo quasi uinctus teneor.
 Nosti autem quod quedā sunt,
 quæ inuitis nobis geruntur, &
 nescio quis deus nos ducit, quoa-
 cunque ipsi placet, atq; impos-
 sibile est illi repugnare. Prot.
 Recte dicis. Utinam igitur Cu-
 pri linem ipsum hic comprehen-
 dere mihi liceat. Acac. Ac eo
 go etiam pro Cupidine tibi res-
 spondebo, quæ ista uidentur.
 Sic enim ille dicet, Sese quis-
 dem Paridi fuisse fortassis cau-
 sam amādi, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliū, quā
 te ipsum, Proteſilæ, qui clam
 uxore nuper ducta, postquam
 appropinquabatis Troadi,
 R iij ita

ita oī cōēptō piculo. et uelut de
spatus ante reliquos oēs in litē
exilijsi. glorie nimirū cupidus
ppter quā et primus, in egressu
nauis occisus fuisti. P. Proinde
ego p me ipso, tibi, *Acace*,
respondebo, multo iustiora, q̄ tu.
Nesq. n. ego mihi horum causa
fui, sed fati, et q̄ iā inde ab ini-
tio ita prādestinatiū fuerat. A.
Probe, quid ergo istos accusasti
Menippi et *Acaci*.

Per *Platonē*, ō *Acace*, expo-
ne mihi, quaeso, hic quae apud iste
vos sūt, oia. A. *Haud facie*, e.
Menippe, oīa. Vtū quae sūmas
ū et uelut p capita iudicari poss-
sunt hae accipe. Hic q̄ ē, quod
Cerberus sū, nos tū. Deinde et
poritorē hūc nos tū, q̄ te t. aiecit,
praeterea et *Iacū*, et *Py. iphles*
gethōrē iā uidisti, cū ingressus es.
M. Noui haec, et praeterea te
quoq̄, q̄ hic in uestibulo sedes,
atq̄ aditū obseruas. Et iā regē
ipsum uidī, et *Furias*. Homi-
nes uero priuscos, quaeso, ostēde et
maximē eos, q̄ inter ceteros no-
biliores fuere. A. Hic q̄ ē *A-*
gamēnon est, ille autē *Achilles*.
Rursum hic *Idomeneus*, qui p-
pius asī. det. post hanc *Ulysses*.
Deinceps *Aiux* e. *Dicmedes*,
et ceteri gratiorū p. asī. et s. m.
A. et.

οὗτω φιλονεικῶνως καὶ ἀπι-
νευρημένως προειπύδοντας τ
ἄλλων, ἀδξας ὁραδῶς, δι
ἡν πρῶτῳ ἐν τῇ ἀποβάσει
ἀπὶ δαυδ. οὐκ οὐ καὶ ἐπὶ
ἐμαυτῇ σοι ὦ Αἰανὶ ἀπεκ-
νοῦμαι δικαίωτά. οὐ γὰρ
τῷ τούτῳ αἰτιῶ, ἀλλ' ὅ
μοίρα, καὶ τὸ ὃ ἀρχῆς ἔτι
ἐπικυκλῶσαι. Αἰ. ἔρῳς. τί ὅν
τύπος αἰτιῶ;

Μένιππος καὶ Αἰανῆ.

Πρὸς τοῦ Πλούτωνος ὁ
Αἰανὶ, πωρίθηνσαι μοι τὰ
ἐν Ἄδου πάντα. Αἰ. οὐ γὰρ
διον ὦ Μένιππος ἀπαντα.
ὅσα μὲν τοι λιφαλαῶσαι,
μαύδαν, οὐτοσί μιν, ὅτι
Κερβόρῃς ἔστιν, οἶδα. καὶ
τὸν πορδμία τούτων, ἔς σε
Διπύρασι, καὶ τῶν λιμνῶν,
καὶ τὸν Πυριφλιγίδοντα ὅ-
δὲ ἰώρακας ὀδῶν. Μίν. οἶ-
δα ταῦτα, καὶ σὶ, ὅτι πυ-
λωρεῖ. καὶ τὸν βασιλεῖα Ἄ-
δου, καὶ τὰς Εὐρινύς. τίς
δ' αἰδρῶνεις μοι τοὺς πᾶ-
λαι δᾶξον, καὶ μάλιστὰ τοὺς
ἐπισήμες αὐτῶν. Αἰ. οὐ-
τ' ὅ μιν Ἀγαμέμνον, οὐτ' ὅ
δ' Ἀχιλλεύς, οὐτ' ὅ Ἰδρι-
νός, πλοσιόρ. ἵππειτα Ὀδυσ-
σεύς, ἄτα Αἴας, καὶ Διομή-
δης, καὶ ἄλλοι τῷ Ἑλλήνων.
Μίν.

Μένειπ. βαβαί ομνρε, ὡς ἐπὶ τῶν ραψωδῶν τὰ
 λιγυρὰ χαμαὶ ἱρρίπται,
 ἄγνοτα, καὶ ἄμορφα, λὺ-
 νει πάντα, καὶ λῆρ' ὡς
 λῆρ', ἀμυλνὰ ὡς ἀλμυρὰ
 λιγυρὰ. οὐτ' δὲ ὦ Αἰα-
 κί, τίς ὅστι; Αἰ. Κῦρός ἐ-
 στί, οὐτ' δὲ Κροῖσος. ὁ
 δ' ὡς αὐτὸν, Σαρδανά-
 παλ'· ὁ δ' ὡς τούτου, Μί-
 νδας. ἰνῶν δὲ, Ζήρ-
 γος. Μίν. ἄτα σὶ ὦ Λάδαρ-
 μα; ἡ Ἑλλὰς ἰφειτὴ, ἰσ-
 γνῶτα μὲν τὴν Ἑλλάσπαν-
 τον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλῆν
 ἐπιδυμοῦτα; οἷ' δὲ καὶ
 ὁ Κροῖσός ὅστιν; τὴν Σαρ-
 δανάπαλιν δὲ ὦ Αἰακί, πα-
 τάξαι μοι κατὰ λείρην ἰ-
 πτήριον. Αἰα. μηδ' αὖτις
 διαδρόμης γὰρ αὐτὸ τὸ λιγυ-
 ρόν, γυναικῶν ἔν. Μένειπ.
 οὐκ οὖν ἀλλὰ προσήύξο-
 μαί γε πάντως ἀνδρόγυ-
 νον ὄντι. Αἰ. βούλει σοὶ ἰ-
 πιδάξω καὶ τοὺς σιφούς; Μέν-
 ειπ. νῦν Δίκαγι. Αἰα. πρῶ-
 τ' οὐτίς σοι ὁ Πυθαγόρας
 ὅστις. Μένειπ. χαῖρε ὦ Εὐφάρ-
 βι, ὁ Ἀπολλών, ὃς, τι αὖτις
 δίδας. Πυ. νῦν, καὶ σὺ γε ὦ
 Μένειπτι. Μέν. ἴσῃ τι χρυσὸς
 ὁ μῦθός ἐστι σοι; Πυ. οὐ γάρ.
 ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Ras-
 psodiarū tuarū capita, humi po-
 icēta iacēt, ignobilia atq; obscuro,
 ta, cinis ac pulvis oīa, & nugis
 metæ, deniq; uerè, ut abs te dis-
 cūm est, capita infirma & ca-
 duca. Sed hic, Acace, quis nā
 est Acac. Cyrus est. Ille autem
 Croesus, & iuxta ipsum Sarda-
 napalus. Vltra hos autem Mī-
 das, & deinceps ille Xerxes.
 Men. Et te, ὁ σέλεστε, tota exo-
 horruit Græciatiungentē ῥοπήν
 tibis Hellespontū, & per ipsos
 montes nauibus transire affe-
 rantem? Qualis uero & ipse
 Croesus est? Ceterū, Sardanio-
 palo, quaeso, huc Acace, peto
 mitte, ut demulcē caput, inflin-
 go colapho. Acac. Nequa-
 quam. Comminueres enim ipsi
 caluariā, muliebris ac fragilis
 adeo cum sit. Men. Ac certe
 eamē amplexabor illū, utpote
 feminiū ac mulierosum plane.
 Acac. Vis ne tibi ostendam, &
 doctiq; illos? M. Per Iouē etiā.
 Acac. Primus enī hic tibi Py-
 thagoras est. M. Salue Eupho-
 be, siue Apollo, siue deniq; qđ
 cunq; uoles. Pyth. Ita sane, &
 tu utiq; Menippe. Me. Quidē
 an non amplius aurēum istud
 femur habēt Pythag. Nom.
 sed

sed age cedo, si qd manducabile
tibi hēt per a ista. M. Fabas ha-
bet, quare nihil hic ē, q tu mādu-
care queas. P. Da modo. Nam
hic apud manes alia dogmata
atq; instituta didici, nēpe qd ni-
hil hic inter se similes sunt, faba
& patrantium testiculi. Acac.
Porro hic Solō est, filius Exce-
stidis. praeerea ille Thales, &
iuxta ipsos Pittacus, & ceteri
illi, septē autē oēs sunt, ut uidest
Men. Latī hi sunt Acace, soli
atque alactes praeer ceteros.
Sed hic oppletus cinere, tāquā
subcinericius panis aliquis, hic
crebris pusillis quasi suffrutefi-
tus, quis nā est Acac. Empes-
docles, Menippe, semicoctus ab
Aetna mōte huc pfectus. M.
O Acripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Aetnae inijceres
Emp. Insania quādā, Meni-
pe. M. Nō per Iouē, sed inanis
quādā gloria affectatio, & fa-
stus, & multa demētia. Haec te
cōflagrare fecerūt, und cū ipsis
crepidis, cū dignus minimē es-
ses. Verū tamē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehensus enim
es & ipse mortuus. Ceterū So-
crates ille, Acace, ubi locutum
eandē est Acac. Cum Nestore

ac

ἀλλὰ φέριδον, ἵτι σοι ἰδὲ
λιμον ὁ πύραρχος. Μί. λυ-
άμους ἡγαδί. ὥςτι οὐ τῶ-
τί σοι ἰδὼ λιμον. Πυ. Δις
μένον, ἀλλὰ παρὰ νιφθί-
δωματα. ἱμαδον γδ, ἡδ-
δινίσον λύσασαι, καὶ λυφα-
λαὶ τοκήων ἐν δάδι. Αἱ. εὐ-
τὸ Δι Σίλων ὁ Εξηνκισί-
δου, καὶ Θαλῆς ἱκάντ. καὶ
παρ αὐτοὺς, Πιττακὸς, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἱπτά Δι παύτῳ
ἄσιν, ὡς ὀρεῖ. Μί. ἄλυσσι
οὗτοι ὡ Αἰανὶ μένοι, καὶ φαι-
δροὶ τῶν ἄλλων. ὁ Δι σκο-
δοῦ πλὶ, ὡς ὁρ ἱγερ-
φίας ἀρτ, ὁ ταῖς φλυκταί-
ναις ἐλ. ἐλωδηνκὺς, τίς ἱ-
σιν. Αἱ. Εμπιδουκλῆς ὡ Μί-
νιππι, ἡμῖ φδ. ἀπὸ τῷ Αἱ-
τνικ παρῶν. Μίν. ὡ χαλκῶ-
που βέλτισι, τί παδῶν σου
τὴν ὄν τὸν ἱερκτῆρας ἐνίβα-
λῶ. Εμ. μιλασυχολία τίς
ὡ Μίνιππι. Μίν. ὁ μὰ Δία,
ἀλλὰ λυσοδοξία, καὶ τύφ. καὶ
πολλὰ λύρυσσ. ταῦτά
σι ἀπλωδράκωσσο αὐταῖς
λυρπίσιν οὐκ ἄξιόν ὄντα,
πλὴν ἰδὼ οὐδὲν σι τὸ σί-
φισμα ἀνισσῇ. ἱφωμάδης
γὰρ τιδνίως. ὁ Σικκράτης
Δι ὡ Αἰανὶ, ποῦ ποτι ἁ-
ράσσι. Αἱ. μετὰ Νέστορ,

καὶ

καὶ Παλαμέδου ἐκὼν ὁ Λη
 γὰ τὰ πολλά. Μί. ἴμω ἱβυ-
 λήν ἰδὼν αὐτὸν, εἰπὺν-
 βάδι στήν. Αἰ. ὄρετ' ὅσον φα-
 λακόν; Μί. ἀπαντῶ φαλα-
 κροῖ ἄσιν. ὤστι πάυτ' αὐ-
 τὸν τὸ γινώσκω. Αἰ.
 τὸν σιμὸν λέγω. Μί. καὶ τὸ δ'
 ἴμοιον. σιμοὶ γὰρ ἀπαντῶν.
 Σκ. ἱμὶ στήν ὃ Μένιπ' ὦ;
 Μίν. καὶ μάλα ὃ Σόκρατες.
 Σκ. τί τὰ ἐν Ἀδύσῃ; Μίν.
 αἱ τῶν νέων φιλοσοφῶν λέ-
 γουσι. καὶ τάχι σχήματα αὐ-
 τὰ, καὶ τὰ βαδίσματα αὐ-
 τὰ, διάσαιτό τις, ἄνθρωποι φιλό-
 σοφοι. Σκ. Μάλα πολλοὺς
 ἴδρακα. Μίν. π. γὰρ ἄλλα
 ἴδρακα εἶμαι, εἰ ὃ ἐνὶ πα-
 γῶσι Ἀρίστιπ' ὁ, καὶ Πλά-
 τω αὐτῷ. ὁ μὲν ἀποπνί-
 γνυται, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σι-
 κελίᾳ τυράνους δόξα πού-
 νει μακάριον. Σκ. πρὸς ἱ-
 μὸν δὲ τί φρονεῖς; Μίν. π.
 ἀδελφὸν ὃ Σόκρατες αὐ-
 δρῶν ὃ. τάχι τοιαῦτα
 πάντ' οὐδ' οἱ δαυμάσιον
 εἶναι αὐτῶν γινώσκω,
 καὶ πάντα ἱγνῶσθαι ταῦ-
 τα. Δὲ γὰρ εἶμαι τὰ λυγρὰ
 λέγων, οὐδὲν ἀδύνατον. Σκ.
 καὶ αὐτὸς ἴφασθαι ταῦτα

πρὸς

ac Palamede ille plerumq; nua-
 gatur. Men. Superemtas
 men uidere ipsum, sicubi loco
 rum hic foret. Acac. Vides
 ne caluum illum? Men. Ac
 omnes hic calui sunt, quare om-
 nium aequè notatio hæc fuerit.
 Acac. Simum istum dico.
 Men. Etiam hoc simile oia-
 nium est. Nam & simi omnes
 sunt. Socrat. Me ne quæris
 Menippe? Men. Te ipsum
 Socrates. Socrat. Quo pacto
 res Athenis se habent? Men.
 Multi iuniorum philosophari
 se proficuntur. Ac habitum cetera
 e ipsum, & incessum si quis as-
 spiciat, meri philosophi uidentur,
 admodum multi. Ceterum
 autem uidisti opinor, qualis &
 Aristippus huc ad te uenerit,
 & Plato ipse, alter quidem os-
 lens unguenta, alter autem in
 Sicilia tyrānis adulari doctus.
 Socr. Ac de me quid sentiunt?
 Men. Beatus, Socrates, qui
 sapiam es, quod ad huiusmodi
 res utiq; pertinet. Omnes itaque
 te admirabilem fuisse uirum
 existimant, atq; omnia cognos-
 uisse hæc (deceat enim opinor,
 uerum hic dicere) cum nihil scī
 res. Soc. Et ipse dicebam hæc

h

v

ad

ad illos, sed illi in simulationem quandā, eam rem esse putabāt.

Men. Sed quinam isti sunt circa te? **So.** Charmides, Menippe, & Phaedrus, & Clinia filius ille. **Men.** Euge, Socrates quoniam & hic artem tuam exerceas, neque formosos istos negligis. **Soc.** Quid enim aliud quod quidem suavius sit, agere? Sed huc propius nobiscum recūbe, si uideatur. **Men.** Non, per Iovē. Ad Cræsum enim & Sardanapalū, redeo, prope illos habitaturus. Videor quippe mihi, nō pauca habiturus ibi esse, quæ videam, quando plorantes illos audiam. **Aeac.** Et ego quoque iam abeo, ne quis mortuorū clā nobis subducatur sese. Pleraque enim alia uidebis Menippe, quādo iterum conueniemus. **Men.** Ab eas licet, nam & hæc Aeace, uidisse sufficit.

Menippi & Cerberi.

Hic Cerbere, quādoquē mihi tecū cognatio quādā intercedit, cū & ipse sim canis, dic mihi per Stygiā paludē, quō se habebat Socrates, cum huc accedere recē? Et simile ē autē te, deus cū sis, nō latrare modo, uerū etiā humanō more loqui quando uelis.

Cer. Quā procuba ihuc abesset

Men

πρὸς αὐτοῖς. οἱ δὲ, εἰρωνεύοντες τὸ πρῶτον ἦναι. **Μέν.** τίνοί δὲ οὗτοί εἰσιν οἱ περιεῖς; **Σω.** Χαρμίδης ὁ Μενίππῃ, καὶ Φαῖδρῳ, καὶ τοῦ Κλινίου. **Μένιπ.** εὖγε ὦ Σώκρατες, ὅτι καὶ ταῦτά με τὰ τῶν σπαντῶν τέχνην, καὶ οὐκ ἐλιγυρεῖς τῶν λαλῶν. **Σωκ.** τί γὰρ αὖ ἄλλο ἔστιν πρᾶττομαι; ἀλλὰ πλεονεχίῃς ἡμῶν κατακίεσθαι, εἰ δεκά. **Μένιπ.** μὰ Διὶ ἐπὶ τὸν Κράσων γὰρ καὶ Σαρδανάπαλλον ἄπηναι, πλεονεχίῃς οἰκίσων αὐτῶν. ἰσχυρὰ γοῦν οὐκ ἐλίγα γελάσεισθαι, οἰμωσιστῶν ἀνθρώπων. **Αἰ.** καὶ γὰρ ἔστιν ἄπηναι, μὴ καί τις ἡμῶν νεκρῶν λάβει διαφονήν. τὰ πολλὰ δ' ὁκαῦθις ὄψαι ὦ Μενίππῃ. **Μέν.** ἔπειδι. καὶ ταυτί γὰρ ἰκανὰ ὦ Αἰάνε.

**Μενίππῃν καὶ Κίε-
βόρῃ.**

Ὁ Κίεβόρῃ, συγγενὴς γὰρ εἰμί σοι, λύων καὶ αὐτὸς ὢν, εἰπέ μοι πρὸς τῆς Στυγὸς, εἰ ὁ λῶν ὁ Σωκράτης ἐπὶ τι κατέκειτο πρὸς ὑμᾶς. εἰκὸς δὲ σοι διῆναι ταῦτα, μὴ ὑλακτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐδρωπικῶς φθίζοντάς ἐστιν ἰδεῖν τοις. **Κίε.** πῶρ' ὥδ' ἐσθ' μὲν

Μένιππε, πάντ' ἀπα-
 σιν ἰδοῦναι ἀβίπτῳ προσώ-
 πῳ προσίνααι, καὶ οὐ πάν-
 διδόναι τὴν δαύτατον δε-
 κῶν. καὶ τὸτ' ἐμφύει τοῖς
 ἐκ τοῦ τομίον ἐγώσιν ἰδι-
 ούτῃ χάσματ', καὶ ἔτι
 τὴν βίχον, καὶ γὰρ ἴτι διαμύλ-
 λιντα αὐτὸν δακῶν τῷ λο-
 κῶν, κατ' ἐσπασα τῷ ποδὶ,
 ὡς πορ τὰ βίχον ἐκῶναι, καὶ
 τὰ αὐτῇ παλὶα ὠδύριτο,
 καὶ πάντ' ὅτ' ἴγιντο. Μέν.
 οὐκοῦν σοφίτης ὁ αὐτὸς
 ἴω, καὶ τὸν ἀλγῶν κατι-
 φθῆνα τοῦ πρῶματ'; Κίρ.
 οὐκ. ἀλλ' ἐπ' ἀπορ' αὐτὸν καὶ
 οὐκ αὐτὸν ἴω, κατ' ἐσπασ-
 οντο, ὡς δαύτα οὐκ ἔκων
 πασιμῶν, δ' πάντ' ἴ-
 δα παύτ' ὡς δαυμάκων-
 ται οἱ διαταί. καὶ ὅλως, πε-
 ρὶ πάντων γι τῶν τοιούτων
 εἰπῶν ἄν ἴχοιμι; ἴω τοῦ
 τομίον τολμῶν, καὶ αὐ-
 δῶν. τὰ δ' ἰδὼν, ἴ-
 λιγχ' ἀκρίβως. Μέν. ἴω
 δὲ πῶς σοι κατ' ἐσπασ-
 ἰδοῦναι; Κίρ. μόν' ὅτ' Μέν-
 νιππε ἀξίως τοῦ γίνουε, καὶ
 Διογένης πρὸ σῶ, ὅτι μὴ αὐ-
 ἀγαθὸν μὴ οἰσῶναι, μὴ δ'
 ἀδύμῶν, ἀλλ' ἰδιούσιαι

Menippe, uisus ē cōstātē atq; in
 territo adire uultu, perinde quā
 si mortē nihil omnino formīdas-
 set, tāquā hoc ipsum uellet ijs, q
 speculā specus ingressu slabante,
 ostēdere, uerū simulacris despez-
 it inbiatū uidetis, profundū atq; an-
 trū antri recessū, simulq; ego cū
 clātē euiatū aconito mordēs pe-
 de correpiū detrāherē, infantū
 ritu ciulabat, suosq; deplorabat
 liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
 speciē sese cōuertēs. M. Nū igia-
 tur fucatē sapiens erat ille, neq;
 uerē mortē cōtēnebat. C. Haud
 uerē, ceterū ubi uidit id esse ne-
 cessē, audaciā quādā prae se fere-
 bat, quasi uerō uolēs id esset pas-
 surus, q; alioq uolēs nolēs tamē
 omnino fuerat fectū, uidelicet,
 quo spectātorib. esset miraculo.
 Equidē illud in totū de uiris isti-
 usmodi uerē possum dicere, ad
 fauces usq; specus intrepidī sūt
 ac fortes, porro intus cū sunt, ni-
 hil mollius neq; fractius. M. Ca-
 etum ego quoniam animo tibi
 uisus sum subiisse specum. Cer-
 Vnus mortaliū Menippe, sic
 tibi uisus es subire, ut tuo dig-
 num erat genere, & priorie
 Diogenes propterea quod neu-
 tiquam adacti subieritis, aut
 intrusi, uerum cum ultionē

cum videntes, atq; omniū pio
rate renunciantes.

Charoneis & Menippi.

Redde nauticū scelestē. Men.

Vociferare, si quidem isthuc tibi
uoluptati est Charon. Charon.

Redde, inquam, quod pro traie-

ctione debes. Men. Fraudqua-

quā auferre queas ab eo qui nō

habeat. C. An est quispiā, qui

ne obulū quidē habeat? M. Sic

ne alius quispiā praterca, equi-

dē ignoro, ipse certē non habeo.

C. Atqui praefocabo te p. Diec

impurissime, ne reddas. Men.

At ego illisq; baculo tibi cōmis-

nuā caput. Char. Num ergo te

etā longo traiectione gratis trasue-

xeris? M. Mercurius meo nomi-

ne tibi reddat, ut qui me tibi tra-

dideris. Mer. Belle mecum co-

gatur perlouem, si quidem sua-

urum est, ut etiam defuncto-

rum nomine persoluam. Cha.

Fraud omittam te. Men. Quin

igitur uel huius gratia perge,

ut facis, nauim trahere, quanto

quam quod non habeo, quinam

auferat? Cha. At tu nescies

bas, quid tibi fuerit adportan-

dum? Men. Sciebam quidem,

metum non erat. Quid igitur

num ea gratia erat mihi scitu-

per in uita manendum? Cha.

Solus

γελῶντος, εἰμύην πόρην.
γάλατος ἀπασιν.

Χάρων & πρὸς Μένιπ-
πον. Χάρων.

Ἀπὸ δ' ὃ καταράται τὰ

πορτομῖα. Μί. βία, αὐτοῦ-

τί σοι ἤδιον ὢ Χάρων. Χά.

ἀπὸ δ' ὃ φημί. αὐδ' ὅρσι

διεπορτομούμελιν. Μί. οὐκ

αὖ λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔ-

χοντος. Χά. ἴσθι δὲ τίς ἐ-

βολὴν μὴ ἔχων; Μί. ἀλλ' ἢ

πρὸς ἅλλους τις, οὐκ οἶδα. ἔ-

γὼ δὲ, οὐκ ἔχω. Χά. πρὸς

μὲν ἄγχι σε νῆ τὸν πλοῦ-

τον αὖ μιὰν, ἢ μὴ ἀπο-

δῶς. Μί. καὶ γὰρ τῷ ξύλῳ

σου πατάξας, διαλύσῃ τὸ

λεραινίον. Χά. μάτην ὅρσιον

πικρὸν καὶ τισὶν πλοῦτον.

Μί. ἢ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἑμοῦ σοι

ἀποδότην, ὅς με παρὰ δωκί-

σει. Ερ. νῦν Δία ὀναίμελιν,

ἢ μᾶλλον γὰρ πρὸς ὑπερρυτί-

νον τῶν νεκρῶν. Χά. οὐκ

ἀποθήσομαι σου. Μί. τέτοιον

γὰρ ἵνικα νικησῇς τὸ πορ-

τομῖον, παράμηνι. πᾶν ἄλλ'

ἢ, γὰρ μὴ ἔχω, πῶς αὖ λάβοις;

Χά. οὐ δ' οὐκ ἔσθις ὡς ἑ-

μίσην διον; Μί. ἢ διον μὴ

οὐκ ἔχων δὲ. τί οὖν, ἐχθρῶ

διατῆτο μὴ ἀποδανῶν; Χά.

μέν &

μὲν οὖν αὐχέσας προῖκα
 πωλονίναι; Μὲν οὐ προῖκα
 ὀβελτισί. καὶ γὰρ λύτλη-
 ρα, καὶ ὅτι λύπης ἐπιλαβέ-
 μιν, καὶ οὐκ ἔλαμιν μὲν
 τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν. Χά.
 πᾶν ταῦτα πρὸς τὰ πορ-
 ρήα, τὸν ὀβολὸν ἀποδουῶ-
 σι δᾷ. οὐ γὰρ δέμεις ἄλλως
 γρηῖσαι. Μὲν οὐκοῦν ἀπά-
 γαγί με αὐτίς ἐν τὸν βίον.
 Χά. χαρίζε λίγαις, ἵνα καὶ
 πλυνγὰς ἰδῇ τοῦτον παρὰ τοῦ
 λίκου προσαβν. Μὲν, μὲν
 νύχλαι οὐκ. Χά. ἀῖψα, τί ἐν
 τῇ πόρᾳ ἔχεις. Μὲν, δερμὸν
 ἂν δίδας, καὶ ὅτι ἐκείτης τὸ
 δῶπτον. Χά. πῶς γὰρ τῶτον
 ἡμῖν ὃ ἐμὲ τὸν λυῖα ἔγκ-
 γον; ἢ αὖ καὶ ἰλάσαι πα-
 ρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν
 ἀπαύτων λυσταγιλῶν, καὶ
 ἐπισκιάων, καὶ μὲν οὐκ ἄ-
 λων, οἰμίσιντων ἰκάνων. Εἰ.
 ἀγνοῶς ὃ Χάρων, οἰσὶν αὖ-
 δα ἀνιέρδμευσαι; ἰλὺ-
 δόρον ἀνείδω, ἢ δὲ αὖ αὐ-
 τῇ μίλᾳ. οὐτὶς ὅσον ὃ Μὲν
 πᾶν. Χά. καὶ μὲν αὖ σι
 λάβω ποτί; Μὲν, αὖ λάβω
 ὀβελτισί. Αἰς δὲ οὐκ αὖ
 λάβω.

ΠΛΑ-

Solus ergo gloriaberis te gra-
 vis fuisse transvectum? Men-
 nipus. Haud gravis ὁ πρᾶ-
 clare, siquidem & senenam
 exhausti, & remum arripui, &
 vectotum omnium unus nō eo
 iulavi. Charon. Ista nihil
 ad nulum, obolum reddas om-
 potes, neque enim fas est secus
 fieri. Menippus. Proinde
 eu metusum in vitam reuehe.
 Charon. Belle dicis, nimis
 rum ut uerba etiam ab Aca-
 co mihi lucrifaciam. Menipo-
 pus. Ergo molestus ne sis.
 Charon. Ostende quid habeo
 as in pera. Menip. Lupa-
 num si uelis, & Hecate coe-
 nam. Char. Unde nobis hunc
 canem adduxisti Mercuri?
 cum qualia garriebat inter na-
 uigandum tuectores omnes iro-
 ridens, ac dicticijis incessens,
 unusque cantillans, illis plo-
 rantibus. Mercurius. An
 ignoras Charon quem uirum
 transuectis, plane liberum,
 cuius nihil omnino cura sit.
 Hic est Menippus. Cha-
 ron. Atqui si unquam posthac
 te recepero. Menippus. Si
 receperis ὁ πρᾶclare, ne possis
 quidem iterum recipere.

Plus

Protesilai & Plutonis.

O Domine o rex, o noster

Jupiter & tu Cereris filia, ne
despicite preces amatorias. P.

Tu uero quid precaris a nobis,
aut quis denique es? Prot. Equis

dem Protesilaus sum, filius Ie-
phicli, patria Philacenses, qui

cum reliquis Graecis in expedi-
tione ad Troiam profectus, ac

primus omnium contra Ilium
pugnando, occisus sum. Precor

autem ut dimissus hinc, modis
tunc temporis, in uiam redire

denuo permittar. Plut. Hunc
amorem, Protesilae, omnes

mortui amant, sed nullus tamen
ipsorum potitur eo. Prot. At

non uitam, o Pluto, uisores
re amo, uerum equidem uxore

rem, quam nuper ductam, do-
mi reliqui, atque in bellum na-
uigando profectus sum. Deina

de infortis, in egressu nauis
um, ab Heclore occisus sum.

Amor itaque iste uxoris, non
mediocriter me, o Domine,

enecat, uolo si uel paululum
ab ipsa confectus fuero, rura

sum huc descendere. Plut. Non
bibisti, Protesilae, aquam

Letheam? Prot. Protesilaus. Bi-
bi equidem, sed haec res prauias

luit pondere. Pluto. Igitur

expro

προσβίλαι καὶ πλὺν
τῶν.

ὦ Διόποτα, ἢ βασιλεῦ,
καὶ ἐμὲ τὸν Ζεῦ, καὶ σὺ Διὶ

μὲν & Διὶ καὶ τῷ πατρὶ
Διὶ Διὸς ὁρωτικῶν. Πλ.

σὺ δὲ τὴν Διὶ παρ' ἐ-
μῶν; ἢ τίς ὦν τυχεύων;

Πρ. αἰμὲ μὲν πρωτοσίλα &
ἰφίκλου φίλων; συστρα-

τιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
πρωτὶ ἀπὸ δαυρὸς τῶν ἐν

Ἰλίου φεομαι δὲ ἀπὸ δαῖς πρὶς
ἰλίου, ἀναβῆναι πάλιν.

Πλν. τοῦτον μὲν τὸν ἔργον
ὦ πρωτοσίλα, πάντως νι-

καὶ ὁρῶσι. πάλιν οὐδὲς αὖ
αὐτῶν τύχη. Πρ. ἀλλ' ὦ

ταῦ ἰλίου Αἰδωνὺ ὁρῶ ἔγω-
γε. ἢ γυναικὶς Διὶ, ὦν νι-

καμῶν ἐστὶ ἐν τῷ θαλάμῳ
κατακλιπῶν, ὡχέμεν ἡπο-

πλίω. ἀτὰρ ὁ ἡερολαίμῳ
ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπὸ δαυρὸς ἐ-

πὸ τοῦ ἑκτορος. ὁ οὖν ἔργον
τῆς γυναικὸς, σὺ μὲν πρὶς

ἀποκρίσεις μὲν ὦ Διόποτα.
καὶ βούλομαι ἰδῆν πρὸς ἰ-

λίου ὁφθαλμοῦ αὐτῇ, κατα-
βῆναι πάλιν. Πλν. οὐκ ἔ-

πίδες ὦ πρωτοσίλα τὸ Διὶ-
βος ὁδῶν; Πρ. καὶ μάλα ὦ

Διόποτα. τὸ δὲ πρᾶγμα ἐπὶ
ἔργον ἔγωγε. Πλν. οὐκ οὖν

πρ.

ὑπάρχοντες. ἀφίξεται γὰρ ἰ-
αὐτὸς ποτὶ, καὶ οὐδὲν σι-
πιδῶν ἀνίσταται. Πρω. ἀλλ' οὐ
ἴσθης τίνος διαβιβῶν ὁ Πλού-
των; ἠγάθως δὲ καὶ αὐτὸς
ἴσθαι, καὶ οἰδῶσιν τὸ ὄραον
ἔχει. Πλού. ἄτατί σι οὐθ-
να μίαν ἡμέραν ἀναβιῶ-
ται, μὴτ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀ-
λιγοῦ μῆρον; Πρω. οἶμαι
πάντων λαμπρότερον ἀπολαύδων
παρ' ἡμᾶς. ἔστι δ' αὖτ' ἵππος
ἀπὸ νικητῆς λυφῆς μὴτ' ὀλί-
γον. Πλού. ἔδωκε γὰρ ἰσθῶς
ταῦτα ὁ δὲ ἵππος πῶς ποτε.
Πρω. ἀνάνησεν σι ὁ Πλού-
των. Οὐ γὰρ γὰρ αὐτὸν τῶν
πῶν τίνος κατὰ τὴν Εὐρυδ-
κῆν παρίδωται, καὶ τὴν ἴμο-
χθον μὲν Ἀλκίτην παρ' ἡμᾶς
ἔχει. Κρατῆα χορὸν μὲν.
Πλού. διὰ τί σι οὐτὶν ἡρα-
νίαν γυμνῶν, καὶ ἄμορ-
φον, τῇ λαγῇ σου ἐκάνη ὑμ-
φου φανῆσαι πῶς δὲ λαοί-
τι προσέφεται σι, οὐδὲ δια-
γῶναι διωαμῶν; φοβήσε-
τι γὰρ ὁ δὲ ἴσθαι, καὶ φοβή-
ται σι. καὶ μάττω ἴσθαι τοσού-
τῳ ἴσθαι ἀνδραγαθῶς. Πρω.
ἐπὶ μὲν ὁ αὐτὸς, οὐ γὰρ ἔτι ἴσθαι.
ἔξω μὲν κίλινον, ἵππον δ' αὖ
ἐπὶ τῷ φῶτι ἴσθαι ὁ Πρωτοῖος ἴσθαι
ἔξω μὲν μῆρον ἵππῳ ἴσθαι,
ναίειν

expecta, adveniet enim et illa
quā loq̃s, neq̃ nūc opus q̃c̃q̃ co-
rit, iterū ascendere te. P. Sed mor-
tā hanc ferre nequeo. Amas-
tū tu quoc̃q̃ aliquādo, ac nos-
ti, qualis res, Amor sit. P. Et qd
adco iuvabit te, unū diē tenuis
secret deinde aut paulo post ean-
dem hāc lugeret P. Spero me
etia illā adducturū esse, ut huc
ad nos sequatur me, quare pro
uno mortuo paulo post duos re-
cipies. P. Haud fas est, illa fieri,
neq̃ cuiā simile unquā factū est.
P. Ac ego in memoriam tibi
remocabo. Plut. Nā Orpheo
ob ipsam hanc causam Euryd-
cen uxore reddidisti, et cognā-
tam meam Alcestim emisisti.
Herculi gratificātes. P. Opera-
tis aut cum ista nuda atq̃ despo-
mī calvaria, formosae illi spōse
tuæ in conspectum veniri. Quo
pacto autem illa etiam aspiciat
et quæ ne dignoscere quidē am-
plius te poteris. Terrebitur ea
nim, sat scio atq̃ aufugiet, tuq̃
frustra tantū ita ex clauetis.
Proserpina. Proinde mi vir, tu
isti quoque rei medicinam alio-
quam adhibe. Ac Mercurium
iube, ut postquā ad lucem per-
venietis Proteus, cōtactum
virga, mox in adolescentem
formos

formosum conuerſat illū, qualis uidelicet antea fuit, cū ex ſpōſa chalamo prodiret. P. Quoniā, Proſerпина, et tibi hoc uidetur, age pducū hūc iterū ad ſupos, Mercuri, ſpōſum facito. Tu uero memineris, nō amplius q̄ unum diem tibi permiſſum eſſe.

Diogenis & Mauſoli.

Ohe tu Car, quare tandē inſolēs es, tibiq̄ places, ac dignum te credis, q̄ unus nobis omnib. anteponarct M. Primū regni nomine ō tu Sinopenſis, quippe q̄ Carie imperauerim uniuerſe, præterea Lydie quoq̄ gētib. aliquot, tū autē & inſulas nonnullas ſubegerim, Miletū uſq̄ peruenierī, plerisq̄ Ionie partibus ualatis. Ad hæc formoſus erā et procerus, ac bellicis in rebus præualidus. Poſtremo, quod eſt omnium maximū, in Halicarnafſo monumētū erectū habeo, ſingulari magnitudine, quantū uidelicet defunctorū alius nemo poſidet, neq̄ pari etiā pulchritudine conditū, uiris ſcilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē ſaxo, ad uiuā formā abſolutiſſimo artificio expreſſis, adeo ut uel phanū ali quod ſimile haud facilē quis inueniat. Num iniuria tibi uideor hæc ob res tibi placere atq̄ efferri D. Num ob impetium aī,

νιανίαν οὐδὺς λαλὸν ἀποφγάσασθαι αὐτόν, εἰς τὴν πατρίδα. Πλού. ἰππὶς πόροι φόνι σιωδοχῶ, ἀναγαγὼν τὸτον αὐδὶς, ποίησον νεφίον. οὐδὲ μίμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.

Διογένης καὶ Μαύσωλος.

Ὡς γὰρ οὐδὲν τινὶ μέγα φρονῆς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξίως; Μά. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὡς στυπῶν, δὲ ἐβασίλευσα Καρία μὲν ἀπάσης, ἕρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἰνῶν. καὶ νόσους δὲ τινὰς ἐπαγαγόμενος, καὶ ἀχρὶ Μιλήτου ἐπέβλεψα, τὰ περὶ τῆς ἰωνίας καταστρεφόμενος. καὶ λαλοῦντάς με, καὶ ἐν πολέμοις λαμπρότερος. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημεῖον παρὰ μέγιστον ἔχον ἐπέκτισθον, ὅλκιμον ἐν ἅλλῳ νικητὴς, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ὅς τις ἀλλῳ ὀνομαζόμενον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ὅς τὸ ἀνδρείστατον ἀνασμελύνει λίθου τῆς καλλιτέχους, οἷον οὐδὲ τῶν οὐρῆτις ἀνθρώπων. οὐδὲ οὐκ οἶς διακαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονῶν;

Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

φίμασι τὸ λέλλαι πρὸ βάρ-
 ρατοῦ τάφου ; Μαύ. νῦν Δί-
 ὁδοῦ τοῖς. Διο. ἀλλ' ὅλα
 λή Μαύουσι, οὐτὶ ὁ ἰσχυρὸς ἴ-
 τι οὐκ ἰσχύει, οὐτὶ ὁ μαρτυρῶν
 παρὶς τιν. οἱ γοῦν τιναί τοι
 μιὰ δὴ κατὰ τὴν οὐμορφίαν πῆ-
 ραι, οὐκ ἔχου ἀπὸ τινος. ἴσ-
 να τὸ σὺν ἑαυτοῖς προτιμα-
 δάμεν ὅτι ἴμα. φαλακρὰ γὰρ
 ἄμφω, καὶ γυμνὰ. καὶ τοὺς
 ὀδόντας ὁμοίως περιφάνει-
 μιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀ-
 φημέμιν, καὶ τὰς φωνὰς ἀ-
 ποδομιώμεθα. ὁ Δι. τάφῳ,
 καὶ οἱ πολυτελεῖς ἱκανοὶ λί-
 θοι, Ἀλεξανδρουδοὶ μὲν ἴ-
 σως ἀφ' αὐτῶν ἀκινυόμενοι, καὶ
 φασματωμένοι πρὸς τὸς ξί-
 νους, ὡς δ' ἐτιμῶναι οὐκ ἔμ-
 μα αὐτοῖς ὄντι. σὺ δὲ ὡς βί-
 τιτι, οὐχ ὅτι ἴ, τι ἀπελάσεις
 αὐτῶν; πάλιν οἱ μὴ τῷτε φῆς;
 ὅτι πολλοὶ ἡμῶν ἀχθόμενοι
 τῶν κατακτείνων λίθοις πρὸς
 μέρας. Μαύ. ἀδύνατον οὐδὲν
 ἰσχύει πᾶσι. καὶ ἰσχύει
 ἴσως Μαύουσι, καὶ Διογέ-
 νει. Δι. ὅτι ἰσχύει. ὡς γοῦν
 παρὶς τινος. σὺ γὰρ. Μαύουσι
 μὲν γὰρ ὁμοφύται, μενε-
 ροὶ δὲ τῶν ὑπερῶν, ἐν οἷς
 οὐδὲν ἀμυνάμεν ὄντι. Διογέ-
 νει δὲ καταγυλάσονται αὐτῶ.

καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
 le. M. Per Iouē ob hæc inquam.
 D. Aequi ὁ formose Mausole,
 neq; uires iam illæ, neq; forma tibi
 biā adest, adeo ut si quem arbi-
 trū de formæ præcellētia delege-
 rimus, haudquaquā dicere potis
 sis, quā obrem tua caluaria mea
 sit anteferēda, siquidē utraq; pa-
 riter tū calua, tum nuda, utrique
 dentes pariter ostendimus, pari-
 ter oculis orbatī sumus, pariter
 narib. simis ac sursum hiantib.
 deformati. Ceterum sepulchrū
 ac fixa illa preciosa, Halicarnas-
 sēis forsitan iactare licebit,
 et hospitibus gloriæ causa os-
 tendere, tanquā qui magnificā
 quādā apud se structurā habeat,
 uerū qd hinc commoditatis au-
 te redeat, uir egregie, nequaquā
 uideo, nisi forsitan illud cōmodū
 uocas, qd plus oneris, atq; nos
 sustines, sub tam ingentibus sa-
 xis pressus ac laborans. Mausole
 tus. Ita ne nihil illa mihi con-
 cante omnia, planeq; pares erū
 Mausolus ac Diogenes? D. I-
 mō haud pares, inquam, uir cla-
 rissime, nam Mausolus discretus
 ciabitur, quoties earum rerum
 in mentem ueniet, quibus in ui-
 ta florere consuevit, ac Dio-
 genes interim eum ridebit.

l

Aeq;

*Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Halicarnasso, memorabitur, ab uxore Artemisia atq[ue] sorore parato, contra Diogonem ne id quidem suo de corpore nouit, nunquid babeat sepulchrum. Neq[ue] enim illi res caesa est, utrum apud uiros excellentissimos sui memoriam famamq[ue] reliquit, uiguitam peregerit uiro dignam, suo monumento, Carum abice-
lissime, celsiorem, ac suiore in loco substructam.*

Nirei, Therfite, & Mc
nippi.

Ecce denique uel Menippus hic iudex erit, uter nostrum sit formosior. Dic Menippe, an non tibi uideor forma præstantior. Menippus. Imò quinam sis, prius arbitror indagandum, nam hoc opinor, scito est opus. Nireus. Nireus ac Theseus. Menippus. Vt Nireus, uel Theseus, nondum enim uel hoc satis liquet. Ther. Iam ueniam hoc uinco, quod tibi sum similis, neq. tantopere me præcellis, quantopere te lætus ille Homerus extulit, unum omnium formosissimum appellans, quin

καὶ τάφοι ὁ μὲν ἐν Αἰλιπύρ
 ναυὶ ἔρρεῖ ἑαυτοῦ καὶ Ἀρε-
 μίας ὅλ γυναικίς, καὶ ἡ
 διὰ τοῦ κατέβησαν μελὴν
 ὁ Διογύνης δὲ, τοῦ μὲν σά-
 ματος ὁ καὶ τὴν τάφοι
 χα, οὐκ οἶδον. οὐδὲ γὰρ ἔμε-
 λον αὐτῷ τέτυ. λέγον ὅτι τὰς
 ἀρίστης πρὸς αὐτῷ κατεβή-
 λαιον, αὐτῶν βίον βιβαν-
 κὸς ὑψηλότερον ὁ Κερὶν αὐ-
 δρακοδιδεῖται τῷ σὺ μέμα-
 τος, ἢ ἐν βιβαντίον χερὶν
 κατέβησαν μελὴν.

Νύκτας, Ὀσπρίτς, ἀγὼ
Μινίππς. Νι-
ρὸς.

Ἰδὼ δὲ Μένειπας οὕτως
 σιδηάσας, πότερ' εἰς ἀμφοτέρῃς
 πόρε' ἔειπεν· ἀπὶ δ' ἑλπίσας, οὐ
 καλλίον σοι δοκῆ' ἔμειναι· τί
 γὰρ δὲ καὶ ἴσθι, πρὸς δόρυ εἰ-
 μά· χεῖρ γὰρ τότ' αἰδέσθαι· Νέ-
 κιστος γὰρ Θερσίτης· μέν
 πότερ' ἢ Νέκιστος, καὶ πο-
 τίρ' οὐκ ἢ Θερσίτης λυγρὸν
 διασπῆναι τότ' ἔβλεπεν· ἄρ-
 ᾽ ἐν μὲν ἔδεικ' ἔχον, ἵπτι δ'
 μείν' αἰεὶ σοι, καὶ ἔδωκεν
 λαμπρὸν διαφύλας, ἑλπίσας
 εἰ ὅμως ἐκείν' ἢ τυ-
 φλὸς ἐπείβου, ἀπαύτων
 ἀμφοτέρωθεν πρὸς ἀπὸν·
 ἀλλ'

uidi in uia, quādo huc descende-
bam. D. Exponas licet, Gra-
ses, uideris enim quadam omo-
nino risu digna dicturus esse.
Gra. Tum alij multi nobiscum
descendebant, cum uero inter
ip̄os maximē nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Asfaxes Medorum praefectus,
& Armenius Oroetes. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fuit
a latronibus circa Ciberon-
em, quando Eleusinem, ut aro-
bieror, proficiscebatur) & ge-
mebat, & uulnus in manib. pra-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat uentidem uo-
cando, sibi ip̄i ob audaciam
succensendo. qui cum Ciberon-
em transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q̄ duos seruos secum adduxisset,
idē etiam, cum phialas quinque
aut eas, & cymbia quatuor secū
haberet. Asfaxes autem (senior
enim iam erat, & p̄ Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhoneſta uis continenda)
grauiter ferebat acq̄ indignaba-
tur, q̄ pedibus incederet, uole-
batq̄ sibi equū suū adduci. Nā
et equus undē cum eo mortuus fue-
rat, ut plaga ambobus transfo-

δὲ ἄλλοι Διὶ. διὰ γὰρ οὐκ ἐπὶ
τες, ἵκναι γὰρ τίνα παγγέ-
λοια δρῶν. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον
δρῶν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσταν-
μοι, Ἰσμενώδωρος τε ὁ πλού-
σιος, ὁ ἡμίτορος, καὶ Ἀρ-
σάνης ὁ Μεδίας ὑπαρχός,
καὶ Οροίτης ὁ ἀρμενίος. ὁ
μὲν οὖν Ἰσμενώδωρος, ἵππῳ
φένετο γὰρ ὑπὲρ ληστῶν πα-
ρὰ τὸν Κιβέρον, ὅθεν ἐλευ-
σέναι δίκην βαδίζων, ἐγγί-
τι, καὶ τὸ φεῦμα ἐν ταῖς
χερσὶν ἔχει. καὶ τὰ πάλαια
τὰ τοῦ γέναι, ἀνὰ τὰ πλοῖα,
σώματα αὐτοῦ, καὶ ἰαντῶν ἐπι-
μίμνῃσι τὴν τάλαντος. ὁ δὲ Κρά-
τος οὐκ ἐπὶ ὀρθότατον, καὶ
τὰ πρὸς τὰς ἐλευσέρας χερ-
σὶν παύσασθαι ἵστα ὑπὲρ τῶν
πολέμων, διαδοῦναι, ἀν-
μένους οἰκίτας ἐπὶ γῆναι, καὶ
ταῦτα, φέμενος πρὸς τὴν χερ-
σὶν, καὶ ἐν μὲν τὴν τάλαντος
ἰαντῶν ἔχει. ὁ δὲ Ἀρσάνης
γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλος, καὶ οὐκ ἔστι
ἐν ἀρμενίᾳ τῶν ἱππῶν ὅθεν
βαρβαρὸν, ἔχειται, καὶ ὅθεν
νῆματα πρὸς βαδίζων, καὶ
ἐν τῶν ἱππῶν αὐτῶν πρὸς τὴν
δίκην. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τῶν εὐνοῖται δύναι, μὲν πολλοὶ
γὰρ ἀμφοτέρωθεν διαπαρῆναι
τέτε

ἰδοὺ δὲ θρασύς τις πάλ-
 λωνος, ἐν τῇ αὐτῇ ἀράξῃ
 ὡς τὸν καππαδόκεον συμ-
 πλοῦν. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἰσχυρότερος, ὡς εἰρηγόστοι, πε-
 λὸν τὸν ἄλλον προσηγορεύ-
 οντα. ὑποτάξας δὲ ὁ δρᾶξ, τῇ
 πάλτῃ μὲν ὑποδύς, ἀπεστα-
 τῇ τὸν Ἀρσάκειον ἑστῆν. εὖ-
 το δὲ ὑποδύς τὴν σάρι-
 σον, αὐτὴν τε διακράσας, καὶ
 τὸν ἵππον. Ἀν. ὦς οὖν
 τι, ὁ Κράτης, μὴ πλεονῇ τῷ
 το γρη῏δαι; Κρά. βῆτα ὁ
 Ἀντίδοτος. ὁ μὲν γὰρ ἰσχυ-
 λωνος, αἰσασαπυῶν τινα
 ἑστῆν πρὸς βλαμῆς. ὁ
 δρᾶξ δὲ, ἰσχυρὸν τῇ πάλτῃ
 ἀπαρτύνοντα τὴν πρὸς βλα-
 μῆν, καὶ παρὰ τὸν αὐτὸν ὁ
 ἀντίδοτος, ὅς γιντο ἰσχυροί, δὲ
 χιται ὑπερβαίνει τὴν ἰσχυ-
 ρον, καὶ πρὸς τὸν ἵπ-
 πον ὑπερβαίνει τὸν ἵππον, ὑπερ-
 βαίνει καὶ σφιδάσκει. ἰσχυ-
 ρὸν διακράσας. δὲ καὶ ὑπερ-
 βαίνει ὁ Ἀρσάκης ὅς τὸν
 βλαμῆν διακράσας, ἄλλοι
 ὑπερβαίνει τὴν πύλιν. ἰσχυ-
 ρὸν ἵππον, ὅς τὸν αὐτὸν,
 ἄλλοι τὸν ἵππον μᾶλλον τὸ
 ἵππον. ὑπερβαίνει δὲ ἵππον,
 ἰσχυρὸν ὡς τὸν ἄλλον,
 καὶ ἵππον ἰσχυρὸν πύλιν.

sis d' Thracēsi quodā scutato, in
 eo p'ralio, qđ cū rege Cappae
 cū ad Aracē fluuiū cōmissū fu-
 erat. Nā Arsaces qđem infesto
 cursu in hostē ferebatur, longe-
 us quidem ipse narrabat, ante al-
 lios cunctus. Thrax autē expo-
 situs illo subsistēs, ac scutū pra-
 se tenens, uenientē Aracē ha-
 sitam excutendo diuertit, ipse
 autē submissa parumper sarisse
 suā, et equū ei insidētē illū trāsa
 uerberat. A. De quo pacto fie-
 ri potuit, Crates, ut uno ictu am-
 bos transuerberaret? C. Facillimē
 mē Antisthenes. Nam ille qui-
 dem cursu ferebatur, cōtum quē
 dā uiginti cubitalium p'atēctum
 habens, Thrax autē ubi pelex ob-
 iecta, plagā excussisset, et iā cum
 sp'is ipsum p'atēctum effecit, in
 genu p'cumbens excipit sarisse
 uenientis impetum, ac equū sub
 pectus uulnerat, quo mox p'as
 furore ac uehementia cursus scip-
 sum trās adigēte, eadē bastā etiā
 Arsaces p'igina utrinq' ad na-
 ces usq' penetrante, trās foditur.
 Intelligit nimirum quo pacto
 acciderit, cum non uiri, sed equi
 magis hoc opus fuerit. Vt un-
 cūcūq' indignabatur ille, qđ nō am-
 pliore honore, q' ceteri habeba-
 tur, uolebatq' eques descendere.

ὁ δὲ

l iij

Oron

Crates aut, priuatus quispiam
 erat, atq; admodum debilis pedi-
 bus, quippe qui neq; stare humi,
 nedum incedere ullo modo po-
 terat. Accidit aut hoc prorsum
 Medis omnibus, ut postquā ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digiis, uix atque agre
 incedāt. Quamobrē, cum per se
 ipsum humi delectus iaceret, ne-
 que ullo prorsum pacto resurge-
 re uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominē, ad cymo-
 bam usque portauit, ego uero se-
 quens ridebā. A. Et ego portō
 quādo huc descēdebam, neq; ad-
 miscui me ipsum ceteris, sed re-
 lictis plorantibus illis, ad cymo-
 bam accurrendo, praecipuaui
 tibi locū, quo cōmodius nauia-
 gare. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabātur, alij au-
 tem nauscabant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Crates & tu
 Anisibenes huiusmodi sortiti
 eslis itineris cōmites. Mecū au-
 tem Blepsias ille foenerator, ex
 Piraeo & Lampis Acanthi,
 qui mercenarios milites ductas
 uerat, & Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descendebant.
 Quorum Damis quidē a puero

γενε-

ὁ δὲ γὰρ ὀρεΐτης ὁ ἰδιώτης,
 καὶ πάντων ἀπαλὸς τῷ πόδι,
 καὶ οὐδ' ἴσταται χαμαὶ, οὐχ
 ὅπως βαδίζειν ἰδιώτατο. πᾶ-
 σχοι δ' αὐτὸ ἀτυχῶς δι-
 δοὶ πάντων, ἐπὶ τῷ ἀποβῆσι
 τῶν ἵππων, ὡς πόρ οἱ ἐπὶ τῶν
 ἀνενδῶν ἐπιβαίνοντες ἀπὸ
 πῶτος, μόλις βαδίζουσιν.
 ὥστε ἐπὶ καταβαλὼν ἑα-
 τὲν, ἵκατο, καὶ ἀδύμῃ μα-
 χανὴ αὐτὰραδα ἠδ' ἰλιν, ὁ
 βέλτιος ἔρμης ἀράμην
 αὐτὸν, ἐκίμισεν ἄχρη πρὸς
 τὸ πορδμῶ. ἐγὼ δ' ἐχέλευν.
 Α. καὶ γὰρ ὅτι κατήκαμ, ὁ-
 δ' ἀδύμῃ ἐμαυτὸν τοῖς
 ἄλλοις. ἀλλ' ἀφ' οὗ οἰμώζον-
 τας αὐτοὺς, προσδραμώμε-
 νί τὸ πορδμῶν, προκατι-
 λαβὼν χώραν, ὡς αὐτὸς ἐπι-
 δέως πλοῦσαιμι. παρὰ τὸν
 πλοῦν δὲ, οἱ μὴ ἰδιώται
 τε, καὶ ναυτίων. ἐγὼ δὲ
 μάλα ἰσχυρῶς ἐν αὐταῖς.
 Διο. σὺ μὴ ὦ κράτης καὶ
 ἀντιάδην, ταύτων ἐν-
 χετι ξυνοδοιπῶν. ἐμεὶ δὲ
 βλεψίας τι ὁ δανειτὴς, ὁ
 ἐκ Πειραιῆς, καὶ Λάμπης ὁ
 ἀκανθίαν, ξυνοδοὺς ὦν, καὶ
 δάμις ὁ πλούσιος ἐκ Κο-
 ρίνθου συγκατιβῶν. ὁ μὴ
 δάμις γὰρ τοῦ πατρὸς

ἐκ

ἐν φαρμάκῳ ἀποθανόν. ἢ ὃ
 λάμπει· δι' ἔργα Μυρτίου
 θι' αἰσῶν, ἀποσφάξει ἑαν-
 τίν. ἢ δὲ Βλεψίας λιμὴν ἄ-
 δλῳ· ἢ ἔγυτο ἀπὸ βουλῆς
 να, καὶ ἰσχυρὸν ὡς εἶς ὅς ὁ
 πόρρω δύν, καὶ λιπὸς ὅς τὸ
 ἀκρίβειαν φανέμεν·
 ἢ δὲ, καὶ πόρ ἰσχυρὸν, αὐ-
 κεινὸν ὅς ῥέπον ἀποδάναι.
 ὡς τῷ μὲν Δάμῳ αἰτιώ-
 μεν τὸν ὕμν, οὐκ ἀδικα
 μέν τοι παθεῖν ἴσχυ· αὐ-
 τοῦ, ὅς τάλαντα, ἔχον ὁ μὲν
 χίλια, καὶ ῥέπον αὐτὸς ἵσχυ
 κλονταίται ὅς, ἐκτυκνύει
 καὶ ταπεινὸν τῆς ἀρετῆς ἰ-
 σχυ· καὶ παρ' ἑαυτοῦ. οὐ δὲ ὁ
 καὶ αὐτὸν, ἵσχυ· καὶ ἰσχυρὸν,
 καὶ ἰσχυρὸν τῷ Μυρτίῳ, τί
 αἰσῶν τῷ ἔργῳ, σκωτὸν δὲ
 αὐτῷ; ἢ τῷ μὲν πολέμιον
 ὡς ἰσχυρὸν ἴσχυ· ἀλ-
 λὰ φιλικὸν αὐτῷ ὡς ἰσχυρὸν
 πρὸ τῶν ἄλλων. ἢ δὲ τῷ
 τυχόντι· καὶ ἰσχυρὸν, καὶ
 ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων, καὶ
 τυχόντων, ἰσχυ· ἢ ἰσχυρὸν
 αὐτῷ· ἢ μὲν καὶ Βλεψίας αὐ-
 τῷ, ἰσχυρὸν καὶ τυχόντι ὡς ἰ-
 σχυ· καὶ ἰσχυρὸν αὐτῷ, ἢ
 τῷ χρέματι· ἢ ἰσχυρὸν τῷ
 καὶ ἰσχυρὸν πρὸς τὸν αὐτὸν
 αὐτῷ, ἢ ἰσχυρὸν αὐτῷ
 ὡς ἰσχυρὸν

ueneno interceptus fuerat, Lami-
 pis autem ob amorē Myrtij me-
 recitici seipsum iugulatur. Ble-
 psias uero fame misere perijisse
 dicebatur, et apparebas sanē
 adhuc pallidus supra modū ac
 tenuis maximē. Ego uero quā-
 quam antea notam interrogabam
 eamē, quo pacto quisque
 mortuus esset. Ac Damidi qui-
 dem accusanti filium, non ino-
 iusta uero, inquam, passus es ab
 illo, qui ualente cum haberes co-
 accuata mille, ac ipse in deli-
 cijs uiuere, annos nonaginta
 natus, adolescenti illi quatuor
 obulos scilicet suppediabas.
 Tu uero Acarnum, (gemebas
 enim et ille, ac deuocabas Myr-
 tium) quid amorem accusas ino-
 quam, et non potius te ipsum
 qui hostes quidem haud unquā
 perhorrueris, sed te ultro peric-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 uero uulgari illa quidē ac fortē
 oblata, et a lachrymis atque sin-
 gultibus ficticijs, generosus ipse
 te tu captus fueris. Nam Ble-
 psias quidē ipse sese accusat, ob
 nimiam stulticiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodieris hactē-
 us, nulla necessitudine sibi con-
 iunctus, quā in periculum uideretur
 esse

esse uanum ipse se putat. *¶* Eram
 tibi quidem nō uulgarem uolu
 pratem prae buetūe uine lameno
 eantes isti. Sed iam circa fūu
 ces sumus. Aspicere nos illuc
 oportet, atq̃ d longe contempla
 ri aduenientes. Papa, multi cer
 ei, & narij, omnesq̃ lachryman
 tes, praeter pullos istos & infan
 tes. Quis & aetate nimia confen
 di illi lugēt. Sed quid hoc tūm
 pbilro aliquo uiaa tenentur? In
 stum igitur decrepitum inextro
 gare lubet. Quid ploras heu
 tu, tā prouecta aetate mortuus
 Quid indignaris bone uir, praes
 feram cum senex huc aduenies
 vist? Ecce uir rex fuisse? *¶* Mend.
 Claudiqua. Dio. *¶* Eram san
 trapes. M. Ne hoc. D. Num
 igitur diues fuisse, ideoq̃ malē
 ce habet, qđ relicto multis delis
 eijs ac uoluptatibus mori coas
 ctus fueris? *¶* Mend. Nihil tale,
 sed annos quidem circiter nona
 ginta natus fui, uitam autem
 difficilem egi, arduam & linea
 uictum quatuor, ultra modum
 egenus ac pauper, liberis cae
 rennes praeterea claudus quoq̃,
 & patrum oculis uidens. D. Ee
 uidere cupiebas cum talis esset
 M. Certe quidem, dulcis enim
 erat lux. Morti autem graue

δ μέτα & νομίζω. ὡς δὲ
 ἔμοι γι' ἐπὶ τῶν τυχεύσεων τῶν
 πολλῶν περισχέτις τε τῶν
 τοῦ. ἀλλ' ἔδωκε μὲν ἐπὶ τῶν
 μὲν δὲ μὲν. ἀπὸ δὲ λίαν χρεῖ,
 καὶ ἀποσκευῶν πῶς ῥυθμῶν
 τοῦ ἀφικνεῖσθαι. βαβαί,
 πολλοί γι' καὶ ποικίλοι, καὶ
 πάντες δακρύοντες, ὡς δὲ
 τῶν νεογνῶν τούτων καὶ τα
 πίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες γι
 γνακίοντες ἰδύμεν. τί τοῦ
 τοῦ; ἄρα τὸ φίλον αὐτὸς ἔ
 χαστὲ βίον; τῶν οὗ τὸν ἔ
 πύργων ἱμαθῶν βέλομαι.
 τί δακρύεις τελευτῶν; ἀπὸ
 θανάτου; τί ἀγανακτῶν; ὡς βί
 οισι, καὶ ταῦτα, γίγνηται ἀφ
 ῥῶν; ὅτι βασιλεὺς ἴδωται.
 Πτω. οὐ δακρύεις; Διο. ἀλλὰ
 σαρκαίης; Πτω. οὐδὲ ταῦτα.
 Διο. ἄρα οὐκ ἐπὶ πότῃ, ἀπὸ
 αὐτῶν οἱ τὸ πολλὸν ῥυθμῶν
 ἀπολαμβάνει τὸν θάνατον; Πτω.
 οὐδὲν τοιοῦτον. ἀλλ' ἔτι
 μὲν ἰγνῶσκω ἀμφὶ τὰ ἐν
 τῶν. βίον δὲ ἀπορῶν ἀ
 πὸ ὑπαλῆμων καὶ ἰρμῶν ἀ
 χον, ὅς τινος βολῶν πῶς χρεῖ
 ὦν, ἀτιμῶν τι, καὶ πρὸς τι
 χαλῶν, καὶ ἀμυδρῶν βί
 ον. Διο. ἀπὸ τῶν οὗτων; Πτω. οὐκ οἶ
 δω ἔδωκε; Πτω. οὐκ οἶδω γὰρ
 τί τὸ εὖ καὶ τί τὸ κακόν. Διο

νηὶ ἑσθλασίην. Διο. παρα-
 πόνησ' ὡ γίγνην, καὶ μαρ-
 τήσ' ὡς τὸ χρεὶν, ἐκ τού-
 τας ἀποκρίνεται ὁ τοῦ παρδ-
 μίτου. τί οὖν αὐτίς λέγει πε-
 ρὶ τῶν οὐρανῶν, ὅτι οἱ οὐρανοὶ
 αὐτῶν φιλίσουν αὐτῶν; οὐδὲ
 χρεὶν δύνανται τὴν θανάτῳ;
 ὡς ἔστιν τῇ γέφυρ καὶ τῶν φάρ-
 μακων. καὶ ἀπίστω, μὴ
 ἴσας τις ὁρᾷ ὑπὸ δαίμονας, ὡς
 ἀπιδρασεὶν βλασφάνταις, ὅ-
 ρον πρὸς τὴν τέρμιναν ὕλην-
 μέλουσιν.

Μισώμεθα τὴν Τροβίαν.

Ω Ταραντία, ἡ μὲν καὶ
 τοῦδε ἃ, εὐκρίνως διαγινώσκου
 ῥήματα, ἀπαντὶ γὰρ ἡμῶν ἐ-
 μίοντα τὰ ἔργατα λεγόντα, μέ-
 τον ἂν αἱ χῆραι αὐτῶν. τὰ
 δ' ἄλλα, σὺν ἰσὺ αὐτοῦ
 ὄχτοι, καὶ τοῦδε ἡ, ἥ τις
 ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ μέλει τοι μέ-
 νει ἔσθαι, καὶ ἐπὶ ἀρρώστῳ
 ἐγίνετο μὲν αὐτῇ καὶ γυ-
 νὴ γ' τῶν ποιστῶν ἀπεύσας
 εἶδεν. πρὸς τῶν δὲ τῶν τοια-
 ρῶν ἀπὸ μου, ἐπιστρέψας
 εἶδεν ὁ δὲ πρὸς τὸν ἡμῶν, ἐπὶ
 αὐτῇ εἶδεν, ἡ ἡμῶν αὐτῇ.
 Τὰ ἀρρώστῳ ἡ παραπλὴν
 ἡ ἀρρώστῳ ἡ γυναικὶ. ἡ
 ἀρρώστῳ ἡ γυναικὶ γὰρ, ἡ ὁ δὲ πρὸς
 εἶδεν τὸν αὐτῇ ἡ γυναικὶ.

& horrendum. **V.** Deliras o se
 nex, & iuueniliter te geris erga
 necessitatem, & hoc, cum sis co
 equalis portitori huic. Proinde
 quid iam de adolefcentibus dica
 mus, quando etiam decrepiti in
 sili satopere viuere cupiunt quoe
 decebat ipsam mortem etiam con
 seclari, tanquam medium quor
 dam eorum malorum, quae san
 cum fert senectus, sed abeamus
 iam, nequis & nos suspicetur ta
 les esse, qui hinc aufugere con
 picimus, quando circa fauces hic
 nos oberrare uidetis.

Menippi & Tiresia.

An uirō & cæcus sis, Tirc
sia, non amplius cognitiū facile
est. Nobis enim cunctis æquē
sūt uacui oculi, ac sola illorum
sedes relicta: qđ autē ad cætera
attinet, nō facile dixeris, qui Pbi
meus, aut q Lynceus fuerit. Me
vero, quod uases fueris, & quod
utrumq; solus teipsum perbibua
ris: matrem ac foeminam, audis
et, aliquando poëti, noni. Pro
inde, per deos, dic mihi, utram
uisam expertus es suauiore,
uir ne quando fuisti, an eam
foemina: Tirc. Potior mulier
fuis, Menippe, muliebris uis
ta. expeditior enim, & domus
nascitur quoque uiris mulierum.
neque

neq; ipsis necesse est in bellum
 p̄ficisci, neq; ad propugnacula
 stare, neq; in cōtentionibus deside
 re, neq; in foro atq; iudicijs con
 tendere. Men. Quid iam non au
 disti, Tiresia, Euripidis Me
 deam, qualia dixerit, cum mulie
 rum genus deplorando comme
 moras, quā miseræ sint, & in
 tolerabilem parvuriendo labo
 rem, sustineant? Verum dic mihi
 (cōmonefecerūt enim me uersi
 cūli isti Medea) peperisti ne cu
 tiā aliquando, cum mulier es
 ses, an uero sterilis, & absq; semi
 ne uitam illam degisti? T. Quid
 hoc Menippe interrogas? M.
 Nihil acerbe, Tiresia. Verum
 responde, si tibi molestum non
 est. Tires. Non fui sterilis
 quidem, sed neq; peperī tamen.
 Men. Sufficiū hoc? Verum cu
 nim & uulvam habuisses, scire
 uolebam. Tir. Elabui scilicet.
 M. Successu autem temporis,
 uulua ne ille cuiusuis, & me
 brum muliebri obstruxit me est,
 mamillæq; iterum cōplantæ,
 deinde uirile surrexit, & bē
 num produxisti, an uero repē
 tiā muliere utr. factis prodijst
 Tir. Non uideo quid sibi uos
 hinc interrogatio hac. Videris
 autem mihi pro dubio habere,
 factum

ἡγεῖ. οὐτὶ πολλοὺς ἀνέγνω
 αὐταῖς, οὐτὶ παρ' ἑπαλξί
 ῖται, ὅτ' ἐν ἰακκλασίῃ δι
 αφίρεται, οὐτ' ἐν ἀνασ
 τασεῖς ἐξιστάσθαι. Μέν. ἔγ
 ὶκηναις ἢ Τερσίδῃ; Εὐ
 κλίδου Μυθίας; οἷα ἀπε
 ριτάρουσα τὸ γυναικῶν.
 ὡς ἀδλίας εὐσεας, καὶ ἀφ' ἑ
 τέρ τινα τὸν ἐν τῶν ὠδῶν
 πόνον ὑπὲρ αὐλίας; ἀταρ
 ἀπὲρ μοι, καὶ ἔμνηται γὰρ μοι
 τὰ δὲ Μυθίας ἱαμβίας; καὶ
 ἱκνῶσθαι ποτὶ ἱππὶτι γυνὴ ἡ
 ὀδῶν. ὃ τῆρα, καὶ ἀγνοῶ δι
 τί λένουσαι ἐν ἱππῶν τῷ βίῳ;
 Τα. τί τὸ τοῦ Μενίππει ὄρω
 τας; Μένιππος δὲ γυναικῶν
 ἢ Τερσίδῃ. πολλὸν ἀπ' αὐτῶν
 ναι, εἰ σοὶ ῥᾶδιον. Ταρ. οὐ
 τῶρα μὲν ἡμῶν; οὐκ ἔστι καὶ
 δ' ἄλλαι. Μέν. ἰπποκράτους.
 εἰ γὰρ μέγαν ἔχον, ἱβονκί
 μῶν δὲ τῶν. Ταρ. εἰ ἔχον δ' ἡ
 λᾶδ' ἡ. Μέν. χεῖρόν δ' εἰ σοὶ ὃ
 μέγαν ἡρωίδου, καὶ τὸ μέ
 γαν τὸ γυναικῶν ἀπ' ἑρ
 γῆ, καὶ εἰ μάδ' εἰ ἀπ' ἑρ
 σῶν. καὶ τὴν ἀνδρῶν αὐ
 γῶν, καὶ πάσι γυναικῶν
 ναι. ὃ αὐτῶν ἐν γυναικῶν
 αὐτῶν αὐτῶν; Ταρ. εἰ ἔχ
 τί σοὶ βούλῃται τὸ ὄρω
 τας. δ' αὖ μοι ἀπ' ἑρ

ἀπὸ τοῦ οὗτου ἰγνέτω. Μέν.
αὐχρὺ γὰρ ἀπιστῶν ὃ Τερ-
σία τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ κα-
δάμῃ τινὰ βλάκα μὴ ἐξη-
τάσῃται, ἢ Τερσίαν ἐστίν;
ἢ τί καὶ μὴ παραδειχθῆναι;
Τα. εὐ εὖ εὐδὲ τὰλλα πι-
σθῆναι οὕτω γινώσκει, ἐπεὶ
αὐτοῦ αἰσῶμε, ἵσταναι γυναι-
κῶν ἰγνέοντες τινος, ὃ δὲ
Δραῖ ὃ Δαρία, τὴν Ἀνδρόν, ὃ
τὴν Δάφνῳ, ὃ τὴν τῆ Λυ-
κάων θυγατέρα; Μέν. ὅν
πεν ἡσπείρας ἐντόχῳ, ἵστα-
μαι ὃ. τί καὶ λήγουσι, εὐ δὲ
ὃ βέλτιστῃ, ὃπότε γυνὴ ἡδῶ,
καὶ ἡμυτοῦτον τίτι ὅτι πρὸ
καὶ ἡσπείρας, ὃ ἅμα αὐτῇ
καὶ ἡσπείρας ἡμυτοῦτον ἔχει;
Τα. ἴσθῃ; ἀγνοῶς τὰ πόρῃ
ἡμυτοῦτον, ὃ καὶ δὲ
λυκάων τῆς ἡμυτοῦτον τῶν διῶν,
καὶ ὃ μὴ ἡσπείρας ἡμυτοῦτον
δὲ Ζόνε προσμυτοῦτον τῇ
μυτοῦτον τῇ συμμυτοῦτον. Μέν.
ἴσθῃ. ἢ τί καὶ Τερσίαν τῶν
ψαλμάτων; ἀλλὰ κατὰ
τῶν μύθων τούτων πρῶτος.
ἢ ὃ χαλκῶν, μύθων ἡμυτοῦτον
λήγουσι.

Αἰσῶν ὃ καὶ Δραμί-
νον.
ἢ αὐ μύθων ὃ Αἰσῶν, σιωπῶν
ἡμυτοῦτον, ἡμυτοῦτον δὲ καὶ
ἡμυτοῦτον

factum ne hoc ita sit, an nō. M.
Quid? an nō dubitare, Tiresia,
de huiusmodi reb. cōuenit? sed
perinde ac factum aliquem, nō
perpensum fieri, ne possint an nō,
protinus pro ueris reciperet T.
Tum igitur neq. cetera credis
hoc pacto cōtigisse, puta quum
audieris, ut quædā ex mulierib.
aues factæ sint, aut arbores, aut
feræ, Philomela uidelicet aut
Daphne, aut Lycæonis istius
filia. Meni. Quod si quando &
in illas incidero, tum quid ipsæ
dicant, quoque scibo. Tu uero,
ὃ optime, cēquid cum mulier es-
ses, uaticinatus quoque es tum,
quemadmodum ei possea, an uer-
ro pariter & uir & uates didici-
sti esset T. ir. Videntur cuncta cē-
quæ de me ferunt, ignoras, pu-
ta quo pacto & licet quādam
Deorum diremi, & Iuno uisum
me priuauit, Iupiter autē in sola-
tium damni eius uaticinandi ar-
tem mihi dedit. Me. Adhuc ne
Tiresia, mendacijs istis caper-
eris? Sed facis hoc more uatum.
Consuetum enim uobis hoc est,
nihil iam sani dicere.

Αἰσῶν ὃ Agamem-
nonis.

Si tu, dū furore correptus fuisti,
A. ex, teipsū interfecisti, nos autē
cum cōs

cunctos etiam mebrui, ut putabas,
destruam, deformati, qd quæso
Ulyssæ accusasti. Ac paulo ante
neq̃ aspiciere ipsum uoluisti, cū
uenisset huc uates consulturus,
neq̃ alioq̃ dignatus es uirum cō
militionem ac socium, sed supero
bè admodum ac grandi incedēs
gressu, præteristi. **Α.** Merito
ἀγαντινῶ. **Ιλλε. κ.** mihi fortis
huius autor exitis, ut qui solus
mecū p̃ armis iudicio contende
re ausus fuerit. **Α.** An uero di
gnū censebas te, qui absq̃ aduer
sario, & absque pulvere, ut dicio
tur, superes oēs. **Α.** Quid nitin
ali utiq̃ causa. **Ναυ.** σμαυρα
ea, cognationis quodam iure ad
me p̃tinebat, cum fratre mei pe
ruectis certe fueris. Deinde uos
caueri, qui multo q̃ ille præstan
tiores eratis, destrucisti certe
mē, & cessisti mihi arma. **Ιλλε.**
autē Λαέρτιάς filius, quē ego non
semel in summo piculo seruauī,
cū idē Τροίαν p̃pe concidere
uit, mellor me esse uoluit, ac di
gnior q̃ armis illis potiretur. **Α.**
Accusa igitur o generose Thest̃,
quæ cū tibi debuisset armorū suc
cessionē ac hereditatem, utpote
cognato, tradere, i mediū allata
posuit ea. **Α.** Flaudquaq̃, sed **Υ**
lyssē, ut q̃ solus sese mihi opposue

τι.

ἑμῆς ἀπαντας, τὶ αὐτῷ
τὸν Ὀδυσσεύα; καὶ πρῶτον
τι πρὸς ἑλπίδας αὐτὸν, καὶ
τί καὶ μαρτυροῦμεν. **Υ**
πρὸς πάντας ἔβρισται αὐτῷ
συγγρατῶν, καὶ ἑταίρων.
ἀλλ' ὑπεροπτικῶς μεγάλη
βαίνω, παρὰ δὲ **Α.** αὐ
τῶν, ὃ ἀγάμιμον. αὐτῷ
γὰρ μοι τ' μακρὰς ἀέτι κα
τίτη, μὴν αὐτίξ ἵσταται
ὅτι τοῖς ἱπποῖς. **Αγ.** ἔβρι
ται αὐτῷ ταῦτα. **Α.** αὐτῶν
ἀκροῦσι λεπτῶν ἀπάντων.
Α. ναὶ, τὰ γὰρ ταῦτα. οἰκία
γὰρ μοι ἴω ὃ πρὸς πῆλη, τῷ
αὐτῷ γὰρ ὅτι. καὶ ὅτι
οἱ ἄλλοι πολλοὶ ἀμείνους ἔ
τος, ἀπάντων τὸν ἀγ
ον, καὶ παρὰ πᾶσι μα
τῶν ἄλλων. ἰδὲ Λαέρ
τιον, ὃν γὰρ πολλοὶς ἱκα
σα λιανώσονται λιανῶ
αἰσθῶν τῶν φρυγῶν, ὃ
μάνων ἔβρι αὐτῶν, καὶ ἑ
πταδαιτῶν ἔχων τὰ ἑ
πλα. **Αγ.** αὐτῶν τοῖς γὰρ
ὃ γὰρ αὐτῶν τῶν ὅτι. **Α.**
ον οἱ τῶν λιανῶν τῶν
ὁπλῶν παρὰ δὲ αὐτῶν συ
γγραῖ γὰρ ἵστι, φέρονται, ὃ
τὸ λιανῶν λιανῶν αὐτῶν.
Α. οὐκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα,
ὃ αὐτῶν πᾶσι μὴν. **Αγ.**

ον.

[illegible]

Μέννηται ἡ Σουφλάτα.

Ο μὲν λητὺς οὗτος Σά-
κρατος, ὅς τὸν Πυρραίου γί-
νηται ἐμβολόθεν. ὁ δ' ἰσθός
ἐστὶ ἐπὶ τῇ Χιμαίῳ
ἀμπακαδίῳ. ὁ δὲ τύραν-
νος, ὁ Περὶ, παρὰ τὸν Τι-
τὸν ἀπεκράδων, ἐπὶ τῶν γύ-
πων ἐκρίθη καὶ αὐτοὶ τὸ ἡ-
πρὸς ἑρῶς ὃ ἡ ἀγαθὴ ἀπὸ τοῦ
κατὰ τάχους ἐστὶ τὸ ἡλύσιον πε-
δίον, καὶ τὰς μακάρων ἔθηκε
ἐκτεταῖται, αὐτὸς ὅν δίκαιον
ἐκρίθη παρὰ τὸν βίον. Σα-
κράτος ὁ μῖνος, εἴ σοι δι-
καία δέξω λῆγον. Μιν. οὐκ
ἀνέσθω αὐτός. ὁ γὰρ ὁ ἐλεύλιγ-
ξαι ὁ Σάκρατος πεινρὸς ὢν,
ἐκείτος ὅτις ἀπικτενῶς; Σα-
κράτος καὶ μὲν, ἀλλ' ἔρα, ὁ
δικαίος

rie. *A*. Ignoscendum ē. *A*. Max.
est: si, homo cum esset, appetiuit
gloriam, rem dulcissimam, cuius
gratia etiam nostrum quilibet
obire pericula sustinet, præci-
pue quando & uicit et postea
& hoc, Troianis ipsis iudicib.
A. Noui ego que me damna-
uit, sed fas non est, de dijs aliquid
dicere. *P*lysseni igitur aliud quā
odisse non possum, *A*. Gamenon
non, non si ipsa mibi dixerua
hoc imperet.

Minois & Sostati.

Prædo hic quidem *Bostratus*, in *Pyrphlegesthontem* præcipiatur, sacrilegus autem ille à *Chimæra* discerpatur, *Tyrannus* uero iste, *Mercuri*, iuxta *Tityum* in longum extensus, erodendum & ipse hepæ præbeat uulturibus. Vos autem boni ac probi abite quàm celeriter in cæpum *Elysium*, insulasq; *Beatorum* habitate, pro ijs, quæ recte ac iuste in uita fecistis. *Bostratus*. Audi ô *Minos*, num tibi iusta dicere uideat. *Minos*. An ego denuo nunc audiam? An non conuictus es *Bostrates*, quod & malus fueris, & cum multis occideris *Bostrates*. Conuictus quidem fui, sed uide, num iuste

iustè ob id supplicio afficiat.
M. Atq; admodū, si modo id ius-
 tum ē, q̄ merito quēq; suo pœnā
 dependere. *S.* Attamē respōde
 mihi ō Mīnos. Breue, in quiddā in-
 terrogabo te. *M.* Dic, sed ne pro-
 lixè modo, quo deinceps et cate-
 ros diiudicare possim. *S.* Quae-
 cūq; in uia egi, utrū uolēs ea fe-
 ci, an ita d̄ Parcis agglomeratū
 mihi fuit? *M.* A Parca scilicet.
S. Proinde & boni pariter omo-
 nes, et nos, q̄ mali uidemur, eadē
 agimus, dū illi obsecundamus.
M. Ita p̄fecto, Clotbo uidelicet
 illi parentes, quae unicuiq; iniun-
 git, cū primū natus est, quae agē-
 da ipsi sunt. *S.* Si q̄s igitur ui cō-
 pulsus ab alio, occiderit aliquē,
 cum nō possit illi cōtradicerē, d̄
 quo cōpescitur. ut uerbi gratia,
 si carnifex, aut satelles quispiā
 aliter iudici parendo, aliter tyran-
 no, quemnam cædis istius reum
 agest? *M.* Quem alium, nisi iudi-
 cem aut tyrannum. Quoniam
 neque ipsum gladium accusare
 possumus, subseruit enim hic,
 eanquam instrumentum quoda-
 dam, animis atque furori aca-
 commodatus illius, qui primo
 causam hanc præbuit. *S.* Re-
 cte sanē ō Mīnos, laudo quod
 hac etiam exemplo, quasi quodam

δικαίως καταδικάζομαι. καὶ
 καὶ πάντων, ἵνα ἀποτίμω-
 τῶν ἀξίαν δίκαιον. Σω. ὁ
 μὲν ἀπείνευται μοι ὁ νό-
 μος. βραχὺ γάρ τι ὀρθότι-
 σι. Μιν. λέγει μὲν μακρὰ πῶ-
 νον, ἵπως καὶ τὸς ἄλλους δια-
 κρίνωμεν ὅσα. Σω. ὁ πόσον
 ἰππασίον ἢ τῷ βίῳ, πότερα
 ἰκὼν ἰππασίον, ἢ ἰππικὴν κα-
 τί μοι καὶ τῆς μοίρας; Μι-
 καὶ ὅτι μοίρας ἀπαιτῶ. Σω.
 ὁ καὶ ἢ ἢ χρηστοὶ ἐπαυτοῦ,
 καὶ οἱ πονηροὶ δὲ οὐκ αὐτοῦ ἐ-
 μῆς, ἐκείνη ὑπεριτετυτοῦ,
 ταῦτα ἀρῶμεν. Μι. ναί, τί
 ἐκείνη, ἢ ἐκείνη ἰππικῇ
 γυνιδῶντι τὰ πρᾶκτα.
 Σω. ὅστις ἀνὰ κατὰ αἰ-
 ἄλλας φρονούσῃ κτηνᾷ, ἢ ὁ
 νόμος αὐτὸν ἵππων ἐκεί-
 νῳ βιάσῃ, ὅστις δὲ
 μὲν ἢ δεινός, ἢ μὲν
 δικαστὴν παρὰ τὸν
 γαῖον, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φ-
 θόν; Μιν. ἄλλοι ὡς τὸν δι-
 καστὴν, ἢ τὸν τύραννον, ἐκεί-
 νῳ τὸ ξίφος αὐτό. ἐκεί-
 νῳ γὰρ τὸ ἔργον ὅν πρὸς
 τὸν θυμὸν, τῷ πρῶτος παρα-
 σκεῖται τὴν αἰτίαν. Σω. ἔστι
 ὁ Μίνος, ὅτι καὶ ἐπὶ δαί-
 λον τῷ παραδεδωκέναι. ὁ
 quis

ἡ τὰ ἀποσταλάντων· τὸ δὲ
 οὐκ οὐκ, οὐκ αὐτὸς χερσὶν ἢ
 ἀφ' ὧν κομίζων, τίτι πῶ
 χέρι ἰστίον, ἢ τίτι σὺργι-
 τῶ ἀσχυραπτίων; Μι. τὴν
 ἀμφαυτὰ ἢ Σάττατι. διὰ-
 κού· γὰρ ὁ κομίζων ἴω. Σα.
 ἀκού ἱερεῖ, πῶς ἀδικα ποι-
 ῶ κομίζων ἡμᾶς ὑπερέτας
 γρομύλους; ὢν ὁ Κληδὼ
 πρῶτα τῇ, καὶ τοὺς τι-
 μῶν τοὺς διακονομαλόνους
 ἀπορίων ἀγαθῶν; οὐ γὰρ
 δεῖ ἡμᾶς ἀπ' αὐτῶν ἵχει τίς αὐτῶν,
 οἱ ἀντιτίγων ἀνωκτὸν ἴω,
 τίς μὲν τὰ πῶσι ἀνέκων
 πρῶτα γρομύλους; Μι. ἢ Σά-
 ττατι πῶλὰ ἴδους αὐτῶν
 ἀλλὰ οὐ κατὰ λόγον γινέ-
 μῶν, ὁ ἀπειρῶν ὁ γινέμῶν.
 πῶλὰ ἀλλὰ οὐ τῶν ἀπὸ αὐ-
 τῶν ὁ ἀπὸ αὐτῶν. διὰ τὴν
 ὁ γινέμῶν, ἀλλὰ καὶ οὐ
 γινέμῶν τίς αὐτῶν ἀπὸ αὐ-
 τῶν αὐτῶν ὁ γινέμῶν, καὶ μὴ
 ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν. ἴω ἢ
 τὸς ἀλλοὺς νικᾶν ὁ γινέμῶν
 ἀπὸ αὐτῶν ἀπὸ αὐτῶν.

МѢСЯЦЪ: НОЯБРЬ-
ТЪ, МѢСЯЦЪ.

Ω χαῖρε μέγα δυν, πρί-
πυλὰ δ' ἰστίαῖς ἡμῶν. ὡς
ἄσμενός σ' ὄντα δυν, ὄντα δυν.

*Siquis autē, mittente herō, uenias
ipse aurū uel argētum afferens,
utri nā ea gratia haberi debet,
aut utri beneficiū hoc acceptū
referendum est? Min. Ei qui mī
sit, Sos. Irate. nam ille qui attu-
lit, minister tantum fuit. Sos. **V**
ides ne igitur, quā iniuste
facis, dum supplicio afficis nos,
qui ministri tantum fuimus eor-
um, quæ Clotho nobis impera-
uit, et rursus, dum honore pro-
sequeris eos, qui in alienis bonis
ueluti dispensatores quosdam se
se gesserunt. Non enim illud di-
cere quisquam poterit, quod cō-
tradicare, aut imperata detra-
here licitum fuerit in ijs, quæ cū
omni prorsus uiac necessitate
imperata fuere. Min. **M**ulæ.
Sos. Irate, & alia uideat licet, mī
nimē secundum rationem fieri,
si diligenter expendas. **P**er unum
tamen tu ex hac quæstione hoc
boni consequeris, quandoquidē
non prado solū, uerum etiā Sos-
phista quidā esse uideris. Solue
ipsum Mercuri, neue deinceps
amplius puniatur. Cæterum il-
lud uide, ne et ceteros manes sē-
milia interrogare doceas.*

Menippus, Philonides.

Salutem atriū, domusq; uestibū
lum meū, ut te libēs aspicio lū

tiredditus. Phil. Non Menip-
pus est canis? Non hercle alio-
us, nisi ego foret ad Menippos
omneis ballucinor. At quid si-
bi nule habitus huius insolentia,
claua & lyra, leonis exuviae?
Adeundus tamen est. Salve
Menippe. Vnde nobis aduenis-
sit diu est quod in urbe non uis-
dimus. Men. Adsum tunc tro-
fus mortuorum ē latibulis. For-
tibusq; tristium tenebrarum ni-
gris. Manes ubi inferni mas-
nent superis procul. Phil. O
Hercules clam nobis Menip-
pus uita functus est, reuixitque
denuo. Men. Non sed me ad-
huc uiuum recepit Tartarus.
Phil. Quenam causa tibi fuit
noua huius atque incredibilis
uiat Menip. Iuuenta me incua-
uit, atque audacia. Quid pro
iuuenta haud paululum impos-
centior. Phil. Sis te o beate Tra-
gica, & ab Iambis descen-
dens, sic potius simpliciter elo-
quere, quā nam haec uestis, quae
causa tibi itineris inferni fuit,
quum alioqui neque iucunda,
neque delectabilis sit uia? Men-
ippus. Res dilecte graui
me infernas egit ad umbras,
Consularem manes ut uatis
Tiresiai. Philonides. Ille,
atqui

οι μολών. Φιλ. ὦ Μένιππε
ὅτις ἐσσι ὁ λύων; οὐ μὲν γὰρ
ἄλλῃ, εἰ μὴ ἰγὼ παραβί-
πω Μενίππευ ἔλθῃ. τί δ' ἔ-
τι βούλει; τὸ ἀλλόκοτον
σχῆμα; πῶς καὶ ἡ
καὶ λιοντής; προστίθῃ δι-
μῃ αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μένι-
ππε. καὶ πῶς ἔρ' ἡμῖν ἤρξαι;
πολλὴ γὰρ χρέον οὐ πικ-
νὰς ἐν τῇ πόλει. Μεν. καὶ
νικῶν καὶ δμῶνα, καὶ οὐ-
του πύλας διπλῶν, ἵς ἔστι
χωρὶς ἔκστασι διῶν, φέρει
ράκλας, ἰλιγγία Μενίππε
ἡμᾶς ἀποδυνάμει, κατ' ἃ τῶ
αρχῇ ἀναβιβάντες; Μεν. ἰ-
ὸν, ἀλλ' ἔτ' ἱμνησὼν ἀνδρῶν
ἰδίεσθε. Φι. τίς δ' ἔσ-
τίς σοι τῶν ἡρώων καὶ πα-
ραδίδου τάς τε ἀποδύ-
μας; Μένιπ. νύστε μ' ἔλθῃ
καὶ δέξασθαι τοῦ νοῦ πλῆν.
Φι. παῦσαι μακάρι φα-
γῶδων, καὶ λίγῃ οὐσίᾳ
πῶς ἁπλῶς, καταβαίῃ
πρὸ τῶν ἱαμβέων. τίς ἔσ-
τίς; τί σοι τῶν ἡρώων πο-
τε ἰδίεσθε; ἄλλως γὰρ οὐ
ἰδίᾳ τίς, οὐδ' ἀποπασθῇ
ἡ ἰδίᾳ. Μένιπ. ὦ φίλτατε
χρὲν μὲ καταγαγῶν ἀνδ-
ρας, ψυχῇ χρυσόμηνον δι-
βαλον τερψάσας. Φι. οὐτῷ,
ἀλλ'

ἄλλοι φασκεύουσιν, οὐ γὰρ
 ἀποφύγετε ἑμὲ ὥς ἱερὰ ψά-
 λμα πρὸς αὐτὸν φέρονται.
 Μεν. μὴ δαυμάσῃς ὡς ταῖ-
 η, πῶς γὰρ εὐεπίδου καὶ
 Ομήρου γυγνόμενον, οὐκ
 ἔστιν ἄνθρωπος ἀνὴρ πλούσιος τῶν
 ἰσχυρῶν, καὶ αὐτόματά μοι τὰ
 μέγα ἐπὶ τὸ πῦμα ἱσχύεται.
 ἀπὸ ἀπὸ μοι, πῶς τὰ κέρ-
 ῖνα, καὶ τί ποιούσιν ἐν
 τῇ πόλει; Φι. λιανὸν ὁ δὲν,
 ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάζ-
 εωσιν, ἐπιμενοῦν, τὸ πούλυ-
 φέσιν, ἱεροσταντῶσιν. Μεν.
 ἔδουλοι καὶ λιανοδαίμονες.
 οὐ γὰρ ἴσασιν, ἡμῶν γὰρ
 λιανὸν καὶ παρὰ τοῖς ἑσπέραις,
 καὶ ἀπὸ λιχαριτένται τὰ
 ἑσπέραια κατὰ τῶν πλε-
 ονῶν ἀπὸ τῶν ἑσπέρων ὁ-
 ρῶν, μὴ μὲν τὸ τοῦ διαφύ-
 γαν αὐτοῦ. Φι. τί φῆς;
 ἀλλοιὶ τι νύκτωρ τοῖς
 κατὰ πρὸς τῶν ἑσπέρων;
 Μεν. οὐ διαφυγόντες, ἀλλ'
 οὐ δέμῃς ἱσχυρῶν αὐ-
 τῶν πρὸς ἀπαντας, οὐδ' αὖ τὰ
 ἀπὸ τῶν ὁρατῶν, μὴ
 καὶ τῶν ἡμῶν γράφεται γρη-
 φῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸ πῦμα
 φέροντων. Φι. μὴ δαυμά-
 σῃς Μενίππε πρὸς τοῦ δι-
 οῦ, μὴ φησὶς τῶν λόγων

At qui deliras, alioqui non
 hoc pacto careres apud amia-
 cos consecratis versibus.
 Menippus. Ne mirens ania-
 ce, nuper enim cum Euripide
 atque Homero uersatus, non
 scio quo facto uersibus sic im-
 pletus sum, ut nummi mibi in
 os sua sponte confluant. Vco-
 tum dic mihi, quo pacto res hu-
 mane hic se habent in terris
 & quid non in urbe agant
 Philon. Nihil noui. Sed quema-
 admodum prius astitabant, ras-
 piunt, peierant, foenerantur,
 usuras colligunt. Menipa-
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciunt enim, qualia de no-
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesq; sorte ian-
 cti sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa-
 cto poterant effugere. Phil.
 Quid ais? Nonne aliquid ap-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iouem, & qui sem multa, uo-
 rum prodeire non licet, neque
 arcana quae sunt, reuelare, ne
 quis forte nos apud Rhada-
 manthum impietatis accuset.
 Ph. Nequaquam o Menippe, per
 Iouem, ne inui leas sermones

in ij amia

amico. Nam apud hominem
 accendi ignatum, & initiatum
 praterca sacris ediffetes. M.
 Dura profectio iubes, & neutio
 quam tuta, utrum tua gratia
 tanten audendum est. Decree-
 tum est ergo, diuises istos ac
 pecuniosos autum tanquā Das-
 naen seruantes abstrusum. P.
 Ne prius o beate, qua sunt deo
 creta dixeris, quam ea percuro-
 ras omnia, qua abs te audire li-
 bereissime uelim. Quae uideli-
 cet descensus causa fuerit, quis
 itineris dux, deinde ex ordine,
 & qua illic uideris, & qua aus-
 dicis omnia. Verisimile est ea
 nime, quum res pulchras uin-
 dendi curiosus sis, eorum qua
 uisu aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino pratermissis-
 se. Menip. Patendum etiam in-
 dic tibi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sane tibi expediam, qua res ac-
 nimium incum ad hunc descen-
 sum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem, audio
 remque Homerum atque Hec-
 fiodum, seditiones ac bella ca-
 nentes, non semideorum mon-
 do, sed & ipsorum iam Deo-
 rum, adhuc uero & adulter-

ρίων αἰδρί. πρὶς γὰρ αἰδρ-
 τα σινυῶν ἦσαν τὰτ' ἀλ-
 λα, καὶ πρὶς μινυμελίων.
 καλὸν μὲν ἔστιν ἔτι
 ταῖς τέπταγμα, καὶ ἔτι
 τῇ ἀσφαλίς, πλὴν ἀλλὰ οὐ
 γίνετα τοματίον. ἰδοὺ
 δὲ τοὺς πλουσίους τοῦτον
 καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ
 χρυσίον καταλάττον ὡς πρὸ
 τῶν Δαδάλω φυλάττοντας.
 οὐ μὲν πρὶς ἄλλων ἵππεσ' ὅ γα-
 ρὶ τὰ διδογμένα, πρὶν ἐκ-
 να δουλοῦν ἢ μάστιγ' αὐ-
 τῶν ἀκούσαιμι σου, ἥτι
 αὐτίκα οὐδ' ἡραδόν ἔχον-
 τε, τίς δὲ ὁ δὲ πορῆας ἔχον-
 των, ἃ δ' ἔχει ἄτι ἀδελφῶν,
 ἃ τι ἔκρινες παρ' αὐτοῖς. ἃ
 πρὸς γὰρ ἀνθρώπων ἔστι
 σε, μάστιγ' αὐτῶν ἔστιν ὅτι
 ἢ αὐτοῖς παραλινῶν. μιν.
 ὑπεργατίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί γὰρ αὐτῶν πᾶσι τις, ἰ-
 πότε φίλθ' αὐτῶν βιάσῃτο;
 καὶ δὲ πρὶς σοι δίδωμι τῶν
 γυμνῶν τῶν ἱμῶν, καὶ ἰδοὺ
 ἱμῶν πρὶς τῶν καταλά-
 ττον. ἰγὰρ ἔχει μὲν ἱμῶν
 σιν ὡς ἀκούει Ομήρου καὶ
 καὶ δὲ πρὶς καὶ τῶν
 διαγυμνῶν, οὐ μὲν τῶν
 ἱμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ἔστι δὲ δίδωμι, ἵτι δὲ καὶ μιν
 χέει

αὐτὸν καὶ βίαι καὶ
ἀφροσύνας καὶ δίκας, καὶ πα-
τρὸν ἐξουσίαν, καὶ ἀδελ-
φούς καὶ φίλους. πάντα ταῦτα
ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ καλὰ, καὶ οὐ
πρὸς ἑαυτὸν ἐκινεῖται πρὸς
ἄλλους. ἰπὸ δὲ οὐκ αὐτὸς τι
ἀλλ' ὑπερβαλὼν, πάλιν αὖ ἐν-
ταῦθα ἔκρουεν ἑ ἑμὲν τὰ
ἐκείνους τοῖς πρὸς ταῦς ἐλπί-
δων, μέτι μοιχοῦν, μέτι
τραϊάσαν, μέτι ἀρπάζαν.
ἐν μεγάλῃ οὖν λαδιστήσαν
ἀμφιβολίᾳ, ἐκ ἑδῶς ἐτι χρε-
σάμεν ἡμαστέ. ἔτι γὰρ τὸς
δωρὺς αὖ ποτὶ ὑγόνων μοι-
χοῦσαν, καὶ τραϊάσαν πρὸς
ἐκείνους, οἱ μὲν οὖν πρὸς κα-
λῶν τούτων ἐγίνεσκον, οὐτ'
αὖ τῶν ἐμὸν δέχεται τὰ ἀνα-
τιμωρῶντες παραινῶν, οἱ μὲν
λαδιστῶν ἐκείνους ἀνέβανον. ἰ-
πὸ δὲ διαπίρω, ἰδοὺ μοι
ἐκείνους παρὰ τοὺς καλὸν-
μοῖνας τούτους φησίσκουσι,
ἐν χερσὶν τι ἡμαστὶν καὶ
ἀντιδρῶν αὐτὸν χρεῶν αἰμαί,
ἐν βούλει, καὶ τὴν αἰδῶ
ἐκείνους καὶ βελόων ὑπε-
δῶσαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
ἀνὰ ἑαυτὸν ποιεῖται αὐτοῖς.
ἐκείνους δ' ἡμαστὶν οὐ
αὐτὸς φασί, τὸ πρὸς ἐκείνους
πρὸς βελόων. παρὰ
γὰρ

via eorum & uoluntas, rapis-
nas, supplicia, patrum expul-
siones, & fratrum & sororum
uoluntas, hac me Heracle omnia
bona pulchraque putabam,
& studio se erga ea afficiebar.
Postquam uero in uirilem iam
aetatem perueniētem, hic les-
ges rursus iubentes audio posui-
tis adprime contraria, neque
uidelicet adulteria committere
te, neque seditiones mouere,
neque rapinas exercere. His
igitur haesitabundus confectus,
incertus omnino quo me per-
gerem. Neque enim deor
unquam praeuī mechauros,
aut seditiones inuicem fuisse
moueros, nisi de his rebus per-
inde ac bonis iudicassent. Ne-
que rursus legumatores his ad-
uersa iussuros, nisi id condemp-
nare existimarent. Quoniam
igitur in dubio eram, uisum
est mihi philosophos istos adie-
re, aequē his me in manus de-
dere, rogareque me, utcumque
liberes, uerentur, utaequē
uiam aliquam simplicem ac
certam ostenderent. Haec igitur
cum mecum reputans ad eos uen-
nio, imprudens profecto, quod
me ex fumo (ut aiunt) in flammam
conijcerem. Apud
m. 17.

enim hos maximè diligenter
 obseruans, summam reperiigi-
 norantiam, omniàs magis in-
 certa, adeo ut præ his illico mi-
 hi uel idiotarum uita iam aus-
 rea uideretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptatù studere,
 atq; ad eum scopum uniuersum
 uita uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitam esse felicitatem. Al-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusq; siti, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, misere sentit, et ad-
 fectum, contumelijsq; obnoxio-
 sum aliduc. Hesiodi sedulo in-
 cunctans celebra illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & alicui in uerticem montis
 uis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, earumq;
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contra bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantis-
 simam inuicem nominum turbam in-
 diem audiebā, et quod absurdo-
 rum omniū maximè fuit absur-
 dissimū, de contrarijs unusquisq;
 que quum diceret, inuincibiles
 admodum & probabiles ser-
 mones

ἔδιδότουντο μέλιντα δόξα
 σικυρῶσιν οὐκ οὐκ τὴν ἑγὼ
 αὐτὸν καὶ τὴν ἀπορίαν πλεονέ-
 κτει μοι τάχιστα χρυσὸν
 πίδαξας εἶποι τῶν τῶν ἰδ-
 τῶν βίον. ἀμείλι, ὁ μὲν δὲ
 τῶν παρὲν τὸ πᾶν εὐδαι-
 μονίαν, τοῦτο γὰρ ἀνιστῶ
 εὐδαιμον. ὁ δὲ τις ἐμπα-
 λιν, πονῶν τὰ πᾶν τὰ, καὶ
 μολὼν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 ναγκάζει, ῥυπῶντα καὶ αὐ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσταρ-
 τοῦντα, καὶ λοιδορῶμενοι
 σωτῆρος ἐπὶ ῥαφῶν τὰ
 πᾶν δαμα ἐκᾶνα τοῦ ἡσίο-
 δου πρὸς ὃ ἀρίστως ἐπὶ καὶ
 τὸν ἰδρῶτα, καὶ τὴν ἑλπί-
 ἀντων ἀνάστασιν. ἀλλ' οὐκ
 ταρροῦν χρημῶντων πρὸς
 κινδύνου, καὶ ἀδύνατον ἐν
 οὐκ τὴν ἑγὼ αὐτὸν, ὁ δὲ τις
 αὐτὸν πάλιν ἀγαθὸν ἀνιστῶ
 καὶ τὸν αὐτὸν ἀνιστῶ. καὶ
 ἔτι μὲν γὰρ ἐν ἑσέμιν τί χρὴ καὶ
 γὰρ; ἰσχυρὸς καὶ ἀσώματος
 καὶ ἀτόμου καὶ λευκῶ, καὶ τοιού-
 τινι ἔχοντι ἐνομήτων ἐσθλῶν
 παρ' αὐτὸν ἀνιστῶν ἐσθλῶν
 καὶ τὸ πᾶντων δανῶν ἀπο-
 πύματα, ἐπὶ πρὸς τὸ ἰσχυρὸν
 τάτων ἵκασθαι αὐτὸν καὶ
 σφίδρα γινώσκας καὶ πιδῶν

ἀλλ' ἂν ἰπορίσῃτο, ὥστε μὴ
τὸ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρῶγμα
ἴσῃσι, μὴ τὸ ψυχρὸν, αὐ
τοῦ ἴσου ἴσαν, καὶ ταῦτα
ἀλλότῃ σαφῶς, ὥς οὐκ αὐτὸ
τὸ θερμὸν τι εἶναι καὶ ψυχρὸν
ἐν ταυτῇ χρεῖν. ἀτιχῶς ἔν
ἐκαστῷ τοῖς τυτάσσει τὰ
τοῖς ὁμοίον, ἄρτι μὴ ἐπι
δύωρ, ἄρτι δὲ ἀναδύωρ
ἐκπαλιν. ἴτι δὲ πολλὰ τὰ
τὸ ἐκείνῳ ἀποπάθορον. τὰς
γὰρ αὐτοὺς τούτους εὐρισκομ
ἐπιτηδῶν, ἐναυτιότατα τὰς
αὐτῶν ἀλλοίᾳ ἐπιτηδούον
τας. τὸς γοῦν καταφρονῶν
παράνομους χρημάτων,
ἰώρων ἡπριεῖς ἱκεμένους αὐ
τῶν, καὶ πρὸ τέκνων δια
φραμένους, καὶ ἐπὶ μιδῶ
πᾶλινδόντας, καὶ πάντα
ἐν κατὰ τῶν ὑπομένωντας,
τῆς τι πῶν δόξαν ἀποβαλ
λόμενους, αὐτῆς ἐν κατὰ πᾶ
ντα ἐπιτηδούοντας, ἡδονῆς
τι αὐτὸν σχεδὸν ἀπαντας κα
ταφρονῶντας, ἰδίᾳ δὲ μὴ
τὴ ταύτῃ προσκρημένους.
οὐδ' αὖ οὐ καὶ ταύτης ὅ
λατὶδ, ἴτι μᾶλλον ἰδυ
σχεῖται. ἡρῖμα παρὰ μν
δ' ἐμὴν ἱμαυτὸν, ἴτι μὴ τὰ
πᾶλλῳ καὶ σοφῶν, καὶ σοφῶν
τῶν σωῖσα διαβιβῶντων
αὐτῶν.

mones adferebat, ut nec ei qui
calidum, nec ei qui frigidū idem
proptus esse cōtenderent, contra
quicquam hiscere potuerim, at
que id, quum tamen manifestē
cognoscerem fieri nūquam pos
se, ut eadem res calida simul fr
gidaq̄s sit. Proptus igitur tale
quidādam mihi accidebat, quod
solet dormitātibz, ut interdum
capere annuerem, interdum con
tra abnuerem. Præterea quod
multo eras istis absurdus, uiam
eorū diligenter obseruans, com
peri eam cū ipsoyū uerbis præ
ceptisq̄s summo opere pugnare.
Eos enim qui spernendam cen
sebant pecuniam, audivisimē cō
spexi colligendis diuitijs inbia
re, de fœnore litigātes, pro mera
cede docentes, omnia denique
nummorum gratia tolerantes.
Ii uero qui gloriā uerbis aspero
nabantur, omnem uite sue ra
tionem in gloriam referebant.
Voluptatem rursum omnes fero
mē palam incessabant, clancu
lum uero ad eam solam liben
ter confluebant. Ergo hac quo
que spe frustra uis magis ad
huc agere molesteq̄s tuli. Alio
quantulum tamen inde memet
cōsolabar, quod und cum multis
sapiensibz & celeberrimis
m iij infra

insipiensq̃ essem, atque uerē ad
huc ignatus oberrarem. Peruis-
gilanti mihi eandem, atq̃ hisce
de rebus mecum cogitantē, uo-
nit in mentem, ut Babylonem
profectus, magorum aliquem
ex Zoroastri discipulis ac su-
cessoribus conuenirem. Audie-
bam siquidem eos inferni por-
tas carminibus quibusdam ac
mysterijs aperire, & quem li-
buerit, illuc tuto deducere, ac
rursus inde reducere. Optime
ergo me facturū putavi, si cum
horum quoriam de descensu pa-
rascens, Tiresiam Bæotium cō-
fulerem, ab eoque perdiscerem
(quippe qui uates fuerit & sapi-
ens) quæ uita sit optima, quāq̃
sapientissimus quisq̃ potissimū
elegerit. Ac statim quidem exi-
liens quā poteram celerrimē
Babylonem uersus rectā con-
tendi. Quō quum uenio, diuero
for apud Obaidæorum quēdam
hominem cerse sapientem, atq̃
atq̃ mirabilem, comæ quidem
canum, admodūque promissa
barba uenerabilem. Nomen au-
tem illi fuit Mithrobarzane,
orans igitur obsecransque uix
exorauī, ut quauis mercedē
uellet, in illam me uiam dedu-
ceret. Suscipiens uero nē

αὐκτὶς τι ἀμὶ, καὶ τὰ λήθη
ἵτι ἀγνοῶν παρίσχομαι,
καὶ μοι ποτὶ διαγρυσνοῦ-
τι τούτων ἵνια, ἰδοὺ ἐ-
βαβυλῶνα ἰδόντα, δια-
τάτιν & τῶν μέγων, τῶν
μεγίστων μαδῶν καὶ δια-
λέγων, ἤκουον δ' αὐτοὺς ἱ-
πυλάς τι καὶ τιλιτάς τι-
ειν αὐτοῖων τι τοῦ ἔδου τὰς
πύλας, καὶ κατέστην ὅν αὐ-
βέλονται ἀσφαλῶς, καὶ ἰπύ-
σω αὐτοὺς ἀναπύμαρ. ἀφί-
τον οὖν ἡγήμην ἔναι, παρὰ
τιν & τούτων διαπραξάμε-
νον πλὴν κατὰ βασιρ, ἰδόντα
παρὰ ταρβύαν τῶν βουότι-
ων, μαδῶν παρ' αὐτοῦ, ἅ τι
μάλιστα καὶ σοφῶς, τίς ὅτων
ἰ ἀφίτ & βί & καὶ ἐν αὐτοῖς
ἰδοῖτο δύσφρων καὶ δὲ ἀνα-
παύσεως ὡς ἀχρὶ τήχονε, ἱ-
ταυερ οὐδὲν βαβυλῶν & ἰλ-
δὴν ᾗ, συγγίνομαι τινὶ τῶν
χαλδαίων σοφῶν αὐτοῖ καὶ
διδάσκοντι πλὴν τήχων, πε-
λιῶ μὴ πλὴν ἰερίων, γίνωσκ-
αὶ μάλα σιμὸν καδ' ἀμύ-
ση, τόννομα δὲ τῶ αὐτῶ με-
θροβαρζάνης, διατάς ᾗ καὶ κα-
δικιτάσας. μέλις ἱτυχον
παρ' αὐτοῦ ἱφ' ἱτυ βούλοισι
μυδῶ καδ' ἡγάδαται μοι ἂν
ἰδού, παρακαθὼν δὲ μετ'
αὐτοῦ,

uir, primum quidem dies non
uem ac uiginti cum luna fie
mul incipiens abluit ad Euro
phratem, mane solem Orientem
uersus perducens, ac sermo
nem quempiam longum muse
fitans, quem non admodum
exaudiebam. Nam (quod in
certamine pracones inepti so
lent) uolubile quiddam atque
incertum proferebat, nisi quod
quosdam uisus est inuocare dae
mones. Post illam igitur incan
tationem per mihi in uultum
spuens deducit rursus, oculos
nusquam in obuium quēquam
despectens. Et cibis quidem
nobis glandes erant, potus au
tem lac atque mulsum, &
Choaspi lymphæ, lectus uer
o in herba sub dio fuit. At
postquam iam preparati san
ctis hac diæta sumus, medio non
est silentio ad Tigridem me
fluum ducens, purgauit si
mul, atque abstersit, facēque
lustrauit ac squilla, templor
vibus iidem alijs. & magis
cum simul illud carmen suba
murmurans, deinde totum me
iam incantans, ac ne d' spe
ctis laderet, circumiens, res
ducit domum, ita ut eram exco

Niger-

procantem, ac reliqua nobis
 parte navigationi nos præ-
 parauimus. Ipse igitur ma-
 gicam quandam ueslem indu-
 it, Medorum uesli ut pluri-
 mum similem, ac me quidem
 his quæ uides, ornauit, claua uis
 delictet, leonis exuijs, atque ina-
 super lyra. Iussit præterea us no-
 men si quis me roget, Menip-
 rum quidem ne dicerem, sed
 Herculem aut Ulyssē aut Or-
 pheum. Philonides. Quid ita o
 Menippe? neque enim causam
 aut habiuis, aut nominis inela-
 ligo. Menippus. Aequi perspi-
 cium id quidem est, ac neutio
 quam arcanum. Nam hi qui
 ante nos ad inferos olim uiui
 descenderant, putauit si me
 his assimularet, fore ut facie
 lius Aeaci custodias fallerem,
 atque nullo prohibente transi-
 rem, uerpote notior tragico ade-
 modum illo cultu emissus.
 Iam igitur dies apparuit,
 quum nos ad flumen ingresa-
 si in recessum incumbimus.
 Patara siquidem ab illo fue-
 rant, cymba, sacrificia,
 malsa, & in id mysterium des-
 piq̃ue quibuscunque opus co-
 rat. Imponentes ergo omnia
 præ-

δίζοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀ-
 φιπλοῦν εἰχομεν. αὐτὸς δὲ
 οὖν μαγικὴν τινὲς ἰδὺν τὸ
 κλῶν, τὰ πολλὰ ἐκινῶν ἢ
 μηδὲν, ἡμὶ δὲ τούτοις ὅ-
 ρων ἐνδοκίμασι τῷ πάλῳ καὶ
 τῇ λιοντῇ, καὶ προσέτι τῇ
 λύρᾳ, καὶ παρικλιόσαστο,
 ἢν τις ἐρητάει με τούνομα, δὲ
 νικπορ μὲν μοι λέγαν, ἡρα-
 κλῆα δὲ ἢ Ὀδυσσεύα ἢ Ὀρ-
 φίαν. φι. ὥς δὲ τί τοῦτο ἢ
 κίνηται; εὐ γὰρ σωίνῃ
 κλῶν αἰτίαν οὐτι τοῦ σχήμα-
 τος, ἐστὶ τῶν ὀνομάτων.
 μιν. καὶ μὲν πρὸς ἀκλήρῃ
 τοῦτο, καὶ ἐπαντελῶς ἀπὲρ-
 ρήτορ. ἡ γὰρ οὐτοι πρὸ ἐ-
 μῶν ζῶντες ὁ ἄδελφὸς ἡατιλι-
 λυδῶσαν, ἔχοντι, ἡμὶ ἀπα-
 κάσειν αὐτοῖς, ῥεχίως ἀδ-
 κλῶν τοῦ Λιαντοῦ φερραὶν δια-
 λαβῶν, ἢ ἀκωλύτως παρὰ
 δῆρ, αὐτὶ σωπιδέσθον φα-
 γικῶς μάλα παραπικροῦ-
 νον ἐπὶ τοῦ σχήματος. ἔδω-
 δ' ἔν τῷ φανερῷ ἡμῖν, καὶ
 ἡατιλιδόντες ὑδὲ τῶν ποτα-
 μῶν, πρὸς ἀναγωγῇ ἐγγι-
 μίδα. παρθεύσαστο δ' αὐ-
 τῷ ἢ σκάφος, ἢ ἰσθμῶν ἢ μη-
 λήρατα, καὶ ἅλλα ὅσα πρὸς
 κλῶν τιλκλῶν χεῖρσιμα. ἡμ-
 βαλέμενοι οὖν ἅπαντα τὰ
 παρ-

πρὸς ἀσμελὴν, οὕτω δὲ
 καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἀχνύ-
 μεθα, δακρύοντες κατὰ δάκρυ
 χεῖντες. καὶ μὴ χεῖ μὲ τι-
 νος ἐπιφρόνιδα ἢ τῷ πο-
 τερῷ. ἅτα δ' ἐν πλοῦσι κα-
 μέεις τὸ ἴδιον καὶ τὴν λίμ-
 νην, ἐς ἣν ὁ σφράγιστος ἀφαι-
 στήται. ὁ δὲ κρινόμενος δὲ καὶ
 ταύτην, ἀφικνούμεθα ἰς τι-
 χήριον ἱερὸν καὶ ἡλῶδες,
 καὶ ἀνέλιον. ὅς ἐστι βαύ-
 τας, ὅστις δὲ ἰσχυροῦς ἴ-
 ναι, βίδρον τι ἀνυψώμεθα, καὶ
 τὰ μέλας ἐσφάλαμεν, καὶ
 τὸ αἷμα πρὸς τὸν βίδρον ἰ-
 σπασάμεν. ὁ δὲ μέγας ἱ-
 ποστὴρ δὲ δὲ καὶ καμύλῳ ἰ-
 χυρῷ, οὐκ ἔστι ἡμίση τῇ φη-
 ρῇ, παμμέγιστος δὲ ὡς εἶπε
 καὶ ἡ ἀνικταγῶν, ἀκίμα-
 νος τὸ ἴδιον πάντα ἐπιβί-
 ος, καὶ ποικίλος καὶ ὀρνίθιος,
 καὶ συχίαν ἰκάτω, καὶ αἰ-
 πανῶν ποσειφίνας, παρ-
 μύνης αἷμα βαμβακίαν τι-
 να καὶ ἄσκημα ἐνέματα καὶ
 παυσύλλαβα. αὐτὸς ὅρ παύ-
 τα ἰκάνει ἐσπλάγνιστος, καὶ ἡ
 αὖ ἰσχυρὸς τὸ δάκρυ καὶ ὀδύ-
 ροντες, καὶ ὁ ἡλῶν τὸ ἡσπ-
 βερν. πρὸς ὅσον ἡκίοντες, καὶ τὸ
 πρῶτον. ὑποδράκοντες ἡ
 καὶ σκυδρῆν, ἰδὲ αἰσθη-

praeparata, ita iam & ipsi
 Ingredimur tristes, lachrya-
 misque implentur obores. Sed
 que aliquanvisper quidem in
 fluvio ferimur, deinde in syla-
 nam delati sumus, ac lacum
 quendam, in quem Euphras-
 tes conditur. Tum hoc quoque
 transmisso, in regionem
 quendam peruenimus so-
 lam, sylvasam atque opes-
 cam, in quam descendentes
 (praebat uero Mithrobato-
 zantes) & putcum effodia-
 mus, & oues iugulamur, &
 foueam sanguine conspersione
 mus. At magis interim accen-
 censam faciem tenens, haud
 amplius iam summissomurmure,
 sed uoce quam poterat nixa
 xima clamitans, demones si-
 mul omnes conuocat, Pœnas,
 Erinnyes, Hecaten noctu-
 nam, excelsamque Proserpi-
 nam, simulque polysylla-
 ba quadam nomina barba-
 ra atque ignota commisceat.
 Statim ergo temere omnia,
 & rimas ex carmine squa-
 lum ducere, ac portò Cera-
 beri latratus audiri, & iam
 res planè tristes fuit ac moesta,
 Vnibrae

Imbratium ac timui rex imis
 sedibus Orcus. Ac protin-
 nus quidem inferotum pasci-
 bant pleraque, lacus Pyris
 phlegethon, ac Plutonis res-
 gia. Tum per illum descen-
 dens enter hiatum, Rhadamanta-
 ebum propemodum metu repe-
 rimus extinctum. Ac Cerberus
 primum quidem latrabas,
 commouitque sese. At quum
 ego Ixam celerrime cottes
 prius pulsassem, cantu statim
 sopitus, obdormiuit, deinde pos-
 sitaquam ad lacum uenimus,
 transire fere non licuit. Iam ca-
 nim onustum erat nauigium,
 & ciuium ceres plenum. Volo-
 ncrati quippe in eo nauigabant
 omnes, hic femur, ille caput,
 alius alio quopiam membro lu-
 patus, usque adeo, ut multi
 ceres ex bello quopiam adesse
 uiderentur. Ac optimus Chae-
 ron, qui leonem uideret exuuias,
 esse me ratus Elerculem, rece-
 pit, transque uexil libens, cum
 exeuuiibus quoque nobis monstra-
 uis semitam. Sed quoniam iam
 etiam in aenebris, praecedis
 quidem Aditrobarxanes, ego
 autem & tergo continuus illi
 comes adhaereo, quoad in pran-
 tian maximum peruenimus
 αἴθρον

δ' ὑπὸ σφοδρῶν αἰῶν ἐν ἑνὶ
 αἰῶνι. κατακύντο γὰρ
 ἕδν τὰ πλάτα, καὶ ὁ γέ-
 μν καὶ ὁ πυρρηνίζοντο,
 καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ
 σίλανα. καταδύντο δ' ἡ-
 μεις διὰ τὸ χάσμα, τὸν
 μὲν Ραδάμανθω σύραμβον
 ταλνύοντα μικρὸν δ' αὖν ὑπὸ τῷ
 δέοντι. ὁ δὲ Λέρβας ὑλάν-
 τας μὲν τοι, καὶ παρὶνί-
 σι. ταχὺ δὲ μὲν λέρβαντο
 τὸν Λύραν, παρὰ χρῆμα ἰσκι-
 μένῃ ὑπὸ τοῦ μέλου. ἰπὸ
 δὲ πρὸς τὸν λίμην ἤλθε-
 μιν, μικρὸν μὲν οὐδ' ἰπρὸ
 ὠδον μὲν. ὡς γὰρ ἕδν πλῆρες
 τὸ πορδμῶν, καὶ εἰμυγῶν
 αἰὶ ἀπληρ. φρωματίαι δὲ
 πάντες ἐπὶ πλιν, ἡ μὲν τὸ
 σκύλα, ὁ δὲ τὸν λιν φανῶν. ὁ
 ἢ ἄλλοι τι σωτηρίμην, ἡ-
 μοὶ δὲ καὶ ἰν τινος πάλιν
 παρὶνίον. ὅμως δ' ἄν ὁ βίλτι-
 σις Χάρων, ὡς ἔδει τὸν λιν
 τὸν, οἰσθῶς μὲν ἢ ὁρανίαν ἀ-
 ναδύνει δὲ ἔξω τοῦ καὶ διὰ πρὸς
 μολοί τι ἄσμεν, ἡ ἀποβῶ-
 σι δὲ σῶματι τὸν ἀρσπόμε-
 νῳ ἢ ἡ μὲν ἰν τῷ σκύτω, πρὸ
 φανῶν ἢ ὁ μιδροβαρξάνης, ἀπὸ
 μὲν δ' ἰπὸν καταπινὶν ἰχθυ-
 οντων, ὡς πρὸς λαμῶ-
 να μίγνισιν ἀφικνόμενα τῷ
 αἴθρι

[illegible]

affphodelo confusum, ubi cerè
 et circumfusa undique morè
 tuorum stridula nos sequuntur
 umbræ. Tum paulo proce-
 dentes longius, ad ipsum Ælia
 nois tribunal accessimus. Er-
 rat ipse quidem in folio foras
 quodam sublimis edens. Asta-
 bant autem illi Pama, Torso-
 res, mali Genij, Furie. Ex ala-
 stra parte plurimi quidam ad-
 ducti sunt ex ordine longa fune
 uincti. Dicebantur autem
 adulteri, lenones, mæchi, ho-
 micida, adulatores, fycophan-
 tæ, ac talis hominum turba quod
 ah in uia patrantium. Scorsum
 autem diuites ac foeneratores
 prodibant, pallidi, ueneris
 costi ac podagrîci, quorum quisque
 trabe uinctus erat, ferri
 pondere duorum talentorum
 imposito. Nos igitur astantes,
 & quæ sunt omnia conspici-
 mus, & quæ dicuntur, auscultamus.
 Accusant autem noui
 quidem atque admirabiles rhetores.
 Phi. Quinam ergo hi,
 per Iouem, sunt, ac ne istibuscum
 quidem te pigeat dicere. Men-
 nippus. Umbras ne unquam
 istas nosse, quas opposita soli
 reddant corpora? Philon.
 Omnino quidem igitur.

Man

Menippus. Hæ nos igitur
 quum primum functi uita su-
 mus, accusant, testantur, ac-
 que redarguunt, quicquid in uis-
 u peccauimus, & sanè quæ-
 dam ex his dignæ admodum fi-
 de uidentur, utpote nobiscum
 uersare semper, nostrisque nuso-
 quam digressæ eorum uisibus.
 Minos igitur curiose quæstio-
 bes examinans, impiorum tes-
 legabat in cæcum, pœnas ibi
 sceleribus suis dignas luitu-
 rum. In hos præcipue tamen
 incenditur, quæ opes dum ui-
 uerent, ac dignitates inflauera-
 rant, quique adorari se fecerit exa-
 peclabant, nimirum breui pec-
 tituram eorum superbiam fû-
 ssumque detestatur, quippe qui
 non meminissent mortales ipsi
 quum sine, sese bona quoque
 mortalia consequutos. At
 nunc splendida illa exuti omni-
 nia, diuicias, inquam, genus,
 munia, nudi ac uultu demiso
 so steterunt, tanquam somnis-
 um quoddam, humanam hanc
 felicitatem recogitantes, adeo
 ut hæc dum conspicaret nimis
 quàm delectatus fuero. Etsi
 quæ eorum fortè agnoueram,
 accedens quiete aliquo modo

subo

μῖνον. αὐτὰς τῶντων ἰσχυρὰς
 ἀποδιδόνειν, λατρυροῦναι
 τι, καὶ καταμαρτυροῦναι καὶ
 διελίχουσι τὰ πικρὰ καὶ
 ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ ἐν
 ὅρα τινὲς αὐτῶν ἀξιοῖται
 δοκῶσιν, ὅτι αὐτοὺς οὐκ
 καὶ μηδὲ ποτὶ ἀριστάμεναι
 τῶν σωμάτων. ἡ δ' οὖν μί-
 νος ἐπιμεινὼς θητάσων ἀπὸ
 πικρῶν ἡσυχῶν ὅς τὸν τῶν
 ἀσβῶν χῶρον, ἀνέβη ὑφ' ἑ-
 ξοῦτα κατὰ ἀξίαν τῶν τιτλῶν
 μαμλῶν, καὶ μάστιγαι κα-
 τὰ τὸν ἥπτο τῶν ἐπὶ πλάτει
 τι καὶ ἀρχαῖς τῶν φωμλῶν,
 καὶ μετὰ τὴν καὶ προσκομῶ-
 ῖσαι πρὸς μὲν τῶν. τίς τε
 ἐλίσσεται τῶν ἀλασθέντων αὐ-
 τῶν, καὶ τίς τῶν ὑπερφύλας με-
 σσησέμεν, καὶ ἔτι μὲν
 μέμνηται, δυνατοὶ τι ἔνθα
 αὐτοὶ, καὶ δυνατῶν ἀγαθῶν
 τιτυχηκέσθαι. οἱ δὲ ἀποδυ-
 σάμενοι τὰ λαμπρὰ ἡσυχῶν
 πάντα, πλούτους λίγους καὶ
 γίνεσθαι, καὶ δουκείας, γυναι-
 κῶν νουδυνέτες, παρὰ τὴν
 σῶν, ὥς ἐστιν αὐτῶν οὐκ
 πικρὰ καὶ μὲν τίς παρ' ἡμῶν
 οὐδ' ἀμυνάσθαι. ὥς τε ἡσυχῶν
 ταῦτ' ὁρῶν, ὑπερίχαιρον, καὶ
 τίς γυνώσκει αὐτῶν, πρὸς
 ὧν αὐτῶν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 σῶν.

ἔπειτα εἰς τὸν πατέρα τὸν βίον,
 ἀφ' ἑλπίου ἐφύσασσι τε, ἡνί-
 κα πολλοὶ μὲν ἐκδυσσάτι τ'
 προδύρου παρυτύκισαν,
 τῆν πρόσθεν αὐτὴ πόριμι-
 νασθε, ὡδὸν μὲν οἱ τε καὶ ἀ-
 ποκαίμενοι πρὸς τῶν οἰκί-
 τῶν. ὁ δὲ μέγιστος αὖ ποτε ἀ-
 νατάλας αὐτὰρ πορφυρεὺς
 τις, ὃ πόριχρος ὃ διαποί-
 κιλ, ἀνδραίμονας ὥτε καὶ
 μακάρους ἀπαφάνειν τοὺς
 προσεπύπταται, ἥρ τὸ γῆν
 ὃ τῶν δ' ἐξουὶ πρὶν γῆν δόειν
 λυταφίλῃν. ἰκάνει μὲν οὖν
 ἀνῶντε ἀλέεσθε, τῇ δ' Μί-
 νου μία τις καὶ πρὸς χάσιν
 ἰδμεάδ' ἡ δίκη. τὸν γάρ τοι
 σιναιστέλῳ Διονύσιον, πολ-
 λὰ καὶ αὐτίσῃ ὑπὸ τῇ Δίω-
 τ' ἑλκετο γερνύοντα, καὶ ὑ-
 πὸ δ' αὖτος λυταμυρτυρη-
 δότα, παλαιὸν Ἀρίστιπ-
 πον ἰλυρῆσθαι (ἄγχι δ'
 αὐτὸν ἐν τιμῇ, καὶ λυκταί
 μέγιστον ἐν ταῖς ἡάτῃ) μι-
 κρὸν δ' αὖν τῇ χερσὶν πρὸς-
 δίδοντα, παρίλυσι δ' ἡλ-
 ταφίνας, λίγην πολλῆς αὖ-
 τῆν τῶν πιπυλιδουμένων
 πρὸς ἀργύριον γρηῃδ' αἰ δι-
 ξίμῃ. ἄφροσύνῃ δ' ἔμμενος τῇ
 δικαστρὶ πρὸς λυτασύριον
 ἀφροσύμῃ δ' αὖ, ἐν δ' ἡ δ' ὅφιν

submonui, qualis in uita fuerat, quanto perique fuerat in flatus, cum quum plurimamane fores eius obsidentes; pulsique interim exclusique a famulis, illius expectabant egressum. At ipse uix tantum illis exoritur, puer nicens, aureus aut uersicolor, felices ac beatos se facturum saluantes putabat, si pectus dexteram ue porrigens, permitteret osculandam. Illi uero audientes ista moleste ferebant. At Minos quiddam etiam iudicauit in gratiam. Quippe Dionysium Sicilia tyrannum, multis & atroci- bus criminibus & a Dione accusatum, & graui Stoi- corum testimonio conuictum, Cyrenaeus Aristhip- pus interueniens (Nam illum ualde suscipiunt inferi, eiusque plurimum ibi uale- auctoritas) ferme iam Chimerae alligatum absol- uit a poena, asserens illum crui- ditorum nonnullos olim iuuisse pecunia. Tum nos a tribunali discedentes, ad supplicij locum peruenimus. Vbi amice- multa

multa & miseranda audire si-
mul, ac spectare licuit. Nam
simul ac flagitiorum sonus au-
ditur, & ciulatus hominum in
igne flagrantium, cum tora
& tormenta, catenae, Cerce-
tus lactat, & Chimata dia-
lanias, crucianturque pariter
omnes, captivi, reges, prae-
fecti, pauperes, mendici, di-
uites, & iam scelorum omnes
poenitebat. Erit quosdam qui-
dem eorum, dum intuemur, ago-
nouimus, uidelicet qui nuper è
uita discesserant. At hi se-
pudentes cum occultabant, non
etiamque subtrahabant aspectui,
aut si nos aliquando respicie-
bant, id seruiliter admodum
abiectionis faciebant, atque hi
quidem quam olim putas, onca-
tosi fastosique in uicis. At pau-
peribus malorum dimidium re-
miserant, & quum inter quico-
nissent, denuo repetebantur ad
proptam. Sed illa quoque quae su-
bulis feruntur, asprexi, Ixionem,
Misyphum, Phrygiumque gra-
uiter affectum Tancalum, geo-
mitumque terrae Tityum, Di-
boni, quatuor Integrum stru-
am agnum occupabat. Hos
eandem praeteruenies, in cama-
rum uenimus Acherusium,
inueni-

πολλὰ καὶ ἰλιανὴν ἐν αὐτῇ
σαίτε καὶ ἰδῶν. ματίην
τι γὰρ ἐμοῦ ψῆφ' ἐκένωσεν,
καὶ εἰμυγὰ τῶν ἐπὶ τοῦ πυ-
ρὸς ἐπὶ μύλων, καὶ τρέβαν
καὶ λυγρὰ καὶ φοβερά, καὶ
ὁ χίμαρα δὲ παρὰ τῇ, καὶ ἰ-
λὺς βάρ' ἐδ' ἀρδαντῇ. ἰου-
λάσειτό τι ἅμα πάντες, κα-
σιγῆς, δ' ὅλοι, σαρὰ πάσι, πῶς
τὸν, πλέσσει, πῶς χεῖ. καὶ μι-
τίμω πῶς τῶν τιτῶν μα-
μύων. ἴναι δὲ αὐτῶν καὶ
ἰνυρίσας μὲν ἰδόντες, ἐπί-
σοι ἔσαν τῶν ἰναγχ' ἐπιτι-
λόντων. οἱ δὲ ἰνικαλὺ-
πλόντες, καὶ ἀπὸ τρέφοντες, ὁ
δὲ καὶ πρὸς βλῆσαι τοῦ μῆλα
ἀσπερίπτες τι καὶ ἰσχυρὰ
τινὲν. καὶ ταῦτα πῶς δὴ
βαρὺς ἴντες, καὶ ὑπὸ βρῆσιν
παρὰ τὸν βίον. τῆς μὲν τοῦ
πένοντος ἐμπελάσας τῶν ἰνα-
κῶν ἰδόντες, καὶ διακονοῦ-
μενοι πάλιν ἰσχυροῦντες, καὶ
μὲν ἰσχυρὰ ἀδόντες τὰ μυνδὰ
δὲ, τὸν ἰσχυρὰ, καὶ τὸν Σίσυ-
φον, καὶ τὸν φρόνα Τάντα-
λον χαλκῶς ἰσχυρὰ, καὶ τὸν
γαγγῆ Τίτυον, ἰσχυρὰς ἰ-
σχυρὰ. ἰσχυρὰ γὰρ τέπερ ἰσχυ-
ρὰ ἰσχυρὰ. ἀλλὰ ἴντες δὲ
καὶ τούτους, ἐν τῷ πιδίον ἰσχυ-
ρὰ ἰσχυρὰ, τὸ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ,
σὺν

οὐκ ἔστι μὴ τι μὲν τινος ἰσως
 ἡδὲ καὶ τῷ σχήματι, ἵνα δὲ
 ἡ δὲ παμπύς λαμβάνει παρ-
 ὁδὸν, τλῶν καὶ τὰ ἱκαντὸν ἂν
 παρὸν τὴν σκεδὴν, καὶ ἂν
 παρὸν αὐτὸν τὸ σχῆμα μι-
 μῶν σῶματ', ἡ περὶ τὴν
 πρὸ τῆς γίγνεται, μάλιστα τὸν
 πλάσιον διαφέρειν. ἵνα δὲ
 τὸν ἀντιστοιχίαν, ἵνα δὲ
 αὐτὸν τὸν ἴσον ἐστὶν αὐτὸν
 ὁ τύχῃ, ἡ χρονοτάξι, καὶ ἂν
 γινώσκουσιν, ἡ περὶ οἰκίαν
 τινὴν περὶ σκεδὴν, καὶ ὅτι
 ἡ περὶ ἰλίον ἡ χρονοτάξι
 παρὸν ὄντος. ἵνα δὲ καὶ τὴν
 ἡδὲ δὲ σκεδὴν πλάσιον ἐν
 παρὸν τὸν φανταστικὸν ἐπε-
 αίνους τὸν περὶ τὰς χρο-
 νίας τὴν ἀσκήτων, ὅτι μὲν
 ἡδὲ καὶ, ἵνα δὲ τὸν πλάσιον
 φανταστικὸν ὁ ἀσκήτων
 καὶ ἡδὲ καὶ ὁ τύχῃ μι-
 αὐτὸν ἐμπροσθεν μάλιστα συμ-
 πῶν, τὸ τὸ κινεῖται ὁ ἡδὲ
 ὁ σχῆμα μιμῶν αὐτὸν.
 καὶ ἡδὲ οἰκίαν περὶ τὴν
 καὶ τὴν πρὸ τῆς λαμβάνει
 σκεδὴν. ἡδὲ δὲ πλάσιον ἡ
 τὸν δὲ ἀσκήτων, ἡδὲ οὐκ
 αὐτὸν ἡδὲ καὶ τὴν χρο-
 νίας τὴν ἡδὲ καὶ τὴν, ἡ
 ἡδὲ καὶ τὴν ἀσκήτων.
 καὶ

cratis tyrannidem illigau-
 it. Ex aliquantisper quia-
 dem eo cultu permittit us-
 ui, utrum ubi iam pompa
 tempus exacerpare, apparet
 eum quisque restituens, et
 cum corpore simul exutus
 amictu, qualis anse fuit, ef-
 ficetur, nihilo diuicino differ-
 ens. Quidam tamen ob ino-
 sciā, quum suos fortuna
 cultus exigit, agere ferunt
 atque indignantur, tanquam
 proprijs quibusdam bonis pri-
 uati, ac non potius alienis,
 quibus paulisper utebantur,
 exuti. Quin in scena quoque
 uidisse te plerumque puto his
 seriones istos tragicos, qui
 (ut fabulae ratio poscit) mo-
 do Creontes, modo Priami
 sunt, aut Agamemnones.
 Idemque (si fors tulerit)
 paulo ante iam grauitate
 Cecrops aut Erechthei
 forma imitatus, paulo
 post seruus, poeta iubet
 te progredieris. At quum
 fabula iam finis affuerit,
 quisque autatas illas uestes
 exutus, personam deponens,

n n

ἄνθρωπον ἡλικίας αἰῶνος, πρὶς
 τῆς φήτης συνιστάμενον
 θαλλῶ δ' αὖ, οἶμαι, μᾶλλον
 ἵσταται, ἢ ὁ δῖος τοὺς βασι-
 λῆας βασιλείας καὶ σαφά-
 ρας, ὡς χυδαίνας παρ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἔτι ταριχευομένους
 τὰς ὑπ' ἀπειρίας, ἢ τὰ πρῶ-
 τὰ διδάσκοντες γράμμα-
 τα, καὶ ὑπὸ τῷ τυχεστῷ ὑ-
 βρίζοντες, καὶ λιτὰ λίβ-
 ρος ποιοῦντες, ὥσπερ τῶν
 αὐδραπίδων τὰ ἀτιμῆτα.
 Φίλιπποι γὰρ τὸν μα-
 κεδοναῖον ἡσάμενον, ἔ-
 δεξάτο τὸν ἱμαστὴν διωκτὴ
 τῷ. ἡ δ' αὖτε δὲ μοι ἐργονι-
 αῖον τι, μὲν οὖν ἀνούμι-
 νος τὰ σαφὰ τῶν ὑποδα-
 γμάτων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλ-
 λους τῷ ἰδῶν ἐν ταῖς φι-
 λῶνται μνηστειῶται, Ζί-
 φας λίγην, καὶ Δαρσίον καὶ
 Πολυκράτης. Φί. ἄτοιμα
 ἀνὰ τὰ πρὸς τῶν βασι-
 λῶν, καὶ μικρὸν δῶν ἄπι-
 ται, τί δὲ Σικράτης ἱππασ-
 τι, καὶ Διογένης, καὶ ἵτις
 ἄλλοι τῶν σοφῶν; Μι. ἢ
 Σικράτης ἡλικία πρὸς ἡλικίαν
 ἀνδρῶν ἡλικίας, οὐκ ἔστι
 αὐτῷ Παλαμέδης καὶ
 Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
 ἵτις ἄλλοι ἄλλοι νεώτεροι.

ἵτις.

contentum decumbere, sese
 que ad loci modum contrabe-
 re. Ne vehementius multo
 visisses opinor, si reges hosce
 nostros, satrapasq. uidisses ap-
 pud eos mendicantes, & aut
 falsamentis uendentes, aut
 primas ipsas literas urgenti
 scinopia profectes, & quem
 admodum conuictiis a quo
 uis efficiantur, atque in fa-
 ciem cadantur, perinde atq.
 uilissima mancipia. Itaque
 Philippum Macedonem con-
 spiciamus, continere me ceto
 et non potui, ostensus est
 mihi in angulo quodam, den-
 tatos calceos mercede red-
 jiciens. Quin alios prae-
 terea multos erat uidere
 mendicantes intriujs, Xero-
 kes uidelicet, Darios, ac
 Polycrates. Philon. Ad
 miranda narras ista de re-
 gibus, penèque incredibilia.
 Socrates autem quid facis
 ac Diogenes. & si quis est
 sapientum alius? Menipo-
 rus. Socrates profecto et
 tiam ibi obuersatur, omnes
 que redarguis, uersantur
 autem cum illo Palame-
 des, Ulysses & Nestor, & si
 quis alius loquax mortuus.

ἵτις. αἱ

Adhuc equidem inflata
 sunt illi, & intumescunt ex
 hausto ueterno crura. At
 optimus Diogenes Sardas
 napalo uicinus Assyrio, Mis
 daë Phrygio, atque alijs io
 cem pluribus ex istorum sum
 ptuosorum numero manet,
 quos quum ciulantes audit,
 ues: is fortune magnitudi
 nem recoguantes, & ride
 & delectatur, ac supinus
 cubans, ut plurimum cana
 eat, aspera nimis atque in
 iucunda uoce illorum ciulas
 eius obscurans, adeo ut id ea
 grē ferentes, nec Diogenem
 ferre ualentes, de mutanda
 sede deliberent. Phil De his
 iam satis quidem, cæterum
 quodnam illud decretum est,
 quod initio dixeras aduersus
 diuites esse sancitum. B. Beo
 ne admones. nescio enim quo
 pacto, quum hac de re dicere
 proposuissem, ab instituto
 sermone procul aberravi.
 Dum igitur ibi uersabar,
 magistratus concionem ad
 uocauerunt, his uidelicet de
 rebus, quæ in commune con
 ducerent. Conspiciens ergo
 multos concurrere, cōmiscens
 me ipsum mortuis, flauū uisus

ἔτι μὲν τοι ἐπιφύσσοιτο αἰ
 τῷ, καὶ διψήκω ἐν φαρ
 μακοποιίᾳ τὰ σέκλα. Ἰδὲ
 βίητις & Διογένης παρῆ
 κᾷ μὲν Σαρδάνα καὶ τῷ
 Ἀσσυρίῳ, καὶ Μίδα τῷ Φρυ
 γί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πε
 λυσιλῶν. ἀκούων δὲ οἰμα
 σίντων αὐτῶν, καὶ τίς πα
 λαὸν τύχῃ αἰσάμετρον μί
 νων, γιγῆτι, καὶ τέρπει
 ται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπτι
 ῖατακάρμην, ἃ δὲ μέ
 λα φραχάσθαι καὶ ἀπλωᾷ τῇ
 φωνῇ, τὰς σίμωνας αὐ
 τῶν ὀπκαλύπτων, ὥστε ἐ
 νῆσθαι τοὺς αὐδρας καὶ
 διασκίπτειν, μετακί
 νῶ φέροντας τὴν Διογένην.
 φιλῶ. ταυτὶ μὲν ἰκανῶς.
 τί δὲ τὸ ψέφισμα ἔω, ἔ
 πόρ ἐν ἀρχῇ ἐλθόντι λευ
 γῶσθαι κατὰ τῶν πλουσί
 ων; Μίν. ἔγωγε ὑπὲρ μνησθῆ
 οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως πόρρι τοῦ
 τευ λέγαν προδεδίμην.
 πάντων ἀπὸ πλουσίων τῶ
 λθόν. διατρέβοντο γὰρ
 μιν παρ' αὐτοῖς, προῦδε
 σκον. οἱ πρυτάνεις ἰκανῶ
 σίαν πόρρι τῶν λοιπῶν συμ
 φερίντων. ἰδὼν αὖ πολλὰ
 σιωδόντας, αἰσάμενος ἑμὲ
 τῶν τοῖς νικηταῖς, οὐδ' οὐκ

ἐκαστὸς ἐν τῶν ἱκανοτα-
των. Διὸ καὶ μὴ οὐ καὶ
βίαια, τιλδὲ τῶν δὲ τὸ πρῶ-
τον πλεονεῖν. ἰσὺ γὰρ
ἐν τῶν κατηγέραι πολλὰ
ἀνδραγαθία, βία καὶ ἀλασ-
τήρ, καὶ ὑπερβία καὶ ἀδ-
μία, τίλδ' αὐτάς τις τῶν
ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ ψέφισ-
μα τιθεῖ.

ἔφισμα.

Βραδὺ πολλὰ καὶ πα-
ράνομα οἱ πολέται ἀρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀπείνουν
καὶ βιασμένοι, καὶ πάντα
φύσιν τῶν πρῶτων κατα-
φρονεῖν τὸν δίδωκεν τῇ βί-
ᾳ καὶ τῷ δέμῳ, ἰσὺ δὲ
ἀποδύοντες, τὰ μὲν εὐμα-
τα αὐτῶν ἰσὺ βίαια, ἰσ-
δύοντες καὶ τὰ τῶν ἄλλων
πονηρὰ, τὰς δὲ ψυχὰς αὐτὰς
παρὰ δόξας αὐτῶν τὸν βί-
ον, καταλύειν οὐ τοῦτο ἔ-
στιν. ἄλλοι αὖ ἐν τῷ τοιού-
τῳ διαγόνουσι μυριάδας
ἐν αὐτῷ πόντῳ καὶ ἰσὺ, ἔ-
στι δὲ ἴσος γυγνόμενος, καὶ
ἀπείνουν τὸν καὶ ἐν τῶν
πρῶτων ἰσὺν μένος, τὸν
πᾶν δὲ λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ αὐ-
τῶν ἀπείνουν. ἀπὸ πλὴν γυ-
γνόμενος κρατῶν ἀπείνουν, νι-
ποτεῖν, φυλῆς ἀπείνουν.

τίττε

et ipse erat conacionalorum.
Agitata sunt igitur & alia
multa, postremo uero de diui-
sibus negotium. In quos pos-
teaquam plurima fuissent
obiecta, uolentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
eandem ex populo primas
quidam, huiusmodi decretum
legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, multo-
ra diuites perpetrare in uita
ea, rapientes ac uim infan-
tantes, inopesque omni modo
despectui habentes, Curia
populoque uisum est, ut quum
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum pœnas cum
alijs sceleratorum corpora
bus luant, animæ uero suta
sunt remissa in uitam, in asia
nos demigrens, donec in ea-
li rerum statu quinquies ac
uicies decem annorum mila-
lia transegeris, asini semper
ex asinis renati, onera
ferentes, atque a paupertia
bus agitati. Deinde ut liceat
illis e uita excedere. Hanc
sententiam dixit Caluarius
patre Aridello, patria Mani-
censis, tribu Alibantiade.

n iij

filos

Hoc recitato decreto, appro-
bauerunt principes, sciuit
plebs, adfrenavit Proserpina,
allatruvit Cerberus. sic enim
tata, quæ inferi statuunt, autem
sicque fiunt. Quæ igitur in cō-
cione agebantur, erant huius-
modi. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
adeo, atque illi re, uti erat, ora-
dine narrata, supplicavi, ut
mihi diceret, quodnam optia-
tum uitæ genus pularet. Hic
uetro subridens (est autem seni-
culus quispiam cæcus, pallia-
dus, uoce gracili, ô fili, inquit,
causam tuæ perplexitatis scio
â sapientibus istis profectam,
haudquaquam idem inuicem
iisdem de rebus sentientibus,
uerum haud fas est id tibi
preloqui, siquidē quod Rhœ-
danthus interdixit. Nec
quaquam, inquam, ô pas-
tercule, se, l. dicamabo, nec
que me contemnas, qui in
uita te etiam ipso cæcior oba-
erto. Abducens ergo me,
proci. lab. auffs. auferens, ad
aures mihi inclinans, Optia-
tum est, inquit, idiotarum
uiciorumque uita, ac pruden-
tia. Ideo ab insipientia cesa-

fans

τούτου ἀστυνοδίου. καὶ
ψήφισμα, ἐπιψήφισμα
μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπιχαρομένη
σε δὲ τὸ πλεόν, καὶ ἐνέ-
μειπται ὁ θεὸς, καὶ ἡλίκῃ
σὺ ὁ κίβητος. οὕτω γὰρ ὁ
τιλὸς γίγνεται, καὶ λύβια, τὴ
ἀνιγνόμενα. ταῦτα μὲν
λέγεις τὰ ἐν τῇ ἰακκασίᾳ.
ἐγὼ δὲ εὐπρόσφρων ἴου-
να, τῇ Ταρβία προσελθὼν,
ἐκείνου αὐτὸν τὰ πάντα
διηγεσάμενος, ἀπὸν πρί-
μῃ, πρίμῃ τῇ ὁδῷ τὸν
ἄριστον βίον. ὁ δὲ γιγνώσκων,
ἴσθις τυφλὸν τι γράβνται,
καὶ ὁ κίβητος, καὶ λατρίων,
ὁ κίβητος, καὶ τῷ μὲν αἰ-
τίαν οἶδ' ἐν τῇ ἀπείρῃ, ἐν
παρὰ τῶν σοφῶν γίγνεται, ἐν
τῇ αὐτῇ γίγνεται αὐτὸν ἰα-
τρίᾳ, ἀτὰρ οὐ δέμῃς λίγαν
πρὸς σε, ἀπείρῃς γὰρ ὁ
πρὸ τοῦ Ραδαμάνθου. μα-
λακῶς, ἴσθις, ὁ πρὸς ἑμὲ,
ἀλλ' αἰτὶ, καὶ μὴ πρὸς ἑμὲ
μὲν σοῦ τυφλότητος πρὸς ἑμὲ
ταῖς τῷ βίῳ. ὁ δὲ λέγει μὲν ἀ-
παγωγὴν, καὶ πολλὴ τῶν
ἄλλων ἀπιστίας, ἡμῶν
προκύβητος πρὸς τὸ οὐκ ἐ-
σθι, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος
βίος καὶ σοφιστικὸς,
ὡς τῆς ἀρετῆς πρὸς ἑμὲ
μὲν

μέγας τῆς μετεωρολογίας, καὶ
 τῶν καὶ ἀρχαίων ἱστοριῶν,
 καὶ ἰσχυρὰς τῶν σοφῶν
 λόγων συλλογισμῶν, καὶ τὰ
 ἱερῶτα νόμων ὑπεσάμην·
 τὴν δὲ ἐπέμεινεν· ὁ δὲ πρῶτος,
 πρὸς τὸ παρὲν οὐδὲ μέγας,
 παραδράμει γιγνῶν τὰ πολ-
 λὰ, καὶ πόρῳ μηδὲν ὀφει-
 δαίης. ὡς αἰὲν, πάλιν ἔρ-
 τοι κατ' ἀφελιδὸν καμῶ-
 να· ἰγὼ δὲ καὶ γὰρ ὕδα ὀφεί-
 λω, ἀγὼ δὲ ὁ μηδὲν ὀφεί-
 λω, τί διακίλλομαι, καὶ
 ἐν ἀπαικῇ σὺνδὲ ὁ τὸ βίον;
 ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, δάριον, φη-
 ρὼν ὁ Μενίππει, ταχέως γὰρ
 καὶ ἀπράγμιστα ὑπεδρά-
 μω· ὁ δὲ πρῶτος, καὶ δὲ ἀπαγα-
 γῆς, πρὸς τὴν χερσὶν τῷ ἄλ-
 λω ἱεροφάντῳ, δάξας τὴν
 χερσὶν πρὸς τὸν ἀμυνεῖν τι
 καὶ λίσσιν ὑπερὶ διὰ λησ-
 θρίας ὁρῶν φῶς, ἰαῦτος, ἰφί-
 στος τὸ ἱερὸν τῷ Τριφοντίῳ,
 ἰφίανδρος κατὰ γένος εἰ ἀπὸ
 βουτίας. ταῦτ' ἔχων τὸ αὐτὸ
 πρὸς οὐδὲν ἰσχυρὰ ἐλθέτω
 ἄλλω· ὁ δὲ πρὸς τῶν ἀντι-
 στοιχῶν, καὶ τὴν μάγην ἀ-
 σπασάμενος, χαλκῶς μά-
 γαν διὰ τὴν τιμίαν ἀνδρῶν-
 σαι, σὺν οἷα, ἵππων ἐν Ἀβα-
 δάσῳ γίγνεται.

sans alia cogitandi, & fines
 & principia inficiendi, & uos
 fros hosce syllogismos despuēs,
 ac id genus omnia nugae aesti-
 mans, hoc solum in tota uita
 persequere, ut praesentibus bonis
 ne composuis minimè curiosus,
 nullare sollicitus, quàm pluri-
 mum potes, hileris uitam riu-
 dens traducas. Haec quum
 dixisset, rursus in asphodelorū
 praeum sese corripuit. Ego
 igitur (nam & nunc uesper ca-
 rat) age, inquam, ὁ Μισθροα
 barxane, quid cunctamur? ac
 non hinc rursus abimus in ui-
 tam? Ad haec ille, Confide, in-
 quit, ὁ Μενίππει, breuem quipa-
 re facilemque tibi monstrabo se-
 mitam, & me protinus abdu-
 cens in regionem quandam ma-
 gis priore tenebricosam, manu
 procul ostendens subobscuram
 tenuem, ac uelut per rimam im-
 flucns lumen, Illud, inquit, Tro-
 phonij templum est, atque illae
 ad inferos ē Boetia descendit
 ut, hac ascendes, atque illico en-
 tris in Graecia. Ego igitur hoc
 sermone gauisus, salutato Μέν-
 πο, difficile admodum per angu-
 stas antri fauces subrepens,
 nescio quo pacto in Lebadiam
 perueni.

Timon sine Misanthropon.

O Iupiter Phill & hospita
alis, sodalitate, domestice, ful-
gurator, iustitrandice, nubis
coge, grandistrepce, & si quod
aliud tibi cognomen amoniti
Poetae tribuimus, maximè quum
barrens in uersu. Nam cum
illis in multinominis factus,
carminis tuinam fulcis, ma-
trix expleas biatum. Vbi tibi
nunc magnistrepum fulgur,
grauisfremum tonitruum Vbi ara
dens, cadens ac terrificum
fulmen? Nam hæc omnia iam
palem apparet nugas esse, sua
mionque poeticum, nec omnia
no quicquam præter nominum
strepitum. Sed decantata ille
la tua arma eminus ferientia
expropterea nescio quomodo
penitus exuncta sunt, frigens
que, adeo ut ne minimam quin-
dem scintillulam in acundia adeo
uersus nocentes reliquam obtin-
eant. Itaque citius quiuis
ex his, qui perieratui sunt, exo-
pactum elichnium metuerit,
quàm flammam fulminis cum
cla necantis, adeo titione quena-
piam incuiera uidetis, cæ-
us

Τίμων ὁ Μισανθρωπικὸς.

ὦ Ζεῦ φίλε καὶ ἡσπὴρ
ἀνθρώπων, καὶ ἰφίτιμος
ἀνδροπατὴρ, καὶ ὄρνις,
σιφιδωβρίτης, καὶ ὄριγας
σι, καὶ ὅτι σε ἄλλο οὐκ ἔ-
βρίνταται. πικταὶ λαλῶσι
καὶ μάλιστα ἴσαν ἀπορῶσι
πρὸς τὰ μέγιστα. τίτε γὰρ αὖ-
τις πολύνθυμος γινώσκων
ὑπορῶναι τὸ πᾶν τὸ τῆ
φύου, καὶ ἀναπληρῶναι τὸ λι-
χλῶς τὸ εὐδμε. πῶ σοι τυῶ
ὁ ὄρισμαρχος ἀτραπὸς, καὶ
ὁ βαρύβριος βροντὴ, καὶ ὁ
αἰδολίος καὶ ἀργύριος καὶ
συφοδαλὶς ὑβραυνὸς αἰ-
κάντα χάρι τὰ τὰ ῥῶμα
λαοὺς ἀπὸ φησι, καὶ ὑβραυνὸς
πειστικὸς ἀνθρώπων, ἔξω τοῦ
πατῶν τῶν ἰσομάτων. τὴ
δὲ αἰσδιμὸς σου, καὶ ἰκνύ-
λων ἱπλὸν καὶ πρήχων,
ὅν ἐὶδ' ἴππος τιλῶς ἀπὸ-
σβῆν, καὶ ψυχρὸν ὄσσι, μηδὲ
ἰλίγον σπινδῶρα ἐργῶς κατὰ
τῶν ἀδικούντων διαφυλά-
τῶν. δάστην γὰρ τ' ἐπισημα-
νὸς ἐπιχαρῶντων ἰπλὸν ἔρ-
αλλίδαι φοβιδάει αὖ, ἐπὶ τῶν
τῶ πανδαμῶτος ὑβραυνὸς
φάλαγξ ἔτω δαδὶν τινα ἰσα
τατῶν καὶ δυνῶς αὐτοῖς,
ὅς

ut ignem quidem aut fumū ab illo proficiscentē nihil quicquā formidē, uerū hoc solum uulnere inferri posse iudicent ut fulmine compliceantur. Quibus rebus factū est, ut iam Salmonēus tibi sit ausus etiā obsonare, neque id admodū ab re, quippe aduersus Iouem usque adeo ita frigida, uir ad facinorā feruidus, audaciaq; tumidus. Quid nī enim faciat, ubi euperinde ac sub mandragora stercus, q; neq; peccatōes exaudiat, neq; eorū q; flagitia cōmittunt, respectum agas? Cacus autē lippitudine, & hallucinatis ad ea quae fiūt, auresq; iam tibi obscuratūne, instar horum, qui mense defecē sunt. Quandoquidē quū iuuenis adhuc esses, acrisq; animo uehēmensq; ad iracundiā, permulca in homines maleficos ac uiolens eos faciebas. Neq; tum unquā tibi cum illis erans induciā, sed perpetuū fulmen eras in negotio, perpetuū obuiabatur. Aggre, obstridebas tonitru, fulgur continenter iaculorū in moram densissimē ex redito loco deuolūtū torquebant, terra quassationes, cribri instar frequentes ad hanc nix cumulati, neq; nō grando saporū in morem, neq; ut tibi molan

molesse differam, imbrēsque
 rapidi & violenti, ac flumen
 quotidie exundans. Hinc lana
 cum repente Deucalionis an-
 tate naufragium ortum esset, ut
 omnibus sub aqua demeris-
 s, nix unica scapula seruaten-
 tur, quam in montem Lycorem
 appulit, huiusmodi generis quasi
 scintillulas quasdam seruans,
 unde sceleratius etiam genus in
 posterum propagaretur. Nisi
 mirum igitur dignum secordia
 premium ab illis reponas, quā-
 lam nec sacra facias tibi quīso
 quam, nec coronas offerat, nisi
 si quis obiter in Olympiis, ac
 ita ne is quidem rem admodum
 frugiferam facere uideatur, sed
 priscum quendam ritum mas-
 gis referre, ac penē Saturnum,
 o Deorum generosissimē, et
 reddunt magistratu abdicans
 res. Omitto loqui, quoties
 iam templum suum sacrilegio
 compilatini, quum tibi etiam
 ipsi in Olympiis manus ada-
 moliti sunt. Atque interea
 tu alitremus ille pigritaberis,
 uel excitare canes, uel uicinos
 aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehenderēt, quum
 quādam adornaretur ad fugā.
 sed

φορτικῆς διακρίσεως; ἀπο-
 τὴν παγδαῖν καὶ βίαιον, πο-
 ταμὸς ἰσχυρὸς τὰς γὰρ. ὅστις
 ταυκαὶ ἐν ἡμέρῃ χεῖρον
 παρὰ τὴν ἐν τῇ Δευκαλίωνι
 ὅτι ἴσταντο, ὡς παρὰ βροχίον
 ἀπὸ αὐτοῦ καταδιφύοντο,
 μάλιστα ἐν τῇ λιβάτιον παρὰ
 οὐλῶν, προσελάσαν τῷ Δι-
 οὐρί, ὅπως ἐν τῇ αὐτῇ
 κίον ἐπὶ μακρῇ διαφύλα-
 τῇ αἰς ἐπιγονῶν λεκάνας μὴ-
 ζον. τοὶ γὰρ τοὶ ἀνέλοντα
 αἱ παρὰ δύμιας τὰ ἐπιχεῖρα λε-
 μισὰ παρὰ αὐτῶν, οὐτὶ δύν-
 ται ἐπὶ τοὶ τινες, οὐτὶ τρεῖς
 νοῦνται, αἱ μὲν τις ἀπὸ παρὰ
 ὄργον ἐλυμπίων, καὶ οὐτὶ
 οὐ παρὰ ἀδελφικῆς ποίον
 Διόν, ἀλλ' αἰεὶ δὲ τὶ ἀρ-
 χῶν σωτηρίων. καὶ λεπ-
 ὀλίζον ἐγένοντο, ὃ δὲ γὰρ
 καὶ τὰς, ἀποκρίνουσι, πα-
 ρατάμηναι αἱ τιμῆς, ἐπὶ λῆ-
 γον, ἐπὶ σέβας ἡδὲ σου τὸν
 νῶν σισυλῆκασιν. οἱ δὲ καὶ
 αὐτῷ τοὶ τὰς χεῖρας ἐλυμ-
 πῆκασιν ἐπὶ βιβλῆκασιν, καὶ
 οὐδ' ὃ ὑβριζόμενος ὠκνησας ὃ
 ἀπαύσαι τοὺς λεῶνας, ὃ τὰς
 γὰρ τοὺς ὀπκαλῆς αὐτῶν
 ὡς βῆθ' ἀρμάς αὐτῶν αὐτῶν
 συνάλλεσθαι, ἐπὶ συσπῆ-
 λόμενος πρὸς τὸν οὐλῶν.
 ἀλλ'

& socios iudicabat, quasi beneco-
 uolentia erga se se afficerentur,
 quam illos epula magis cape-
 rent. Ergo posteaquam ossa pe-
 nitius nudassent, circumstrosi sa-
 feneque, deinde si qua medulla
 suberas, hanc quoque admodum
 diligenter exuxissent, aufugere
 tunc, exuccum & radicitus des-
 fectum deslituentes, adeo ut po-
 stea ne agnoscamus quidem, aut
 aspiciant, tantum abesse, ut sine
 qui suppedient, imperiantque.
 Etes ob res fossor & sago, ut
 uidet, opertus pelliceo urbem
 præ pudore fugiens, mercede
 eertam exerceat, aduersas ingra-
 tos atra bile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate dicati,
 admodum fastuosè nunc præce-
 reant, ac ne nomen quidem an
 Timon nocetur, nouerint. Iup.
 Atque profecto uir neutiquam
 fastidiendus, neque negligendus,
 & iure optimo indignatur, qui
 his tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatoribus ipsi
 quoque fuerimus imitati, si cum
 uirum neglexerimus, qui tanta
 uenatorum et caprarum pin-
 guissimas quas nobis in aris
 adoleueris. Quatum nidor etia
 anadè mihi in naribus residet.
 Tame si propter negotia &

καὶ ἰταίρους ἦτο, ὡς δὲ
 υἱας δὲ πρὸς αὐτὸν, χαίρει-
 ται τῇ βορᾷ. αἱ δὲ τὰ ἀπὸ
 γυμνῶσκαυτὸν ἀκριβῶς ἀπὸ
 πρὸς φαγίντου, ἵ τις ἡ γυ-
 νὸς ἐνὶ τοῦ ἐκχυθῆσκαυτὸν, καὶ
 τῶν ἐν μάλῃ ἐπιμελῶς ἡ-
 χοῖτο, πῦρ αὐτὸν καὶ τὰς ἱ-
 σὰς ὑποτίττω μὲν ἀπαι-
 πόντου, οὐδὲ γυνήσκαυτὸν ἱ-
 τι, οὐδὲ πρὸς βλεπόντου. πῆ-
 δον γὰρ ὁ ἐπικουρουῶντος ὁ
 ἐπιδιδόντου ἐν τῷ μέγα,
 διὰ ταῦτα δικαλῆτης καὶ
 διφθόριος, ὡς ἔφη, ἀπαι-
 πῶν ὡς αἰσχύνει τὸ ἄ-
 τυ μισθὸν γυργᾷ, μισθὸν
 χιλῶν τοῖς λαλοῦσι. ἔτι δὲ
 πλουσιώτερος παρ' αὐτοῦ,
 μάλῃ ὑποβρίσκει παρ' ἡ-
 χονταί, οὐδὲ τοῦτο αἰτῶ-
 μων λαλοῖτο ἀδόντου. ἔ-
 καὶ μὲν οὐ παρ' ἑνὶ ὁ
 τῶν, οὐδὲ ἀμύλητος. ἄ-
 κῆτα γὰρ ὁ γυνάκται δύστη-
 χῶν. ἰπὸ καὶ ἑμὲ παρ' ἡ-
 μῶν τοῖς καταράταις λέλα-
 ξεν ἰκάνει, ἐπιλαμπρι-
 νοὶ αὐδῶν τοσαῦτα ταῦτα
 τὴ καὶ αἰθῶν πῆματα λαλῶ-
 σκαυτὸ ἑμὲν ἐπὶ τῶν βλα-
 μῶν. ἔτι γὰρ ἐν ταῖς ἡ-
 σὶ τῶν λυσίων αὐτῶν ἔχου-
 πλῶν ὡς ἀσχελίας τὴ καὶ
 λογίσι

ὁρῶντι πολλὰ τῶν ἐπισημίων
 τῶν καὶ βιασίμων καὶ
 ἀφαισίων, ἵτι ἀνὰ τὴν
 βουτὴν κατὰ τῶν ἰσορροπίας
 τῶν (πολλοὶ γὰρ οὕτω καὶ
 ἀνοήτως, καὶ οὐδὲ ἐν
 ὁρῶντι καταμύσαι ἡμῶν ἐ-
 ρῶσι) πολλὰ ἔλα χρίων ἐ-
 λ' ἀπὸ βλαψῆς αἰετῶν Ἀτ-
 τικῶν, καὶ μέγιστα δ' οὐ φι-
 λισοφία καὶ λήνην ἰσχυρὰ
 ἐπιπλάττει αὐταῖς. μαχη-
 μέτων γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 καὶ ἑαυτοῦς, οὐδὲ ἐν-
 ἀκούων δὲ τῶν εὐχῶν. ὅς
 τε ὁ ἀπὸ βλαψῆς καὶ τὰ
 ὅσα ἐκδιδῶναι, ὁ ἀπὸ βλαψῆς
 πρὸς αὐτῶν ἀντιπῶν τι-
 ναὶ καὶ ἀντιπῶν καὶ λέγουσι
 ἡμέτερον τῇ συνῆσει καὶ ἐν-
 ῶν. διὰ ταῦτά τε καὶ τῶ-
 ν ἀπὸ βλαψῆς συνῆσει πρὸς
 ἑαυτοῦς, οὐ φαῖνται ἵστα. ἵστα
 αὐτῶν Πλούτων ὁ ἑμὲ πα-
 ριστάτω, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 κατὰ τὰς ἀντιπῶν ὁ Πλὺ-
 τῶν καὶ τῶν ἀντιπῶν μετ'
 αὐτῶν, καὶ μάλιστα αὐ-
 τῶν παρὰ τῶν ἱερῶν, μα-
 ρτῶν ἀπὸ βλαψῆς αὐτῶν
 ἵστα, ὅς ἐστι μέγιστον
 αὐτῶν καὶ αὐτῶν ἵστα. πρὸς
 αὐτῶν καὶ τῶν ἀντιπῶν ἵστα,

urbam maximā peierantium,
 eum uero, nō iuste agentium, nec nō
 aliena rapientium, praeterea ob
 formidinē quam mihi patiens
 sacrilegi, qui quidem eum multa
 sunt, eum obseruatu difficiles, ad-
 deo ut ne minimum quidē nos
 conuiuere sinant. Impudens
 profecto ad Aethicam regionē
 oculos deorsū ssem, maximē po-
 stea quam philosophia & de uer-
 bis digladiationes apud istos in-
 crebuerunt, ita ut pugnantibus
 inter se istis uociferantibusque
 ne exaudire quidem mortalium
 uota liceat. Vnde mihi necessū
 est, aut auribus obstitatis seden-
 te, aut dissumpsi ab eis, conficiq̃
 qui uirtutem quandam, et incor-
 porata quodam, merosq̃ nugos
 ingenti uociferatione connen-
 tiunt, haec in causa fuerunt, ut
 hunc quoq̃ neglexerim, quam
 haud mediocriter de nobis sit
 meritis. Quod reliquū est, ὁ δὲ
 eunti, ut Plutū adducens, quam
 eum potes ad istum abeat. Por-
 to Plutus uind secum ducat &
 Thesaurum, & utriq̃ apud Tē-
 monē persuecunt. Neq̃ usque
 adeo facile demigrent, eūm si
 quid maximē tursum illos per
 bonitatem ex aedibus exegerit.
 Ceterū de palponibus illis,

atq; ingratitude qua in hunc
 sunt usi, in posterum consulas
 bo, potestasq; datusi sunt, simul
 atque fulmen instaurauero.
 Nam fracti sunt in eo rectusa
 cuspide duo e' re ijs maximi,
 quum nuper auidius in sophia
 stem Anaxagoram iaculas
 ver, qui suis familiaribus sua
 debet, nullo pacto esse ullos
 nos, qui dii uocatemur. Ac il-
 lum quidem errore non ferien-
 tem, propterea quod Pericles
 obsecra manu eum protexce-
 rit. Ceterum fulmen in Cae-
 storis ac Pollucis templum des-
 sortum, tum illud exussit, tum
 ipsum patum abfuit, quin ad
 saxum comminueretur. Quam-
 quam insectum uel id supplicij
 facis magnum in istos fueris,
 si Timonem conspexeris ea
 gregis locupletem factum.
 Mercurius. Quantum habes
 momenti alium uociferari, et
 obstreperum audacemque esse
 Idque non ijs modo qui causas
 agunt, uerum etiam qui uota
 faciunt conducibile. An mox
 e pauperissimo diues euaseris Ti-
 mon, qui se imprecando clamo-
 sum et improbum praestiterit,
 louemque reddi letis auera-
 tum. Si uero silentio fodisset

πύλας

καὶ ἀκαρίαις, ὅν ἐστι
 δόξαντες πρὸς αὐτὸν, καὶ
 δις μὴ σπίνθηται. καὶ δι-
 κλὸν δώσουσιν, ἵνα δακτύλῳ
 ἡδραυτὸν ἐπισκυνάσω. ἡ-
 τικαμέναι γὰρ αὐτὲ καὶ ἀ-
 ποτεμυμέναι ἀπὸ δύναν-
 τινος αἰμύγισται, ἐπὶ τε τι-
 λωταῖοτον ἐκέντηται πρὸς
 ἡν ὅτι τὸν σοφιστὴν Ἀναξα-
 γόραν, ὃς ἐπαδὶ τοὺς ἀμνη-
 τὰς, μολὶ ἑλὺς ἀκαρίαις
 ἡμᾶς τοὺς δεινούς. ἀλλ' ἐκεί-
 νον μὴ δεινάρτερον, ὑπερ-
 βολὴ γὰρ αὐτὸ τὴν χάριν πε-
 ραυλῆς. ἡ δὲ ἡδραυτὶς αἰ-
 τὸ αὐτοῦ παρὰ τὸν
 ἐκείνῃ κατέφραξε, καὶ αὐ-
 τὸς ἐκείνῃ δὲ ἐκείνῃ
 παρὰ τὴν ὡστὶν. καὶ
 ἐκείνῃ ἐκ τούτου καὶ
 ἐκ τὴν ἐκείνῃ ἐκ τούτου.
 ὑπερπλεονεύοντα τὰν Τι-
 μων ἐκείνῃ. καὶ οἱ ἐκείνῃ
 καὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐκείνῃ
 ἀνὰ καὶ δραστῶν, οὐ τοῖς ἀ-
 καρίαις ἐκείνῃ, ἀλλ' ἐκείνῃ
 τοῖς ἀκαρίαις ἐκείνῃ καὶ
 τὴν. ἡ δὲ γὰρ αὐτὴν μολὶ
 πλεονεύει ἐκ τούτου κα-
 τατίσεται ἐκ Τιμω, καὶ
 καὶ παρὰ τὴν ἐκείνῃ ἐκ
 τὴν ἐκείνῃ, καὶ ἐκείνῃ
 Δία, ἡ δὲ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἀναιμυρῶς, ἵτι ἀνίσταται
 ὁ ἀμειλίμην. Πλάτ. ἀλλ'
 ἵνα ἐν ἀπείλῳ μὴ ὦ Ζεὺς παρ'
 αὐτὸν. Ζεὺς. Διὰ τί ὦ ἄριστε
 Πλάτῃ, καὶ ταῦτα ἰμοῦ λυ-
 γούσαντο; Πλάτ. ὅτι οὐ
 Δία ὕβριζον οἷς ἰμὶ, καὶ ὀ-
 φέρει, καὶ οἱ πολλὰ κατε-
 μέλει, καὶ ταῦτα παρ' ὧν
 αὐτῷ φίλον ἔσται. καὶ μίσην
 οὐχὶ διακρύψει μεθ' ἡνδρα ὅλ-
 οίσις, καὶ δ' ἄρα οἱ τὸ πῦρ
 ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορίπτει
 ὁ θεός. αὐδὲ οὐκ ἀπείλδω, πα-
 ρασίτοις καὶ λίσσας καὶ ἰ-
 σαίρας παραδιδόνει μὲν. ὅ-
 ὅτι ἰσάνους ὦ Ζεὺς πῆμι
 με, τοὺς αἰδομένους τῆς
 ἀρχῆς, τοὺς πόρνευστας,
 ὅτι μὲν ἵνα καὶ πόρνευ-
 σαι. αὐτοὶ δὲ οἱ λαοὶ τῇ
 πρὸς τὸν θεόν, ὃν προτι-
 μέουσιν ἡμῶν, καὶ διφθέρων
 παρ' αὐτῷ λαβόντες, καὶ δι-
 κούσαν, ἀγαπήσαντες ἀλλή-
 ος, οὐκ ἔχουσιν ἑσθλὸς ἀποφύγε-
 νός, οἱ δὲ κατὰ κράτος δα-
 ραῖς ἀμειλίᾳ προέμηνον.
 Ζ. αὐτὸν ἵτι τοιοῦτον ὁ Τι-
 μων ἔργασται πόρνοι, καὶ
 οὐκ ἔστι αὐτὸν ὁ δίκαιος πρὸς
 τὸν θεόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 τοὺς ἀνθρώπους ἀνάλγητος ἵνα
 οὐκ ἴσθῃ, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι

νύσαν, etiam nunc fodere ne-
 glectus. Plutius. Ac ego Iupis
 cer haudquaquam ad istum res
 diturus sum. Iupiter. Quid ita
 non rediturus optime Plute,
 praesertim & maiussum? Plutius.
 Quoniam per Iovem iniuria
 me affecit efficiens, & in nautica
 fragrantia difficans, idq̃ quum
 illi paternus esset amicus, ac
 me penè dixerim, fuscis ex ad-
 dibus extrusis, nec aliter quidm
 ij, qui è manibus ignem abijcia-
 unt. Num rursus ad istum ibo,
 parasitis, adulatoribus & scoro-
 ris donandus? Ad eos me mita-
 ce & Iupiter, qui nuntius intelles-
 cluri sine, qui amplexuri, quib-
 bus equidem in precio sim, &
 maiorem in modum exopta-
 vis. At hi stupidi cum inopia
 commercium habeant, quam
 nobis anteponunt, ut ab eis acce-
 pio sago pelliceo, ligonèque, sat
 habeant, quum quatuor lucra-
 tur obolos, decem talenta com-
 temptum dono dare soliti. Iup-
 puer. Nihil istiusmodi posset
 in te facturus est Timon, qui po-
 re quem ligo abundè satis cora-
 ripuerit, nisi prorsus nullum
 dolorem sentiens illius in-
 lia, quod oporteat te pro
 penus

penuria praeparare. At tu mihi quatuordecim admodum uideris esse, qui nunc Timonem inuases, quod tibi praefactis fortibus libere permisceris uagari, neque includens, neque xeloneypus in te. Porro alias diuersa de causa in diuites stoma-cha habere, quum diceretis te ab illis teragulis, clauibus, ac signorum obieclaculis imptressis ita fuisse conclusum, ut ne prospicere quidem in lucem tibi liceret. Id igitur apud me deplorabas, affirmans praefocari te nimis tenebris, eoque pallidus nobis occurrebas. Et curis confectus, diu-ritiis etiamnum ex assiduo col-legendi, coaceruandisque usu-contractis, contortisque, quod si quando daretur opportunitas, aufugiturum quoque ab illis te minitabaris. In summa, rem supra modum acera-ram iudicabas in aereo fere-ae thalamo, Danaer exema-cho, uirginem asseruari atque celestissimis educari paedagogis, fenore et computo. Proinde absurde facere aiebas hoc, quod te praeter modum adama-ueris, quum liceret uero frui

non

ἢ πρὶν πρὸς αὐτὸν. καὶ
μή τοι πάνυ μιμνήσκω
αὐταί μοι δεικῆς, ἐν τοῖς μὲν
τὴν Τίμωνος αἰτίᾳ, δῶκε
οὐ τῆς δόρας αἰσπετάσας,
ἐφ' ἣν πρὸς τῶν ἰσοδιδόνων
οὐτὶ ἀπεικλῆν, οὐτὶ φαλο-
πῶν. ἄλλοι δὲ τοῦ νοσή-
ου γυνάκτας κατὰ τῶν παλ-
αίων, κατὰ κληῖδας ἀν-
γῶν πρὸς αὐτῶν τὰ μὲν
χρῆσι καὶ ἡλασί, καὶ σαρμά-
ων ἐπαβολῆς, ὡς καὶ τὸ πα-
ρακύνει σε ἐν τῷ φῶς Ἀ-
νατόλῃ. ταῦτα γοῦν ἀ-
ποδύρον πρὸς με, ἀπὸ πύργου
ἀπὸ λίγων ἐν πολλῇ τῇ σπῆ-
τι, καὶ διὰ τῆς ἀχρῆς ἡμῶν
ἐφ' ἣν, καὶ φροντίζω ἀπὸ
πλῆθους, συνισπακῶς τὸς δα-
κτύλους πρὸς τὸ ἴδωσθαι
συλλογισμῶν, καὶ ἀποδρῶ-
σασθαι ἀπ' αὐτῶν, οἱ καὶ τοῖς
λέβειοι καὶ αὐτῶν. καὶ ἴδωσθαι
τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δακτύλου ἰδῶ-
σαι σε ἐν χαλαρῷ, ὃ σιδηρῶ
δακτύλῳ, καὶ ἀπὸ τῶν δα-
κτύλων παρὰ τὸν δακτύλου, ὑπὲρ
καὶ ἐπὶ τῇ παμπότητος καὶ
λαγυρῆς ἀνὰ τὴν ἐμὴν
τῇ τῆς καὶ τῇ λογισμῶν. ἀ-
τοκα γοῦν πῶν ἐφ' ἣν
αὐτοὶ, ὅρῳτας μὲν ἀπὸ τῶν
ἐφ' ἣν, ὅρῳ δὲ ἀπὸ τῶν

οὐ παύσεται. οὐδὲ ἴπ' ἀ-
δύναμι χρομύλοντι τῷ ἔργῳ,
ἐνθάδε γινώσκεις, ἀλλὰ φυ-
λάττω ἰσχυρίζεται, ἐν τῷ
σπέρμῳ καὶ τῷ μυχῷ ἀν-
καρδαμυκτὶ βλάπτεται, ἰ-
κασθὲν ἀπὸ λαοῦσιρ αἰμύλον.
ἐν δ' αὖτας ἀπολαύσας ἰχθυον,
ἰσθλὰ τὸ μηδρὶ μεταδιδό-
ναι ὅτι ἀπολαύσειε, καὶ ἀπὸ
στῶν ἰστῇ φάτῃ λυῖα, μέ-
τι αὐτῶν ἰδίουσαν τῶν ἰσθ-
θῶν, μέτι τῷ ἰσθῷ πονῶν-
τι ἐπὶ ῥέπονσαν. καὶ φησὶ
ἰτι γὰρ καὶ καταγίλας αὐτῷ
φαιδομύλον καὶ φυλάττω-
τον, καὶ τὸ κατὰ τὸν αὐ-
τοῦ ἰσθῷ πονῶν, ἀγνο-
οῦνται δὲ αἱ καταγίλας αἱ
ἰσθῷ, ὅτι αἰσθῷ, ὅτι παρὰ
φῶς ἰσθῷ πονῶν, ἰσθῷ
πονῶν τὸν ἰσθῷ πονῶν,
καὶ αὐτῶν δὲ πονῶν,
πρὸς αἰσθῷ τὸ καὶ μισ-
τῶν λυγρίδων, καὶ δι-
φασίαν δρυσάλλιδων, ἰσθῷ
πονῶν ἰσθῷ τῷ τῷ
καὶ. πῶς αὖτε αἰσθῷ,
πῶς αὖτε αἰσθῷ αἰσθῷ,
αἰσθῷ, αἰσθῷ δὲ τῷ Τίμωνι τὰ
ἰσθῷ αἰσθῷ πονῶν; πλὴν,
καὶ μὴν ἰσθῷ τῷ αἰσθῷ
ἰσθῷ, ἀμφὶ σοὶ οὐλοῖται ἰσθῷ
πονῶν. τῷ γὰρ Τίμονι.

non audent, nec quum ipsi
esset in manu, amore in suo se-
cure ueteretur, sed uigiles abse-
uerat, ad signum ac seram ocu-
lis nunquam conuulsiuibus, nec
usquam dimotis semper inuenerat
ecce, abunde magnam fructum
arbitrantes, non quod ipsi fru-
endi facultas adesses, sed quod
nemini fruendi copiam facer-
ent, non aliter quum in praeses
pi canis, nec ipse uescens hore-
deis, nec equum famelicum id
facere sinens. Quinciam uideo
has istos, qui patetens, et asser-
uerent, et (quod esset absurdissi-
mum) cessi quidem sibi subtra-
herent ueteretur, et contingen-
te, non intelligerent autem for-
te, ut aut sceleratissimus fa-
mulus, aut dispensator, aut ha-
berorum praesagogus fatum
subiret, ludibrio habitum in
felicem et inamabilem berum,
quem postea finas ad fuliginem
sano, et oris angustis lucernam
lam, ac scitulosum scirpulum
usurk inuigilare. Quid itaque
an non iniquum, quum hac quo-
dam inuicem, nunc in Tia-
mons diuersa his criminariis
Plutus. Aliqui si uenit uerè pera-
pendere, utrumque me iure fa-
cere iudicabit. Nam et Timo-

nis ista nimia lenitas, negligencia potius, haud beneuolentia, studiumque quod ad me pertinet, merito uideatur. Ac ē diuerso, qui me ostijs ac tenebris inclusum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior, saginatiōrque, ac uehementer corpulentia onustus euaderem, quum interim neq; ipsi contingerent, neque in lucem producerent, ne uel aspicceret aliquis, hos dementes & contumeliosos in me iudicabam, quippe qui me nihil como meritum tot in uinculis cogerent. Iteu caritēque putrescere, haud intelligentes, quo mox demigrent, me alij cuipiam, cui fortuna fauerit, relicturi. Nec hos igitur probo, sed ne illos quidem, qui nimium facile mihi manus admouent. Sed qui (quod est optimum) mediocritate utantur, uii nec prorsus abstineant, neq; penitus profundant. Etenim illud per Iouem considera Iupiter, Si quis ubi nullam et formosam lege duce uxorem, postea neq; obsequium, sed nullo crimine zelotypia, ut scilicet finēs illam non exeat, inuadit, quocūq; libi uisum fuerit, quicūq; uoluisse, necesse est, potius uero ipse

τὸ πᾶν τούτο ἀνὰ νῆρ, ἀμιλῆς, καὶ οὐκ ἀνὰ νῆρ, ὡς πρὸς ἐμὴ ἀνάγκη καὶ δικαίω, τοῦς τι αὐτὰν τῶν ἐν δούραις καὶ σκότησι κατέγοντας ἰπποὺς αὐτοῖς παχύτερ· γρηομίω καὶ πικρῶς, καὶ ὑπερβολῶς ἐπιμαλόμενους, οὔτε προσκατομήνους αὐτοῖς, οὔτε αἰς τὸ φῶς προέχοντας, αἰς μὲν ἰσθμῶν πρὸς τινος, αὐτοῖς τὸν ἐνέμιον ἀνὰ καὶ ὑβερταῖς, οὐδὲν ἀδικουῶτά με ὑπὸ τοῦτοῖς δόρυις κατασπίνονται, οὐκ ἀδύνατοι ὡς μετὰ μικρὸν ἀπίσιν ἄλλω τινὶ τῶν ἐν δαυμένων με κατασπίνουσι. οὔτ' οὐδ' ἰσχυροῖς, οὔτε τοῖς πᾶσι προχέουσι αἰς ἐμὴ τούτους ἐπαχῶς, ἀλλὰ τὸς ἰσχυροῖς ἀφ' ἑσέως μίτρον ἐπιδύοντες τῷ πρῶ γματι, καὶ μὲν ἀφ' ἑσέως μὲν τὸ παράπαν, μὲν προνομήνους τὸ ἴδιον. σκόπη γὰρ ὁ Ζεὺς, πρὸς τῷ Διὶ, ἵτις νέμω γῆρας γυναικῶν ἑαυτοῦ καὶ καλῶ, ἵππατα μὲν φυλάττει, μὲν ἵπποισι τοῖς παρὰ πᾶσι, ἀφ' ἑσέως καὶ βαλίσαν ἰνδαῶν ἰδὲται νύκτωρ καὶ μὲν ἡμέραν, καὶ ἑωῶτα τοῖς βαυκαλέοις, μᾶλλον δ' αὐτοῖς

αὐτὸς ἀπάγει μισθωδὸς-
 μισθῶ, αὐτοῖσιν τὰς δούρας
 καὶ ματριπύου, καὶ πού-
 τας ἐπ' αὐτῶν λαλῶν, ἄρα
 ὁ ταῦτ' ὁρᾷν οἴεσθαι αὐ-
 τὸν οὐχ ὡς Ζεὺς τῶτε φάσκει
 αὐτὸν, ἀλλ' ὡς πολλὰ λίσσεται
 τοῖς ἱππασίην ἰσοδιδρασκόν-
 τας αἰς τῶν εἰκῶν νόμον
 παραλαβὴν ἐπ' ἀρίστου κα-
 λῶν γυναικῶν, ὃ δὲ μὲν αὐ-
 τοῖς προσέειπεν ἀκμαίως καὶ
 λιανῶς παρδίνου, μὲν ἄλλω
 προσβλέπων ὑπερφύσει, ἄγε-
 ρον δὲ καὶ τῶν κατανάλω-
 σαι παρδινῶν, καὶ ταῦτα,
 ὅν φάσκον, καὶ δὲ ἄλ-
 λ' ὅν ἀπὸ τοῦ χρίαι καὶ τῶν
 σκεπέρια τιτυκύναι, καὶ τῶν
 ἱππασίῶν ὑπερδιδρασκόντων,
 ἰὼν ἱππὸς ὁ ταῦτ' ὁρᾷν ὡς πα-
 ραπλάων δίδασκεν αὐτὸν, διὸν
 παρδινῶν αὐτὸν καὶ ἀπὸ λα-
 οῦ τῶ γὰρ, λατὰ μερῶν τῶν
 δούρας καὶ ὡς καὶ ἱππασί-
 ον λαλῶν, λατὰ παρδινῶν
 τῶ δούρας καὶ ἱππασίῶν διὰ
 πάντας τὸ βίον; ταῦτα καὶ
 αὐτοῖς ἀγανακτῶν, πρὸς ἑαυτὸν
 μὲν ἀτίμως λατῆς ἱππασίῶν
 καὶ λαφύρας ἱππασίῶν, καὶ δούρας
 καὶ ἱππασίῶν, ὡς ἱππασίῶν, ὡς ἱπ-
 πασίῶν δούρας καὶ ἱππασίῶν
 καὶ ἱππασίῶν. Ζ. τί ἔστιν ἀγανακτῶν

ipsc abducatur, ut adulteretur, for-
 tes aperiens, prostitutisq[ue].
 quoslibet ad illam inuitans,
 num hic amare uidebitur? Pro-
 fecto hoc tu nequaquam dices
 Iupiter, qui sæpe numero amoris
 rem senseris. Rursum si ingenu-
 am lege domum deducatur, uel li-
 beros legitimos progenire, cau-
 letum nec ipse coniungat floren-
 tem aetate, decoratq[ue] uirgin-
 em, nec alium finem aspicere,
 sed inclusam, orbam, sterilem
 que in perpetua uirginitate con-
 tinuam. Igitur pro amore se facere
 te praedicat, et hunc quidem pro
 furas, pallore, corpore exhausto,
 oculis refugit, num fieri potest
 ad id, ut huiusmodi non despecta
 uideatur? quippe qui quum li-
 beris oportuerit operam dare,
 fruiq[ue] coniugio, puellam adeo
 formosam atq[ue] amabilem sit
 uas emat, secrete, per omnem
 uitam, tanquam Cereri sac-
 erdotem alens. Huiusmodi
 et ipse indignè fero, quum d
 nonnullis ignominiose cader
 calcibus, lamiorq[ue], atq[ue] ex-
 hauior, d nonnullis contra
 perinde ac stigmaticus fugiti-
 uis compedibus uincior. Iu-
 piter. Quid igitur indignari

contra illos ! quando loquidem
utrinque pœnas egregias luo-
unt, alteri quidem dum Tan-
tali in morem, neque bibere
finiuntur, neque edere, sed ore
sicco duntaxat inhiant quæto,
alteri uero dum hic ceu Phyo-
neo cibos Harpyia ipsius è
fucibus eripiunt. Sed abi-
sum, Timone multo posthac
usuque cordatiore. Plutus.

An ille aliquando desines
me ceu foraminoso cophino,
priusquam omnino influxer-
im, data opera exhaustiva,
quasi conetur occupare, quo-
minus influam, uerit ut ne si
copiosus infunder, ipsum uno
die obruam ! Quo fit, ut in
Danaidum dolium aquam
mibi uideat allaturus, frus-
traque infusus, uase non con-
tinnente liquorem, imò prius
propemodum effuso quod in-
fluit, quàm influxerit. Adeo
latus dolij hiatus ad effusio-
nem, ac liber exitus. Iu-
piter. Proinde ni hiatum
istum obstrauerit, perpes-
tuamque perstillationem sin-
ficere studuerit, te propedi-
em effuso, facile inuenia-
es sagæ turpæ & ligæ-

αἰῶν

λατ' αὐτ' : Αἰδίας γὰρ ἀρ-
φου κατὰ τὸν δίκτυον, εἰ μὴ
ὑπερὶ τὰ ταῦτα. ἡ περὶ
καὶ ἄλλων, καὶ περὶ τὸ
μα, ἐπικαταλύει μὲν τὴν
χευρὶν, εἰ δὲ κατὰ τὸν ὑπε-
ρῶν, αὐτὸ δὲ φέρει γὰρ τὴν
φροῦν ὑπὸ τὴν ἀρπυγίαν ἡ-
φαιστὸς. ἀλλ' ἀπιδι-
στα, σφραγιστὶς περὶ τὸν
τὴν Τίμωνι ἰσχυρὸς ἐστίν.
Πλ. ἰσχυρὸς γὰρ περὶ τὸν
εἰται, ὑπερὶ ἐκαστὸν τὴν
παρὰ τὸν, περὶ δὲ τὴν ἀρπυ-
γίαν κατὰ τὸν σπουδὴν δὲ τὸν
τῶν. φάσκει βουλὴ μὲν
τὴν ἐπὶ τὸν, μὴ ὑπερ-
τῶν ἀρπυγίαν ἐπικαταλύει
τὴν. ὑπερὶ δὲ τὴν τὸν Δατα-
ιδίαν πιδὸν ὑπερῶν
μοι δὲ καὶ, καὶ μὲν τὴν ἰσχυ-
τῶν. τὴν κῦτον μὴ τὴν
τῶν, ἀλλὰ περὶ τὴν ἀρπυγίαν
σχιδίαν ἰσχυρὸς μὲν τὴν
ἐπὶ τὸν, ἰσχυρὸς δὲ τὴν
τὸν τὸν περὶ τὴν ἰσχυρὸν
χλὺς τὴν πιδὸν, καὶ ἀνὰ τὸν
ἡ ἰσχυρὸς. Ζ. ἐν κῶν ἡ μὲν
φράζειται τὴν χλὺς τὴν
ἡ τὴν ἀπὸ ἀναπνεύματος,
ἰσχυρὸς τὴν ἰσχυρὸς
ἐκαστὸν σφραγιστὶς τὴν ἀνὰ τὴν
αὐτὸν καὶ τὴν ἀνὰ τὴν

αἰῶν

αὐτὸν ἐν τῇ φρυγί τῷ πιδεῖν.
 ἀλλ' ἄπειτι ὕδα, καὶ πλετί-
 σθι αὐτῶν. σὺ δὲ μίμναις ὡ
 ἔρηι ἱππαιῶν, πρὶς ὁμῆς
 ἄγαρ τοὺς λυκκῆτας ἐν ᾧ
 αὐτὰς, ὅπως τὸν ἡδωνῶν
 παύσαντο. ὅπως οὐάσθ-
 σιν, ὡς ὕδα γι τοὺς γυμνῶν
 αὐτῷ Διαισίμῳ. Εἰ. πρὶ-
 σθῆς ὡ Πλεῖτι. τί τὸ τοῦ
 πρὸς αὐτὰς; ἡλῆδας μὲν
 γυμνῶν οὐ τυφλὸς μίνερ,
 ἀλλὰ καὶ χαλὸς ὢν. Πλεῖτ.
 οὐκ αὖ τὸ τοῦ Ἐρμῆ, ἀλλ'
 ἐπέταρ μὲν ἀπὸ παρὰ τι-
 να πρὸς αὐτὰς ἐπὶ τῷ Διῷ,
 οὐκ οἶδ' ἵππε βραδύς ἀμ
 καὶ χαλὸς ἀρρετίσθι, ὡς
 βίβλῃσι τῶν ἀπὸ τῶν, πρὶ-
 γὰρ αὐτῶν ἐνίστι τῷ πρὶ-
 σθῆς. ἐπέταρ δὲ ἀ-
 παλάτῃσι δὲ αὐτῶν, πρὶς αὐτῶν
 ὅπως αὐτῶν ἐπὶ τῷ Διῷ. Εἰ.
 οὐκ αὖ τὸ ταῦτα φῆς. ἐγὼ
 δὲ καὶ πολλὰς αὐτῶν ἀπὸν ἱ-
 χαμίαι, καὶ μὲν ἐδὲ ἱβ-
 αὐτῶν ὡς πρὸς αὐτὰς βρῶν
 ὅπως αὐτὰς, ἄρτι ὃ τῶν
 πρὸς αὐτὰς καὶ πρὸς αὐτὰς ἐπὶ
 αὐτῶν

nem in fece dolij, sed interim au-
 biter, atq; illum diuitem reddite.
 At tu Mercuri fac meminen-
 ris, ut redies Cyclopes ex Ae-
 na tecum adducas, quo fulmen
 cuspide restitua resarciat.
 Nam eo nobis acuminato opus
 fuerit. Mercurius. Eamus Plus-
 ie. Quid hoc? Num claudicat?
 Equidem ignorabam ὅ γ' ὡς cla-
 re, te non caecum modo, uetum
 etiam claudum esse. Plus. Ἀν
 qui non hoc mihi perpetuum
 Mercuri, uetum si quando pro-
 ficiſcor ὃ Ioue missus ad quena-
 riam, tum nescio quo pacto cas-
 dus sum, et utroque claudus pe-
 de, ita ut aegre ad metam perti-
 gere queam, sene nonnunquam
 interim facio, qui me opperieba-
 tur. Porro quum discedendum
 est, claudum nidebis multo auis-
 bus celeriorum. Unde fit, ut uis-
 iam amota teragulo, ego iam
 praconis uoce uictor pronatus
 ciet, saltem stadium transiens
 suus, ne uidentibus quidem alio
 quouies spectatoribus. Mercur.
 At ista quidem haud uera nate-
 ras, imo ego tibi permultos cō-
 memorare queam, quibus huius
 ne obulus quidem gratus, quoniam
 sum amens. Statim uero
 hodie diuites et sumptuosos

in albo curru aurigantes, quibus ante ne a sellis quidem suppeditaris. Ut tamen purpurasci, aurumque manibus gestantes obambulant. Qui ne ipsi quidem, opinor, credere possunt, quin per somnium diuinitas sine. Plautus. Istae aliter est Mercuri, neque enim cum me ipse ingrediore pedibus, nec de loue, sed de Dite ad istos transmittor, qui et ipse nimirum opum largitor est, ac magna donans, id quod ipso etiam nomine declarat, Inaeque quoties est mihi ab alio ad alium demigrandum, in ea bellas iniiciunt me, ac diligenter obsignantes sarcinae in morem sublatum transportant. Inscree defunctus ille alicubi in aedium tenebricosa pariete taceat, uentre linteo in gonus injecto reclus, de quo felices degladiantur. Porro qui me sperauerant obtinere, in foro opperiantur hiantes, non aliter, quam hirundinem aduolantem stridenter puli. Deinde ubi signum detractum est, et lincus ille funiculus incisus, aperietur tabella, iamque nouus dominus pronuntiatus est siue

λουκῷ ἰδούσιν· ὁμιλοῦσιν·
 τας, οἷς οὐδὲ λέξω ἵνα
 ἄρξῃ πῶποτε, καὶ ἱκανοὶ περ-
 φουρῇ καὶ χερσὶ χαρὸς πρὸς
 ἔρχονται, οὐδ' αὐτοὶ πιστεύ-
 οντες οἱ μὲν, ὅτι μὴ ἔτι πλὴ-
 τύνειν. Πλουτ'. ἐπεὶ οὖν τῶν
 ὄσων ἡ ἑρμῆς, καὶ οὐχί τις
 ἱκανὸς πρὸς βαλίσσαν τέτις,
 οὐδὲ ἐξούς, ἀλλ' ἡ Πλουτὺν
 ἀποστάλλει με πρὸς αὐτούς.
 ὅτι πλουτολόγος καὶ μεγα-
 λόδωρος καὶ αὐτὸς ὢν, ἀπ-
 λῶ γινώσκει τὴν οὐμίαντι. ἡ-
 παλαιὰ τίνων μοιτικισθῆ-
 ναι θέλῃ με πρὸς ἑτέρου πρὸς
 ἑτέρου, ὅς τις ἀλλοτρίαν ἐμβα-
 λυντὸς με καὶ κατασκευνέ-
 κλησι· ὅσπερ μὲν, φησὶ δὲν ἀρ-
 ᾤμενος· μετακομίσαι. καὶ δ'
 μὴν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ πε-
 ρὶ αἰνίας περικείται, ὑπὲρ τῆς
 γένεως παλαιᾶς τῆς οὐν σκα-
 πόδωρος, πρὸς μὲν χαρ-
 τῆς γλώσσης. ἡμῶς οἱ ἐπει-
 πίσαντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ πρὸς
 μέλυνται λιχνοῦσιν, ὥς περ
 πῶν χιλιδὸν πρὸς πτωχέ-
 λω, τριγυρῶν οἱ νοστέῃς. ἐπὶ
 δ' αὖ ἡ πὲρ συμπαρὴ ἀγορεύει.
 καὶ τὸ λινὸν ἐν τομῶν, καὶ δ' ἐλ-
 τὸν ἀνοχθῆν, καὶ ἀνὰ πρυμνῆ
 με ἡ λινὴν ἀδὲ πέντης, ὅτι

luciani, donec aut scortulo cui-
piam irretitus, aut equotum
clendorum studio capuis, aut
adulatoribus sese permittens,
deiciantibus Nireo formosior
rem esse, Cestrope Codroue ge-
netrosiorem, callidiorem Phry-
se uicem autem uel sedecim pas-
siet Cræfis opulentiorem, mon-
tano temporis semel profun-
dat infelix, quæ minuatim
multis ex periurijs, rapinis, fla-
gijs suæ collecta. Mæcenas.
Ista ferme sic habens, ut nato-
ras, uetam ubi tuus ipse im-
gredens pedibus, quæ tandem
tæcus quum sis, uiam inuenio
te soles? Aut qui dignoscis, ad
quosnam Iupiter te miseris,
dignos illi uisus qui diuitijs ab-
bundens Plæ. Animus uero, cetero-
dis me reperire istos ad quos
mittor? Mæcenasius. Per Iouem
baudquaquam. Neque enim alio
qui Aristide præterito, ad Hip-
ponicū & Calliam accessissem,
cū ad alios Athenienses homi-
nes ne obulo quidē aslimandos.
Cæcū quid facis, quando qui-
dem es emissus? Plæus. Sursum
ac deorsum circumcursans obe-
rito, donec imprudens in quem-
piam incurteret, Hic autē, quis
quis ille sit, quis forte primus me
natus

ἔστιν, ἔχεις αὖ ὃ δὲ πορτὶ-
δίμ τι ἱμπεδῶν, ὃ ἱμπερ-
φίας, ἐπιθυμίας, ὃ ἱελασι
παρὰ τοῦ ἑαυτὸν ἱμνῶσαν
ἢ μὴ σύμφορότερον μὴ κα-
ρίως ἀνταυτὸν, ἀνυφίστα-
τον δὲ τοῦ Κικέρου ὃ Κέ-
δρου, σωτιώτερον δὲ τῷ Ο-
δυσσεύς, πλουσιώτερον δὲ
σωκράτους Κρίστου ἱπποκρί-
του, ἢ ἀπαρτὶ τῷ χρίστου ἁ-
δελφῷ ἢ χρίστῳ ἡλίγον
ἐκ πολλῶν ἑσπερίων καὶ ἀφ'
ασυρίων καὶ πανηγυρίων σω-
αλιγμύνα. Εἰς αὐτὰ περὶ σχα-
δίμ φησι τὰ γινόμενα. ὁ-
πίσταν δὲ οὐκ αὐτίπους βα-
δίζεις, πῶς οὕτω τυφλὸς
ὢν οὐδὲν κενεῖς τίμω ἰδὼν, ὃ
πῶς διαγινώσκεις, ἐφ' οὗ
αὖτε ἰ Ζοῦς ἀποτάλη, ἡρ-
τας εἶναι τοῦ πλουτῆρος ὁ-
ξίου; Πτοῦτ. οἷα γὰρ οὐδὲν
σκαρμεῖ εἰ τίς τις ἴσσι; Εἰς μὲν
τὸν Δία οὐ πᾶν. οὐ γὰρ Ἀθ-
γείδω καταλιπὼν, ἱππο-
νικῶν καὶ Καλλίας προσήας,
καὶ πολλὰς ἄλλας ἀδελφὰς
οὐκ ἔδωκεν ἄξίους. πολλὸν
ἄλλὰ τίς πρὸς τὰς καταπιμ-
φάσι; Πτοῦτ. αὐτὸν καὶ τὸ
πλουτῶμαι πρὸς τοῦτον, ἁ-
χεῖς αὖτ' ἡδὲ τι ἱμπεδῶν.
ἰ δὲ. ἰς τίς αὖ πρῶτός μοι

πρόφύχῃ ἀπαγαγὼν, πρὸς
αὐτὸν ἔρχεται τὸν Ερμῆν,
καὶ τῷ παραλήγου τοῦ λίβ-
δους προσκυῶν. Ερμ. ἐκὼν
ὑπαίπταται ἱ Ζῶς, οἷ μὲν δὲ
σε λικτὰ τὰ αὐτῷ δεικνύοντα
πλουτίστην εἶναι αὐτὸν ἵκται
τοῦ πλουτῶν ἀξίους; Πλουτ.
καὶ μάλα δίκαιός ὡ γὰρ ἴ,
ἵσθι τυφλὸν ἵστα δίδως, ἱ-
σμῆτος ἀνὰ γὰρ τήσιν ταυ-
σῦρτον εἶναι χῆμα καὶ πρὸ
πολλῶν ἐκλειπῶν ἐκ τῆ βίου.
ὁ πόρ εὐδ' ὁ Λυγκῶδες αὐτὸν ὁ-
σῦροι βελόνες, ἀμυρὸν εὐ-
τη καὶ μικρὸν ἵν. τοιγκροῦ
ἀτὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν ἐπὶ
χῶν ἵσταν, ποικίλῶν δὲ πλε-
των ἵν ταῖς πῶλῶν τὸ πᾶν
ἐπιχέσταν, ῥῶν δὲ τὸν τει-
ἐντιμῆς πῶν πόρῶν, καὶ
σαλῶν δὲ πῶν πρὸς αὐτῶν.
ἀτὰ πῶν ἱππῶν λικταλῶ-
πῶν αὐτοῖς, βελόνες πο-
γας, αὐτὰ δὲ πῶν ὁδῶν;
Πλουτ. ἐφ' ὁδῶν τέτι πῶν
καὶ ἀγρίων γίγνεται πρὸς
βίον τὸν λικτὸν τῆς φυ-
γῆς. Ερμ. ἴτι δὲ μοι καὶ
νοῦντι ἀπείρται, πῶς τυ-
φλὸς ὢν, ἀγρίων γὰρ, καὶ
πρὸς τὸν ὡρὸν καὶ βελόνες
τῶν σῶλων, τισὺν τῶν ἱ-
ρατῶν ἵχων, ὡς πᾶν τῶν

naclus sit, abducit, ac possidet,
se Mercuri pro lucro prae-
stet subiecto uenerans atque
adorans. Mercur. Num ergo
fallitur Lupiter, qui quidem
credat ex ipsius animi senten-
tia, dilari abs se hos, quos ille
dignos existimari, qui disces-
cent? Plutus. Et uere quidem
optimo fallitur o bone, quippe
qui quum me caecum esse non
ignoret, emitat uestigiatum
tam usque adeo reperit diffici-
lem. Quam olim e uita suble-
uam, quam ne Lynceus quin-
dem facile inueniret, quae nimis
tum adeo obscura sit ac minu-
ta. Itaque quum uariis sine boni,
improbi porro in ciuitatibus op-
pina obtineant, oberrans facin-
la in huiusmodi mortales incit-
ro, ac rebus illorum illigot.
Mercurius. Aequi sis, ut quos
tues eos destruis, celeriter aufu-
gas, quum uia sis ignarus
Plutus. Tam denum acutum
eterno, pedibusque nateo, ubi
ad fugam tempus inuitat.
Mercurius. Tam illud quoque
mibi responde, qui sis, ut quum
sis oculis caecus (dicendum est
nimis est) praeterea pallidus, po-
stremo claudus, tam multos ha-
beas amatores, adeo ut omnes
res

respiciant in te, & si potius
amur, felices uideantur, sin
frustrentur, non sustineant uis
uere. Ex his equidem non
paucos noui, qui sic perditū te
amant, ut se aetco ē scopulo
piscosi in aquoris alta, prae
pites abiecerint, rati fastidia
si se se abs te, propterea quod
illos nullo pacto respexisses.

Quamquam scis scio, in quo
faceberis, si quo modo tibi ipse
notus es, fateri istos, qui a iusto
modi amore sunt demenciaii.
Plutus. At enim credis me,
qualis sum, ualeam istis uideri,
nempe claudum aut cecum,
aut si quid aliud adest mihi uis
eij. Mercurius. Quid ni o
Plutei nisi forte & ipsi omnes
caeci sunt. Plutus. Claud cae
ci quidem, o opime, uerū in
scitia errorq̃s, quae nunc occu
pant omnia, illis offundunt co
nebras, ad haec ipse quoque ne
per omnia deformis sum, peto
sona uehementer amabilis co
lus inaurata, gemmisque
piclurata, ac uersicoloribus
amictus eis occorro, ac illi rae
pi se se natiui uultus uenusta
em afficere, amore capiuntur,

ἀπεβλίψαν αἱ εἰς, καὶ τῇ
χένται μὴ εὐλαμπῶν αἰ
δας, αἱ δὲ ἀπετύχιστο, εὐ
αἰχιδῶν ἴστας. οἱ δὲ αἰ
τινας εὐκ ἐλπίους αὐτῶν εὐ
τη σου δυνέοντας ὄντας, ὅ
τε καὶ αἱ βαδυνύτια πῶ
τον φέροντο, ἱρρίψας αὐ
τοὺς, καὶ πύρρων λατταλῆ
των ὑπερβῶν δα τομίον
τοῦ κῆ σου, ἵτι πῶρ εὐδ
τῶ ἀρχῶν ἰώρας αὐτοὺς.
πλὴν ἐλλὰ καὶ εὐ αὐ, εὐ αἰ
λα, ἵτι ὁμοιόγυσσαι μίτι ξυ
νῆς σαυτῇ, λορυβαυτιῶν ἀ
τῆς, ὁρμηλῶν τοιούτων ἐπιμι
μωέτας. Πλῆτ. οἷα γὰρ τοῖ
εἶναι, εἰς ἡμὶ ἱρᾶ δα αὐτῶν
χαλὲρ ὅ τυφλῶν, ὅ ἴσα ἄλλα
μοι πρίντιν. ἱρμῶ δὲ πῶ
ὅ Πλῆτ. οἱ μὲ τυφλοὶ καὶ αὐ
τοὶ πάντες αἰσί; Πλῆ. ὅ τυ
φλοὶ ὅ ἀρίστῃ, ἀλλ' ὅ ἄγνοοι
καὶ ὅ ἀπῆκτα, αἱ πῶρ νῦν λα
τίχσει τὰ πάντα, ἀποκαὶ
σειν αὐτῶν. ἵτι ὅ αὐτὸς εἰ
μὲ πάντ' ἀπασιν ἄμικρον ὅ
λω, πρίντιν πῶρ πῶρ, μὴ
ὁρα μῶτα τιν, δὲ χροσσην
λιδουέλλαντιν, καὶ ποικίλα
ἰνδῶς. ἵντι γὰρ αὐτοῖς.
οἱ δὲ αὐτοὶ πρίντιν οἱ δὲ
νῦν ἱρᾶ τὲ ἄλλα, ὁρῶσι,

καὶ ἀπώλυστα μὲν ἔντυ-
γνυμέναι, ὡς ἂν τις αὐτοῖς
ἴδω ἀπογυμνώσει, ἐπὶ δα-
δαί, Ἀλλερ ὡς ἡαταγισ-
μῶν αὐτῶν ἀμφλυάττον-
τα καὶ τῆλικῶτα, καὶ ἔρως
καὶ ἀφρόδην καὶ ἀμόρφον
πρὸς μᾶλλον. Εἰμ. τί οὖν ἔτι
ἐκ αὐτῶν ἔστι τῶν πλεονῶν γι-
νόμενοι, καὶ τὸ προσώπων
αὐτῶν περιδιδυμῶν, ἔτι δὲ α-
σπῆνται, καὶ ἢν τις ἀφαι-
ρῇ αὐτοῖς, δῆλον αὖ τίν
ἡραλῶν ὃ τὸ προσώπων
περίσσει; οὐ γὰρ Ἀδ καὶ τέτι
ἀγνῶν ἀνδρῶν, αὐτοῖς ὡς ἐπι-
χειρῶν ὃ δὲ ἀμορφία ὅσῃν, ἐν
Αἰδοῦ τὰ πάντα ὀφῦνται.
Πλεῖστ. ἢν ἰλίου ὃ Εἰμῶ, καὶ
καὶ τὸ τὸ μοι συγκατατί-
θηται. Εἰμ. τὸ πῶς; Πλεῖστ. ἵσα
Ἀδ καὶ ἔντυγνυ τὸ πρῶτον
ἀντικαταστήσει τίν δύσαν αἰς
ἀντικατάμει, συμπαρσείρχο
καὶ μετ' ἐμὲ λαβὼν ὃ τὴν
καὶ ὃ αὐτοῖς καὶ ὃ μεγαλυν-
ξίς, καὶ ὃ μαλακία, καὶ ὃ
ἄλλοι, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλοι
ἄλλα μυρία καὶ ὃν αὐτῶν
ἀπορῶν καταλαβὼν τίν
ἐν γένει, δυνάμει τὰ οὐ
δυνάμει, καὶ ἰσχυρὰ τῶν
ἀπορῶν, καὶ τῶν πάντων
ἐν αὐ-

Θ. percapiti non potientes.
Quod si quis me iusto corpore
venudatum illis ostenderit, duo
bio procul futurum sis, ut se ipso
si damnet, qui venosus est et
cuiusque, ad amantem res nentis
quam amantem ac fectas.
Mercurius. Quid ergo positeas
quam eo pervenientem est, ut iam
divites evagrinet, iamque personam
sibi circumposuerit, rursus
sum falluntur. Adeo ut si quis
illis detrahere conetur, penitus ea
pue potius, quam personam abo-
hiscant. Neque enim ueresimile
est etiam cum illos ignorare,
aut tractatam esse formam,
quam intus cunctis inspec-
tione Plutus. Ad id non paratis
multas res, ὃ Mercuri, mihi sunt
adiumento. Mercurius. Quae
nam? Plutus. Simulaeque qui
me primum natus est, apertis
foribus excepere, clanculum uo-
na. mecum in totis elatio, meo-
dis, iactantia, mollietis, mior
lentia, dolus, atque alia iocum
innumetabilia, quibus omni-
bus positea quam est animus
occupatus, iam admodum qui
necumque sunt administranda,
Θ. appetit ea quae sunt fugienda
de, Θ. me amantem illorum
pau

puerum ingressorum malos
 tuum stuprui, illorum satellitio
 mallatum, quiduis potius passu
 futurus, quam ut me compela
 laur rescere. *Adtercurius.*
 Vt leuis ac lubricus es Plu
 te, retentus difficilis ac fua
 gax, neq. ullam praebens an
 sam certam quo prensus tes
 neere, sed nescio quomodo
 anguillatum ac serpentinum
 in motem inter digitos elaboa
 ris. *Ad* e diuerso paupertas
 uiscosa, prensu facilis, totoque
 corpore mille uncas gerit
 hamos, ut qui rescigerint, illis
 cohaereant, ne facile queant
 euelli. Vt cum interea dum
 iugamur, tam haud patuam
 omisimus. *Plutus.* Quam
 adtercurius. Nempe quia
 Thebaeum non adduxerim
 pus, quod uti in primis erat
 opus. *Plutus.* Isthaec quidem
 ex parte bono sis animo.
 Nam non nisi in terratella
 eto illo ad uas ascendere sou
 leo, iussuq. intus manere foris
 bus occlusis, neque cuiquam
 apertire, nisi me uociferata
 cet audieris. *Adtercurius.*
 Iam igitur *Auicam* ade
 ramus. *De* pro seque
 abbas

ιανάων πατήρα τῶν ἀσκήσε
 λυδίου καὶ τῶν τίδων. *De*
 ευφροσύνην τῶν αὐτῶν. ἡ
 πάντα πρὸς τὸν πᾶν δὲ αὐ
 τῶν ἐμὴ πρὸς τὸν ὑπομνήσαν
 αὐ. *De* ἡς ἡ λῆσθαι αὐτῶν
 τι, καὶ ἰδιωτῶν καὶ δυνάμε
 διατῶ καὶ διαφύκτου, *De*
 οὐδὲ μίαν αὐτῶν αὐτῶν
 ἰχθυῶν. *De* βίβλιν, ἀλλ' ὅτι
 πρὸς ἰχθυῶν ὅτι ἰχθυῶν αὐ
 τῶν δακτύλων ἀναπύσσει
 οὐκ εἶδα ἴππε. ὅτι πρὸς αὐ
 ἱμπαλιν δυνάμει καὶ οὐ
 λαβῆ, καὶ μυρία τὰ ἀγα
 θὰ ἐπιπύκνισται δὲ ἀπαν
 τῶ τῶν εὐματῶ ἰχθυῶν,
 ὅτι πρὸς αὐτῶν οὐδὲν ἰχ
 θῶν, καὶ μὴ ἰχθυῶν ῥα αὐ
 ἀπολυδῶν. ἀλλὰ μεταφ
 ὅτι ἀναπύσσει ἡμᾶς πρὸς
 γμα οὐ μὴ πρὸς ἀσκήσε
 Πλού. τὸ πρὸς. *De* ἡς τῶν
 ἀποπύρρην ἐκ πρὸς γμα αὐ
 οὐ πρὸς αὐτῶν μάλιστα. *De*
 δακτύλων τῶν ἰχθυῶν, ἡ
 γὰρ αὐτῶν ἐκ πρὸς αὐτῶν
 χεμα πρὸς ὑμᾶς, ἐκ πρὸς αὐ
 ἰχθυῶν μάλιστα ἀναπύσσει
 οὐ πρὸς αὐτῶν, αὐτῶν δὲ
 δυνάμει, ὅτι μὴ ἰχθυῶν ἀναπύ
 σονται. *De* οὐκ αὐτῶν ἀναπύ
 σονται δὲ αὐτῶν. *De* ἡμᾶς
 ἰππε

ἴστω ἰχθυόσθ' ἢ χαλκω-
 δόσθ', ἄχρεϊ αὖ πρὸς τὴν ἐν-
 χύσιν ἀφικνῆσθαι. Πλάτ'·
 ἴσθ' ὡς αἰὲς ὁ Ἑρμῆς χαλκω-
 γῶν, ἰπὶ ὧν γὰρ ἀπὸ Πάριος
 ἐπὶ ῥόδου τάχα ὁ ἑλάνει ἱμ-
 νωσάμενος πέρυστος ἦν. ἀλλὰ
 τίς ἐφ' ἑσθ'· εὐτίς ὅστι, λα-
 δάπερ σιδήρεϊ πρὸς λίδον·
 Ἑρμ. ὁ Τίμων εὐτεσὶ ἐνάπτει
 παύσειν, ἰρὰν δὲ καὶ ὑπὲρ
 ῥόδου. Πάριος, καὶ ὁ Πί-
 ριος Πάριος. καὶ ὁ Πένθ' ἰ-
 κῶν, ὁ ἑλκυστὴρ δὲ καὶ ὁ
 σοφία, καὶ ὁ ἀδρία, καὶ ὁ
 ταύτης· ἰχθ'· τῶν ὑπὲρ τῆ
 λιμῆ ταύτης μόνον ἀπ' αὐτῶν.
 πάλιν ἀμύνει τῶν αὐτῶν δε-
 ροφίαν. Πλάτ'· τί τοῦτο ἐν
 τῇ ἀπὸ Πάριος ἀφ' ἑρμῆς τὴν
 ἀφ' ἑρμῆς; οὐ γὰρ αὖτις ἡμῶς
 ἀφ' ἑρμῆς ἀφ' ἑρμῆς πρὸς
 ἀδρία, ὑπὲρ ταυκινύτις ἑρμῆς
 ἐπὶ λίδον πέρυστος χαλκῶν.
 Ἑρμ. ἄλλως ἰδοὺ τῶν Διὸς,
 ἡ ἀπὸ Πάριος ἀφ' ἑρμῆς. Πρὸς.
 πάλιν τῶν ἀπὸ Πάριος ἀφ' ἑρμῆς
 φόνος, χαλκῶν. Ἑρμ. ἀλλὰ
 οὐκ ἐστὶ τῶν Τίμων ἀπὸ Πάριος
 ἀφ' ἑρμῆς ὑπὲρ τῆ Διὸς. Πρὸς.
 οὐκ ἐστὶ Πλάτ'· ἀπὸ Τίμωνος
 ἀφ' ἑρμῆς αὐτὸν ἰγὼ λατρεῖς ἰχθ'·
 οὐκ ἐστὶ ἢ φονεὺς Πάριος

ἄρα;

chlamidi adhærens, donec ex-
 tremam viam attigerimus.
 Plutus. Recte facis Mercurio,
 quum me per viam ducis.
 Etenim si me defereres, forte
 sen oberrans in Hyperbolorum
 aut Olconem incidere. Sed
 quia hic stridor ceu ferri saxo
 impactit Mercurius. Timon
 hic est, qui proxime montes
 numi & petricosum fodis so-
 lum. Papa, ades! & Pauperes
 eas, & Labor ille, tum Robur,
 Sapientia, Fortitudo, atque
 id genus aliorum turba, quos
 tum omnium agmen Fames
 cogit, longè præstâtius quàm
 cui sine satellites. Plutus. Quin
 igitur quàm ocysimè disce-
 dimus Mercurio! Neque enim
 ullum operæ precium feceris
 cum homine eiusmodi
 nullato exercitu. Mercurius.
 Secus visum est Ioui: quare
 ne metu deterreamur. Pau-
 peres. Quò hunc nunc Ara-
 gicida manu abducis? Mer-
 curius. Ad hunc Timonem;
 ad quem à Ioue sumus ira
 iussi. Pauperes. Itane rursus
 sum Plutus ad Timonem?
 posteaquam ipsam ego ma-
 le habentem ob delicias

p

ecce

recipiens, hic commendans quæ
Sapientia & Labori, strenuus
quis, multique precij uirum reddidit
Adco ne despicienda, iniuria
quæ idonea uobis Paupertas
iudicor, ut hunc, quæ mihi unius
caeras possessio, eripiamus, iam
exactissima cura ad uirtutis ex-
cultum, ut Plutus hic ubi denuo
susceperit, per conuulsiâ et
arrogantiâ, illi manu iniecta,
talem reddi terit, qualis eras du-
dum, mollem & ignauum ac ue-
cordem, rursus mihi restituas,
ubi iam nihili factus erit & re-
culust Mercurius. Sic o Pauper-
tas Ioui placitum est. Pauper-
tas. Equidem abeo: ac uos Lao-
bor & Sapientiâ, reliquique con-
sequimini me. Porro hic breui
cognosceret, qualis in se fuerim,
quam nunc relinquet, nempe ad-
iutrix bona, & rerum optimarum
doctrinæ, qui cum donec ha-
buit commercium, sano corpore
re, ualentique animo perseuera-
uit, uirilem exigens uitam, &
ad se respiciens, superuacua
autem & uulgaria ista aliena,
ita ut sunt, existimans. Mercuri-
us. Discedunt illi, nos ad eum
adeamus. Tim. Quinam es hic o
seclesti? Aus quid uolentes,

huc

τούτοις παραδόντα τὴν σο-
φίαν καὶ τὸ πένον, γρηγορ-
ῶντες καὶ πολλοῦ ἔξιστον
πιδέξαι. οὕτως ἄρα δύναται
φρίναι ὑμῶν ἡ Πενία δι-
κῆ, καὶ δικάζονται, αἱ δὲ
δύο μόνον ἐν τῇ πενίᾳ ἄχον, ἡ φαι-
ράδις μὴ ἀπεριθῆναι πρὸς ἀρε-
τήν θρασυαγασμένην, ἢ αὐ-
δία ἡ Πλούτης παραλαβὴν
αὐτὸν ὑβρίαν καὶ τυφλὴν γυχα-
ρήσας ἡμῶν, τῷ πάσῃ μακ-
θαρίᾳ καὶ ἀγνῶν καὶ αὐθά-
τον ἀποφύνας, ἀπειθῶν τῇ
δυνάμει ῥᾶν ὅσον γυγα-
μένην. Εἰρη. ἰδοὺ ταῦτα
ἡ Πενία τῷ Διὶ. Πην. ἀπ-
έρχου. καὶ ὑμᾶς διὰ τὴν Πέ-
νιν καὶ Σοφίαν καὶ εἰ δαιμόνιος
εἰ ἀπολυδᾶται μοι. οὗτος
δὲ τάχα ἵσταται, εἴσω μὲν πο-
σὼν ἀπολάττειν, ἀγαθὸν δὲ σὺν
ὕβρι, καὶ ἀποτρίβειν τὰς
τῶν ἀρίστων, ἢ σωτῶν ἐ-
ργασίας μὴ τὸ σῶμα, ἡ
βουλή. ἢ τὴν γυνάμην. δι-
κῆ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων
τὰ δὲ πῶς τῆς καὶ πολλὰ
ταῦτα ὑπερὶ ὅσων ἀλλο-
τρία ὑπολαμβάνουσιν. Εἰρη.
έρχονται, ὑμᾶς ἢ προσέμελλε
αὐτῷ. Τιμ. τίνας ἐστὶν ὁ λόγος
ταῦτα; ὅτι βουλόμην

δόν.

ἀλλ' οὐκ ἔστι, ἀλλ' ἔστι ἔργον
 καὶ μετὰ τὸν ἔργον ἐστὶν ἔργον
 ἀλλ' οὐ καίριον ἐστὶν
 ἀλλ' οὐ καίριον ἐστὶν
 ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μέλας
 βαλὼν τοῖς βάλαις καὶ τοῖς
 λίδαις σὺν τῷ. Εἰ μὴ δ' α-
 ρέει ὁ Τίμων μὴ βάλλῃς, οὐ
 γὰρ αὐδ' ὁρᾷς ὅτι καὶ βαλὼν,
 ἀλλ' ἐγὼ μὴ Εἰ μὴ δ' α-
 ρέει ὁ Πλούτ'· ἐκίμ-
 φη δ' ὁ Ζεύς, ἐκίμφης τῶν
 ἀνθρώπων, ὅστις ἀγαθὸν τύχην δα-
 χον τὴν ὁρᾷς, ἀπὸ τῶν τῶν
 πόντων. Τίμων καὶ ὑμᾶς εἰ μὴ
 φέρε ὁ Ζεύς, καί τινι δυνά-
 τει, οὐ φαίει. πάντας γὰρ ἄ-
 μα καὶ δυνάεις καὶ ἀνδράσι
 μισθὸν, τὰ τινι δ' ἐν τῇ τυφλῇ,
 ὅστις αὐτὸς, καὶ ἐκίμφης
 καὶ δυνάτει δ' ἀπὸ τῶν. Πλούτ'
 ἀπὸ τῶν δ' Εἰ μὴ πρὸς τοῦ
 αἰῶνος, μετὰ τὴν γὰρ ὁ αὐ-
 θιμὸς οὐ μίσηται μοι δα-
 τῇ, μὴ τι κακὸν ἀπὸ τῶν
 πόντων λαβῶν. Εἰ μὴ δ' α-
 ρέει ὁ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πᾶ-
 ρον τοῦτο ἄγεω καὶ φάχον
 δευτεράκιον, πρὸ τῶν τῶν
 χαίρει λαμβάνει τὴν ἀγαθὴν
 τύχην, καὶ πλούτει πάλιν,
 ἀπὸ τῶν δ' ἀδελφῶν τὰ πρῶ-
 ταν, καὶ ὑπὸ τῶν τῶν ἀχα-
 ρίτων ἐκίμφης μίσηται αὐτὸς
 αὐτῶν

buc uenisse homini operatio
 mercenario negotium exa-
 hibetur uetum baudquaquā
 lazi abibitis scelesti ut estis
 omnes. Nam ego uos illico
 gl'bis & saxis petros cominā
 nam. Mercutius. Nequa
 quamō Timon, ne ferito, non
 que enim feris mortales;
 uerūm ego sum Mercutius,
 hic Plutus. Misu nos Iupio
 est, uotis tuis exaudite. Quo-
 te, quod bene uetat, opes acci-
 cipe, desistens & laboribus.
 Timon. Aequi uos iam plon-
 taueritis, clementi dy sius, ut
 dicite. Siquidem odi paria
 ter omnes eum deos tū homi-
 nes. Sed hūc cecum, quisquid
 hic fuerit, mihi cereum est lū-
 gone impacto comminute.
 Plutus. Abeamus per Ios
 uem Mercuti, quādoquidem
 hic homo mihi uidetur non
 mediocriter insanire, ne malo
 quopiam accepto discedam.
 Mercutius. Ne quid ferocia
 ter Timon, quin exae potius
 penitus istam ferociaem, ac
 speriatemq, ac manibus oba-
 uis excipe bonam fortunam,
 • tuus sum diues esto, tuus sum
 eboniensium princeps, & dea-
 spice ingratos istos solus ipse
 p n fallia

feliciter agens. Timon. Nihil
 mihi uobis est opus, ne obturba
 te. Sat opum mihi ligo, præter
 te fortunatissimus sum, si ne
 mo propius ad me accesserit.
 Mer. Adeone queso inhumane
 niter? Hac ego scias Iouitæ
 fero atq; immania dicta; *Αἷα*
 qui pater erat forsitan homines
 ubi haberi inuisos, nequitiam
 multa indigna in te commissis
 sent, deos odio te prosequi ne
 quaquam erat consensu cum;
 quum illi tantopere tui curam
 agant. Timon. Ac ubi Mer
 curi, Iouisq; quod me respiciunt,
 plurimum equidem habeo gra
 tiam, ceterum hunc Plutem ne
 quaquam recepero: Mercurius.
 Quid iras Timon. Quoniam pri
 dem innumera bilium malorum
 hic mihi fuit auctor, quum me
 assensatoribus proderet, insidia
 tores in me inuitaret, conflare
 odium, illecebris contumperet,
 inuidie obnoxium redderet, de
 nique quum me adeo perfide ac
 proditorie deserviret; Contra
 pauperes optima, me labori
 bus, viro dignissimis exercens,
 necumque uere & libere con
 uiuens, & quibus opus erat,
 suppeditauit laboranti, &
 uulgaria ista contemnite

δογ

οὐδ' αὖτις. Τίμ. οὐδὲν ἔ
 μιν δίδωμι, μὴ ἐνὶ χερσὶ
 μοι, καὶ ἐμὲ ἰσοῦσι τὸ ὅ
 δ' αὖτις. τὰ δ' ἄλλα ὁ
 δαίμωνί τ' ἐστὶν ἔμῳ, μὴ δὲ
 μοι πλεονέξουσιν. Εἰς. ὅτι
 ἂν τὰν ἀπαρδρῶν τὴν δι
 φέρῃ Διὶ μῦθον ἀπὸ λῶν
 λεγόμενον τι; καὶ μὴ ἀνὴρ
 λῶν μισοῦνδρῶν μὴ ἀνὰ
 σι. Ἰσοῦσα ἴσ' αὐτῶν δ' ἀνὰ
 πεινῶν δὲτα, μισοῦνδρῶν ἢ μα
 λῶν; οὗτοι ἐπὶ μελῶν
 νον εἰ τῶν δῶν. Τίμ. ἀλλὰ
 εἰ μὴ ἢ Εἰμὺ καὶ τῷ Διὶ
 πλάττει χάρις τ' ἐπὶ μελῶν,
 τὸν δ' αὖ τὴν Πλούτων οὐκ
 αὖ λαβέρι. Εἰμ. τί δὲ; Τίμ.
 ἴτι καὶ πάλαι μὲν ἰσὺ κακῶν
 μοι αἰτί. οὗτοι καὶ τῶν
 λείλαξί τι παραδούς, καὶ ἰ
 πιδόλους ἐπαγαγόν, καὶ ἰ
 σὺ ἐπιγῆρας, καὶ ὁ δὲ πάλαι
 δῶν διαφθάραι; καὶ ἰ
 φθόνον ἀπεφύκει. τίλ. ὅ
 δ' ἄρα κατὰ λῶν, ὅτι
 ἀπίστος καὶ προδοτικὸς. ἰ
 βολίτη δ' ἐπὶ πόνους με
 τοῖς ἀνδρῶν τῶν κατὰ
 γυμνάσια, καὶ μετ' ἄλλοι
 δῶν καὶ παρρησίας πρὸς
 σιμῶν, τὰτε ἀσχυρῶν
 λῶν καὶ πρὸς τῶν
 πολλῶν ἰσὺ κατὰ φρονίαν

ἰπαι

ἰκνύμενος, ὃς αὐτῷ ἐμὲ τὰς
 ἰκνύμενος ἀπαρτήσασθαι μοι
 τῷ βίον, καὶ λείψασθαι τῆς
 λῶς ἡ πλῆθος ὁ ἐμὲς, ἐν οὗτοι
 ἡλικίᾳ τῶν πόλεων, ὅτι συν-
 φάντες φεβῶν, ὁ ἐμὲ πα-
 ροξωδῶς, ἐν ἡλικίᾳ τῶν
 ψηφισθήσας, ὁ τύραν ὁ ἐ-
 πικρούσας ἀφελίᾳ δὲ
 παρὶ αὐτῶν, ἡ ῥημῶν τοιγα-
 ρῶν ὑπὸ τῶν πόλεων, τετινὶ
 τὸν ἀγρὸν φιλοπόνησιν ἐπὶ
 γαστρίᾳ, ὁ δὲν ἰδὼν τῶν
 ἐν ἡγεῖα κακῶν ἰκνύμενος καὶ δι-
 αρκῆ ἔχον τὰ ἄλκιρα παρὰ
 ὅτι ἀπὸλλαι. ὅστις παλιν-
 δρομῶν ἐπὶ δὲ Ἑρμῶν, τὸν
 πλῆστον ἀπαγαγὼν τῷ Διὶ.
 ἐμοὶ δὲ τῷ ἰκνύμεν λῶν, πᾶν
 τὰς αὐτῶν πρὸς ἡνδὲν οἰμῶ-
 σαν ποιῆσαι. Ἑρμ. μὲν δὲ
 ὁ γὰρ δὲ γὰρ πᾶν τὸ ἐν οἰ-
 σίᾳ τῶν πόλεων πρὸς οἰμῶν.
 ἀλλ' ἵα τὰ ἰγνύμενα, καὶ
 μαρτυρίᾳ, καὶ τὸν πλῆ-
 στον παρὰ λαβῆ. ὅτι ἀπὸ λη-
 τῆς αὐτῶν τὰ δὲ τὰ παρὰ τῷ
 αὐτῶν. πλῆστον δὲ βούλῃ ὁ Τι-
 μῶν ἀπὸ πολλοῦ οἰμῶν πρὸς
 οἰ, ὁ χαλκὸς αὐτῶν μοι λέγει-
 τι; Τιμ. λέγει, μὲν μακρὰ μὲν
 τοι, μὲν ὅτι μὲν πρὸς οἰμῶν, ὅτι
 πρὸς οἰ ἡνδὲν πρὸς οἰμῶν.
 αὐτῶν

docuit, effecitque ut mihi uita
 spes omnis ex me ipso pederet,
 demonstrans quanta essent opera ue-
 ram meae, nempe quae nequaquam
 labor assensuans, neque sycophan-
 ta minitans, neque plebs irrita-
 ta, neque concionator suffragio-
 rum auctor, neque tyrannus inten-
 tus insidijs quae eripere. Itaque
 iam ualidius effectus ob labora-
 rem, dum hunc agellum gnauius
 et exerceo, nequaquam eorum
 rum quae sunt in ciuitate malorum
 rum aspicio, abunde magnam
 et sufficientem uictum mihi li-
 go suppediat. Quare tu Mer-
 curi, quam uenisti uiam remitti-
 ens, recurre, unde tecum Plutum
 adducens ad Iouem. Illud mihi
 bi sat fuerit, si effecerit, ut om-
 nes mortales per omnem aetate
 tem ciulens. Mercurius. Nequa-
 quam ob bone, nequaquam enim omnes
 ad ciulandum sunt accommo-
 di. Quin tu iracunda puerili aetate
 ista missa face, ac Plutum excie-
 pe, non sunt recipienda munera,
 quae d'Ioue proficiunt. Plu-
 tus. Vin Timon ut contra te
 partes defendam meas, an gra-
 uiter feres si quid dixerot Tim-
 Dicito, ne multis tamen, neque
 cum procijs, quemadmodum
 perdidisti isti solent Oratores.

Sustinebo enim te huius Mero-
curij gratia paucis dicentem.
Plut. Sequi multis mihi potius
ut oras dicendum, tot nominibus
abs te accusato. Attamen
vide, num qua in rete quem ad-
modum ais, laferint qui quidem
dulcissimatur quatuorq; rerum
tibi existerim autor, opifexq;,
auctoritatis, praesidentia, coror-
natura, aliam item voluptatem,
mea opera conspiciunt so-
ras, celebris & observandus.
Ceterum si quid molesti ab au-
dulariis accidit, non mihi
potes imputare, qui ipse mea-
gis abs te sum affectus contus
maius, propterea quod me tam
ignominiose ut is illis execra-
tis supplicatis, qui te mirabantur,
ac praesigis dementabant,
mihiq; modis omnibus insidias
stuebant. Porro quod extremo
loco dixisti, te ante prohibuit,
desertumque fuisse, istud criminis
nis in te possum recte perere,
quam ipse sum proinde omnibus
a te reiectus, praecorq; exco-
elus ex audibus. Pnde pro mole-
stia huius de sagum istud charis-
sima tibi pauperes circumpos-
uit. Neque testis est mihi hic
fidei cuius, quam pere Iouem
paucis m. n. ad te uenire, adeo
hostis

αὐξήσεται γὰρ σε ὁλόγα ἀν-
γοῖα, διὰ τὸν Ἑρμῆα τούτο-
ν. Πλοῦτ. ἔχρω μὲν ταῖς
ἐκς καὶ μακρὰ εἰπὼν, ὅτι
πολλὰ ὑπὲρ σε λατρυγῶντα
τα. ὅμως δὲ ἴρα, ὡς σε ὡς
φῆς, ἡδίκηκα, δε τῶν μὲν
ἡδίστων ἀπάντων αἰτίαι σε
λατρίσω, τιμῆς καὶ προεξί-
αε καὶ τιφάνου, καὶ ὅτι ἄλ-
και φουφῆς. περὶ βλεπτοῖς δὲ
τοὶ καὶ αἰδίδω· δ' ἰμὲν ἡ-
δα, καὶ περὶ πινύδατος. ὡς
δὲ τι χαλκίον ἐκ τῶν ἡσά-
κων πίνουδας, αἰσάντις ἰγὺ
σε. μᾶλλον δὲ αὐτοῖς ἡδύκα-
μα τῷ ὑπὲρ σε, διότι με ἡ-
τες αἰτίαις ὑπὲρ πολλὰς αἰ-
δέσθαι λατράτοις, ἐκαστῶ-
ν καὶ λατρυγῶντων, καὶ
πάντα φέπων ἐπεὶ βλάδω-
σι με. καὶ τί γὰρ ὁ δαῖς
ἰσάδα, ὡς προεδεδωκέτι
τὸν αὐτίον δὲ ὑπὲρ ἰγναδὴ
σε· με σε πάντα φέπων ἀ-
πιδάδεις ὑπὲρ σὺ, καὶ ὅτι
καλῶ ἰγναδὴς ὅτι αἰνίας· καὶ
γὰρ αὐτὴ μαλακῆς χλαμῶ-
δης, ταύτῳ τῷ διφιδύσῳ
ἢ τιμιωτάτη σε Περσὶα περὶ-
τέδασκε. ὡς μερτὺς ὁ Ἑρ-
μῆς ὅτος, πῶς ἰκάνει τὸν
Δία μὴδ' ἄλλο παρὰ σε, ἡ-
τε

Fodi Timon alius impingens.
 Cæterum ego d uobis digredior.
 Timon. Age iam ô ligo,
 nunc mihi tuas uires explica,
 neque defatigare, dum ex abdis
 eo Thesaurum in apertum euo
 casis. Hæc prodigiorum aus
 thor Iupiter, amici Corybæ
 nes, ac lucifer Mercuri, unde
 nam aurum tantum? Num som
 nium hoc est? Metuo ne carbon
 es reperturus sim expertes
 citus. Alqui aurum profecto est
 insigne, fuluum, graue, & as
 pectu multo iucundissimum,
 Pulcherrima Aurum faustis
 eas mortalibus. Quippe quod
 ignis in morem ardes, noctesq;
 & dies renides. Ades ô mihi
 charissimū desideratissimūq;
 nunc demum credo uel Iouem
 ipsum olim aurum esse factum.
 Ecce enim quæ eandem uirgo
 non expertexto sinu usque ad
 deo formosum amatorem exci
 pias per regulas illapsam? ô Mi
 da Croesus, ac mune Deo
 phico in templo dicata, ut ni
 bil eratis si cum Timone, cūma
 quæ Timonis opibus conferas
 mini, cui ne Persarum quidem
 rex par est. O ligo, sagum cha
 rissimū, uos quidem Pani huic

τερο

ανάτη ὁ Τίμων βαδίζων ἐν
 ταφίρῳ, ἰγὼ δὲ ὑμῖν ἀπο
 τέσμαι. Τίμ. ἄγε δὲ ὁ Ἀ
 πύλλας, τοῦ μὲν ἐκίρρωσιν ἐν
 αὐτῷ, καὶ μὴ λήμῃς ἐν τῷ
 βάδῃ τὴν διασωρὸν ὅτι τὴν
 φανὶς προκαλλυμένη, ὡς δὲ
 τὸράττι, καὶ φίλοι λογύβαυ
 τὸν, καὶ Εὐρύκλῃ δῶν, πείσο
 χρυσίον τοσούτον; ἔπειτα ἔκ
 ταῦτά ἐστι, διδία γὰρ, μὴ αὖ
 δρακμῶν ὑμῶν ἀνδρῶν γὰρ ὅτι.
 ἀλλὰ μὲν χρυσίον ὅτι ἐν ἐπι
 στήμῳ, ἐκίρρωσιν, βαρὺ, καὶ
 πῶν πρίσσιον ὑπορύσσεται,
 ὡς χρυσί, διεξιόμενα λήλυσιν
 βροτοῖς, καὶ δὲ μὲν γὰρ πῶν
 ἐστὶ διακρίσεις καὶ τύκται
 καὶ μὴ δὲ ἡμῶν. ἔλθῃ δὲ
 φίλτατι καὶ ὁρασμιώτατι.
 τοῦ πείσμαι γὰρ καὶ ὅτι
 πρὶν γὰρ ἰδῆναι χρυσίον, τῇ
 γὰρ ἐκ αὐτῶν παρδέν ὅτι ἀνά
 πεισμένης τοῖς κίλυσιν ὡ
 περὶ ἔλθῃ ὅτι καλὴν ὁρα
 τῶν, διὰ τῷ τίγους κατὰ
 ῥίοντα; ὡς ἂν καὶ Κροῖσις, καὶ
 τὰ ἐν Διολοῖς ἀναδύματα
 ὡς οὐδὲν ἄρα ἐστὶ ὡς πρὶν
 Τίμονα καὶ τὴν Τίμων
 πρῶτον, ὡς γὰρ οὐδὲ βαρ
 λόντος ὁ πορρωτέρῳ ὅτι. ὡς Ἀ
 πύλλας καὶ σιμῶντα διδόν
 εα, ὑμῶν μὲν τῇ Πανί τῇ
 αἰνῇ

cia, solus Timon diues esto, despiciat omnes, solus ipse secum oblectetur, liber ab assentionibus, & onerosis laudibus, Dijs sacra faciat, epuletur solus, sibi ipsi uicinus, sibi pariceps, excutiens sese ab alijs. At semel decretum esto, ut unus seipsum commiser accipiat, si moriendum sit, aut necesse habeat sibi ipsi coronam admoovere. Nul lumq; nomen sit dulcius quam Philanthropi, id est, hominum osoris. Morum autem nota, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitates, quod si quem conspexero incendio conflagrantem, obsecrantem quo restinguam, pice oleoque restingue re, rursum si quem flumen undis abstuleris, si quem manus porrigens imploret, ut retineatur, hunc quoque demerso capite propellere, ne possit enicare, hunc admodum par pari relaturus est. Hanc legem Timon tulit Echecraides Golyuensis, & concionis subscriptis iussu fragijs idem ille Timon. Age hæc decreta sunt, & pro uirili immoremur eis.

φιλοτιμίᾳ μακτα. πλεονάτω δὲ
τίμων μίν, καὶ ὑπεροβά-
τω ἀπάντων, καὶ ὑφάρκτω
μίν, καθ' ἑαυτὸν, ἡσυχάζει
καὶ ἐκείνων φοβητικῶν ἀπὸ
λαγνείας, καὶ διότι οὐ δύναται
καὶ εὐχάτω, μίν, ἑαυτῷ
γαίτην καὶ ἵμαρ, ἐπιστῶν
τῶν ἄλλων. καὶ ἀπαξ ἑαυ-
τὸν διεψέσασθαι διδόνοντα,
ὅν δὲ ἀποδοῦναι, ὃ αὐτῷ
τίσανται ἐργασίαν. καὶ ὅτι
μα μὴ ἴσῃ ὁ μισαίνων πρὸς
ἑαυτὸν. τῷ ἴσῃ δὲ γνωρίσ-
ματα, δυσκολία καὶ ἄραχύ-
της καὶ σκαίτης, καὶ ἐργῶ
καὶ ἀποκρυπνίσαι. αἱ δὲ τινες
ἰσομῖν πρὸς διαφθορίαν
καὶ σβερνύσαι, ἵνα τὸ εὐ-
τα πῶν καὶ ἰσῇ κατὰ
σβερνύσαι, καὶ ἕρπινκα τῷ χῆ-
μῳ, ὁ ποταμὸς παρὰ φῶ-
ρη, ὁ ὅς τὰς χεῖρας ἐργῶν αὐ-
τοῦ λαβιδῶν δεικται, ὡς αὐρὴ
τῶν ἐπὶ ἡσυχάλῳ πῶν ἴσῃ-
τα, ὡς μὴ δὲ εὐκαρύνει δυνά-
μει. οὕτω γὰρ αὐτῶν ἴσῃ
ἀπολάβειν. ἀπογύνασθε τὸν
νόμον τίμων. ἐχρησάσθαι
ἡσυχάσθαι, ἐπιψύξαι τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τίμων ὁ αὐτὸς, ὅς
ταῦτα ὁμῶς διδόνοντα, καὶ αὐ-
τοῦ ἡμῶν ἡμῶν αὐτοῖς,
ἐλπί

φησὶν ἀλλὰ πρὸς πολλὰ αὐ-
 τῶν σκώμῳ ἅπασιν γινόμενῳ
 πως ταῦτα γρησάτω. διότι
 ἐν σπληνὶ. ἀγγέλον γὰρ αὐ-
 τὸ πρῶτον γίνετο αὐτοῖς.
 ἡρώτη τί τὸτο; φεῖ τὰ τέ-
 χνη, πανταχόθεν συνδύ-
 σι, ἡ καρμὸν καὶ πένθος·
 ὅτι, ἐκ οἴου, ἰδὼν ἐσφρα-
 σμένην τὴν χρυσίου, πτόθρου
 καὶ ἐπὶ τὸν πόντον τῆς ἀ-
 σφαλῆς ἀπὸ λαοῦ αὐτῶν τοῖς
 λαοῖς δὲ ἐνδεδειγμένον ἀπο-
 βολισμένην. ὅτι γὰρ τοῦτο
 σκαρδαμύσειον ἐσάπαξ αὐ-
 τοῖς ἐμνήσθητο, ὡς πλείον
 αὐτοῖς παρεμύθηται· τὸτο
 εἶμα καὶ ἄμνητον, ὅτι δι-
 χροῦ αὐτῶν αὐτῶν, ἐπὶ τὸ
 φέρον, τίς ἐστὶν πρῶτος
 αὐτῶν ἐστὶν ἔστι· Γραδυνίδας
 ἐλπίδας, ὁ πρῶτος ἔρασαν αὐ-
 τῶν αὐτοῖς μοι ἐξέλας τὸν βρέ-
 χον, πίδας ὅλας παρ' ἐμοὶ πολ-
 λῶς ἐμπαικῶς. ἀλλ' ἵνα
 ἐπείνοσιν ἀφ' ἐμῶν, εἰμώ-
 νητι γὰρ πρὸς ἄλλων. Γα. ἐν
 ἡμῶν ἰλινον, ὡς ἐκ ἀμνήσσει
 Τίμωνος ἀγαθὸν αὐτῶν οἱ δι-
 χροῦ Τίμων σύμφορῶτα
 ἡμῶν ἐκ συμποτικῶτατι.
 Τ. ἐν καὶ οὐ γὰρ Γραδυνίδας,
 ὑψηλὸν ἀπ' αὐτῶν βρώτατι,
 καὶ

Ceterum uerè magno emen-
tim, ut id omnibus innotescat,
sciat, quod in opibus abundet
nam illa res illos prefocauit
rit, seu quid illud? Hæc quæ
trepidatio undiq; concurrat,
puluerulenti æque anhelis,
hæc scio, unde autum odorati.
Præterea igitur hoc conijcens
so colle saxis eos abigo, et sub-
limis elaculans, en hac cæno-
rum inter legem violabimus,
ut semel cum illis congregiamur,
ut magis angantur, sua
studia, repulsi quæ? Ita satius
esse iuco. Itaque resistent,
quo illos excipiamus. Age
prospiciam, primus eorum
iste quis est? Nempe Gnaton-
ides, adulator, qui mihi nuper
per donam petenti funem
porrexerat, quum apud me sæ-
penumero solida dolia uomu-
eris. Sed bene est quod ad
me uenis, nam prius omni-
um uapulabis. Gnatonides
non dixi Timonem uirum
bonum non neglecturos esse
Deos? Salue Timon fore-
mosissime, iucundissime, con-
uiuator belissime. Timon
Scilicet et tu Gnatonides, uul-
tuum omnium uoracissime,

& hominum perdisiſſime. Gna.
 Semper tibi grata dicacitas.
 Sed ubi composamus? Nam
 nouam tibi adfero cantilenam,
 ex his quos nuper didici diſſo-
 cambis. Timon. Aſqui eleo-
 gos canes admodum miſerabi-
 les, ab hœdoctus ligone. Gnae.
 Quid iſt' huc? Peris ô Timon!
 Αἴσες τοι. ô Ηἰερευλες, hei hei,
 in ius te uoce apud Αἰετοπαγί-
 ας, qui uulnus dederis. Tim.
 Aſqui ſi cunctate pauliſſet,
 mox cadis me tecum ages. Gna.
 Nequaquam, quin tu planè uul-
 neri medere, paululo auri iniun-
 ſto. Μῖν' enim in modum præſen-
 ſtaneum id eſt remedium.
 Tim. Sciam manere Gna. Αἰ-
 θεο. Αἴ tibi malè ſis, qui quidẽ
 ex uiro commodo tam ſauis fa-
 ctus ſis. Tim. Quis hic eſt qui
 accedat recaluas? τίς ἔτι φιλίας
 φες, ἀſſentatorum omnium exci-
 tatiſſimus. Εἴτε quum d me ſo-
 lidum acceperis fundum, tum
 filia in dorem calensa duo, lau-
 dationis præmium, quum me
 canentem reliquis ſilentibus
 omnibus ſolus maiorem in mon-
 dam extuliſſet, deierans me uel
 oloribus magis canorum, ubi
 ægrotaſſent ante uidit me,

καὶ αὐτὸν ῥῆθ' ἐπὶ ρηϊστέα-
 τι. Γνατ. ἀὐτοσχευώμενον
 σύ γι. ἀλλὰ πῶς τὸ συμπίστο-
 ν, ὡς παῖρ' ἐστὶ ἄσματος
 νεοδιδάκτων διδυράμβου
 κυλόμενον. Τίμ. καὶ μὴ ὀ-
 λυγὰ γι. ἄσ' ἄλλα π' ὄρεται
 δὴς ὑπὲρ ταύτῃ τῇ διέκλῃ.
 Γνατ. τί τῶτο; παῖς ὦ Τί-
 μων; μαρτύρομαι, ὦ Ηἰε-
 κλας, ἰὸν ἰὸν, προκαλοῦμαι
 σὶ φράματ' ὡς ἄρεον πᾶ-
 γον. Τίμ. καὶ μὴ αὖ γι μι-
 κρὸν ἐπὶ βραδυῆς, φέβ' ἐτά-
 χα προκαλήσῃμι. Γνατ. κα-
 λαμῶς, ἀλλὰ σύ γι πάντως
 τὸ φράμα ἵασαι, μικρὸν ἐπι-
 πάσας τῷ χρυσίῳ. δανῶς γὰρ
 ἰσχυαίμ' ὅτι τὸ φάρμακον.
 Τίμ. ἴτι μὴνας; Γνατ. ἄπει-
 μι, σὺ δὲ σὺ χαίρῃς οὐτὶ
 σκαῖς ἐν χρητῷ γυμνασίῳ.
 Τί. τίς οὐτός ἐστιν ὁ προσιών,
 ὁ ἀνακαλωντίας; Φιλιάδης
 λευκῶν ἀπάντων ὁ βδελυ-
 γώτατ', οὐτ' δὲ π' ἰο-
 μὲν ἄγρ' ὅλον λαβὼν, καὶ
 τῇ θυγατρὶ πρῖμα δὴς τέ-
 λαντα μισθὸν τῷ παίοντι, δ-
 πίτι ἄσ' οὐτά μιν πάντων σι-
 σκώωντων μίγος ὑπερπίνι-
 στος, ἱππόμεσάμβλος ὁ δεινός
 τέρων ἄνθρωπος ὁ λύνων, ἱπ-
 πὸν δὲ τοσούτα πρῶτον ἄδ' ἐμι,

καὶ προσῆλθον Ἐρικουρίας
 Διόμην^Θ, πλῆγας ἰγνυσά-
 ις προσκρίτασι. Φιλ. ὦ ῥή ἄ-
 νασχωτίας, συὺ Τίμωνα
 γινώριζε; συὺ Γραδυνίδας
 φίλος καὶ συμπίπτας; τοιγα-
 ρῶρ Δίκαια πίπενδ' ὅτις
 ἀχάριται ἡμ. ἡμῶς δι' οἱ πᾶ-
 λαιφωίδας καὶ ξυτίφθβιι,
 καὶ δ' αὖ μέγας, ἡμῶς μιτράζο-
 μεθ' ὡς μὴ Ἐπιπιδῶρ Δικω-
 μεθ'. χαῖρι ὦ Δισποτα, καὶ
 ὅπως τὸς μακρὸς τύτεις ἰδὼν
 καὶ φυλάξῃ, τὸς ἔπει ῥή ῥα-
 κῆς μόνον, τὰ ἄλλα δὲ κο-
 ράκων οὐδὲν διαφύροντας,
 ἐκίτε πισυτῆα τῶν νυῶ ἔ-
 λει, πάντων ἀχάριται καὶ
 ποταροί. ἰγὼ δι' τάλαστέν
 ἐκ καμίζων, ὡς ἔχους πρὸς τὸ
 ἡστυπᾶγοντα χρῆσθαι, καὶ
 ἰδὼν ἦδη πλῆσιν ἤκιστα,
 ὡς πλῆστοις ὑδρμιγίδο
 πινὰ πλῆστον. ἤκν τοιγαροῦν
 ταῦτά σοι νουσιτήσων, ἡμῶς
 τοι σύ γι οὕτω σιφίς ὦν, οὐ-
 δὲν ἴσως Διόση τῶν παρ'
 ἡμῶν λῶν, ἐς καὶ τῶ Νι-
 τρη τὸ Διον παραινίσαι-
 ας αὖ. Τίμ. ἴσως ταῦτα ὦ
 Φιλῆδ'· πάλιν ἄλλὰ πρὶ-
 σιδι; ὡς καὶ σὶ φιλοφρο-
 νήσομαι τῇ Δικυλλῃ. Φιλ.
 αὐτῇ.

& adieram oraturus ut mei
 curam ageres, plagas etiam
 egregius ille uir impiegit. Phi-
 liades. O impudentiam, nunc
 demum Timonem agnoscis
 te, nunc Gnatonides amicus
 & conuiua, enimvero habet
 ille digna se, quandoquidem
 intemtor est atque ingratus.
 At nos qui iam olim conuiui-
 flores sumus, aequales ac po-
 pulares, tamen modesti an-
 gimus, ne insilire uideamur.
 Salue here, fac ut in-
 stros adulatorem sacrilegos ob-
 serues, qui nusquam adfuit nisi
 in mensa, præterea & coram
 ut nihil differens. Neq. possit
 hac huius ætatis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in-
 grati & scelesti. At ego
 quum tibi talentum adduces-
 sem, quo posses ad ea quæ uel-
 les uti, in uia accepi, et sumo-
 mas quasdam opes esse nam-
 dum. Proinde accessi hic de
 rebus admoniturus te, quam-
 quam tibi forsitan me monia-
 sore nihil erat opus, uero non
 mirum adeo prudens, ut uel Ne-
 flori ipsi, si necesse est, consi-
 lium dare queas. T. Ita fiet
 Philiedes, sed age, accede quo-
 te ligone comiect accipiam. Ph.
 Honoris

Homines, confregi cranium ab hoc ignorato, propterea quod cum ea quae in rem illius erant, admonui. Timon. Ecce tertius hic orator Democritus scire cepit, tabulas dextra gestans, cum quae se mihi cognatum esse. Hic una die de meo sedecim salenae civitati dependit, nam damnavatus erat, ac iunctus, ac quum solvendo non esset, ego misero eum illum redemi. Porro quum illi forte obvenisset, ut Erechtheidi tribui deditur et acrium, atque ego audiens id quod ad mercedem poscerem, negabas te eum nosse me. Democritus. Timon, praecipuum generis tui praesidium fuerim tuum Atheniensium, defensaculum Graeciae. Profecto iam dudum te populus frequens, et utraque curia opperitur. Sed prius decretum audi, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Erechtheidae filius, Colytensis, vir non modo probus et iucundus, utrumque sapiens, quantam alius in Graecia nemo, nunquam per omnem vitam destituit optime de Republica mereri, vicis autem in Olympicis pugil-

lucia

αὐδρηται, λατρία τὴν πρὸς νότον ὑπὲρ τῶ ἀχαρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐννοεῖται αὐτόν. Τιμὸν ἰδοὺ στίχῳ αὐτῷ ὁ ῥήτωρ Δημοκρίτης περιέρχεται, ψέφισμα ἔχων ἐπὶ τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγένους ἑμῶν τῶν ἀναλίσκων, ὅτι ἐν καυδίκῃ παρ' ἐμοῦ τέλει οὐ μὴν ἑμῶν ἐκτίσας τῇ πόλει. λατὰ δὲ δικάστο γὰρ, καὶ ἰδοὺ τὸ εὐκαταδίδου, ἐπὶ γὰρ ἐλθέτω ἐννοεῖται αὐτῷ, ἐπεὶ ἐν πρώτῳ ἐπαχὲ τῇ ἐριχθιδί φωνῇ δικάσιμον τὸ δικάσιμον, ἐπὶ γὰρ προστάδων αὐτῶν τὸ γιγνέμενον, οὐκ ἔστι γὰρ ἑμῶν πολιτικῶν ἵσταμι. Δημοκρίτης ὁ Τιμόν, τὸ μέγα ἔργον τοῦ γένους, τὸ ἔργον τῶν Ἀθηνάων, τὸ πρόβλημα δὲ ἰλλὰ δὲ, καὶ μὴν πάλαι σὶ ὁ Δημοκρίτης αἰσχυρῶς, καὶ αἰθουαὶ ἀμφοτέρωθεν περιμένοντες πρὸ τῶν δὲ ἀκροῶν τὸ ψέφισμα, ὁ ὑπὲρ συγγένους. Επεὶ δὲ Τιμόν ὁ Ἐρεχθιδὲς λαλῶντος, αὐτῶν οὐ μόνον λαλῶντες ἐπὶ τῇ δεξιᾷ, ἀλλὰ καὶ σοφῶς, ὡς ἐν ἄλλῳ ἐν τῇ ἰλλὰ δὲ, παρὰ πάντα χρόνον διατελεῖ τὰ ἀρίστα πράττειν τῇ πόλει, ὡς ἴσθαι δὲ πῶς καὶ πάλαι

ὡς ἂν καὶ ἀρέσκειν ἐν οὐμ
 πια μίαις ὑμῖρας, καὶ τιλαίῃ
 ἀμυγτῇ, καὶ σικωρῖδι πω-
 λικῇ. Τ. ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώκει
 ἐν πώπῃσι οἱ ἐλυμπίαν.
 Δε. τί δὲ; δι' ὧς οὐκ ὕπορου.
 τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ πρὸς
 οὐκ ἔστιν ἀμύνειν. καὶ ὑπὲρ
 οὐδ'. ὑπὲρ δὲ πάλιν πώ-
 ρου πρὸς ἀχρεΐας, καὶ κα-
 τὰ τὴν πωλοπνευσίαν δύο
 μίρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ
 τὸ μὴ ἔχειν ἱππας, οὐδὲ πρὸς
 ἰγρὰς ἐν τῇ καταλόγῳ.
 Δε. μέγιστα πρὸς αὐτοῦ
 λαγοῖς. ὑμῖς δὲ ἀχρεῖται αὐ-
 τῶν ἀμυνόμενοι. ἱ-
 ππῶν δὲ καὶ ψαλίσματα γρά-
 φων, καὶ συμβουλοῦν καὶ
 στρατηγῶν, οὐ μικρὰ ὠφέλη-
 σι τῷ πόλει. ἐπὶ ἵπποις ἀπα-
 σι διδάσκει τῇ βελῇ καὶ τῷ
 δόμῳ, καὶ τῇ ἰλιαίᾳ κατὰ
 φύλιν, καὶ τοῖς δόμοις ἰδίᾳ,
 καὶ κοινῇ πᾶσι, χρυσέῳ
 ἀναστῆσαι τὸν Τίμονα πα-
 ρὰ τῷ Ἀδλωαῖ ἐν τῇ ἀκρο-
 πόλει, καθύπερθε τῇ δι-
 ξυλῇ ἔχοντα, καὶ ἀκτίνας ὑπὸ
 τῇ κεφαλῇ, καὶ τεφανῶσαι
 αὐτὸν χρυσῇσι τεφανέοις ἱ-
 ππῇ, καὶ ἀνακυρῶσαι
 τὸν τεφανέον ἐν μέσῳ δι-
 ασκευῇ παρὰ τοῖς λαοῖς.

ἀκ.

Ιούδα κυρσούε die eodem, ad
 hæc solenni quadrigæ, equestris
 quæ certamine. Timon. Ne co-
 go ne spectator quidem unquā
 in Olympicis sedi. Democritus.
 Quid tum? spectabis possibiles
 sed ista communia addi satius
 est. Tum anno superiore apud
 Acharnenses pro Republica
 fortissimè se gessit, & Delopon-
 nensium duas acies concidit.
 Timon. Quæ ratione? Quippe
 qui nec unquam arma gesser-
 im, neque unquam militiæ des-
 derim nomen. Democritus. Mos
 desit tu quidem de te ipso loque-
 ri, nos tamen ingrati fuisse su-
 mus, nisi meminimus. Prae-
 scribere scribingis plebiscitis,
 & in consultationibus, & in ada-
 minis tractandis bellis non medio-
 crem utilitatem attulisti Repu-
 blicæ. His de causis omnibus ui-
 sum est, curia, plebi, magis
 stratibus tribusim, plebiscitis sine
 gulasim, communiter uniuersis
 sis, aureum statuere Timonem
 iuxta Palladem in arce,
 fulmen dextra tenentem, ran-
 dijs tempora ambientibus, ut
 septem aureis coronis coronen-
 tur, & promulgari coronas ho-
 die Dionysijs tragœdiis nouis.

Ag.

Agi enim per eum oportet hoc
 dic Dionysia. Dixit hoc suffra-
 gium Democles orator, propria
 rea quod cognatus illius pro-
 pinquus, ac discipulus eius sit.
 Nam & orator optimus Timon,
 praeterea quicquid voluerit.
 Hoc igitur tibi suffragium,
 sed utinam & filium meum ad-
 ee pariter adduxissem, quem tuo
 nomine Timonem appellavi.
 Tim. Qui potes Democle, quam
 ne uxorem quidem duxeris un-
 quam, quantum nobis scire licuit.
 Democle. At ducam, nouo in-
 cunte anno, si deus permiserit,
 liberisq; operam dabo. Tum
 quod erit natum (erit autem ma-
 sculus) Timonem nuncupabo.
 Timon. An uxorem tu sis du-
 cturus, equidem haud scio, tano-
 ea a me plaga accepta. Democle.
 Flei mihi. Quid hoc est? Teit Ty-
 rannidem Timon occipias?
 pulsasque eos qui sunt ingenui,
 ipse nec ingenuus plane. nec
 ciuis, uerum propediem poe-
 nas daturus, quum alijs nomi-
 nibus, tum quod arcem incen-
 deris. Timon. Atqui non con-
 flagrantis arx scelestae. Proinde
 de palam est te calumniator-
 tem agere. Democle. Sed &
 diues et ararium perfodiens.

Tim;

ἀχθῶναι γὰρ δι' αὐτὸν δὴ
 τὸ μόνον τὸ διενύσαι. ἀπὶ
 τῶν γυναικῶν Δαμίας ὁ ῥήτωρ
 συγγενὴς αὐτῷ, ἀρχιτελής,
 καὶ μαδαιτὴς αὐτῷ ὄν. καὶ
 γὰρ ῥήτωρ ἄρετος ὁ Τίμων.
 καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπίστα
 αὐτὸς εἶδαι. τιτυτὶ μὲν ὅτι σοὶ
 τὸ ψέψισμα· ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ
 τὴν γῆν ἐβουλόμην ἀγαθὴν
 παρὰ σοί, ὅτι ἐπὶ τῇ σὺ ἐνέμα-
 ρτι Τίμωνα ἐνέμαρνα. Τίμω-
 νος ὁ Δαμίας, ἐς ἐλὶ γιγά-
 μνας, ὅσα γὰρ καὶ ἡμᾶς εἰδ-
 ναι; Δι. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸν δὴ
 δὴ διὰς ὅτι νύστα, καὶ πα-
 λοιπύεσμαι, καὶ τὸ γῆν-
 δουλόμην, ἄρρεν γὰρ ἔστα,
 Τίμωνα ὅτι καὶ καλῶ. Τίμω-
 νος εἶδαι, αἱ γὰρ ὁσας ἔτι αὐ-
 τῷ. τυρρανίδην παρὰ ἡμᾶς
 πλεονῶν λαμβάνειν. Δαμίας
 μοι, τί τῷτο, τυρρανίδην Τι-
 μων ἐπιχέρας, καὶ τυπτάς
 τοὺς ἐλσούδους, ἐλσούδους
 ἐλσούδους, οὐδ' αὐτὸς ὄν.
 ἀλλὰ δόσας ἐν τάχα τῷ
 δίκῳ, τέτι ἄλλα, καὶ ὅ-
 τι τῷ ἀνέστησαν ἐνέμα-
 ρας. Τίμω. ἀλλ' οὐκ ἐμπέτα-
 ρται ὁ μακρὸς ὁ ἀνέστησαν,
 ὅτι δὴ αὐτῷ ἐνέμαρνασθαι.
 Δαμ. ἀλλὰ καὶ πλεονέκτης,
 τὴν ἐπιπιδόλῃν διανοῖται.

Τίμω

Τίμ. ὦ Διόρυκτα εὐδὲ εὐ-
 ρῆ, ὥςτις ἀπὸ δακρύων σου καὶ
 πόντου. Διμ. Διόρυχός εἰς τὴν
 αἰὲν ὕπνου, ὅθεν δὲ εὐ πάλιν
 καταστὰς αὐτῷ ἴχας. Τίμ.
 ὁμοῦ καὶ ἄλλων λάμβαν-
 ον. Διμ. εἰμαί τὸ μετὰ φρονέειν.
 Τίμ. μὴ λίαν ἁχθῇ. Καταίειν
 γὰρ σοὶ καὶ φίτῳ, ἵνα καὶ
 γὰρ ἡμῶν πᾶσι πᾶσι δώσωμι,
 ἀλλὰ μὴ πακιδωμένον μοί
 ραι κατακίψας αὐτοῦ, ὅ-
 τινι μὲν αὐτοῦ πᾶσι μὴ
 ἐπιτίψας. μάλιστα γὰρ αὐ-
 οῦ καὶ τῶν κατὰ ἐλπίδα
 πᾶσι καὶ πᾶσι. ἀλλὰ τί
 πῶς; εὐ θορονταίς ὁ φιλό-
 στροφος οὐτὶς ὅστις; εὐ μὴ
 πᾶσι ἄλλοι. Καταίειν γὰρ
 πᾶσι πᾶσι, καὶ τὰς ἐφ' ἑ-
 καστὴν, καὶ ἁρμονίαν
 οὐκ ἐπὶ πᾶσι αὐτῶν ὅστις,
 πᾶσι πᾶσι βλίσκον. αὐ-
 σινοβαμὲν τὴν ἐπὶ τῷ
 πᾶσι πᾶσι, αὐτοῦ
 πᾶσι τὸς ὅστις, αὐτοῦ
 πᾶσι ὅστις, καὶ ἁρ-
 μονίαν τὴν ἀναρῶν, ἵ-
 να μὴ ἵνα πᾶσι ἀρῶν
 ἀρῶν, καὶ τῶν ἁρῶν χα-
 ρῶν κατὰ γὰρ, καὶ τὸ
 αὐ-

Tim. Non perfoſsum eſt neq̃
 iſthuc, unde ne hac quidem
 probabiliter abs te dicuntur.
 Demea. Verum effodietur
 poſthac, ſed tu interim omnia
 quæ in ea condite, poſſider.
 Timon. Alteram itaque plas-
 gam accipe. Demea. Heiſcas
 pulis meis. Timon. Ne uociſca-
 rare, alioqui & iterum tibi illa
 dam. Etenim res planè ridicu-
 la mihi accideris, ſi quum in tro-
 pike duas Lacedæmoniorum
 acies fuderim, unum ſceſtum
 hominem non prohibuero.
 Tum fruſtra uicerim in Olym-
 pīs, & pugil & paleſtrites. Sed
 quid hoc? an non philoſophus
 Tbraſycles hic eſt? Profecto ipſa
 ſua eſt promiſſa barba, ſub ſua
 Auguſte ſupercilijs, & magnam
 quiddam ſecum murmurans ac-
 cedit, Titanicum obeuens, can-
 ſariam p̄ter ſcapulas fluentem
 ueniens, aliter quidam Borea-
 os aut Triton, quales eos
 Zeuſis depinxit. Hic habitus
 fragilis, inceſſu moderatus,
 amictu modicus, manem
 tum quæ multa de uiro
 uite differit, damnans eos,
 qui uoluptate capiuntur, &
 fru-

frugalitatem laudans, postquam lotus devenit ad cenam, praei-
 ingentem illi calicem porrexit, meraciorē autem maximē
 gaudet, perinde ut Lethes a-
 quam ebibens, et dilucularijs
 illis disputationibus diversissi-
 ma quae sunt exhibet, dum mila-
 ui instat praeripit obsonia, et
 proximum cubito opposito ar-
 cens, nemo interim conda-
 nentis oppleto, dum canum ris-
 tu ingurgitat, prono incumbēs
 corpore, perinde atque in patinis
 uirtutem inuenturum se se spe-
 ret, dumquē usque adeo diligētia
 cer catinos extergit indice dis-
 gito, ut ne paululum quidem
 reliquiarum sinat adherere, nū-
 quam non querulus, tanquam
 deteriore partem acceperit,
 uel si totam placentiam, aut su-
 em solus omnium accipiat, qui
 quidem edacitatis et insatiabi-
 litatis est fructus temulentus,
 uinoque bacchatus, non ad cano-
 rum modo, saltationemque, uerū
 rium ad conuicium usque et ita
 cundiam. Adhuc mulus ino-
 cet pocula sermo (cum enim uel
 maximē) de temperantia, sobo-
 rietateque, atque ista quidem lo-
 quitur, quum iam a metro male
 habens

δολιγὰ κίς ἰπαινῶν, ἰπαδὸν
 λουσάμενον, ἀφίκοιτο ἐπὶ
 τὸ δαῖπνον, καὶ ὁ πᾶσι μι-
 γάλλῳ τὴν λύλικα ὀρέξας
 αὐτῷ, τῷ σωρὲτέρῳ δὲ χαί-
 ρει μάλιστα, καὶ ὅτι τὸ δῶ-
 δος ὑδωρικῶν, ἰνασσιώ-
 τατα ἐπιδέκνυται τοῖς ἰα-
 διναῖς ἱκανοῖς λόγῳ, περι-
 αρπάζων ὥς ἐπὶ ἰκτιν, τὰ
 ὕφα, καὶ τὸν πλεῖστον πα-
 ραγκυνισόμενον, καρύνει
 τὸ γέννηον αὐτάπλιως, λυπη-
 δὲν ἱμφορῶμενον, ἐπι-
 κυρῶς, καὶ ὅτι ἐν ταῖς λα-
 πάσι τὴν ἀφίτιν οὐδένα
 προσδοκῶν, ἀκροῦντα τὰ ῥύ-
 βλια τῷ λιχανῷ ἀπασμάχα,
 ὥς μὲν δὲ δολίγῳ τοῦ μυτῆ-
 τὸ καταλίποι, μυψίμοις
 αὐτῷ ὥς τὸν πλεονεῖτα ἔ-
 λον, ὃ τὸν σὺ μόνον τῶν
 ἄλλων λάβοι, ὅτι πᾶσι λιχ-
 νίας καὶ ἀπαστίας ὀφείλῃ,
 μίδυσον καὶ παρίιν, ἐν
 ἄλλοις ὥσπερ καὶ ὀρχηστῶν
 μένιν, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας,
 καὶ ὀργῆς προσίτι, καὶ λέ-
 γοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ λύλικῃ,
 τότε δὲ καὶ μάλιστα πᾶσι
 σφοδρῶς καὶ ἰοσμύτα-
 τος, καὶ ταῦτά, φησιν, ἔλα-
 τὸ τοῦ ἀεγῆτιν πονήρου
 ἵχθυος

ἔχων, καὶ ὑποδρακίσων γυ-
λαῖ. ἀτα ἱμῖτ' ἐπὶ τού-
ταις, καὶ τὸ τελευτάων ἀρά-
μῃσι τινὲς ἐκφύρουσιν αὐ-
τὸν ἐκ τῆ συμποσίου ὅτι αὐ-
τὸν ἔλκε. ἀμφοτέρωσιν ἐπα-
λομύειν. πλὴν ἀλλὰ καὶ
νέφου φῶς ἐστὶ τῶν προτέρων
παραχρησάμενος αὐτὸν ψεύσμα-
τ' ἔνι κα, ὃ ὕδασι τῆς
ἡφαιστίας. ἀλλὰ καὶ ἡ-
λάνην ὅτι τὰ πρῶτα, καὶ
ὑποδρακὴ προχρησάμενος, καὶ
ἡ γοητεία προχρησάμενος, καὶ ἡ
ἐννοησιώτατα παραμαρτῶ.
καὶ ὅπως πάντες οὖν τὸ χρῆ-
μα, καὶ πανταχόθεν ἀπει-
εῖς, καὶ πικρὰς ἐντελῆς.
ἡμῶς τῆς τοιγαροῦν οὐκ ἀ-
ναγκαῖον χρῆσθαι ἡμῖν. τί τῶ-
τος παπαῖ, χρῆναι ἡμῖν
ἑρμηνεύει. ἑρμ. ἐν ἡμῶν
ταῦτα ὃ τίμην τοῖς πολ-
λοῖς τοῦτοις ἀφίγμαι, ὡς πρὸς
οἱ τὸν πλεοντεῖν οἱ τιμῶν
τῶν. ἀργύριον καὶ χρυσίον
καὶ δάπνην πολυτελεῖν ἡλ-
πίδι συνδιδρακίμασι, πλε-
νὸν τὴν ἡσυχασίαν ὅτι
ἀναγκαῖον πρὸς αὐτὰ ἀ-
πορρῶ ἀπλοῖον, καὶ τὸν ἡ-
συχασίαν ἡσυχασίαν. ἀλλὰ γὰρ
ὡς μάλα μὴ ἡμῖν δάπνην
ἡνα-

habens, & balbutiens ridicu-
lus. Deinde uomitus super
his. Postremo seblatum cum
de conuiuiis offerunt aliqui,
ambabus manibus tibicinæ
inherentem. Quamquam as-
liquoque n: sobrius quidem ulli
primatiorum cessit uel men-
dacio uel confidentia, uel as-
uaticia. Quin & inter assensu-
atores primas tenet, peico-
rae promptissimè, auerit im-
postura, comitatur impu-
dencia. In summa prorsus ad-
mirandum quoddam spectac-
culum est, omni ex parte exa-
ctum, uarièque absolutum,
proinde non ciulabis clarius
uidelicet, quum sis modestus.
Quid hoc papa, tandem non
bis Thrasycles? Thras. Non
hoc animo ad te uenio, Ti-
mon, quo plerique isti, qui nimis
mirum opes admirati tuas,
argenti, auri, opiparorum
conuiuiorum adducti spe-
concurtunt, mulcèque assensu-
atione delinunt te, homi-
nem uidelicet simplicem, fa-
cileque impatiens id quod
ades. Siquidem haud igno-
ras offam mihi in conam
q. ij suffo

sufficiat esse, tum obsonium
suavissimum, cape aut nastura-
cium, aut si quando delicias
pusillum salis. Porro potum
fons Athenis novem saliens
aculis suppeditas. Tum pallia
non hoc quantum putrata potius.
Nam autum nihilo magis au-
pud me in precio est, quam calo-
culi, qui sunt in liquoribus. Sed
qua ipsius gratia huc me con-
auli, ut ne te subverteris possis
me ista atque insidiosissima res,
opulentia, quippe quae multis
sapientum immedicabilium
malorum exitus causa. Etes
nim si me audies, potissimum
opes universas in mare praeci-
pitabis, utpote quibus nihil
sit opus bono viro, qui quae philo-
sophia possit opes perspicere.
Ne tamen in altum o bone,
sed sermē a pubem usque ingresa
sus, paulo ultra solum fluctibus
ope tum, me quidem uno spe-
clante. Quod si hoc non vis, au-
ge igitur eas potiore via ex ac-
dibus effice, ac ne obulum quia-
dem tibi facies reliquum, video
licet largiens his, quicunque opus
habent, huc quinq; drachmas,
illuminem, alij talentum. Si
vero quis philosophus fuerit,

duplam

in autum, ἴσον δὲ ἰδίῳ, δὲ
μὲν ὃ καρδαμὸν, ὃ ὑπερ-
φυσίῳ ὀλίγον τῶν ἄλλων.
πότην δὲ ὃ ἰππικόνου.
ὃ δὲ σίβων οὐτ', ὅς τοι-
λα πορφυρίῳ ἀμείνω.
χρυσίον μὲν γὰρ ὃ δὴν τιμώ-
ντες οὐ τῶν ἰν τοῖς πύλαισι
ψυφίδων μοι δοκῶ, σὺ δ' ὃ
τὸ χαρὶν ἐτάλλω, ὅς μὲν δια-
φάσκῃς τὸ λάμπειν τῶν
καὶ ἐπιβαλόντων λιγύμα ὃ
πλεῖτον, ὃ πολλοῖς πολλὰ
αἰετῶν ἀνὰ τῶν συμφο-
ρῶν γιγνόμενῳ. αἱ γὰρ μοι
παύει, μέλιτος ἴσον ὅς τῶν
δάκρυων ἱμβαλῶν αὐτὸν,
ὃ δὴν ἀνὰ γὰρ αὐτὸν ἀνδρῶν
δῶντι, καὶ τὸν φιλοσοφῶν
πλεῖτον ὁρῶ δυνάμεναι.
μὲν τοι ὅς βλάτῃ ὃ γὰρ
ἀλλὰ ἴσον ὅς βλάτῃ ἴσον
βλάτῃ, ὀλίγον πρὸς τὸν
δὲς γὰρ, ἴσον ὁρῶντι.
αἱ δὲ μὲν τῶν βλάτῃ, ὃ δὲ
λεν, ὁρῶντι ἀμείνω κατὰ τὸ
χρῶν ἱσχυρῶν αὐτὸν ἐκ
αἰτίας, καὶ μὲν ὃ βλάτῃ
τῶν αὐτῶν, διακρίνουσιν
τοῖς ἀνθρώποις, ὃ μὲν ὃ δὲ
μὲν, ὃ δὲ μὲν, ὃ δὲ τῶν
τοῖς δὲ τῶν φιλοσοφῶν
δὲ

ἀλλ' ἔπειτα ὁ ἑρμῆς φησὶ
 ὅτι δίκαιον ἐστὶν αὐτῷ διὰ τὴν
 ταύτην ἐμμενέειν χάριν αὐ-
 τῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τὸν
 ἱππικὸν τοῖς ἀμελῶσι, ἵ-
 ππῶν δὲ ταύτων πλὴν πέντε
 ἑκατῶν περὶ ἑκάστης, ἵδι-
 ῶν δὲ μὴ διέμεναι χρῆ-
 σαι ἀρχαίους. Ἰππικὸν
 δὲ καὶ μῆτρον καὶ ἀνὰ τὴν
 φιλοσοφίαν, καὶ μὴ δὲ ὑ-
 πὲρ τῶν πόλεων φρενῶν. Τίμ-
 ῃ πάντων ταῦτά σου ὁ Θρασύ-
 κλος. καὶ γὰρ οὐδ' ὅτι πόλεος ἐ-
 λειπῇ, φησὶ καὶ τῶν ἐν γαλῶν
 ἑκατῶν ἑκατῶν, ἐπιμυ-
 ρῶν τῇ ἀπείλῃ. Θρασύ-
 κλος. ὁ δὲ ἀμελὴς καὶ ἡμέτερος, καὶ
 ἡμεῖς οὐκ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐν-
 ἡμετέραν τῇ πόλει. Τίμ-
 ῃ ἀνὰ τῆς ὁ γὰρ ὁ Θρασύ-
 κλος. μὴν παρακαλεῖται
 σὺ καὶ μὴν ἐπιμελῶς χρῆ-
 σαι ὅτι τὸ μῆτρον τὸ ἵπ-
 πικον. ἀλλὰ τί τούτοις; πολλὰ
 φασὶν ἔχοντα. ἡλικίας ἑκα-
 τῶν, καὶ ἡλικίας καὶ γένους.
 ἵππῶν τὸ εὐτάγμα τῶν οἰκῶν
 ἑκατῶν, ὅτι τὸ ἐν τῇ
 τῶν πόλεων τῶν πόλεων.
 τῶν μὴ δὲ ἀλλὰ ἑκατῶν
 ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ πικρὸν ἔστιν
 αὐτῷ

duplam aut triplam portio-
 nem ferre dignus est. Quam
 quam hoc quidem mihi non
 mea ipsius gratia peto, sed
 quod amice, si qui egebunt, don-
 nem, fac est si modo petam
 hanc largitione tua explicueris,
 ne duos quidem modios Agric-
 neticos capientem. Nam pau-
 cis contentum, modestumque
 convenit esse eum qui philoso-
 phatur, neque quicquam ultra
 petam cogitare. Timon. Ego
 quidem ista, quae dixi, probō
 Tbrasyeles, ergo si videatur, pet-
 usquam petam expleam, ego id
 bicaput opplebo iuberis, po-
 steaquam ligone sum mensus.
 Tbrasyeles. O libertas, o leges,
 pulsamur ab impurissimo libe-
 ra in civitate! Tim. Quid flow
 macharis & bone Tbrasyeles
 num te defraudavit. Atqui ad-
 ijciam ultra mensuram Choer-
 ces quatuor, sed quid hoc nego-
 cij? Complures simul aducni-
 unt, Biepsias ille, & Laches &
 Gniphon, brevis est agmen eo-
 rum qui uapulabunt. Itaq; quin
 ego inturpe hanc cōscendo, ac li-
 gone quidē, paulisper inturpe
 cōscire sino, dudum fatigatum
 q iij Ipse